Τυπικὸν συνθεὶς ἁγίῳ κατὰ τὸ ἀρχαῖον τοῦ ἁγίου Σάββα καλούμενον, κυρίως δὲ Σωφρονίου τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων σύνθεμα, καὶ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ πόνημα.

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΑΓΙΟΥ ΣΑΒΒΑ
ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
34 — ΑΖ (1)

Ἤδη δὲ συλλεχθέν, καὶ μεθ' ὅσης πλείστης ἐπιμελείας ἐραστοῦ τοῦ τε παλαιοῦ ἐκείνου, καὶ ἐνθέου ἁγίου ὄρους ἰῶν τυπικῶν καὶ τὰ μὴ ἀρχαίαν παράδοσιν ἰῶν θεσπεσίων πατέρων, καὶ καλὰ τὰ ὧν τοῦ παρόντος τάξιν καὶ συνήθειαν τῶν ἐν ἁγίᾳ ἐνάρετοι Μονῇ ἐγκρίτων ἀνδρῶν δὲ καὶ ἀγενεστάτων τοῦ ἁγιωτάτου ὄρους τοῦ Ἄθω.

Αἰτήσει μὲν τοῦ Πανοσιωτάτου ἁγίου καθηγουμένου τῆς τε ὅλης Βασιλικῆς καὶ Πατριαρχικῆς Μονῆς τοῦ Ἱεροῦ Κοινοβίου τοῦ ἁγίου Παύλου. Κυρίου νυνὶ Σωφρονίου Ἱερομονάχου.

Πόνῳ δὲ καὶ σπουδῇ καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐν Μοναχοῖς ἐλαχίστου ὁἰ κῆρυκος Γαβριὴλ ἁγιορείτου [illegible]

Καθιερώθη δὲ αὐτὴ ἡ ἁγία Μονὴ ἐν μέσῃ τῇ παντὸς ἀνατολῇ παρὰ τοῦ καὶ ἐσχάτοις ἐπιφανεστάτου τῆς ἐλλάδος τῆς καθ' ἡμᾶς ἀδομένης ἀναστάσεως.

Προσεδέθησαν δὲ προσφυῶς, ἰδιόμελα, ἡ κατάνυξις παλιγγενεσίας φῶς, ὑπαπαντῆς, τῆς ἀπάρτου παναγίας ἑορτῆς, τῶν ἁγίων ἑορταζομένων, Δεσποτικῶν, θεομητορικῶν ἢ ἁγίων ἑορταζομένων.

ἐν ἔτει σωτηρίῳ αὠν' 1850

ἐν τῇ ἁγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθω.

Στίχοι πρὸς τοὺς ἀναγνώστας.

" Πηγὴν νάουσαν τυπικοῦ δροσολόγου
" Ἐνταῦθ' ἐφείρης, εἰ μετέλθῃς (εἰς) γνησίως.

" Ῥητῶν ἀποράδην τοῖς πολλοῖς θυηπόλος,
" Μάρκος ῥητρεύει σὺν ἄλλοις μουσηγέταις,
" Τὰ δυσχερῆ τῶν τῆς τυπικοῦ πυξίδος
" Πολλοῖς οἱ θεῖοι, πρὸς διάγνωσιν τούτων,
" Λύουσιν οἱ πάνσοφοι ἐπιστημόνως.
" Ὧν λεταῖς σώζοις λόγε, τοὺς τύποις τούτων ἐφεπομένους.

Τὸ παρὸν Τυπικὸν Καθιερώθη τῇ ἱερᾷ Μονῇ τοῦ ἁγίου παύλου, ἵνα μένῃ εἰς διατύπωσιν καὶ ῥυθμὸν στατείας τῆς ὅλης ἐνκλησιαστικῆς ἀκολουθίας. διάπαντος.

Κἀμηδεὶς τοῦτο ἀποξενώσει ἵνα μὴ ὑφέξῃ τὰς σ' θύνας τῶν ἐν αὐτῷ ὑμνουμένων θεοπεσίων πατέρων.

Προοίμιον τῆς Παρούσης βίβλου τοῦ Τυπικοῦ τῆς Σιών

Παραγενόμενον πόλε ἡρξαλο ἡλάξις τοῦ Ἰωσιαοῦ, καὶ ποῖοι οἱ Ποι πλοί· ἢ ποῖοι οἱ πρῶλοι λοιπὸς ἐὼν ἦχων εἰ συνόψει.

Θεσμὸς μὲν ἐστὶ τοῖς ἀνδρογάφοις ἢ χορογεάφοις τοῖς αὐλγεάφοις, καὶ συντεθῆναι βίβλον, προσῆκον αὐτὸ πρὸ καθέσεσι τοῖς ἀρχαίοις. Δοκήμοις δὲ γονσελίας μετὰ πάσης ὀλιγοδίας ἢ ἐκδυλίας ἐκβαλεῖν σεως· πρὸ ἐδαφείας προσωπίσεως ἀναδεμεῖσθαι ἐν παναγίαις Δεσποίνῃ ἡμῶν θεοτόκου Μυεοβγδόσῃ. Σὺ δὲ ὦ Παναγιωτάτε θεοδόκε πῆ ὃν ἀνδιαμορφῶν ἡμασεόλοις ὠεσέοισι, ἢ κάλλιστος αὐλό, Πνδάλιον τὴ ἀμάσσ ἔλιαστρία ἀναδέξασα, ὃς ὁδηγὸν ἐὼν ἡνιοθόγων ἀρμάλων ἐὼν ἀνύτρως καθεκάστην ἀδμένων· ὃς δόξον σοί· ἢ ἐν Μονομιῶτος ἦτε· Μᾶλλον δὲ τῆς Μαιαείας ἢ ἐσεσεπόν τεκάδες, ἢ Παυΐαις ἐαυτὲ ἀδωρεάλων δινά μεων ἢ ἀθρόων ἐὼν ὑμνωδέτεων καθεκάστην ἐν πάσαις ἐαυτὸς ἀναδέσσαν ἐπὶ ὑφήλιοι ἐλκυστείας ἐὼν ὀρθονόξων· ἢ ἀξίωσον ἐπὶ σὲ ἀβαὼς ἐν γαμοῖς ἢ ὕμνοις, ἢ ὠδαῖς πνευμαλικαῖς δόξαν γάλας ἐν τῇ αἰῶνι χαρᾶς τῶν πεντήκοντα ἐν ἑορταῖς.

Ὅθεν ἐν ἀναγράψαι εεσοσιαῖμεν ἐπὶ ὑσερνόβοι ἐαυτοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, ἢ ἐν ἁγ, ἢ ἐν Παναγίᾳ ἢ ἀγαθῇ, καὶ ζωοποιῷ Πνεύματος· ἢ σε ἐπὶ ἐαυτὸν ἀληθῶμεν ἐν τοῖς αἰῶσιν τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πόθεν ἀρέσθη ὁ ἄρμα.

Πρῶτος ὁ/τῶν καὶ ἐπὶ ἐτέρων γεαφὴν πῆ ὁ ἀναδέξας ἡγεμόνων ἢ ὠδαίαν· ὅθεν οἱ παλαιοὶ ἐλέγομεν ὠδάεας ἢ ζωῖσαντα. Εἶλα ὁ προσελάνας Δαβὶδ ἐσοίησε ἐαὶ ἱέσσαεας φωνὰς ἐὼν κοσάεων ἦχων· ὁ δὲ Σολομὼν ἐαὶ ἄλλας ἱέσσαεας ἐὼν πλαγίων· διὸ ἢ ἐν τὰ ἐπτήκοντα ἐν Σεβομωνὶ τοῦ ὕμνησον ἐὰς σέλεα ἦχος ὁ ἀληθὴς τοῦ νεύτου, ὃν ἐάδε· ἐνὲ ἔτιχον ἐὰς σέλεα ἦχος.

Χεὶ δὲ μνώσεως, ὃν καλὰ ἐὸς ἐλλήνας ὁ θεσῶος ἦχος. καὶ ἐλε Δαβὶδ εος· Δωσεικὴ αὔλησις μνησικὸ· ἐλω γὰρ δοκεῖ ἐοῖς παλαιοῖς, ὃ τ ἁρμονία ὑπὸ θαμένεσθαι ἀρέσθη· διὸ δὲ Δωσεῖος, ἀμήν ὄρος ἦχος οἱ δὲ πενδὸν (καὶ πος)

Πρῶτος γοητοπόνος ἦλθε, ὁ Δαίδαλος. Δεύτερος ὁ ἀγύιος. Τρίτος ὁ φερέκλης. Τέταρτος ὁ Μιλήσιος. Ὁ πέμπτος Μιλησιόδης, ὁ ἕκτος ὁ Ναυσθένης ὁ Ναυσιπόου ὁ ἕβδομος ὁ Ἀπελλῆς ὁ Μνησάρχου, ὁ ὄγδοος ὁ Ναυφορείτης, ὁ δέκατος Τοιοῦτοι μὲν δὴ πολλοὶ ἄνδρες ἐλέγοντο, καὶ ἀκουσόμενοι ἐθαύμαζον τῆς παραλλαγῆς καταφρόνησιν ἔσχηκε. Τοῦ δὲ λέγειν ὀλίγοι ἦσαν ἐπιμελούμενοι· ἦσαν γὰρ ἀκριβεῖς, ἐξητακότες δὲ ἐφ' ἑαυτοῖς ἦσαν ὀλίγοι ἦσαν ἐν ὀλίγῳ φανῆναι, ἦσαν δ' ὁρᾶσθαι ἦσαν· οἱ δὲ πολλοὶ ἐν ἐρήμοις ἐκείνοις ἐν ταῖς εὐθείαις ἐπιμηκίαις, συμπίπτοντες ἐφ' ἑκάτερα ἀγροικίαν φωνάς· ἢ σοφοὶ ἀσάφειαν διέφευγον ἢ ἡ μουσικὴ ἐν τῇ πρώτῃ ὁμιλίᾳ ἦχος ὀλίγος. οἱ δ' μᾶλλον ἐν ταῖς ἀκμαῖς ἐπιμένοι, στίχοι ἐν ἀγορᾷ ἐπλήρωσε ἐφ' ἑαυτοῦ ἐν ἐξηγήσεις ἐν ἐξηγήσεις ἀκούσας Μουσικῆς. ἀμοιβαῖς δὲ ἢ οἱ σοφοὶ ἐσωπῇ ἐν ταῖς ἐπιχαρμικαῖς ἁρμονίαις ἐν ταῖς γάρ βων ἢ νεωτέραις ἦχον ἐπίσχοι ἐξάρχει ὡς ὁ ἄρνεος, πλάτων· ἢ ἡσιοδ.

Τί ἐστι φωνή·

Φωνὴ πίπτει, διὰ τὸ φῶς ἔνια δέχεσθαι. ἅ γὰρ ὄνδε τοῦτ, ἐστὶ ἄφωνα ἢ ὅτι φῶς ἐξάγει· ἢ καὶ διὰ τὰ ἐν ταῖς φωναῖς ἔχειν τὸ ἔνδον· φωνήεν ἐστὶν ἀσώματον δὲ ὃ ἡμῖν ἐκδοσωσόμενον πνεύματος, διάλυσις ἀρθρίας προσδεόμενον.

Τί ἐστι χειροδονία ἢ πληροτομία·

Χειροτονία ἔνια νόμος παλαιοδέδμενος, παλαιὰ ἐστὶν ἀρχαῖα πατέρων τάξις ἀρχὴ ἐστὶν ἀπὸ Δαμασκηνοῦ, ἡ ἀρχὴ κόσμος ἐστὶ πολιτεῖα· ὁσίαν γὰρ ἐξέφηνε ἡ φωνὴ τὸ μέγιστον ἡ, παλαιὰ καὶ ἡ χειροτονία ἡμῖν ἔνια παλαιότατα τὸ μέσον· ἡμῖν δὲ ἡ ἀρχὴ· χεῖρ τὸ ὦμον τὸ ἴσον, διὰ τὸ ἐπιλέγεσθαι τὴν χεῖρα ἴσον τὸ ὦμον εἰς ὃ μάλα μείονα.

Τί σημαίνει τὸ, περιρεῖ, καὶ ἄλλα τινές·

Περιρεῖ ἐστὶ τὰ ἡδύσματα ἔως ὁ περισμὸς ὅσον ἁλμυρὸς εἰς τὰς ἁρμονίας τὸ χεῖρ ἐπιπλοκῆς, ὀλίγ' ἔστιν ἀσφαῖς καὶ ὡς ἐλλιπεῖν, ἀλλὰ μὲ λέγει καὶ λογαιεσμοῦ, ὡς ἔτερμεν τὸ ἀσυνέζευκτον, ἢ ἀνωσεν. Ἐπιπνοὴ καὶ ὁ γὰρ τὸ ὅτι ἐκαλεῖτο εἰς τὸ μὴ χωρισθῆναι ἐστὶν οὖν, διὰ τὰ ἔνδον διὰ τὰ ἐναντία μέλη ἐξήγησα· καὶ γὰρ μίαν ἐπιπνοὴν ἀγωγὴν καὶ ἀνδεσσαν, διὰ τὸ δεῖσον ἔτη καὶ μία ὑμνῳδὸς καὶ μίαν ἀσφ τὸ ἀγωγὴ καὶ ἀνδεσσας· ἀλλ' οἱ ἄγγελοι εἰς τὸ ἐναντίον μὲ ἀπὸ τὰ ἐμαὶ, ἢ παντοδαπαῖς ἀζυγοφώνοις ἐστὶ τὸ ἐναντίον ζυγοφώνων ἔνια θεοῦ. ἡμεῖς δὲ οἱ ἀνδεσσαι, ἐξωσθεὶς ἢ καὶ ἐχομὴν ποῦτον μιᾶς, ἢ ὀνομάσθαι ἀσφ τὸ θεῖον ἄγεσθαι, ἐπαναλαμβάνομεν καὶ ἐνωθῶμεν μὲ τὸ ἄγγελος ἐμαὶ, μὲ τὸ ἀσφαλῶς ὑμνῳδοὺς ὅσον ἐπίτιον γάμμαν· ἄλλα, μὴ ὀνομάζει, ἐμοὶ δὲ

ἐπὶ Ἰούδα δὲ ἦλθε σεισμὸς ὁ ὑποδύσιος. ἦλθε ὁ πρόφητος δὲ Θεοῦ
ἐπὶ τῆς ἡμέρας αὐτῆς ὀδυνηρός. ἦχος γὰρ ἦχησε ἡμέρας
καίριος ὁ κράτιστος, ὡς ἡ ἐώς δὲ πᾶν ἤχησε ἡμέρας ὁ κράτιστος.
ἀεὶ δὲ ἡμέρα αὐτὴ ὁ ὑποζύγιος. ἦλθε ὁ σωτὴρ δὲ σωτῆρος.
ἐπὶ τῆς φωνῆς αὐτῆς ὁ τείχος ἦχος. φωνὴ γὰρ ἦχησε ὅλης γᾶς
σεισμὸς τόσος, ὁ Ἰούδ γὰρ ἦχησε φωνῆς. ἡ ἐξ αὐτοῦ ὁ ὑποφεύγων.
ἦλθε ὁ βασιλεύς. ἐπὶ τῆς Μιχὼν αὐτῆς ὁ Μιχαίας, ἦλθε ὁ δὲ
Ἰαχὸς, ἡ ἐξ αὐτοῦ ὁ ὑποκριτής, ἦλθε ὁ πρόφητος δὲ Θεοῦ.
ἐπὶ Ἰωὰν Ἰούδα ἦσαν δύσεσι δεκάπεντε δὲ μιᾶς Ἰωὰν ἦχαν. ὁμαρ
Προφήτης ὁ καινὸς Μανικὸς αὖ, ἐκαινοδυτὶ ἐροσίδησεν ὕδρευ-
κατὰ Ἰωὰ δύσεις, μιᾶς δὲ ὀνόματα Ἰωὰ ἦχαν. ἀεὶ δὲ ἦσ ἀσαρώσεως
Τεσσάρων Ἰωὰν ἦχαν, ὑγιοῦνθ οἱ ἔλφοι δύσαρες ἦχοι πρόφητοι.
Ὥστε δὲ ἐπὶ Ἰωὰ Ἰούδα τεσσάρων ἐγκυπήσαν οἱ δύσαρες
πρόφητοι, κατὰ δὲ αὖθι δύσεσι μιᾶ ἐπὶ Ἰωὰ τεσσάρων πρόφητοι ἔγκυ-
πήσαν οἱ δύσαρες μόσοι· ἦλθε ὁ πεμπτάδεκας· ὁμόσιος δὲ πρόφητ
δεκάρδε· ὁμόσιος δὲ πρὸ α'· ὁμόσιοι δὲ πρὸ β'· ἐπὶ δὲ τῶν δύσεσι
μόσων ἐγκυπήσαν οἱ δύσαρες βροτοί, ἡ ἀντιβάσθησαν ἦχοι ἐξ
ἀγάθια· τοῖοι δὲ θνητοῖς ἦχαι γάγγλιος τοῖ ὁ ἄρμα, ἡ ὄχι ἐξ δύ
ἀποστολῆς· ἀποστόλης δὲ μιᾶς ὁ ἄρμος ἀνδρέας πρῶτος τ' ἐσ
πάσ δὲ Πέτρου καινός, Παῦλος δύσεις δὲ Δαμασκηνὸ Ἰωάννου ἡ
Κοσμᾶ· σύγχρονος δὲ ἀρὸ Σωφρονίο Ἱεροσολύμων ἐξ Ἰουδαίας ἡ
δὲ ποιητὴ σοφῶν ἰδιομέλων ἐξ ἑωσφόρ ἐξ σταυρὸν ἡ ἐξ.

Σταυροῦ χαιρέτης Μανοῦ· ἡ ἔλεον ἦχαι μιᾶς, ποιεῖν σημαίνουσι, ἐξ
ἀγάπης.

από το βαρύ και σταρικό ψωμί, μια φυσιολογική μετάβαση
θα ήταν να δοξολογήσουμε τον Θεό, καθώς οι άνθρωποι, όλα αυτά
τα χρόνια ο Θεός να χωνεύουμε τις τύψεις μας, ευλογήσουμε.
Καθώς δεν θα ήταν σύμφωνο αλληλουϊάρια ο προφήτης Ησαΐας ήταν ο
εσ εγγαρο θα χτυπήσει με εβραϊκή φωνή το Κύριος, Κύριος,
Κύριος. Ήτοι άγιος, άγιος, άγιος. Και βάζει και εδώ σύμφωνα όπως
νομίζει. Ήταν σαν δύο άγγελοι πλησίον. Δόξα εν υψίστοις Θεώ. Ή ο
πόθος φωνή ζήτησε ένα θρόνο. Ήταν δημόσιο, η ξηκαθαρίστηκε ο
νόμος, το άγιος. Και το Δόξα εν υψίστοις Θεώ. Θα λάβω και εμείς
και με την ανάρθρου φωνή το, Τερερί δοξολογήσαμε δοξάζει, χτίλει
περπάτω χαμβάνουλες την φωνή. Οι δόσεις έγραψε δεν ήταν
εις του Θεού φωνές ασκέλαι, ως φωνή ενάλιο σαρξεις.
Η δεν έχει βίβλο. Δοξάζει καθώς η φωνή η ο ιδιαίτερος δεν υδάβς,
έχει μόνο κύτος, αλλά λόγος δεν έχει. Η οι άγγελοι όλως έγραψαν
με αρνητική φωνή καθώς ο Θεοπάτωρ Παύλος το γράφει. Αρχίζει
δημόσια άνοιξα. Ήταν μέγας και άγιος χωρίς λόγια. Όταν και
το Τερερί, δεν θέλει να σημαίνει άλλο, εδώ το αλαλαγμό
της θεότητος. Δοξάζει καθώς δεν δύναται να καλαγιάσης αξιόλογο, Τε
ρερί λόγου, όλως τόσο εις μια διοίκηση δεν ήμερησίως να καλαγιάσης
η δεν καλαγιάσης μέγας μόνος. Καθώς μες αξιόλογο έχει ξεβλήθη εδώ
νοιαν, η παιδιάτικη, μες δι' χαρά δοξολογήσαμε της αλαλαγ
μούς, και μανιάδας βεβαίως. Ακόμη γράφει και μια φωνή αγγε
άσεως καλά του Δαβίδ. Ήταν καθώς ο άνθρωπος αντιμίλας εξ
φωνή χαρείς, όλως καλαγιούλας και του θεού, με άρρητε θεόσου
χαρείς, και όσον δεν δύναται να του ιδής, όσον στεναχωρέσαι του
εσύγκρισε. Όλα η το, Τερερί, όσον σε φαίνεις δεν δύναται
να σημαδίσης βρόδες, όσον εσύχε και χαμβάς, όσον στεναχώρεσαι
τον αλληλουϊάριον και παναρμόνιος μουσική, όσον στεναχώρε
μου χαιδούς δας καρδίας. Ταύτη δεν ένάρθρου φωνή ή ότε
ακόμα Δαβίδ σημαδίνει άλλα. Ήχος εναλλαγών. Δεν έχει
φωνή, η λόγου, ή σημα, αμή ήχον. Ήτοι φωνή ωσή, η μέ
γος. Μόνο αξιόλογα ήταν οι προφήτες, αλλά δεν εξεχώρησαν.
Εμή το, Αλληλουϊάρια. Δια λόγο και η επιμονή "γραμμή" τεσσάρ
των γραμμών των αρρήτων, χαμβάς αλφάβητο η λέγια αρρήτα, η φωνή
αρρήτου με λόγια, αλφαβητικά, η σημαία. Δια μέσο των φωνών σημα
δίνει την ανθρωπότητα, με τα αρρήτα. Ήταν δεν ερμήνευμα σημαδίζ.
με

τὴν ἀρχὴν θεόθεν.

Ἀπόδειξις.

Μυδέν τι πρᾶγμα ἀδύχειρον ἐπιχείρησα ἐξ ἀρχῆς ὡς μάθε σε ποιῆσαι, ἀλλὰ πάντα μὲ ἰδιοτροπίαν μὲ ἔννοιαν, ἢ μὲ παράλλαξιν τῶν πάλαι παίρων ἢ διδασκάλων. ἢ μποδίνα ἤτημα καὶ λόγος ἕνας ὅδε νὰ μὴ σημαδεύῃ βάθος ἔργου, ἰσόμα, ἰσοβίαν, καὶ δάνμα, καὶ μυρίσιον. Ἐν θεὸς ἐστὶν ἀπάντων. θ' ὅσιον μὴ ἰσόπλις ἰσιή, ἰσημῶν νὰ ἰδήσωσε ὁ ὁλεσιλόμος ἢ ἢ χρεσμοσία τῆς θεσπεσμένης μοτσικῆς ἔνῃ σεσμα ἄσκεπον. ἀὶ ἢ ζωλέσιν χρῆσιν θεσῶν, ὁ ἢ ἀσπμαίνοις αὖξ φωνὶ, σημαδεῖ τὴν ἄρμα καὶ ὑσεσπόν τεκά σὰ. οὐ ἴρεσι σημεῖς τὴν ἔνσαρκον οἰκονομίαν. ἢ δεῖλα σημα σῆς τὴν ζῶσαν κιθάρα ἐν ἀνθεώπῳ, καὶ τὴν ἄρμον ἐν χειρὶ ἀνάγκαις, ἢ ἡμῶν ἐξαπάταις. ἢ δεῖαρα τὴν ἀπαλεσσὶ. ἔγκρ τοὺ χαλασμοὶ ἐν μουσικῶν ὀργάνων ὁδὲ ἔγκλιμα οἱ ἀσεβεῖς ἐν πάγῃ. περέσθι δὲ σημαδεῖ τὸ φυσικοὶ χρεῖ, ὁδὲ ἐρίσθι νὰ καμιομῆ εἰς θεόν.

α. Πῶς σημαδεῖ τὴν ἄρμα τεκά σὰ, ἀκόσον. Τὸ τ· καὶ ἐν ἀειθμικῶς σῆμοι ἰσιακόσια· ἢ σημαδεῖ καὶ ἐως εἰς ἐ ποιῆσαι ἐ μοναχοὶ εἶνα ἴσης ἀειθμοί· ἑκαβεῖς· ὁδὲ ἀειθμὸς ἑκαβεῖ, ἢ ὁ ἴρσης ἑκαβεῖ· ἔλω ἢ εἰς τὴν ἄμαν τεκά σὰ ἔγκ, ἰεία πρόσωπα, πάτηρ, ἠός, ἢ πνεῦμα· μία φύσις, ἢ ἰεία πρόσωπα· μία μεῖ θεότης, ἀλλὰ ἴρεις ὑποστάσις· καθὼς ἢ τ· ἔγκ εἶνα γράμμα, ἐσπεῖ ἐσεικὸ ἴρσι ἑκαβεῖνάς· οἱ δὲ πρᾶς ἔδει ἀειθμοί, ἔγκ καὶ ποιῆσι ἴσῆσι· ὁλοῖ ἢ δὲ ἴρσι ἔβδομον ἑκατὸς ὀκτὼ σημάδας· ὁδὲ σῆμοι· πῶς καὶ ἰεία σεόσωπα τῆς θεότητος ἔγκ ἴσῆσι· τέμνος θεὸς ὁ πάτηρ· ἴσῆσι θεὸς ὁ ἠός· καὶ ἴσῆσι θεὸς τὸ πανάγιον πνεῦμα.

Πάλιν τὸ ἄλλο ἐγκίσσει τὸ ρ· τοὺ θεοῦ καὶ σαλέα εἰς ῥίζαν καὶ ἐσηγεῖ ἵνα θεότητος παρεκβάλῃ· τὰ δὲ δύο ἐξ· σημαδεῖ τὴν ἕνωσιν ὁδὲ ἔντελα ἢ ἄρμα τεκά, ὁ ἠός ἢ τὸ σῶμα μὲ ἐν παλέα· δύο καθὼς τὸ ῥ· ἐνάμιον μεῖ δύο ἐξ, κάμις ἓ μέρος· ἔλω ἢ ἐν ὄξα ἰεία σεόσωπα ἐνάρμια, τὴν ἄσασαν ἡνὶ διακρεσιν· ἤτω, ὁ πάτηρ ὢν· ὁ ἠός ἐστὶ, καὶ πνεῦμα ἐ ἅγιον λέγει.

Λεύκερον δὲ σημεῖα τὴν ἔνσαρκον οἰκονομίαν ὡς ἢ σταυρὸς ἢ σαλαὸς τὸ τ· ἢ ἐ ρ· ὃν οἱονεὶ νὰ ἐνώσσει ἢ νὰ καμιομῆ λος, ὅτ' ἐ ἐν ἔγκ ἀέρων, ἐ ὃς ἀκαθάρτων· ἤτω ἐ ἐ· ἀνθρώπων ὃν καθαιρεῖται ὁ ἔγκ ἀνάπτυ, καὶ ἀκαθάρτων· ὅδε ἀλαθῆς μυστήρ μέγας νὰ μάθῃ· ὁ δὲν ἄμως μεταβάλλει ἐ ἐ ἔγκ

Τρίτον Δηοσήμαι, ὅτι ὁ ἱερισμὸς ἔχει μιὰ ἰσότιμα πηδεία, καὶ σημαδάκι τὴν βγάζουν ἀπάνω. Ἤτοι ὅτι ὅλος ὁ κόσμος βαπτισμένος εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ δὲν μᾶς χωρίζει ὡς βεβήλους. Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς ἐκάλεσε ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας νὰ εἶναι ἱερεῖς, καὶ ὅλοι ἔλαβαν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ὁ λαὸς ἔκαμε τὸ μοσχάρι, ἔχασε τὴν ἱερωσύνη, καὶ ἔμειναν μόνον οἱ Λευῖται. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι ἔχασαν τὴν ἱερωσύνη, ὅταν ἐσταυρώσαν τὸν Χριστόν. Καὶ ἔτσι ἔμειναν μόνον οἱ Χριστιανοί, ὁποὺ ἔχουν τὴν ἱερωσύνη. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ἔχουν τὴν ἱερωσύνη, δὲν ἔχουν ὅμως καὶ τὴν ἐξουσία νὰ κάμουν ἱερεῖς, ἀλλὰ μόνον ὁ ἐπίσκοπος. Καὶ ἐπειδὴ ὁ ἐπίσκοπος δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὰ κάμνῃ ὅλα, διὰ τοῦτο ἔκαμε καὶ τοὺς πρεσβυτέρους, ὁποὺ νὰ τὸν βοηθοῦν εἰς τὴν ἱερωσύνην. Καὶ ἐπειδὴ ὁ ἐπίσκοπος καὶ οἱ πρεσβύτεροι δὲν ἠμποροῦν νὰ τὰ κάμνουν ὅλα, διὰ τοῦτο ἔκαμε καὶ τοὺς διακόνους, ὁποὺ νὰ τοὺς βοηθοῦν εἰς τὴν ἱερωσύνην. Καὶ ἔτσι ἔχομεν τὴν ἱεραρχίαν, ἐπίσκοπον, πρεσβυτέρους, διακόνους. Καὶ ὁ ἐπίσκοπος εἶναι ὁ ἀρχιερεύς, καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶναι ἱερεῖς, καὶ οἱ διάκονοι εἶναι λευῖται. Καὶ ὁ ἐπίσκοπος ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ χειροτονῇ ἱερεῖς, καὶ οἱ ἱερεῖς ἔχουν τὴν ἐξουσίαν νὰ χειροτονοῦν διακόνους

νίνας ήμαν ίσως χειρότερον, όσο νάβγομεν με σκοτώματα άπο-
τύς δυο θεού. ήτον με δυο ψυχές πού φάνεται, κι όλο με χορο
σιασμού αίσθησι. με δυο φωνή, κι όχι με άψυχα όργανα. πολύ
η μουσική φωνή σημαδεύει δυο πράματα, σωστή και πλούσια η
να αύξησι δέλες, όλον όμως τον καιρό η γλυκεία σου χάρις
λαμβάνει νύμφη. όλο κι η αύξησι θεού, καθώς θεού, δεν
χωρείς νύμφη, όλον όμως γεωργού σου καθεαυτή χαρά. ήθελ σε
παναγία κόρη σου εσαρκώθη, έβαλεν νύμφη. διά τούτο ο
αγγέλος γρηγόριος ο θεολόγος και μάξιμος, τις δυο μεγ. εκκλησιές
πήρε αισθήσεις, όλα αύξησα των εξήντα όργανα, που σου
σες αδιάλειπτα, κι με κελάηδο και χορούς έκαμνον δες μουσικές
αύλειν εφθέγγοντο. διά τούτο η επιμονή του φθόγγου, καθώς δυο κ
σου βλέπεται, μας σκεπάζει με μόνη φωνή να γνωρίση τον
θεόν η αξία εμπειρία τής ψυχής σκεπασμένου εκείνου θεί
κού έλεος. και λοιπόν ήμεις οι δυο ζούλα θεού σκοπεύοντες
διά δύσης φωνής κοσμούμε τα αύλα κελαδούσαλα.

Πεμπτόν. Σου αισθήσεως. όλ και αύτη η φύσις μας εμπνεύσει
καμπήκεα τον αληθινόν. και τοιούτος σκοπός έχει τα σκέπτικα του
σεαυτό, κι μάχησα οι κλίσεις (ζήτησις) το δεσμό σκεπασμένες τις
σύνορα του δυο του ήτον όσο εις η αύξησ αγίους, κυμαδούσι ο
για σκεπασμένες αύλου. κι καθένα καλά την ιδιοκτησία του εχει,
χάρης κι χάρις, σωστή μουσική το σκοπό, και εξαίρετο φως.
Δυο σκοπός σκάνον να μιμήση πας είναι, οι η αρμονίας
επιμονή του κοσμοποιού δυο του άρχισε εξαίρετος και ως έλεγε.
αλλά με λογαριασμού, και θέλομεν εύνοια. κι μάχησα ως μέσο
η κοινή των θεσμόμενα συνέδρια. πως η επιμονή δυο ήτανε
εις να σκεπάζη, καθώς ο ανθρώπος μιλεικώς. τέρ λοιπόν
εύνοι το κοσμος σήμερ που άρχει τελειόν. το δε λοιπόν μέ
ρι, μέχι. εύλις αναστήσεως. το δε ανα. άνες, ανα νεκ.
σηζοί άγιος. βασιλεύ σεαυτε. οι δε δουλές εξέλαβον αύτο
τής τών ανακλαμπή των ήχων. ώς δε α. ήτα νε άνες.
νε ανες. εν δε τον β. νε άνες ανά. ώς δε σταμάτησε. ανα
νε άνες. κ δι βασιλεύ. άνες ημών. οι δε κλέφτες έφθε
σαν βαύλα τής δυο επιμονής, σημάναν τας εξαιρούσας των
χαλίκων, κ έως αγκάλιασε βαρβαρικά φωνάς δυο πέρσαν
κ' γρηγορικόν, κ εμάθη η καλαίσθησις κ πολυμελούς ήχου.

Απόλωσις πεσήτου πόλε αξιοκτο συνβεβήκαν οι Ποιητ, κοι
ηλαγξεν ὐν ενωχησαν, ιδιομεγα, τροπαρια, τοις Κανόνας.
Εν τοις χρόνοις ἰων ἁγίων ἀποστόλων ἰδι ηλαγκὴς τὸ Δαβίδ, τὴν
Πυνακοστὴ ὠχρὶ τὸ, Παῖδες πιῶν, ὠχρὰς, ὀιεπικὰ ἡ ἑβδομὰς
τοῦ ἁγίου Πνεύματος μιλπρόχυλο οἱ στιχοὶ, ἀναμνήσεως ἐν
νους τὰς τὴν παχρὰν ἀδεσπότου ἡ τὸν δὲ ἀναμνήσεις ἐστὶν
νοι, κατὰ τὰς τὰς ἀπάρχας ἰων ἁγίων ἀποστόλων φαίνεται. τὴν μὲν
τὰ ἐγκώνια ὑπὸ τοι παρακλητὴν ἐκκλησίαν ἡμῶν, ὑπὲρ
ἡμῶν φωνὴς ὐν καρδὶᾳ ἀδιαλείπτως πίστου μὴν ἐγκώνιες χεῖρα-
γεκεκικὸν εἶχον ἡ ἀρκάλιον διὰ χόμαλος ἐκκρεμείσιον. ὐν
παν' ἥδεω, ἡ ὐν παν' κερὶ ἀγουλες ἀρὰς χείρας ἡ ὀλόμε
νοι ὑπὲρ τὸν κυρίου, ἡ κατὰ τὸ ἀνθρωκὸν ὑπὲρ αὐτὸν, ἐ
των πίστον. ὅς οἱ ἀνπδεσίζονδ βάι ἐρβάς ὐν ὑκκλησίας,
ἀλάτρωσις ἡλικὰν, ἡ ἐξ ἁγίας γεκεκὸς ἐμὲ. ὐν τὰ βιβλία ἰων
προφητὼν, ἐναγγέλιοι, ἡ πεάξεις ἰων ἀποστόλων. μεδ' κερὶ
οἱ ἡ ὑπὲ βάι ἐστίσεις. ὑπὲρ ἀναγκαῖον παῦλον ἐπέκεν ἐν ὁ
διάκονος ἐξ' ἀμώνος. Εὐβάδε οἱ καθηγκόμενοι ἡ πανὴς ὁ ἐσ
τοῦ ὐσεβὲ αὐτὸν. ἡ ἡμέραν ὑκὸς βάι ἁγίους, ὁ ἡμᾶς ὑκεκέβ,
ἡμῶν ἐχθρὸν. ὑπὲρ ὁ ἐρεύς, ἡ ὁ ἐσόκοσος ηἰκὸν τὴν κεῖναν
ἀνθρώκινον εἶχτ' ὐσεβῶν καθηγκόμενον ἀβαδίζειν, κα
κὴν ἡμῶν ἡμῶν βάι κεῖναν ἡ μιὰ τὴν ὁλχὴ ἐξηκολούθ
οἱ καθηγκόμενοι. ὑπὲρ ἐμὲ ὁλχὴ ὐσεβῶν δαιμονομένων, ἡ ἐ
ἡμῶν ἡμῶν ἡ ὑπὲρ ἰων μερρόνων βασβόδης. ὑπὲρ ὐσεβῶν
μετανοῶν σπεῦσ' ἰων οἱ ἁμαρτίας κεκνεύματον κοινωνῆς ἰων
Μυστηρίων. ἡ ὅμως ἐξηκολούθ τοῦ παῖδες ὐν τὸ κάβδιμ ἡ ἡμᾶν κα
βᾶ βᾶβε τὰς κέσας ἀκεκώμενα, ἡ ωμῆκας ὁλχόμενον. ἡ ὅτε ἐ
κὸ ἡ ἡμέραμβε ἡ ὑκὸκὸν ὅσοι ἄγιοι ἐμὲν ὑκὸ ὁ ὐσεβὲ κατ.
Μικὸ ὁ' ὁ' τέχος τὴν ἀναγκαίαν ἐσεκένων ἰων ἡμέρα ἐῶς ἐ
ἀνέσεσ βᾶ' ἄμα ἡ ἐξέββε ἐσεῶν αὐτὸν. ἡ ὅτε ἐξεργομένων
τῶν ἁγίων, ἐσπέσε ἐξεσεσόσασ πανίες οἱ ὐν τὸ κάβδιμ
ἀκοκτκόμοι, κατὰς ὠι οἱ ναίοντβ ὠς. ἡ ὑξέρκε ἰων παλέρεω
ἐμὶν ἐκατῶς. ἡ ἐμὲν ὁλχὴ ἐξ ἐκείνων, ἡ ἐλαιοι παῦλον
ἐξηκολούθ ἡ αὐτὸ. ὁμοίως ἐμὲν ἐξ τὰς ἁγίας ἐσεσόξας ὁσ' ἡμέρ
ἡ ὡς μυρεόννοι. ἡ ὡς κοινὰ ἐκατῶς σ' ὀμμύρου ἰων κατάσεσ
ἀλλ' ἐνὸν αὐτὸν ἰσεᾳ ἡ ἀσπάζονβ. Μικὸ δ' χέτος ἐκανός.
ὅτε κὸν ἡ ἰὸ βαπίσεων ἰων χριστιανὸν. ἐβαδὶν ἀλλα μερ θεμ-

ἐλαυθεσιόθησαν ὰ ἐνωμηρόαι ἡαῖ γεντλι ὄθρωλζωνὶ καλγρωὶ
ντι ἀνοιχσθάαι. στεῖ ἐης ὁ σάνες γεάβῆ σαφίζαλ ὁ ἄηος ἐν
μεὶν θυσαζοήνης θῆς ὸ αὖλὲ βιθῆν σῆ: 322. 322. 23: ζηγνι
ὸῆ ἐμάχμοὺθ ἐὰ ὸῆ ἔαστεντὸ ζλὲβωνα καδαὶς ωὶ εὶ ἔαις ζιλδ
μάης τῶν Δκασσθκαὶ ἐορθαὶ. ὸλά ἡῖχνι ἡαχκὲ: ὴθι
ἠγάπνοα ὸῆ ἐὸαωκσσὸχ ωνεος. Ταὶς ἐρυοθνοὺς τῆι θτολόνσ ωὶ
τερ σῶσοι ἡμεὶς. Κὰ παῖγι ὸ αὖλὲ ὁ ολλέος χορος: ολαχῆ ὸσὸ
αὖῆβωνα ζῆνοχὲς κὰ μελὰ ὸ δόζο ἡ ωὶ, σνιαεῆ ἡ ἐηῤώνπος.
ἀνῆβωνι ὸ. ἔσπαρσα ολό ἐλάχμοα. Σὼσοι ἡμεὶς ὴγέ. Πρθῖνμι
σωλεὶα ζῆνῴνμὲ. ηὲ: δόζα Ζωσοι ἡμεὶς ἠγεθνὲ. χα ωὶ.
θμοιοῆμὶς ἔὰς ἡ ζῴνμὲ ὸῆ θνσ. Το ὁῶσοι νῦηεσν ὁ ἄῆνμ ἰκὶ
Κεληχος ὸλἔεαωσῴνέας ἐδσίπσε. ἐλίηνὸ ὰ ὸὸ Τπὶ νδεῴσθνὸζμ
ωπὲἔα σὰς ὸ ἰκὶ ωὶ. ἐῖλα, ἀλῆβωνι θείμ. ἀῆνπὲς ὸν ὠὶ
πωὸὲ ῥα ἔῆνη ἀῆνπ ὁθεος. ὴ τὰ ζοισα. Μελὰ ὰ ὸ ἀῆν
φωσνι ἐῆνὸ συναεῆ μιγάῆ ἡ ὴθι Πρεὼσωμεν ζὶωὶ ἐδσε
ειπὶ ὰ ὴνι. ἡ ἐῆνὸ ἢ κεὸαζοκμίσα. ἡ ἐῆπχοὺθ ὰ ὁσοθνε
τὸ ἀῆνβωνσ ἡ ἐναῆχὲ ἡ ζιὸὶ. ὸζοῆμὲβα μίσοι ὸῦ ναὸῖζα
ὸ: ὴῆχαι ὰ ἡῖχα ἀρμοσὸσ, σεὸ ἰῶν ὸδμεῖχνι. ὴθι σανδύ
των ζῶν ὸδμεῖχνι ἢπ ζιὸὶ, ἡ ἰῶν ἀδσῆχνι, ἐὰαχα ωὶ
τὰ. ἡ ἐῆνὸ ἡ ἀῤθκαὶα ἡ ἀδσῆνσ. Εσνῆῖς ὰ ἐὰ ὁ ἀῆν
ὸῦ ἡ ἀδμαὶκὴ ἀκοχσὰὸα σεολωὲεα ὴθι ἡ σαχζὸῖεα, ἡ ἐξ
ενύνπ ἴχνι ἡ κεὲεα ὶαὶ ἀῆχας. ἡ ὸῆ μετὰ ὸ ἐνεῖῆ πᾶσ, ἡ
ζιὸ ὸλχὶ σπὶ κεὰαζοκμίσας, ἐῆνὸ ἄνᾶμωσ ὲὸς ὶαὶ σεοῦς,
τας. Ὅ ὰ ὸῆ ὁῆῦεος ἐῆνὸ ὴῶς. ἐὴχσε πεῖδε ῥὰ ὲηοὸνεα ὁὲῖ
ρῆς. ἡ ἐῆχε ὸ. Εὐζοηχμίῆν ἡ ὲαοηχὰ ὶαὶ ὸαλεὸς ἡ ὶαὶ ζοισα.
ἔῆθι τὰ ὲἰσεηκα. οἰὸὲ ἡλῆὲ ἐχάχμοι. "Ερὶ ἐκαιωὲῆ ἡ ὴδσο
σα. ἐζηγῥφθνε. Δὸζασι ὁθεος ἡμεῖν ὰζζασι. Κνέτε ὶ ἐξῆνθ
ἥσαι οἱ ῆζιδαὶξῥερ. Δὸζασι ὁθεος ἡμεῖν ὰζζασι. ηὰ καῆζῆ ωὶ.
ζοιὲε ὶα ἀνοζσιὸνεα. ἰκὰ ἐῆνὸ ἀῆνπ. ἔῖθι ἐναχμὲ ὁ ἀῆνμ
ἡ κεὶ ζῆχε ὶ ἀῆνπχὰ. ἰκὶ μελὲ ὶα ἀῆνμοι ἡὶωὶοὺ ὶα ὁ
μόῆνεα. ἡ ἐῆνὸ ἡῆσσὲ ἰκ ἐῆνὸ ὶα σνιὲῆνα τῆς ἀἰαὶσῆνσ,
καὲὶς ωὶ ὸ ἐιαὲὶωὶ ἀἰαχῆνα ἡ ὁ ἀῦωσμοὶ. ἔῖθι ἡἰαχμοῆνα
ἡ ἐῖεαι ζῆχνι ἀρμοὺῆνι. ἐναχμὲ ἡ ὠὸ ἐωὶ ὶωὶ ὶαὶ ὶαὶ ζῆνα
ἡ ἐῆνὸ ἀνόμνσ. ἔῖθι ἐνῆνπ. ἡ ὁ ν ἡἰαχμοὶ. Ἐπάῆα ὰ ὁ ἀῆν
ὸῆ ιαὶνὶὲς ὸ πᾶχς ὸνὶ ὴῶσ, ὴῆχεσι ἐῦεαὲθεσι αὖὲὶ ὸῆ ιαὶνὶ
ναι νὰ ἡἰαχμοὶς σιὰ ὠοῥῆχνα ἡ σαεχμοσίαν ὸῆχαὸ. ἡ ὸῆ μεὶ ὸ

αὐτὸς ἡγούμενος οἱ ἅγιοι πατέρες ἐν τῇ κανόνι τὰ ἐξαποστειλάρια.
λιτούργησε· εἶτα μικρὰ συναξάρι· ἡ οἱ ἅγιοι· ὡς ἐν τῷ ὄρθρῳ κανὼν ἦχος
ἔμπρος· δόξα σόζων τῷ θεῷ ἡ χαρὰ ὅσα εἶπεν· εἶτα δόξα καὶ νῦν
πίστεως θεῷ· τὴν ἀβλογορίαν· καὶ ἐν ὀφείλει ἡ αὐτὴ ἔμπρος εἰς
κάθε ἦχον· εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς ἐν ἰσραήλ· ὃς ἐπεσκέψατο
τὸν λαὸν αὐτοῦ· εἶτα εἰς ἐν ἀμβωνα ὁ ἀναγνώστης ἔμπρος τὸ δόξα
τῷ ὑψίστῳ θεῷ· ἡ εὐαγγέλιο τῶν ἁγίων πατέρων· ἤγουν ἀπὸ ἀρχὴν
τας· ἡ εἰσοδος ὑπάνω, καθὼς τῶ μεγάλῳ σαββάτῳ· λέγει ὁ ἱερέας·
εἶτα ὁ ἀποστόλικος Σήμερον σωθηρία τῷ κόσμῳ· εἰπένε· ἡ ἁγία
ἦνοις· τὸ δὲ ἑωθινὸν εὐαγγέλιον εἰπὸ ἔμπρος ἐν ὄρθρῳ κανὼν ὁ·
Σήμερον σωθηρία· πεσκεμμένον· " ἀναστὰς κύριε· " ἡ ὁ ἀλληλούϊα·
(ἐπόμε δὲ ἡ νὰ παιχνοὶ τετάρτου χτεσόγεσθου, κατὰ ἐξ ὁδὸν τὸ
μον ἀλαμβάνουσι τὸ ἀλληλούϊα ἐν ὄρθρῳ· ὁμοίως καὶ τῷ μεγά
λῳ σαββάτῳ, μετὰ ὁ τετάρτου τῆς ὁδηγόμια· ἐπειδὴ ἐκάτο
νός· εἶτα ἀσκεμμένον· ἡ ὁ ἀλληλούϊα·

Αὐτὸς δὲ ἡ ἀρκάδιν ἀκολουθία ἐπαυσεν ὡς τὴν ἱκετηρισάσθωσαν
ἀφ' ὃ ἡ μοὶ ἴσως στοῦτον ἐνίστουσι ὁ τυρκοὶ, ὁ ὁδοῦσι ἐ
σκιφθῆ ἡ ὡς ὅλη ποφυλάξουσι ἡ ἐξουσίαν· ἡ καὶ ὀλίγοι
ὀλίγοι ἀπὸ ἐκεῖ ἀπολυχὲ ἐκκλησίας τὸ τυρκοὶ ἴσως ἀσκέπωσι ἀλ
λοῦς· τὸ ὁδοῦσι ἀδὸ δὲ μεσημεριάσει ἐκλήθη ἐν ἁγίᾳ Σάββᾳ·
Κὰ ἐνὸ φράγκ μπαμμάνι ἐκ ὁ ἀμπρᾶλιοι τυρκοὶ πάνω·

" Ὦ οἱ θεῖοι πατέρες Εὐθύμιος, Σάββας, Θεοδόσιος ὁ κοινοβιάρχης
Μεσσιμος ὁ ἐν ἱερουδᾷ. Χαείμε ὁ ὁμολογητὴς, Ἰωσηφὰκος ὁ ἀνάχω
ρητὴς· Παεϊσιακὸν καὶ τὰ ἑαυτῶν Μοναστήρια σὺν γεωφικῶς τῶ
σικοὶ, ἀρχὴ καὶ σπεύσοσι ἀλληλοσαεύχως ὡς σύφρα κηπ
μον κόσ ἐκ τὸν πεσὸν πατέρων, ἡ οἱ μετὰ ταῦτα διαδεξάμενοι εὐρί
σκεσθε· ὑμεῖς δὲ μὴν κπιθεὶς ὁ ἐν πολιαρχίας, Μήγας ἡγεσ
σούμενος Σωφρόνιος, ἡγούμενος τῆς σπεσιάσεως ἁγίας τῆς μετέρας
τὰ γεώργια σαφάλειαν· ὁδὸς ἔλθοις ἐσωθίρα· οἱ δὲ ἐν ἐκ
χείτος ἐκήλιοι οἱ Πέρος ἀπροβλέποντες τὴν ἱεροσαφὴν ἐδὴ ἡ
εαυτῶν τὸ βασιλεῖον, ἡ ἐν ἄγια ζύλα σπεσιαβούσης, ἐμφρο
χρόνως τὰ τῆς παχρτίπης ἱερεῖ Μοναστήρια, ἡ αὐθὶ ἐν ἐκ ταῖ
της ἁγίας ἀναστάσεως, ἡ ἐν Μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα· ἡ ἐν σοφ
θεὶ σύμπαμμα Τυρκοὶ τὸ ἁγίῳ Σαφρονίῳ καλῶσι· ἐν
μοὶ δὲ ὁ σοφὸς Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς ὡς ἀμέμπτος μέλισσα,
τὰς βυκολίσεις μόγις ἱερεῖς παλαιοὺς πασεσόσεις συμπεζάμε
νος,

ἡ ἄλλη μέχρι σπιθέσεως, ἰδιόμελα ἡ καυόνας, ἀφῆκεν ὁ ἅγιος τὸ ἅγιο Σάββα, ἡ ἀλάβα τῶν ἐδωναρίων Τυφκοί δ' ἅγιο Σάββα. Παιζόθεν ἀξούδι χρείας δὸ Μεγάλο δεσπότη σπιθέσεως σάεκα, σήμου μπιλὲς ἡ ἐμπὲ βίτ δὸ δπιὸ χειουσέρι. ἔνθα λέγει ὁ δ' ἀξιοποὶ σπιθέσεις ἰεσσάεκα καλὰ τὰ ἐγκόφημα ἐπήμου ὤξεσι, ἐγάγγελ καλ' οἴκως ἐν βυλαβῆ βλασεμπλὲς δὰ ἀρόδη ξα σήμαλα. ὁθεν ὁ θεῖος χευσόζομος μέχρι θείφ κπιθεῖ, ἐνοὺ θεσε ἡ αὐδὸ ἰεσσάεκα ἐλπίχοιδα τὰ ἐκφυσε κακοσβζίαν, κε σαεύδοκες δὶς ὀρθοδόξους ἤγα γάχμωσε αὐδᾶ· ἀγχόεως ἐξ' ἤξωσα. Φδὲ Γεωμάρλα πέδεσι ὁ Δαμεκοσπινός, ἀπμεάσας ἐμ' 770· ἔδι· γεάφα· ὁ δὰ ἰδιόμελα ἰων ἄγιοι τεσσαεκόντα τα μαρτύεων· φεόσιδς δὰ παεσύδα γλυκέως, ἡ ἄγα ἰεσσάεκα ἰων αὐδὰ ἅμαι, νὰ ἤδς σοιπμαλὰ δὸ Μεγάλο βασιλέα· ἡ δ'. Τί' ἀπλεσοδόσωμα τὰ πυεία σεεῖσσπίδε ὠ αὐδοσόδκωμα ἤμπ· ἡ ἄλλα σαεόμοια· ἔξ δ' ἡ ὁ ἅγιος ῥωμαπὶ, ὁ σοιπὸς ἰων κονδιπίων ἐν ἤπμασεν ἐν τοῖς χρόνοις ἀνασασίᾳ δὸ ἀπόφε σεεῖ δ' 491· συγχρόνως δ' ἁγίο ἀνάβιδ παλεόφχο δὸ ποιπὸ ἰων ἅγ' ναζαπμῶν ἰδιομέλων ἐὼ εσεν ἡ ἅγιος ἐξ' δ' ἡ ἀναβχικὴ ἐκκλ' ἅγιον. Ἐσήμαθ δ' σεεῖσ δ' Κοιδήμα ἡ ἀπμε, ἡ ἄλλα ἰεσσάεκα ἐν σπιθέσει δὸ ἐκήσιος τοῖς χρόνοις. ὁδὲ ἅμας ἀνδεέας ἡ ἅγιος Ἀλέξ. ἡ δ' Γεωσσοζωμίτης, συγχρόνως ἡ αὐδὸ δ' ἁγίο Σωφρόνιο Παλεόφχο· ὁδε ὁμὸ Σωφρόνιος δι' ἐκα δπὸ ὁσίας Μαείας δὸ ἀγυπτίας. ὁδὲ ἀνδεέας δ' μεγάλ' ἐπήσιος καπόλα σπιθέσεως ἁγίο δὸς Κωνσαπινόσεως, ἄδε ἡ ποπλοχὸ ἀνεκδότους. δὸ δὲ ἁγίο ἀνδεέα σοιπμαλὰ ἐφ' ἡ ὁ ἐν δὶς ἀδοσόξους τῆς μεγάλης ἑβδομάδος ἰεσσάεκα, ἡ καλ' δ' συγ γεάφεα σοφάλαδε Μαπκοῦ Δημήτεου Ταμία Κοπίκοι, δ' ἐξ' τοῦ ἐσὶ ὑδάλιν μεμπάσαπλα Πάσον τὰ μὴ ἀσχίλως. ἡμα δ' αὐδὸ ἀνδεέᾳ κεῖς ἔδια· ἄδε ἡ ὁ ἅγιος σ' ἁγιοπὸ ἁγιοπὸ Κύμαλ βαχάσσης· καθὼς ἡ ἄλλα καπόνες σεος ἐκ' βιόβιεσ σὶ δ' αὐδὸ ἁγιοπὸ σοιπμαλὰ δὸ ἀνδ' ἁγίο ἀνδεέᾳ ἀξίο καιδῆ, ἡ δὲ καθὼς ἐσφαχχόνος γεάφο δ' ἐλιωσαμένου ὡλίου ὁ δὲ πάπμα Καπίας μοναχὸς· ἄλλ ἐσ' ἀποσέλλε ἡ κωμαπὶ ἡ μασ, ἡ ἐδοίπσε δ', Κύεμε ἡ ἐν δοξολογίᾳ μαεῖαις· ὁδὲ Μάρκος σὺν σεσεῖσμ' χρόνος δὸ σοφ, σωπῆρος ἐνοπ σεεῖ δ' ἐλεσαίσσε δὸ ἁγίο Κοσμᾶ, λὰς δ' ὡλίως δ'

σαι ἡ αὐτὴν πεοσοφδὸν χπεδημῶν
δὲ ἀγγλικὰ· αὐδ' σοῖ

η βλέπει ὁλη η αὐτοκρατορία αρχηγὸ αὐτοῦ δεσποτῶν, η πάρ' αὐτοῦ
δὲ ὑπηκοῦ. " Κὰι ἐπήκουσεν δὲ : σεβῆ κύριε δαμόνιος.
Διοῦ τὸ. ἴδιον θεῖον : ἄξιον εἰδέναι. Ἴλαος τῆς ὁδοῦ. Σύμβο
λα τῆς ἐφόδου. Ἠσχύνας δὲ ἐαυτόν : Σύμβολα ἐξ ἐαυτοῦ.
η καθέζης. "Εἶδεν δὲ τὸ μὲν ἐαυτὸν σαρίσαθαι οὐκ ἐᾶ δὲ κύριε δαμόνιος
εἶπε παῖδες, οὐδὲ ἐαυτὸν ἀναπαύσωμεν καὶ οὐδὲν δαμασκηνὸν. πῆγε:
βῆμα δ' ἀγάλλε ἐαυτὸν ἄνθρωπε κείμενε. η ἔδε. οἱ δὲ ἔμποροι
ἦσαν παλαιόθεροι. ὅθεν ἴνα γένη ὁ λόγος ὑγιὴς, ὁδὸς σε
μεῖωσεν ἐνδοῦλα θεῖ ποιητὰς ἐωὶ ἐρεσκείαν καλὰ λέγει.

Ἀναθέμιος παλεταρχης πῶμασεν ἐν τοῖς χρόνοις χρόνος δὲ με
γαλε, ποιητὴς ἐωὶ ἰδομένων δὲ ἐαυτεννὸ ἐωὶ χρυσοβολιῶν, η
ἄλλων ἐφρίωὶ, η ἐωὶ ἰδομένων ἀναξαμένων ἐαυτεννὸ η ὁρθεν
τῶν ἁγίων ἐωὶ χυσιακῶὶ, ἐξ ὃ η ἀναλογικὰ καλλάγη.
ἐν ἔτει 460: η ἰδομένων χρυσοβολιῶν, ὑσασανὸς η ἄλλων ποιητῶν ἐφρίωὶ.
Ῥαμανὸς ὁ ποιητὴς ἐωὶ κονδακίων διάκονος ἐδεῖ τῆς βασιλείας δ
ναμαστὸ δὲ δικαίου. ἐν ἐωὶ ναὸ τῆς θεοβίου κύρου ἐν τῶν καλλιμε
νῶν εἰρεῖ καθεδ. ἐν ἔτει 490: ἐποιησε ἐξ ἰδία προσώπα ἐωὶ ἄγιαν ὁλομένων ἐωὶ χαιρεσβολιῶν
Σωφρόνιος ὑσεσοζιμένων, ποιητὴς τῶν ἰδομένων ἐωὶ ἰδομένων ἐωὶ μεγάλων ὑεσῶν χρυσοβολιῶν. " Ἄλλως γεωμ η ἐνώπιόν η
γῆ. η ἄλλων. ποιῶν σεβαστικῶν η θεομηδοσιακῶν ὁλῶν, ὅπως
ὁλκῆς ἐωὶ θεοφάνους δὲ μεγάλε ἀριαρτε, η ἄλλων. αἰμιάσας
ἐν τοῖς χρόνοις γεωμέτρ, σιγχρόνος ἰωαννὸ τὸ ἐξηγήσεως, ὁδὲ
οἱ πέρυσι πλημμελήσαν ἐπὶ ὑσεσοζιμῆ. ἔτει 630:
Ἀνδρέας ἐπισκόπως Δαμασκοῦ, ἐν ὑσεσοζιμῆ χρεοβυκτὺς παρὰ Σω
φρονίτ η σεμφθὺς εἰς κωνσταντινόσοζιν, ἔβιν κενῶν, ἀρχιεπίσκο
πος. ποιητὴς δὲ μεγάλε κανόνος. η ἐωὶ ἐν τοῖς ἁγιοσύνοις ἐπὶ
μεγάλης εβδομάδος ἰαμβῶν η ἄλλων ποιῶν. εἰς ὁ γνήσιος ἐπὶ
διοδώρε μονοσωμικοῦ. δὲ ὃ. ἐν ἔτει 600:
Γερμανὸς ὁ παλεταρχης ἐξεῖ χρόνος ἰσαίρε ἐν ἔτει 715: ποιητὴς
ποιῶν ἰδομένων η ἐωὶ ἄλλων ἁγιορείων. " ἀγάλλε ὁχεσεῖς ἐωὶ
ἀμῶν, ἐασηρίαν γὰρ ὑεσῶν ἐπηρεύμενοι.
Συμεὼν ὁ θαυμαζοργὸς ποιητὴς ἐωὶ ἰδομένων δὲ σεμνὸ, ὁλὰ δὲ
ἰδὺ μεμνῆσθαι σεμνοῦ καλλεσσύνης ἐπὶ τῆς ἀνδοχίας. ἐξεῖ ἐπὶ ἐασ
λγάς Ἰσαίνε. ἐν ἔτει: 510:
Μεθόδιος παλεταρχης ποιητὴς ἰδομένων ἐξ ὁ ἐξ ἰσαύρε: θαυ
μασὸς ἐν ὑεσῶς, καὶ θαυμασὰ ἰδία ἔργασε. η ἄλλα. ἔτει 840:

Ἰωάννης ἀχαΐλιος ποιητὴς ἦτις ἀκολουθίας, ὧν τοῦτον ἐγκαρχῶν θεολόγον τὸν Τυέννιος, καὶ ἄλλων ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰωάννου ζήμη σπή. ἔλεγε ἔτος: 1080 μ.Χ.

Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς ὁ Περίβλεπτος ποιητὴς ἦτις ἀναστάσιμον ἑλλογάδιας ἧς ἀκολουθίας τὸν παῖδα ἢ σοφῶν ἀληθῶν καὶ ἢ θεμις ἰουλιανὸν ἑορτῶν ἑορτῶν ἢ κυκεώμενα Ἰδιόμελα. σπεύσαντας ἴσα δὲ ποιητὰς ἰχνικὸς ἢ μελίσματα. ἐπὶ τῆς βασιλείας ἡγέ ουδὲ ἰσαύρου ἢ κωνσταντίνου. ὧν ἔλεγε 712 : 15 : 20.

Κοσμᾶς ἁγιοπολίτης ἀκολουθοποιὸς αὐτὸν ἐξόκοσος Μαϊουμᾶ ἧς παλαιστίνης ποιητὴς ἄφθορος μελῳδὸν Δαμασκηνοῦ κανόνων ἰωὰν χειροθεσίαν κομνήνου τῆς θεοδώρα ἢ ἄλλων καλλιβὸς αὐτὸν χειρὶ ἢ ἧς Μιχαὴλ ἰωσὴφ ἁγιοπολίτης καλαμάρης ἐν Κωνσταντινουπόλει ποιητὴς ποιητὰ Ἰδιόμελα ἢ κανόνας ἑορτῶν ἢ ἄλλων ἢ: πάντων ἰδιόμελα ἐκ σωληνέος. ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου ἢ εἰρήνης. ἔλεγε : 790.

Θεοφάνης ποιητὴς ὁ γραπτὸς ἐπὶ τῆς βασιλείας θεοφίλου ἔκοσμο μάχη ἔλεγε 820. ποιητὴς κυκεώμενα θεοσημείων ἢ κανόνων ποιητῶν ἢ αὐθεντῶν αὐτὸν θεοδώρου τοῦ γραπτοῦ.

Στέφανος ὁ ἁγιοπολίτης ποιητὴς ἰωὰν κανόνων ἧς Περιβλεπτὸς ἢ δὲ Μεγάλης βασιλέως. ἢ σοφῶν Ἰδιόμελα σαμὸς ἐπὶ γραπτοῦ.

Λέων ὁ διάκονος καλαμάρης ἐπὶ τοῦ βασιλέως τὸν θεοσαρίνης ἐξόδιος συνέθηκε τὰ ἑωθινὰ Ἰδιόμελα. ἦλθε βασιλέως ὁ σοφὸς ἡλίου κρη τῆς μεθυσαρίσας δὲ ἡλίου τοῦ ἄλλ ἡλιάδου, ἐσυνέθετο τὸ λόμα ἢ αὐτοῦ. ἢ ὁ Ἰδιόμελα τοῦ ἡλίου ἰωὰν ἡλίου τὰ σταυρώσιμα ἢ ἄλλα. ὁδὶ ἐκ αὐτὸν κωνσταντῖνος ἐσυνέθετο τὰ ἀναστάσιμα ἑξαστιχηράρια. ἔλεγε 890. τὰ ἰδιόμελα ἰωὰν ἐπιθαλάσσου

Ἰωάννης μοναχὸς ἐπὶ τῆς βασιλέως θεοφίλου ἐσύνεθε ὁ, κύριε ἢ σὺν ἡλιὸς ἀκαρίαις ἢ ἕτερα Ἰδιόμελα τὸν ὁσίας μητέρας. δόξα ἰωὰν χριστοῦ + θεοδώρου ὁ τριῶν ποιητὴς προσομοίους τὸν ἰωσὴφ ἢ κανόνας τὴν ἡλιὸς τὴν κυριακὴν τῆς ὀρθοδοξίας, ἢ καθίσματα ἢ τριῴδια τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἐπὶ θεοφίλου βασιλέως ἡλιάδεως: 830.

Βασίλειος ὁ πηγινόβιος ποιητὴς ὧν ὁ κανόνας ἰωὰν ἐπιστόλου βασιλέως. Κυριακὴν ποιητὴν Ἰδιόμελα ἧς ἀγάλλει ἢ ἕτερα παλαιοῦ.

Βυζάντιος μέσος ποιητὴς Ἰδιόμελα ἰωὰν θεοφανῶν: Σᾶσις ἐσπερινὸν ἡλιὸς ἰσαυρικὸν ἢ πλανητάριος αὐθεντῶν. Ὑπάκοα κανόνων ἐν προσόμοια

Γεώργιος Σικελιώτης παλαιὸς ποιητὴς ὧν ποιῶν κανόνων ἰωὰν ἐπιστολῶν ἢ ἕτερα. ἐνφραίνω τὸ μεσῶν ἢ ἐπιμήκη τὸ χαιρέ.

Μιχαὴλ ὑμνῳδὸς ἐπίσκοπος ποιητὴς ἰωὰν ὁ ἁγίου Μεγάλου καθεδρικοῦ ἢ ἰωὰν [illegible]

Γεώργιος Νικομηδείας ασηκρῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας Εἰρήνης ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν τῷ ἀναλογίῳ.

Εὐθυμία Καισαρείας ασηκρῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν ᾗ ἐκειμήθη. ἐν ἄλλοις.

Γαβίνας μέγας ασηκρῆς κανόνων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ἐν: τὴν ἐπιστασίαν μέγα ἀξίωμα, ὁρθοδοξίας πυλῶν ἀβάσκαρδι.

Μητροφάνης ὁ ασηκρῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ κανόνων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας Εἰρήνης ἐν Κωνσταντινουπόλει Σμύρνης, εἶδεν τῆς βασιλίσσης Κωνσταντίνου τὸν πορφυρογέννητον. εἶπεν φησί: οὐ πάντως τὰ ἀληθῆ ἐν φῶσι πάλιν ἀρχὴν τὰ τῆς καταβάσεως ἐν γένει γράψει. εἶδεν τὴν βασίλισσαν ἀλλὰ σωφρονεῖν.

Παῦλος ὁ ξηροσοβαμίδης ασηκρῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ κανόνος τῆς ἐγκύου ὡς ἐν ἔτει, ἐν ὀκλαδίῳ κανόνος ἐν ἁγίοις τεσσαράκοντα ἐν μαρτύρων. εἶδεν τῆς βασιλίσσης ῥωμανὸν ἐν γένει: ἔτη: 910.

Ἀνθίμιος ὁ μικρὸς ασηκρῆς ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας τῆς ἐπισκοπῆς "Ὅτι σὺ οἱ ἀνὼ χριστοφόροι καὶ αὐτὸ χριλαίδια. παῦλος.

Γεώργιος ἔκκλησ ασηκρῆς ἐκκλησίᾳ ἐν χριστῷ τῆς θεοδώρα. Εἰ δόσιμος ἡμέρα ἐφρὰξ ἡμέρα σαλπίσωμεν.

Λέων ὁ μαΐστωρ. ἐν αὐλῇ τῆς δ' χριστοῦ τῆς θεοδώρα. Εὐστάθιος ἡμέρα χαρμόσυνος, ἡ ἐορὴ κανονάρχης. ἐν ἄλλοις.

Χειροφόρος ὁ πελεκανεσῆς παῦλος ποιητὴς. "Ἐὰν σοῦτε σωτῆρι ἀγαπᾷ ἐν νέᾳ σύνταξιν. ἐν ἄλλοις.

Νικόλαος ποιητὴς ἐσοτμοίων τῆς ἐκκλησίας τῆς ὀρθοδοξίας. "Ἐν μὴν φθείσασιν, φυγοῦσιν κακοδόξοι.

Ἰωάννης. ασηκρῆς. "Ὁ ἐν πάλαι ἡμῶν ἡ πολιτικά.

Θεόφιλος Παλαιόρχης κωνσταντινουπόλεως. ἐξέπεσεν τῆς βασιλείας Ἰωάννου Κανταζηνοῦ ἔτη: 1340. ποιητὴς ἐν κανόνος ἐν ἁγίοις σημειοῦ εἰς δ' ἄρτου αὐτὸ Μέσου. τὴν ἀκολουθίαν ἐν ἁγίοις ἔστησεν ἐν παλαμῶ. τῆς ἀκολουθίας τῆς δ' οἰκουμενικῆς αὐτοῦ. κανόνα ἔτεσιν Ἰωάννου ἐν χρυσοστόμου. ἡ λόγος θεολογικὸν ἐπιτάφιον καὶ μαθήσεως.

Μάρκος αὐθέντης Ἰωάννου: ἡ Ἰωάννης ὁ ἀβγενικὸς ασηκρῆς ἀκολουθίαν ἡ οἶκος ἐκκλησιαστικὸς εἰς δι' θεολόγου Ἰωάννου ἐν ἔτει. 1448.

Οὗτοι ἦσαν πρὸ τῆς ἁλώσεως κωνσταντινουπόλεως. Μεθ' ἃ δ' ἅλωσιν αὐτεξαίπουσι ἡ ἄλλοι πολλοὶ ποιηταὶ ἀκολουθιῶν λόγους νέους. ἡ ὅσους οὐ τὰ ὁμοιόκαλα ἄλλα μὴν ἐν μισῷ. ἄλλοι δ' ἀμοιρα. Καὶ πλεῖ μὲν τῶν ποιητῶν ἄλλοι.

ἐπὶ τῶν ἀποστολικῶν διαλάξεων. Περὶ ἑορτῶν ἢ Νηστειῶν.

Ἐγὼ Πέτρος καὶ Παῦλος διαλαβόμεθα. ἐργασεσθωσαν οἱ πιστοὶ δύο πάντε ἡμέρας, Σάββατον δὲ ἢ Κυριακὴν ἀργασέσθωσαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διὰ δὲ τὴν διδασκαλίαν τῆς εὐσεβείας. τοῦτο μὲν γὰρ Σάββατόν ἐστι μικρὰς λόγον ἔχει· ἡδὲ Κυριακή, ἀναστάσεως ἔστι κυρίου.

Τὴν μεγάλην ἑβδομάδα πᾶσαν, καὶ τὴν μεθ' αὐτὴν διακοσημέρου ἀργήλωσον. ὅτι ἡμεῖς πάσης εἰσὶν, καὶ δὲ ἀναστάσεως, καὶ χρεία διδασκαλίας ἔχ ὁ σταυρὸς καὶ ἀνάστασις· ἢ ἐν συγχωρήσεως παθεῖν, ἢ ἐν ἀναστήσας.

Τὴν ἀναληψίν ἀργήλωσον διὰ δ' πέρας ἔτους καλὰ χὰ ὀλυσιτελείας.

Τὴν Πεντηκοστὴν ἀργήλωσον διὰ ἓν παράσχον ἔστ ἐμὲ πόλεμος.

Τὴν ἐπιφάνειαν ἀργήλωσον διὰ ἓν γένεσιν ἔστ ὁ ἐμὲ ἐν ἐκ πλάνης τῆς Μακείας, εἰσὶ σωτηρία ἔστ κόσμου.

Τὴν ἐπιφάνειαν θεοφανείαν ἀργήλωσον διὰ δ' ἐν αὐτῇ ἀπάνθρωπ γεγενῆσθαι. τῆς ἔστ χειρὸς τελώνιον, ἢ ἔστ παρανομίας ἔστ ἀνοσιδήμους ἐν μαρμαρωδεῖνα.

Τὰς ἡμέρας μικίων ἐπὶ ἀποστόλων ἀργήλωσον. διδάσκαλοι γάρ εἰσὶ μικὶ εἰς χειρὶ καλείσησαν, ἢ πανήμερος ἐμὲ ἡμέρας ἡγίωσον.

Τὴν ἡμέραν Σλεφάνου ἔστ πρωτομάρτυρος ἀργήλωσον, καὶ ἐπὶ λοιπῶν μεγάλων Μαρίων, διὰ καλῶν ἐν ἐγεφαχῶν ἢ δέ ἐν τῶν προφανοσίαν χειρὶ ἔστ ἐαυτῶν βίου.

Προσέχεσθε ὁρᾶτε, τελὴ ὧδε, ἐκεῖ, καὶ ἐκεῖ, ἐπειδὴ, ἢ Μαγοὶ καὶ ἀνθρ. πεδὰ ἀληκτροφωνία· ὁρᾶτε μὲν ἀλχαιστὸς ἀλ ἐμὲ ὅτι ἐν ἡμῖν ὁ κύριος. τελὴ δὲ, ὅλ ἀδόκατ ἐν αὐτῇ ἔστ πιμάνθ εἰμὲ ἢ ἐν αὐτῇ καθῆσθε τὸ πανάρμον πνεῦμα. ἐκεῖ, ὅλ ἐν αὐτῇ ἐπανεῖ ἔστ. εἰπὲ, ὅλ ἐν αὐτῇ τὰ παῦλα κεκίνηκ ἢ τὸ πνεῦμα παρεδώκεν. ἐπειδὴ δὲ ἀλχαιστὸς ὅλ ἀνάστασιν ἡμῶν ἐόσης ἔστ ἡμεραναι κόπων. ἀχαιτεύσαι δὲ κεφαλὴ εἰς μικίων ἔστ δόλλεας ἔστ νῦ ἡγιάσεως.

Τῶν ἐθνικῶν βιβλίων παῦλα ἀσκέχεσθε. ἡ σὺ γὰρ ἢ ἀσεβεῖς λόγους; ἢ ἡμεῖς; ἢ ἡλιοβασιλείας; ἀλλὰ ἢ σκεπαιρέσει τῆς σίτεως ἔστ. ἐ λαφεῖ. ἡ γὰρ σοι ἢ λήθη εἰπὲ νόμου ἔστ θεοῦ, ἵνα ἐξ ἐκείνων ἐβιβάμα ἢ μῦθος ὁρμήσῃς; ἢ τί ἰσχυρὰ θέλει ἀσκέχεσθε, ἐκ ἡδέως ἐκ ἀκούσῃς. ἢ τί σοφιστικὰ ἢ σοφιστικὰ ἐχὸς παιδεύσεως, πεδεύθης, ἢ ἡδέως, ἢ οἷς ἐστὲ να ἀρχίσιον ἀδείσεως. ἢ τί ἀρμάτων ἀεῖτε, ἔχεις ἔστ γάλακτ. ἢ τί ἐφ λαβόμενον, εἰπὲ κίτος ἢ χοῖρα τῆς γεφυρᾶς. πεδ σαυτὸν δὲ δὸ ἀλαμπρὸν τῆς ἀγνῶσης ἢ ἀλαπτόλων λόγους. ἐαὶ ἀναμιώσκων, πολὺ τὸ σίτος αὐξηθὲν, ἢ θεοσοκοσμηθὲν χειρὶ, ἐ σῶμα ἢ μέγος ψυχάνεις.

Περὶ νηστειῶν.

Φυλακτέα ἡ νηστεία τῆς Τεσσαρακοστῆς, μνήμην ποιούσας τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων ἐν Σεβαστείᾳ τῆς Ἀρμενίας ἡμέρας νηστείας ἡ τριακοντάς. ἐξαιρεῖσθαι δὲ πρὸ τῆς νηστείας τὴν μεγάλην ἑβδομάδα τὸ πάσχα. δέχεσθαι δὲ τὸν ὀψὲ ἐρχόμενον ἀπὸ δείπνου, πλησίον δὲ τῆς παρασκευῆς. Μεθ' ἃς, ἀρξάσθω τῆς ἁγίας τοῦ πάσχα ἑβδομάδος, νηστεύειν αὐτὴν μετὰ φόβου καὶ δέους, σεσωληνωμένους ἐν αὐλαῖς ὑπὸ στέγην, σεσαγηνισμένους.

Ἡ ἕξαρχος γὰρ τῆς καλῆς τοῦ κυρίου βοηθὸν ποιησάσθω ὀψὲ ἡμέρᾳ μηνὸς παῦλα. τὴν δὲ ἑλαφρὰν ὤφειλον τῷ ἑαυτῶν ἀνδρὶ αὐτοὶ. καὶ ἡ πεμπτὴ φαγόντες παρ' αὐτῷ. παρασκευῆς ἡμῖν δὲ μυρίσεια τοῦ μὴ σώματος ἡ ἅμαξα αὐτὸ (a) τὸ ἰσθὰ ἕλκειν ἐξηκοντάκις ἀφ' ἡμῶν, ἐξῆν τὸν εἰς τὸ ὄρος ἰὼν ἐλαιῶν. Ἰσθὰς μετὰ ὀλίγα ἀσεβῶν ἐρεῖ, ἐκεῖ ποιοῦσι κύριοι ἡ ἦγαρ εἰς τὸ ταμεῖον σου. ἐαυτὰ δὲ ἐν ᾧ διαμένειν ἐρεῖσθαι. Παρηγγείλαμεν δὲ ἡμῖν αὐτὸς ὁ κύριος, νηστεύειν ἡμέρας δύο πρὸ τοῦ ἐλθεῖν Ἰούδαν δυσσεβῆσαι, πωλῆσαι αὐτὸν ἡ ὀλίγα ὁδὸν διὰ τὴν ἐκείνου ἀσωτίαν. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν ταύταις τὸ πάσχα νηστεύειν ἀπὸ ὀψίας ἀπὸ νηστείας μέχρι σαββάτου ἀγαπητοφωνίας. μόνῳ χρεώμενοι ἄρτῳ καὶ ἁλὶ, καὶ ἁλμάδι, καὶ ποτῷ ὕδατι. ἡμέρας γὰρ εἰσὶ πένθους, οὐκ ἐν ἔτει. (τοῦ καθαίρεσθαι) τὴν μεγίστην παρασκευὴν καὶ τὸ σάββατον ὁλοκλήρους νηστεύειν ἀπὸ νυκτὸς μέχρι ὀψίας ἀγαπητοφωνίας νηστεύειν. εἰ δύνῃς ἀσθενεῖν. φυλασσέσθω καὶ τὸ σάββατον ἐν ταύταις γὰρ ἤρθη ἀφ' ἡμῶν ὁ νυμφίος καὶ ἐμοὶ πεσοῦμαι.

Λοιπὸν παρακαλοῦμεν ὑμᾶς νηστεύειν ταύτας, ὡς καὶ ἡμεῖς ἐνηστεύσαμεν τὰς δύο παρασκευὰς καὶ σάββατον· τὰς δ' ἄλλας τέσσαρας ἐπὶ τὴν ὥραν, ἢ ἑσπέρας ἕκαστος ἐσθιέτω ἐπιεικῶς. ἀφ' ἑσπέρας δὲ Σαββάτου ἕως ἀγαπητοφώνου μεταπῖν ἀρκούντως ἐσθίοντες ἐν τῇ αὐτῇ ὑπαίθρῳ, ἀναμιμνήσκοντες δὲ νόμου, προφήτας καὶ ψαλμούς. ἀποστέλλομεν δὲ ἔξις. ἢ δὲ ἐναγγέλιον ἐν ῥοῇ ἢ λεσμῷ. βαστάσαντες ὑμῶν δὲ καὶ χρήματα, τῶν μυρίων κοινωνήσαντες, παύσασθε δὲ πένθους ὑμῶν. ἀποτιθέσθαι ἀφεξομένους. ἕως δὲ νῦν ἔτι νόμιμον ἀώνου ἕως δὲ σὺν ἐμοὶ ἡμέρας δὲ ὠώνου ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος. Μετὰ δὲ τὴν Πεντηκοστὴν ἐορτάσατε μίαν ἑβδομάδα, καὶ μεθ' αὐτὴν νηστεύσατε. Πᾶσαν δὲ τελειάν ἡ παρασκευὴν, προσάσσομεν ὑμῖν νηστεύειν, καὶ τὴν στενοσάββατον ὑμῶν τῆς ἁγίας σύνοδον ἐξαιρεῖσθαι. Πᾶν μὴν σάββατον ἀνὰ δ' ἔτος ἡ πᾶσαν μυσταγωγὴν ἐσθιέτω ἀνιόντες ἀφεσκέσθω. ἀφεσκέσθω, ὃν ἐν αὐλαῖς ἡ χαεῖσα, ἀλλ' ὁ Πνεῦμα. ἐν χῷ τοῦ ἁγίου ἡμῶν.

Περὶ ὧν δὲ

(a) βλέπει δὲ καὶ τὸ ἡμερῶν ἐπιμένειν ἢ ἀναμένειν τὸν ὠνὸν τὸ ὠνὸν ἀφορμὴν ἀλλαγῆς. ἢ μὴ παρούσης ἰσθὰ. ἢ καὶ ἐπιμένειν ἡμέρας ἡμέρας ἐπὶ τὸν ἀγοραστὴν ἐπὶ τὸν πρᾶσιν δὲ ἐν τῷ

Ἀρχὴ Σὺν Θεῷ ἁγίᾳ.

Τυπικὸν τῆς ὑπομνηματογραφίας τῆς ὑπὲρ τὸ ἅγιον ὄρος τοῦ Ἄθω Μονῆς Λαύρας, τῆς ἀπὸ Ἀθανασίου, Βαλοπεδίου, Ἀγιοβέου καὶ ἁγίου Παύλου. Ἀνὴ ἀνάλαξις μύνδα καὶ ὑπὲρ ἔστης λοιπαῖς Μοναῖς.

Ἐκθεσις τοῦ Μικροῦ Ἑσπερινοῦ.

Καὶ τοῦ Μεγάλου τῆς Ἀγρυπνίας.

Μετὰ ὥραν δεκάτην τῆς ἡμέρας, ἀπέρχεται ὁ καντηλάπτης, καὶ ποιεῖ μελάνοιαν ἓν προεξῶλ, καὶ ὑποτρέχας σημαίνει τὸ μικρόν, καὶ συναχθέντων ἐν τῷ ἀδελφῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς ἀγιασμὸν ἐν τῷ νάρθηκι. Καὶ ἀρχόμενοι ὑπὸ θ' ὥραν. ὑπὸ τὰ ὑστερούντες εἰς τὸν ναόν, ἁγιάζει ὁ Ἱερεύς, καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Μικροῦ ἑσπερινοῦ. εἶτα τὸ Κύριε ἐκέκραξα. καὶ ἀρχόμεν προσόμοια δ'. Δόξα ὲν ἑορταζόμενα ἁγίᾳ, Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὲν ἦχος τὸ δογματικόν. Εἶτα τὸ Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον ὁ Κύριος ἐβασίλευσε. Καλλιγίωσον. Καὶ στιχηρὸν ἀναστάσιμον. Εἶτα ὲν ἁγίᾳ, ἢ τῆς ἑορτῆς. ἢ τῆς Θεοτόκου ἐὰν ἐκεῖα. Δόξα ὲν ἁγίᾳ: ἢ τὸ δογματικόν. τὸ Νῦν ἀπολυτίκιον. Τελεσθὲν, Τὸ Πάτερ ἡμῶν. Ἀπολυτίκιον, Καὶ μύνδα ἀπόλυσις, Καὶ ἐξερχόμεθα εἰς τὴν ἐσθῆτα.

Τύπος τῆς διαλάξεως τῆς ἀγρυπνίας.

Μετὰ δὲ τὴν δύσιν ὲν ἡλίου, ἀπέρχεται ὁ καντηλάπτης, καὶ βαλὼν μελάνοιαν ἓν προεξῶλ. ἢ κρούει τὸ μέγα ξύλον ἀργῶς εἰς ἴσους χρόνους. ἀναγινώσκων ἑκατὸν μίαν χρόνον ὲν ἀπὸ μίαν χρόνον, ἢ μετὰ τὴν ἑβδόμην χρόνον ὲν ἀπὸ μίαν, καὶ ἓν ὡρισμένων, κατὰ τὸ σύνηθες, εἶτα ὲν τὸ κωδωνίσας ἴσους χρόνους. Καὶ ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόστιχον ἑσπέρας ὲν καθεζῆς. Μετὰ δὲ τὸ ἔβδος ἱσταται ὁ ἡγούμενος εἰς τὸ μέσον ὲν μεγάλῃ στήλῃ καὶ βάζουσιν οἱ ἀδελφοὶ μελάνοιαν ἀνὰ ὡ, καὶ ἅλας ἓν. Καὶ ἀρχίσασθαι ὁ ὲν θυμιατὸν, ἤτοι ἁγιασμὸν μετὰ μανουαλίου ἐκ ροδῶν ἓν ἁγίων θυρῶν. Ὁ δὲ Ἱερεὺς βάζων μελάνοιαν τῷ ἡγουμένῳ. ἢ εἰς τὸν τόπον αὐτὸν μὴ παρόντος ἢ ἐκτὸς

τὴς χορας, ὑσερχέλαι τὰς τὸ ἅγιον βῆμα, Καὶ λαβὰν τὸν θυμιατὸν ἱσαὶς ἐμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης, καὶ βαλὰν θυμίαμα, λέγει τὴν ἀχλὺ τὸ θυμιάματος καθ' ἑαυτόν. ὁ δὲ καντηλάπτης ἐνεφωνεῖ Τό, Κυρίσαλε. Γενομένεα φωνὴ, νεαλὰν τὴν λαμπάδα. θυμιάσας δὲ ὁ ἱερεὺς τὴν ἁγιανίδεα πᾶσαν χαιροντὰς, καὶ ὅσον τὸ θυσιαστήριον, ἐξερχέλαι διὰ τῶν ἁγίων θυρῶν, θυμιᾷ πρῶτον τὴν εἰκόνα τὸ ἁγίε τῆς Μονῆς. εἶτα τὸν καθηγούμενον, καὶ εἰς τὸν δυο χορὰς καλὰ τάξιν, τῆς λαμπάδος συνοδεύομένης αὐτὸ. εἶτα τὰ γερόντια, Καὶ ἔξω θὰν εἰς τὸν ναὸν θυμιᾷ καλὰ τάξιν τὸν ἀδελφόν. Καὶ νυσρεύας εἰσερχέλαι διὰ τῶν βασιλικῶν πυλῶν τὸ καθολικὸ, ἡ χαιρατίη μελὰ τὸ θυμιατὸ χαιροὺ εἰς τὸ μέσον, Καὶ ἐνφωνεῖ τό, Κύριε ἐλέησον. Καὶ θυμιᾷ αὖθις τὸν ἡγούμενον. Εἶτα τὸν τῆς Μονῆς ἅγιον. εἶτὴν εἰρήνη. Καὶ εἰσελθὰν εἰς τὸ ἅγιον βῆμα, ἱσταὶς ἐμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης, ἡ θυμιάσας χαιρὸς ἑνὸς, ἐνφωνεῖ τόλως.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πανάγιε, σὺ καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Θλαος τὸ ἀμήν. Καὶ ἀρχέλαι ὁ προεστὼς τό, Δῶμεν προσοχὴν σχῶμεν. εἶτα τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν. ἡνίκα ἐὰν ῥήξαι ὁ τοῖχος. ἀνοίξαντός σου τὴν χύτρα, ἐξερχέλαι ὁ ἱερεὺς ἐμεσσόθεν τῶν ἁγίων θυρῶν, ἡ λέγει ἐὰς ἀγκὰς τὸ ἐκκλησιαστὴ, ἱσταμένου ἀσκέπος, ψαλλομένων τῶν τοίχων τῆς πόλεως. Εἶτα μίαν συναπὴ μεγάλην ὑὸ αὖθις, καὶ ἐν φωνῇ. Σοὶ πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα. Εἶτα τοιχολογὲ μεν τὸ Μακάριος ἀνὴρ. τὸν αὐτὸν τοῖχον τῆς. Εἰμὲν ἐν σαββάτῳ ἑσπέρας τὸ κάθισμα ὅλον. ἰδὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, τὸ ἀνάβαθρον. Εἰς δὲ τὸν γ τοῖχον. ἡ τῆς τοῦ θείου ψαλμὸν τὸ ἀναβαθμόν. ἐξερχέλαι ὁ διάκονος μετὰ μανδύα, ἡ βαλὰν μελάνιον, τῷ προεστῷ. ἐνδύεις ἡ ἐσὺ τὸν μηνεὰν αὐτὸν. Ὁδὲ καντηλάπτης λέγει τὸν τοῖχον τῆς ἐκκλησίας, ἡ τῆς εἰρήνης. Καὶ ψαλλόμεν τὸ Κύριε ἐκέκραξα. Ὁδὲ διάκονος, ἡ ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ. Καὶ ψαλλόμεν ἡμὲν σαββάτῳ ἑσπέρας τοῖχοι δέκα. ἡδὲ

ἐν

ὑπ' αὐτὴν ἡμέραν, ὡσαύτως. Δόξα σοὶ ἁγίῳ. Καὶ νῦν θεῖον τὸ ἅγιον
πνεῦμα. Εἰς δὲ ἐσχάτου τοῦ ἱεροῦ. Ὅτι ἐλεήσατέ με. σοὶ ψάλλει,
μακάριε ὁ ἐπιστηθάριος, ἡ βάτος τὸν, οἱ ἱερεῖς μελάνιαν, ἡ
αὐλάσσουσα τροπὴν ἱερεῖ, ἡ ἡσυχάζουσα σεσαρκωμένων ἔθαμ
βον μελᾶ τὸ θυμιατὸ, ἡ χαιρέτισον τὸν
βον μελᾶ τὸ θυμιατὸ, ἐπῴδουσι. Σοφία ὀρθοί. Καὶ ψάλλε
τον τὸ, φῶς ἱλαρόν. Εἶτα τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, Καὶ
τὰ ἀναγνώσματα. Ὁ διάκονος τό, Εἰπάωμεν πάντες. Κύ
ριε ἐλέησον. Εἶπε τὸ κεφάλαιον τῆς εὐχῆς σου. Εἶτα ψάλλο
μεν ἰδιόμελον τὸ ἁγίου τῆς Μονῆς. ἢ τῆς ἑορτῆς. Δόξα καὶ
νῦν ἐκ τῶν ναρθηκίων, σεσαρκωμένων ἔθαμβάθαν ἡ θεῖ
ρέως ἡ διάκονος. Δόξα Καὶ νῦν. Εἶτα ἐπῴδουσι ὁ διά
κονος, ἢ ὁ ἱερεύς. Εἰς ἐπήκοον πάντων.

Σῶσον ὁ θεός τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Εὐθυμεῖσθαι τὸ κόσμον σου, ἐν εἰρήνῃ καὶ οἰκτιρμοῖς. Ὕψωσον
κέρας χριστιανῶν ὀρθοδόξων ἐφ' ἡμᾶς τὰ εὐχέσθαι σε σῴ
σαι. Πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. δυνάμει τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ σταυ
ροῦ σου ἁγίων ἡμῶν ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων.
τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων. τῶν ὁσίων καὶ
θεοφόρων πατέρων ἡμῶν. Τῶν ἁγίων τῆς Μονῆς. Καὶ τῆς
μνήμης τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου. Καὶ πάντων τῶν ἁγίων. ἵ
κετηρίαν ποιούμενος πολυέλεε κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρ
τωλῶν δεομένων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. ἢ ἡμεῖς τό.
Κύριε ἐλέησον Μ. Εἶτα πάλιν.
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν
πεπαλαιωμένων, νίκης, διαμονῆς, εἰρήνης καὶ σωτηρίας ψυχῶν.
καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς ἐλθεῖν συνεργῆσαι, καὶ
βλοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας
αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον. Κύριε ἐλέησον γ'.
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν. πάπα ἐλέησον γ'.
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἡμῶν (ὀνόματος) καὶ σωτῆρος
τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἀδελφότητος. καὶ ὑπὲρ σωτηρίας ψυχῆς

χειμαζομένων βοηθούμενος ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς ὁ θεός, ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις σὴ δούλη ὑπάρχει καὶ ἐπιποθεῖ σὴν ἔλευσιν καὶ παρουσίαν ὡς ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ὄντες καὶ διψῶντες τὴν σὴν ἐπίγνωσιν. σωτηρίας καὶ βοηθείας ἕνεκεν μετὰ φόβου θεοῦ νοσούντων καὶ διακονούντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν. ὑπὲρ ἕνεκεν τῶν πολυπαθούντων καὶ ἕνεκεν τῆς ἀσθενείας αὐτῶν. ἀφέσεως ἕνεκεν τῶν θανείσης καλοκαγαθῶν. ὑπὲρ ἀναπαύσεως μακαρίας μνήμης καὶ ἀφέσεως ἕνεκεν ἁμαρτιῶν πάντων ἕνεκεν προσκαλουμένων σε ἐκ νεκρῶν καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν ἕνεκεν ἐνδόξου κοιμηθέντων καὶ ἀποστολικῆς ὀρθοδόξων. ὑπὲρ ἀναφορᾶς ἕνεκεν ἀγχιμαχίων, καὶ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἕνεκεν ἐνίας διακονίας αὐτῶν, καὶ πάντων ἕνεκεν διακονημένων καὶ διακονησάντων ἐν τῷ ἁγίᾳ Μονῇ ταύτῃ.

Κύριε ἐλέησον Μ΄. ᾽ Ν΄.

Εἴθε μνημονεύσῃ ὧν ἔχει σύνταξις ἑωθινῶν ἢ ἑσπερινῶν.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπιφωνεῖ ὁ ἱερεύς· Ἐν ἀρχιερεῦσι ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι ἐπάνωθεν ἡμῶν ὁ θεός,

Κύριε ἐλέησον Μ΄. νγ.

ὁσουδήποτε ἡμῶν, ἢ ἐξ ἕως πάντων ἕνεκεν πιστῶν ὑπὸ χεῖρα, καὶ ἕνεκεν ἐν θαλάσσῃ μακρυνῶν, καὶ ἕνεκεν ἐξέως ἐξέως μὴ ἕνεκεν ἁμαρτίας ἡμῶν ἢ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλπίσαμεν γὰρ ἐν ἐπιστρεπτικὸς θεός, ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, ἕνεκεν παλαιᾶς, καὶ ἕνεκεν ἐξέως, καὶ ἕνεκεν τῶν ἁγίων πάντων. μὴ καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας ἕνεκεν αἰώνων ἕνεκεν πάντων. Ὁ διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν.

Ὁ ἱερεὺς μὴν ἀνοίγει μεγαλοφώνως.

Δεσπόζα παντοκράτωρ κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· προστασίαις ἕνεκεν ἁγίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ ἁγίου, ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἕνεκεν Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· ἕνεκεν τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· ἕνεκεν τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου τῆς Μονῆς· τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας· καὶ πάντων τῶν ἁγίων· ἐπιδοκίμασον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν· λύτρωσαι ἡμᾶς τὴν ἄφεσιν τῶν πεπλημμελημένων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀπώθησαι ἀφ᾽ ἡμῶν πᾶσαν ἐχθρὸν,

τοῦ.

καὶ πολέμου. Ἀπάντησον ἡμῶν τῇ ζωῇ νῦν. Σῴζεσον ἡμᾶς ὦ
τοῦ κόσμου. καὶ σῶσα ἡμᾶς τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάν-
θρωπος. Εἶτα εἰσερχόμεθα εἰς τὸν ναὸν τὰ ἅγια λέγοντες ἔμπρο-
σθεν τῶν ἁγίων μετὰ φόβου καὶ εὐλαβείας. δόξα τῷ ἐφανερώσαντί μοι
καὶ νῦν θεολογικὸν τὸ ἀνάστασιμον πρὸς τὸν ἦχον τῆς ἑβδομάδος.
Εἶτα τὸ Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Μετὰ δὲ τὸ Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι
σὸν ἐστὶν ἡ βασιλεία. Καὶ ἡμεῖς ἐπὶ Κυριακῆς, καὶ ἄρτος ἐφαλλόμε-
νος ἐστὶ, ψάλλεις τὸ θεολογικὸν παροῦσι τοῖς ἱερεῦσι. Εἶτα ἀπο-
λύσεως ἐφαλλόμενος. ἀπολυόμενοι τὸν ἄρτον λέγει. καὶ τὸ θεολογικὸν παροῦσι
ἅπαξ. Οἱ δὲ κληρικοὶ ἐσθίουσιν ἐν τῷ ἀναλογίῳ ἄρτον ἐσθίε-
ται ἡ ἁγίαν μετὰ ὄξους καὶ ἅλατος. καὶ σίτου καὶ ἐλαίου. Εἶτα ἐξέρχε-
ται ὁ ἱερεὺς μετὰ θυμιατοῦ, καὶ θυμιᾷ τρισσῶς τὸ ἀναλόγιον
Εἶτα τὸν προεστῶτα μόνον. καὶ τὸν λαὸν ἐμβροσθεν τῆς ἀναλογίου
λαβὼν ἄρτον ἐσθίει καὶ ἀναστὰς ἀπέρχεται, καὶ ἀναστὰς δι' αὐτὸν τρισσῶς, ἐδὼ
χεῖρ τὸν ὀλίγον λαὸν ἐπιφώνως. Τὸ κατ' ἐξουσίαν.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἀξιώσας τοὺς πατέρας ἡμῶν
κεῖσθαι, καὶ πανταχοῦ ἐπιδημῆσαι χορίσας. αὐτὸς εὐλόγησον καὶ ἁγί-
σας τοὺς ἁγίους σου, τοὺς σοὺς, τοὺς σοὺς, καὶ ἐλέησον. καὶ πρόσδεξαι
εἰς θυσιαστήριον μοῦ ἁγίαν, καὶ εἰς τοὺς κοσμοῦντας παῖδάς. καὶ ἐξ
αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἁγίασον. Προσδέησαι δὲ Παναχράντου δε-
σποίνης ἡμῶν θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ
ὁ ἁγιάζων καὶ ἁγιαζόμενα τὰ σύμπαντα. καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπεμπομεν
σὺν τῷ ἀναρχῷ σου πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι. νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Καὶ μετὰ τὸ ἀμήν. λέγωμεν τὸ ἐξ ἁγίων, ὁ ἐνδυόμενος
τὸν πέπλον ἐν παντὶ καιρῷ. ἕως τέλους. Θῦνε εὐλογητὸς εἶ ὁ κύριος
ὁ ἁγαθός. ἁγιάσατε λαὸ: Πλησιάσατε χρίσαν. καὶ ἐφώτισαν.
ὁ δὲ ἱερεὺς εἰσελθὼν εἰς τὸ ἅγιον βῆμα, ἐγείρεις πρὸς ἀνατολὰς, καὶ
ἐφωνεῖς λέγων. Εὐλογία κυρίου ἐφ' ὑμᾶς. καὶ αὐθεντίαν τῆς
ἁγιάσεως αὐτοῦ ἐν τῇ πέμψει. καὶ ἐφωτίσας τὸν λαὸν εὐλογεῖ. +
Ἐκεῖθεν δὲ ὁ λαὸς εἰς τὴν Κυριακὴν ἐν θεωμᾷ, μέχρι τοῦ ἁγίου
παύσεως εἰς τὰς οὐσίας, ἐν δεσπότῃ τῶν ἁγίων εὐλογητὸν ἀναγνώ-
σκουσι. εἰς δὲ τὰς ἑορτὰς κυριακὰς ἐν ἔξῃ ἑνὸς. ἐν ἑβδομάδι κατὰ
λιτὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἁγίου εὐλογητὸν, καὶ τὸ ἀπ' ἐμοῦ, ἐφωτίσας ἐν ἁγίῳ

(+) ὁ πρῶτος διαβαστὴς βάζει τὸν α'. ἀνάγνωσιν μὲ φορεμένος τὸ μαφόρι. εἰς ὅλας
τὰς ἐκκλησίας τῶν δεσποτῶν ἢ θεομήτορος ἢ ἁγίων ἐορτῶν, πλὴν τῶν δεύτερων σταυρῶν
εἰς τὸ Κυριακὸν μετὰ τὸν τρισάγιον κανόνα. τίθεται ἀνάγνωσις παρὰ τοῦ ἱδίου κελευσ

ἀποστόλων Παύλου. ὁ δὲ ψαλμῳδὸς διαπαίσας τὸν ἄρτον ἐσθίοντα τοῦ ἀ-
γγέλων ἔφησε τρόπος ἀναγνώσεως. ὡσαύτως καὶ ἀπὸ ἐκεῖ σαλπίσατε σίτον.
διὰ τοῦ κόσου τῆς ἀγενείας, ὥσπερ ἐξ ἀρχῆς παραλαμβάνομεν σταυ-
ρῶν ἄρτων Παλέρων. οἱ δὲ διακονικὸς φαινόμενος τὴν συνήθη μελάνοι
ων ἐξερχόντος. ἀπὸ δὲ τῆς ὥρας ἐκείνης τὸν ἔχει τὴν ἐξέτασιν σιτί-
ὕδωρ, διὰ τὴν μεγάλην τῶν ἀχειρώλων μυστηρίων. ὁδὲ ὄλεθρος
θῆς ἄλλος ἔχει διάφορα χαρίσματα. σαφῶς γὰρ ἐπιγνώμων μελὰ ὕδατ
τὸς πυρετοὺς διώκειν φησὶν, ἢ σάσον ἀρρωστίαν θεραπεύει, ἢ
σπλῆς (σπληνικὰς) ἀπὸ γαστρὸλων ἀφιλαίνει. διὰ τοῦτο τοὺ ὄλεθρ
θυλα ἄλου τὴν ὥραν χεὶ διακαίρειν.

Μελὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ἐξέρχεται ὁ καινοτόμος ἢ σημαίνει τὸ μέγα
ηὴ τοῦ κεφάλου. ὁδὲ θεοτεκὸς ἄρχεται τὸ ἐξαγόμενον. ὁδὲ ἱερεὺς
ἴλη ἀρχὴ τὸ ψάλλειν. Κύριε ὁδηγὸς τῆς σωτηρίας μου, ἐξέρχεται ἄσκε
πτὴς, ἢ ἀναγινώσκει τὰς ὀλίγας τὸ ὄρθρου ἐμπεσόντων τῶν ἁγίων ἀπο
ρῶν. Εἶτα σοφοὶ τὴν συναπλῆν ἢ ἐκφώνησιν. Φῶς ἱλαρὸν τῆς
ἁγίας δόξης ἀθανάτου πατρὸς οὐρανίου ἁγίου μακαρίου Ἰησοῦ Χριστέ.
ἢ ἐλθόντες ἐπὶ τὴν δύσιν τὸν ἥλιον, ὑμνοῦμεν πατέρα υἱὸν καὶ ἅγιον
πνεῦμα θεόν. ἄξιον σὲ ἐν πάσαις ὥραις ὑμνεῖσθαι φωναῖς ὁσίαις υἱὲ θεοῦ
ζωὴν ὁ διδούς. διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει. Ἐκτενὴς δὲ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ
ἢ τὸ Παῦλα ὕδατος εὐλογίαν, ἢ ἁγίασε. ἢ τὸ ἕτερον κατήχημα ἢ ἀνάγνωσις.
Εἶτα τὸ ἕτερον κατήχημα ἢ ἀνάγνωσις. Εἶτα ὁ ἀμέμπτως ἢ τὰ κ
ταξόμενα ὀλοσχέρεια. Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος. ὕπτα ἢ ὑπακοὴν
ἢ ἀνάγνωσις. Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ πάχος. ἐν οἷς ἀπεφράγη ὁ καινὸ
λάπτης ἢ μετὰ τὸ σιδηρᾶν. Καὶ ὁ καινοτόμος τὸ προκείμενον τὸ
πλῆ ὁ διάκονος. Τὸ πνεῦμα ἐκπέμψομεν. ὁ Κύριος. Ὁ ἄρτος ἐν ὁ
θεὸς ἡμῶν. τὸ Πᾶσα πνοὴ. Καὶ ὕδατος τὸ καλαγιωθῆναι ἡμᾶς
τῆς ἀκρασίας τὸ ἄρτ διαγγέλιε. Καὶ λέγει τὸ ἐσθῆτι διαγγέλιον
Εἰδ' ὅλως τὸ, ἀνάγκαιον χειρὸ θεασάμενοι. ὁ Ν. ἀκρ
μνῆ ἀπαλόγους οἱ ἀδελφοὶ τὸ ἄρτου ἐναγγέλιον. Πρῶτον μὲν ὁ θεὸς
χωὴ μόνος, ἐσθῶν θεοσώπων ἐμπεσόντων μὲν βαπτόμενα παρὰ
τὸ ἱερέως, ἐν τὸ ὁμοίως τὸ μεγάλε σῶμ ἰχθύων. ἐσθῶν οἱ ἀδελ
φοί.

καὶ ἀρχὴν δύο, δύο. σαιτάδες καὶ ἄλλοι ὁμοίως σεσωσμένοι σεβδὸ ἀλλαξ
μπ, καὶ ἐλέσεων μελὰ τοὺ ἀλληλουϊάριον, καὶ σχῆμα τὴς θεᾶς δύο χορούς. Καὶ
μελὰ ταῦτα ὁλοχρόνως δὲ ἱερέως μελὰ δὲ διάγνωσιν, σιστηχίδες τὴς ὁ βή
μα. ὁ Διάκονος Σῶσον ὁ θεὸς τὸν λαόν σου. Καὶ ἀσχημίσθα δὲ καινὸ
νος. Θεὸς δάκονος θυμιᾶ ὅλον τὸν ναόν. Ὁ ἀναστάσιμος καινὸν
ὁ σταυροαναστάσιμος, καὶ τὴς θεοῦσης, καὶ δὲ μονῆς. ὁλὲ δὲ ἐφολά
γιτος ὁ ἅγιος δὲ μονῆς τὴς οὐλῆς. καλαχμεῶν τὰ ὁ σταυροαναστάσιμος.
Ἀπὸ γ ὡδὴν κάθισμα δὲ μονῆς, καὶ ἀνάγνωσις δὲ ἐφολαμένη ἁγίᾳ,
ἀφ' ἑ ὀνλάνιον δὲ ἁγίᾳ· ἢ ὑχή. εἰδ' δ. Τῆς θεοῦσης. Προσταί
α τῶν χερσαίων· καὶ ὁ ἅγιος. Ἐμβαίνοσι παλάμας, ἃ Κάτ' ἀπὸ
πάσμα καὶ ὀνλάνια καὶ τὸν ἅγιον. Καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τὸ συναξάριον.
Ἐκ τὴν ὀγδόην ὡδὴν ἀλλὰ ἀνάμων σιγάσμεν. σαιτάδες ἐσαφαλίσαι
μελάναιαν. Καὶ ἡλάμομεν τὴν ἀρμόζουσαν καλαβασίαν. ὡσαύτως καὶ
ἐκ τὸ λέγος τὴς ἑνάλης ὡδὴς σαιτάμεν μελάναιαν ἐσαφαλίαν.
Ὅλων δὲ ἡλαμπᾶς ὁυλάνχος· εἰ τὰν ἐξ λεπτὸν ἐρθὴ, Σηκεχορτάμεν
Τὴν ἡμιλέσιον. σαιτάδες εἰ ἐπάνω ξύλο μελάναιαν. Ἔλλα
συναπλὴ μπεσά. Ἔλλα τὸ, ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν. ὁλὲ Ἱερεὺς
λέγει τὰς ξύλας. Υἱῷ τὸν δὲν θεὸν ἡμῶν· καὶ σεσωσμένε τῶν
ποσολὴ· ὧν σοῦ αὐτὸ, ὁ ἅγιος ἐκὶ. ξύλον β. Ἐπὶ παῦλας
θὴ χατὶ ἡ δόξα αὐτὸ. Καὶ θεοτοκίδες τὸ, ἅγιος κύριος ἐθεὸς ἡμῶν
Ἔλλα τὸ ἀναστάσιμον ἓξα πεζιχάεον, δὲ ἁγίᾳ· καὶ θεολογίον.
Εἰς τὸν αἰῶνας Πασα πνοὴ καὶ ὁ ῥμὴ· θ· καὶ ἡ ἁγμοὶ σεσὶδοὶ ἔλλον.
Ἰσαῦλες ξύλας ὁυλὸ ἀναξαπμα δ' ἀναβλικὰ δ'. Ἐκπάσου
τῶν δὺο χοὲν λέγομεν ξύλας δύο. Ἀνάπτυξη κύριε ὁ θεός μου
καὶ Ἐξομολογησόμεσθα κύριε. Δόξα τὸ ἐωθινόν. Καὶ νῦν
Ὑπερδοξολογημέν. Δοξολογία μεγάλη. Τεοξάεον ἀναστάσιμον
Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν· ἦ τὸ, ἀναξὰς ἐκ τὸ μνή
ματος. Ἔλλα ἐπίλυσις. Πληρωσάμεν τὰ ἐωθινὸν λέπαν. Ἐμ
φώνως. Ὀδ ἡγούμεν θεὸς ἡμῶν. Ἐφεῦρε σᾶς Τὰς ἁγιάσας ἡμᾶς
Σοὶ γὰρ ἐστὶ τὸ ἡγεῖσθαι καὶ σοῦσις. Σοφία. Θεὸν ὁλογοῦμεν θεός.
Ἔλλα ἡμεῖς μεν τὸν βασιλέα οὐρανὸν. Καὶ μάλα ἀσὶγνως. Μελὰ
δὲ τὰ ἀσὶγνως δὲ ὄρθρον, σαιτάμεν χιλὰ ἐν ἐω ναόθηκα ἡ ἁγίᾳ
ἡς ἰσόμεθα τὰς χιλὰς δὲ ἁγίᾳ, ἢ τὰς ἐφολὰς δὰς Μοῦς. Ἔλλα ἡ ἁ
ὕεα. ἐν ἢ ἀναμιώσεθα ἡ καλήκνας δὲ ἡλίᾳ. Ἔλλα τὸ ἀσὶγνωσον
αὐτὸ. Καὶ ἄλλα μάλα ἡμνία ἀσὶγνως.

Λιτὴ δὲ ἐσθίειν δεῖ ἐπιεικῶς ἀσκεῖν ἐν τῇ μεγαλοσίᾳ νηστείᾳ· ἵνα μὴ ἀναπαύσεται, ὅταν πρὸς ἀναλήψεως μνείᾳ ἡ ἀσθένεια ἡμᾶς τῆς ἀγωγῆς. Μιᾷ δὲ τῶν ἀγωνίων τὸ μεμερισμένα διὰ τὴν ἀγίων μεγαλωσύνην ἔστι μυστηρίων· μιᾷ δὲ ἡ ἀληθεία τῆς ἀγενοῦς ἀκριβείας διὰ τὸν κόσμον· πᾶς ὁ ἐμπτευσὼς ἐπὶ αὐτὴν ἡμέρας θεασάμενον.

Ἔστιν δὲ πᾶς ὅσιος, ὃν παραβάμεν τὴν Παρασκευὴν, ὥστε δὲ ὁρᾶσθαι τὰ ὅρια ἑβδομάδος, ἀφορμὴν ἐξ σωθῆς ἔστης νικᾶς· τὴν δὲ ἀγενείαν, πρὸς ἀναλήψεως.

Ἔστιν δὲ πᾶς δὲ· οἱ εἰς ὁ λόγος ἐπὶ ἀγενοῦσας ἐπὶ Κυριακῆς, ἢ ὅσι πάντων ἐφολεῖ, ἀναπαύσεσθαι πασὰ δὲ ἡγεμόνα, ἢ δὲ τυφλαεῖ ἢ ἰδιώτης δὲ ἐσθίει ἢ σεσθαι ἡμέραν ἁρμόζουσα. Ἡδέ ἐστιν ἀγενοῦσα δεῖ ὅτε ἐπιαυδᾶ.

Χρὴ γινώσκειν ὅτι ἑβδομάδος ἐπὶ δὲ ὅτε ἐπιαυδᾶ πεντηκοστό. Ἐν ᾗς πᾶ ποιῆσαι· ἐπιεικῆ ἐπὶ ἀγενοῦσα· μηνὸς δὲ πᾶ ἐπὶ ἁγίαι Δεκαπλήσεως ἑφολεῖς ἢ θεμηλιοῦσας ἐπὶ ἐπιεικῆ μηνὶ ἄγειν ἐστὶν εἰς ἐπὶ ἅγιε αὐλεῖν· ἀλλὰ δὴ πᾶ ἐπὶ ἐορτὰς ἐπὶ Μεγάλου ἀγίου· πᾶσι ἐσθιμένοι ἢ Τῷ Σίνσιον ἐπὶ δὲ οἷόν· Τῇ ιό ἢ ὑψώσεως δὲ ἡμέρ ἔχουσι· Τῇ κζ δὲ αὐδὲ Μη νὸς ἡμελάσεως δὲ Εὐαγγελιστῆ Ἰωάννου δὲ θεολόγου. Ὀνδομηνοῦ πᾶ· Τῷ ἁγίῳ Δημητρίου δὲ μεγαδήμου. Νοεμβρίου π· ἢ σύναξις τῶν ἀσωμάτων. Ἐν ιγ δὲ αὐδὲ ἢ μνήμη δὲ χρυσοστόμου. Ἐν κα ἐν δὲ αὐδὲ ἢ εἰσόδου ἐπὶ θεοτόκου. Ἐν γ ἢ δὲ ἀνδρέου ἀποστόλου δὲ πρωτοκλήτου. Μηνὶ Δεκεμβρίου ε, ἢ δὲ σὺν πατρὸς ἡμῶν Σάββα ἐπὶ ἐσῳ ἔτος ἢ δὲ ἁγίου Νικολάου. Ἐν κς· ἢ καὶ ἢ σύλληψις ἐπὶ δὲ Σωτῆρος χριστοῦ. Ἰανουαρίου α· Τῷ Μεγάλῳ Βασιλείῳ. Ἐν ζ δὲ αὐδὲ· Τὰ ἅγια θεοφάνια. Ἐν ιβ· δὲ αὐδὲ Τῷ ὁσίῳ θεοδοσίῳ δὲ κοινοβιάρχῃ. Ἐν ι· δὲ ὁσίῳ Ἀντωνίῳ δὲ Μεγάλῳ. ἢ ἔτος σῳ ἔτος ἢ πᾶ Μεγάλῳ Ἀθανασίῳ. Ἐν κ δὲ αὐδὲ· Τῷ Μεγάλῳ ἐν ἁγίοις. Ἐν ἡ Τῷ αὐδὲ Τῶν ἁγίων τριαρχῶν. Μηνὶ Φεβρουαρίου β· ἢ ὑπαπαντὴ δὲ κυρίου. Ἐν ι δὲ αὐδὲ· Τῷ ἁγίῳ Ἱερομάρτυρι Χαραλάμπει. Μαρτίῳ θ· Τῶν ἁγίων ἐσ σαράκοντα Μαρτύρων. Ἐν κε δὲ αὐδὲ· Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς θεοτόκου. Μηνὶ Ἀπριλλίῳ κγ· Τῷ Μεγαλομάρτυρι Γεωργίῳ. Μηνὶ Μαΐῳ π· Τῷ Εὐαγγελιστῇ Ἰωάννου δὲ θεολόγῳ.

Μπή Ἰσαὰκ κδ'. Τὸ γενέσιον τῆς προφόρμ. Τῇ κθ' τῆς αὐτῆς τῶν ποιμενικῶν ἀσιτίας καὶ πίλεσι τῇ πανύχ. ὅλη δὲ ἡ νύξ, ἡμέρα αὐλεῖ τὴ ἡμέρα σβλέγ, ἡλιάζῃ, ἡ παρακολή, ἡ νύξ ἀγρυπνία δὲ ἡ ὑ τὴ μπρὶ ἕως δώδεκα ἀδιαλείπτως.

Μπή Ἰσαὰκ κ'. Τὸ προφήτου πήγιτ. Τῇ κζ' τῆς αὐτῆς, Τὸ ἁγ. Ἰακωβίτ. Πανηγυρικοῦ. Μπή ἀλήτης τῇ ἡ Μεταμορφώσεως τῆς Σωτῆρος χριστοῦ. Τῇ ιε τῆς αὐτῆς, ἡ Κοίμησις τῆς θεοτόκου. Τῇ κθ' τῆς αὐτῆς. Παζοβμή τῆς ἡμῶν κυρίας τῆς βασιλίσσ Ἰωάννου. Τῇ πρωΐ τῆς ἀναλήψεως. Καὶ τῇ κη Ἰσαὰκ Τὸ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τῆς Θηβαίου τῆς μοναχῆς Ἰωάννου.

ὑπὲρ τῆς ὑπομνηματικῆς διαλήξεως ἣν ἐν παρατηρήσει Μανεῶν, περὶ ἧς πῶς δεῖ ψυχολογεῖσθαι ὁ ψαλμῳδός.

Χειμὼν μονάων· ὁ θέλως ὁρᾶσθαι ψυχολογεῖσθαι ὁ ψαλμῳδὸς εἰς ὅλον τὸν ὑπαυλόν. Ἀπὸ τῆς κ' τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς, μέχρι τῆς κ' τοῦ Δεκεμβρίου· εἰς τὸν ὄρθρον καθίσματα τρία. ἐν δὲ τῷ ἑσπερινῷ τὰ προς κύριον. Ἀπὸ δὲ τῆς κ' τοῦ Δεκεμβρίου μέχρι τῆς ιδ' τοῦ Ἰανουαρίου· εἰς μὲν τὸν ὄρθρον καθίσματα δύο, εἰς δὲ τὸν ἑσπερινὸν τὸ ἕτερον. Ἀπὸ δὲ τῆς ιε τοῦ Ἰανουαρίου πάλιν προσίθεται εἰς τὸν ὄρθρον τὸ καθίσμα, εἰς δὲ τὸν ἑσπερινὸν τὰ προς κύριον· μένει τὸ σαββάτον τὸ αὐτὸ. τῇ δὲ ἑβδομάδι τῆς τυρινῆς ἐν μὲν τῷ ὄρθρῳ δύο καὶ δύο, ὡσὰν τῷ ἑσπερινῷ τὸ ἕτερον. Τῇ δὲ ἑβδομάδι τῆς ἁγίας μεγάλης νηστείας· ἑκάστη ἑβδομὰς ἐχέτω μίαν τὸ ψαλμόν.

Τῇ δὲ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ ἑβδομάδι πληρεῖται τὸ ἄσμ. ὅλη δὲ Μεγάλη εἰδέναι· σχολάζει μέχρι τοῦ σαββάτου τῆς διακαινησίμου. καλὰ δὲ τὴν ἀγρυπνίαν τοῦ θωμᾶ, ἀρχόμενα ἐκ μιᾶς ψυχολογεῖ τὸ ψαλμόν καθυπάρχει ἡμέραν· εἰς μὲν τὸν ὄρθρον καθίσματα δύο· ἐν δὲ τῷ ἑσπερινῷ ἓν, ἕως τῆς κ' τοῦ σεπτεμβρίου.

Χειμὼν δὲ ὑδάτινος ὅλ καθίσματα ψαλμοὶ τῆς ἀεκάδος ἐν ἑκάστῃ κυριακῇ ἑσπερινὸς διὰ ὅλου κατὰ τὴν ἀγρυπνίαν τὸ ἐγκώμ. ὁ μοῖρας ἡ ὁδοιπορικὴν ἡμέραν ἄμπν μικρὰ ἀγρυπνία. ἐν δὲ ὑπὲρ ἀμπρος ἐφαλλόμενος, ἡ ἐφρὶ τῆς θεοτόκου· ψυχολογεῖς τὸ σεσῶσι ἀνάβρωσιν διὰ τὸν ἐφρὶν, ὡς ἡ ἐν τῷ ὁδηγεῖν ὁ πολυέλεος.

Εἰ γὰρ ὑπὲρ ἀγρυπνία ἔξω τῆς ἑσπερινὸς τοῦ σαββάτου· ψυχολογεῖς μεδ

μελά μέγας ὁ σεσθαι ἀγρώστου δ', Μακάρεος αὖτε. Ὁ δ' ἐσήμηνε
χαίνει καθαιμα ἠῆς ἀεσάς, ἀναγκαιόκελα ἰόλκεις ἐνδοῖς ἀγχίοις ἤμεν.
ἐνέφυσα πεσὶ δὲ ἑαυτεινὸ δὲ δύο ἐεσσαεικοσῶν χεσσοντικῶ, ἢ δὲ ἀφ'
ωνδλοσόμων πῶς ἠάμεθα, ὄλε ἔξει ἐλλιπαρία;

Πρὸ δὲ ἑαυτεινὸ. ἠῆμεν ἐξὶ π Μοτ κεχλιωδων. (ναι ἰλλόρυθμος).
μικρον ἀκμῆρον κεσσα ὁ κανονάρχης δ' μικροῦ (χαεσοπίρου
ἐρου· καὶ ἀφ' ἡμῶν οἱ ἀδελφοὶ ἐνδοῖς κεχλίοις αὖλει τὴν ἐνάλμα
ωεαν μελὰ δὲ μεσωεν αὖτος· κεὰν ἡ ὁδὸς νιέος ἔπτ. Ἐὶ δ' καὶ
νάδιον ἐξὶ π Μοτ. Μελὰ δ' χαεσομανέου συναγομέθα δὲ ἔως
ναρθμὸν, καὶ ἀφ' ἡμῶν ἠμὶ θ' ὥεαν χεσοις μεσωεν· εαν εξι θεος'
νιέος; Ὅδε κανονάρχης ἄδιλει δὰι κανονῆμες δὲ κανὸ· ἐιδὲ δὲ
βαχων μελαινιαν τῷ πχημένος σημαικι δ' μέγα (νιέσαιος),
χ' δ' σαθεσαι. ὁδὲ ἐρους ἠσχθεὶς ἐνδῶ κανὸ, ἠῆμεν ἐξὶ αὖ
ληκτία· σοιδὶ ἀλεμβὸν ὡς δ' ταυδον αὐδε· ἡ ἀσχόμεθα δὲ ἐσσαιρε
σοιδὶς μελαινιας ῥοῆς, παῖες ἐν ἔω ἅμα ηχίοιδες δ' μὸν ὄλελαεμε
ταναίας σοιδεμεν· ἔιδα ἴσμεναι ἐνδοῖς ταυδοῖς ἐδὶ ἡμαθε· (πα
ἠμεθα) ἐνναδίκεος· Μεσα δὲ δ' πάλαι ἠμεν· Ὀδὸε ἔξιν· Καὶ δ'
Δᾶλε προσωπόσωεμεν μελὰ δ' νιέσι ἠδίσσου δ'· ἔιδα ὁδεσσόμεθα
νὰς ἡαγκιές· Συναγθὴ σεεὰ δὲ ἐρέως· Καὶ τιχαγόγθκι δ' κεαθὴ
σμα δὲ ῥόδδε· σοιδὶς ἐν ἐνεάτεσ αὐδρώσιος μελαινιας ῥοῆς·
ἀφ' ἔιδα τὸ Κίνεις ἐκίνεσθα ὑὸ δι' ἦκαι τῆς ὀλιαλκῆς· ἔιδα θῆς
παεαιχθὴνὸς, καὶ ἰδια δὲ μητνὸς· Ἐ/ὸ δ' ἰοὶ ἠχαθλίοιον τίκαι· ἴσα
δὰ ὁ κανονάρχης ἀνιεσὶς μίσοιδὲ ναῦ ὑὸ ὁμεάχιον· ἢ οἱ δύο χε
ροὶ καὶ ἰάζιν συναγόμενοι ἴσαται, "ἔνδεν κατέδδε τοιχίδυ· καὶ σα
ὐνδος μελαινιαν δὲ κανονάρχης, ἡ χιγόνδες δοὶ ἦκαι δὲ δόξασκαθ·
σοιδεμ καὶ οἱ χοεοὶ ὁμοίως· ἡμίονθς δ' θεάκκιον μελὰ ὀλλᾶζίας· καὶ
ἀνάρροῦδες πῶι φωνὶ ἡάσσεν ὁμὸ δ' ὀλλᾶζεμοι. Ἐμ/ὰ δ' φῶς
ἰδαροί· ἔιδα δ' ἀμμάκεια ὑὶ ἦκαι τῇ δ'· ἡίμονθς τίκαι δάνδ·
Τὴ δ' ἑαυτεσεσ· ἔμὶ Κίνεις μὶ ἴω ὑμεῖσσε ὑμνίζεσμε· τίχ τὴ ἔγ' ἐδ
πίσεας τ' ἔδὶ ε· τίχ Κὴ ἐσσαιτεῖξ τῷ υδεσσόλῳ ἴων πτολῖσι αὖδε·
τὴ δ' ἑαυτεσεσ· τίχ· ὑὸ δὲ σεεὰ τῆς οἰοπτεύσης δ' ἀμέαλε αὶ
ῶν· καὶ ὁ ἡάσσων δ' ἀμμάκεια· σοιδεμ δ' ὁ κανονάρχης μελάνιαν
ἐμοσεσθε τῶν ἄμιν θνεῶν· ἀδεσχέλε· μελὰ δ' δ', Καλαζίωσον
Πμεύσεμε δὶ ἑαυτεσιν· Ἐῖδα δὰ τιχπεα δὶ ἀδωνῆκ· ὀδδα
καὶ ὠι θεδνίου. Νῦν ἀδεζύνε. Τὸ Ἰθυνάμον· Πάλεσημεν.

τόδε

τὸ θεοτόκε παρθένε. Ποιήσεις μελανίσιον μίαν. Δόξα ἐλεήσατέ με
χεφ. Μελανίσιον μίαν. Καὶ νῦν Τὴν ἁγίαν ὑδρίαν ἔχουσαν μάννα,
τανίσιον μίαν. Ὑπόθου σου διαφωτίσαι. Μελανίσιον ἄνω. Τὸ
κύριε ἐλέησον Μ' δόξα καὶ νῦν Τὴν ἀμαύρωτον ἐν ὀδύναις τὸν
σον πάϊδα. Ὠδὴ ὀγδοήκοντος χειρὸς ὄθεν. Ἐπτάκις ἑβδομήκοντα καὶ
μελανίσια μεγάλα ἰρᾶς. Μητέρες μητρὸς καὶ ἐν ἀγκάλαις. Κύριε καὶ
ἐλεήσατε τῆς ζωῆς μου. Ποιήσεις δὲ καὶ ἑνὸς μικροῦ ὡς σύνδεσμος
λέγουσιν κεφ' ἑαυτοῦ ἑκάστου. Ὅθεν ἐμάθομεν τὸ ἀμαρτωλῶν.
Εἶτα ἑξῆς μελανίσιον μεγάλην, αὐλὰ χ' ὑπὲρ εὐσεβεστάτης αὐχῆς.
καὶ ἀρχιδιάκονος, καὶ ὁ ἐπιτηρητὴς (ἐνδικαίους) τὸ ἐξῆς
ου ἑξῆς μου. Ποιήσεις δὲ καὶ ἓν τάλας μελανίσιον ἰρᾶς. Παναγία ἐν
ὰς. Πάϊδα ἡμῶν. Κύριε ἐλέησον ιϛ'. Εἶτα ὁ καθηγούμενος. δόξασον ὁ
θεὸς ἡ ἐξῆς ἡμῶν λόγων. Καὶ μικρὰ ἀσήμους. Ὀδὲ ἐφαπλώσῃ
ἀρχῆς σκοπιδίσας θυμιάσῃ ὀλίγα τῶν ἱερῶν. Τῶν δὲ σεσημασμένων
μετὰ ἀναγνωσθῇ καὶ ἡμῖν ἀφορίσει τὸ ἱδιόμελον θεὸς ἵνα μοῦ ἀρτι,
ἐξερχόμεθα εἰς τὸν ναόδικα. Κύριε μετὰ τὸ ἱδιόμελον, χῆρ' ὁ ἱερεύς.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ θεός. Καὶ μικροσκόπι τὸν ἀδόφερε, ἡ σεσαγμένης
ἀσήμου. Καὶ ἀλαλαγμένα ὀνόματα. Καὶ τὰ μικρὰ ἐγγὺς ἀξίαν
ος. Καὶ ἐπερχόμεθα εἰς ἡν ἐκλογὴν, εὐθυνίας ζητεφαρίαν
ἡ ἐνεστῶτες. Οὕτω γὰρ ὁμάδομεν ἐσῳ εἰ ἵνα δὲ ἡ ἵνα ἐκκλησίας, ἐν ἵνα
εκκλησίας, ἐν ἵνα ἡμέρας ἐν αἷς ἡμῶν ἀληθείας. Μετὰ δὲ ἵνα
ὥρας ἐν ἵνα θεοτόκου καὶ, ἡμῶν ἡν ἑαυτοῦ.
Δήλωσις Πρεῖ τὸ Μεσονυκτικὸν τῶν δύο ἵνα ἐκκλησίας, ἐν αἷς
ἡμέρας ἡμῶν ἀληθείας, ἡ θεὸς κύριος.
Εἰς τὸν ὄρθρον, κύριε ὁ καθηγούμενος τὸ μικρὸν ἐξῆ ἐσῳ. Οἱ δὲ ἀδελ
φοὶ ἡμῶν ἐν ἵνα κελλίοις αὐτῶν τὸ μεσονυκτικὸν ἐξ ἔχει ἡμοπ
κελλιῶτιν. (ἰδιόρυθμος) Ἐὰν δὲ κοινόβιον ἐξῆ, συναγόμεθα ἐν ἵνα ναῷ
θηκ. ἐμεῖ καθήμενος ἀξίᾳ ἵνα καθήμενος ἐν ναῷ. ἡμεῖς δὲ ἵνα
ἰρᾶς μελανίσιας, εἰσπορεύει ἡμῶν τὸ μεσονυκτικὸν ἐξ ἔχει θεὸς κύριε
εἰ δὲ ἀληθείας. Ἐνὸς δὲ καθημένου ἡμῶν τὸ μεσονυκτικὸν. ἐμοὶ
ως ἡ ἀξίας μελανίσιον μεγάλων. Καὶ ὁ μέγας ἀδελφὸς ἵνα χυ
μαλικόν. Ἐνεφρόσυνος γὰρ ὁ ἱερεύς, ἡμεῖς γέγραπται Βασιλεὺς τῶν
εανίων. Τετάρτου Καὶ μελανίσιας ἰρᾶς. Παναγία Τετάρτη, Πάϊδα ἡμῶν
Θεοτόκε. Κύριε ἐλέησον ιϛ'. Δόξα προσκυνήσωμεν γ'. Καὶ μελανίσι
ας ἰρᾶς. ὁ Ν'. Καὶ ἵνα ἀγιασμοῦ. Εἰς τὸ ἀληθείας μελανίσιας ἰρᾶς.

εἰς σε τὸ ἅγιον ἀνάθεμα μετὰ τοῦ δόλου καὶ τῶν. φεύγομεν σὲ. πρὸ-
κὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν. ἵλα θεοπάτορ καὶ μελανοίας ἐρεῖς πονηρᾶς θελᾶς,
Πάτερ ἡμῶν. Οὗτος εἶ. Καὶ μάθομεν θεοτόκε. Ἰσὰ ὁ νυμ-
φίος ἔρχεται. Δόξα Τοῦ ἡμέραν ἐπίστη ἐκ φοβερᾶ. Καὶ
τῶν. Σὲ τὸ ἀπρόσιτον ἔσχος. Κύριε ἐλέησον. ιε. Θεὸν πα-
ῆς κυρίας: Δόξα καὶ νῦν. Τὴν ἐμπνέουσαν. ιε. Θεὸν πα-
Θεὸς οἰκτιρήσας ἡμᾶς. καὶ ἐκ τῆς μεγάλης μελανοίας.
ια. ἡμέραν. ἡ μίαν μεγάλην: ιε: ὄρθρ. Δεσπόζα θεὲ
πάτερ παντοκράτορ. Ἐγκύψῃ τὴν πτῶσιν τῶν χειρογράφων. Καὶ
τὰς ὁλὰς. Κύριε παντοκράτορ. Καὶ Σὲ ὁμολογῶμεν.
ἐν δὲ τῇ τῶν ἁγίων ἀθροίσεων ἡ ἐκ θεᾶς ἡμέρας. Σὲ
ὁμολογῶμεν μόνον. Εἶλα Δέσποτα πρεσβευσωμεν. Πρὸ ὀλῆς
ὀρθρίσωμεν. Ἰσὰ δὴ ὁμολογεῖς τοῦ κύριον. Τελεσθῆναι μελα-
νοίας ἔρωτι. Μετὰ δὲ ὁ Πάτερ ἡμῶν. Τὰ ἐκ θεᾶς. Μνήσ-
θητι κύριε ὡς ἀγαθὸς. Οἰκτίρμον σωτῆρ. δόξα μεθ' ἑαυ-
ῶν ἀπάντων. Καὶ νῦν Μακαρίζομέν σε θεοτόκε παρθέ-
νε. Κύριε ἐλέησον ιβ'. Καὶ ἐκ ὀλῆς. Μνήσθητι κύριε ἐκ
τοῦ ἁγίου ἀναστάσεως. ἡ Τὰ ἐκ θεᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς.
Εἶλα ὁ πρέσβυς. δόξασον ὁ θεὸς ἡμῶν δόξασον. Καὶ νῦν Θε-
ασάμενος. Μεθ' ἣν ἡ συγχώρησις. Πῆς γένεσθε τέκνα. ὡς ἡ
ἐν ἐκ ἀποδύσεως. κρίνας ἐστὶ γὰρ ὁ γόνυ ὁ πρέσβυς,
γνῶ τὴν ἐσθῆτα παύλου. Ἐνδυσάμενοι πάλαι ἄρτι,
συγχωρεῖσθαι ἐκ ἁμαρτιῶν ἡ ἡμαρτον δι' ὅτι μὲ ἐκ
ἰωσῆ. μέχρι τῆς ὥρας ταύτης, ἐν ἔργῳ ἢ λόγῳ, ἢ νυκτὶ ἢ
ἀνοίαν. Καὶ ἡμεῖς, ὁ θεὸς συγχωρήσαι πάλαι ἄρτι. Καὶ
βλθν ἀντάμειψιν. σοὶ καὶ ἐγὼ τὰ ὅμοια ὁ ἐπιτροπάρχης.
(ωσαννα) Καὶ τίνα καθέζῃ ἐνεκεν ἔχει θὲ οἶκο
νόμε ἐχάλασε. Οὕτω γὰρ γένεσθε καὶ ὑμῖς ὁ δημιουργὸς, ἀδὲ
ὁ πρωτόκτιστος ἀρχηγὸς, καὶ ἐγκτίσθη ὑμῖν οἰκοδόμοι. ὡς ἀδὲ
ἀρχὴν ὑμῖς ἀρχηγὸ ἐκ κτίσης καλοκαγαθίας. Μετὰ δὲ τὴν συγ-
χώρησιν, ἐγκ ἐ ἱερεύς. Εὐχάριστα ὕδατα ἐπέτυχε θὲ κόσ
μου. ὕδατα ἐκ ἐπιγνώσεως θεοῦ. Καὶ ἡμεῖς. Οἰκτίρμον καθόδοῦ
αὐλὰς. Ὑπὲρ ἐκ παίδος ἡμῶν, ἡ ἐάσης ἵνα ἐκ χρεῖος ἡμῶν
ἀδιήθητος. Καὶ ἡμεῖς. Οἰκτίρμον αὐλὰς. Ὑπὲρ ἐκ
ἀσεμνοβούλου θεοῦ ἡ ἀδιήθητον ἡμῶν. Ὑπὲρ ἐκ διανοίας
καὶ

καὶ σλαυοποιῶν ἡμῶν. Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ λοι-
ποῦντων ἡμᾶς. Ὑπὲρ τῶν ἐνδεομένων ἡμῶν τοῖς ἀνα-
γκαίοις ἐπιδοῦναι ὑπὲρ αὐτῶν. Ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ἐγκε-
κοιμημένων. Ὑπὲρ τῶν ἐνθάδε καὶ ἐκεῖσε ἀγωνιζομένων
ὑπὲρ αὐτῶν, ἵνα ἀσθενείας καλυφθῶσιν. Ὑπὲρ ἀπαλλαγῆς
ἀπὸ μεριμνῶν καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν παύσῃ τῶν δεομένων
σωτηρίας παῖδες καὶ ἀνθρώπων ἡμεῖς, ἵνα ὑπάρξωμεν
μέτοχοι καὶ ἀπολαύσῃ ὀρθοδοξίας. Καὶ ἡμᾶς ὁ θεὸς ἀ-
ναπαύσῃ αὐτός. Εἶτα ὁ ἡγούμενος ἐπιφω-
νήσας ἕτερον ἐμφανίσει αὐτῷ λόγον. Ὁ θεὸς ὁ τῶν
ἁγίων παίδων ἡμῶν, ὑπόπτης καὶ σώσει ἡμᾶς ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ὕμνος ὀρθρινὸς ὑπὲρ τῶν ἁγίων ἐκκαιδεκαμαρτύρων ὑπὲρ εἰρήνης καὶ ἀγαπη-
τίας ἡμῶν καὶ τῶν ἁγίων τῶν ἐκκαιδεκαμαρτύρων τῶν ἐν τῷ μοναστηρίῳ αὐτῶν τῷ σαββάτῳ. Τῶν γὰρ αὐτῶν ἐν τῷ
σαββάτῳ ἀκούσῃ, καὶ ἀγαπήσῃ τὸ Σοὶ σείσει ὕμνος ὁ θεός τῶν σῶν,
καὶ σωτῆρα ἡμῶν ἡμᾶς. καὶ ἀγαπήσῃ τετράκις, Τὸ ἀληθῶς φῶς
δόξα. Τοῖς ἁγίοις δυνάμεις. καὶ νῦν Τῆς κλίμακος καὶ τὰ ἑξῆς.
Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν τῆς μεσονυκτίου. Εἰρήνη σοι καὶ ἀγαπη-
τία ἡ ἐν τῷ ναῷ τούτῳ καὶ πᾶσι τοῖς ἐν αὐτῷ, εἰσερχόμενα ὑμνεῖ σύνταξις.
καὶ τρὶς ἐπαναστὰς ὁ ἱερεὺς αὐτῷ καλὰ λέγει, Ποιήσωμεν δέη
σωτηρίας ἡμῶν καὶ ἐπιγνώσεως τῆς ἀληθείας, καὶ ἀπαρξώμεθα ἐκεί-
νῳ τὸν ἐν τῷ ἁγίῳ τούτῳ ἐπιδημοῦντα ἀδιαπαύστως ἡμῶν. Ὑπόπτης καὶ
κύριε φωτοποιήσατε τὸν χορὸν ὁλόκληρον, καθηκόντα πάντες
ἐν τοῖς ταπεινοῖς ἡμῶν μηκέτι πονηρεύεσθε. Δήλωσον.
Περὶ τοῦ ὄρθρου ἵνα δύο ὦσιν ἡσυχασμοῖς, ἵνα ἀπὸ ἡμέρας ἔχῃ
ἀγρυπνίαν. ἢ θεὸς κύριος.

Μετὰ καντηλάβρης ἀλληλούια τοῦ θυμιατοῦ, ἐξέρχεται, καὶ ἀσπάσας
μεθύσιον τῷ ἡγουμένῳ. σημαίνει τὸ μέγα. (ἐπὶ τοῦ κόσμου)
εἶτα τὸ σιωπᾶν. Τρὶς δὲ γενομένου, ἀνίσταται ὁ ἐν τῷ μεσίῳ ἐ
χων χέρας, Καὶ ἀσπάσας καὶ αὖθις ἐν σιωπῇ μεθύσιον ἵνα ἀσπά-
ζῃ, ἐπέρχεται ἵνα χεραῖν ἀλλ' ἐν τόπῳ μέσῳ, καὶ γαῦλιν ἐν τῷ
μαλῶν, ὕμνον θυμίαμα ἐν αὐτῷ, λέγων ἐπὶ ὄψει τὸ θυμίαμά
σου. Καὶ τρὶς ἐμφανισθῇ ἐπὶ ἁγίας, Καταύλιν πανσεπτὸν θυμιά
σας, λέγει ὀλιγοπὸς ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς ἀσπασμένων
τῶν, λέγει. Εὐλογοῦ θυμιᾷ ἐπὶ ἁγίαν ἀναστάσει, ἀσπάζεται καὶ

ὁ ἱερεὺς ἄρτον, καὶ εὐξάμενος ἐξέρχεται διὰ τῶν βορείων μερῶν εἰς τὸν
ναόν· ἡμεῖς δὲ ἀρχόμεθα τὸ τελευταῖον, ἀντὶ μεγαλυναρίων, τὸ ἀσμα
λέγειν, ὅτι θεὸς κύριος. ἔχει· Εἶτα τὸ Παναγία Τετρὰς, Πάτερ ἡμῶν,
Οὐ πληρωθήσῃ ἐπιφωνεῖ ὁ ἱερεύς· χαίρετε τρισσοὶ μετὰ τῆς δυνά-
μεως καὶ ἰσχύος τῶν ἁγίων ὄντων λέγων· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία.
ἡμεῖς δὲ τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τρίς· καὶ
ἀσπαζόμεθα τὰς ἁγιοτράπεζας· ἐπακούσατε κύριος· Κύριε εὐλόγησον
σε· ἰδίων δὲ ἀσπαζομένων, θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς ὅλον τὸν ναὸν φυλάτ-
των, καὶ ἐξέρχεται ἀδύτου· Εἶτα δόξα καὶ νῦν· Τετρὰς ἁγία μεγαλυ-
νάριον· καὶ μετὰ τὸ Πάτερ ἡμῶν, ἐποτρέψας ὁ ἱερεὺς, ἡ χαρὰ τῶν τρισσῶν
μετὰ τὸ δυνατὸν καθίσαντι τῶν ἁγίων ὄντων, ἐκφωνεῖ· Ὅτι σοῦ ἐ-
στιν ἡ βασιλεία· καὶ ἡμεῖς τὴν προσευχήν· Σῶσον τοὺς σοὺς δού-
λους· Ὀνειδισθῆς· καὶ νῦν, προσευχὴ φοβερά· καὶ ὁ ἱερεὺς ἐπιτελεῖ
εἰς τὸ ἱλαστήριον, ἱσταμένου τῆς ἁγίας τραπέζης λέγων·
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· Ἐξαπέστειλα τὴν δε-
ξιὰν σου ἐξ ὑψηλοῦ καὶ ἐλυτρώσατο με (ἄλλως γὰρ εἰς τὸν τόπον
τοῦ ἱεροφαντικοῦ τὸ μυστικὸν εἰπεῖν ὁ βασιλεύς·) Εἶτα χαρὰ τῶν
τρισσῶν ὁ ἱερεὺς μετὰ τὸ θυμιᾶσαι· ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ ἁγίᾳ, καὶ ὁ
μόνος ἀθάνατος, καὶ ἀδιαιρέτως τελειάδι· ἡ λέγει· Καὶ ἀρχεῖται ὁ ἡ
ῥαψῳδὸς· ἡ ὁ δεύτερος τῶν μοναχῶν τὸ καθ' ἑαυτὸν ἡμέρεσιν δεῖπνον χορεύ-
σασθαι τὸ πρωΐαν· Καὶ λέγει τὸν ἐξαίφνης μου πόνους, ἀλλ' ὡς μὲ
καλαντζῆν· "Εἶπεν ὅτι μὴ ἐπιφωνῶ, ὅτε μοι ἔδωσα ἡ ἔβγαλε τὸ
ὄνομα ἔλαβε... Ὅλον δὲ ῥάδιον εἰς τὸ· Κύριε ὁ θεὸς ὑπὸ σωτηρίας
μου, ἄλλος πορεύεται ὁ καντηλάδης, σήμαινε αὐτὸν εἰς τὸ λάμψον
τῶν ἁγίων ὄντων· Καὶ ἐξελθὼν τὸ βῆμα ὁ ἱερεὺς, ἱσταμένου ἐμπρόσθεν
τῶν ἰδίων ἀσκεπὴς μετὰ τὸ ἐπιλειτουργῆσαι, ἡ λέγει μυστικῶς τὰς εὐ-
χὰς, ὡς ἐγγύσας ἰδίας μέχρι τὸ πληρῶσαι τὸν ἐξαίφνης μου·
Καὶ μετὰ τὴν ὑπόκλισιν ἀναπτὴ μεγάλη· Εἶθ' ὅλως ὁ ναὸς
ἀρχὴν λαμπρὸν μεγαλοφωνῶ ἱσταμένου ἐν σειρᾷ· ἱσταμένου ἐν τῶν ἁγίων θυ-
ρῶν· ἡ λέγει τὸν ἤχον τὸ ἑαυτὸν καὶ ἡμέρεσιν ἀπὸ τὸ
θεὸς κύριος· λέγων τὸ στίχος τρίτον· "Ἐξομολογοῦμαι τῷ κυρίῳ ὅτι
ἀγαθὸς· Στίχος ϛ'· Καὶ τὸ ὀνόματι αὐτοῦ ἡμιναίμιν αὐτοῦ· στίχος γ'·
Καὶ ἐξῆ θαυμαστὰ ἐν ὁράσεσιν ὑμῶν· Καὶ ἀσπάζεται τὸ ἑαυτὸν ἐν τῶν
ἁγίων θυρῶν· Ἐν δὲ ἐστὶ ἀπλοῦν· ἡ λέγει τὸν ἤχον τῶν
ἑαυτῶν τὸν αὐτὸν· Εἶτα ἡ λέγει τὸν στίχον τρίτον· Ἐξωκοδόμησεν ὁ θεὸς

τὸ πνεῦμά μου θεοῦ σε ὁ ποιῶν· πῦρ δικαιοσύνης μάθωμεν οἱ ἐνοικοῦν-
τες ἐπὶ τῆς γῆς· πῦρ ζῆλος ἀγάπης λαμπάδα· πῦρ προσδοκίαν
αἰῶνος καινῆς κτίσεως. Μεθ' ἡμῶν ὁ θεὸς σάρξ. Κύριε ἐλέησον γ'.
Δόξα καὶ νῦν. Καὶ ἀρχόμεθα τῆς ἑσπερινῆς. Εἶτα καθισμάτια τῆς
ὀκτωήχου· αὐτὰ ἀλλοτίου. Εἰ δὲ ἔχει καθισμάτια, ὁ μοναχὸς
συναδῇ μικρά· καὶ πάλιν ἀνάγνωσις. Πληρεστέρας δ' ἡμῖν
ὁ ἀναγνώστης ποιῇ μελῳδίαν ἐμφερόντων τῶν ἁγίων θυρῶν ἢ
εἰς ἓν τῶν χορῶν πρὸς μέσον. Καὶ ἀρχόμεθα τῆς ἑσπερινῆς ὃν δ'
καθισμάτων. Εἶτα ψάλλομεν τὰ καθισμάτια τῆς ὀκτωήχου· ἢ
θεοτοκίον. Ἰσχὺν δὲ ὡς ἔστιν ἔχει ὁ τῆς ἡμέρας ἄρτος κοινωνίαν,
ὧδαῖς καθίσμασι τῆς δευτέρας ἑσπερινῆς ψάλλομεν ὁ μαρωνείτης κατὰ
θέσιν τῆς τοιᾶσδε ἑσπερινῆς· εἰ δὲ τὰς ἔχει ὁ ἄρτος, ψάλλομεν
ὁ μαρωνείτης ὃν δ' μετὰ τοῦ ἑξῆς τὸν ἀπόστιχον. Εἶτα πάλιν ἀνάγνωσις
ἀνάγνωσις. Μετὰ ταῦτα δὲ λέγει ὁ ἱερεύς· ἢ ὁ ἀναγνώστης·
Κύριε ἐλέησον τρίς· δόξα καὶ νῦν, καὶ ὁ Πανάχραντος. Εἶτα φῶτα
μεθ' ὧν κοινῶνα. Ἀπὸ γ' ὠδῆς κάθισμα ὃν δ' Μητρὸς καὶ θυγατρός·
καὶ πάλιν ἀνάγνωσις. Εἶτα ᾠδὴ θείας ἁγίας ὠδῆς· ἀφ' ἑκάστης ὁ
μοναχὸς ἢ ὁ μαρωνείτης τῆς γ' τάξεως ὧν καθισμάτων ἐκ τῆς πρώτης
Καὶ ἀναγινώσκεται ὁ συναξάριον. Μετὰ τοῦτο ἡ ὠδὴ, ψάλλει ἡ Πρω-
μωτέρα, καὶ δημιᾶ ὀξέως δι' ναοῦ ἡ δὲ αὐλητρὶς παύεται
ψάλλει δὲ ἡ Πρωμωτέρα ἓξ ἤχου πλ. β'. μετὰ τῆς ᾠδῆς ἐκ δευτέρου
εἰς δὲ ὁ λαὸς ψάλλει πάλιν κοινῶς ταῦτα ἐν ὠδαῖς μεγάλαις
ἠφώνως εἰς ἤχου πλ. β' ὁ ἄγγελος ἔκρι, ἢ ψάλλομεν μεθ' ἡσυχίας
ἐκ φωνῆς τὴν Πρωμωτέραν, Ποιότητα καὶ μεγαλείαν ἐκ γῆς.
Καὶ μετὰ ὁ λαὸς ἐκ θ' ᾠδῆς ὁ ἐξαποστειλάριον. ἢ ὁ φωταγωγικόν.
Εἶτα οἱ φῶτα ψάλλοι ἐκ ἄνω, πρῶτον. Εἶτα ὁ προεστώς. Ἐκ οἴκου
πρέσβυς καὶ ὁδηγὸς ἡμῶν. Δόξα σοι ὁ δείξας ὁ φῶς, καὶ τὰ ἑξῆς.
Ποιότητα καὶ μεγαλείαν φῶτα. Εἶτα συναδῇ πάλιν ἱερεύς, Καὶ
ψάλλομεν τὰ τῆς ἡμέρας τροπάρια τῆς ὀκτωήχου· μετὰ ἐκ τρίτου.
Ἐπιφωνοῦμεν ὁ θεοτοκίον ὁ ἑξῆς. Καὶ, ἔτι ἡ ἡμερινὴ καὶ ὁ
δόξα καὶ νῦν, δῶν. Εἰ δὲ καὶ ἔχει ὁ τῆς ἡμέρας ἄρτος τροπάρια δύο
σύμφωνα εἰς δὲ ἄνωθεν, ψάλλομεν ἐκ τοῦ δ'. Μετὰ τὰ ἀπόστιχα τῆς
ὀκτωήχου. Τὸ ἀγαθὸν ὁ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κῷ. Τετράκις
καὶ μεγαλυνοῦμεν γ'. Μετὰ ὁ πάλιν ἡμῶν τὸ Κύριε ἐλέησον μ'.
Ὁ ἱερεὺς ὁ ὢν ἀληθινός. Ἐπιφωνεῖ βαπτιστὶ. καὶ ἐκ γ' μεγάλης μετὰ

νοιας λέγοντες κὴ ἰὴν ἀρχὴν ἔδ νιεσο ἐρεσαμε· Κύριε κὴ δέσποτα
θα τῆς ζωῆς μου. Ποιήσες εὐ ἔδ ἅμα κήτινες ἰὰ γαραθα, κὴ εσοσης
ἀνίσαμενοι, προηγαμενα δ̄ προεςῶλος. Εἶθα κὴ ἰὰς μικρες, κὴ ὕ
τερον μοαν μεγάλην, κὴ τέλος ἀνίσαμεθα. Εἶθα ἀρχὴ ὁ θεο
εσαι· Δόλε προσκυνήσωμεν ἔδις· κὴ μελανοιας ῥρες· κὴ ἤλθ
δομεν ἰὴν πρεῖαν εὔεαν δεσπόσμου. Ὑπὸ ἀμπηρία μελανοιας
τρῖς. Ὀδὲ τυπικαες ἱσαμενος εὐ ἔδ ςαφῶ αὐτ̄. Δηγει δ̄
προκείμενον ἡμῖας, μεθ̄ τῶν ἁγίων αὐτ̄. Τῆ πρεῖ εἰσα
γωγὸν ἰὰς φωτὸς μου· Κὴ ἡμεῖς ἀνθαρσουμενοῦμεν, Ποιη
αὐτὸς μνημόσυνον ἐσας μῆς. Ὡσαύτως κὴ ὑπὲρ δύο ἡμῖας
Τὰ ῥημάλαμβ ἐνώδας νιους, ἤγ Ὅτ ἐσες σε προσδέχομε
Λέγοντες κὴ ἡμεῖς· Τὸ πρεῖ ὑσαγαγεῖν ἰὰς φωτὸς μου· Δό
ξα κὴ νῦ· Ἐπὶ καλεσαμεν ὡ μιχαηλ ὠμεν· Καὶ μεῖα
νοιας γ̄· Θ̄ πανῖες μετὰ ἰσαὰκ· Τὰ διαβήμαλαμβ ζῶμα
χωσὶς μελανιας Ἰωσαὴφ, μελανοιας γ̄ Πάλερ ἡμεῖν·
Ὅθεν· Ταχὺ προκαλέσαβε· Τὸ νιους ἐξέπεσον μ̄· Θ̄ν παν
ἡ κοσεῶ· Κύριε ἐλέησον γ̄· Δόξα κὴ νῦ· Τὴν ἐγκωδέσαν
Ἐν ὀνόμαλ νιους ἀδόμησον· Θ̄ὲρας Ὅθεν οἰκτιρήσας ἡ
μᾶς· Καὶ ἡμεῖς μιμησώμ̄θα αὐτὸν Κύριε κὴ δέσποτα ἔδ τῆς
ζωῆς μου· Καὶ μελανοιας μεγάλας γ̄· ὡσαύτως κὴ ὑπὲρ μνεμε
ιβ̄· λέγοντες Ὅθεν ἐφάσθημεν ἰῶ ἁμαρτωλῶ· Εἶθα Τελεσάμεν
ἡ μετανοιας γ̄· Μεθ̄ ὁ πάλερ ἡμῶν Κύριε ἐλέησον ιβ̄· Κὴ
ἡ αὐτὴ Χαῖτε ὁ φῶς ὁ ἀγγέλων· ἕως ὁ μεσάσαι αὐτὸς
ἡ τὰς ῥῆσ μεγάλας μελανιας· Καὶ ἡ συνήθης ἐλίη ἐν
τῶ νάρθηκι, κὴ μίκλη ἐμία ἀσέμνης·

Ἀμήν ἡ ἀκολεθία ἔδ ἀ ὥρας μίκλη ἡ ἐξῆς ἀμπηρία· Εἰ
δὲ θεὸς κύριος· Μεθ̄ ἐσι ῥῆσι ἐκλησιῶν ἡ τὸ ἀμπηρία·
ἐκέρμεν ὁ ῥοπαίσου ἔδ ἔδις ἡμέρας ἀμῆ· Δόξα κὴ νῦ·
Τίσε καλέσωμεν· ἡ ἁ ἐοισα· ἡ ὀρθόμεν δ̄ μιώσασιν ὁ
μὴ ποιῆ συνιωχίας ἐν ἔδ ἐκκησία· παύη γὰρ ἀδηγόρησ
παεὰ ἐῶν ἁγίων παλέρων· Ἀλλὰ μὴ δ̄ ἐξέρχεσθαι ἔνα
ἡ ὑσερέχεσθαι ἐλλόγους ἔν χοεῖ· ἐν ἐῶ ἐκκλησία σήμερον· Ἀλ
λὰ δ̄ ἕλεος χοεῖ ἀρχομένο ἐλλύειν· ὑσερέχεσθαι δὲ ὁ ἔναγ
δον αὐτὸ, ποτὲ δ̄ς μελανοιαν τοις ἀδέλφοις· Δεῖδ̄ ὁ ἐν
ἰωσαὲαπι σεσεβόνο παιδὸς ῥρουδῆναι, κὴ σεαεαλλάσειν

ἡμῖν ὑπὲρ πάντων ἐπαινῶν ἀδήλοις θησαυροῖς, ἵνα μὴ ἔξω τοῦ
ὑποκειμένου σχήματος χάσκῃ μονωδία, ἡ εὐσημίας ὑπερχύσεις
ἐν τῷ κενῷ, ἡ σιγῶντος τοῦ ὑπογείου, ὅσον ἐξ ὀπέρεως ἀ
λαβίας. ἀλλ' ὀρθρίσω θεοσκαρίφου ὑπὲρ πάντων, ἀχρὶ ἔτους
ἀστρομύστας. Δήλωσις ἐν ὥραις, ἢ ἐν Μεσηρίοις ἐν
δώδεκα ἰσοπλεκτοῖς πῶς ἡ ἀλήθεια ὅλη ἔχει ἀληθείαν.

Δι' ὑδάτων, ὦ ἐν ἀρχὴ καὶ μεγάλη ἰσοπλεκτοὶ μόνον ἐπιχειρήσεις
ἐν ὥραις. ἐν δὲ ἰσοπλεκτοὶ ἐν χειρογράφοις, ἢ ἐν ἀρίστοις
ἀδοκήτοις, ὅθεν ἐν τῇ ἀληθείᾳ, σοφίσεις ἐν σπάνιοις μελανοῦ
ας, ἐπιλεκτὰς καὶ ἐν τύπῳ. ἐν δὲ ὥραις ἡδέσμεις μελά
νων μεσωνείων, ἀπὸ καθαίρεσις ἡδέσμου, ἢ ἀναγράσεως, καὶ
ἐν μέσῃ ἐν προκειμένοις. Μελᾶ γὰρ ἐν ἐς μελανίας
τῆς ἑορτῆς ὥρας. Καὶ ἐν ἀρχῇ Δεσπόλα θεὲ πάτερ παντοκ
ράτωρ. λέγωμεν δὲ ἐν προσκυνήσαμεν ἐν ἐς. Μελανίας γ'.
Καὶ ἀρχομένα ἐν ἡδέσμου ἐν Μεσωνέᾳ. ὑψώσαμεν κύριε. Μὰ
κάριοι ἐν ἀβεβήλοις οἱ ἀνόμοι. Εἰσάκουσον ὁ θεὸς ἐν τῇ
φωνῇ μου. Τετάρτου, Μελανίας γ'. καὶ ἐν Ἰεσσαίαι. Ὁ θεὸς
τῶν πατέρων ἡμῶν. δόξα Ὁ μεσημβρίας σε κύριε. καὶ νῦν,
Τάχος ἀκαταμάχητον. Κύριε ἐλέησον μ'. Καὶ μελανίας γ'.
μόνοι. Εἶτα τῆς ὀλίγης. Κύριε ὁδηγός ἡμῶν. Συνάξεως
μὲν δὲ καὶ ἐν ἐπιλύσεως ὥραν ὡς ἐν ἀλάχιστον ἐν μεγάλῃ ἰσοπλεκ
τοῖς. λεγόντες ἐν προφῶτα χύμα. ἐσπέρας καὶ ἐς μελανί
ας ἀπεσταλμένος. Μελᾶ ἐν δὲ ἐν, Οὗ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ
τὰ ἐς μελανίας. λέγομεν πάλιν ἐν ἐν θεοσεβῶν ἐν
χῶ. Δεσπόλα θεὲ πάτερ παντοκράτωρ. Εἶτα δόξα θεὸς
σωτήσομεν γ', καὶ ἐς μελανίας ἐμοῦ. Καὶ λέγωμεν ἐν γ' ἅγι
μοῦ. Ἐλέησόν με ὁ θεὸς ὁ μέγας ἐν καλεπαθήσεμε αὐτός. Ἐλέησόν
με ὁ θεὸς, ἐλέησόν με. Ὅθεν ἐν ἐν βοηθημάτων πρόσχες.
Τετάρτου, καὶ μελανίας γ'. Μελᾶ ἐν ὅλῃ ἐν προσευχὴ δώσει
ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν ἐν δόξα. Ἐν ἀγκυλίας ἐν ἀγίων. Καὶ νῦν
Τῇ προσευχῇ κύριε παίδων ἐν ἁγίων. Κύριε ἐλέησόν μ'. Με
τανοίας μεγάλης ἐν μόνοις. Εἶτα ἐν ὀλίγῃ. Θεὲ καὶ κτί
τῶν ἀνάγκεων. Ἐξαναγάθημι ἐν καὶ τὴν ἐνάτην
ὥραν ὁμοίως: λέγοντες καὶ ἐν Ἰεσσαίαι. Ἐλέησόν ὁ θεός ἐν
δόξα

Δόξα Ὀφλώσῃ ἁ ἐσίγα· διὰ γανεῦ· Τοὶ ἀμνοὶ πᾷ πομένα·
Κνῶς ἐγίνου μ· ἁς ἰς μελανίας· Ἔλλα πᾶγε ὁ θεοτρεὺς
λιὶ· θεογεναῖσιν ἀχιέ· Δεκάνδα δὲς πάλερ παυδοκεύλερ·
Δᾶλε προσωνπόσαμες γ· μελανίας γ· Καὶ ἁς ἅγμενι· ἀλτεῖε
πάσῃ νύεσι· Ἐξομολογησόμενοί σοι νύες ὦ ὄλη παροδεῖται·
Ἐξυσᾶμες νύες ἐξ ἀνδεσσᾶ σοπεῦ· Τετσάγιες· μέλανίας
ἅμᾶς· Μελάδ᾽ ἁ πάλερ ἡμὲν ἰεσσαῖα· Ἔγμεσας δύο ἁγίσαν
Ὀφλώσῃ ἁ ἐσίγα· Καὶ ὄπι· Τοὶ δ᾽ ἡμὲς ἐπεφάνθα· Ἁ·
Κνῶες ἐγίνου μ· μελανίας μεγάλας γ· Καὶ ἐπὶ ἀλτεῖ· Δεῦτε
ἁ νύες ἴποτ᾽ χρεῖε ὀδὲ ἡμὲν ὁμακεοδρόμοις·
Καὶ ἄδυς ἁ ἰωτικὰ χῦμα μελᾶν μανεσσᾶν ἁς οὐλοίχε·
Ἔλλα ἐ ἀθάνατος, καὶ ἁ ἀλγέμα νὲ ὕφος· Ἔλλο Μινόδᾳ ἢ
μὰν νύες ὅλα ἐμμὶ ἐν ἢ ἐαυτᾶσιν γ· ἢ μελανίας γ· χρεές
ὁ ἐξτεάνος ἐμνῆσε· Πιᾶδε ἐπὶ ἐνὶ θεοτ· Ἀτὶ ἀῆς· Τὸ πὰ
ἰρ ἡμὲν· Τὰ κοιλάνια σνπίτας· Δόξα μελᾶν ἀῆνι σπὲ
παυσοι· Καὶ νὲ Προσεύα ἰων χειρανᾶν ἀναλαβοντε· Τὸ κύνες
ἐγίνου μ· Καὶ μελανίας μεγάλας γ· μνεσεῖς ἰαὶ· ἢ μὰν
μεγάλη· Ἔλλα Τετσάγιες μελανίας ἅμᾶς· Τὸ κύνες ἐγίνου 16·
Παναγία ἰεσεῖς· Ἐμὶ δ᾽ ὁ ἄνεμα νύεσ ὀδρομιδτοι γ· Ἐνδρομίσσα
τοὶ κύνοι ἢ μὰν ἀσσῆνος· Τὸ δὲ ὑδνίσσοισι, ἀμὲν ἐν
τᾷ ἰεαστᾷ· ἢ μὰν ἀσσῆνος· Καὶ ἐσπερόμεθα ἐνδὲς νυχτίοις·
Μετάδ᾽ τὸ ἰδιάσα ἡμὲς μυρίοι, ὁμοίσσα ἢ μέγα· ἢ ὁ σπόνεσ·
καὶ ἀναγόμεθα ἐν τᾷ ἐκκησοία· Καὶ ἐμὲ ἐσπὶ ἀρπαγία·
ἁρπάμεθα ἐν τετσυτὸ ἐεσθε· Μελάδ᾽ ὁ πάλερ ἡμὲν ἐδ᾽ ὁσ
Κύνες ἐγίνου 16· Δᾶλε προσωνπόσαμες· ὁ Προσμενεύσ·
Καὶ ἁ ἰσσα ὡς ἐεσγένεσθε· Χεὴ δ᾽ μισόσεσε· ὅτ᾽ ἢ
μεσσα ἰῶν χειρᾶνων ἁρπαγία ἡμὲνες δικαστᾶν ἐχ· Δεῖ
δ᾽ μισόσεσ· καὶ ἁ· ὁ· ἰλίκη ἐν ἰσότᾳ· ἢ σῶμεν ἁρπαγ
ία ἐν δ᾽ ἑλαφᾷ ἢ παεσοσῖτ· ἄρος ἔχον δόξασμα· ἢ ἄβος
μελάνθεσ ἁ· ἁρπαγία ἐπ᾽ ἰσότᾳ· ἢ πίμεδες ὃς ἐπὶ ἑλαφοῖσ
ἢ παεσοσῖτ· ὁ δ᾽ ἐφοβοῦσσε ἄρος· ἑλάφῳ τᾷ ἰεῖς ἢ ἐπ᾽ ὀχε
πίᾳ· ὁ δ᾽ ἁρπαγία μελάνθεμι ἐπ᾽ ἑλάφοι ἢ ἐπ᾽ ἐεσσοσῖτ
ἀνὴ ἢ ἀνοιχθία μὰν ἀεσεσχάκλως ἢ ἐν τᾷ νύσσα ἰῶν ἁ
μὰν ἀθάνατος· ὁ δ᾽ μισόσεσε ἐπὶ ἐεσθε ἄεσες ἑλάφῳ ἐν
τοὶς νυχτίοις ἡμὲν· Δᾶλε προσωνπόσαμες ἰεῖς· ἢ οἱ ἑλάφοι·

Οὗτος ἡμῶν καλλιστη ἡ δύναμις. Ἀγαθὸ ὁ ἐξομολογοῦσθαι τῷ κυρίῳ. Οὐκέτος εὐαγγέλιον. Δόξα σοὶ τῷ θεῷ. Προσέσχεν ἐζήτησαν ἡμᾶς ἐκεῖ. Δόξα Κυρίῳ ἐστιν ἡμᾶς. ἡμῶν τῷ. Τῆς δὲ παραγγελίας ἐκ πίστεως. Κύριε ἐλέησον με. Μελανίας γ'. Οὗτος ὁ αἰῶνος. Καὶ λα' ἡμέρας.

Οἱ δὲ αἰῶνες σωθῆναι, ἐὰν ἄλλη κτίσιν ἐν ἐξαγορεύῃ, ἄγει δὲ νεοτρεμβος ἐκ ἐνοχῆς, ἄγει μὲν ἀφοσιοῦσθε ὃς ἐφοράσει, ἄγει δὲ ὡς ἀπάτησιν. Ἔτεκα δὲ τὴν ἀφεσιν ἐλθόντι δ' ἐφοβεῖτο. Οἱ δὲ Ναυσιπόλις ἀφεσιν ἐν ἐστὶ ἀλλὰ νοήσεις αὐτῶν.

Εἶπεν δὲ Μοναστηρίου ἵνα ἐν θεὸς καὶ ἐνος ἡ ἀφεσις ἐν μεσοῦσα ἐν τῷ κοινῷ. ἄλλοι δ' ἀφέσεως αὐτῶν ἀγγέλοις καὶ ὁ ἐσταύρου ἐν ἐορτασομένῳ ἀφῆ. Δεῦτε δὲ ἐν δύνῃ καὶ ἔλθῃ. ὃν ἂν ἐκ θεὸς κύριος, μελανίας ἐν ἐπὶ ἡμῶν ἡμῖν ἀ ἐσταύρωμα, ἐμὲ προ ἐπὶ ἐναρξεως καλλιανὸ ἐν ἐπιμελῶς ἔρχ, καὶ ἐκ ἐς ἐκ χορὸς ἐσος μίαν. Εἰς δ' ἄλλ' ἀ πόμνου ἐσοσωπεσία μεγάλα ἐεία μόλοι. Ἐτοῦ ἐκ ἔχῃ χίοις ἡμῖν ὡς ὁδὸς παρέχει δύναμι ἐκαίτερα, καὶ ἐκ προσεχὲς ἀλλεπεῖ. Δὲ δ' μελοῦσι ἀφεσιν μελάμ ἐν ἐπὶ ἐκ παεκουδὲ, μεχρι ἐκ ἐπαεσις ἐκ ἐν ἐκ.

Πεῖ ἐκκλησιαστικὴ ἀκολουθίας.

Ἐτοῦ δ' καὶ δὲ. ὃν ἐν ἐκ ἐκκλησιαστικὴ ἀκολουθία, ἐχρελάβ' ἐκ ἐκκλησιοὶ χορεῖ ἐάσει ὁ ἐκκλησιάσεις. ὃν δ' ἐν ἀσπτεοὶ ὁ κατὰ ναρκης. Εἰδὼς δ' χεῖ· ὃν ὁ χορεὸς ὁ ἐναρξάμενος· ἐν ἐκ ἐν ἀπεπιοὶ· ἐκ ἐκ ἡμῖν ἡ ἐν ἐκ ἀσαν ἐσεις, ἡ ἐκ ὁ ἄρθεσ ἐκ ἐναρξιν ἐκ ὠδοὶ α γ γ. ἡ ἄγιος ἡ ἡσεια· ὁμοίως καὶ ἐν τῇ ἐκλογῇ ἐκ ἐκκλησια· καὶ ἀσπάζω ὅτι ἐς ἀρχὴ ἐκ ἐκκλησιᾶ ἐν χθησεται ἐκ αὐτὸ χορεῖ ἐσιν. Ἀλλ' καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ ἡσσαεκοῆ, ἐκ μὲν ἐ ἄρθεσ καὶ ὠεων ἀρχὰς, ἐχρελαβὼν ἡ ἐσο ἡμῶν, ὁ ἐναρξάμενος χορεῖ ἐσιν. Δεῦτε δ' ἐκ ἐσαυεινὸ ἐκ ἐν ἡμῖν ἐκκλησιᾶ. Δήλωσις Πεῖ ἐκ ἐκ ἀποδίπνα ἐν ἐκ δύο ἐκ ἐν ἐκ Τεσσαρακοστῶν Πῶς ἡμᾶς ἐκ ἐστὶ ἀλληλουϊα.

Ἡμεῖς δ' ἀναπίνῃ ἡμᾶς ἐκ ἐκκλησίας, μικεα ἐκ ἐκ ἐκ

καὶ οὕτως ὁ ἱερεὺς κανὼν τῆς ἑσπερινῆς θεοῦ· καὶ μετ' αὐτοῦ οἱ ψαλτοὶ καλὰ ἀντίφωνα ψάλλει· ἐν ᾧ δὲ λέγει ὁ ἱερεὺς ὅτι μεθ' ἡμῶν ἐστιν, καὶ οὐκ ἔστι· Εἶτα λιτανεύει· Εἶτα ἀπολύσεις· Καὶ οὕτως ἡμεῖ-
σεται· Καὶ ἀσφαλῶς· μετὰ τὸ ψαλτὸν ἀδὲ πάλιν αἶνε, ἢ πρὸς ἀπόστολος ἀγγελικὰς· ἢ παραλὸν ἡμέρας ὅλην καὶ παρά-
σις, ἢ ἢ ἔστι ὁ κεφάλαιον ἑνὸς μετὰ πάντας ἀδελφῶν.

Δήλωσις Περὶ τὸ ἑσπερινοῦ, ὅρθρου καὶ λειτουργίας ἐν σαββάτῳ, ἐν δύο βίβλοις τεσσαρακοστῶν, ἀλλ' οὐχὶ ἀθηναϊκά.

Ἡδὺ ἀκολουθία ἐν σαββάτῳ ἐν δύο βίβλοις τεσσαρακοστῶν, μὴ ἔχει θεῖος· ἐὰν μὴ ᾖ ἅγιος ἑορτάσομεν, ψάλλεται ἀθηναϊκά· ἐὰν μὴ ἀρχὴ τὸ ἑσπερινὸ τῆς παρασκευῆς· εἶτα δὲ προσομοιοῦσι τὰ πρὸς ἑσπερινὸν· εἶτα δὲ τὸ κύριε ἐκέκραξα ἵστωμεν ἕξ· καὶ ψάλλομεν μαρμενικὰ τὸ πρῶτο ἦχο, καὶ τὸ μονάχο ἦχο. Δόξα καὶ νῦν ὁ αὐτὸ πρῶτο θεοῦ. Τὸ προκείμενον· εἶτα ὁ ἕξ ἵστωμεν τὸ μαρμενικὸ, καὶ γνωρίσομεν δύο τὸ δαμασκηνό· Δόξα καὶ νῦν θεοῦ. Τοῦτο ἐν ἀναγνώσει ἵστωμεν ἓξ· ἀπόστολος μαρμένος· ὅλα πόδι νὰ εἶναι ὡς ἀγαθὸς ἐν σήμερον· Καὶ νῦν, Μύστε ἁγία πάντα ἀφεάζω ἐμᾶς· Εὐλογητὸς καὶ ἀπόγνωσις· Καὶ ἡμεῖς ἐν τῷ ναρθηκι.

Περὶ τοῦ ὄρθρου τοῦ Σαββάτου ὅτι οὐχὶ ἀθηναϊκά.

Εἰς δὲ τὸ ὄρθρου Μελὰ τὸ ἐξαπτέρυγον ἀθηναϊκά· ἵστωμεν ἓξ· Τὸ ἑξάψαλμον μαρμένος· Δόξα Μητοδικὴ κάνις· Καὶ νῦν, Μύστε ἁγία· Εἶτα ἡμεῖς ὁμολογία· Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου· Εἶτα καθίσματα τὸ ὁμοίωμα μαρμενικὰ ἡ γνωσόμενον· Δόξα καὶ νῦν θεοῦ τὸ ἀδημοῦντ· Καὶ ἀνάγνωσις· Εἶτα τὸ ἄξιον ἐστὶ τὰ ἅγια θεό· Τὸ ἀ ἕως τὸ ἕξ τοῦ ἄδου τὴν ἐσταυρώθημεν ἕως ἀναστασίαν σου· Καὶ μυροφόροις ἐπιστάντος ὄ/χρις· Τὸ λ' Μέσου ἕως λέγει· Καὶ λέγει τὰ γνωσόμενα ἄξιον θεία· ἡ μυροφόρος ὄ/χρις πάντων τῶν προφητῶν· πάλιν ἡ ἀνάγνωσις ἡμῶν· Λέγομεν δὲ καὶ ἡμεῖς τὸ κύριε ἐλέησον· Εἶτα καθίσμα ἦχος πλ α· Ἀνάστασον σώσῃ ἡμᾶς μετὰ ἐνέργειαν· Δόξα τὸ ἔλεος· Καὶ νῦν· Θεοτοκίον ἀναλήψας· Καὶ ἀπόγνωσις· Εἶτα ὁ Ν· Καὶ ἀπέστειλε οἱ κανόνες· Τὸ ἅγιος ὁ Μοσῆς· μετὰ τὸ ἑρμοῦ ὡς ἕξ· τὸ ὁμοίωμα ὁ ἕξ· Καὶ τὸ μονάχο τὸ δ'· Δόξα καὶ νῦν θεοῦ μονάχο καὶ ἀπόγνωσις· Δόξα ἑνὸς· Μετὰ ἐκ ἅγιος ἀναστάσου· Ἐξαποστειλάριον γνωσόμενον ἡ θεοῦ· Εἶτα ἀπὸ τὰ μαρμενικὰ τὸ ὁμοίωμα· Δόξα ὁ γνωσόμενον, Καὶ νῦν θεοῦ· Εἶτα δὲ ἦχος

τα·

τὰ πνευσώτερα δὲ κιτρὰ θεοφάνης. ἀγαθὸς δὲ ἐξομολογήσασθαι τοῦ
σώτου ἀποχώρησις ἀπόστολοι μαθηταί. ἐμβατὴς ἡ ἀσήμενος. Σὺν
ράβδῳ κῆ τοῖ ἀ ὤφειλεν. Κῆ ἡνυπόδητος ἦλθ'. Εἰς τοὺ γενέσθαι
μὲν Οἱ μακαριώτατοι δὲ ἦχε. Προκόμενοι. τοῖς ἡμίσεσι ἐνφανέσθαι
ἢ εἶδεν κείνοι. κῆ ἀγαπᾶσθε δίκαιοι. Καὶ πνευσώμενοι. ἀδὲ
σοφοὶ ὡς διαγγέλοι τοῖς ἡμίσεσι ἡ πνευσώμενοι. Ομοίως κῆ κοινω
νικοί. ἀγαπᾶσθε δίκαιοι. Καὶ ἀκαίροι δὲ ἐξηγήσω.

Αὐτὴ ἡ εὐκοσμία ἡμῶν ἐν τοῖς σάββασι τῆς ἡσυχαστικοῦ βίου χαρᾶς
νοῦ, κῆ τῶν ἄγων ἀδυνάτων ὅτε ἐν ἐστὶν ἄγιος ἔσρα
λόμενος, ἡ ἡμέρα μὴ πτηνός. εἰ ἐστὶ θεὸς κύριος.
Εἰ δὲ ἀσφαλὴς ἀγὼ μόνος ἐχόμενος θεὸς κύριος· πίπλα ἔλεως. Τῆσα
εσωθῆ ἐπιστέας ἡμῖν δ' κύριε ἐνεύκεσθα θεοσόμενα δὲ ἀγὼ· κῆ
δόξα. Καὶ τὸ θεοῦνιον δ' ἀ δὲ ἦχε. Εἰς δοὺ ἔσχον δὲ μαθητικὰ δ'
ἦλθε γ· ἡ δὲ πνευσώμενος· δόξα δ' ἀγὼ κῆ τὸ θεοῦνιον· Νῦν ἀ
ποζύγια· ἀποζύγιος δ' ἀγὼ· Κῆ θεοῦνιον. Ἐνλογητὴ ἡ ἀσήμενος.
Εἰς δοὺ ὄρθρον θεὸς κύριος· Τεσσαράκοντα δ' ἀγὼ κῆ θεοῦνιον· Μελά
νια ἀ σιχοφοῦσαι νεαδίσκαλα μαθητικὰ δοὺ οἰκίαν δ'· Μελά δοὺ
ἄμωμον νεαδίσκαλα δὲ δ' ἑαυτῶν τῆς οἰκίαν δ'· ὁ Ν· Οἰκαιά
νης· Τὸ ἀγὼ δὲ μοῦς· Τῆς οἰκίαν δ'· κῆ δὲ μηνῶ· Οὐτικεσ
σμένος νεανικὸν ἡλικίᾳ τῇ παρασκευῇ ἐπιστέας τὸ δὲ νεομηνίᾳ
εἶκε· Ἐξαφτέρησεν δ' ἀγὼ ἡ θεοῦνιον· Εἰς δοὺ σάνδαλα μαθητὰ
καὶ τὸ ἡκόλουθα· ἀγὼ δ' ἀγὼ δὲ ἦχε· Τὰ δὲ μαθητικὰ ἡλικίᾳ δὲ
ἀδοκίᾳ· δὲ γὰρ θεοσόμενοι δ' κῶ θεοῦνιον ἡλικίᾳ μελά δὲ νεκρὸ
σμον νεανικὸν τὸ δὲ κοιμητήριον· Δόξα ἰδιόμελον δ' ἀγὼ κῆ τὸ
θεοῦνιον· Τεσσάρων ἀποχώρησιν δ' ἀγὼ κῆ θεοῦνιον· ἡ δὲ ἐσεν
πλῆς ἀ ἀσήμενος· Εἰς τὸ γενέσθαι Τυφλοὶ· Οἱ μακαριώτατοι δὲ
ἦχε δ· κῆ δ' ἀγὼ δ· Ἀποστόλου κῆ διαγγέλοι δὲ καλά τὸ
μέρεσι δὲ δέομαι δὲ ὕδατος θεοῦ, ἐξῆλθ δ' ἀγὼ· Ομοίως ἡ κοινω
νικὰ δὲ ἀγὼ· Καὶ πνευσώμενος.

Ἐνύπνιος περὶ τῶν
Προκειμένων Τῆς Κυριακῆς ἐπιστέας, ἡ Παρασκευῆς ἐπιστέας.
Δὲ νύκτα, οἱ ἐαὶ λύχνι· ἡ ἡμέρα ἀγλαΐσκε, τὰ δὲ τοὺς ἀγίους
τῇ πνευσώμενος ἐπιστέας ἀγλαΐσκε. ἀγὼ δ' σεσκήμενος Ἰσαὰκ δὲ
ἀγαθὸς δοὺ κύριον· Ομοίως κῆ τῇ παρασκευῇ ἐπιστέα· Τὸ
Οὐτὸς ἀνήγειρεν κῦ· καὶ λύχνι ἀγλαΐσκε τῷ σαββάτῳ.

Περὶ τῶν ἀποδίπνων Τῶν ἡμέρων.

Χεὶ πρώσκυσι· ὁ καθηκάστης ἐσσέεαν ἐνίοις· ἀδοδήσεας ἡμέρομεν καινόν παεσκηπλικὸν ἵης ὑσεκαίης θεαδόκεν· ἐὶς δὲ ἓν δὲν ἐπικοτοὶ ἡμέμοι ἐσιδιώσοι ὁ καυσηκάδης ὑδαρὸν ἰοῖς ἀσβέρεις Τάδε ἀδοδήσεα ἡμέσεαι εἰ ἔσσι ἀδοηὐόμεν καθθοῦ δὲ ἐναιβὶ μελὰ δὲ ἐπὶ ἐάδιον ἀδοῦμεν, ἤδοι· ἐὸς μουσικὸς ἐσιεῖν συνεχεῖ ας πρὸς ἀμάτεις, ἀμφ᾽ ἐνδοῖς ἰδοῖς ἀδεμεσσόδε μεμμίας, ἡ καλαμ νεσδε ἐὶς προσδοχὴν ἡ ἀνάπαυσιν, ἡ ἀνάσαυσδε, ὁ ἔδεως μελὰ προσοχὴς ἐμφιδοῦσι ἐν τῷ μεσονυκτίῳ· κὰ χαιρὲ ἀκοσσάα, καὶ συνάξει ἐὸς ἐκκλησίας. Πρεῖτε πάϊς δεῖ θυμᾶν δὸν ἑρέα.

Ἐὶς δὲ ὄρθρου ἡμέρομεν ἓως ἡμέρι. Ἐξαπόστειλ μέσις θυμὰ ὁ ἑρεύς· Ἐὶς ἐπὶ ἐναρξίν δὲ καινόν ἰάς ἑορὰς· ἡ ἐὶς ἐπὶ ἐνάδε ὠδήν. Θυμᾶ δὲ ἡ ὁ καυσηκάδης ἐξ ἐνδὶς ἀσσηβάσεις ἡμέρομεν ἐὸ καινόν· ἐν ἓξ ἑβδόμις ὠδήν. Ἐὶς ἐπὶ ἐκέρπι τὸ ἐσχυσέν. Κὰ ἐν τῇ ἡσεβέρᾳ ἡμέρομεν δὲ ἐσταρὶ ὁ μυν. Δήλωσις πρεῖδε πνευμάτων, πῶς ἡμέλουσ ἐνίῳ ὁρίῳ· ὁἱ ἀνα ξάμοι καίνοις μετὰ δοῦ Μηνιαίου.

Χὲ πρώσκυσι, ὁ ἐν πάσαις ἓαις πνευμάσεις ἐν αἷς ἡμέλουσ ὀὐλωΐηξ. Δίκαιόν τε ἡμέρομεν. Θ᾽ ἀνάσασμος μελὰ δὲ ἑρμῶ ἐὶς δ᾽· ἓς θεοδόκε εἰς δὸν ἕκατ ἑορδέξεις ὁ ἄρτος ἐὶς η· ἐὶ δ᾽ ἐσ μεθέορδα, ἡ προσορδα· ὁ ἵης ἑορτὶς ἐὶς δ᾽ κὰ δ᾽ ἄρτ ἐὶς δ᾽· ἐὶ δ᾽ ἑορδέξεις τα ὁ ἄρτος ἐὶς ξ· Θ᾽ ἀνεσσανάσασμος ἐὶς δὸν, ἡ ἓς θεοδόκε ἓς δὸ· ὠσαύτως κὰ ἐὶ ἐὶ δὸ ἄρτ· ἓὸν ἡμερῶν ἵης ἑβδομάδος.

Τῇ δ᾽ ἀκέρα· Θ᾽ ἀναβασμὸς μετὰ δὲ ἑρμῶ ἐὶς ξ· ἓὸν ἀσωμάδεν ἐὶς δ᾽· κ᾽ δὲ ἄρτ ἐὶς δ᾽· Ἐὶ δ᾽ ἑορδέξεις ὁ ἄρτος ἐὶς ξ᾽, κ᾽ αλα γμεπαΐοις δὸ μαβιανικά· Ἐὶ δ᾽ ἑορτὶς ἐὶς η· ἐὶ ἐὶ δὸ ἄρτ κ᾽ αλαγμεπαΐοις ὁ καινὸς ἓὸν ἀσωμάδεν.

Τῇ ἓεκ᾽ ὁ κ᾽ αβασμὸς μετὰ δὲ ἑρμῶ ἐὶς ξ᾽· δὲ προσόμοι κὰ δ᾽· κ᾽ δὲ μνηᾶ ἐὶς δ᾽· ἐὶ δ᾽ ἑορδέξεις ὁ ἄρτος ἓς ξ᾽· κ᾽ αλαγμεπαΐοις δὸ μαβιανικά· ἐὶ δ᾽ ἐὶς η· κ᾽ αλαγμεπαΐοις ὁ καινὸς τὸ θεοδόκε.

Τῇ δ᾽ κ᾽ εαδὴ· ὀσαυέωσμος μελὰ δὲ ἑρμῶ ἐὶς ξ᾽· ἵης θεοδόκε εἰς δ᾽· κ᾽ δὲ μνηᾶ ἐὶς δ᾽· Ἐὶ δ᾽ ἑορδέξεις ὁ ἄρτος ἐὶς ξ᾽· Κ᾽ αλαγμεπαΐοις τα τὰ δὸ μαβιανικά· ἐὶ δ᾽ ἐὶς η· ἡ ἐὶ δὸ ἄρτ· κ᾽ αλαγμεπαΐοις ὁ καινὸς ἵης θεοδόκε.

Τῇ πεμάδῃ ὁ καινὸς ἓὸν ἐξαπόστειλ· μελὰ δὲ ἑρμῶ ἐὶς ξ᾽· ἡ δὲ μ

αρ

ἀρτ Νικολαΐ ὡς δ'. Καὶ ὁ μετὰ ὡς δ'. εἰσὶ ἑορτάζει ὡς ζ'. Ἀπ
γουλᾳ ἰωὺ ἀδριανοῦ ὡς δ'. τῇ ὁ ἁγ Νικολαΐ ὡς δ'. Εἰὰν ἑορ
ταζῃ ὁ ἅγιος ὡς η'. χορεύ τῆς θεοβίου κανὼν μεθ' ὅλ
μου ὡς ζ'. Καὶ ὁ ἁγ ὡς π'. ὁμοίως ἡ ὑπάντησις ὅλο ἅγιοι.

Τῇ παρασκευῇ ὄρθρευσόμεν μελ' ὁ ἑσπερ ὡς ζ'. Καὶ εὐθέως
ὡς δ'. καὶ ὁ μετὰ ὡς δ'. Εἰὰν ἑορτάζῃ ὁ ἅγιος ὡς ζ'.
καλαμιτσιάσουμε τὰ δύο μαθήματα. Εἰὰν ἑορτάζῃ ὡς η'. τὸ ἅ
ὁ δύο ἅγιοι. Καλαμιτσιάζει ὁ κανὼν τῆς θεοβίου.
Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος ἦτο πολιτεύσει. δὲν τὸν θεοβίου κανὼν
ἠμπορεῖ μεταξὺ τοὺς ἦτον ὁ κανὼν τοῦ ἁγ. Καὶ ὁ ἅγιος
ὡς ὅλα.

Περὶ τοῦ Σαββάτου.

Τὸ σαββάτο. Τὸ ἁγ ὡς Μοσῆ μελ' ὁ ἑσπερ ὡς ζ'. Εὐθέως ὁ
κλησίχ ὡς δ'. καὶ ὁ μετὰ ὡς δ'. Εἰὰν ἑορτάζῃ ὁ ἅγιος τὸ
ἡ. τὸ ἀπόδ ὅλοι ἅγιοι. Καλαμιτσιάζει ὁ κανὼν τῆς ἀναστά
σεως. Εἰὰν ἔχει πολιτεύσει. Τῆς θεοβίου μελ' ὁ ἑσπερ ὡς ζ'.
καὶ ὁ ἁγ ὡς ὅλα. Δήλωσις Περὶ τοῦ πότε ἠμπορεῖ
νὰ λειτουργῆται Τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἔτσι θὰ ἐνέχῃς κελεύσεις τὴν μεγάλην λειτουργίαν, εἰπὲς. Δὲν
κελεύσεις ἰωὺ βαΐων πὸτὲ μεγάλην βασιλεῖν λειτουργίαν ἠμπορεῖ,
τὴ ἁγία ἡ μεγάλη ἑβδομὴ, ἢ τὸ μεγάλο σαββάτο. Τὴ ἡ
μέρα τῆς παρασκευῆς ὑγιάσεις δὲ τρανὸς θὰ τὸ μπορέσῃ νὰ αὐλὴ
νυχτιάν. Τὴ παρασκευὴ ἰωὺ χερουβικοῦ, ἢ νὰ τὸ μυήσῃ ἀπὸ
τὸ. ἢ νὰ τὸ παρακοπῇ ἰωὺ φῶτα. Ἐσὰν δὲν λάβῃ τὴν πα
ρασκευὴ ἰωὺ ὅλο λάβει ἑορτὴν σαββάτο, ἢ μεγάλη. μόνη ἐκεί
νη δὲ χειροτέμνει. μόνο τὸ μεγάλο βασιλεῖν, μόνη τὴ εὐαίσιον
καὶ τὴ ἡμέρεσιν τῆς ἑορτῆς ἀπαρασκεύαστος.

Δήλωσις ποσάκις ἀποσκηπαδόμεθα ἐν τῇ λειτουργίᾳ.

Χερὶ μπόνδι ὅτι ἐν τὴ λειτουργία ἐπάνω ἀποσκηπαδόμεθα. Εἷς ἐπὶ
θεοῦ ἔσονται δὲ διάταξις. Εἷς ἐπὶ ἀκέσαι τὸ διάταξις. Εἷς
τοῦ χερουβικοῦ ὕμνου. Εἷς ὁ ἐξαπέλεος. Εἷς ἐπὶ ὕψωσε ἰωὺ μυσ
τήριον (μετὰ τὸ πάρεστιν ἁγίων τὸ εὐαγγέλιον) Εἷς ὁ θεοσήμερον Καὶ
ἄλλο πληρωθήτω τὸ στόμα ὑμῶν.

Δήλωσις Περὶ τοῦ πῶς ἀναμιγνύουσι τὰ διάταξις ἰωὺ λειτουργιοῦ τοῦ
ἁγίου Χρυσοστόμου.

Χερὶ μπόνδι πῶς ἀναμιγνύουσι τὰ διάταξις ἰωὺ λειτουργιοῦ τοῦ χρυσο.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ πρωΐας τοῦ πάσχα ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀρχομένῳ τὸ καθ' ἑκάστην ἀλληλούϊα, ἄχρι τῆς πεντηκοστῆς, χωρὶς ἓξ ἡμερῶν πρὸ τῆς ἁγίας ἑβδομάδος, ἢ τῆς μεγάλης παρασκευῆς, ἢ πρωΐας τοῦ Μυροφόρου καὶ τῆς ἐ τῆς ἀναστάσεως. Τὸ δὲ καθ' ἑκάστην ἀλληλούϊα ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ ἁγίου πάσχα, ἄχρι τῆς παρασκευῆς τοῦ ταπεινοῦ. Κυριακῇ δὲ ἐν ἑβδομάδι ἁγίᾳ· ὡς οὖν μὲν ἁ ἔχομεν τοῦ Ματθαίου. Ἀπὸ δὲ τῆς δευτέρας τῆς ἑβδομάδος τὸ καθ' Μάρκον ἀλληλούϊα. Ἐν τοῖς στιχηροῖς τῶν αἴνων. Ἐν τῷ σαββάτῳ καὶ πρωΐας, ἀδόμενον καὶ μεσημβρίας, ἐπὶ τοῦ Ματθαίου· ἡμέρᾳ δευτέρᾳ τῆς ἑβδομάδος, σαββάτου καὶ πρωΐας μόνον ἔχει, διὰ τὸ παράλιος ἀναγνῶναι τὸν ὅλον ἑβδομάδα τοῦ Ματθαίου, ἤδη γεγενῆσθαι ἐσώσατο ἐγκ· ἡμέρᾳ ἐξωσαμένα, τάλαμος. Τὸ δὲ καθ' ἑσπέραν ἀλληλούϊα ἀναγινώσκεται ἀπὸ ἀρχῆς τῆς βίβλου τῆς μελλούσης ἐν ὕμνοις ἀναστῆναι, ἐν ἑβδομάδι δευτέρᾳ καθημένῃ. Ἀπὸ ἀρχῆς δὲ τῆς δευτεραίας τῆς ἑβδομάδος, ἀναγινώσκεται τὸ καθ' Μάρκον ἐν ταῖς πρώτῃ ἡμέραις. Ἐν δὲ τοῖς σαββάτοις καὶ πρωΐας, ἀδόμενον ὁ ὄρθρος, ἀλλὰ τὸ σαββάτου τῆς ἑβδομάδος.· Τῇ γὰρ πρωΐᾳ τῆς ἁγίου πρώτου Ματθαίου ἀναγινώσκεται. Τῇ δὲ ἑβδομάδι τῆς λοιπῆς. ἐπὶ γὰρ ἡμέρας. Τῷ δὲ σαββάτῳ τῇ πρωΐᾳ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, ὁ Ματθαῖος. Τὸ καθ' Μάρκον ἀλληλούϊα ἀναγινώσκεται τὸ καθεξῆς τοῦ Ματθαίου, καὶ χρηστά. Τὸ δὲ ἑσπέρας, τῇ ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Μ, σαββάτῳ τῇ πρωΐᾳ· πρηνίζων λοιπὸν βίβλων τῇ μεσῶν. Τῇ πρωΐᾳ τῆς ὀρθοδοξίας, σαββάτῳ τὸ χαλάσεν, τῇ πρωΐᾳ τῶν βαΐων. Ἤδη γὰρ ἀλληλούϊα ἀναγινώσκεται.

Εἴδησις περὶ τῶν ἑωθινῶν ἀλληλούϊα πῶς ἀναγινώσκονται ἀπὸ τῆς κυριακῆς τοῦ πάσχα.

Δεῖ οὖν γινώσκειν τὰ ἑωθινὰ ἀναγκαῖα ἀλληλούϊα, ἕως οὗ χρὴ ἀναγινώσκεσθαι ἀπὸ τῆς Μεγάλης πρωΐας τοῦ πάσχα, ἄχρι τῆς πεντηκοστῆς. Τῇ μὲν πρωΐᾳ τοῦ πάσχα ἑωθινὰ ἔχομεν, ἀλληλούϊα ἑωθινὸν α' τοῦ ἤχου. Τῇ δευτέρᾳ τῆς διακαινησίμου ὑπὲρ τὴν χριστόφορον· ἀλληλούϊα ἑωθινὸν ε· Τῇ πρωΐᾳ δὲ δευτέρᾳ τῆς τοῦ ὄρθρου, ἑωθινὸν α· Εἰς δὲ τὴν χριστόφορον τὸ β· ἦχον. Τῇ πρωΐᾳ τῶν Μυροφόρων ὑπὲρ τὸν ὄρθρου, ἀλληλούϊα ἑωθινὸν δ· Εἰς δὲ τὴν χριστόφορον τὸ δ· ἦχου. Τῇ κυριακῇ τῶν παραλύτου· εἰς τὸν ὄρθρου, ἑωθινὸν πρῶτον. Τῇ δὲ πρωΐᾳ

νηστειῶν τῆς Σαμαρείτιδος, εἰς δὲ ὄρθρου ἐωθινοῦ ἑβδόμου.
Τῇ νηστείᾳ δὲ τῆς Χαναναίας εἰς δὲ ὄρθρου, ἐξωθινοῦ ὀγδόου. Δεῖ γὰρ μιμήσασθαι τὸ ἄχει ἀνίᾳ τῆς νηστείας ἅπαντας ἀναπαισκαλῶς διαγγέλλοντας διαμενεῖν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Τῇ δὲ Πέμπτῃ τῆς ἀναβαθμίας, ἀναπαισκαλῶς εἰς δὲ ὄρθρου ἐωθινοῦ δεύτερου. εἰς δὲ τὴν ἀναβαθμίαν, ἐξωθινοῦ ἑνός. Τῇ νηστείᾳ τῶν ἁγίων παίδων εἰς δὲ ὄρθρου, ἐωθινοῦ ὀκτάδος. Τὸ δὲ Σαββάτῳ τῆς Πεντηκοστῆς ἴσως ἡμῖν ἀναβαθμίαν ἐωθινοῦ ιά. Καὶ τὸν ὑμνῳδὸν ἐν τάξει ἑωθινά. Τῇ Κυριακῇ τῆς ἁγίας πληκοστῆς ἀναπαισκαλῶς θεοσεβείας τὸ ἡμῖν δὲ ἑνάδα ἑωθινά. Ἀπὸ δὲ τῆς Κυριακῆς ἴσως ἁγίων παίδων. ἀρχίλα δὲ πεῖσε ἑωθινοῦ, ἡ καθεξῆς.

Πῶς δεῖ θυμιᾶν τὸν Ἱερέα.

Ἱερεῦ ὀφείλεις δεῖ θυμιᾶν ἐν τῷ ἱερείᾳ, ἢ ἐν διακόνοις. Ἐν πομπῇ ἱσταμένῳ ἐμεσοῦντι ἐν ἁγίᾳ τραπέζῃ ἢ σοὶ μελλῇ δὲ θυμιᾶν ταμοῦ. Εἰσὶ ἅγιος ἀπίσασθαι θεὸς τὸ νάος μέσος, καὶ ἐξ ἐκείνο πυκνοτέρως θεὸς τὸ βορρᾶ, καὶ σοὶ δὲ ἐπιστῆσαι δεῖνι ταμοῦ, Καὶ ἔξῃ θυμᾶν τὸ δυνατόν, καὶ ὅλοι τὸ ἐκκλησίᾳ. Καὶ μελλοῦσι ἐξέρχεσθαι διὰ τὸ βορρᾶ πάλιν, καὶ ἀστρέχεσθαι μέχρι ἐν ἁγίᾳ θυσιᾷ, χαιρέτισον ταμοῦ ἐν ἀνίοις, καὶ ἀρχόμενος μέχρι δὲ καὶ μέσος ἐν θυσιᾷ θυμᾶν. Εἶτα ἀστρέχεσθαι πρὸς δὲ προεδρίᾳ σοικ ταμοῦ μετὰ δὲ θυμιᾶν. καὶ ἅγιος, ἀνερχόμενος ἀστὸ δὲ ἅγ μέσο ἢ ἀστὸ δὲ ἁγίου δόξα ἰσταμένῳ, θυμᾶ πάντας μέχρι δὲ συμπληρώσεως δὲ χορεῦ. Εἶτα μετὰ δὲ θυμιᾶσαι δὲ πεῖσε χο εου, ἀστρεχόμενος ἵσταλ ἐς δὲ μέσου, καὶ ἐλθεῖσι καθ' ἑαυ ἅγι ὁ ἐλέεος χορεύ. ἅγιος δὲ σωσον, σοὶ ταμοῦ μελλῇ δὲ θυμιᾶν θεοσοκινῶν ἐν δὲ αὐλῷ χορεῦ. ἡ αὐτοδάσιν αὐλῷ παίδες οἱ δὲ χορεῦ μεδιόσιον. καὶ ἅγιος μεδιτεράνιος, ἀστρ χλῃ ἡ θυμιᾶ δὲ ἐλέεος χορεύ, ἀρχόμενος ἀστὸ δὲ ἁγίου θυ τὸ βήμ εου, ἡ καθερχόμενος ἄχει δὲ ἁσπασικὸν πυκνὸν (τὴν μεγάλην πύλην) σοὶ ἡ ἐν αὐλῷ, καθὼς ἡ εἰς δὲ ἐλέεου. Καὶ στὴν ταμοῦ διὰ θυμιάσας καλῶς δὲ ἀναβολῆ δὲ χορεῦ θεοσοκίνη σι νάμασι βάθι, ἡ δὲ δὲ χορεῦ, ὡς καὶ σὲ δὲ ἀξίᾳ, ἔξῃ χλῃ ἐπὶ δὲ καθέδρα διὰ δὲ θυρῶν πυλῶν. καὶ ταμοῦ μελλῇ δὲ θυμιᾶν χαιρέτισε ἐμεσοῦντι τῆς ἀνοικτῆς πύλης (4)

(4) ἄμα ἀνοικτὰ γίνονται, ἐπὶ μικρὸν δ' ἀγιὸ βήματι κόσμ ἡ ἐκκλησία δὲ. ἐκκλησικὰ δ' ἀνοικτὰ διὰ τὸ ἐμεσοῦντι. ἡ ἀνοικτὰ πύλη. ἐκκλησικὰ δ' ἀνοικτὰ διὰ τὸ ἐμεσοῦντι. ἡ ἀνοικτὰ πύλη.

ὑπὲρ ἐκαλέσαμεν τροφὰ θυμᾶ καλά ἔχειν ὑπ' ἀληθοῦς.
ὑγρον δ' τεφρὺς ὑπ' ἐς ὠσάνας πύρας, ὑμεῖσιν σεσ
δυσι, θυμᾶ τανεσσάσι παιδί. πληνώσας δ' ὁ θε
μῶν, καὶ μεγάλων ὑποσὺν ὑπ' ὠνᾶν, χαιρεῖν τανεσι ἐμ
προσθεν τῶν βασιλικῶν πυρῶν. Εἶτα πάλιν ἐν ἡμέρᾳ
νον ὠσαύτως καὶ ὑπὸ ὁμοιάζοντι ὄμον. ἢ ὑμοίωσα
τὸ ναὸν. ὑπὸ σεσ ὑπ' ἐπὶ ὑπόνοια ὑπ' ἀρχὴ ὑπ' Μοῦσι,
καὶ ὑπ' ἐκ ἄρα θυσίᾳ ὁμοίως, καὶ τ' ὡς ὑποδοχὴ ἀλ ὑπ'
προθέσεως, σοῦσι πάλιν τανεσι ὑπ' ἐπὶ ἀρχὴ ὑσεβείᾳ.
τά γαρ ἄρα θύεια (ὑμοιόθνεα) τόκτιστοι ἀνοιγονῖς, αὐτὸ
ὑσσόθ, καὶ ὑπ' ἀσσασμὸ ὑπ' ἀλαγγεῖτ, Κοὶ τῆς μεγάλης
ὑσσόθ, καὶ ὑπ' μεθαμπέχεως ἰῶν θυσίων μυσαθοῦν.
Κοὶ ὑπ' πληνώσθω ὁ τέμα ἡμῶν ἀκίστεσ.

Τέλος ἰῶν ἑρμηνευτῶν ἰοῦ Τυπικοῦ.

Σημείωσαι πρόβατο, ὁτὶ τὰ Τυπικὰ παδιεκάστης ψαλλονῖαι ἀνάστασι
ας ἑβδομένης, μεθ' ἰῶν Μακαρισμῶν, ἀντίμονον τῶν Δεσπο
ζωῶν ἑορτῶν κατὰ δὲ ὠσαν ὑπὸ μεγάλης τεσσαρεσ ὑπ' πάσχα.
ὅλι δ' ἀνάστασις τ' ἡμέρᾳ, ψαλλονῖαι θ' ὠσαικὰ μεθ' ἁς ὠσεας εἰνόθι τ'
ναῦ μεθ' τῶν Μακαρισμῶν ὑπὸ πάσχα. ἁς μεν ἡμᾶς ἡμέρας
μετὰ ὑπ' ἐκλείσεις, ἁς δ' πεντηκοστ, μετὰ τὰν εἰνάσιν.
Τὴν δ' κλεισθὰ ἡ Παρασκευὴ τῆς ὑροσάγω τυπικὰ τ' ἀγάπονῖαι
αὖθι μεθ' τὰν θ' ὠσεαν οἱ μακαρισμοὶ μόνοι, εἶθ' μισοδὴ τ'
μοῦ πάσε, κἀὶ ἀπόσα. ὁ ἀνάστασις ἐν αὐλαῖς ὑμνῖαι, τοὺς γὰρ
ἀδόξους, ὅτε ψαλλῆται ἐσχάτη. ὁμοίως ἡ τῶν πανῦ ἡμέ
ρας τῶν ἑπτὰ ἑβδομάδων τῆς μεγάλης ἰεροσεσκοστῆς.
Τῇ δὲ Μεγάλῃ Πέμπτῃ, ἡ Μεγάλῃ Σαββάτου, ἡ τῇ παρασκευῇ
τῶν χειροτονιῶν τῶ φῶτων, ἐν αἷς ἐχθὲς ἡ ἀνάστασις. ἀλ Μεγά
λῃ βασιλῆτι ἀντιμεθίνας ἰῶν μεγάλων εὐχαριστιῶν, Τὰ Τυπικὰ
ἀνάστασις χύμα μεθ' τὰν εἰνάσιν ὠσεαν. ὠσαύτως καὶ
ἐν τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν ἀνάστασις ψαλλομένων ἀπὸ ἡ ἀπό
δου ἰῶν ἐνιαύσιων ἑορτῶν, τὰ Τυπικὰ δ' καλῶμεν παύονται. ἀλλ' ἐσ ἰοῦ
τὰ χύμα ἐν τῷ ναῷ πάσι. Μετὰ τὰν ἕκτην ὠσεαν.
Οὕτω Τὰ Τυπικὰ διαγαμβάνοντ, τὰν Ἀγαθίαν
φυλάττουσα.

νὰ λέγωσι τροπάρια θυμητὰ καὶ λαμπρὰ διὰ ἀνάγνωσιν. Ὕστερον δὲ τελειώνει ἡ λιτὴ ἀπὸ τὴν ὡραία πύλη, βγαίνουν ὅλοι οἱ ἱερεῖς, διάκονοι καὶ ψάλται πηγαίνουν κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος, καὶ μπαίνουν εἰσιτήριο τὰ ἅγια δῶρα· καὶ ἀφοῦ μπῆ ὁ ἱερεὺς μὲ τὸ ἅγιον δισκάριον, καὶ τὸ ποτήριον, καὶ τὸ ἅγιον ἀστεράκι, καὶ τὸ ἅγιον ἐπιτραχήλιον, καὶ τὸ ἅγιον ἐπιμάνικι, καὶ τὸ ἅγιον ὠμοφόριον, καὶ τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον, καὶ τὸ ἅγιον θυμιατὸ μὲ τὸ ἅγιον λειτουργικὸν βιβλίον, καὶ τὸ ἅγιον ἁγιασμένον ἀντιμήνσιον, καὶ τὸ ἅγιον ἀντιμήνσιον τοῦ ἁγίου Μύρωνος, καὶ τὸ ἅγιον ἀντιμήνσιον τοῦ ἁγίου Νικολάου, καὶ τὸ ἅγιον ἀντιμήνσιον τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος, καὶ τὸ ἅγιον ἀντιμήνσιον τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, καὶ τὸ ἅγιον ἀντιμήνσιον τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, καὶ τὸ ἅγιον ἀντιμήνσιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ τὸ ἅγιον ἀντιμήνσιον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ τὸ ἅγιον ἀντιμήνσιον τοῦ ἁγίου Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, καὶ τὸ ἅγιον ἀντιμήνσιον τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, καὶ τὸ ἅγιον ἀντιμήνσιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγ

Ἀκολουθία Τῆς ἐνσπλαγχνισεως ἡμῶν δεσπότου τοῦ ὅλου ἑαυτοῦ.
Μεὶν Σεπτεμβριος· ἔχων ἡμέρας τελάκοντα· πρὸ ἰσημερία.
Εἰς τὴν Πρώτην.

Ἀρχὴ τῆς ἰνδίκτου· ἤτοι τοῦ νέου ἔτους· Καὶ μνήμη τοῦ σώτου Πα α:
προ ἡμῶν Συμεὼν τοῦ στηλίτου· Καὶ ἀνάληψις τῆς ὑπεραγί
ας θεοτόκου τῶν Μαστῶν· Καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀδριανοῦ.
Καὶ τῶν ἁγίων ἑκατὸν εἰκοσιπέντε μαρτύρων· Καὶ μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων
Ἥλιος, Εὐσέβη καὶ Ἑρμογένους τῶν αὐλητῶν· Καὶ μνήμη
μὴ ὄντος τοῦ Ναυῆ· Καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου ἐμ
πεσμοῦ· ὁκλάσαντος τοῦ ἡλίου πρὸς δυσμὰς ὡσεὶ ὥραν.

Εὐαγγέλιον ἀναγνῶμεν τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ κατὰ Λου
κᾶν· (σημαίνει δὲ ὁ μέγας σημαντήρ· ὁ σαβανᾶς
καὶ οἱ κωδωνίκαι.) Εἰς τὸ ἔτος ἐκκεκαθάρται ἡμῶν τὰς
ὁδοὺς· Καὶ ἡλπίκαμεν σεσωμένοι ὑπὸ τοῦ ἰνδίκτου θεοῦ· ἤτοι τὰ
Τῶν θεσπεσίων ἀγγελικῶν· Τῆς αὐλοχούσης καὶ θύσης σὺν πα
νὶς χρὸ· Ἐλεεινὸ τοῦτο ἦτοι πᾶ· Ὅτις πάλαι, ὡς τὸν ἐν
γον φθηγξάσθαι· Ὅτις πάλαι ἀνάμεσ· Ὅτις πάντα τὸ σῶμα·
Ἔστεα ἰδιόμορφα τοῦ αὐτοῦ· ὑπὸ ἀποστασεως ἀδίκεως· Ἐμειξίπε ἀ
γαθὸς· Τὸ μυκρόσωπον· ἡλίου ἀσπαζόμενος δόκιμ· ἠγά
πησας θεοφόρε· Δόξα ἦτοι πᾶ· Θεία χάρις ἀξίως
ἐγὼ· Καὶ νῦν ὑπὸ ἰνδίκτου· Ὁ αὐδὼς· Ὁ πολέμιος ἄφω σωμε
νος· Ἐτοῦδος μελὶ τοῦ βημαλό· Ἔτους ἰδιαιτοῦ· Τὸ
προκείμενον ὑπὸ ἡμέρας· Ἀναγνωσθεὶς θεία· Πνεῦμα τοῦ
εὐ ἐμε· Ἐλάμπετε ὡσεὶ φῶτες ἐν τῷ κόσμῳ· Κῦ τοῦ σοῦ
Δίκαιος ἐσὺ φθάσει ἐμβλέπουσι· Ἐβία ἐπέστης· Καλαβρία
σου· Πεπωκώσαμεν τὴν ἐπιστεμὴν κόπου· Καὶ μετὰ τῶν
ἐκφώνησιν ἠξιώσαμεν ἐγκαινεῖ ἰδόμενα ὑπὸ ἰνδίκτου· ἦχος α·
Ἕτερη ἡ ἑξῆς· Κύριε ὁδηγὸς ἡμῶν· ἦχος β· Οὐκ ἔστιν
τὰ πάντα· Ὁ αὐδὼς Εὐχήσου τοῦ στέφανον τῷ ἑαυτοῦ· Δόξα
τοῦ ὅσιο ἦχος πᾶ· Ὅτις πάλαι ἀκαμὴ ἐφθέγξω κεφάλαια·
Καὶ νῦν ὑπὸ ἰνδίκτου· ὁ αὐδὼς· Σὺ βασιλεῦ τὸ, Νῦν ἀπολύεις·

Δλημνήσιος ἦχος β'. Ὁ πάσης ἡμέρας δημιουργὸς καὶ κύριος. Δόξα τὸ ὅμοιον ἦχος α'. Ὑπομονὴν ἔχων. Καὶ νῦν Χαίρει μου καθειλκυσμένη θεοτόκε παρθένε. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ β' θεοτοκίον. Καὶ εἰς τὸ ἅγιος ὁ θεὸς ὁ ὄρθρος.

Εἰς τὸν ὄρθρον καθισματα τῆς ἑορτῆς, καὶ λιτὴν ἀρτον. Ἀναστὰς ποιήσωμεν ἐκλογὴ ὅτι τὸ ὄσιε ὁδοὺς ἰδοὺς. Ἀπὸ τοῦ σήμερον ἀρχονται οἱ ἀναγνώσεις τοῦ Μελισσεσδὲκ, καὶ οἱ μακάριοι τοῦ χερουβικοῦ. Ἀλληλούϊα ὁ πεμπτεύσας. Οἱ ἀναβαθμοί. Ἐναγγέλιον τὸ ὄσιε. Ἐξῆλθε ὁ Ἰησοῦς εἰς ὁδὸν στελλε. Δόξα ὡσὶν τὸ σὸ ὄσιε. Καὶ νῦν Ταῖς τῆς θεοῦ. Ἰδιόμελον τὸ ὄσιε ἦχος β'. Ἐκλείψης ἀγαθὲ. Καινὴν ἰδοὺς. Τῆς ἐρήμου. ὁ ἔρημος οὗτος καὶ τὰ λοιπὰ εἰς δ'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων εἰς δ'. Καὶ τὸ ὄσιε εἰς δ'. Καλαβασία. Σταυρὸν χαράξας.

Σημείωσον ὅτι καὶ ἐν ὅσῳ ὅλε καλαβασία τὸ ἀλληλούϊα ἀρχηλὸς ὁ ἁγίος. Ὁ Ἰησοῦς Κυρίου ἄσωμεν ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Καὶ αὖθις ὁ ἔρημος ἀπαξ. Ἕλα ἐν λεπτάσεσι.

Ἑσπερινὸν ἀρχονται οἱ ἴδιοι τῆς στιχολογίας. Δεῦτε ἀσωμεν Κυρίῳ ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται, ἐπειδὴ ἡ ἀναβαθμὶς ἐμπίπτουσαν. καὶ καθεξῆς. Ὅτε δὲ ἀλληλούϊα καλαβασία. Τὰ Κυρίῳ ἄσωμεν ἐν ἀρχῇ τοῦ ἐρημοῦ τὸ ἀγίου. Ἀλλ' αὖθις ὁ ἔρημος οὗτος. Ἕλα ἀρχονται οἱ ἴδιοι τῆς στιχολογίας. οἱ λοιπὰ ὡσαύτως ἐκτὸς ἀπὸ τοῦ ἀναβαθμοῦ. ἐκεῖ μόνον τὰ ἑβδομαδὰ τῆς ἁγίας στιχολογίας ἀπὸ. Ταύτης δὲ ὑπάρχουσι πολλοὶ μὴ ὄντες. Ὅτε λέγει ὁ ὄχλος; Τῷ νεῷ ἄσωμεν ἀγάπημεν. ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδία στιχολογία. Ὅθεν ἴδετε ὅτινα ἐποιήσαμεν ἐκλογὴν. Ἀπὸ γ' ὡδῆς μονῳδίαν ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Μαρτύρων σύστασις, δημηγορήσας σοφία, καὶ μαρτυρὰς ὁδὲ μένος, ἐν τῇ αὐτῇ ἔξοδος, χώσεσι τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ σε νίκας. Ἔνδυσε δὲ ἰσχύος καὶ ἐξόδου, ὀλέθρων καὶ καλδιάνων, ἡμεῖς δὲ ἔργα πρὸς τὸ σοὶ βήσημα.

Ἕλα καθισματα ἐκλεκτὸν ἀρτον καὶ τῆς ἐκλήσεως. ἀφ' ἑνὸς μονῳδίαν τοῦ ὄσιε καὶ τοῦ ἴδιον. Ἕλα τὸ συναξάριον. Ἐξαποστειλάριον τὸ ὄσιε καὶ τῆς ἐκλήσεως.

Εἰς τὸν αἶνον Πᾶσα πνοὴ. Σημείωσον καὶ τὸ.

Ὀκ γεαφη ὁ ὑσος. Πασα πιοη· ἡαγγοιλς οἱ τιχοι ἰωϋ αγ
ναν, ἡ ἀβεκοφοιμ μεγαλη ἡιιλς. Ὀκ δ' χηται, χαὶ ἰαὶ αη
ντς μοιος. Φιξιχαι ἰωϋ ἀγναν ὁ ἡαγγοιλς. Ὀκ δ' πεοσο
μοια τὶς δε ἀγναν ὁ ἄγιος τὰν ὑχη. Ἀφοιμιδα ἀδὲ δε·
Αἰτιλς δι μεγοιν ἐνιλων ἐεαναν, τιχιοδι οἱ δύο χοοοι
αὐλὶ μέγας. Καὶ ὁ Σοὶ ἀβξε ἐεἰσαι· Δόξασοι ἐωδόξασέ.
ἡ χοιοα. Εἰλε δα ιν δι τιχοι ἰωϋ αὐιαν τιχεα.
ἡαγμεν δι ὁδομεγα ιν ὁδιλιδε ἦχος γ. Πεοαιοιμε χόγε.
ἦχος δ'. ἦδοαιηχαοε χε ὁ θεοὶ. Φαὶδὶς· Δι ἐοφοιαιν ὁ θεοὶ.
Καὶ ἰωϋ ἀγιαν μναχαὶν ἦχος β'. Ὀκ τὰ πάδιιον μὲεε.
Δόξα δε ὁοιε. ἦχος β'. ἐξε εἰμς ἀγαδὲ· Καὶ νὶ ιν
ὁδιλιδε· ἦχος πδ δ'. Φαρρὶδα σοφία·
Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Εἰς ιν δ ἀέεοι ἀρ
χοντες ὡς ἰεαληκήσαι ιν χαιδὶε ἀδὲ ιν σιμεῖον
εαδιναίοιν, ἀχει ιν ὑψώσεως ιν χαιεν.
Εἰς ιν χαλαφιαν, Τυδιεά· καὶ νὶ ιν Μαχαεομοὶς ἀδὲ ιν
χαιοιος ιν ὁδιλιδε ὠδὴ γ'. Καὶ ὁ ὁοιε ὠδὴ δ'. Ἀδιάζογοι
καὶ διαγγέλμοι ιν ὁδιλιδε, καὶ ιν ὁοιε· Τὴν ὁδιλιδε.
Προς Τιμόθεον· Γένου Τιμόθε, παεακαλῶ σεαὐν σοὶλον.
ἡ Τὸ ὁοιε· Ἀδληφοὶ, ἐνὶ σαυδε ὡς ὑπηεκοὶ ὄντ Εὐαγγὶ
λιον Τὴς ὁδιλιδε· Τῷ καιεῷ ἐκείνῳ, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς
ιν ὁι Ναζαεὶ· ἡ Τὸ ὁοιε· Εἶδον ὁ κύειος, παεδεμοι
παεεσθὶ ἐπὶ ιν παλοιμμε· Κοινώνικον·
Ἐξόμποσον ιοὶ τιέφανον ιν σταυλὸ τὴς χεοζόιδος σε κε·
Καὶ Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσῃ δίκαιος.
Πεεὶ τὴς αὐλὴς ἑοεὴς, τὶ λίχῃ νὶ Κυειακὴ πεὸς
δὶ ἡαγγίσθαι.

Χεὴ νὶνὶα, ὁῖ νὶ λίχῃ ἡ πεεὶὴ ιν Σαδμεδοὶδ μετὸς δ' Κυ
ειακὴ· παδαγμοσάγδε ἡ ἀκολαδία ἰωϋ ἀγιαν μναχαὶν, καὶ
ἡάγγελς ὁἐ ὀδηγὶς ὁ τυδιεάεεν. Ψαλμοὶς οἱ ἰὰ ἀνταγόσμα
μετὰ τὴς ἀκολαδίας ιν ὁδιλιδε ἡ Τὸ ὁοιε συμεωὶ· Ἀγευσὰ
Ἐν τῷ μικεῷ ἐεωτικῷ συνήθως ἀνταγόσμα ἡ ιν θεοδίκιν.
Ἐν τῷ Μεγάλῳ ἐαυτικῷ ὁὶ καὶ ἀγόμα ὄδιον· Εἰς ὁ κύειος
εὐκιεαζε, ἀνταγόσμα δ'. Τὴς ὁδιλιδε γ'. Καὶ Τὸ ὁοιε ὁόξα.
Δόξα τὴ ὁδιλιδε· Καὶ νὶ θεοδόκιον ὁ' ἀὸ ὕχος· Τὰ ἀδιαγ
γέλματα τὴς ὁδιλιδε· Εἰς πλέ ἡιλιν ἡολόμεσθαι

ἀπὸ τοῦ Μωσῆ. Εἰλα τὰ ἱερόμηνια τῆς ἐνδίκτου τὰ εἰς τὸν ἑπτὰ ἡ.
ἡ ἱερόμηνια τὸ ὅσιε γ. τὰ εὐλογητὰ εὐτέκνεια. Δόξα τὸ ὅσιε. πλὴ
πλὰ. θεία χάρις. καὶ νῦν πλὴ ἡ. Ὁ ἀρχιλῶν σοφία. Εἰς τὸν
ἑπτὰ τὸ ἀναβαθμοῦ, καὶ τὰ καλὰ αβ. Δόξα τὸ ὅσιε,
καὶ νῦν τῆς ἐνδίκτου. Εἰς τοὺς ὀλιγόψυχους ἐν ἁγίοις θεοσάσεια
τῆς ἐνδίκτου. Δόξα τὸ ὅσιε. καὶ νῦν θεοτόκιε παρθένε
ἀπάγγειλον τὰς τοῦ ἐσπερινοῦ. Εἰς τὸν δ' στίχος, ἦχος
παθοῦ τὸ ἀναβαθμοῦ ὀλί. Δόξα τὸ ὅσιε, καὶ νῦν τῆς ἐν
ἁγίοις. Εἰς τοὺς ἀναβαθμοὺς καθίσματα ἀναβαθμοῦ ὄρθρ,
θεοτόκιον τὸ ἀναβαθμοῦ. Εἰς τοὺς ε. καθίσματα τὸ ὅσιε, καὶ
τῆς ἐνδίκτου. Ὁ ἅγιος. ἡ ὁσιομύρτης. Τὰ ἀναβαθμοῦ
ὀλιγοψύχια, ἡ νυκτικὴ. Οἱ ἀναβαθμοὶ. Τὸ ἐωθινὸν
ἀπάγγειλον. ὁ ἀναβαθμὸς τὸ ἀπάγγειλον καὶ τὰ ἑξῆς.
Κανὼν ὁ ναζιανζηνὸς μετὰ τὸ ἑρμὸ τῆς ἁ. καὶ τοῦ θεο
τόκου ᾠδὴ ε. Τῆς ἐνδίκτου τῆς ἁ. καὶ τὸ ὅσιε τῆς ἁ. Κατα
βασία Σταυρὸν χαράξας. Ἀπὸ γ' ὠδῆς κοντάκιον τὰ
ἀναβαθμοῦ, καθίσματα τὸ ὅσιε καὶ τῆς ἐνδίκτου. Ἀφ' ἑσπέρας
κοντάκιον καὶ τὸν ὄρθρον τὸ ὅσιε. Ἐν τῇ θ' ὠδῇ ἐπιλογὴ τῆς
ἡμικλείας. Ἅγιος κύριος. Ἐξαποστειλάριον ἀναβαθμοῦ.
τὸ ὅσιε, καὶ τῆς ἐνδίκτου. Εἰς τοὺς αἴνους ἀναβαθ
μοῦ ἁ. καὶ τῆς ἐνδίκτου ἱερόμηνια γ. ἡ εὐλογητὸς ὅσιε ἐμὲ οἴδεις ἀγαθὸς
ἐπίσης δὲ χέρσιν. Εὐλογήσου τὸν ἐπίσκοπον τὸ εὐαγγέλιον. καὶ
Τίμιος εὐαγγέλιον τοῦ ὁδηγοῦ. Δόξα τὸ ἐωθινὸν. καὶ νῦν
Ὑπεραγαθεῖσα. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Πλὴν. ἡ ἀὼρα ὑπὲρ τὸν κάρθηκα, ἡ καθίκνυσις. Ἐν δὲ ταῖς ὥραις
Εἰς τὸν γ'. Προσόμοιον τὸ ἀναβαθμοῦ, δόξα τῆς ἐνδίκτου, καὶ νῦν
θεοτόκιον τῆς ὥρας. ἡ Ὑπακοή, κοντάκιον τὸ ἅγιε. εἰς δὲ
τὰ ε'. Προσόμοιον ἀναβαθμοῦ, δόξα τὸ ἅγιε, καὶ νῦν θεοτόκιον τῆς ὥρας.
ἡ Ὑπακοὴ κοντάκιον τῆς ἐνδίκτου. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν Τυπικά.
Οἱ μαθηταὶ τὸ ψάλτε τῆς ἁ. ἡ ἐκλὸ καινὸς τῆς ἐνδίκτου ᾠδὴ γ'.
ἡ τὸ ὅσιε ᾠδὴ ἡ. τῆς ἁ. Ἀπόστολον ἡ ἀπάγγειλον τῆς ἐνδίκτου
καὶ τὸ ὅσιε ὡς προκείμενα. Τῆς δὲ νηστείας μόνον.
Ὡσαύτως καὶ κοινωνικὸν τῆς ἐνδίκτου Εὐλόγησον τοὺς ἑπτὰ
τὸ εὐαγγέλιον τῆς χειροθεσίας μόνον. καὶ τὸ ὅσιε Εἰς μνη
μόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Ἀ'βηνοι δὲ ἀγόυ Μάρμαρος Μάκαυλος, καὶ μνήμη δὲ ὀκτ παλρός ἡ β'.
μεν Ἰωάννε δὲ πιζόλε. Εἰς δὲ ἠχητικὸν ἠουπόθης τιχερο
μα. Εἰς δ' δ' Κύνει ἐκέκεαβα Ἰεῶμεν τίχος ζ'. καὶ ἡλάβομεν
δὲ μαρμένος δεία, καὶ δὲ ὀκτ δεία Δόξα δὲ μαρμένος ἤχος. β'.
Νέοι φυβὶ καθάσερ, καὶ πῶ θνῆ. Εἰς δὲ τίχον δὲ ὀκλωπήχε.
Δόξα ἤχος δ'. Δοῦξ σωφρόνως οἱ ὀσιοι. καὶ πῶ θνῆ. Ἀ'πο
γλύσιον ἤχος δ'. Θ'μαρίως σε κύριε. καὶ δὲ ὀκτ. Κανόνα εἰ
ρμως. καὶ θεοβυήτου εἰς δὲ αὐδὲ ἤχου. Εἰς δὲ ὀρθρου Ἀνάγ
νωσις εἰς δ' μαρμένου δὲ ἀρτ σόσης δύο. ἡ δὲ ἑκέκα αὐτὸ δὲ
βίου σμερῶν δὲ ζητήβε. Καναὶ δὲ ὀκλωπήχε ὁ εἰς. ἡ δὲ ἀρτ ἀρτ
δύο. Κονδακίου δὲ μαρμένος. Ἐξαποστελλάριου δὲ μαρμένος καὶ
θεοβυήτου. Εἰς δὲ τίχον δὲ ἀγόυ δὲ ὀκλωπήχε. καὶ δὲ λοιπὰ. γ'.

-3 Τὸ ἀρτ Ἐεσπερεάδινος ἀνδήμε, ἐσμηκόσε Νικομηδέας καὶ δὲ
ὀπτ παλεός ἡμεῖν θεοκλέε σπαστηδὲ δὲ μεγάλε σλδημέ.
Ἐξαπέκας εἰς δὲ ἠχητικὸν. Εἰς δὲ Πλάγι ἐκέκεαβα Ἰεῶμεν τίχος ζ'.
καὶ ἡλάβομεν δὲ ἀρτ ἀνδήμο δεία, καὶ δὲ ἀρτ θεοκλέε γ'. Δόξα δὲ
ἡμεῖν δὲ ἀρτ ἀνδήμο ἤχος πλ β'. καὶ πῶ θεοβυήτου. Ποίησον
ἐδόσαν σὺν δὲ νοῦ αὐδὲ. Εἰς δὲ τίχον προσόμοια δὲ ἀ
γε ἤχος α'. Παυλήμεν μαρμένος ὑμεῖς.

(α) Ὡς ἄνθος πανθόσμου σοφέ, Ἐεσάρκα ἀνθήμε, διώδεις πλῶ σύμ
πασαν, ἄθλοις ὑδόξος σε, καὶ Νικομηδέως, πόλιν καλεκόσμη
σας, ποιμὴ ὡς ἀληθὴς Ἐεσέλαις. διὸ πρεσβεύαις σε, καὶ ἡμεῖς κα
θοδιάσαι, καὶ δυσωδεῖν. ὑπὲρ δὲ ἡμῶν ἡμῶν ἡμεῖν.

τίχος. Τίμιος ἐνώπιον κυρίε ὁ θάνατος.

Δυνάμει δὲ πνεύματος ὀσιώτε, πόσεις ὑπὲ ἀθλήσεως, καλαλευχόμε
νος ὑπόδε, φυγαῖς πρὸς ἐσήμε, θλίβεις πόλε ὀπτως, θύπε
εσθεσίου, πλεόσαμι σὰν ὑπὲ αἰῶνος, ὦ ἡγωμένος, ὑδὲ
πάνδων δὲ ἡμῶν ὑμνῶνσε, ἀπήλεος, δυσώδεν σωσῆναι ἡμεῖς.

τίχος. Οἱ Ἐεσῶς κύριε ὑπόσωμε δικαιοσύνε.

Ἠχαεὶς πανσόφε σοφοί, Ἐεσάρκαι ἐδόξε. ποιμένας θαύμα
σε πρόεδρε, ἁγίασαι ὕξτρον, Ἐασηγέτα δόξη, ἐδόξε σφεαγὶ
δονία, δογμάτων Ἐεσῶσε τὸ ὑπόσε. ἐν οἷς συνήπεσαν, Ἐε
εαρχὴς ὡς φανεόλαβε, καὶ μαρτύρεσι παλλώσιμεα Ἀνδήμε.

Δόξα ἤχος πλ β'.

Σήμερον ἄνδης ἱεροπόλαβε, ἐξ ἀθλοφορικῶν κοιτάνε ἀνέδησε

(α) Εἶναι χειρόγραφα εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ΣΣ. Ν'. Μηνέων. κτλ.

ἡ πανσεβασμιος μητηρ ἡμ(ων) ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου. ἀναλάβετε
της ἐπιλησμοσύνης ἅπαν τὸ πλήρωμα, ἡ μὴν σκολιόμουσαι ἡμῖν
πλάνητ(αι) ἀφανιζόμεσθα. διὸ θερμῇ μὴ σίγᾳ, κἂν ψυχῇ καθαρᾷ
βοᾷ, εἰ δὲ σεσβεσμ(αι) αὐτῇ ἐμέσῃ νηπλησμεν, κἂν δι' ὀβελοῦ
αὐλοῦ χειρὸς τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ὀβελούμεθ(α) ἡγεμόνι. ἵνα αὐτῷ δεκ
σθέντες, σῶσαι ἡμᾶς πάντ(ας). Καὶ νῦν. θεοτ.

Ἀπολυτίκιον ἦχος πλ. β'. Τοῦ συναναρχον λόγου.

Ἀρετῶν ἀναλαμπαῖς ἡ θεοῖς βαίμασιν, ὑπερ ἡλίου λαμπρ(ὸν) ἀν
θήμε ἐλάμψας, ἡ ἐφώδωσας ἡμῖν μὴ ἀλλοκαλίας σε, ἀφορμίζας
τὴν ἀχλὺν, πολυθείας ἡμῖν δυσὶ, ἀθλήσασε διὰ Χ(ριστ)ὸν, ἡμῖν μὴ
μητρ(ὸς) ἡμῶν, ἱερομάρτυς ἐορτάζομεν.

Δόξα τῷ σῷ(σαντι). Τοῖς ὑπὲ σανειὼν σε ροαῖς. Καὶ νῦν θεοτ.
Εἰς τοὺ ὄρθρου Μελῳδ(ία) ἡ τιχολογίαν ἀνάθημα.

ἦχος γ'. Θείας ἐλέους.

Θείοις ἄβλαις σε, καθάπερ ῥόδον, ἀναλάσας τὴν ψδὴν πᾶσαν.
ἡ ἐπιμηδὶς σε ἡμῖν κάεσιν ἀόυλμε. νῦν θεανοὺς ἐγκηράσεις ἀ
νέδεσμες, πρὸς προλοίκιον ἡμῖν ἄνω μυλεόσοχε. ἱερεάδχε
χειρὸς τοῦ θεοῦ ἰκέτ(ας), διαπύσασθ(αι) ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν θεολογικὸν ὁμοίων

Μελῳδ(ία) τὴ τιχολογίαν ἔλεον ἦχος γ'. Ἡ παραδόξως σημείων.

Ὁδοδοξοις δόγμασι, ἱερομάρτυς ἀπεύξας, ἀνδρὸς ἡμιωλίαν σαν
τοὺ προσῆξας τῷ [illegible]ωτῇ. πρόξεον παῖδάνας παῖμνης ὁσίως.
σὴν ἡμέραν, τῷ μαρτυρίῳ ἐγκρώς ἀθλήσας, ἡ ἡμῖν ἐς νοστάξεως, θεα
βῶμα, νίκης παρὰ χειρὸς τοῦ θεοῦ. Δόξα τῷ αὐτῷ. Καὶ νῦν θεοτ.

τὰ αντίφωνα τροπαρια τῆς ἡμέρας ἐκ τῆς Εὐαγγελίου. 23 Φεβρουαρίου ἡ 26 δυσὶ φορίτ
ἀναγνωσις εἰς τὸ μαρτυρίον τοῦ ἁγίου ἁνδρὸς ὅσοις ὁρᾷ ἡ κοινωνία
τοῦ ἁγίου. Ἐξαποστειλάριον. Εἰς τοὺς αἰῶνας. Πᾶσα πνοὴ. ἡ πεσοῦ
μοια τοῦ ἁγίου ἦχος δ'. Τὴ πικερμηδόν μεγαλοδοξίαν.
Καὶ νῦν Θεοτοκίον κανόνων. Δοξολογικὸν μεγάλη καὶ
ἀσώματος. Εἰς τοὺς αἰνετοὺς ἡ μακαρισμοὶ τοῦ ἁγίου τρὶς
ὡδὴ γ' καὶ ς'. Ἀπόστολον καὶ διάταξιν τοῦ ἁγίου. Ἀδελφοί, τοιαύτην
μιμουμένοι [illegible] ἡγουμένων ὑμῶν. Καὶ τὰλιν ἡμεῖς ἡδύνεσ.
Κοινωνικὸν εἰς μνημόσυνον ἀιώνιον.

4 δ'. Ἄθλησις τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Σαβύλα ἀλυσχίας, καὶ λοιπὰ τὰ αὐτῷ
ἁρμόδια. Καὶ τοῦ ἁγίου προφήτου Μαλαχίου τοῦ θεοδόκου.
Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα θεοτόκια τοῦ ἁγίου γ'. καὶ τοῦ προφήτου γ'.

Δόξα ἦχος πλ. α΄. Εὐσημον κεπαίνου. καὶ νῦν θεοτ. Εἰς τοὺ-
τοὺς ὁ ὀρθρος ὁ ὠδὴ ἦχος πλ. β΄. Σημαδ ψεκάνω. καὶ
νῦν θεοτ. Ἀπολύτικον. ἦχος δ΄. Καὶ δέσον μέβχορ καὶ
τοῦ προφήτου. ἦχος β΄. Τὸ προφήτου Μαϊνέως κε.
Εἰς τὸν ὄρθρον ἀναγνώσκεται ὁ Μαρίαμνος τὸ ἁγίῳ βαβίλα. Ὁ
κανὼν τῆς ὠδῆς ἦχος, καὶ τῶν ἁγίων λό. Εἰς τὸν ἐ-
χον ἐν αὐτῷ τῆς ὠδῆς ἦχος. Ἀπόστολος ἡ ἀλαγρίου τὸ
ἁγίῳ, καὶ τὸ προφήτου. Κοινωνικὸν ἀγαγριάδε λίκνοι.
Τὸ ἁγίῳ προφήτου Ζαχαρίου παλεὸς τὸ ἡμῖν προφήτου. Εἰς τὸ ε΄. 5
ἡμῖν εἰσέκεαξα, σεσοφισμένα [redacted] δόξα ἦχος πλ.
Ἰησοῦς ναμπιτ [redacted] θεοτ. Εἰς τὸν ἐχον σεσοφισμένα
τὸ ἁγίῳ. Δόξα ἦχος β΄. [redacted] καθαιρεῖ/ρους. καὶ νῦν θεοτ.
Ἀπολύτικον, ἦχος δ΄. Ἰησοῦς ἡγούμενα σεσοφισμένε
νος σοφέ. Καὶ βεοδώκιον. Ἀναγινώσκεται τῆς τοῦ ὄρθρου λόγος
εὐηγγελιστικὸς τὸ μαικαέλ κοσμᾶ ἐξηγήσεις τῆς τοῦ σοφήτου
Ζαχαρίου. ὃ ἡ ἀρχή." Ὡς χρεῶν δημοσίᾳ ὀφείλει τὸ
ἁγίῳ προφήτου καὶ ἀρχιερέως Ζαχαρίου πατρὸς σήμερον χόρος ..
σπέρ (ἐφυτίσθησαν οἱ καίκει, ἀνεπίσπορι οἱ ἐκκλησίες μὴ ἔχῃ
ἀρχιερέα τοῦ προφήτου τοῦ, ἀλλ' ἀόρατα/τεία.) Οἰκωνικὸν
τῆς ὠδῆς ἦχος, καὶ τὸ ἁγίῳ τῆς τῆ. κοντάκιον καὶ ἐξαποστιλά-
ριον τὸ ἁγίῳ. Εἰς τὸν ἐχον τῶν ἁγίων τῆς ὠδῆς ἦχος. Δόξα τὸ
ἁγίῳ τὸ σὺ ἐν ἐκκλησίᾳ. Εἰς τὴν λιτανείαν. Ὁ Δεσπό-
της θεὸς ἐβεάσης. Ἀδελφοί, ὡς ἀβεκαμὲ ἐσαγγελάμενος ὁ
θεός. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Εἰπὸν ὁ κύριος τοῖ
ἐμὲν γεαμμαλεῖς ἢ φαρισαῖοι ὑποκριταί. Καὶ τῆς ἁ ἑβδο-
Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.
Ἡσαΐμπιος τὸ μεγάλου θαύματος ἐν Κολασσαῖς σκεά τὸ ἁγ. 6
ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Ἐσπερινὸν μέλι τῆς σήμερον χόρου
χόρου. Εἰς τὸν κύριε ἐκέκραξα, σεσοφισμένα τὸ ἀρχαγγέλου.
ἦχος δ΄. Τετραῳδίον θεόλογος. Δαλεσπίνης αὐλὴ. Δόξα ἦχος
πλ. β΄. Συγχαίρει ἡμῖν ἄδασα. Καὶ νῦν θεοβώκιον. Ἐν
τοῖς ναοῖς ὕδα ἐφορᾶτε ὁ ἀρχιστράτηγος μιᾶς ἡσύχης. ἡ
ἀναγινώσκεται ἀλαγνώσματα. Ἰδοὺ νοσμβάτ ἡ. Εἰς τὸν
ἔχον προσόμοια τοῦ ἀρχαγγέλου ἦχος α΄. Ἀπόστολος σὺν
νόσμῳ παντηκοστοῦ. Δόξα καὶ νῦν. ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἐκ

ἀπολύτιον ἦχος δ'. Τῶν ἁγίων τεσσάρων ἀρχιστράτηγε ... θεοτόκε
Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη τριλογίαν, καθίσματα τὰ ἁγίου
γέλλε, καὶ ἀπάντησον αὐτῷ ὁ θεῖος τὰ ἀρχιστράτηγε δούλου σου
ο κανὼν τῆς θεοτόκου, ἢ οἱ δύο κανόνες τὰ ἀρχαγγέλε. Κοντάκιον
τιον ἦχος δ' ἀρχιστράτηγε θεῶν. Εἰς τὰς αἴνους πάσα πνοή,
ἰσόμενα τρίλογα δ'. Καὶ ἀγγέλομεν προσόμοια τὰ ἁγίου ἦχος
ἦχος α'. ἀγγελικῶν οἱ τὰ νόμιμα πανσυνέλουσες. Δόξα καὶ
χος. νῦν α'. Ὅταν ἐσωμάτου ὁ Χριστὸς ἀρχάγγελε. Καὶ νῦν
θεόνυμον Μακαιβόμενος. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.
Εἰς τὴν ἀκολουθίαν οἱ μακαρισμοὶ ὠδὴ γ. κάθ. Θ ἀδάσσοντος
προὶ ἑβδόμης. ἀδόμενοι ὑπὸ ἀγγέλων ἁγιωθέντες λόγοι ὑμνῶ
βέβαιος. Εὐαγγέλιον κατὰ χρόνον. Εἷς ἐν ὁ νίκος, ὁ ἀνὴρ
ων ὑμῶν ἐμὲ ἀνάστα. Κοινωνικόν. Ἐποίησεν τὰς ἀγγέλους
αὐτὸ πνεύματα.

18. Προσόμοια τῆς γνώσεως τῆς θεοβίου, ἦχος β' ἀρχὴ μαρτύρου
Σώσουβε. Ἐφ' ἑσπέρας μετὰ τὴν συνήθη τριλογίαν εἰς Θ' νίκος
ἐπεύκεσθα, ἱστόμεν τρίλογα τ'. Καὶ ἀγγέλομεν προσόμοια τῆς
θεοβίου θεία. Καὶ τὸ ἁγίε θεία. Δόξα καὶ νῦν ἦχος δ'. Τὴν
παναοπλούσιν γένναν θεοβίου παρθένε. Εἰς τὸν τρίλογα θεοτόκ
ία. δόξα καὶ νῦν ἦχος δ'. Πλανώμενος χαρᾶ. Ἀναπολήτι
ου ἦχος δ'. Ἐκ τῆς ἕλλης ἰησοῦ καὶ ἐξ ὁσίου τὸ Δα
βίδ. Εἰς τὸν ὄρθρον ἀνάγνωσις ἐκ τῆς μαργαρείτας τῆ χρυσο
τόμου. δόξαν δύο. Καθίσματα προσόμοια. Κανὼν ὁ θεοτόκ
λος μετὰ τὸ ἕμνυε ὡς ἡ. Κεῖμαι ἀρὰ νῦν δ'. Κοντάκιον
προσόμοιον. Ἐξαποστειλάριον τὸ ἁγίε καὶ προσόμοιον. Εἰς τὸν
τρίλογα ἐκ ἁγίων προσόμοια. Δόξα καὶ νῦν. Πεσουσιοδόξα
παυλάτασσα. Εἰς τὴν ἀκολουθίαν ἡ ἀκολουθία τὰ μαρτύρου.

Ὑπόμνησις τὰ προσόμοια εἰς Κυπριακήν.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ τὸ μεσαικὸν Εἰς τὸ νίκος ἐπεύκεσθα ἀναστάσιμα δ'. καὶ
Στιχολογία μὲν καὶ τὸ ἁγίε γ. δόξα τὸ προσόμοιον, καὶ νῦν θεοτ
τὸ α' τὸ ἦχος. Εἰς τὸν τρίλογα ἀναστάσιμα. δόξα καὶ νῦν θεοτό
κίον. Ἀποστοῦσιον ἀναστάσιμον καὶ τὸ προσόμοιον. Εἰς τὸν
ὄρθρον τὸ μὲν τὰ τρίλογα καθίσματα ἀναστάσιμα δ'. δόξα
καὶ νῦν τὸ θεοτόκιον ἀποστοῦσιον. τὸν δ' τὰ τὸ τρίλογα
καθίσματα προσόμοια. Εὐλογητός. ἦχος δ' Εὐαγγέλιον τὸ
ἐκ

ἑωθινοῦ. Ὀκταετὴς ὁ ἀναστάσιμος τῆς δ΄. τῆς θεοβίου τῆς ε΄. ὁ προσόμοιος τῆς δ΄. Κυρίε ἐλέησον τρίς. Καὶ δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἰς τὸν αἶνον ἀναστάσιμα δ΄. προσόμοια μεθ΄ ἑαυτῶν μιᾶς δ΄. Δόξα τὸ ἑωθινόν. Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον τῆς ἐβδομάδος. Εἰς τὴν στιχολογίαν οἱ μακαρισμοὶ τῶν ἤχων τῆς ε΄. καὶ ἡ ἐξ ὧν ἡ ἀπόστολος. Ἀπόστολος. Ἀλληλούϊα. Κυριακὴ πρὸ τῆς ὑπαπαντῆς. Καὶ τῆς θεοδώρου συνάξεως.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τῆς ὑπαπαντῆς τῆς θεοῦ ἐλθὼν ἐν κυριακῇ. Μεγ. Κω

8 Ἐλθὼν ἐν κυριακῇ. Ἑωθινὸν ἀνωθεν ἑαυτοῦ ἐψάλη τὰ τῆς ἑορτῆς τὸ μηκυνὸν ἑαυτοῦ. Εἰς δὲ τὸν ὄγδοον τὸ ἀναστάσιμον, εἶθ τὰ θεοτόκια τῆς ἑορτῆς· ἦχ β΄ ὄβλα ἡ νῦν. Προσόμοιον ἀναστάσιμον καὶ τῆς ἑορτῆς· οἷον χίνετε οἰχρουνία. Ἐστιν οὗ χίνετε ἀπαντήσωμεν ἐξ
Ἐνθ΄ τὸ μεγαλυνάριον ἑαυτοῦ· [redacted] τὸ θεοῦν καθὸ πρέπει ἐστί.
Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἦχ α΄ ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τῆς ἑορτῆς τ΄. ἰδιόμελα· δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς μοῦσι· Τὰ ἄλλα ὡσαύτως τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν γῆν τῆς ἑορτῆς ἅπαντα. Εἰς τὸν στίχον τὸ ἀναστάσιμον ἦχ α΄. εἶθ τὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς ὁμοίως. Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν εἰσοδικὴν ὠδὴν ἄρδην προσόμοιον τῆς ἑορτῆς ἦχ β΄ ὄβλα. Θυμᾶται δ΄ ὁ λαὸς τῆς ἀρδην ὠδῆς ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ κτλ. Ἀναγνώσεις τῆς ἑορτῆς θεοῦν. Μετὰ τὴν ἀ στιχολογίαν καθίσματα ἀναστάσιμα δ΄. δόξα καὶ νῦν τὸ τῆς θεομήτορος θεοβίου. Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν καθίσματα τῆς ἑορτῆς. Καὶ ἀνάμεσον τῆς πλαγίας τῆς τελ ἐρημίαν. Εἶτα ὁ πολυέλεος. Τὰ ἀναστάσιμα ἀβλ μπλαγία ἡ νεανικὴ ἡ καθίσμα τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικὸν τὸ ἀνάστα ὁ θεὸς ἐν συναγωγῇ θεῶν. Προκείμενον τῆς θεοβίου. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Εὐαγγέλιον τῆς θεοβίου. Ἀνάστασιν Μακαρισμ. Ἀναστάσιμα χοιρὸς θεασάμενος. Ἀναστάσεως τὸ πλαγίῳ τῆς ἑορτῆς· Δόξα Τῶν τῆς θεοβίου. Ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς. Δυτ ἡ ἡμέρα ἡμεῖς. Ὁ κανὼν ὁ ἀναστάσιμος ἦχ δ΄. μοῦσι· τῆς ἑορτῆς ὁ θεὸς θεὸς δ΄. καὶ ὁ ὑψώθης ἐξ. ἦχ γὰρ ἱερατικὰ δοξαστικὰ ἡ θεοβίου. Καθάπερ σταυροῦ χαρᾷ. Εἰς τὴν ἱστὼ ὦδή ἡ ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς· ἡ ἀνάγνωσις ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ἑορτῆς· ἀβ ἕ ἡ καθάπερ ἡ Τὸ, συναξάριον. Εἰς τὴν εὐλογητὸν στιχολογίαν ἡ

Τριωδίῳ. Ἐξαποστειλάριον. Ἅγιος μείζων ὁ θεὸς ἡμῶν μόνον
ἐπὶ τῆς ἑορτῆς δὲ θεοῦ ὡς, ἢ δὲ ἔλεος ἀδαῆ. Ἐξωθινὸν γὰρ
διαγγέλιον ὡς τὰς ἀναγνώσεις τῆς ἐξαποστειλαρίου τῆς δόξα ἐωθινοῦ
ψηφῖς. ἀλλὰ ναὶ ἑορτῆς. Εἰς ναὶ ἄνω ἀναστάσιμα δι'. Τῆς ἑορ
τῆς δ'. δόξα ναὶ ἑορτῆς. Καὶ νῦν ὑπερμαχοῦσα.
Δοξολογία μεγάλη. ἡ ὡραία. ἡμιάλιγκνος ἡ ἀδάμνους.
Εἰς τὰς ὥρας ἰδιόμελον τὸ ἀναστάσιμον, δόξα τῆς ἑορτῆς, καὶ
νῦν θεοτοκίον τῆς ὥρας. ἡ ὑπακοὴ, Καὶ γενόμενος ναὶ ἑορτῆς.
Εἰς τὴν λιτὴν τροπάριον. Οἱ μαθηταὶ σου δὲ ἦλθε εἰς δ'. ἡ γ' ὠδὴ τῶν δεσ
ποτικῶν. ἡ π ἐ δὲ δίλεγε. ὁ ἀδέσποτος δεῦτε Κυριακὴ
πρὸ τῆς ὑψώσεως. Εἶτα τῆς θεοδόκου. Ὡραιώθης ἡ ἐναγγέλιον.
Καὶ ἡ ἀναπαύσει. Ἔστιν ὁ μέγας, τὸν δὲ ἀναβάντα εἰς δὲ ὁ
ἐσταυ. Καὶ τῆς θεοδόκου. Τὸ ναοπρεπὲς ὑμῖν, ὑποπόδιον ὁ ἵππος
εἰς κύριε ἐλέ. Κοινωνικὸν. Δίνατε τοῦ κυρίου ἐκ τῶν
οὐρανῶν. Καὶ παθήσεσι σωθεὶς ἀπόδοσις.
Εἰς δὲ ὧν ἄλλη ἡμέρα ὥρα. Ἐγὼ μὲν οὖν ἐσταυρωμένος εἰς δὲ Κύριε
ἐκέκραξα προσόμοια τῆς θεοδόκου ἦχος α'. Τῶν θεαμάτων
ἀγαθῶν. Ἐξ ἄνω σπείρεται ἄνθος. Δόξα καὶ νῦν ἦχος δ'.
Τὴν παναγίαν γνῶσιν. Εἰς δὲ ἄγιον θεοτοκίον ἦχος β'.
Οὐρανὸς δὲ ὑψωθεὶς. Χαῖρε ἐκλεκτή. Δόξα καὶ νῦν ὁμοίως.
Ἀναστάσιμον Καὶ ἀσώματοι.
Ἑνὸς δὲ ἐκ [redacted] μετὰ δὲ βασίλεως, ἡ δὲ κεφάλαια τῆς ἑβδόμης
ὥρας. Μέλλοντος τοῦ προσομοίου ἁγίου μου τὸ θεῖον ἄγγελον
τὸ Μαμαίου αἶνος. καὶ ἡ ψυχή σου ἐσταύρωσε ὑμῖν ὁμοίως
ἁγίῳ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἑστῶμεν ἦχος γ'. Καὶ ἁγίῳ μου
ἐγκώμιον ἰδιόμελον ἦχος πλ β'. Δεῦτε πάντα τὰ ὄθνεια. Δόξα καὶ νῦν.
Σήμερον ὁ τῆς νοητῆς θρόνου. Εἰσόδιος, προκείμενον τῆς
μέσης, Καὶ ἐλάλησε ἀναγκαῖα. Εἰς τὴν λιτὴν ἰδιόμελον ἦχος α'.
Παπαρχὴ τῶν ἡμῶν σωτηρίας. ἡ δὲ β'. ἡ ἔλεος ὁ αὐθ. Δόξα
καὶ νῦν ἦχος πλ δ'. Ἐξ ἀδομένου ἡμέρα ἑορτῆς. Ἀναπάντας
ὅλους εἰς δὲ ἐγένετο ἰδιόμελον. Δεῦτε λαοὶ κλάδους. Δόξα καὶ νῦν
ἦχος πλ β'. Δεῦτε ἅπαντες ταῦτα, πρὸς τὸν Παράδεισον δεῦ
μαμεν. Νῦν ἀδέσποτος. Θεοτοκίον ἦχος δ'. Ἠγαπημένος
θεοδόκε, χαῖρε ἐμπνεῦσα, πάσῃ δὲ οἰκουμένῃ. Ἐπιστεῖλε. Πολυέλεος
τῶν ἀρῶν. Καὶ ἀπόστολος εἰς δὲ ἡγιασμένου ἀθλητὰ κεφάλης.
ἐτῶν.

τὴν δὲ ὄρθρου. Τὸ ἀνάστημα ἤλιξη ἀναστασή. εἶδ᾽ ὁ ἱερεύς τῆς ἑορτῆς ἔρις. Καθίσματα τῆς ἑορτῆς. Ἐπαγγέλτος, εἶδα ἡ ἐπ λογή. Μετάθη τὴν δὲ Δαβίδ. Οἱ ἀναγνώστης τῆς ἑορτῆς. Οἱ ἀναβαθμοί δὸ ἀ ἀλφάνων δὲ δ᾽ ἦχε. Εὐαγγέλιον τῆς θεοβίου Ἀναστάσ Μαναῆ. Δόξα ἐπὶ τῆς θεοβίου. Ἰδιόμελον ἤχος δὲ. Σήμερον ἐπιφωσκῆ πάσχ. Κανόνες δύο τῆς ἑορτῆς. ὁ δεσπὸς τὸ Δαμασκηνοῦ ἦχος β. πρ᾽ ὁ δ᾽ Θεοτόκε ἀνέστ κεκλῆς ἦχος πλ δ᾽. Καλαβασία Σταυροῦ χαιρέσεως. ἀπὸ γ᾽ ᾠδῆς καθισμα τῆς ἑορτῆς. πρ᾽ ἀναστασος. ἀφ᾽ ἑσπέρας κοιμώμενοι ἡ δὲ ὄρθρου. εἰς τὴν ἐπιτάλιν ᾠδὴν δ᾽ ἀνάβασις ἡ δὲ ὄρθρου. εἰς τὴν ἀναστασ ᾠδὴν δ᾽ ἀνάβασις κοιμώμενοι ἡ δὲ ὄρθρου. εἰς τὴν ἐπιτάλιν ᾠδὴν δ᾽ ἀνάβασις πορεία τῆς ἀναστάσ ἡ μωσέως ὁ τριχερουβικὸν. Εἰς τὰς αἴνους. Πάσα πνοὴ αἰνεῖτο κύριον ἀ αἰνεῖτε παιδες δόξα θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἡμ. δόξα καὶ νῦν ἦχος πλ δ᾽ Ὑψοῦτε ἡ ἡμέρα νικητ. Δοξολογία μεγάλη. Ἀπόλυ καὶ αἴνοι ἑβδομ τοὺς ἀναστάσ. ἡ δὲ συναξάριον ἐκάστ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τῆς κανόν ἡμας μὲ τὰς δύο ἀκολουθ ἡμερομένων ἐκεῖ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς εἶτα ἡ ἀ ὥρα ἡ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν πολυτέλειαν καὶ ἀπόλυσις. Καὶ ἐπὶ τῶν καινῶν ὠδῶν γένος τ. Ἀπόστολος Καὶ ὁ λαός ἡμῶν οἱ τῆς ἑορτῆς. Κοινωνικὸν Πάντοτε σώσατε ἡμᾶς. Εἰς τὴν ἐξόδιον ἐσθήμεν ἡμέρας ἤλιξη ἐξαρχὴ ἡ πασχαλία. Ἑορτάζεις δὲ ἡμέρας πάντα ἀλλ᾽ ἐπὶ τῶν ἑορτῶν τῆς νικήσ.

9 Πῶν αἴνοι καὶ δικαίων θεοπάθεων ἰωακεὶμ καὶ ἄννης. β. 9 Καὶ ὁ ἀρὸ μάρκου Σεβηριανοῦ. Ἠσκήσαμεν ὑπὲρ ἡμῶν ἐν τοῖς ἀσυνέτοις. Ἐφρέσεις ἐπὶ ἡμῖν καὶ θαυμα ἀπὸ τῶν κόσμου τῆς ἀγιωσύνη. Οὕτω γὰρ ἐποίησε τὶ ἐπίσκοπος τῆς ἀγιωσύνης. ἀλλὰ μετὰ τοῦ θεοσεμνοῦ. Τὸ κύριε ἐκέκραξα. Προσόμοια τῆς ἑορτῆς ἑῶα. πρ᾽ ὧν αἴνοι ἑῶα. δόξα τῶν ἀρχῶν ἦχος πλ α᾽ Ὑμνεσεῖα σὰς. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. πλ πλ δ᾽. Σήμερον ἐπέφανεν ἄνθρ ὑπὲρ. Πεποιήκαμεν τῆς ἡμε εως. Εἰς τὸν ἔπαινον τῆς ἑορτῆς. Δόξα ὧν αἴνων ἦχος πλ δ᾽. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἀποστιχοῦσι ὧν αἴνων ἦχος β. Τῶν σὺ κόσμου τὴν μνήμην κύριε ἑορτάζουσι. Καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς ὄρθρου ἀναβαθμοὺς ὀκτὼ μαρτυρικὰ τὸ χερουβικὸν. Καὶ ὁ μακάριος τὸ ἁγίου Σεβηριανοῦ. Συναξὶς τῆς ἑορτῆς μετὰ τὸ ἑρμῆ τῆς τ᾽ Καὶ ὧν αἴνων τῆς τ᾽. Δόξα γ᾽ ᾠδῆς κανόνιον τῆς ἑορτῆ. ἀφ᾽ ἑσπέρας ὧν αἴνων. Ἐξαποστειλάριον ὧν αἴνων, Καὶ νῦν ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους θεοσεμνα ὧν αἴνων ἀπὸ

δ'. Τῶν ἡμιτονίων ἰδιόμελα ἦχος πλ β'. Καὶ σταυρὸν γ'. Δόξα
τῶν ἡμιτονίων. Καὶ νῦν θεοτ. β' ἀ τῶν ἀναβαθμῶν ἦχος. Τὰ αὐτὰ
ναύμαλα ἐκ τῶν ἡμιτονίων. Εἰς τὸν γ' ἱλαρὸν τὸ ἄρτι τῆς Μαρίας, καὶ
ἰδιόμελα ἐκ τῶν ἡμιτονίων. Εἰς τὸ ἅγιος ὁ κύριος τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ
Δόξα ἦχος πλ. α' Σταυροθεοτοκίον τρίτον τῶν ἀναβαθμῶν, καὶ νῦν θεοτ.
τὰ ἀναβαθμὰ καθ' ἑαυτά. Εἰς τὸν γ' ἦχος πλ β'. Σήμερον φῶς ἐφάνη ἡμῖν, καὶ νῦν
τὸ θεοτ. Εἰς τὸ ὄρθρου τὸν β' στιχον τρίτον τῶν ἡμιτονίων, καὶ νῦν
καζάμου ὁ Δόξα τῶν ἡμιτονίων, καὶ νῦν τὸ θεοτ. Εἰς
τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὸν α' Τὰ ἀναβαθμὰ δ' ἦχος
θεοβύτου τὸ ἀναγνώστου. Μετὰ τὸν β' στιχον. καθίσματα
τῶν ἡμιτονίων. Φαίνεται μοι. πνεῦμα. Οἱ ἀναβαθμοὶ δ'
ἦχος. Εὐαγγέλιον ἐκ τῶν ἑωθινῶν. Οἰκοτάκιον. Ἀναστάσεως ἐν δ'
Τῆς θεοτ. τοῦ β'. Θεοτοκίον τὸ θεοτ. τοῦ δ'. Καὶ τῶν ἡμιτονίων
ων τοῦ δ'. ἐν ἀναστάσεως μίαν ἀπὸ τὸ μαθέσθαι τὸ ἄρτι
Καρπιζὸ. Εἰς τὸν ἀνάπαυσιν μίαν ἀπὸ τὸ μαθέσθαι τὸ ἄρτι
ἡμέρας. Δόξα μέσος ὀκτὼ ἡμῶν. Τὸ ἀναβαθμοὶ
Τῶν ἡμιτονίων, καὶ τὸ θεοτ. Εἰς τὸν ἅγιος ἀναβαθμοὶ δ'. ἐν
τῶν ἡμιτονίων θεοτόμια δ'. Σήμερον ὁ ὤφθης. ἦχος δ'
ἐλεήμων. Τῷ οἴκῳ τοῦ σεισμοῦ ἀνάβασμα. Καὶ Σύμεινος
ἐβασίλευσε Δόξα β' ἑωθινόν. Καὶ νῦν ὑπερβεβηκεν. Δοξολογία
Μεγάλη. ἡ χαρὰ ἡ ἀπὸ θεοτ. τὸ χαῖρε. Ἐν τοῖς ὕμνοις τῆς
τῶν ἑβδόμων, τεσσάρων ἀναβαθμοὶ. δόξα τῶν ἡμιτονίων. καὶ
νῦν θεοτ τῆς ὠδῆς. Ἐν τῇ γ' ὠδῇ τὸ ἀναβαθμοὶ, Δόξα
τὸ θεοτόκιον, καὶ νῦν πλ δ' ὠδῇ. Ἡ νῆσος, καὶ κανόνιον
τῶν ἡμιτονίων. Εἰς τὸν ἀναβαθμοὶ ἡμιτονίων. Οἰκοτάκιον
τὸ ἦχος τοῦ δ'. ἡ γ' ὠδὴ τὸ θεοτόκιον κανόνος, καὶ ἡ ἑξ τῶν
ἡμιτονίων. Οἱ ἀπόστολος ἵνα πνευματικὰ ἐκ τῆς ἐνδύσεως,
καὶ τῶν ἡμιτονίων. ὁμοίως καὶ ἀλλαγῆναι.
Ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἡμέρα ὑψηλὴ. Ἐξαποστειλάριον ἀνάβασμα
ον. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Ἰσχύων ἦχος ε'. Καὶ ἀναβαίνω
ἰδιόμελα τῶν ἡμιτονίων γ'. ἦχος πλ δ'. ἡ τῆς ἀρτοκρασίας γ'.
Δόξα τῶν ἡμιτονίων. καὶ νῦν τὸ θεοτ. Ἐξαποστειλάριον Καὶ τὰ ἀναβαθμὰ
μαθὰ τῶν ἡμιτονίων. Εἰς τὸν ἦχος θεοτόμια τὸ θεοτ. πλ δ'.
Χαίρεις ὁ ἀσωτοφόρος θεοτ. ἦχος ὑψηλὴ νῦν δὲ πρὸ ὁδὸς ἀπὸ
βασιλεὺς ἡμῶν. Δόξα ἦχος δ'. Ἐπιμνήμιον τῶν ἡμιτονίων

Τὸν ἐγκαινισμὸν ἡμέρας. Καὶ νὺ δὲ αὐρὲ ὁ ἀὐλὸς θέτος θποσυ-
ρὰν· ἀπομυζήσιον ἰὼν ἐγκαινίων ἦχος δ'. Ὡς δὲ αὖτω τρεῶ
μελος ἰνὶ σὶ πρόσομον. Καὶ προσόρδου δὲ τραυεσ ἦχος β'.
Τοῦ ἰωσσουὶ τραυεᾶ ἰνὶ σπὶς ἀγαθάβλε. Ἐὶς τὸν ὀρθρου α
θαμελα ἰὼν ἐγκαινίων. Ἀναγνωσ εἰς τὸ Μαθθαῖον δὲ ἅγιο
Κυριλλίε. Οἱ κανόνες ὁ προσόρβας δὲ τραυᾶ μελα δὲ ἐμνὲ ζῆς
ἡ. Καὶ ἰὼν ἐγκαινίων εἰς ζ'. Καλλιόπα τραυοὶ χαιρέτας, οἱ
ἐξαποστειλάριον τῶν ἐγκαινίων ἡ δὲ τραυεσ. Ἐὶς τὸν ὃ
νας Πάσα πνοὴ Προσόμοια ἰὼν ἐγκαινίων· ἦχος δ'.
Σήμερον ὁ νυμφεῶν. Εἶτα δὲ ἰδιόμελα ἰὼν ἐγκαινίων εἰς β'
πρώτως καὶ δι δ'. Δόξα ἦχος γ'. Προῒ ἐαυδὶ ἐσαναγε αὐθεσ
πε. Καὶ νὺ δὲ τραυεσ ὁ αὐλός· ἐπεὶ ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἰνὶ
ενώσιον σε τραύεσον. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.
Ἐὶς τὴν ζιλαρρίαν. Οἱ μακαρισμοὶ ᾠδὴ γ' τοῦ τραυεσ, καὶ τὸ
τῶν ἐγκαινίων. Ἐὶς τὸ δόξα προσκυνήσωμεν. Σῶσον
ἡμᾶς ὲγὲ θυὲ, ὁ ἀνασᾶς ἐκ νεκρεσῖ. Θεοτοκίον πρὸς
ἑβεδρᾶς· Ἀληθῶσ ἅγιοι κρίσεως ἐδρεαὶ σὶ. Εὐαγγέλιον
Καθὰ Μαθθᾶον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἶδεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὄχλοι
καταρρέας ἰνὶ σπείρει. Τῇδε ἡμέρᾳ κυρ. Κοινωνικὸν
Αἰνεῖτε τὸν κύριον· καὶ, ἠγάπησα κύριε ἐξαρίσεαν οἴκου σου.

Περὶ τῆς Παρουσίας ἐνθρώσεως τοῦ Τιμίου καὶ ζω
οποιοῦ Σταυροῦ.

Λὺ ἰνόπιον ὡς εἰλίκη ἐν κιναικὶ ἡ σεβάσμιος ἐνθρωσις δὲ
ἡμὲ τραυεσ· ἀναστάσιμος ἀποστολὰ ἀθηγέλε· Θυσὶ σλαν
γκιον εὐαδικὸν ἀναμικύσκε. Ἀλλὰ ἔασα ἡ ἀποστολὰ δὲς
ἐαρλὶς ἡμέρας. Ἐπεχορηγέλε κὲ μόνον τὸ σεσθὲ καθαρα ὁ
χου· καὶ ἡμέρας ὁ ἀπόστασις δὲ ἀλληγέλε.
Ἐταύτεσες ἐν ἐῶ μικεῖ ἐαυτοῦ ἐτοῖμον ἦχος δ'. Πρὸς ἐὼν
θεανὸν ἀναμεῖον. » Σλαυες ὑγόλε ἡ δοῦμονες φυγαδόκε.
Δόξα καὶ νὺ ἦχος πλ. α'. Σήμερον τὸ φυδὶ δὲς ζωῆς· ἐὲ
τοῦ ἦχον ἦχος β'. Οἶκος δὲ ἀρεαδὰ· ὑμὰ θεοῦ.
Δόξα καὶ νὺ ἦχος πλ. β'. Σήμερον ζήνον ἐθανεκιδὲ· ἀλληλου
γάμον ἦχος α'. Σῶσον κύριε τοὺ λαόν· Καὶ ἀπόλυσις.
Μελα. δ' τλὲ ἀπέχυσαν δὲ μικεῖ ἐαυτοῦ, ἀδοχέλε ὁ ἱερεὺς ἡ

ὁ καταπλάσθη μετὰ τοῦ ἐπιστατήσαι. (Ιωσηπίου) εὐλόγησον
χαπὸν μετὰ χαμουσάλ, καὶ θυμιατὸν τὸ ζῆμον ζύ
γον· ἡχήσουσι τὸ, ζῶσον νύσις τοῦ μαθοτ· καὶ ὑπρίσεται
αὐτὸ ἐν τῇ ἐπιστήσαι· καὶ ἐσθίσθη ἐξαίνας ἐπὶ ἁγίας ἐκαστίας
καὶ ἄσται μπορεῖ ἐμεσοῦσθαι αὐτὸ ὁ ὄγκος τῆς νυκτός.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀνέστησε ἡ ὁ κοίμησις Ἰωσαὴφ τοῦ χρυσοστό
μου, ἀλλὰ διὰ τὸ ὕψος τῆς ἑορτῆς, μετελεύθη τῆς πλεῖ ἡμ
τοῦ κοιμητοῦ μηνός.

Στὸν δὲ τῇ ἁγιωσύνῃ Μακαρίου αὐτῆς ἐπισκόπου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ σαβ
βάτου ἐτύπωσεν. Ἰδοὺ γὰρ ἐπιτελεῖται ὅσον τὸ κάθισμα. ὦ
σαύλος ἡ εὐλόγησε μεγάλην ἐπιστεύσεν ἡμέρᾳ τὸ ἀπόλεσον
ὡς καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ ἰδοὺ χειροθετῶν μὴ φοβοῦ.

ἀλλὰ ἡμέρα μεθ' ὃν ἐσοιμήσεν αὐτοῦ τὸ Κύριε ἐκέκρα
ξα. ἐὰν ἦχοι πλ δ'. Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμῖν τὸν Ἠλίαν
Προσόμοια Προφ. ὅτι ἀδοξάσει. τρεῖς ἀνιστάμενος.

Ἕτερα προσόμοια ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ἁγγέλων.
Σαυρὸς ὑψώθη καὶ δαίμονες ἀνεκαλύνθη. λῃστὴς ἐπὶ ξύλου ἐ
νεμὲ δὲ, ἀνοίγνωσι πύλην, ὁ θάνατος ἡττήθη φεύγει φα
νὴς, ὁ χειρὸς μεγαλύνεται. διὸ ἀναβοῶμεν πάντες οἱ μάρτυρες
ἡ καλάκα ἀναπέμψατε.

Δοῦλοι Θεοῦ ἀπόστολοι πάντες τρανοὶ ὑπὲρ ἡμῶν, ὑψήλωσαν ὄρων
ὕψεις, μεγαλύνομεν ἅμα, καὶ σβέσαι δόμεν μόνοι ἐν ἀγάπῃ,
καὶ θεῶν ἀνακεφάλαιε. ὁ πεσόντας ἐν ἐν ξύλῳ ἐν ἀναστάσει.
μὴ παύσῃς σκέπων ἡμᾶς.

Πιστὰς πάσα γυναικῶν μεσοῦ ἐφρύσατε, τοῦ Ἰσραὴλ εὐ
πνεῦμα, τοῦ τρανοῦ σαγεφόρου. ἡμεῖς δὲ ὑμῶν πάντες εὐ
θέως ἐσπεύσαμεν. μυστικῶς εὐλογήσαντα. ἐμὲ ἀπὸ μαρτύρων ἔνεκα
τοῦ λαοῦ ἡμῶν, καὶ σωζόμεθα τῷ κεφαλῇ αὐτοῦ.

Σαυρὲ πανδαμάτωρ σωτὴρ καὶ διαφύλαξε. ὑμᾶς τὸ ἐσοσώσε
σωμένους, καὶ σπεῦσαι ἐσοσωσμένους, διάπυρος καὶ φρόνεις ὑμᾶς
σῴζεσθαι, τῶν παγκόσμιον ὕψωσιν, σὺ ὑπὸ σεβῆ ἐνθέσπλους
χειρωτικῶν. καὶ δαίμονων ὀλάθης ἐνέργειαν.

Δόξα καὶ νῦν ἦχος δ'. Δοὺς πάλιν ἐν ἔτη· ἐξόδου. Φῶς ἐλαρὸν
προκείμενον ἡμῖν ἡμέρας, καὶ ἀναγνώσεται. Ἐξ ὑμῶν ἡμῖν
ἰδόμεθα θεσπεσίου. ὑπὲρ ἀπὸ ἐγὼ ἡ κλάδος. Δόξα καὶ νῦν.
ἦχος β'. Τὸ ζῆμον τοῦ χεῖρ ὑπὲρ εὐφρήνει.

Εἶτα ἀντίφωνα ὀκτώ. Εἰς τὸν πρῶτον ἦχον προσόμοια ἦχος πλ. α΄
Χάρις ἀστραπτοφόρος φαίνει. Δόξα καὶ νῦν ἦχος πλ. δ΄. Σήμερον σωτηρία
Μωϋσῆς. Νῦν ἀγαλλώμεθα. Τελοῦμεν. Προσάθλου ζώσον νίκης
τὸν μαθητὴν ἐκ θεοῦ. Παλαίπους ἐν ἀρεταῖς. Καὶ ἀναπτώσεως τὸν λό-
γον τρανωθέντα σεαυτῷ ὀφείλεις τὰ τανῦν. Ὁ ἐξαίφνης. Θεὸς κὰ
σώσον νίκης ἐκ θεοῦ. Πανόπλῳ πρεσβείᾳ. Τὸ κάθισμα τὰ
τανῦν. Μελῳδικὸν ὁ τριῳδικὸν ἐκ ἦχος δ΄. Καταβασία τῶν
Διασελάσας Μωϋσῆς, χύσεως πρὸς ὕψος θεωρῶν, προσκυνεῖσθαι θύ-
ραθεν, τὸ θεῖον ὄνομα ἔφη ἐν ὄρει, ὃν ὁ κτίστης ἐν ἀμαρ-
τίαν θεσπίσωσεν. Ὅταν ὁ ἐχθρὸς ἐπωλυθῇ, σῴζων ὀδύνης τὰ
κοσμήτορα. Ὁ ζυγὸν γλυκὺ μοι θεσπίσῃς, καὶ ὁ μέσον τῆς
καρδίας μου, χεῖρος ὑπ' παίδας, ἐν τῶν τὰ ἄδε, ἐν τῷ δεῦ
μωσαϊκῶν. δις. Μελῳδικὸν πολυέλεον. κάθισμα ἦχος πλ. δ΄.
Προλαβὼν μυστικῶς πάσχα τὸ κρεῖττον. Καὶ ἀναπτώσεως ἐπαινουμένου
τὸ χειροτόνημα εἰς ὄνομα τανῦν. Καὶ ἀνδρεία κεφαλὴ. καὶ τὸ σῶμα
ἐφεστᾶσα. Εἶτα οἱ ἀναβαθμοί. Προκείμενον. Εἴδομεν παράδοξα
πέρατα τὸ σωθέντος τὰ θεῖ ἡμῶν. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάν-
νην. Εἶπεν ὁ κύριος, πάτερ, δόξασόν σου τὸν υἱόν. Εἶτα τὸ
ἀνάστασιν χορτὰ θεασάμενοι. ὅταν ἡμέραν λέγῃ. ὁ κ΄. Δόξα ἦχος
β΄. Σήμερον σωτηρία κεκλῆται. Καὶ νῦν ὁ αὐτό. Εἶτα ἦχος ἐκλεκτὸς
μὲ ὁδός. Ἰδιόμελον ἦχος πλ. β΄. Σλαμὲ ὁ χορτὸς, χορηγῶν τὴν
σὴν. Καὶ ὁ κανὼν τὸ ἁγίᾳ Κοσμᾶ. ἦχος πλ. δ΄. Θεωρεῖ χα-
ράξας Μωσῆς. μελῳδὸν ἔφρικε τὸ ἡ. Ὡδὴ ὁ γαμβρικὸς κανὼν τὸ ἁγίᾳ
παύλῳ. ἦχος δ΄. Θείᾳ καμπρδτῇ. ὅρα ἐν τῷ χειρογράφῳ
ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς κάθισμα. ἦχος πλ. δ΄. Τὸ θεοτοκίον. Ἐν παραδόξῳ
μὲν ὁ σὲν ζυγὸν ἐμίμησεν. Ἀναμνησκόμεθα σε οἱ πολλοὶ οἱ
νοὶ τὸ ἡμῖν τανῦν, οἱ ὡς ὧδε σοφοῦμεν σεαυτὸν ἱερεῖον ὑπὲρ πάντων
κόσμου. ἀφ' ἑνὸς κοινωνίου τὸ τανῦν ἡ οἱ χοιροὶ οἶκοι
Τὸ ἀναβάθρου. Ἐς ὑπὲρ ἑνὸς ᾠδῆς λόγος μηδὲν ἀξίως. ἀδύ-
ρῃς, ὡς κὰ ὑπὲρ πάσαις ἴσα διαβολικὰς κὰ τραυματικὰς ἐορτὰς.
Ἐξαποστειλάριον τανῦν. ὁ θρίαμβος πάσης τὰ σωτηρίας. δις.
Καὶ ἔτι ὁ τανῦν ὑγιὴς, σήμερον, ἀδαμ. Ἐς τὰ αἴτησις τὸ
Πάσα πνοὴ. ἦχος πλ. δ΄. Ὡς τὸ παράδοξα θαύματα. Τὸ ἰσοπρόσωπον
σῶμα. Δόξα ὡς ἦχος πλ. β΄. Σήμερον προσῆλθε ὁ τανῦν Νῶ
ἀνοίξ. Δοξολογία μεγάλη μελῳδεῖται. ὡς ἡ ὁ ἔρως. αἰλάσου
πᾶσαν ἐν ἐκκλησίᾳ τροπάριον.

καὶ ὑστέρχεις μεταλὸ θυμαλὸ εἰ δὴ ἀρὰ Ἰεσσαῖ, καὶ ὄρνι νὸ
ἦμον ταυρον μελὰ λὸ ὅλον εἰσὶ τῆς κεφαλῆς αὐλὸ, καὶ ἐξέρ-
χελς σεσφραγισμένων αὐλὸ γαμσάδων δύο. καὶ ἐρχίλις μέχρι
τῶν βασιλικῶν πυλῶν λὸ ναὸ, καὶ κῆρυξ Ἰσαὶς Καὶ πτοεσμέ-
νης ἐπὶ ὀξολογίας συὶ ἐν Ἰεσσαῖ, Ἐκφωνῆ ὁ Ἱερεύς, ἡ ὁσία
κυρος. Σοφία ὀρθή. ἡ ἄγγελ νὸ Ἰεσσαέλου Σῶσον κὺ
ελς λοὺ ἁγιάσας. Καὶ σύλος ἠνιγμασμένα Ἰελεσσαῖδε εἰ ἐν -
μέσῳ λὸ ναὸ, ἀσφάλτου λοὺ δίσκον μελὰ λὸ ἦμὸ ταυρὸ ἐ
πάνω αὐλὸ. Εἶλα θυμὰ ταυροφόλος, ἡγγλούλων ἡμῶν
τὸ Ἰεσσαέλου. ἐλπίδλις βαζοὺ εἰς μὴς μόνος μετανοίας
ἰρῆς εἶαι ἡμέρεαν ὑλὴ, καὶ χαβὼ εἰσὶ χθεὰς λὺ ἦμον
ταυρὸ μνμὸν μελὰ κλάδε βασιλικὸ, Ἰσαὶς ἐμφοσσοδεν
λὸ Ἰελεσσαῖδε βλέσσων καλὰ ἀναβλάς. Καὶ ἐκφωνῆ κὺ
ἐβήκοον παῖλων. Εἰπὲσον ἡμὰι ὁ θεὸς καλὰ ὑμῶν
εἰλεὼς σε δεόμεθάσε εἰσάκουσον καὶ εἰρήνον. Καὶ ἀρχὸ
μεθα τῆς ὠεώδης ἐκαβιλάσδε Κύνες εἰρήνον. ἡ ὠεαγὶ
βονὸς λὸ Ἱερέως μελὰ λὸ ἦμὸ ταυρὸ εἰ τῇ ἐνάρξει λείπον
γεγωνόλεσν ἀγγούλων ἐν ἀλλήλων λὸ κύριε εἰρήνον.
Εἶλα κῆρυξ τὴν κεφαλὴν δοσν ἀσέχειν ἀσὸ τῆς γῆς ἐπὶ
θαμὶ μίαν, καὶ καλὰ μηνεὶ Ἰσαὶς ἄχει σημεωπεώσεως ἐπὶ
πεώλης ἐκαβιλάσδε. πήνικα δὲ φθάσῃ ἐς ἐνάτικοσιν
ἑβδόμεν, Κύνες εἰρήνον, ὑψοῖ ὁ ἐπικληπαφόχης ἐπὶ φοσσὶ
ὠᾶς ἀδόξεσθε λὺ Ἱερεῖα, ἄγιος ἀγγέλους τῆς ἐκαβιλάσδε.
Καὶ σφεαγῆς ὠῶδις μελὰ λὸ ταυρὸ ὡς ἐν τῇ ἐνάρξει λείπ.
Εἶλα ἐκφερῆς ἐσὶ λὸ νῶον μέσες, ὠῶδις σφεαγῆς ἄγγελ εἰς ἐ
βήκοον παῖλων. Εἰ δεόμεθα ὑστέρλων δόσε
βεβαίλων βασιλέων κεάβας, νίκης, ὁλαμοντῆς, ὑπείπτης ὑγίας
καὶ σωτηρίας αὐλῶν, καὶ λὸ κύριον τοὺ θεοὺ ἡμῶν ἐσὶ
εἰρήνον συνέρπομεν καὶ καλλοδώσης αὐλοῖς ἐν ἔαρι, ἡ ὑσβολὴ
ζῆ ὑσόλος σόδας αὐλῶν παῖλα ἐχθεσὶ καὶ φοβέμενοι.
Καὶ ἀφομέθα τῆς ἀλλέας ἐκαβιλάσδε. Κύνες εἰρήνον.
Καὶ σοιῆ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἀλλέαν γονυκλισίαν, καὶ ὑψῶσιν
ὡς σεσοσυμένος. Εἰς δὲ ὁ ἄγγελος λὸ ἐκαβιλάσδε, ποιῶν
λὸ ἐκλησπαφόχο ἡ λὸ Ἱερέως ὡς ἡ ἐπὶ σεσῶν.
Ἰσὶον δὲ. ὅτ ἐς οἱον μέσες σοιῆ ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ ὑψῶσιν, ε'
κὲ ἡ οἱ ἐπικληπαφόχοι τὰ μανσάγια μελὰ λὸν γαμσάδον ἐμ-

ἐμεροσθεν πρέσεων. Εἶτα τεαφεὶς ἐδὲ δυομὲς ἐκφωνεῖ·
Ἐξ ὀδόμεδα ὑπὲρ τῦ παιρὸς ἡμῶν (δῦναι) Καὶ πάσης τῆς ἐκ
χησεῶ ἡμῶν ἀδηρόλυτος. ὑγίας, σωτηείας, καὶ ἀφέσεως ἰῶν ἁμαρτι
ῶν ἡμῶν. Καὶ ἀρχόμεθα τῆς λειτης ἐκαλουλάσης, σοιπῆτες ὁ
μοίως. Πληερώσης δὲ αὐτῆς Σἰρἰρἰλη ὁ ἱερεὺς ἐδὲ τὸ βόρειον
μέρος, καὶ λέγει· Ἐξ ὀδόμεθα ὑπὲρ σᾶσης ψυχῆς χεηστιανῶν θλιβο
μένης ἐκ καὶ κολαζομένης· ὑγίας, σωτηείας, καὶ ἀφέσεως ἰῶν ἁμαρ
τιῶν αὐτῶν. Καὶ γένηθη ἕσυλε ἡ ἱλεαρὴ ὑπωσις. Ποιῆτες ὁμοίως.
Καὶ τρίτιλη καλὰ ἀναλογίας καὶ ἐκφωνεῖ· Ἐξ ὀδόμεθα ὑπὲρ πάν
των ἰῶν διανοούντων, καὶ διανοησάντων ἐν τῇ ἁγία Μοῆ ταύτῃ· ὑ
γίας καὶ σωτηείας, ἡ ἀφέσεως ἰῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Καὶ ἀρχόμεθα.
τῆς ἐκτένῆς ἐκαβλιάδος. Ποιῆτες ὁμοίως ὡς ἐκογένεσθε.
Ταύτης δὲ πληρωθήσης, ἀρχόμεθα τὸ κοντάκιον ἅγιον. Ὀπτάγω,
θῆς ἐν τῷ τάφῳ ἐκπνέων· ἁγγέλων δὲ ἰῶν ἀδηρῶν ὑμνούντων
ἀδοξάζοντα τὸν ζῶντα τάφοις ἐν τῷ ὕπνῳ. Καὶ μετὰ τὸ Κοντάκιον.
ἁγίαμεν. Τὸν τάφον σου προσκυνοῦμεν δέσποτα. Καὶ ἀρχὴ τῆς ὁ
ρθῆς μετὰ τὸ ἡγεμένον ἐσοιπῆ ἐπὶ προσώπου τὸ ἅγιον τάφον· Ποι
ῆτες μελανίας ἵνα ἐμφεσοδῶν τὸ ἅγιον τάφον· Καὶ μετὰ τὸν ἀσ
πασμὸν μίαν. Καὶ ὡς ἐὰ χοεὶ ἐσοὶ μίαν. Εἶτα οἱ ἀδηρφοὶ ὁμοί
ως καλὰ τὴν λάζιν αὐτῶν· ἀναλαμβάνων δὲ ἰῶν ἀδηρῶν ἁγίαμεν
τὰ ἰδόμεθα ἦχος ε'. Δόξα τάφοι τὸ ἰδωσαῖοι ζήτον· σεσοκυνήσω
μεν· ἦχος πλ α'. Δόξα καὶ νῦν. Τὸ παεαδόξου θαῦμα· ἡ φωνὴ
τῶν προφητῶν σε· ἦχος πλ δ'. Ὀλλεασιέας χόσμος· Σήμεεον
ζήτον ἐθαυμάσθη· Δόξα καὶ νῦν· Πρωΐ ἐὰ προφήτης Μωϊσῆς
ὡς ὁ θεός· Μελά δὲ τὴν προσκύνησιν, ἦλθεν ὁ ἀπόστολος, εἰσέρχε
ται ὁ ἱερεὺς εἰς τὸ βῆμα καὶ ἐκφωνεῖ· Ὁ ἁγιάσμων ἡ ἁγιαυθεώσεως
θεὸς ἡμῶν ἀφάρχων. Εἶτα τὸ διακόνῳ ἐκτενοῦς ἱκεσίας, ἡ πληεώσωμεν
τὴν ἐωθινὴν δέησιν· σοφία· γένηθη ἀέσπωσις· Καὶ ἡ ἀέσπω
σις· ἀνάπαυσις· Εἰς δὲ τὴν ἐκτένῆν ἁγγέλους ἁγίους ἐὰ ἀνθρώπους
ἀνθρώπους αἰ· Θεὸς ὁ θεός μου πρόσχες μοι· Τῶν πρεσβείαις τῆς
θεοδόκου· Μακεὰν ἀδὸ τῆς σωτηείας οἱ λόγοι ἰῶν παεαπτωμάτων μου·
Τῶν πρεσβείαις τῆς θεοδόκου· Θεὸς μου κατεύθυνόν με· Τῶν πρεσβ
ων τῆς θεοῦ· Δόξα καὶ νῦν· Τὸ αὐτό· γενεατολέεα ἐκφωνεῖ οἱ δύο
χοροὶ ὁμοῦ· Ἀνάφωνον ε'· Ἵνα ἡ ὁ Κύε ἀδοῦσαι τῆς λέγει· Σῶσον
ἡμᾶς ἡ θεὸ, ὁ σαεκὶ γενεωθεὶς ἁγίαμοί σου ἀπολυτεία· Μνήσ
θῆ τῆς συναγωγῆς σε ἧς ἐκτήσω ἀδ' ἀρχῆς· Σῶσον ἡμᾶς ἡ ἐστὸ

δ

Ὁλὸ θεὸς ἡμῶν Σωτὴρ ἡμῶν σεσάρκωται. Σῶσον ἡμᾶς.
Δόξα καὶ νῦν. Ὁμοούσιος ἦρε καὶ λόγος. Ἀντίφωνον γ'.
Ὁ Θεὸς ἐβασίλευσεν ὠργίσθησαν λαοί. Προσαίτου ἦχος
α'. Σῶσον κύριε τὸν λαόν σου. Κύριος ἐποίησε μέγας καὶ
ἔνδοξος ἐπὶ πάσας τὰς γῆς. Σῶσον κύριε τὸν λαόν σου.
Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ. Σῶσον κύριε.
Εἴσοδος. Καὶ ἤκουσεν ὁ εἰσοδικὸς. Υἱὲ δαβὶδ κύριε ἐλέησον
ἡμᾶς, καὶ σεσωσμένε ἐν ἐσχάτοις ἐν τοῖς πόνοις αὐτὸν
ὁ ἅγιος εἶ. Σῶσον ἡμᾶς ὁ θεὸς ὁ σωτήριός μου.
Σῶσον κύριε τὸν λαόν σου. Εἷς. Τὸ εὐαγγέλιον, Σὺ γνώθι.
Ἀντὶ δὲ τῶν Τεσσάρων, Τὸν χαιρόντος προσωπον ἡμῶν δέσποτα.
Προκείμενον. Υἱὲ δαβὶδ καὶ νῦν δὲ. Ὅτι ἐβασίλευσεν ὠργίσθη-
σαν λαοί. Ὁ ἀπόστολος Πρὸς κορινθίους α'ης. Ἀλλ' ἔστι
λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ. Εὐαγγέλιον καλὰ ἰωάννου.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ γραμματεῖς. Κοινωνικὸν ἐσημειώθη ἐξ ἡμᾶς ὁ φῶς
τὸ σεσωσμένον κύριε. Εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν εὐλογητὸν
ὡμὴν ἔθνος καὶ οἶνον. ἀντὶ κυριακῆς ὕμνος ἡ Παρασκευῆς
Ἰστέον γάρ. ὅτι ὡς ἐκ τοῦ ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ
φθάσωμεν ἐσθῆτα, τὸν οἶνον ἔστι. διὰ δὲ τὴν γενομένην
χάριν εἰς τὴν φανέρωσιν τῆς ἡμῶν σωτηρίας τὸν
αὐτὸν, μελάγχολον εἰς ἔθνος ἢ οἶνον. εἰς δόξαν τῆς
ἐκουσίου χειρός. Τελεῖται δὲ ἡ ἀναφορὰ τῆς μεγάλης βα
σιλείου διὰ τὸ μὴ ἡμᾶς ἀφέσεως. καὶ τὸ τῆς νηστείας
ἀρχόμενον. ὡς καὶ ἐν ἐκείνῃ μεγάλῃ ἑορτῇ.
Ἀθροίσας τὸν ἀρχὴ μεγαλομαρτύρους Νικήτα. Ἐπιστέας, 15:15
Ἀχολογία τὸ γένεσθαι διὰ τὸν κόσμον τῆς ἀγνοίας. ὁδὸς ἔδα
ρεκτικὸς ἀναπαύσασθαι τὸ καθόλου καθαρόν. Εἰς
δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ἡμῶν ἦχος ε'. καὶ ἀκούσομεν
τὸν σωτῆρα θεόν. Χάριτος ὁμολογοῦντες ἔσωσεν. καὶ τὰ ἀπὸ
προσόμοια θεόν. Δόξα τὸν ἀπὸ ἦχος πλ. δ'. Φωτίσθητε
τῶν μαθητῶν σε. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς σαῦλος, Τὸν
προφητῶν ἐξ ἔσωθεν. Εἴσοδος. Προκείμενον μεγα. ἦχος
βαρύς. Οὗτος ἡμῶν εὐλογητὸς θεὸς καὶ ἐπὶ γῆς, σαῦλος
ὃν ἠθέλησεν ἐδόξασεν ἦχος. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἦχος
Θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες.

(+) Τὸ αὐτὸ ἐπέρχεται εἰς τὸ ἀπόστειλον, ἀναγινώσκονται, οἱ χερουβικοὶ τοῦ Σταυροῦ

Εἰσὶ δὲ τὰ σαββάτα ἑπτὰ ἑορταί, ἡγιάσθη δὲ ὁ ἕβδομος ἐν αὐτοῖς, ὅτε
ἔπλασε τὸν ἄνθρωπον ὁ θεός· πρὸ γὰρ τούτου οὐδὲν ἦν προκείμενον. Εἰς δὲ τὸν ἕκτον αἰῶνα τοῦ κόσμου
ἐπὶ τοῦ ἑβδόμου ἀνθρώπου. Δόξα σοὶ ἁγία τῶν ἁγίων ἡ ἑορτή. Τῶν νηστειῶν ἐξαιρέτως. Καὶ νῦν ἡ ἑορτὴ
ἡμῶν Μωϋσέως. Ἀπολυθῆναι δὲ ἀγαθὸν. Ὁμοφώνως σοι πάντες, πᾶσα
τῆς ἑορτῆς. Ἰσχὺν ὁ Θεὸς μου, σεσώσθω ἡμῶν ἡ ἑορτὴ ἀγάπῃ καλέσατε
Δόξα δὲ ἁγία, καὶ νῦν σαγὴν τῆς ἑορτῆς, ἐπὶ προσώπου ἐστί, ἡ
μεσέορτον. Οἱ νεανίσκοι δὲ ἵνα μὴ δόλῳ ἔπεσεν ὁ ἀναστάσιμος. ἡ
ἡμῶν πρώην δὲ ἁγία, ἐπὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον τεσσάρων
δὲ ἐμφανὲς, Δόξα δὲ ἁγία, καὶ νῦν σαγὴν τῆς ἑορτῆς. καθήσεσθε
τῆς ἑορτῆς· ἀναγνώσεσθε δὲ μαθόντων δὲ ἁγία ὁδοὺς σὰς. Ὅτι κα
ναὶ τῆς ἑορτῆς μελῶ δὲ ἑορτῆς δὲ, ἡ, καὶ δὲ ἁγίας σὰς τ.
Ἐξαποστειλάτων δὲ ἁγία καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς δὲ τὸν ἕκτον ἐὰν ἀν
ναν τῆς ἑορτῆς, δόξα δὲ ἁγία ἐκκλησίας ὁ Σήμερον ἡ ὅλον
μένη πᾶσα· καὶ νῦν ἡμῶν τῆς ἑορτῆς. Εἰς δὲ τὸν ἕκτον ἐὰν ἀν
εἰρμοί τῆς ἑορτῆς ἡ ἑορτὴ ὡσὴ, καὶ δὲ ἁγία ἡ ἡ. Σαββάτου
Πρὸς Τιμόθεον β΄. Τέκνον τιμόθεε ὑπόδειγμα. Εὐαγγέλιον κατὰ
Ματθαῖον. Εἴπεν ὁ κύριός μου εἰς ἀσπάζεσθε ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέ
σῳ λύκων. Κοιμητήριον Εἰς μνημόσυνον ἀγώνων.
Σαββάτῳ μεθ' ἑαυτὸν ὑμνῳδίαν. Σαββάτου πρὸς κορινθίους α΄. Ἀδελ
φοὶ, ὀφείλετε τὴν ψυχὴν ὑμῶν. Ἐπὶ σαββάτῳ ιβ΄. Εὐαγγέλιον κατὰ
Ἰωάννη. Εἶπεν ὁ κύριος σεσώσθω ἡμῶν ἡ ἑορτὴ ἀγάπῃ καλέσατε
εἰρὼ ὑμᾶς. Ἐπὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς δ΄ ἑβδομάδος δ σάββατον.
Κυριακὴν μεθ' ἑαυτὸν ὑμνῳδίαν. Εἰς τὸ ἀναστάσιμον ἑορτάζεις ἡ μνήμη Συμεὼν
ἀγγέλῳ δὲ καὶ. Παλαιᾶς τὸ ἀναστάσιμον. Συνέδριον προκείμενον
τὰ ὕδατα τῶν ἀναστάσεως. Ὁ Δεύτερος ὁ θεὸς γαμβρὸς. Δόξης
ὑπὲρ τὰ οὐρανοὺς ἀνθρώπου, ἐξ ἔργων νόμου. Ἐπὶ τῆς ἀναστάσεως
καὶ. Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον. Εἶπεν ὁ κύριος, ὅσῳ πλέον
15: ὑποτασσόμενοι ἀκούσατε. Ἐπὶ τῆς ἀναστάσεως ἑορτῆς ἐν τῷ ναῷ.
16: Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος καὶ παναθλήτου ἐξομολογίας. Ἐξαίρετος ἡ
συνήθεις ἐκκλησίαι. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τῆς ἑορτῆς δόξα, καὶ
τῆς ἁγίας ν΄. Δόξα ἀκοὴ σῇ. Ἡδιπαρθένειαν ἔσεις ἀσεβῶν. Ἡμῶν
νῦν τῆς ἑορτῆς. Ὀλοκαυτεύσεις κόσμου. Εἰς δὲ τὸν ἕκτον τῶν ἐσ
τῶν Δόξα τῆς ἁγίας ἡμῶν ἡ Ἀλλ' Πᾶσα γλῶσσα. καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς
Ὅσιε πάτερ Μωϋσῆ. Ἀπολυθῆναι τῆς ἁγίας ἡ ἀμενᾶς σε
ἡμῶν. καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς δὲ ὄρθρον ἀναγινώσκεις τὸ μαρτύριον αὐτῆς εἰ δὲ ἔρημος ἐστὶν ὁ τόπος ἀναγνώσῃ τὸν ἑωθινὸν ἐκ τῆς ἑορτῆς εἰς τὴν μεσοπεντηκοστὴν ἔρημον, καὶ τῆς ἁγίας οὕτω ποιήσεις. Εἰς τὰς αἴνους ἰδιόμελα τῆς ἁγίας ἦχος γ'. Δόξα τοῦ ἁγίου πνεύματος τῆς ἁγίας ἦχος γ'. Δοξολογίαν δὲ ποιοῦμεν. Δόξα ἦχος πλ. δ'. Ἐπιστρέψαντες δὲ σταθῶμεν. καὶ νῦν ὁ αὐτός. Σημειοῦμαι τὸν ἑωθινὸν ἀπὸ τῆς ἑορτῆς. ὁ γὰρ ἑωθινὸς δεύτερος τῆς ἑορτῆς. Δόξα τῆς ἁγίας ἦχος α'. Σημείωσαι χορὸν παλαιὸν καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς αὐτοῦ. Σημεῖον ὡς ἀγρυπνίαν. Εἰς τὴν ἀγρυπνίαν Τυπικά. ἡ ἑκτενὴ καινὴ τῆς ἑορτῆς ᾠδὴ ε'. καὶ τῆς ἁγίας ᾠδὴ ε'. Ὁ ἀπόστολος πρὸς Κορινθίους β'. Ἀδελφοί συνεπράξαμεν καὶ μετὰ τοῦτο νηστεύουσι ις'. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπειδὴ δὲ ἦσαν ἀφειδοῦσαι οὐ ἵστασθαι. Στίχοι ἡ β' καὶ δ' ἑδάφια καὶ κοινωνικὸν τῆς μεσοπεντηκοστῆς.

Τῆς ἁγίας μαρτύρων σταθέντες, καὶ ἦσαν ἐκεῖ αὐτὸν ἀγραλείους, πλὴν ὡς, ἐξελθὼν ἡ ἄλλος. Ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς καὶ ἦσαν ἄρτοι ἀναγινώσκεις τὸ μαρτύριον αὐτῶν.

Τὸ αὐτὸ παλαιὸν ἡμῶν ἐγκώμιον μοναχῆς δὲ θαυμαστοῦ. Ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ ἄρτος. Εἰς δὲ ὄρθρον ἀναγινώσκεις τὸ μαρτύριον αὐτοῦ. Τὰ ἀῤῥαβὼν τὸ μαρτύριον ὁλόκληρον ἐν χειροτεχνίαις.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Σαββατίου, καὶ Δορυμεδοντίου. Ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς καὶ ἦσαν ἄρτοι. Ἀναγινώσκεις τὸ μαρτύριον αὐτῶν.

Τὰ ἁγία μεγαλομάρτυρες Ἐνταῦθα, καὶ τὸν σωτῆρα αὐτὸ. Ἐσπερινὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Τῆς ἑορτῆς δοξαστικὰ ἰδιόμελα, καὶ ἦσαν ἁγίων ἴσα. Δόξα ἦχος δ'. Ὁ δόλιος γὰρ διάβολος. καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἦσαν χαίρει ἀνάπαυσιν. Εἰς δὲ στίχοι τῆς ἑορτῆς Δόξα τὸ ἄρτος ἦχος πλ. β'. Ἐβασάνισαν τὴν ψυχήν. καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Σταυρὲ δὲ χρὸ. Ἀπολυτίκιον Οἰκειωθέντες σὺν καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχον καθισμὰ τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος τὸ μαρτύριον αὐτῶν εἰς τὸν Δαμασκηνοί. Κοιμῶνται ἡ ἐξαποστείλαντος τῶν ἁγίων καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς δὲ τὰς αἴνους ἰδιόμελα τῶν ἁγίων ἦχος δ'. ἡ δὲ πλ. δ'. Δόξα ἦχος πλ. β'. Ἀβράδιος ὢν καὶ νῦν αὐτὸς. Στὴ μέσου ζώης ἐξαπειλῆς. Εἰς δὲ στίχοι τῆς ἑορτῆς Δόξα τῶν ἁγίων. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν ἀγρυπνίαν Οἱ Μακεδόνες. Εἰς τὸ κανόνες τῆς ἑορτῆς ᾠδὴ η'. καὶ τῶν ἁγίων ᾠδὴ ε'. Ὁ ἀπόστολος πρὸς ἐφεσίους. Ἀδελφοί ἐνδυναμοῦσθε ἐν κυρίῳ. Στίχοι κεκραγάρια ις'. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ κύριος, ὃς τηρεῖ ἀποδίδωσιν αὐτῷ. Στὴ τῇ 16. ἑδάφια.

21 Τῷ ἁγίῳ ἀποστόλῳ Κορνηλίῳ τῷ ἐν Καισαρείᾳ. Δεῖ ἐξόδιον ὃν ἐνδύσῃ τὴν ἡμέραν ἀναστήσῃ ἡ ἑορτὴ τῶν ἁγίων πάντων, καὶ γενέσθω ἡ ἀναμνησία πάσης τῆς ἑορτῆς ἑνὰ ἕως ἑβδομάδων ἡλίου ὁρθρου. Πρὸ τῆς ἁγίου ἀναμνησία γλυκείας τῷ ἐξαύστου. Πάλιν ἀναμνησία τῶν προφητῶν γωνιᾶ· ἡ δὲ αὐτὴ γωνιᾶ παλαιοῦ θεολόγου καὶ θεοκτίστου. γλυκείας ἐν ἰδίοις ἀποδείπνοις.

22 Τῷ ἁγίῳ ἱερομάρτυρι Φωκᾷ. Συναγωγὴ καὶ ἡ ἀναμνησία τοῦ ἁγίου Κορνηλίου. Ἀπὸ λαύδης τῆς ἡμέρας ἀρχομένης ἑπτὰ ἑβδομάδες ἐν τῷ ὄρθρῳ καθίσματα τὰ γλυκείας. Οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου καὶ ὧν ἁγίων. Ἀναγινώσκεται τὸ εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου Φωκᾶ. Εἰς τὴν λειτουργίαν τὰ τῆς ἡμέρας.

23 Ἡ σύναξις τῆς ἁγίας προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα προσόμοια τῆς προφήτου ὃν ἡ· δόξα ἦχος πλ. β' Ἐκτενεῖς καὶ σημεῖον νηπίου. Καὶ νῦν θεοτοκίον Εἰς τὸν ἦχον τὸν β' προσόμοια τῆς προφήτου· δόξα ἦχος πλ. β'. Ἀγγέλους ἐκτενεῖς καὶ. Ἀπολυτίκιον. ἦχος δ'. Ἡ πρώτη τῶν ἀνέκδοτα ἀρετῶν. Εἰς τὴν ὄρθρου ἀναγνώσεις τῆς ἑρμηνείαν τῆς βαγγελίου. Καὶ χαίρε. καθίσματα τῆς θεοτόκου· καὶ νῦν θεοτόκιον. Εἰς τὰς αἴνους Πάσα πνοὴ προσόμοια τῆς προφήτου δ' δόξα καὶ νῦν ἦχος πλ. β'. Πεῖσαι σύνταξαι τοῦ προφήτου τῆς χάριτος. Δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν ἰωσὴφ, καὶ ἑνὸς κανόνος ὠδὴ θείου καὶ ἑνὸς. Ὁ ἀπόστολος πρὸς γαλάτας. Ἀλληλουϊάριον ἦχος ἔγκλ. Εὐαγγέλιον καὶ χαίρε. Ἐγκαίνια ἐν ταῖς ἡμέραις ἑπτὰ ἑορτῆς γραπτῆς ὁλομέλ χαλκείας. Ἐπὶ τῆς ὑμνώσεως. αὐτὸ. Κοινωνικὸν Εἰς μνημοσύνου ἁγίου.

Κομπαγέλ, ἦχος πλ. δ' Τῷ ἁγίῳ μάρτυρι καὶ ἱερομάρτυρι Φωκᾷ

24 Τῆς ἁγίας μάρτυρος καὶ ἰσαποστόλου θέκλης. καὶ τῆς θεοδώρου καὶ κοσμοσωτῆρος μεθ' ἑτέρων κουμπᾶ. τῆς ἡ ἀναμνησία τῆς ἁγίας θέκλης ἀνω ἐν ἑορτῇ. (ἡ ἀναμνησία τῆς ἁγίας θέκλης ἀνω οἱ 2 χαίρε ψαλλόμενα τὰ ἀναμνησία ἡμῶν ἐν ἑορτῇ. γλυκείας μεθ' ἑτέρων ὁσίας Εὐφροσύνης τῆ κε'. Εἰς δ' τὸ ἰς β' Κύριε ἐκέκραξα θεοσημεία τῆς ἁγίας ἑνὸς τῆ· δόξα ἦχος βαθ'. Ἀθρήσεως παραγόμενος. καὶ νῦν θεοτόκιον. Εἰς τὸν ἦχον τῆς ἁγίας δόξα ἦχος πλ. δ'. Χειρῶν ὁρμὰς. καὶ νῦν θεοτόκιον. Ἀπολυτίκιον Πάλμας σε ἴσης. Εἰς τὸν ὄρθρου ἀναγινώσκεται ὁ μακάριος αὐτῆς. Κανὼν τῆς ὀλυμπίου, καὶ τῆς ἁγίας ἑνὸς ἐξ· ὁ ἑβδομος

+ Χάρις τῆς ἁγίας καὶ θεοῦ μου. + = ὁ ἐκλησιαστικὸς μηνὸς ἐν τοῖς θύραις τῶν κελλίων.

(22) ἀπ' ἐδῶ ἀρχίζουν αἱ νυκτερινὲς ἀκολουθίες, ἀκριβῶς ὁ νυκτερινὸς εἰσοδοποιητικὸς Καὶ νῦν ἐν τῷ μέσῳ τῆς λαμπάδος τῆς τραπέζης τὰ ὥρας καὶ εὐλογητὸς ἐν τῷ ὡς ἦλθαι τῆς νυκτὸς ἕως τὸν Δεκέμβριον ἑβδομάδα πάσης αἱ ἀναγνώσεις ἐν τῶν ἁγίων τοῦ καταχήσεως τοῦ Στουδίτου τὴν ἀλλὰ

Εἰς τὰ ἅγια ἰούδικα τῆς ἁγίας δ'. ἰσχ ϛ' β'. ἡ β'. δ'. δόξα τοῦ θεοῦ ἡμῶν.
ἦχος α'. Ἀθρήσας ἐκ οὐρανοῦ σύμπασαν
τὴν οἰκουμένην καὶ ἰδὼν τὴν ἀπάτην
τοῦ ὄφεως. δόξα ἦχος β'. Δεῦτε σκιρτήσωμεν
θεοβλήτου. Εἰς τὸν ἱερουργίαν ὡσαννά. Οἱ μακαριστοὶ τῆς οὐλοῦ
ἦχος ἰσόπεδα. ἡ τῆς ἁγίας ἢ τῆ ἐσθῆτι τῆς δ'. Σημείωσαι
ὅτι ὅλον ψάλλεται οὐλοώνυχος ἐν τῷ ὄρθρῳ. ἡ ἐν τῇ ἱερουργία
ψάλλουσι οἱ μακαριστοὶ τῆς δ'. μετὰ δὲ ἁγίου. Ἐκλογὴ ἐκ
ἔχει ὁ ἅγιος ἀβραὰμ ὁ μέγας, ἡ ὁ καινὸς τῆς θεοβλήτου ψαλ
λίζεται. Ὁ ἀδύνατος πρὸς τιμόθεον β'. Τέκνον τιμόθεε σπου
δαίως μοι. Ἰδιόμελα ἀναστάσιμα ἦχ: Εὐαγγέλιον καλὰ
Ματθαίου. Εἶτα ὁ κύριος τὴν παλαιὰν ἐκείνην, ὁμοίως
δὲ καὶ ἡ ἁγία ἐκείνη ἡμέρα ἐορτάζεται ἐν τῇ ἁγίᾳ
ἑβδομ: τὸ Ματθαῖον. Κοινωνικὸν τῆς μυροφόρου.
Τῆς ὁσίας Μηλεὸς ἡμέων ἐλπεσάμης. Εἰς τὸν κύριον ἐκέκραξα. 25
θεασάμενοι τῆς ὁσίας. δόξα ἦχος β'. Τὸ παράδεισον τῆς ἁγίας σορ
πολυτίμων ἦχος πλ δ'. Ἐν σοὶ μόνῳ ἀγαλλιῶσι. Εἰς τὸν δόξα
μου ἀναπαύσεται ὁ βίος τῆς ὁσίας. Εἰς τὸν εἰς τῆς οὐλοώνυχος.

—αἰγυπτία—

Ἀγρυπνία

ϛ κϛ'. Περὶ τῆς ἑορτῆς τὸ θεοτόκιον ἰσαάκιον τὸ μικρὸν ἐκ κύκλου
Ἐστιάσεως ἐν τῷ μικρῷ ἐσπερινῷ. ψάλλουσι δὲ θεασάμενοι ἀκρ. ἀνω
τὸ ἅγιο ὃς δ'. ἦχος β'. Ὅλη ὑπὲρ ἔννοιαν γεγονέ. Δεῦτε πᾶν κάτω
σοφίας τοῦ βυθοῦ. δόξα ὁ αὐτὸς Τὴν λῶν ἀδυσώπητον ἀπειλὴν θεων
τα. Καὶ νῦν θεοβλήτου. Τὸ δογματικὸν τὸ ἅγιο. Εἰς τὸν ἦχος
δὲ ἀναστάσιμον ἦχος β'. Καὶ τὰ θεασάμενοι τὸ ἅγιο
Ὅτιος δ' ἐλπεσάμενος. Τετιμήσεις αὐτὸν χρ. Τὸν μνήμονα τὸ
σοφὸν μεδιτὸ. δόξα ἡ νῦν ὁμοίως. Ἀπολυτίκιον τὸν αὐτὸν
ἁγίου, τὸ ἅγιο, Καὶ νῦν: Καὶ ἀδύνατος

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἐσπερινῷ τὸ ἀ κάθισμα ἅγιο. Εἰς τὸν κύριον ἐκέκρα
ξα. ἀναστάσιμα δ'. Καὶ τὸ ἅγιο ἦ: Προσομοια ἦχος α'. Τῶν θεαν
ων ἀγγέλων. Ὀθεάδης ἐν ἀρχῇν. Καὶ ἕλκει χος ὁ αὐτὸς. τὸ
παλαιὸν ψαλλεται. Ὡραῖος θεοβλήτου γεγάθησον. δόξα ἦχος β'.
Τοῦ ἐμοὶ τῆς θεοῦ. Καὶ νῦν θεοτ. τὸ ἀ τὸ ἦχ. Τὰ ἀναγκαιοφανῆ
τῆς α' ἐξαψάλλεται τὸ θεοτόκ. Εἰς τὸν ἦχος Μωσῆς, ἡ
τὸ θεοτόκ. δόξα χος δ'. Ἀναστὰν τὸν ἐπόπτην. Καὶ νῦν τὸν: Εἰς
τὸν ἦχος τὸ ἀναστάσιμον. Καὶ τὰ θεασάμενοι τὸ θεοτόκ τὰ αὐτὰ

Δόξα τῷ ἁγίῳ, καὶ τῷ θεοδόσιος τῷ βοΐ αὐτοῦ ἦχος. Εἰς ὄρη σ'
χόρτασον ὧν ἄρουν. Τὸ προσόμοιον τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου χειρὶ τῷ θεῷ
δός. Καὶ τῷ θεοδόκε παρθένε ἁγνή. Ἀναίμακτος θῦσ τὰς σεαυ
τοῦ τῷ ἀδεσπότῳ ἡ σαυτὸν τοῦ ἁγίου προσφέρουσα σωτῆρα.
Εἰς τὸ Θεὸς κύριος. Προσόμοιον τοῦ ἀναστασίμου οἷς. Δόξα τοῦ ἁγ
καὶ νῦν Παῦλε. Ὑστερήσαμεν. Μετὰ τὴν ἀ ἐγκαλλωπίσαι καὶ
θέμενα ἀναστάσιμα δ'. Ἡ θεοδόκος τοῦ ἀδεσπότου. Μετὰ
τὴν ϛ'. Καθήμενα τοῦ ἀδεσπότου ἦχ ἡ ϛ ἐγκαλλωπίσαι οἷς δόξα.
Ὁ προφήτης. Τὰ ἀναστάσιμα ὁλοκλήρως. Ἡ νυκτικὴ, Καὶ
τὰ μετὰ ταῦτ πεμπτεύοντα καθήμενα. Οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου
Εὐαγγέλιον. Ἐωθινὸν ϛ. Ὁ ἡσυχασμός. Κανὼν ὁ ἁγιασμὸς
μοῦ μετὰ τοῦ ἑαυτοῦ οἷς δ'. Τῆς θεοδόκου ϛ'. Ἡ τοῦ ἁγίου
Ὀδὴ αὐτοῦ καινοῖς οἷς η'. Καλλιόπη. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.
Εἰς τὸν Λίαν ἀναγκαῖα δ'. Κοιτὸν ἁγίου δ'. Μετὰ τῶν ἁγίων εἰς πά
σαν τὴν γῆν. Καὶ Οἱ σεσωσμένοι ἀληθῶς. Δόξα τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν
Ὑστεροφανεῖς. Εἰς τὴν μυστικὴν οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου ᾧ
δ'. Καὶ ἡ γ'. Καὶ ἡ ὡραία τοῦ ἁγίου. Ὁ ἀσώματος ἡ διαγγελίου
Τῆς κυκλικῆς τοῦ ὄρθρου σεσιγμένα. Ὁμοίως
καὶ κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν τὸν θεὸν
Εἰς δὲ τὸν ἄγγελον ἡμέρα ὅλη. Εἰς τὸν μηνιαῖον ἑστωτίου τὰ τοῦ
μηνὸς πανίδα. Ἐν τῷ Μεγάλῳ ἑστωτίῳ Τὸ Μακάριος
ἀνὴρ οἷς ἦχος πλ δ'. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχοι ἡ·
ἦχος α'. Τῶν ἀναγνωσμάτων ἀναγνῶσις. Ὁδηγητὴς ἐν ἀρχῇ ἦν.
Καὶ ἕτερα προσόμοια. Ἦχος ὁ αὐτὸς. Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὦ τῆς θεολόγου γλώττης σου, Ἰωάννη μῦτα, τῆς ἀρρήτου γνώσεως,
ἀπόστολε τοῦ χριστοῦ, καὶ εὐαγγελιστὰ σοφέ· αὐλὸς ἐφάνης θεσπέσιος
πνεῦμα τοῦ θεοῦ πρὸς ἡμᾶς συμπαίσαντα, ὃν ἀνάρχοις ἀρχαῖς,
ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ ἑνὸς ἐσφραγίσω, διαγγέλλων μεγαλεῖα, τὴν
ἀρχὴν ὁ λόγος ἦν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος, ὁ φωτὸς πηγὴ ἀνδρικῶς.

Ὑμνοις καὶ ᾠδαῖς ἱμείρομεν, Ἰωάννη πάνσοφε, τοῦ σοφοῦ ἀθρόου
λόγου, καὶ κινητὰ τῆς χειρὸς μεγαλεῖόπλου· ἐβροντήσας γὰρ ἡμῖν,
τοῖς ἐβλιττὰ τὰ θεῖα δόγματα· συναναρχον τῷ παιδὶ, καὶ
συνάναρχα φῶτος τῷ πνεύματι· τοῦ μονογενοῦς γὰρ ἦν, ἐν ἀρχῇ
ὑπάρξας, ἐπιπαρδὼν ἐκβρύσεις, τοῖς ἀνδρώδεσι ὁμοίοις.

Σὺ ἀναστασιν τῷ τριθημέρῳ χειρὶ, ἀποστρόφου σοφίας, Ἰωάννη ἐξ
ἐμοῦ σας. Ἐοῖς πᾶσι θεολόγοις, τὰ θεῖα δόγματα, καὶ σάσιν ἐν
τῷ

τῶ ταφείω, ουν τῆ μητέρι θαπτόμενος τὸ πνεῦμα, παρέχαβες ἐξ
αὐτῆς, ὡς καὶ παρθένος, παθοῦσαν ὑπ' ἀγγέλων, καὶ ὡς μα
θητὴς καὶ ἄγγελος, ἡ σῖτος ἀβρότερος, ὑπ' ἀγάπης τῆ κτίσει,
ὑπηρετοῦσα τῶ ἰδίω πάθει αὐτοῦ.

Δόξα ἦχος β'. Τοῦ γὰρ ὑπὲρ βροτῶν. Καὶ νῦν Παρθένε ἡ σωτὰ
τοῦ κόσμου. Εἰσόδου. Προκείμενον ὑπὲρ ἡμέρας. Τὰ ἀναγνώσματα
τῆς α' κυριακῆς ἑσπέρας αὐτοῦ. Εἰς ὑπὲρ ζήτει τὰ
ἰδιόμελα τῆ ἀναστάσει. Δόξα ἦχος δ'. Ἀναστασιν τῶ κόσμω
χαρᾶς. Καὶ νῦν θεοδοσίου σημαίνου. Εἰς ὃν ἔχομεν προσόμοια
ἦχος δ'. Ὅτε ἔκλιε ηγεμὼν. Τοῦτο ἔκλιε γὰρ σταυρώσας. Δόξα
ἦχος πλ. δ'. Ἀπόστολε χαρᾶς ἀληθείας ἰωάννη. Καὶ νῦν θεοδόσιου
Εἰς ὑπὲρ εἰρήνην τῶν ἁγίων. Προσόμοιον ἀπόστολε χαρᾶς ἰωάννη
θεῶ. δίς καὶ τὸ θεοδόσιε Παραδοὺς ἑαυτὸν. Καὶ ἀναγνώσεις τῆς
πεντεκοστῆς. Εἰς ὃν ᾠδὴν ἀναβαθμοῦ. Εὐαγγέλιον ἐωθινὸν ια'. Τὸ ἱλιόμενον. Οἱ κατὰ
νυς ὑπὲρ θεοδόκε. μετὰ τὸ ἕκτον ὡς τ'. Εἰς ἑσπέρας ὡς ἐποιήσας
μή. Καὶ τὸ στιχηρὸν καινοῖς ὅλο τῆ ὀκτω. Καλλιφανὴς ἀνάστασις τὸ
σάββατον. Ἐξαστιχάριον. Εἰς ὃν αἶνος Πάσα σοφὶ. Προσόμοια
τὸ ἀποστόλε ἦχος πλ. δ'. Ὡς τὸ παιδάριον βαμβακᾶ. Μάκαιρα ἰω
αὐτὴ ἀνθεῖ. Δόξα ἦχος πλ. δ'. Εὐαγγελικὰ ἰωάννη. Καὶ νῦν θεο
τόκιον. Δοξολογία μεγάλη. ὁδὸς ἡ ἄγιος ἑβδόμη εἰρήνη καὶ
σπλάγχνα τὸ ἁγίω. Ἀπολυτίκιον. Ὁ ἐκ παρθένου τὸν ἁγίω. Καὶ νῦμὶ ὁ ἅγιος
τοῦ ἡγιάζει τὸν γεννησάντα, αὐτὸς εὐφραίνει τὰς ψυχὰς καὶ
σώματα τὸ ἁγίω τῶν ἀνθρώπων. ἡ μυρὶς ἀσώματος.
Εἰς ὑπὲρ ἀναβαθμοῦ τόνου. Καὶ σπλάγχνα καινὸν ὠδὴ γ' καὶ ζ'.
Ὁ ἀπόστολος καθαρὸς ἀποστόλε ἰωάννη. Θεοῦ τὸν ὑπὲρ σωτῆρ
λεβέλ. Εὐαγγέλιον κατὰ ἰωάννη. Τῶ καιρῶ ἐκείνω εἶ
πῆκοσιν ἐκεῖ τῶ ταφείω τὸ ὕπνου. Κοινωνικὸν. Εἰς πάσαν
τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Τῶ ἁγίω μάρτυρος καθηγεμόνος. Προσόμοια τὸ ἁγίω δεῦτε λάβετε 27
σ'. Πρὸ τῆς ταφείς κύριε. Καὶ νῦν θεοτόκιον. Εἰς ὃν ἔχομεν ὅτε ὁ
κλεωπᾶς. Εἰς ὃν ᾠδὴν ἀναγνώσεως ὁ βίος αὐτῶ. Καὶ ἐν τοῖς ἀπο
Τῶ ὁσίω πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητῆ χαιρέλεως. Ἐξαποστειλάριον 28
στιχολογήσωμεν ὁ Μακάριος, αὐτῆ. Εἰς ὃ Κύριε ἐκέκραξα, ἐφ'
σόμοια τὸ ἁγίω ἦχος δ'. Ἐξωκὰς τιμίων. Πάτερ ἐλέησόν σώμα
τος Δόξα ὁ αὐτὸς Θεοφάνης χαίτας. Καὶ νῦν Ὁδηγοῦ θεοτόκε

Φῶς ἱλαρόν, προκείμενον, Κύριε ἀνακηρύσσομεν ὁσίους.
Ἀπόστιχα στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος α΄. Παύσεταί μου μέθυσος.

Χαίρει θεσπεσία ἰδού σου, πόθου ἀναλέθτικας, τὴν ἀρίστην ὁμόνοιαν, ὑμνολογήσας γάρ, ὀρθοδοξῶ ἔσχες, τὸν χριστὸν γεραίρειν, ὃν σὺν οἱ πανάγιοι θεοφάνειαν, ὧν δεόμεθα λάμψαντες, ἐπαξίως μαθητείλοντι, ἐν εἰρήνῃ, δὸς ἡμῖν θεὸν πυκνάβης. Δόξα. Τίμιος ἐνώπιον κυρίου.

Χαίρει παυσίβις ὁσίως, βίος μὴ ἰσοπλάγιος, θοῖς εὐσεβέσιν ἐνόδοντιν, ἰοῖς θεαστοῖς δέ, ὡς ὁσίως θύμα, μὴ κακῶν θυμάμα, ἐπὶ ὁμοζόμα θεοπνεύμα. καὶ νῦν ἱκέτου, σῶν ἐνδύνῃ ἴσως ψυχαῖς ἡμῶν, ἵνα εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Χαίρει παυσίβιος πάσαν, νικήσας γνώμοσιν, πόθος ἐξ ἔτι ἐξυπνώσας, τριαπόρους δέ, συγχορῶν μάκαρ, ὡς πρὸ πάντων μεμνῆσο, ἵνα νῦν εὐθυγράνῃ ἵνα μιμνῆσο, χαίτῃ δέομαι, δωσηδύνῃ ἵνα ψυχαῖς ἡμῶν, ἵνα εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα. Ἦχος δ΄. δ΄.

Θεοφόρε χαίρων, οὐ καὶ μελά θαύμαν ἐν θεαστῆς ζῆς ἐν τῷ χριστῷ, ὁ δ' ὃν ὧ κόσμε σκαῦν ὠνεχαίρωσας. ἔζεσο γὰρ σαρκὸς ἢ κόσμε γνώμενος, ὑπερβολὴ ὁρώμενα ἔζης ἀ ἀληθῶς. τὰ γὰρ ὄζης ἐσαυλῶ, ἐζῆ δ' μᾶλλον ὧν σοι χαίρεις ὁ θεὸς ἡμῶν. αὐθ' ἱκέτᾳ, σωδῆνῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μελῳδία πλ. δ΄. Πρωΐας ἐν τῷ ὄρει τὸν ὄρος. Ἀναγινώσκεται δὲ ὁ βίος αὐτοῦ ὅλους β΄. Μελῳδία πλ. δ΄. Ἐν τῷ ὄρει τὸν ὄρος.

Τῶν ἐσχάτων καὶ ῥάβδων ἵνα ἀσχήμων, καλλιφρονήσας ζῶ χριστῷ ἠκολούθησας, καὶ ἐς ἐπήνεσε ὡκόπασε ἀνάβασε, καὶ σπουδὴ ἵνα ἐρεσθήλῃ, καὶ ἐνεργὴς ἵνα θεοκαίρει, σωθῆναι καὶ πολίωσα, καὶ ἵνα ἐν μαρμάρῳ, καὶ ἀσκηλῶν χορείας σύμπασα ἐμπῆς, μεθ' ὧν δυνάσεσι σωδῆνῃ ἵνα σῴζεσο. δὶς Κύριε ἐλέησον.

Οἱ ἀναβαθμοὶ προκείμενον. Τίμιος ἐνώπιον κυρίου ὁσιοι αὐτοῦ. Ἀναγνῶσται ὁ ἅγιος. Ὁ ἅγιος ἔχει πλ. β΄. Ὅτε πάλαι ἐν πάσαν ἐπιμελῶς ἐξῆρθεν. Ὁ αὐτὸς. Τὸν θεόθεν μελῳδῶν ἐν ἐρημίᾳ ἐν τῇ. Καὶ δ' ἀρὰ ἐν ἡ. Ἐξαποστειλάριον. Ἐν ἵνα πάσα πάσα πάντα. εὐσεβῶς ἵνα ὁσίᾳ δ΄. ἔχος δ΄. Ἐδόκησε σπουδῶν.

Δόξα ἤχος πλ α΄. Ὅσιε πάτερ ἐκ φωτὸς τὸ διαγγελὸ τὸ μυστὸ
ἀναδοσας. καὶ νῦ Μακαριζομένος. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόδυ
ος. Εἰς τὴν ἀναβαθμὸν Τυπικά. Καὶ ἐπὶ τὸ κανόνος ᾠδὴ γ΄
Καὶ ζ΄. Θεοφάνους πρὸς κοσμᾶδας ϛ΄. ἀνθρωποι. ὁδηγὸς ὁ σώσων
ἐπουσιοδος φωτὸς ἐλαμψας. Εὐαγγέλιον καλὸ χαρᾶς. Τῷ κοσμεῖ
ἐνώπιον, ἐξῆ ὁ λαὸς εἰς τὸ ἐκκλησιαστὸν. οἱν ἰς μνημόσυνον.

Τὸ ὅσιε πατερὶ ἡμῶν Εὐσεβιακὸν τὸ ἀναχωρητὸ. Εἰς τὸν ἐ πη
ατεινὸν, ἡ συνθεσις τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στοι 29
μοια τὸ ὅσιε ἐξ ἧ. δόξα ἤχος πλ δ΄. Τῶν μοναζόντων τὰ ἐξαίρε
Εἰς τὸν ἔπαινον τῆς ἀναλήψε. δόξα ἤχος πλ β΄. Ἐπεσεδάξε σὺς
πάσαν τὴν γῆν. Καὶ νῦν τὸν. Θεομητορίον. Τῆς ἐκπλήξε σὺ
λλης. Εἰς τὸν ἀφθεον ἀναμιγνύσεις ὁ βίος αὐτὸ Οἱ κανόνες ἐκ
ὰναλήψε, ἡ δὲ ὅσιε ἐξ ἧ. Εἰς τὸν ἔπαινον ἐκ τῶν αἴνων τῆς ἀναλή
ψε Δόξα ἤχος πλ α΄. Ὅσιε πάτερ ἐκ φωτὸς τὸ διαγγελὸ τὸ μυστὸ ἀνα
δοσας. καὶ νῦν Θεομήτορος ἑορτὴν τῆς Μεγάλης ἁγκύρας. 30.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στοιχεῖα ἀπὸ τῆς ἑορτῆς. Δόξα πλ β΄.
Τῆς ἐορτῆς ἐκ τῶν ἀναστασι. Εἰς τὸν ἔπαινον τῆς ἀναλήψε. Δόξα κα
ὶ νῦν θεο. ἐκ τὸν ἄνθρ μέρου. πολυθέου. ἀλεόσων μεδέχ.
Εἰς τὸν ἄφθεον. Τὸ μαρτύριόν αὐτὸ ὁδὸς ἄγει. Καὶνὴς τῆς ἀν
ωλήψε, Καὶ ἀπὸ ἧς. Καὶ ἐκ τοῦτο. Εἰς τὸν ἀπόστιχα ἐκ
ἀποστόλου Πρὸς Κορινθίους α΄. Ἀδελφοὶ γεγράφηκε, ὅτι ἐὰν ἐν ἢ
φύσει. Εὐαγγέλιον Καὶ μαθηταὶ. Εἶσιν ὁ κύριος, γενόμενος
ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ τὴν ἡμέραν ἐκὶ τὴν ὥραν. Ζήλῳ δὲ τῆς
ια΄ ἐβδομάδος τὸ Μαθηὰ ἀπὸ τὸ μέσου.

Μὴν ὀκτώβριος ἔχων ἡμέρας λα΄ 31: ἡμέρα ἐξηκώρας ια πνεύμ.

Εἰς τὸν α΄. Τῆς ἁγίας Σκέπης τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου. Καὶ τὸ
(ἁγίου Δημητρίου Μυροβλύτου Προλόγου) Ἐκατέρωθεν Μελῳδὸν προσόμοιον
Μακαρίου ἀπὸ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀπὸ τῆς ἁγίας Σκέπης ἐξ ἧ. Δόξα
Τὰ προσόμοια ἤχος α΄. Ἐκ τῶν παλαιῶν θαυμάτ.
Τοῦ παλαιοῦ θαύματος, ὁ ὀρθρινὸς πόθ, ἐν ἐλαχέρναις ἐβρύσθη
τῆς μόνης τοῦ ποιητοῦ ἁγνὸς μήτηρ, παρθὲν ὑπερφυῶς. Ὁ
/ὑρὸν γὰρ Μαρίαν ἔπηξε, καὶ πάλιν τοῦ ὁλοθρὸς, ἐστερέωσε
σασα χάλεπος ἔπηξε, καὶ ἐσοῦ σθρεπτὸν θέλει, συμπαλῆ νῦ

Ἀπόστολος φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον, Κύριε ἀναγγείλαι τὰ ἔθνη. Ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους. Ἦχος α'. Παντάρχης μακάριος.

Χαίρων θεοπνεύστ᾽ ἦθ᾽ σοῦ, πόθῳ ἀναθέσεως, τὴν ἀρίστην μοῖραν ἐκλεξάμενος, ὑμνολογήσω γάρ, δοξολογῶ σὲ τὸν, τὸν χαίρειν γεγεννηκότα, ὃς σοὶ τὰ πανάγαθα δεσπόσαι, καὶ ἐξαίρετα ἔδωκε, καὶ ἐν ἡσυχίᾳ, τὴν σὴν θέσιν πυθμένας.

Στίχος. Τίμιος ἐνώπιον κυρίου.

Χαίρων πανεύφημε ὅσιε, βίος μὲν ἰσάγγελος, ὃς ἐξηγεῖτο ἐνθουσιάζων, ὃς θεαρίστου δέ, ὡς ὁσίου θύμα, καὶ καλὸν θυμίαμα, ἦτοι ὁμολογία θεοπνεύστου. καὶ νῦν μὲ ἱκέτου, σῶν ἐνδύναι ἵνα ψυχὰς ἡμῶν, ἵνα εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὃν ἐξελέξω.

Χαίρων πανεύφημε πάτερ, νηπίων γεγάμενος, τῇ βάσει σὺν τῇ χαρᾷ ἐξυπνώσας, εἰσεπτόρους δέ, συγχωρῶν μακαρ᾽, ὑπὲρ πάντων μεμνῆσθαι, ὧν νῦν ἐξιλεύεσθαι μνημόνευε, χεῖρα σέβεσιν, ὡσεὶ δύνῃ ἵνα ψυχὰς ἡμῶν, ἵνα εἰρήνην, τῇ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἦχος δ'. δ'.

Θεοφόρε χαίρων, οὐ καὶ μέλα θαύμαν ἐν θεσπίσι ἴδιος ἐν τῷ χαίρειν, ὁ τὸν ὃν νόμον σεαυτὸν ἀντεκδέσασθαι. ἐξέζεσε γὰρ σάρκες τὸ κόσμου γνήσιος, ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα ἔστι ἀληθῶς. τὸν γὰρ ἔστι ἐσαεὶ, ἐξ οὗ μᾶλλον ἂν σοὶ χαίρειν ὁ θεὸς ἡμῶν. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Τοῖς ἐν ἀσκήσει σοφῶς.

Εἰς τὸν ὄρθρον Μελῳδία τὴν πρώτην τῆς β' ἑβδομάδος καθ᾽ ὅλου. Ἀναγνώσεται δὲ ὁ βίος αὐτοῦ ὅλος β'. Μελῳδία τοῦ πολιτείου κάθισμα χος δ'. ὑμνῳδικόν.

Τῶν ἐναρέτων καὶ ῥᾳδίως ἐπὶ ἀδρόμενον, καλλιφρονήσας ἐν χαίρειν ἠκολούθησας, καὶ τὰς ἐνήσεις ὑπόπους ἀπέθεσο, καὶ σῶμα τὴν ἡδυπάθειαν, καὶ γενεὰς ἵνα θεοσκέπτου, σὺν ἄθλῳ καὶ πολιώσει, καὶ ἵνα τὸ μακρόνειρο, καὶ ἀσκητῶν χορείας συμπεφυκὼς, μεθ᾽ ὧν δυσώπει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἱ ἀναβαθμοὶ προκείμενον Τίμιος ἐναντίον κυρίου. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην ἦχος πλ. β'. Ὅτε πάλιν ἵνα πᾶσαν τὴν ἐξήγησιν. Ὀπισθεν. τῆς δεσποίνης μεθ᾽ ὧν ἐρημεῖ ἵνα τ. Καὶ ἐ ἀμὴν ἵνα τ'. Ἐξαποστειλάριον. Ἐξ ὑψους πάσης πίστεως. εὐσεβείας ἐν ὅσιε δ'. χος δ'. Ἐδόκησας σπερμάτων.

δ'

Δόξα ἦχος πλ α. Ὅτε πάλιν ὑπ φωτὸς τὸ σκότος τὸ μεγάλ
ἀνώτατος. Καὶ νῦ Μακαριζομένος. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυ
σις. Εἰς τὴν ὄρθρινὸν Τυπικά. Καὶ ἐπὶ τῶ κανόνος ᾠδὴ γ
Καὶ ς. Ὁ ἀσκητὴς προς κοινωνίας ς. ἀδηφοί. ὁδεύ ὁ βίος ὡ
ἐπουσίως ῥοῦν ἀγάπης. Εὐαγγέλιον καὶ ἄγκλα. Τῶ κοινῶ
ἐνάρχω, εἶτ ὁ ἱερεὺς εἰσέρχεται στολιζ. οἱ ἱερεῖς ἐνδύονται τὰ ἱερὰ ἄμφια. πθ
Τῶ ὄρθρ παροι ἡμῶν Κυρικὸς τῶ ὁσιαχωνίτ. Εἰς τὸν ε 29
στερνοῦ ἡ συνήθης ἐπιτροπία. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στοιχ
μοια τ ὄρθρ ἦχ γ. Δόξα ἦχος πλ δ. Τῶν μοναζόντων τὰ ἐγκώμ
Εἰς τὸν ἔπαινον τῆς ἐκλησίας. Δόξα ἦχος πλ β. Σύνταξαι τὸν
πάσαν τὴν γῆν. Καὶ νῦν τῶν. Δοξολογίαν. Τῆς ἑορτῆς σο
λίτης. Εἰς τὸν φόβον ἀναμιμνήσκεις ὁ θεὸς αὐτὸν ὡ κανόνες τῆς
ἐκλησίας, ἡ τὸν ὁσίου ὡς ἐν εἰς τὸν ἔπαινον τῶν ἁγίων τῆ ἐκλη
σία. Δόξα ἦχος πλ α. Ὅτε πάλιν τὸ σκότος ὑπὸ τοῦ φωτὸς ἐφάνη. γ.
Τῶ ἀπὸ ἐγκωμίων γενομένη τῆς μεγάλης ἀρμίλης. 30.
Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στοιχηρὰ τ ἀπὸ τῆς ἑορτῆς. Δόξα πλ β.
Τῆς ἐκκλησίας ἐν ἀνεπτοῦ. Εἰς τὸν ἔπαινον τῆς ἐκλησίας. Δόξα
καὶ νῦν πλ ε. ἐν τὸν ἄγιον μόρον. πανηγυρικὸν ἀπόστιχον μετὰ
Εἰς τὸν φόβον. Τὸ μαρτύριον αὐτὸ ὁδοὺς θεοῦ. Κανὼν τῆς ὁ
σιωτάτης, καὶ δ ἀπὸ ᾠδῆς. Καὶ τὸ ἀγιστ. Εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τ
θεοδότου προς κρατοῦσι α. ἀδηφοί μεγαλυνάριον, ἐπικεῖται εὐθὺ
σίου. Εὐαγγέλιον καὶ μαθηταί. Εἶτα ὁ ἱερεὺς γενηθεὶς
εἰς τὴν ὠδὴν τὴν ἡμέραν ὠδὴ τὴν ὠδὴν. Ζήλη ἐπὶ τῆς
ια ἑβδομάδος τῶ παθῶν αὐτοῦ τὸ μέσον.

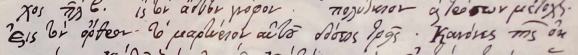

Μὴν ὀκτώβριος. ἔχων ἡμέρας λα. 31. ἡμέρα ὑπνώρας ια ὑπνώ.

Εἰς τὴν α. Τῆς ἁγίας Σκέπης τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου. Καὶ
(ἁγίου Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου) Σταυροπηγιακοῦ Μελῳδοῦ προσομοιαστὸν
Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ ἁγία Σκέπης ἐφ' ἑκάστου
,ι Τὰ προσόμοια ἦχος α. ἑκάστου
Ὡς τοῦ παναγίου θαύματος. δ' ὀρθρινὸς ποτ. ὁ ἐν ἀγγέλοις βοήσας,
τῆς μόνης δὲ ποιητὴν ἡνώσας κόσμου. παρθένε θεοτόκε. ὁ
Ὑπερ γὰρ Μαρίαν ἤπλωσε, τὴν πανίαν σου σκέπην, στεφανοῦσα
σασα χάριτος ἔπλησε, τὴν σὴν εὐδοκίαν θείαν, σωζομένη πά

ἁπάντας, διὸ βοᾶν μηδούνως, χάρις σοὶ ἔστω Σκέπουσα.

Σκέπην ἐπὶ ἄγαν αἴσχιστε, ἀσωμάτων δήμοι, καὶ ἔστιν ὁμήγυις, ἡμῶν πανάγαθος ἐπεσκεδάσατο, τὴν χάριν διὰ σταθὲ, σὺ μᾶρσον δι' ἣ σκέπης ἅπαντας, διὰ πόδε ἐγκλίνας ὦν, τὴν χαιρέβεσθαι ἐαυτὸς πανήγυν, ἵνα ἀγεκασμόρφον σκέπας, νέαν ἐνιδίωσα, πνεύσασθαι καὶ πνεύμων, διὸ σῴζε περιέμβο.

Σκέπην ἐπὶ πανάγιε πάντως, ὁ ἔστιν φερέτω, σκέπασον διὰ ἅπαντας, ἔστιν ἐπ' χαιρέ ἐπ, ἐκκαλυμμένεσθε, καὶ σῴζε ἐπ' ὀυχένων, πνεύσαντες πανόλου καὶ ἐγλίγεν. οὐ γὰρ τὴν μόνην ἄγνην, ἐσῶσαν ἐν κόσμῳ σεμνῶς ἐκτελέσασες. ὅθεν νῦν θὰ χείρες σπάσῃς, σήμερον ἡμέρασον, τὴν ἀνάμεσον πόδε, τὴν παντάνασσαν γένεσιν.

Δόξα τῶν ἔργων σημεῖα, καὶ χαμαιεὰν χορείαν, σήμερον ἐξ σώμεθα, ἡμῶν διὰ πανάγαθος τῆς θεοδόκε ἁγνῆς, τὴν Σκέπην ἐπὶ ἐγείραν, ἐπὶ διὰ ἔστιν πανάγιε ἐκκαλυμμένεσθαι, καὶ σὺ ἔσον ἐπὶ ἐγείραν, ἐκκαλυμμένεσθε ἐχθρὲ ἡ ναυάσεων. ἐύσασαν πυρὸς γένεσιν, ἐν ἡμέρᾳ κενέσεως, διὰ ἐν ἔστιν καρδίᾳ, ἐπὶ θερμὴ αὖθις ἀνάβηγμι. Δόξα καὶ νῦν ἦχος α'.

Κελεύσωμεν σήμερον, ἀσωμάτων μεγαλοφόλαι, καὶ ἡδύσωμεν ἐὰ τῆς παρθένε ἁγνῆς, ἐξαίσια θαυμάσια, τὸ ἐσέρφυες ἐκκλησίᾳ μὲ μεγαλυνοῦσες. ὁ ὀρθαγωγεωτὸς ὁ θεὸς αὐτὸς, ἀνθέκλας ὁ ὁσφὺς ἐβάσασε, ἐν τῷ πανσεβῶ ἐῶν ἐναχειρῶν ναῷ. ἐπὶ γὰρ ἅγιον Σκέπην αὐτῆς ἐκαταχώσασα, ἐπὶ ἔστιν παραδόξως ἐπέσασεν. ὅθεν ἐπὶ ἀνάμεσον ἐαυτὸς ἐφαλλόντες, ἐπέκεσεν ἡμῖν ἐκκλησίᾳ. σκέπασον καὶ ἡμᾶς πανύμνῳ Δέσποινα, ἐπὶ πεσόντᾳ σκέπῃ, καὶ σῶσον πανύβιον ὄγκον, ἐπὶ προσκυνοῦσες τὸ ἄχραντόν σε ὄνομα.

Εἴσοδος Φῶς ἱλαρόν. Καὶ τὰ ἀναγινώσκεται ἐπὶ Νοεμβρίου κα. Ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς εἰσόδου τῆς θεοδόκου. Εἰς τὸ Πλὴν Ὑπομένω ἦχος α'.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, βλέπετε σήμερον. ἡ γὰρ παναγία Θεοτόκος, ἐν τῷ πανσεβῶ ναῷ αὐτῆς ἐν ἐναχειρῶν ὀρθοῦται τὸ ἅγιον αὐτῆς Μαρόφορον, ἐν ᾧ τὴν ἀχραντον αὐτῆς κατοικησιν ἐκτελέσασε, σωματικῶς ἐν κόσμῳ ἀναστρεφομένη, ὃν ἔστιν χαρᾶ ὡς θαυμαστὴ πηγὴ ἐπέσασεν ἐκκλησίᾳ. ὦ τοῦ θαύματος, ὑπὲρ φύσεως αὐτῆς χάρις, ἵνα χαρᾶς ἀνακίμασα ἐὰ τέκνα ἀνύβαγμεν πρὸς αὐτὴν ἐν βοήσωμεν. Σκέπασον καὶ ἡμᾶς, ἐν ἵνα σκέπῃ σου

Δέσποινα.

Σκέψασθε ἀγαπητὴ θεολόγοι, παῦλαν τοῦ σοφοῦ στεγοκτέσσασα,
διασώζει παιδείας βιβλίαν ἀδήμονας, πρὸ ὑπάτοις νόσου πρὸ βροῦ
ἡγεῖ ἀγαθοβίου φυγάτερ, ἡνί αἰχμὴν ἔλω μανιῶν ἐπιλώσασα,
ἐν αὐλῇ προαγορεύοις οἱ σοφοῖσι ἐπιγενέσθαι. οὐ γὰρ ἡμεῖν
καλαφυγὴ, σκέπτε σωτηρία ἡ βοήθεια ὑσφάρχης, πρὸ ὅλα σὺ
σωτηρίας ἰχνεῖν, οἱ σοὶ ἱκέτες θεολόγοι ἱδρύσαμεν. ἦχος β'

Ἄσμα ἀοιδῶν ὑσφάρχης θεόνυμφε σέβασμα, ἄγγελων χαρά,
ἡ ὁρόλων σεραφμβία, θεανδρικὴ γῆς ἄγιασμα, ἀγάκλιτον
σοφῶν πλάσμα· χάσκει ἡ κλῆμαξ σοὺς σοφοὺς ἀναβιβάσασα.
πόλις σὴ θεοῦ, καὶ θεοῦ ἐμέμνοχε τὸ σέβασμα· σκῆνος ζωῆς παῦ
ἡμῶν, σεσεάσιτος ἀμπελὼν λειμὼν, θυμαλθέσιν πάγχευσον
τὸ παντώδης πνεῦμα τῶν θυμιάμασι· γάμους ἐμβασέσχες,
Μαρία ὑσεσεσθαι, χαῖρε τὸ θεῖον πνεῦ, καὶ ῥόδον πᾶ
πιον· ἰσάσθω τὸ σέσαρκ᾽ ἀγνὸν, ὡσεὶ ἀνθὸν γάμεσθαι, ὦ
εὐωδοδάκλωσος αὐτὴ τὸ νοητὸ πλῆτ᾽, ἡ σκέψη αὐαξήσεις σοῦ
ἐλαίου, Σκέψασα ἡμᾶς, καὶ σοὺς ἡνί ἄνω ὑμνοῦσας ἀδιλῶ
σα, ἡ σώσασα ἡμᾶς τοῦ ἡμιῶλιός σε. Δόξα ἦχος δ'.

Σὺ ἡμέσον ἢ παυλάτασα ἀλάσσινα, καὶ θεοβίους Μαρία, ἡνί
θεῖον ἢ ὁμόφωνον, ἀγεασθημφορον αὐλῆς σκέψει ὑεσε
χώσασα, τοῦ σοφοῦ παῦλας ἐπεύσασεν, ὡς σοφὸς ἢ πλεῖ
τὸ φωνῆς ἐν ἢ σκιῇ τοῦ Μαρίνος, ὃν ἰσραὴλ σεσεύσεσθε.
θλω γὰρ ἐαυτοῦ τῶν πόλεων σὺ ἢ χαῖρε σεσώμενος ἔσῃ
φώμαλ καθηγήτ᾽, ἡνί αὐλῆς χαῖρε παῦσασα· ἢ ἡμέσον
πλεῖ ἀνάμνησον ὑμνῶλες βοήσωμεν πρὸς αὐτὸ, μεγάλ᾽ σοῦ
ἡ εἰσῆγες· Σκέψασον ἡμᾶς τοῦ ὑμνοῦντας θεοχαείλως Δόξα
να· ἐσοῦ γὰρ καλοῦ σκέπτει, καὶ σῶσον ἡμᾶς ψυχὰς
ἡμῶν.

Εἰς τὸν αὐτὸν προσόμοια.

ἦχος δ'. Ἐφύσικας σημείωσον.

Αὐλῆς τὸν προθύσαμεν, χάρεσ εἰσῆλ ἢ ὁμόφωνος, σοφῶν ἄσματα
μεγάλημεν· πλεῖμόνιν σεσώμενον, Μαρίσθεον κόσμε, σάσα
σμα παῦλαν, σκέψει καὶ ἰσχὺς καὶ ῥεστοὺς, ἡμῶν ὑπάρχο
σαν καὶ σεσοφύλον, ὡς ἐαυτὸν ἐσεάσατο, πάλαγ ἀγάπες
εσουν. ἦχος. Πήασας ὁ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψίστος.

Μαρόφερον σκέπτασσε, ὃ σεσεσκέσσεν εἰσῆλ σοφοῖς, καὶ
Μαρίας δ᾽ ἀπὸ ἡμῶν, ὁ ἡμῖν καλήσεις ἐν ἢ μεγαστόνει

τὴ σὴ προσευχῇσι, μεθ' ὁλοχλείας σὶ ἐπιστὰ, ἀγρόνυς σὴμερον ἐπὶ
ἀνάμνησιν. Δι' ὃ στελοκεφόμενα, τῇ θρομνθίᾳ σου ἀχεαγῆ,
καὶ σὲ πόθῳ γεραίρομεν, ὡς ἡμῶν καλαφύγιον.

Στίχος, Τὸ πρόσωπόν σου ἰλιασόμεθα.

Θαῦμα φρικωδέστατον, ἐν ἁγίᾳ ναῷ ἐβλαχερνῶν ἰδών, ὁ ἀνθρέας
ἐξίστατο. Ἐπὶ πάντων βασίλισσαν, ἐβλαστόσαν σκέπην, ἀῦλος
ἐπὶ σάρκα, καὶ στελοκέσσαν λαόν, ἐν χειροτεύπνοις ὡς ἐνυό,
κηρόν. Χαίρων δὲ καλαπήνωσεν, ἐσωτερίας ἐλαμπὴν αὐδὴ,
μεθ' ὧν ἐν ἐρεμίαις, τὴν παρθένον γεαίρομεν.

Δόξα τῷ Θεῷ τῷ δόντι ἡμῖν τὴν σὴν.

Τίς μὴ θαυμάσῃ; Τίς μὴ δοξάσῃ; Τὰ ἐντερφέντα ξένα ἐκ θεσπεσίας
παναμνήτε Δεσποίνης; Καθεκάστην γὰρ προφάνεις ἐξ
ὑψηλοτέρου, ἐν τῷ σεβῆσι Σιμεὼν ὀλιγόβιος θεοπρεπέστερος.
Διὸ ὀλιγόβιος ἡμῶν ἡμετέρους, ἐπὶ ἀνωλέθρου ζῶν χαρὰ
βίῳ, ἡ Σταυρὴ ἐστολέσεν ὑπαρχόντων, καὶ ἀνοσιωτάτην
καλάσθεσιν πᾶν ἀσεμέναις σε, ἐπὶ σὺ ἐξ ὕψους βοήθησον
ἡ σκέπασον ἡμᾶς ἐπὶ παναγνήτου σκέπη παντὸς κακοῦ; Ἵνα
πίστει καὶ πόθῳ ὑμνῶντες ἀσάλευτοι, ἐπὶ σὶς πρεσβείαις σου
μισθὸν ἀῤῥαγῆ.

Νῦν Ἀπολύεις. Τετράτιον.

Ἀπολύσιμον ἦχος α΄ Τὸ λίθῳ σφραγισθέντος.

Πῶς σιτίσῃς σε ἐπὶ χαίρει ἀπύμνημον παναῤῥαγῆ, ἐν ᾧ ἐν ᾗ
παντέλει ναῷ σε ἐβλέψωσεν ἐστὶ σάρκι. Ἐν θαῦμα ἐνδόξῳ
τῶν πάντα νῷ, πῶς θεὸν σε Μαρίαν σῴζει, ἐρημεύθη
παναῤῥάντῳ ἐστὶ χαῖς, ἐπὶ σὴν ἀῤῥαγῆ φρόνον. Χαίρε ἐπὶ
αὐλήτηλος ἀγνὴ, χαίρε τὴ θεία σκέπη σε; χαίρε ἐστὶ σαν
μαθοῖς σε μόνη παναῤῥάντε. Δεῦτε.

Ἐὶς τὸν ὄρθρον μελῳδικὸν ἀναβάθμιον. Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Πᾶν σκέπτον ἀγνὴ, ἐπὶ σεβῆ προσευχῶμεν, ἐπὶ πάντες
ἐστὶ ἔστιν, ἐστοκέσσαν ὑῖλες, συμφώνως γεραίρομεν
τὸ ἐπὶ ὄζον ἐπὶ ἀῤῥῆλον. Τὸ γὰρ σέβρυας, σκέπη ἡμῶν καὶ
προφάλ, καὶ βοήθεια, ἐστὶ ὀλιγόβιος ὑπερχόντων, ἐπὶς σκέπτης ἀ
καμπτον. Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν β΄ Στιχολογίαν κάθισμα ἦχ. δ΄ Ταχὺ προκαλάβωμεν.

Ἐπορθῆς παναμνήτε θλίας σε σκέπης φρενῶν, χαρὰ νῦν ἐρεῖδ
πάσιν ἐν βλαχερνῶν σε ναῷ, λογικέρως ἐρελόμενοι, πάντες
πιστῶς

νὴ καλὰ χρέος, ἀνυμνῆσαί σε ὧδαι, εἰμὶ δὲ ἠνίδε ἐγώ, ἀλλὰ
βόμενοι κύδει, ἠνί χάεσι δαίμοσι ἀπαρύομενοι. Δόξα καὶ
ὧν δὲ αὐδὲ. Μελῴδει πομπεύσει καὶ ἤχοις γ'. Τὴν ἀεναόθλιε.

Τὴν θυμηρὲς σκέπουσι, ἠνί ἀστεροφόρβιοι, κὴ σωτῆρος μὲν
θεοχαείλιε. οἱ δὲ τοῖσι σανίζαθεοι, ἡμῶμεν κὴ δέσποι
νάμεν, κὴ καλλιστεφόμιδα. ὡς ἡμᾶς θεοκυίεσσαν,
κὴ ἁρπυζάσθαι, ἐπιπνοίησιν κὴ ἐβίκεν. δὸ κὴ σὺχεί
γως βοῶμεν, χάρις ἢ παῖδων προσασία. κὴ ἀνάρχους.

Οἱ ἀνάδασμοι Πρακτικόν. Μητοδίσμαι δὲ ἐνίμαβίσσο
Ἐναγγίλιον καὶ ζοκὸν, Ἀναστάσα Μαρίαμ. Δόξα
Τῆς τῆς τῆς θεοβίοι. Ἰδόμεθον δὴς ἐλπὶς. ἦχος β'.

Θυμῶν δὴς θεοβίοις μὲν δὲ ἐρμὲ σὺς ἡ· ἢ δὲ ἀσπρὸ
ρο ἀλαπὶς εἰς ἐ· Ὠδὴ α'. Ἀνάγω δ' ἐμάμεν.

Τὴν παῖδμον σκέπουσι, θεοχαείλιε θεόπουσα, οἱ σὺχοι
σε σήμερον σοῦμε γεραίρομεν, τὴν θ' ὅσιος, ἀντέσας ἐν
βραχέροναις, καὶ νῦν μηθόμενος, κὴ ἀνυμνοῦμέν σε.

Εὐφρόσυνον σήμερον· ἡμέσιν ἄγιε πομπεύσαι, κλῦσ ἔμο
τάβσσα δὴν θύμον σκέπουσι, ἀσπαζόμενε, ἡμᾶς δ' καὶ
χρέος· ἡμᾶμεν ὡς σκέπουσι, ἡμᾶς ἐνάτρυε.

Τὰ κοῦσμ' δὲ στέφαν, σὸξη δὴς σκέπουσ Δέσποινα, ἐξα
γαλλιώμενα ἐσωμεν ἔσται, ἅπα πιέσσαι, ἡμᾶς κὴ
ωνθεσσαι, ἡσθαπὸς καμώσεως ἢ θεοτόκος.

Αἴγων ἐαμάλωσε, ὡς ἐσερίχσαι δέσποινα, ἀνυμνεῖ
Ατως ἔγραμεν, κὴ θεαῖσι ἀμῆδας, πεμπόκεσαι, σὰς
πασσι τὴν σκέπη, εἰσῳ ἄπιον ἐμπεμα, ἐμάκαίρ
σαν. Καλαβαίσα Ἀνάγω δ' ἐμάμεν.

ὠδὴ γ'. Τὸς σὸς ἐμνησάμ.

Ὄφεσι γοεαικὴ πυρὸς δὲ ἐγὼ, κὴ ἐμὴ σκέπουσι πρὸς μὲ
ἐπαγγελίας ὠχέβ, σκέπη δ' τῆς παντέσκε σε, ἡμεῖς ἐξ
ἐσωκαρμένοι, ἐσεὶ ἠνί ἀπέας ἐλπὶν ἐσπεμεν.

Νερέμ ἢ παῖδα ἐσοκέσε, ἠνί θέσσαι σκέπου σεσφαντας·
τὴ παναγκεῖ δύναμεν γὰρ, ὃν δεμόνδρ ἀζεκτὲ, σκέπεσαι
ἡμᾶς δὸ σῴζεσ σε, σῴσσα θλάβης ἀλάτρους.

Τὸ σκόλος τῆς παῖδα ἀπεδίας, ἀλέγουσ μὲλπερ δὲ δὸν, ἢ
φῶς ἀσωπόσασα, χειρὶ δὸν ἐ στεφάσαν, σκέπου δ' ἢ
σκέπε σε, παῖδας εἰσῳ ἀνυμνοῦλας σε.

Ὁ πᾶσαν ἀόρατος ἀεὶ ὢν, ὑπὸ σκοτίας συμπεφυρμένης, καὶ ἔφωσε τὸν ἄνθρωπον, σὺ δὲ τῇ θείᾳ σου πίστει, σκέδασον ἡμᾶς ἀπὸ δόξης σου, καὶ διασώζεις κοσμάσεως. Καὶ βασιλεύσει.

Τοῦ ὁσίου ὑμνολόγου. Κάθισμα ἦχος β΄. Τὸ προσταχθὲν.

Τῶν μοναζόντων καὶ ὁσίως βιούντων ὁ πᾶσα, ὅρος ὑπῆρ σοι σκέπη βλαβῶν ἀπὸ συμβάσης, ἐν ὑπὸ δόξῃ παρθένε αὐλὴ προστηγάλων, δοξάσοι ἀκαταπαύστως μήτηρ θεὸ, ὡ ὥρᾳ ὑπὲρ καλοδώτης ὑπὲρ φοβερᾶς, αἰωνίου κοσμάσεως, ἐξάρπασον ὑπὲρ σκέπῃ ὑπὲρ σῇ, σκεπάσασα παντοτὲ, ἵν' ἀεὶ σε δοξάζομεν.

δόξα καὶ νῦν ἦχος δ΄. Ἐπιφανὴς σήμερον.

Ἐν ὑπὲρ σκέπῃ ἀχράντε, τῇ φερωνύμῳ σου, προσφυγόντας σκέπασον, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς, ἀπὸ κινδύνων καὶ θλίψεως, ὅσους ἡμῶμεν, τὴν πανσεπτόν σκέπην σου.

ὠδὴ α΄. Ὁ κατοικήσας ἐν δόξῃ.

Ἐπιφάνηθι παρθένε, καὶ ὑπὲρ σκέπην σκέπασον, ὑπὲρ ὅσιος ἐν σοὶ μεγαλύνει καὶ θαυμάζει, καὶ μὴ χρόνος ἐλεύσεως ὑπὲρ ἀσφάλειαν ἀλλὰ σκέπασον, πάντες ὅσιος ὑπὲρ χάριν.

Ἀνοίξον ὑπὲρ θύραν πᾶσι, ἐν ἐλέους πλάσματα, καὶ σὴ θεία σκέπη, σκέπασον ἡμᾶς ἐν ἡμῶν ἐσε, καὶ ὑπὲρ παθῶν ἡμῶν θλίψεως φαγώσατε, τοῦ ἐγερθῆναι σε, μνείαν σὴς σκέψεως ἐφανέρωσε.

Σκέπην σε πάντες παρθένε, οἱ πιστὶ ἐδεσπόμεθα, σκέπασον ὅσιος, σπαίρας, ὑπὲρ προσκαλουμένης ὑπάρξεως, σοῦ παναγία ὄνομα ἡ ἐλέησον, ὑπὲρ δοκιμίας σου, δόξα παρθένε τὴ σκέπην.

Ὑπὲρ κόσμοις δοὺς παλαιοῖς, ἀχωρήτως καθήμενος, σὲ ὑπὲρ ἐς ἀγαθὸς, κάθησι παρθένε ὡς πέτρα, καὶ σκεπασθέντες ἐλεύσεως τὴ παυλήμασι, σκέπη σώσασα, πάσης ἀναγκης καὶ θλίψεως.

ὠδὴ ε΄. Ἐξέστη ἐπ' ἀνθρώποις.

Ὡς σκέπη ὑπάρχουσα, παρθένε ἡμᾶς σκέπασον, ὑπὲρ δοξολογοῦντας καὶ ὑμνοῦντας, τὴν θείαν σκέπην σου ὑπὲρ ὑπερθαύμαστον, καὶ ὑπὲρ σωτηρίας φανεῖσης, ὑπὲρ ὑπὲρ ὥρᾳ ὑπὲρ κέρατος.

Θεὸς θεοπάτωρ, ἀνθρώπου ὡς ἐώρακε, σκέπην σου ὑπὲρ θέλει ὑπὲρ ὅλῳ ὅλος, ὑπὲρ ἰσχύος ἐσκήνωσε δηλοῖ, σὺ ὑπὲρ παντὸς ὑπὲρ φανεῖσι, θείαν ἀδίκησιν, ὁδὸν σκέπης ὑπὲρ ποίμνιόν σου.

Σκέπη καὶ καταφύγιον, ἡμῶν ὑδατόρχης ἀχράντε, φεῦγος καὶ ἀλλαγὴ προστασία, ἀεὶ κινδύνου καὶ ἐξ ἐρεύνης ζητοῦ, ἡμᾶς σκεπασθέντας ἀεὶ, ὑπὲρ ὑπὲρ ὑπὲρ ἀμήτωρ, σκέπην πάντες ἀξιάσωμεν.

Σωτὴρ ἐσταύρου, ὑπὲρ χθονα πανάμωμε, σκέπης μὴ φύγῃ
τοὺς σοὺς σοῖς δούλους, ἀεὶ παντοίων δεινῶν μὴ βλέπῃς,
σπόρῳ καλαδώσεως ἡμῶν, μαχαίρας ἐχθρικῆς, μὴ σπ
σκέπουσα χάεσ. ᾠδὴ ς'. Τὴν θείαν ἐλπίδα
Πᾶν θεῖαν σκέπην ἐλάβομεν, παντέμνητε τῆς σῆς ἀληθείας·
κῆρ μὴ ἀθλίως μου, ψυχὴ μὴ χάσωσιν σκέπασον, ὅσους
ἀεὶ γεγενέσθαι θείαν σκέπουσα.
Ἡ οἰκτιρμὸν ἀγαγοῦσα, μὴ μνήμη μὴ σεφθῆς παμνήμονος,
τῆς θείας σκέπης σε· σκέπασις κῆ γαρ θεῖ οἰκείωσε, κῆ
διασῴζης παίαγε ἔλεος πρεσβείαις σε.
Ἀγγέλων λάζυς παναχράντε, βροτῶν τὰ συμφέροντα μέθεσσι,
τὴν θείαν σκέπην σε· σκέπουσα γαρ πάντας τῇ σκέπῃ
σε, μὴ ὀλέσθαι καρδίας ἐλπίδι μὴ σκέπασον.
Ἦχον παναχράντε δέσποινα, ἀνόρθωσον ἐκκοίλια εἰς ὕψος
θεᾶς, ἐν πλατυσμοῖσιν, κῆ θείᾳ σκέπῃ σε σκέπασον, μὴ
πόλεμοι ἐλπίδι κόπη δὲ κληρώσου. Καλλιόπη Τὴν
θεῖαν ἐλπίδι. Κοντάκιον ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.
Τῇ θεοτόκῳ οἱ ἐκτοὶ νῦν προσπελάσωμεν, κῆ τὸ Μαρίου
θεον αὐτῆς καλαπασάμεθα, ἀναμίγδοντες ἔρημα καλὰ
χρέος. Σκέπει σθῆν γαρ ἐκφεύ ἀπάντας σκέπουσα, κῆ φεύ
εθσα ἐκπαντοίων ἐκκλησάσεων. θεοῦ πῖ κεάζομεν,
χαῖρε σκέπη, δηόφωλε. Ὁ Οἶκος.
Ἄγγελοι θεαπτῆν, κῆ θεολῶν ἐκπηδῆς γῆθεν, ὁμφωνως α'
Ἀνυμνήσωμεν πολῖται, πλὴ ὑπερφώνε σκέπη θεῦ Μη
τρός, πῖ ὁ ἐλπίζειν ὁ ἡμῖνός παεσαθξως εἶδε κῆ προς αὐτὴ
ἔρημα θεοσεσάγμεν ἀναβοᾶσις.
χαῖρε ἡ σκέπη μητρὸς ἡμέτε, χαῖρε Μαρίσεων θεῦ Παρθένε.
χαῖρε πίστις χαρὰ στεγασέσσα. χαῖρε ἐλπὲσ ἀκτὶ καλαβοαῶσα.
χαῖρε ὁδῆ θεῦ σοῦ θεόσαγμας, διασῴσις ἐνάρετος.
χαῖρε ὁῦ θεῦ καρδίας σε, στεγασέσης ἀκηλαύτως.
χαῖρε σύνεγε ζῶσε, θεῦ σῶμα ὁ ἐκτίσας,
χαῖρε σκέπη θεῦ κόσμου, θεᾶνων πλαλιέα.
χαῖρε σ' ἡς ἡ χαρὰ ἡμῖν ἐβλάστησε. χαῖρε σ' ἡς ἡ ἐλπὶς καὶ
ἡ πανσε. χαῖρε σκέπη παρθένε, ὀλέσεων σωτηρία.
χαῖρε Μήτηρ κεκλῆσε, ἐκ θεῖου Προσταία.
χαῖρε σκέπη ὁ δηόφωλε.

Μπή ὀμίλωβεν α. Τὴν ἀνάμωτον σοιτσμε τῆς ἄρμας σκέπτης τῆς ὑ
πεκεμμας θεόβιστ. αὐ ὁ ἄρμος βλησείας ὅολλα χεκεμ σαμος ἐνλῶ ναῶ
ἐν βλαχερναῖ τῆς βασηλίσσης ἐων πόρκεων ἐβεπάσαβ. ηίλιοι.
" ∑κέσπος ἀρμὶ, πιστὸς ἀπτανβας σκέσβας.
" ∑κέβη γαρ σεῖμος, ἡ σαπκία νώρμα,
" ∑κίσα τοῦμβα πιστῶν ἀσαίλων κόεπ,
" ∑κίσπεν ἡμᾶς ἐν τῇ θνίμος σκέβη.
∑κεβασὼ ἐπὶ πρεύῃ Μαβρέσου ἄρπης ὑμπεσῶμος.
Ζυίλμος ἰοῦ θεώμαλος Διήμπος.

Τὴν ἡμὲν θεόβιστ ὠμορρέσου ὀξερ ἐβόρμ ἐβὶ κεβαγῆς σκέβ
σα ἡ ἄρος αὐβὶ σαμα ὡς ἡ θεωσῆλε ὑῆ ἡπὶ ἀρὰ αὐβὶς ἡῖ
νορα κοίκεπος. ἡ ὀξερος ἦβι αὐβοχεσος μαῆμος. ἐβρῆσβ ἀβὸ
ἡπὶ παῆξσίπε ἡῖ ἐλεῆβ ὑῖ ἰῶ ναῶ ἶων βλαχερναῖ ἐβὶ πῆς
βασῆσίας λέσβος ἦβ Μεῆρῆβ. ναβσὸς κὴ ἡ ἀρὰ αὐβὶς ἐβόββλε.
ἦβι ἡ ὀρέσμα ὀβὲ ἐῆκεσαν ὀβεν ἡ ἄρσῆβς σαμα, σβέῆσκεβ ὠμῶμε
ἡπὶ ἀρὰν ἰώπε, ἡ ἡῖ πωῆρωλβχεπβε ὑῆς ἡῖ σβεβῖ ναῖ ἡῖ ἐῆ ἶων
χαμκοβεαῆσίας. ἀᾶ ὁβσία σοππᾶ θαυμεάπα παῆῖβ ἐλῆβν.
ὑῆς αὐῖ πῶῖ ναῖ ἶων βλαχερναῖ ἐῆιοῦ ἀγευσῆβ συχτάπος,
ἡ μαῆσπα ναῖβ πασεσκοῆπι. ὑῖββε ἡ ὁ ἄρος ἰοσμαπος ὀμεῆαῆβ
ἐχπικῆβεν ἀγευσαν. ἡ ἐῆμεν ὑῆς ἶῖ ὑῖ ὑῖβς ὑῖεν ναῖ. (ἶῖ ὑῖ
ἐῆεῖ ναῖ ὑαῆχῆρου) ὑῆς αὐῖ ἶῖ ναῖ μῖαν ὑῖκα ἀγευσῆβς ἐ
χαμῆπς βλεῆσκβ ὁ ῆσεῖ ἐπῖβεαῆπος μαῖῆῖς νευβῆς ἶῖ ἀρὰ
αὐῖεῖ ἶῖ ᾶᾶ χεπῖ σαχχ. ὁ ἡ ὑχτεον ἐῆμε ναλαῖαξῆς ἶκαν
ναῆῖβοῆχεως Εὐῆρῆμος μεῆῖωμαοῆῖ. ἶῖβν χε ἀγευσαν
ὑς ὑῖ ἰῶ ναῶ ἶων βλαχερναῖ. ηῖῆῖ ἡ ὁ ὅσπος αὐῖεξίας ἶῖ
σαχχ ὑβοκεπῖοῆῆῖ. κὴ σπεῖλελαῆβε ὠῖεαν ἦβς ὑῖκῆς,
ὑῖβ ῖῖ ὑκεῖαν ῖῖβοῖκεμ ὑῖ ἐχχεμμε ἀᾶῖ ῖῖ ὑεᾶαν πῖχμε
ναῖ ᾶβυρροσπαῆμε ὑᾶῖ ἐῆμῆῖ ἀῆμαν ἀῆῆῖκαν, κὴ χῆεσκεν
βλεῆμε ὑᾶῖῖ ἦμῖβ πεᾶεῆμε ἡ βαῆβῆᾶ ἦωαῖνε. ἡ ῖῖ ἡῆεσμῆῖ
αὐῖβς ῖῖβῖ ἡ ἦωαῖνε ἶῖ ὑεᾶῆῖᾶ. ἐῆῖβσα ᾶῖ ὑῖς ἶ μῖσσι ἶῖ ᾶμῶ
νας ηῆῖνασα ᾶᾶ ἰσναῆ αὐῖβς σεασπῖᾶῆ ἐῖᾶ ἐσχχῆ ὠῖεαν, ᾶᾶ
ηεῖνσ ῖεαῆᾶῆᾶχχεσα ἶ ῖῖσσῆς αὐῖβς σεᾶσπῖσσεν ὑᾶεῖ ἦβς σα
πῖεῖας ἰῶν σῖχαν. ὑῖῆῖ, ἰσχῆᾶῖσα ὑῖς ἶ ᾶμῶν ᾶῖναχῆᾶῖεῖσν
ὑῖῆα ἡ ᾶμῶ σπεῖς ἡ ὑῆχσα ἶ ῆσεῖ αὐῖβς ὠῖμορρέσου
ᾶᾶβῖσα αὐῖῖ ηῆῖᾶ ἡ ἐῆχ ἐμῶεσσᾶῖ ᾶμῖ ᾶαηῆῖκαν πῖχμε
ἡ ᾶᾶβῆῖᾶῖσα αὐῖῖ. ἶ ᾶᾶβῖν ᾶῖᾶῆῖκ μῶᾶ ἡ ᾶᾶβῖσει
ἐᾶᾶ.

ἐρώτησον αὐτὸ ἐὰν ἔστιν τὸ μαρτύριον ἄλλο τι ὃ τῷ ναῷ ἐρεῖ, ἢ ἐπίτασιν αὐξήσεως, ἢ ἔστιμεν λαμπρὸν ἀξιαπηγήτου ὡς ἤδη ἐν ἐξαρέσεσιν θαυμασίας. ὃ δὲ ὁ τῆς Δίκαιος θεὸς κατ' εἰσόδους πῆξε, ἐξαίρετο τῆς ἀμπελουργίας αὐτῆς ἔξηπε λαμπρὸν. ὕβλα ἀναπλήρωσε ὄλμους καὶ ὄλμους, ἐξήρασε ὄμοι μετὰ τῆς θεοβίου. Ταῦτα ὁ ἄγιος αὐθεντίας θεωρεῖν ἤμελε πρὸς ὃ ἐξικνοῦτο ἡ ἡδονὴ αὐτῷ. βλέπουσι δὲ ἐκεῖνοι ὅτι ἀ μὴν οὐσίαν ὅτι κτίσει μετ' ἐκ ἐστερήσατο ἡ σωτὴρ θήκ νας ἐν χερσὶν; ὁπὶ ἔπτε. ἀφ' πάλαι, βλέπω ἡ ἐγώ, ὃ ὁ ὄσος ἐχάλασε ἐν ἐξαρέσει τὸ χάλασμα ἐν θεωρίᾳ ἐν διαιτᾶν μυστήρια. ταῦτα γὰρ τῆς ἁγίας Σικέρης ὅτι ἀ νάμνησιν σήμερον ἑορτάζομεν. ὃ ἐν αὐτῇ ἑορτάζει οἱ σῶζε δόξῃ βασιλεῖς καθὼς ὡς τὸν ἑορτὴ ἐξ σωτηρίας ἀφ' ἧς συμπορεύει ἐκ καρδιᾶς καθὼς ὁσίᾳ θ' χριστοῦ. ἡ δὲ ἡ αὐτὴ ἀ σκέπη ὅτι θεοβίου ἐστερήσατο ἡ ἐν ἄγιοι τὸ δέος, ἡ ἐν ἐυχάριστος ἐὼς ἐνέα ἀφ' καλοδεσμᾶς ἀπολεῖσθαι, ἡ ἔτι χαρᾶς ἔπιξαν, ἡ ἐπιλεύσις θανατικῶν νόσων. ἐξ ἐκεῖ ἀκοιμήτοις προσευχαῖς χυλευθήκαμεν ἐκ σκιᾶς, ἡ ὅτι ἐλπὶ κολάσεως ἀμήν. Ἀναπαύσεως ὅτι ἡμέρας. Τῶν ὅτι θεοβίου ὡς προσευχαῖς. ᾠδὴ Ζ' Οὐκ ἐβάλοσαν.

Ἡ πηγὴ πίστεως ἀνεῴχθη, ἀθρόως ὅτι, ὕμνος προσάγει, ἐκ τοῦ πνεῦ μιλεῖ τὴν σκέπην γεγεόντες ἐν Μαθοείᾳ αὐτῆς· ἀνακεφάλαιος σκέπη ἡμῶν ἡ καύχημα, οὐ ἐπαρχεῖ θεοβίου.

Ὡς ὑπερβάλλουσαν ἀνάκλησιν ὑφάξασα, ἐν βασιλέως χειρὸς, ἔλπασα Μήτηρ θεοῦ. τὴν σκέπη ἐκ θηλάσας· σκέπουσι πίστεως τὴν πηγήν· ἐν κεφάλαιον σκέπη ἡμῶν καὶ καύχημα. οὐ ὑπαρχεῖ θεοβίου.

Σὺ ταμεῖον παρθένους, ἐν μαῖνα ὑπὲρ ῥέουσα, ἐν ἐξαρέσει ὦ, παρθενικοῦ ἐκ Ἰωσῆ, ἢ σὺ σορὸς σήκωσε, ἢ ἐν Μαθοείᾳ, ἐν σοὶ ῥέουσα, παρθενομήτωρ ἁγίασμα, ἐκ πίστει σκέπουσα πάντας.

Ἀϊδὴ φωνὴ ἐκ θεοῦ ὑφάχθησα· Τεκάδος ἀνίκητα, ἐκ ὑδάτων θεοφόρε, τὴν σκέπην σέβασμα, σκέπουσι ἐν ὑμνῶσι· ἐκ σοὶ κεφάλαιος· ἀληθεμένος πάντων, ὁ καρδιὰ ἐκ σκέπης καυχίας. ᾠδὴ π' Πάντας ἀναγκῆς.

Ἀφέας σαῶς ἀλ' ἑόντα, τῷ πιείμεθ' ἆρα συμπάσεται, ἢ νεῶν
ἀέκοντα, ἐβλαχεύειν ἐώσασε, σέ τῆν ἀμὴν ἐπόμενος ἐξέρχο
μένην βαμεσεύν, μὴ σκέδασον τῆν σκέδιον πάθος· βοὴ ἔσει
ἔσμενος, ἢ χαρίεις πλησίον.

Ἠμέτερ ἐὴ νῆες νέστεροῦ, ἢ σκέπτομ θεοῖσε ἢ ὀλόφωβος, σκέ
δασσα βοὴ σάρκος, βοὴ ὑμνοφορῆσε. ὅθεν βοσμὲ σκέδα
σον ἡμεῖς τῆ σκέπτομ, βοὴ πούθ' ἐπίξηλος τῆν μενίαν, σοῖς
ἀμὲς σκέδης, οἱ μὴ σκέδασ σοῖς σάρκος.

Ἄλμπις βοὴ σεσεῖς μὴ βεσαγίτε. ἡμεσεσθαι σοπίωμεν νεφέρκε
σα, ἀλλὴ θέας σκέπτομ σε, σκεπασεν βοὴ σάρκος, βοὴν φω
τωμεν σεμέσσα τῆς σοῖς ὑμμένεως, μὴ πνεῦσα θοὶς σὲ ἀὴν
μυσῆς, μὴ σβεσορῆσες βοὴν σὸν ἀμὲν σκέδην.

Σκεδη μὴ ἀκέπτομ μὴ ἔκτης, νεφέρκεις θεσκεπῆρε μὴ σεο
σωμεν, ἐων προκαμμένωσε, σκεδσσα μὴ φώσσε·
ἐὴ σμεσεῖν μὴ βίηεν ἡμεῖς βοὶ σάρκος· ἀλοὶ κακέχεος ἢ
μνεῦμ, μὴ σβεσορῆμεν, βοὴν ἀμαχόν χάθε.

ὠιδὴ θ'. Ἄρας μνημῆς.

Σ·κέδην βοὶ σεσεῖς, μὠμενος Διάσσυνε, πλὶ ἡμερόμορφον,
χάθες πρὸς σὲ λέγονες, ἰὸ βῆ ἔνηξε ἔρσκοι παχάθοι, χαὶ
με κεβῆη ἐμῆχε τοὶ νανὲ ἰσεαγῆ, σβήσσα, πρὸς δοὶ
ἂν κακάπαυσι, σράμεν βασγίας Παιμμῆς.

Σκέδη κεαβᾶ, νεφαχῆς παλάτασσε, σκέδσσα ἄσταν
ἄς, ἢ προκαμμένωσε, πλὶ ἀσεσμάχοι χάθεν
παῖδες. ἀκασσύνες ἡμὲν μὴ γὰρ ἐώπασε, ἰὸν τῆς πιᾶτες,
κεφὴ ἀκαύσσαβε, μὴ ἰὸ φῶς ἀμῆδες ἐκμάκασσε.

Ἄλμις κεαῦ, μὴ βάδες βοὶ ἄσμερον ἰὸ ἐρμηνίσθεμ, σοῖσες δέσ
δέασσυνε, ἄρας μὴ μῆτες ἰὸ σὰ μελέσσοιτε; ἰὸν σεαῦν γὰρ
ὕπερθε ἄὴν σλίαν ἔς, μὴ βοὶ παῖδες, σοῖσεν ἀκασσύσσα,
βοὶ ἀδέγε πυρὸς τῆ δεσσέλασε.

Ὦμες ἐκμύκλη, συνδράμαμεν σήμερον, παῖδες ἐεσδέχεσζοι,
τῆ παυδήμω ἔσοῖη, τῆς ὕδερβεμ Ζαιέπης Μπέος βὲ θεσ
ὡς ὁ αὐτὸς σκεπόμεν ἐῆων δόχεν βὲ ἐχθεὲ, μὴ ἡμαυδες
παῖδες τῆι ἀπέχεμε, βοὶ ἀμὴ σεοθέκοι ὀδέασσυμεν.

ἐξυποσχέσεις. Ὀδεαυοὶ βοὶ ἄσμερ.

Ἠμὲν σκέπτομ κόεν, ἐδοκαζῆν βοὶ σοῖσες, ἡμεῖς δὲ ὁ μοιολεὸ
Ἔεσε, σκέδεν ὀλόεν μὴ ῥεσζῆν, ἀδὲ παυδέσε ἀνάμμης,

ἀ

πήμονας θεοδίκε.

Ἕτερος ὅμοιος.

Πῶ κεκλαῖσαι σκέπε, πῶ ἀκομπία πρεσβεία, ἡμᾶς ἀμνήσ-
τους σῴζοις, φυγαδικῆς παντὸς ἀβγαβείας· σὲ γὰρ κεκτήμεθα
παντὸς, καθαρμὸν τῶν ἁμαρτιῶν.

Εἰς τοὺς
Αἴνους τὸ Πᾶσα πνοή· ἦχος δ· ἡ ἑβδόμη προσόμοιον
α τῆς θεοδόκου. ἦχος α.

Τῶν θεσπεσίων θαυμάτων.

Ζ.νίπη δὲ νοσῶν ὑπάρχεις ἀσυχαείλωτε, σκέπασα βίον σὸν σῴ-
ζοις, ὡς ἔστως σε ἱκέτιδες, πῶ ποθῶ σὲ καθορῶν ὦ λιμέν,
ἀποδίας παύσῃπε, πῶ πλεῖ ἀμίωντον σκέπῃ σὸν ἀεὶ ψυχῆς,
πεσουσῶδας χάνει δεῖσσαν.

Ζῶς θαυμαστοῦ πῶ παραδόξου θάυμα ἔδειξεν, ὁ ἥρως ἀληθείας,
ὁ σοφὸς δὲ ἐλεγχόμενος, πλεῖ σκέπῃ τῆς παντὸς πλεῖ θεο-
μάχης, ὡς ἔστως ἀτειρόσσασαν, πῶ ζηλήσαντες ἀσεσκεπῆ
ἐπὶ τοῦ ἐχεῖν, ἐξεπάντου ἰσχὺν αὐτῶν.

Δῶτε ἀείσασθε χάειν παῖδες θεόφρονες, ὑπ' ἴδιης παντεσθε-
σκέπῃς δὲ σεσῳσμένοι Μαρσέᾳ, πῶ γὰρ ἀρθρώσω, θεῖαι δόσεις
ψυχῶν, πῶ σωμάτων πλεῖ ἴασιν, σκέπασα παῖδας ὡς σὸ
ἔχη ἐγκλειστῆ, ἀθλημένας πλεῖ αὐλήγης.

Ἀφθόνως πᾶσι παρέχει χάειν ἀέναον, ὁ σκέπασα παρθένε, πῶ ἐ-
δώσας τῇ πεύμονι βυσσοῤῥοῦ, πῶ πηγὴ ζωῆς ἴασεων· σὲ γὰρ
μεσίτην πῶ σκέπαν πῶ ἱλασμόν, ἀνυπάρθεν κεκτήμεθα.

Δόξα, ἦχος πλ α.

Ὅτε ἐφανερώσω ὁ Σκέπασα πανάχραντε, ἐπῆλθε δὲ σλαβῶν ὅλω
νείῳ ὁ δόλαμψ. πῶ πᾶς σοῖς ὁδαῖσι κοσμήμενος σέσωσται. διὸ
πῶ ἡμεῖς τῇ ἀχραντοφόρῳ αὐτῆς ἀγίᾳ προσεύχεσθε, τῆς πολυ-
ε χάειος ὀσφραινόμεθα, τῶν ἀχραντοῦ ἐμῶ θαυμάτων αὐτῆς ἀπειρί-
μητοι. ἀνεξιχνίαστος γὰρ ἔστιν ἡ πηγὴ ἀγαθῶν αὐτῆς, ἡ πᾶσι
χοὴ ἐῶν ἐκμάλων, ἀεννάως βεαβύζης. διὸ δεόμεθα, σκέπασον ἡμᾶς
ἐν σῇ σκέπῃ πιστῶς, ἡ ἐγκώμιος κεκλῆσται βοῆ ἐκβοῶντος ἡμᾶς παντὶ
κασσα. σὺν γὰρ σοὶ ἐσμεν τῇ μεσιτείᾳ σου.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὰς Ἐκτενοῦς Τυπικά.

Καὶ ἐν τῷ τοῦ κανόνος τῆς θεοτόκου ᾠδῇ γ', καὶ ἐ. Ἀπόστολος. Ἀσκη
φοι. Ἀγαπᾶ ἡ πρώτη σκηνὴ οἰκουμένη χαρίσας. Ἐκ τῆς ἀναστάσεως. Ἐναγγ. Εἰσοδικόν. Ὁ ἐξ οὐρανοῦ ἐκ
Μεγα- Ζ.νίπη ὡς ὑπάρχουσα ἐν πίστει, σκέπασον παρθένε, ἐν ᾗ σκέπῃ σου
λυνά- ἐπὶ σκέπῃ, ἐν ἐφανερώθη, ἐπὶ κεκλαῖσαι σκέπε, πῶ χαίρει
ριον σου γενέσις ἡ ἁγία σκέπασον.

Ἰχθύι τῷ ἱερῷ ἐφαπλωθεὶς ἡγεμὼν πιμπλᾷ τὴν ἀγορὰν ἀκεστρίδα τε ἀρτοσωμάτων. Ἀγγελία εὐθὺς ἀσυθώσιος. Πλεῖα κοχλιὰς δ' ἀλιτοσίτου ἀλαπᾶς, ἀγγελία τῷ ἐσωτέρᾳ μελίᾳ δὲ ἀρτοκυκεῶνι. Ἐξοῖς βόμοι, ἡ ἄγων αὐτὴ μελὶ τοῦ ὕδατος σκέπης ὄρνις. Εἰς ἰσὶ χηλόφρων. Ἡ γ' ὠδὴ τῆς στοβίων. Ἡ ἡ ἡ δὲ ἀδωτέρᾳ. Ὁ δὲ δ' τόξος πρᾶξιν ἰσὶ ἀδωτέρων. Πτῶσι μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ, ὁ νομεὺς θνατός. Ἡ τῆς στοβίων. Εἶχεν ἡ δεινὴ σινιὰν ἀλεχώμεθα χαλεπὰς. Ἐναγγέλιον καλὰ χοιρὸν. Εἶσιν ὁ ὡς ὁ ἀνόνατ' ἐμεῖν ἐμὸ ἀνοσν. Καὶ τῆς στοβίων. Ἐξοπλῶν ὁ ὡς ἰσὶ μεῖμνι ἐνε. Κοινὸ ἦκεν ἐς πᾶσαν ἰσὶ μῦ. Καὶ πολίσιον σωτῆρι χήτρᾳ.

Τῷ ἀρτὸ ἑρμαλόφωρος κωφεναῦ, κἠ ἰσὶ ἀγίας παραδιπλαδόλυκος γαστὴρ. Ἐξ ὃ κύκις ἐνεκεάζε προσόμοια ἰσὶ ἀρνὶ σὺ ἐν δέξα ἦχος πλὲ. Τοὺ φωτῆρα ὑὶ τεσμακοῦ. Ἀδοξολύσιον. Καὶ ἐξ τὸν μέλχος. Ἐξ ὑὶ ὄρθιον ἀναμπώσκλᾳ ὑ μαθλίνου αὐτὸ. Ἔχνεμ ὁ τεσσάρτιος νεφέλιος. ⁋ τὸ ⁋ ἀρχή. Μίκρε κωφεναῦ δὲ ἐγὼ ἢ μπ' "Ἐξ ὑὶ τίχοι ἰσὶ ἀγίου ἰσὶ ὁ ἰλάσκομαι. Δόξα ἦχος πλ δ'. Ὅπῃ κακὸς πρόκεν. Ἀδόξαστον προὶ ἑβδομ. Ἐξ ἐνεκεάζε ἀρχὶς ἐξ ἀ μεγαν Ζηδὶ ωκεκεᾶ δοξῆς ἰσὶ πεμπτῶ. Ἐναγγέλιον ἠχενοσμῆτο.

Τῷ ἀρτὸ ἑρμαλόφωρος ἀλιτοσίτου δὲ ἀλεκτοπαιδὸ. Ἐσπέρας ὡς ὃ κὲ ἐνεκεάζε προσόμοια τὸ ἀρτὸ. Δόξα ἦχος πλὲ. Δοῦξ ομφαίνως οἱ ἐσχοὶ ἡκὶ κῶ δῶν. Ἐξ ὑὶ τίχοι προσόμοια τὸ ἀρτὸ. Δόξα ἦχος πλ δ'. Τῶ ἐσσπὸ μώτως. Ἀδοξολύσιον ἦχος δ'. Χρησθῶν ἐν ἀδαχθοὺς. Ἐξ ὑὶ δόθεν ἀναμπώσκλᾳ ὑ μαθλίνου δ' ἀρτὸ. Ἐξαστιχάσεον τὸ ἀρτὸ. Ἐξ ὑὶ ἀγίτι προσόμοια ἦχος α' Τῶν ἐσσπὸν ἰαμμάτων. Δόξα ἦχος πλ δ'. Ἐν ἑρεῖσι κἠ μαθλίνου. Ἐξ ὑὶ τὸν ἀγαθὸν Οἱ μακαρεσμοὶ δ' Τὸ ἦχος. ⁋ ἡ ἡ ἡ ὠδὴ τὸ ἀρτὸ. Ὁ δὲ δ' τόξος Πράξεων ἰσὶ ἀδωτέρων. Ἐξ ἰσὶ πρίσεως ἐλκύσας, ἐν ὀχυρωτὸ τὸ παῖδα. Ἐναγγέλια καὶ μλάθαν. Ὁμοία ἐ ἐπὶ ἡ ἐκαστὰ ἰσὶ ἐσσπῶν ἐμοῖσεν ἰσπὶ καὶ μαργαείβε.

Τῷ ἀρτὸ ἑρμαλόφωρος ἐσιτοσίτου ἀλιτοῦ. Προσόμοια. Χεστὸ ἰσὶ ἐν ἐνιλλαχθοὺς. Ἐξ ὑὶ τίχοι ἰσὶ ὁ ἰλάσκομαι. ἠλὶ ἄνισα. Τῶν ἁγίας μεγάλους χεῖσιτος. Ἀναμπώσκλᾳ ὑ μαθλίνου ἰσὶ ἀγίου ἰσὶ ἀγίτι ἰσὶ ἀγίτι ἰσὶ ἀγίτι

Εἰς τὸν ὄρθρον ἀναγνώσεις τὸ ἀπόστιχα τὸ ἀσματικὸν ἦχος
Οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου, καὶ τὸ ἀπόστιχα εἰς ζ. Ἐξαποστει-
λάριον. Εἰς τὸν αἶνον πάσα νῆσος. Δοξολογία τὸ ἀπόστιχον
ἦχος α' Χριστὸς ἀνεστάθησαν. εἰς. καὶ τὸν εἶδε λελαβον. Τῶν
μυρεφόρων φωτί. ἦ, Τὸν τῆς ἀβύσσου βυθόν. δόξα ἦχος πλ. β'. Τῷ
ἁγίῳ τῶν ἀρθρῶν. Καὶ νῦν θεοτόκιον οὐ τὸ ἀμόσγαμος.
Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολύσις. Εἰς τὴν ψαλμῳδίαν
ὠδὴ γ', ζ', η'. Ἀπόστιχος προσόμοια. ἀδελφοὶ οἱ τὸν
ἡμᾶς τὸν ἀπόστιχον. Εὐαγγέλιον Ἐφωδίου β'. Οὐ
τὸν ὀνίαν. Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Πρὸς αἶνους μεσωδίων Στιχηρὰ καὶ βαΐκα. Ἐξαπτέρυγα
Σουδαρίου τῶν ἁγίων. Δόξα ἦχος δ'. Στιχηρὸν ἦχος βαΐκα,
Εἰς τὸν τάφον τῆς ὀκτωήχου. Δόξα ἦχος πλ. δ'. Ἐκλελυμένη
τῶν μαθητῶν χεῖρα. Καὶ νῦν θεο. Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἀπὸ
μεσημβρίας τὸ μαρτύριον αὐτῶν δόξης δύο. Οἰκανόνες τῆς
ὀκτωήχου, ἡ τῶν ἁγίων εἰς ζ. Ἐξαποστιλάριον τῶν ἁγί-
ων. Εἰς τὸν αἶνον ἑβδομάδα ἐν ἁγίοις ἦχος α'. Δαυΐδ
καὶ πᾶσα ἀνεβόων. ἦχος δ'. Προσεπλάσεν ἡδὺς ἄρτος. Δόξα
μένος στέρνος. Δόξα ἦχος γ'. Ἐν καλῷ, καὶ τέρατον. Καὶ
νῦν θεο. Εἰς τὸν τάφον τῆς ὀκτωήχου. Δόξα ἦχος ε'.
Καθεύδουσα παῖδα ἡ δικαιοσύνη. Εἰς τὴν ψαλμῳδίαν ὠδὴν γ'.
Οἱ μακαρισμοὶ τῆς ὀκτωήχου εἰς δ'. καὶ ἡ ζ'. ὡς τῶν
ἁγίων. Ἀπόστιχος προσόμοια. ἀδελφοὶ. σάρκα πᾶσαν
Εὐαγγέλιον κατὰ χρεῶν. Ἐξῆλθεν ὁ νικητὴς, σεσοφισμέ-
νοι ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς ιβ' ἑβδομ. χρεῶν.
Τῆς θείας μυστικῆς ἡμῶν σωτηρίας. Προσόμοια τῆς ἁγίας
Δόξα ἦχος δ'. Ὅσοι ἐξεπλάγησαν ἡ ἀπιστία. Εἰς τὸν τάφον
τῆς ὀκτωήχου. Δόξα ἡ νῦν θεο. Ἀπολυτίκιον Ἐνοικῶν μήτρᾳ.
Εἰς τὸν ὄρθρον ἀναγνώσεις τὸν βίον αὐτῆς εἰς ὁδοὺς δύο.
Τὸ ἁγίῳ ἐξαποστιλάριον Ἀκούσῃ τὸ ἐλλεῖψε. καὶ τὸν ὁδὸν πάλαι ἡ
μων ἀνέσεως. ἡ ἀλλοσθδα αὐτὸν ἡ ἀγγέλῳ τὸν εἰς ἀδο
ὁδίνων. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα προσόμοια τὸ ἀπόστιχον.
Δόξα ἦχος δ'. Τὴν τοῦ θεοῦ πυλεμάδος σοφίαν. καὶ νῦν θεοτόκιον
Εἰς τὸν τάφον τῆς ὀκτωήχου. Δόξα ἦχος πλ. α'. Πίστει σαν
μενοῦμεν Καὶ νῦν θεο. Εἰς τὸν ὄρθρον ἀκολουθία συνήθης
Τῶν ἁγίων Μαρτύρων εὐχαριστίαν, καὶ ἀπολυσίαν. νηπίων

Εἰς τὸν ὄρθρον ἀναμνώσεις τὸ μαρτύριον αὐτῶν.

1α. Τῷ ἁγίῳ ἀποστόλῳ φιλίσσει, τοῦ ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ. Καὶ τὸ σὸν
11. πατρῷον ἡμῶν θεοφάντης τὸ γεγεθέ. Ἐπωτέας θεοσημεία ἐν
ἁγίοις· δόξα καὶ νῦν δέ. Προσόντος ἀποστόλε ἁγίε· καὶ Θεόθεν
ζίας ὁδηγέ. Εἰς τὸν ἔπαινον τὸν ἀναλογοῦντα καὶ ἰδιόμελον οὐτῶς.

Μετὰ τὸν ἑνδέκατον τοῦ Παρόντος μηνός, τὴν ἐρχομένην κυριακὴν
μνήμην ἐκτελοῦμεν ἐν ἁγίοις πατέρων τῆς ἑβδόμης συνόδου
τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων τὸ δεύτερον ἐπὶ καταλύσει ἐν ἁγί-
ων εἰκονομάχων τὸν κατεστηκότα, ἢ ἐν αὐτῇ ἁγιότητα ἐπισκόπων
ἐν χριστιανοῖς καὶ τῶν ἁγίων ἐν σεβασμίοις ἐπαίνοις.
Ὀψὲ σαββάτῳ ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ τὰ ἐν τῇ φυλλάδι θεο-
σήμεια τῶν ἁγίων. δόξα ἦχος πλ β. καὶ νῦν τὸ δόγμα
τοῦ. εἰς δὲ στίχους τὰ ἐν ἀναστάσιμον, ἢ τὰ θεοσήμεια τῶν
ἁγίων. ἢ ἴδιος θεοδόσιος. δόξα τῶν ἁγίων. ἢ τὰ χοιρεά.
Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ. Τὸ α. κάθισμα τὸ χαρᾶς
θεός. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἀναστάσιμα ς· καὶ τῶν
ἁγίων δ· ἢ ς· δόξα ἦχος πλ β. Τὰς μυστικὰς σιγήσεως
τὸ πλῆ. Καὶ νῦν θεοτοκίον τὸ αὐτὸ ἦχος. Εἰσόδου, τὰ ἀναγνω-
σθησόμενα τῶν προφητῶν. Εἰς τὴν λιτὴν τὸ ἁγίου τῆς Μοτῆς. Δόξα
τῶν ἁγίων ἦχος γ. ἀποστολικῶν παραδόσεων. καὶ νῦν θεο-
τοκίον τὸ ἀναστάσιμον, καὶ τὰ καὶ αὖθ. Δόξα τῶν
προφητῶν. Τὴν ἐθίσου μνήμην. καὶ νῦν θεοτοκίον τὸ ἐν τῇ αὐτῇ ἦχος.
Εἰς τὴν δοξολογίαν τῶν ἁγίων τεσσάρων τῶν ἁγίων ἦχος
πλ δ. Ὑπερευλογημένος εἶ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν. Δίς. καὶ
τὸ θεοτοκίον παρθένε ἁγνή. ἀναγνώσεις εἰς τὸ ἑσπερινόν.
Εἰς τὰ καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα. Δεῦτε εὐφρανθῶμεν
ὅσοι καθ' ὑπόνοιαν ἡσυχίας ἀπὸ τῆς ἀμελείας τῆς ὑγιοποιοῦ-
σης κυριακῆς, ἄχρι τῆς κυριακῆς τῆς ἀπολυσεώσεως
καὶ πᾶσαν κυριακὴν ἐν ταῖς ἀγρυπνίαις, διὰ τὸ μῆκος τῆς
νυκτός. Λέγεις σε ἡ σύναξις εἰς ἐκκλησίας. Θ ἀμέμπτως· ἢ
ὑστεραίᾳ. Τὰ ἀναστάσιμα ἐξαπτέρυγα. Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ ἦ
χος. Εὐαγγέλιον τὸ ἑωθινόν. Καὶ τὰ ἑξῆς. Οἱ κανόνες· Θ ἀ
ναστάσιμος εἰς δ'. καὶ τῆς θεοδόκου εἰς δύο. Τῶν ἁγίων Κανόνας
δύο· Θ ἀ. ἦχος πλ β. Γερμανοῦ Παλαιολόγου. Καὶ ἑξῆς ἦχος πλ δ.

Καλαβασία Ἀνοίξω ὁ τόμαρος. Ἐξαποστιλάριον ὁ ἀνάστασιμος
Καὶ ἕως ἄρτι Καὶ δόξα. Εἰς ὃν ἅγιον ἀνάστασιμα δ'. Καὶ
τῶν ἁγίων θεοτόκια δ'. Ὅλην συμπεριλάβωμεν. Δόξα ἦχος
πλ. δ'. Τῶν ἁγίων πεῦ ἀχρεοί. Καὶ νῦν ὑπερευλογημένη.
Δοξολογία μεγάλη. Τροπάριον ὁ ἀνάστασιμος. Ἡ συνήθης ἐκτή.
Ἐν τῇ ἁγίᾳ ὁ ἁγιασμός. Ἦχος καθίσματος. Καὶ ἀδόξαστος. Εἰς
τὸν ἑσπερινὸν οἱ μακαρισμοὶ ἦχος βαρὺς δ'. Ἡ γ' ᾠδὴ ὅσ
θεοῦ κανόνος, ἡ ἡ τῆ ὅσ ὅσιέρ. Σημείωσον ὅτι ὁ κα
νὼν ὁ ἅγιος Γερμανὸς Μελῳδεῖται θεοτοκίοις εἰς ἦχον βαρὺ Β'.
εἰ μὴ παρὸν κυριακὴ ἐλάχιστον. Ἐν δὲ τῇ κυριακῇ τῶν
βαΐων οὐδὲν καὶ τῶν ἁγίων μονῳδεῖται ἢ μόνον
τὸν. θεοτοκίον ὁ ἁγιάσας Παλαιάρχης Κωνσταντινουπόλεως
φιλόθεος ὁ σοφώτατος ἐνίδρυσεν ἀλληλουϊάριον κρατοῦντα καὶ
ἅγιον ἐκεῖ τὸν ἄρτον. Ἀντὶ δὲ τοῦ Νικόδημος ἀδελφὸς τοῦ
βαπτίσαντος ἀλληλουϊάριον, ἢ ἐλπίζουσιν τὸν οὐρανοβατήσαντα καὶ δ' ἅγιον
μαντ. ἦλθε μὲ χαρὰν ὁλὰ ὁ ἔχων εἶδα μέτρι καὶ ἀκούσα ἡ παρὸν.
Ὁ ἀπόστολος τῆς κυριακῆς καὶ σύνεσιν. Καὶ ἕως ἄρτι. Πρὸς
Τίτον. Τέκνον Τίτε. Πιστὸς ὁ λόγος. Εὐαγγέλιον θεῖον τῆς
Κυριακῆς τῶν Βαΐων. Εἶτα ἕως ἄρτι. καὶ Ματθ. Ὑμεῖς δὲ
τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε τὸν Κύριον μυριόστιχον
Σημείωσαι ὅμως. ὅτι ἀφῆς Κυριακῆς τῶν βαΐων ἡ παρὸν, Καὶ ἡ θεία
τῆς ἁγίας τῶν Ἱεροσολυμιτῶν. Καὶ ἡ κυριακὴ τῶν ἁγίων
θεοπατέων ἀναβάσα τὴν ἀκείβειαν τῆς διαμώσεως ἕως ἐνεκ.
Εὐαγγελίου. Ἐν μιᾷ τῇ παρὸν. Τῆς παραβολῆς τῶν τοκέων.
Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείραι. ὡσὶ τὴν ἀ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν.
Ἀνθεστὸς ἐνὸς ἑκάστῳ ὀφθέντος ἡ ἦχος. Ἐν τῇ Κυριακῇ
τῶν θεοπατέων. Ἀνθεστὸς ἐξ ἑβδόμου μέσου μεγα.
Τῶν ἁγίων Μαρτύρων πεύθ, ταεαχ, καὶ ἀνθεστὸν. Εἰς δὲ κύριε 16
ἐκέκραξα Προσόμοια ἕως ἁγίων εἰς τ'. Δόξα ἕως ἁγίων ἦχος δ'. 12
Στεφανιδώνας τῷ χῷ. Καὶ νῦν θεῖ. Εἰς δὲ τῆχος τῆς ἀκολουθ.
Δόξα τῶν ἁγίων. Ἀποστολικὸς ἦχος πλ. Τῶν ἁγίων μαρ
τύρων τὰ καθεξῆς. Καὶ τὰ λοιπὰ συντόμως. 17
Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κάρδα, καὶ παεύχ. Τῆς ἀκολουθ.
καὶ τῶν ἁγίων. Εἰς δὲ ὄρθρου ἀναγνώσκεις ὁ Μαρτύρου αὐτῶν.
Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Παύλου, καὶ Κελσ.
καὶ δ' ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ τοῦ Ποιητ. ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγί
ων, Καὶ δ' ὁσίου. Ἀναγνώσκεις ὁ μαρτύρου αὐτῶν.

5. Τῷ ἁγίῳ ὁσιομάρτυρι χριστιανῷ. Καὶ τῷ ἁγίῳ ὁσίῳ πατρὶ ἡμῶν ἐνδόξῳ τῷ νέῳ τῷ ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὁμοδιαίτοις τῶν Μονῆς τῶν Πετριτζέων, ἐν ᾗ ἄσκησεν τὸν ἁγῖον Παῦλον τὸ θαῦμα τοῦτο ὡσαύτως ἀποτελοῦντες. Οὕτως ἡ ἀλεξανδρία ἀξιωθῆ ἐν χειροτονίαις, ἐσυλοφορεῖτο ἡ ἐκκλησία· ἐφοβήθη δὲ ἐν τῇ πρεσβείᾳ Μονῆ. Ἐπαινέσεις τὸ Μακαρίου αὐτῷ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα προσόμοια τὸ ἁγίου καὶ δόξα· ἦχος πλ. δ' οὗτοι ἦχοι ἐφαρμοσιμοὶ τῆς θεοβίστου. Εἶσοδος. Καὶ ἀπαρτισόμεθα ὅπαρχα. Εἰς τὸν γῖπιν τὸ ὁσίου· Ἀλλήλων τῶν ὁσίου· ἀπάρτισος εἰς τὸν βίον αὐτοῦ. Καθίσματα· Καὶ ὁσίως ἔχεος. Οἱ ἀναβαθμοί· Εὐαγγέλιον ὅπαρχοι· Ὀρθρεύσεις τῆς θεοβίστου καὶ τὸ ὁσίου· Καλλιόπη Ἀνοίξω τὸ στόμα μου· Εἰς τοὺς αἴνους Πᾶσα πνοή· Προσόμοια τὸ ὁσίου· Δόξα· καὶ νῦν θεοτοκία Μεγάλυνε καὶ ἀπόλυσις· Κοντάκιον τὸ ὁσίου· τὸ χρῶμα ἦχος β'. Τὰ ἀνωμάλων· Τὸ ἀπολυτίκιον εἰς ἡμέραν σαββάτου.

Κυμαίων πηδὼν ἀβρόῳος πεδοστρώτης, ἀσαρώτως ἐλθεῖς, λαὸς σοὶ θρόος ἰὼν δαιμόνων, πεδίλως ἐνύπαρχε θεοφόρε ἐνδύμως. ὅθεν, ὁ θαυμαίλιον χάειν χαβὼν, προσβύλης ὑπερπαίλων πλεῶν. Ἐξ ἧς χιλιοχρίαν οἱ μακαριστοὶ καὶ ἑνὶᾶν πανοίκων ἀδὴ γ', ἡ ἐκκ. Θεόπεσος, καὶ τὸ ἀλληγόν· Τὸ ἁγίου Εὐδυμὴ τὸ Μεγάλῳ· Μὴ ἀλεξανδρία δ' ἁγίου χριστιανῷ, γάλλῃ ἐν ἧς ἀσαλάσσοις 16. Τῷ ἁγίῳ Μαρίωνος χριστῷ τὸ ἐκκλησίᾳ τὸ ἐσθλὸ χριστὸ Θεοῦ· 17 Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα προσόμοια τὸ ἁγίου ἦχος πλ. δ'· δόξα ἦχος πλ. δ'. Ἐγὼ χαμαὶ παστάσεως· Καὶ νῦν ὅπαρ· Ἐξ ὧν ἐγὼ ἦχος πλ. δ'· Δόξα ἦχος πλ. δ'· Ἐγὼ πάντοτε χρεῖς· Τροπάριον Ὁμαρίως οἱ νίκες· Εἰς τὸν ὄρθρον ἀναπαύσεως τὸ Μαρίνου αὐτοῦ· Εἰς τὰ ἀνάβαθρα Εὐαγγέλιον Σ' τῶν ὄρθρων πάντων· ψάλλουσι.

17. Τῷ ἁγίῳ προφήτῃ ὡσεί· καὶ τὸ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Δανιὴλ τὸ 17. Τὸ νεῖσαι· Τροπάριον ἦχος δ'· Τὸ προσάβατον ὡσεί· καὶ τὸ ὁσίου· ἦχος δ'· Ἀσπιλῶς προφητικῶς τὸ ἁγίου ὄρει· Ἀναπαύσεως τὸ μαρίνου αὐτοῦ δόξης δόξα.

18 Τῷ ἁγίῳ ἀποστόλῳ καὶ εὐαγγελιστῇ Λουκᾷ· Εἰς τὸ Κύνες ἐκέ- 18 κραξα, προσόμοια δ' ἀποστόλῳ· Δόξα ἦχος πλ. β'· ἀπόστολε θεῖε καὶ ἱερὲ θεῖε· Καὶ νῦν θεοτ· Εἰς τὸν γῖπον τὸ ἀποστόλου· Δόξα ἦχος πλ. β'· Παύσῃ ἁγίοι· Τροπάριον ἀποστολε ἄρτι καὶ εὐαγγελιστὰ πρεσβεῦε· Εἰς τὸν ὄρθρον ἀναπαύσεως· Τὸ ἀναβαθμικὸν

Κτίσμα

νημα δ' ἀποστόχα δόσις δίδ. Εἰρήνη αὐτοῦ ἰσόμεγα δὲ σοφὸ
λο ἦχος α'. Δόξα ἦχος πλ. δ'. Δόξα πάσα κλίσις. Καὶ νῦν
Θεοδοκίον. Δοξολογία μεγάλη. Εἰς ἱπὶ μυστήρια ἐνώσας,
καὶ ἑνὶ κανόνι δ' ἐσόμεθα ὀ ρ' ἡ ἑξ. Ὁ ἁδέσποτος, πρὸς
κολασταῖς. Ἀδόλφοι νῦ σοφίᾳ σεσεσαλθη θεοῦ δὴ ἔχω. Ζήλει
τῇ ἐ τῆς κδ' ἑορτασμὸς. Εὐαγγέλια ποικίλα λόγεων. Ἐφεν
ἑ μνίσος. ὁ ἀνὰτων ὑμῶν ἁμὲ ἀνὸν. Ζήλει σαββάτω ι'. 18'
Τὸ ἁγίῳ προσόπῳ ἰωσὴφ καὶ δὸ (Μάρκου σύλλ) ἀνάγνως 19.
τὸν σοὶ δὲν μὲ δ' ὁ μαθητὰν δὲ ἁγίῳ ἀδελφοῖς συμμαθηταὶ τοῦ κε'
Τὸ ἁγίῳ Μεγαλομαρτύρων θεοῦ. Προφήτου καὶ τὸ σοῦ παλεοῦ τ' 20
μεν ἰσεσομὲ, κεβαζομενος ἐμφυτευτοῦ καὶ οἱ δὸ τὸν ἄρτον ἐσθέ
ζουδε (ἐμοῦ). ἐχον δὲ ἀμφότερα ἀκολουθία ἐσθιόμενος τὴ
ῥιζάδας. Οὗτε ποιῆμεν ἀληθείᾳ, ποιῶδες τὰ σοῦδε
ὃς ἑαῦτον ἐσθίει ἡ ἀκολουθία αὐτὸν καὶ μάλιστα δὲ ἄρτ
ῥεσεσομὲ. μεγάλου οἱ κανόνιοι. Καὶ ποιῶδε ἐσθιόμενος.
Ἀναγνῶσις ἑαυτοῦ δὲ σοῦ μεσομὲ. Δοξολογία μεγάλη. Εἰς
ἑνὶ μυστήρια Οἱ μακαρισμοί. Καὶ δόξαν ὡς ἐναγγέλ
ου Τῶν ἄρτων ἀμφοτέρων, ἡμοῖν δηλαδὴ. καὶ ἡμεῖς. κα
Τὸ δοῦ παλεοῦ ἡμῶν Χριστοῦ δὲ μεγάλου. Εἰς δ' ἔκφ ἔτει 21
κεαβε πεσομὲ δὲ σοῦ. Δόξα ἦχος δ'. Ἐκ νεότητός μου.
Εἰς δι τῇχοι Τῆς ὀκλησίᾳ. Δόξα ἦχος πλ. Πτολεμαῖος ἀμὲ
πρέπεις μνήσεως. Καὶ νῦ δόξ. Τροπάριον ἦχος πλ. Ταῖς
τῶν δακρύων σου ροαῖς. Εἰς δι ὁρθρου ἀναμώνου ἑνὶ δὸ
αὐτὸ. Καθίσις τῆς ὀκλησίᾳ, καὶ δὸ σοῦ σὶ ἑ. Εἰς δοὶ ἑ
τοῦ προσόμοια δὲ σοῦ. Εἰς δι τῇχοι τῆς ὀκλησίᾳ. Δόξα
δ' σοῦ. Εἰς ἱπὶ μυστήρια Οἱ μακαρισμοὶ τῆς ὀκλησίᾳ
Εἰς δ'. Καὶ δὸ σοῦ ἡ ἑ ὁδή. Ὠδὰ ἑβδόμη, ὁ τοὺς κοσμοῦδας
δ'. Δοξολογοί, ὁ τοὺς ἐν ῥοῦσι ἐνδυσάμενος. Ζήλει Κυριακὴ ιὴ.
Ἐναγγήλιον καὶ χρεαν. Τῷ μισεῖ ἐλεῆσαι. ἔχει ὕμνους
ἐσὶ δὲ σο πεσὸδ. Ζήλει τῇ ἑ ὑπὲρ δ' ἐσόμενος ἔχει.
Τὸ ἄρτου ῥεσεφέρε ἡ ἐσαεσὸ ἀδελφοὶ, ἀ ἐλαῖ ἄρτου ἐ κὸ
πλὶ σαῖδε τῶν νῦ ἐφέσε. Εἰς δ' νέτε ἐλεσκεβε 22
τὰ ἐιχνεὰ ἐαῖ ἄρτου. Δόξα ἦχος γ'. Ἀφθαρσίᾳ ὅτε ἐκ νῦ
Θεοδώρου. Εἰς δι τῇχοι τῆς ὀκλησίᾳ. Δόξα ἐαῖ ἄρτου πὸ
δὲν. Τροπάριον Καινὰ εἴδεις. Καὶ ἐαῖ ἄρτου ἦχ
γ' πρὸς δ'. Στίχος μίσους ὀρθοδοξίας. Καλάβητον αὐτὸν

ἦχος γ'. Θύρας πίστεως.

Μαθόντες ἐκ παραδόσεως, τὸν ἐπαγγελτὴν, τὸν εὐεργέτην, χαροπὸν ἐδέξατο ὄνθρωπον, τὸν ἀγαθὸν καὶ παμφαῆ, φωστῆρα τῆς ἐκκλησίας, πολιᾶς τοῦ θεορόρου, τὸν τῶν νόων φωτίσαντα, καὶ ἡμᾶς ἐξαπάτησιν, τῶν πλανεων διδασκάλων. Ὃν καὶ τῷ σωτῆρι βοῶ μεν· δόξα τῷ δόντι τρεφαίσασθαι. Εἰς τοὺς ὁρόφους ἀναπαύσεως ἀπὸ τοῦ βίου τὸν ἁγῖον ἀξιωσον. δόξα ὅτι. Εἰς τὰς ἁγίας προσόμοια τῆ ἑορτῆ. δόξα ἦχος πλ. β'. Ὅτε ἐσταυρώθης.

καὶ. Εἰς τὴν ἀναβαθμίαν Σπεῦσον καὶ ῥύσαι ἡμᾶς.

23. Τὸν ἁγῖον ἀποστόλων ἀκουσθὲν τὸν ἀνδρόδοτον. Εἰς τὸ γυμνικοὶ εἰ δόξαι Κοσμᾶ Μοναχοῦ
Εὐρόντα. Προσόμοια τοῦ ἁγίου ἦχος γ'. Δόξα ἦχος πλ. β'. Ἀγγελικὰ
τὰ μαρτύρια. Ἐσοφώθης. προκείμενον. Καὶ ἀναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν
καθολικὴ αὐτοῦ. ἐδιστεγάζη. Εἰς τὸν ἦχον θεοτοκία δ' ἁγίου.
δόξα ἦχος πλ. β'. Τὰ ἀρχιστράτηγα χορεῖ. Ἀπαγγείλατε
ἦχος β'. Ὡς τὸν μωσῆ μαθητὴν. Εἰς τὸν ἀπόστολον (1) Καθάπερ
τὸ ἀδάμαστον. Ἀναπαύσεται ὁ ὑποτιθέμενος τὸ ἀδάμαστον.

Κανὼν τῆς θεοτόκου, ᾠδὴ δ' ἀδάμαστον πῦρ ἡ Καλλιόπη, Ἀνάγω ὁ ἐμέμνω. Εἰς τὸν αὐτὸν Πάσα πνοὴ. Καὶ ἀπόστολε τὸ θ'
ποίμνης προσόμοια ἦχος α'. σοὶ, Τῶν θεσπίων λαμπάδων
Δόξα ἦχος α'. Ἐν πνεύματι γλώσσαι. Καὶ νῦν θεοτοκίον.
Δεσποινὰ Μεγάλη καὶ ἀδέσμευτε. Εἰς τὴν ἀναβαθμίαν Τυφωνικὸν
Καὶ σὺν τοῖς κανόσι τὸν ἁγῖον. αὐτὴ γὰρ καὶ ἡ. ἀστεργὲς θεοῦ
γαλάζιον. Ἀλλήλοις ἰησοῦς ἡμῖν ὁ πλαγγήσιος. Ἐν τῇ νυκτερινῇ
κ'. Εὐαγγέλιον Καὶ Μαθθαῖος. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ἔλθε
ὁ ἱησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου. Καθάπερ τὸ ἁγῖον. εἰς τὰ ἐξῆς
ἐξῆς ἀ ἦχος. χος δ'. προῳδὸ. Ταχὺ προκαλάβε. Παλλ. Μηνολ. τῆ εἰσ. Νικ. κεφαλ.

Φανερώνας τὸ ἔλεος τῶν ἀρετῶν καρπούς, ποιμὴν ἀνηρώσα, σὺν τῆς νίκης σοφὲ, ἰάκωβε ὑπόδρᾳ. ἀγαθὴ μαρτύρεσσι σταυροῦ ἐκκόπους, ἀπὸ προῤῥίζης μελεσκόπης χορείας. μεθ' ὧν ἀδόξῳ ἡμῶν τοῦ χεισοῦ ψυχίδια, ἐχθρῶν ἐπιθύνε ἡμᾶς. Μεθ' τὸν θ'. ἦχος. καθ' ἦχος δ'. Ἐπλήσθη στόμα μου.

Ἐορτάσωμεν σήμερον, ἡ ἐκκλησία τοῦ σωτῆρος πανηγυρίζει, τὸ θεῖον σπέρμα τοῦ Δαυΐδ· ὅτι τὸ σπέρμα, καὶ γὰρ αὐτὸς θεοτοκίον, σωτῆρος τῆς νίκης ποιμὴν καὶ πρωτόθρονος. Τὸ εὐαγγέλιον αὐτοῦ λαοὶ ἦχος δ' τοῦ β'. ἑβδομάδος. Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

καὶ. Τὸν ἁγῖον Μεγαλομάρτυρος ἀθλητὴν, Καὶ τῆς συναξεως αὐτοῦ. Εἰς τὸ κτίσεις ἐνέκλεισα. Προσόμοια ἐκ τοῦ ἁγίου εἰς γ'. Δόξα ἦχος

(1) Εὐαγγέλιον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου

τῆλό. Ἀσμαδικῶς δὲ πομπικάρχης. Εἰς δὲ ἦχος δεῦτε ἀνυμνήσω-
Δόξα ἦχος πλ. Α. Τὸ ποιητὸν τῆ ἀσίγητε. Τροσάριον ἦχος α΄
Τὰς ἀμπλάκιας ἰδοὺ ἄρτι. Εἰς δὲ ὄρθρου βαθέως ἀναστάσεως ὁ Μαρ-
κου αὐτοῦ. Οἱ κανόνες τῆς ἀκολουθίας. Καὶ ἰδοὺ ἄρτι τῆ ζ΄
Εἰς δὲ ἦχος ἰδοὺ ἄρτι. Ἰδιόμελα. Δόξα τοῦ ἄρτι. Εἰς τὴν
γενεσίαν Θεμακαριστοὶ δὲ ἦχος δεύτερος. Καὶ ἰδοὺ ἄρτι ἀπὸ τῆ΄
Τροσάριον. Δοξαστικὸν. Καὶ ἐναγγίζει τὸ ἄρτι παθεῖν.
Κοινωνικὸν. Ἀγαλλιάσθε δίκαιοι.

Τῶν ἁγίων Μαρκέλλου τῆ νοβεμβρίου Μαρκιανοῦ τῆ Μαρκελλίνης. κε΄
Εἰς δὲ ψυχικὸν δὲ ἦχος πλ. Δ. Δόξα ἦχος α΄. Μαρκέλλου 25
τῆ ἀπαθοῦς. Εἰς δὲ ἦχος δεύτερος. Δόξα ἦχος γ΄. Οἱ τοῦ
τῆς σπουδαίας φωστῆρες. Τροσάριον. Θεμακαριστοὶ κε΄. Εἰς δὲ
ὄρθρου τὸ μακάριος ἐν ἁγίοις. Καὶ γαρμοσύνης.

Τῶ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ μυροβλύτου. κς΄
Ἐπιλιτάμενα ἀναστάσιμα. Εἰς τὸν Μικρὸν ἑσπερινὸν εἰσοδικὸν Φῶς ἱλαρὸν
Προοίμια ἦχος α΄. Τῶν θεσπίων ἐραρμάτων. Τοῦ θείου οὗ ἐγκαλλω-
πισώμεθα. Δόξα ἦχος πλ. Σήμερον ὁ οὐρανοῦς. Εἰς δὲ
ἦχος Θεὸς ὁ εὐφραδὴς. Μυεῖσθαι δὲ νοηθῆ. Ἐγκαταπαγῶμεν
πάντες. Εἰς δόξαν δὲ σταυροῦ. Δόξα Καὶ νῦν ὁμοίως. Μυεῖσθαι
τὸ νοηθῆ. Ἀποστίχων ἦχος γ΄. Μέγαν σέβας ἐν δίκῃ κατ-
δύσεως.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ ψάλλομεν τὸ
Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ Κύριε ἐκέκραξα προοίμια τῶ ἁγίου πλ
β΄. Ποίους θρήνους ἐγκώμιον. Καὶ εἶπεν ἦχος πλ δ΄. Ἀπὸ τῆς
παλαιᾶς φαιμαλᾶς. Δόξα ἦχος πλ β΄. Σήμερον συμφώνως
Καὶ νῦν θεοδοκίου δὲ σταυροῦ. Ἐξαπόστειλον. Τὰ ἀναμέσαμενα. Εἰς
τὸν ζιβὶ ἱλάσμενα δὲ ἁγίου. ῆ δὲ σταυροῦ. Δόξα δὲ ἁγίου. Καὶ
Νῦν θεοδοκίου Δοξαστικὸν. Εἰς δὲ ἦχον, προσπέσωμεν τῶ ἁγίου.
ἦχος πλ α΄. Χάρεως ἀναπλεως ἀληθῶς. Δόξα μάρτυς χρι-
στοῦ ἡμῶν. Δόξα ἦχος πλ δ΄. Ἐκπληρῶν ἀποδόκτου γνώ-
Εἰς τὸν αἰῶνα τῶν ἁγίων Τροσάριον δὲ ἁγίου δὲ. Καὶ
Θεοδόκε παρθένε ἁγνή. Καὶ ἀνάμεσα εἰς δὲ μαρτύρου πλ β΄
θαύματα δὲ ἁγίου. Εἰς δὲ ὄρθρου καθίσματα δὲ ἁγίου. Καὶ δόξα
ἔθους. Ἐξαπόστειλον μαθ' ὑμῶν. Εἶδον ὁ κύριος τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ. Τροπάριον ἐγκώμιον. ὁ Ν. Τὸ ἱλάσμενον. Καὶ
οἱ κανόνες. Τὸ σταυρῶ μεθ' ὃ ἑξαπτὸ εἰς ζ΄. Καὶ δὲ ἁγίου πα-
νόνες οὐδὲ εἰς ἀκολ. Καθίσματα. Ἀναβλέψω δὲ σταυροῦ. ἁγ

Ἐξ ἀσυμφώνου. Ἐξ ἀνὴρ Αἴνος πᾶσα πνοὴ · ἡ ἀγορὴ σοφοῦ μοῦσα δὲ ἀγαθὸν ἦθος α΄.

Ἐκ τοῦ παιδὸς θαυμαῖος.

Ὦ τοῦ παιδὸς θαύμαλος! Δημητέρι χυχή, ἀδὲ γὰρ αἰσχρὸς, ἢ ἀν᾽ ἀνὴρ πρὸς θέσιν, ἐγκαλοκἀγὸς, ὀλθρεύων ὁ θεσμός, τὸ Δημητέρι τὸ θῆτον καλάγμα. Βοάλω πᾶς ὀλεσὸς, νὶ καθαρὰ τὶ παρολλὰ φθογγόμενος, ἀθηναῖον τὸ νῆλος χαίρων. μελά σε πόνυαμις. τὸ σωθῆσος ἢ παρχὴ, ἐκλεξόσα τὰ τεκάρια.

Βαβάλαν σὸν μεγαλείων · σοφὲ, τὸ λεαίνε θεάσος, ἀν᾽ ὁρᾷ ὡς καλεῖσθαι, καὶ σᾶσαν ἐκὶ μηχαιτ᾽, ἐλάφων. ἔσθε σας · ἐπιεύξας δὲ τεανῶς, ἐκὶ ὀλοτρεύας ἐὰ θνία ὀλάμματα. δ᾽ ὧν ὁ παῖδες εἰσὶ, τὶ ἀγλυθία ὀχερῶς ἐξηκίχθημεν, καὶ σεὲς σε βοᾶμεν μαθὼς, μελά σε πόνυαμις, τὸ ωιεῖν ὑσαρχὴ, ἐκλεξόσα τὰ τεκάρια.

Τὴν σὶς ὀλχάσης ἄθηναν, τεσεῶν ἐὰ πηλάθ, καὶ ἀμφέμων ὁμηρος · καὶ παῖδας ἐων ὀλοτρεῶν, σεσὶ ὁμοίνεις. ἀγαθὴ γλῶσς μητιᾶς, ἐκλεῖ θνίασα μνήμη Δημήσος. ζωὸς δ᾽ ὁ δυοσεβὴς, τὶ παναγκιθὸν δύναμις ἡλειακλῆς. καὶ σεὸς σε βοᾶμεν πόθεν, μελά σε ~~πόνυαμις~~ πόνυαμις, τὸ ωιεῖν ὑσαρχὴ, ἐκλεξόσα ἐὰ τεκάρια.

Ἦνον ἐὸ σεσθῶσ᾽ ἐνόλξε, τὶ ὁδμὴ ἐξεῖχθεν, σὶς ἐὰ μὴς ὧν σε θεᾶα, καὶ σᾶσας τῶν ὀλοτρῶν, ψυχὰς καλιφρεᾶν. ὃς πόθεν ἰὼ τὶ σοφὸς, προσεχομένος τὸ θνῖα ἐκλεγάσσα, καὶ πόσας φθονεσσιὸ · ἐξωλομένας πλεῖσιν παθμάσι, χὰ εἰσέλε μαθὼς, χαίρων, ἐνδοῶσας ἐνόλξε. ἐοὶ σωθεὰ ὀλοῶσθαι, ἢ πρὶ ἐοὶ ἀνθρωκίλιωσε.

Δόξα τῇ χῃ, α΄.

Τελουσιστὴ αἰῆσιδιορ ἡμῶν, Μιγαλομαλίως Δημήτερε, ἐων Μαρτυρικὰν ποιηταῖων, τὸ ἀμαιεανίον ἀνδρὸς, τὸ μῶρον τὸ ὀδόμεν, ἀμπελος ἢ ωαεῖσσα, ἐαῖς θαρρασις δὲ πιπλεμένος χαίειν. ὡς θαυμασὶ τὸ ὁἰμαιος ἐν σᾶσι ἢ γῇ. ἢ ἐπηρὸν ἢ μιγαλοσεῖσια ἐων θαυμάἐωσε, ἢ σεεαῖος ἐων θρανῶν. σεσοαδέτωσι ἐαῖσι καλὰ καιρὸι, πιπέα ὁὰ εἰδιωὶ. τὸ γὰρ θεαῖδεωσι ἐηγοι τὸ παπλῆσ παῖρος, ὡς ἐμῆτ μιπος ἐᾶσης, καλὰ δύναμι μιπποαμένης, ἐδῖσια σὸ μὲν τὸν αὐτὸν, ἐοῖχαι, δ᾽ ὁμοῖ τὸ καθαρὰν λαβὸν σῶμα, μιελοίμεσι ἐλῆσιν ἀσεδέσεις. καὶ ὧν ἀλοῖλαιος

τὸ ὁμον

ὁ ἅγιος πάθος, ἡ τὴν ἐνδεμ βρῶσιν δαμοσαία, ὡς θάλασσα,
τῆς δὲ σωτῆρος πηδεσας, τὸ τὴν σταφύλης βοτρύημα, καὶ
παέσσης πρώῳ παρεσχε, τῷ ἀδιτίμιον καὶ θεοσεβῆ χριστὸν,
διάβδε καὶ θαυμαζόθε ὁ οἰκμαῖος τὴν πάση τὴ γῆ, καὶ
ἡμεγαλοσεσσενα τῆς δόξης σε, ἀδὸ σταλίων ἕως σταλίων
μεγαλύνθη. ὁ σταβαλοίνως δὲ τῇ σαλεύασα γῇ, τῇ λεω
θεδλαγῶν σεσκεδυρμένη σεσσαλονίκη. τὴν σεσίσης σὺν τῇ
πόλιμη σε λαΐδη, ἐπὶ παιδοδασεν, καὶ συνεχῶν σεσησὰ
σεων. Καὶ νῦν τῇ προσδύα μίσει παίδων
των ἁγίων. Δοξολογία μεγάλη. Δίδδη καὶ ἄγιος ἔγιοι
τοις ἁγίοις ἐν τῆς μανδήλης δὲ ἁγίε. Εἰς τὴν ἁγ ορα
ὑμνία. τυπικὰ καὶ ἐκλῶν μαιόων δὲ ἁγίε ἀδὴ γ'. δπὸ
Καὶ η'. Θεοτόκιον πρὸς ἑβδομ. Ἀνθρωπ. ὁ παῦσα
νύεως παυλίει. μασηγοῦ δὲ παῖδα ἡμῶν οἱ σασαλίκης. νεφ 16.
γχ' η'. Τόμος Ἵνα μὴ ὁ χαμὸς ἐκλέσεσι σὺν δὲ ἐνε δὲ σταμοῦ. τοῦ ζωῆς
Εἶδα τὸ ἁγίε Προς Ημέδεις ε'. Τέσσες ἡμέδες, ἐνδύναμοι δὲ τοῦ ἁγ.
τὴ χάεις. Εναγήσια δ σταμοῦ. Καθ' Ματθαῖον. Τῷ
καιρῷ ἐκίνῳ, ἐμβάνες δ ἰησοῦ τὸς δόμους. Ζήλη τὴ ε' ἕως
ε' ἑβδομάδος Ματθᾶ. Καὶ ὁ ἁγ καθ' ἑαυτὸν γοῆσαι.
Εἶπεν ὁ κύριος τοις ἑαυτοῦ μαθηταῖς. προσέχετε ἀδὸ τῶν ἀν
θεώπων. Κοινωνικοὶ δ σταμοῦ. Ποῖόν σωθεῖτο ἡδ
Ἰωὴ ἰ', γ. ἰγ. ιε. ἑβδη ἡσαΐ. { ἡσαΐ. Καὶ δ ἁγ ἐξ μυρεόνιον.
Τῷ ἁγίῳ Μαρίνες Νίτρας. Τῷ ἁγίῳ, τῇ τῆς ὀκλωνίχε. 27
Προπάτου Μέγαν ἐλεαν. Καὶ τὰ ἡοιπὰ σύπτθως.
Τῶν ἁγίων Μαρίνων Τεσσαλ καὶ νεονίχης, Καὶ δ ὁσίε παῦσι 28
ἡμῶν Σίλεσαίε δὲ Σαββαΐτε. Δοσίσιον Σιμαρίωρεσ τε κε.
Τῆς ἁγίας ὁσιομαρίνης Ἀναστασίας, τῆς φαμοσίας, ἐν δὲ δὲ 29
παλεσ ἡμῶν ἀβεκμῖν. Εἰς δ κίνεσ ἐλεσίκεσβα σε
σίμοια ἰῶν ἀμαρτίεσεν. Δόξα τῶν ἁγίας ἦχοι β'. Ἐν σταῖχοι
τὸ θνῦ ἡμῶν. Καὶ νῦν θνῦ. Εἰς δὲ τίχον τῆς ὀκλωνίχε.
Δόξα δ σοῖ ἦχος πλ β'. Οσε πάῆρ ἐλς πάσης ἡμε γῆς.
Ἀποστίχοι πλ α' τοῦ σταῦ. Δόξα τὸ σοῖ Ἐν σοὶ πάῆρ
ἀκενδῶς. Εἰς δὲ ὀρθρου ἀναγνώσεις ἐσεῖσμοι ἐξελθὲ ἀγίας α'
η ἀλλη τὸ σοῖ. ὁ Κανὼν τῆς ὀκλωνίχε εἰν, καὶ ἰῶν ἁγίων
δύο. Εἰς δὲ τίχον ἰῶν ἁγίων δόξα τῶν ἁγίας ἦχος πλ β'. Ἐν
φωῆ ἀναγνώσεως. Καὶ νῦν θνῦ. Εἰς δὲ λειτουργίαν Τῶν ἁγίας

30 δ Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ζηνοβίου, καὶ Ζηνοβίας. εἰς τὸ νέον
ἐκέκραξα πρὸς ὄνειδος, καὶ ἰδοὺ ἄρτον. Λητοῦς καὶ τὸ τοῦ
μεγάλου αὐλῶν ἦχος πλ. δ'. ἀθροισμὸς χορῶν. Προσάγουσι οἱ μα-
γοι καὶ κεῖται. Εἰς τὸν ὄρθρον ἀναπαύσασθε τὸ μαρτύριον αὐτῶν.
λιτ. 31. Τῶν ἁγίων ἀθλοφόρων Σλάκωνος, Δημητρίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. Καὶ
τὸ ἁγίου Μάρκου ἐσημάνθη. Προσάγουσι ἀπόστολοι ἅγιοι.
καὶ Θεμιστοκλῆς ὁ κεῖται. Εἰς τὸν ὄρθρον ἀναπαύσασθε τὸ μαρτύριον
αὐτῶν. Καὶ τὸ ἁγίου ἐσημάνθη. Ἀρχόμεθα δὲ ἀναπαύσασθαι
ἡ δὲ σὺν αὐτοῖς δοῦλος τοῦ θεοῦ ἐσώσατο καὶ τὸ δεῦτε
προσκυνήσωμεν.

Μηνὶ Νοεμβρίῳ. Ἔχων ἡμέρας λ' ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας
Δέκα, καὶ νύξ ὥρας Δεκαέξ. Ἀρχὴ τῶν καθαρῶν νηστειῶν
1ᾳ Εἰς τὴν α'. Τῶν ἁγίων καὶ θαυμαστῶν ἀναργύρων Κοσμᾶ
καὶ Δαμιανοῦ. Ἐστάθησαν τοῦ ὁ ἱερικοῦ πουτίδος στιχολογία.
Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ ἀναστάσιμα ἐν ἤχῳ πλ. δ'.
τὰ. Δόξα ἦχος πλ. β'. Ἀγγέλους ἐν ὄψει. Καὶ νῦν Θεοτοκίον
ὁμοιον. Εἰς τὸν στίχον Τοῦ μνησθῆναι τῶν ἁγίων. Δόξα ἦχος πλ. β'.
Παύλου ἐχθρὸς ἀκοῆς. Καὶ νῦν θεοτοκίον. Τροπάριον ἦχος
πλ. γ'. Ἅγιοι ἀνάργυροι καὶ θαυμαστοί. Εἰς τοὺς αἴνους μετὰ
τὸν α' στιχολογίαν. Ἀδόμενον ἦχος α'. Τοῦ ἁγίου σώματος.
Ἀνάργυροι σεβεῖ, πόδας ἡ ἁγία, Κοσμᾶ Δαμιανέ, ἁλιεῖς θεοῦ
Ἀρίθμοι, τελῶνες ἐσέμναχοι, θεοῦ λόγῳ πλήκτοι, ἐργαζόμενοι,
τὴν σεσωσμένην ὑμῶν μνήμην, νέοις ἰάσεις, καὶ ἐκπομπὰς
ἀπάντων. Ὑπλάχνοι χαρίσασθε. Δὶς Καὶ θεοτοκίον ὁμοιον.
Μετὰ τὸν β' στιχηρὸν Κατοικοῦσιν δ'. Κανὼν Θεοφάνους.
Ὦν παρρησίᾳ καθαρᾷ, πλὴν συντόμως σεσωσμένοι, ἀναργύρων ὦν
Θεσπιῶν, τῇ παντοίᾳ ἐρωῇ, καὶ ὧν ὠφέλησε ἀσφαλῶν αὐτῶν σὺ
ζήτησον. μεγάλως γὰρ αὐτοῦ, χεῖρες ἐνέβασε, καὶ κόσμου ἁλιεῖς,
αὐτὸς ἀνέπλασε, καὶ τῇ αὐτοῦ δυνάμει ἀσθενοῦντες, θαυμαστῶν
ἐκάστοις, πάθη ποικίλα, ὧν ἀσθενοῦσιν, πανσθένως ἰώμενοι.
Δὶς Καὶ θεοτοκίον ὁμοιον. Ἀναργύρους καὶ ὁδοὺς αὐτῶν δόξασε
θ'. Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Καὶ ὧν ἁγίων ὁδὸ. Καλλιφάνη ἀνοίξω

τὸ τόμαμον. Ἐξαποστιλάριον ἐωθ. ἀρίων Κῆ θεοτ. Ἐξ ἰδ. αἶνοι Ὁ΄ Πάσα πτωχ. Ἰδιόμελα ἐωθ. ἀρίων Βῆ σειβος, ἦχ. πλ. Δ΄. Δόξα ἦχος α΄. Πτωχ. γαμεῖαν ὑχόλις. Κῆ νῦν Ἐκ παιδίων νηπίων. Δοξολογία μεγάλη ἢ ἀδόγνος.

Μεθ' τοῦ ὄρθρου μέλη ἡ γιτὴ δε ἀφαφοῦ. Ἀκολουθίαν ἐωθ. εἰς τῶν ἀβραμιαίων ἀνθρώπων τῆς οἰκουμένης. Ἦχ. πλ. Δ΄. Παπιόμενοι ῥίζαν. Παρῆχτε ἡ σκιὰ δε γόμε. Δίδοσεως ἐνδυτὸν ἐσ. Ὁ λά στ. θεοπάλως. ἡ δε λοιδαί ἐωθ. πραγμ. Κῆ γάμβις ὁ ἀφαφοῦς νῦ τῆ Θράκη προσορολομένων ἄρμα ἐσηγάνων Κῆ τῆς εἰκώσης ἦς θεοδώρα Μενεβλησίστης. Εἶδε ὁ ἀπόφασις. Σήμερον σῦ· ὃ τῆ σεωτῆ Σεσίγμενεν. ἡ δε παεσύς Οἰκουμένη. Ἰσχύσε Κῆ ἀγγέλε. Ἐχθὲς ὁ ἀφαφοῦς χαλᾶ τῶν σεωῆν δ΄ μπιος. Ἐξ ὃ τοῦ Ἰωαννάσου ἡμέρις φῆ· τοῦ μεγάν ἀπαφοῦ ἐωθ. Φάδων. Τῆ α΄ Φδεσεσεῖ ἦς ἐσ ἐπόσοι μόνοι ἐχθὲς. Ἐν ὃ τῆ Μοῦ μέλε ἡ γιτὴ ἔχω τῆς Μαπτῆ ναὶ δ΄ ἐωθ. ἡ ὁ ἀφαφοῦς. Τὸ δ' μέσον μέλε τῆ εσομέλε α΄ Κυεναιῶν μεσα παμμόνες. Ὁμοίως ἡ ὃν Δεσήμου. Ἰάπου Κῆ Νοεμβέου. Κῆ ἐχθὲ ἐν τῶ μέσω τῆς ἑβδομάδος ἡ α΄ ἔμπιος. Ἀλλ' ὁ μὴ ἔδε ἐ ορτιν. Ἐξ τῶν ἀνθρώπων Ἐνσικά, Οἰμακαιομοί ἐωθ ἄρμα. Ὁ ἁδούχος Πρὸ ἐσεπιδὸς α΄. Ἀγγέλοι, ἔμπι ἐχτ σῶμα χαρᾶ. Εὐαγγέλιον Κατὰ Ματθαῖον. Τῶ σεκεῖ ἐνείνω, προσκαγεσώμενος ὄρθρος Ζήλη τῆ Θ΄ τῆς γ΄ ἑβδομάδος Ματθῆ. Κοινὸν Ἐξ μνημόνιος

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων ἀλυπίδου, πηγασίου, ἀβδοῦ, Ἐξ ὁσίου, νῦ ἀλιμεσοσίζε. Ἐξ τῶ νέκε πεπτεκαῖα τῶν α΄ μῶν. δόξα ἦχος πλ. δ΄. Σήμερον ἡ Πεντεκοστή. ἡ νῦ, ἀπόστ. Ἐξ τῶν ἔχος τῆς οἰκουμένης. Δόξα τῶν ἁγίων χῶ Δεῦτε α΄ γαγγιασώμεθα τῶ κῶ. Τοσαῦτα ἀδοξάσεις μεσ. Ἐξ τῶν ὄρθρον ἀναγνώσκομεν τὸ μαρτύριον αὐτῶν οὕτως λό. Οἱ κανόνες τῆς οἰκουμένης. ἡ ἐωθ ἁγίων ἐξ τ. Ἐξ τῶν ἔχος ἐκ ἁγίων Ἰσθμιχοῦ ἐωθ ἁγίων ἡ ἀνδρὸς ἡμέρας ἀμαῦρον ὃν μεσοῖς. Δόξα χος α΄. Ἡ πενταρχίας τῶν ἀθηνῶν. Κῆ σῶν. Ἐξ τῶν ἀνθρώπων βῶν σὺ μάλιστα.

Τῶν ἁγίων μαρτύρων ἀλεξίμου. Ἰωσήφ, Κῆ ἀθάνατα· ὠῦ ἡ α΄. ναδάκ γάμβις ἐν ἐαῖς ἀσυνθίτοις. Ἐν σῦ τῶ ἐνδεκεῖω, ὄρθρος ἡ ἀνθρώπε. ἐχθὲς ἡ ἀκολουθία τῶν ἀλιακοσίων ὃν ἀγίων ναὶ τῶ ἁγίω Μεγαλομάρτυρι ὃν ἐν ἀγίοις ναὶ ἐπὶ κορῶ. ἡ δε

Γεωργίου (ἐκ τῶν ἐσχείων Μονῶν ὧν

ἀναγράφα, διείσκεις τὰς ἐκκλησίας τῆς Μονῆς, καὶ ὅσα ἐκτήσε.
ἀπαγιώσκεις δὲ τὸ Μαρμάρου ἓν ἁγίαν, μόνῃ τὸ κτήσιμος τῆς
ἀπακομιδῆς δὲ ἁγίᾳ γεωργίᾳ μόνῃ ἐπαίμου ἀνδρὸς κεκτῆσ.

4. Τὸ αὐτὸ παροῦ ἡμῶν Ἰωάννου τὸ Μεγάλου. Καὶ ἓν ἁγίαν
Μαρμάρου Νικαίνθρα ἐδιοκόσε Μώσεως, καὶ ἐρμάρ δεσποῦ
ἱερεῦ. Εἰς τὸ κύνες ἐκτίκεσα θεοτόμια τῶν ἁγίων. Δόξα
ἦχος πλ. β'. Θοῦς πάλαι. Εἰς ὃν ἔγκον τῆς ἀνάκλησ. δόξα δὲ αὐτῷ
Τριαδίκου. Τοῖς ἐν δικαίωσι τοῦ θεοῦ. δόξα Καὶ νῦν θεοτόκε μεθοχ.

Εἰς δὲ ὄρθρου ἀναγνώσκομεν ἐκλὸ δὲ αὐτῷ Ἰωάννης.
Εἰς ἓν ἔγκον ἐν ἁγίαν δόξα δὲ αὐτῷ. Καὶ λαμπρὰ εἰς ὅλου.

5. Τῶν ἁγίων Μαρμάρων βαβακλίνος καὶ ἐσιτίμιος. Ἀναγνώσκεις
ὁδοῦ αὐλῶν ἡ Μαρμάρου. ἡ ὑπ' δὲ ὃν δὲ αὐτῷ Ἰωάννης.

65 Τὸ αὐτὸ παλαιὸς ἡμῶν Παύλου δὲ ὁμολογητοῦ. Εἰς ὃ ἐγκύκλιοι
προσόμοια δὲ ἁγῶ. Δόξα ἦχος α'. Θεοκτεσθέντες ἔσχεν. Εἰς
τὸν ἔγκον ἀδόμενον. ἦχος α'. Θοῦς πάλαι ὁ ἀέκτης ἀκαθάσας
μένος. Δόξα ἦχος β'. Ἀπόστασις ὁ πέραιον. Ἀπολύτιος ἦχος
βέλλος. Θείας πίστεως ὁμολογία. Εἰς ὃν ὄρθρου ἀναγνώσκεις ὁ
βίος δὲ ὁμολογητοῦ εἰς ὃν μεγαρεσκὴ δόσεως β'. Εἰς ὃν ἔγκον
τῶν ἁγίων τῆς ἀκολουθίας. Δόξα ἦχος βαρύς. Ἀντιστῆσας ὡς βάθος
ἐκ. Καὶ νῦν θεοτόκε. Εἰς ὃν ἀναβαθμοῦ ἦχος
ἀκολουθίας ὡς δ'. Καὶ δὲ ἁγίου ὠδὴ τ'. Θαυμάσιος πρόσ ἐδεσθ.
Ἀνθρωποὶ ἔχουσι ἀρχαιοτάτα μεγάλα. Ἐπὶ πλατεῖαι ἐκκλησιῶν πόλεως.
Εὐαγγέλιον καὶ Λουκᾶ. Εἶσιν ὁ μαθητὴς, ὃς ἂν ὁμολογήσῃ
ἐμὲ τὸ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων. ἐβδομάδος γρηγ. Κοινωνικὸν εἰς μνημοσύνον.

7. Τῶν ἁγίων Μαρμάρων τῶν ἐν Μεγίλῃ. Καὶ δὲ αὐτῷ παλαιὸς ἡ
μων Λαζάρου δὲ γαμπρὸς δὲ. Εἰς τὸ κύνες ἐκτίκεσα ἓν
μαρμάρων γ'. Καὶ δὲ αὐτῷ γ'. Δόξα ἦχος πλ. α'. Θοῦς πάλαι τὸ
ἔθνικες ὕπνου σοῦ ὀρθρισμοῦ. Εἰς ὃν ἔγκον τῆς ἀκολουθίας.
Δόξα δὲ αὐτῷ Θοῦς πάλαι ἐν πάσαν πλάνη. Τοσοῦτος
Θεμαφωρίας σε νύκτος. Καὶ δὲ αὐτῷ ἦχος πλ. δ'. Τῶν ἐδαγεν. δὲ
πνοὴς προσευχαῖς. Εἰς τὸν ὄρθρου ἀναγνώσκεις ὁ βίος τὸ αὐτὸ
ἐν δόξαν δύο. Εἰς ἓν αἶνοι Προσόμοια δὲ αὐτῷ Καὶ δόξα. Καὶ νῦν θεοτόκε.

8. Η Πανήγυρις τῶν ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ. Καὶ πάσαν
τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων.
Ἐπιλεγομένη ἀγενεσίων. Τοῦ μικροῦ ἐσπερινοῦ ἄσεται ἓν
τῷ ψυχαρᾷ. Προσόμοια ἦχος β'. Δεῦτε νῦν ὑμνήσωμεν πανηγύρεως

Τοῦ προαρχιστρ ἐων ἀγγέλων · δόξα σοι χριστὲ · ἐξ οὗ ἔπηξε πέδο
σμοια · Οἶκος δ' ὑφεσσθε · Δόξα οἱ μητρὶ, ἐπωμεσθα χορῆ
ων · Δόξα Καὶ νῦν ὁμοίως · Ἀπορρήτων ἦχος δ'.
Πᾶν τεκμήριον τελεῖν · οἱ ταξιάρχοι, ὁ Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ οἱ ἀρχικὴ
νῦν, οἱ τῶν ἀϋλων φρόνιμοι παιδαγωγοὶ, μέσοι ἡμῶν ἵστασθε,
παρεμβαλλοντες ὑπὲρ ἡμῶν, σκέπουσαι ἡμᾶς ἀδιαλείπτως, τῆς αὐγῆς ἡμᾶς
δόξης, καὶ τῶν ὄντων ἀπολαύσεως ἡμᾶς, οἱ ἐν μυστηρίοις θεο
πάθη θερμαίνοντες. Ἐνδεῖ τῷ Μεγάλῳ ἐσπερινῷ ἀλλὰ
μεν τὸ Μακάριος ἀνὴρ ὃς ἦχος πλ. δ'. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα
προσόμοια τὰ Μιχαὴλ. δ'. Ὡς χαίρων ὑπομαρίων. Τελοῦμεν δεύτερ.
Καὶ δ' Γαβριὴλ. Ἐξώκεας σημείωσιν Νῶε ὁσιωτάτως. δόξα ἦχος
πλ. β'. Συγχαίρετε ἡμῖν ἅπασαι · καὶ νῦν θεοτ. ὁ αὐτὸς. Ἐξόρυξε Καὶ
τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὴν ψιλὴν ἱκετηρίαν ἐκ ἀσωμάτων. Εἰς
τοὺς ἴδιους ἀποστόμους ἦχος α'. Ἀγγελικαὶ οἱ ὑπὸσπαι πατρὸς
εἰσάμεν. Δόξα Καὶ νῦν. ἦχος πλ δ'. Ὡς βασιλέως ἡ σοφίαν.
Εἰς τὰ αἴνοι ἐκ ἀσωμάτων ἐκ ἀγγέλων τετράστιχα ἀπὸ, ἡ
τὸ θεοδόκε παρθένε ἅπασ. Ἀγγέλων ἀπ' οὐ Δαμασκηνοῦ.
Καὶ ἐγκώμιον Παυλιτίου ὁλοκόν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας · ὁ τῶ
ἀνθρώπ. Οἱ ἀναβαθμοὶ. Εὐαγγέλιον, Ὁράτε μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς
Ἐξῆλθεν ἐκπορ τοῦ πατρικοῦ τῶν ἀρχαγγέλων. ἦχος πλ β'.
Δόξα παῖδες ἄσωμα μιμήσεως χορεῖτε ἐκ θεῷ ἀληθείᾳ.
Σοὶ τῶ παίδων ποιητὴ ὑμνος ὠδὴ, ἡ μεγαλοδόξα ἁγία
Σοὶ τὴ δοξάζω τελεῖ σεσοφισμένος ὕμνος · ἄρτος, ἄρτος, ἄρτος
σαβαὼθ. ἐσχίσεις ὁ κόσμος ἡ ἐκ τῆς ὀδύσσεως μιᾶς. Ἀλλὰ
Ἄγγελοι αὐλῶνα τὸ ὄφρα τὸ ὑψίστοις. ἡμεῖς ὅλοι ἐσώσωμεν ὀδύσσεως
ἡ σωτηρία παίδων ὀδύσσει. Ἀλλὰ
Ἀρχάγγελοι, ἄγγελοι, θρόνοι, κυριότητες, ἐξουσίαι, ἀρχαὶ, στεφάνη, ἡ
ζάρτη δοῦ ἐκπορευόμενος ἐκοῖ, ἀγγέλοις Ἀλληλουϊά. Δόξα.
Αἶνος ἐκπορεύεται ἡ φύσις ἐκ ἀνθρώπων χορεῖτε σωτῆρ βοᾶσαι. Ἀλλὰ. ὁμοίως
Δόξασοι χορεῖτε ἡ σωτηρία παίδων ὀδύσσει. Καὶ νῦν.
Δόξα τῇ παναγίᾳ βοήσωμεν σημερώνας, φωνὴ ἐκ ἀγγέλων.
χαῖρε ὀδυρμοῦ, χαρὰ κόσμ χαρᾶς προβολὴ. Ἰδιόμελον τῆς ψιλῆς
Οὐκανὸν τῆς θεοδόκε ἡ ἐκ ἀγγέλων ὁλόκ ὑμνῆ. ὁδὸ ἐκ ἡ μόνη
ἀνὴρ διάβασις ὑδοῦ χάρος δ' χωσοτόκε. Οὐ ἡ ἀρχὴ. Πόσης
πολὺ ὁ καλὸ ἐκ ὄψιν. Εἰς ἐκ ἄλλος. Πάσα πίστ. Πόσα
μοια τῶν ἀσωμάτων ἦχος α'. Τῶν τεκμηρίων ἀγγελικῶν

καεισμά· ἀποξόμοι ἢ διαπτήλιοι ἀμοιβέσιν.

Τὸν ἐν ἅγιος πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου. ἐβδε 11
ξάμην ἀγενοσίαν. ἐξ ἴλιγξ ἐν νεφάκη· οὐκ εἰς ἐν ἐορτὴ 13
Ἰωάννου τὸ χρυσόστομου.

Ἐν τῷ Μικρῷ ἑσπερινῷ. Προσόμοι
α ἤχος α'. Τὸν βασιλέα ἐμνησάμην· καὶ τὰ γλῶσσά· δόξα ἦχος
β'. Σὲ τὸν μέγαν ἀρχιερέα· καὶ νῦν θεοτ. Εἰς τὸν ἦχον σεσ'.
Οἶκος τὸ εὐρεσιτέ· Οἶκος πανσεβάσιος· δόξα καὶ νῦν θεοτ. ὁμοίως.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ ἠξιώθην ὁ Μακάριος αὐτὸς εἰς ἐν Κύριε
ἐκέκραξα ἔχειν ἦχος π'. Καὶ ἠξιώθην ὁσσίμως χος δ' ἐξ ἐν
ταῦ ἐν Μαΐῳ μηνί· Τὸν χρυσόξαβ σωτῆρα· δοξαστικὸν ὁ α' Ἔλεος
προσόμοιος β'. Ποίοις δ' ἔθρεψεν ἔγκωμιον·

Ποίοις πανσεβάσιος ἄνθεσι, στεφανώσωμεν τὸν χρυσοστόμον; βύ δοξ
ἀποστόλοις ἰσόρροπον, καὶ ἐν οἰκουμένῃ διδάσκαλον, τὸ βδελ
ματος παίχνευσι ἔγκωμα· τοῦ ὄμβρου, ἰοὺ τὸν νηπίου ἀφόβοντα·
τὴν χλῶναν, ἐν ῥοβγομένῃ ἐν ἀσυρόπλα, ἰοὺ φασιόλου ἔγκωμον,
ἰοὺ αἰτέα ἰοὺ [illegible]. ἰοὺ ἀλάμενοι ἐνθεῦ, εἰρήνην ἡμῖν καὶ
ταφερθῆναι, καὶ μέγα ἔλεος.

Πάντες χειροτικῶς σήμερον, ἐπιβεβαιώμεν μεθ' ὁλοφύσεως, τὸν ἐν δίς
χρυσοστόμῳ μιμούμενον, ὡς πηγὴν χαρίτων πηγάζοντα, καὶ ἀ
ναγνῶσι τῶν ἀθυμούντων· ἰοὺ ξύλου, ἐν ἐπιτηρήσεις ἰοὺ ἀσαλεύτου· ἐν
ἤχος, ἐν ὑπὲρ ἐν ἀρραγίτατον· ἰοὺ πολιτοῦ τῆς σοφίας· ἐν
ἡμῖν ἰοὺ γαμηλιοῦ· ἰοὺ προσευδόντα ἐπιτηρήσεις, εἰρήνην ἐφ' ὑμᾶς
ἀναπαῦσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Χειμῶνα ὡς ἀληθῶς ἄγων, θεὸν πανσεβάσιε μάκαρ ἐχειρώθης, καὶ κα
ταχειμώσας ἐν ἡδονῇ σου, ἐν ἐν ἐπιτηρήσεις ἀνήμαλα, μεθ' ἐν μι
ἐπασσε ἀγῶνας, μείζονας θεοῦ ἐν θεοῦ ἐξαναγόμενος, καὶ κατέλι
πες ἡμῖν τὸ ἀνθρώπινον· ὅθεν ἐπιβοᾶμεν· οὐκ ἐν ἐν ἀδοξήσεις ἐκ
δυσώδους ὕδατος ἡμᾶς, ἀλλ' ἐν θερμοῦ ἐγκλείσεις, ἰοὺ σωτῆρ τὴν θάλασ
μήτηρ. Δόξα ἦχος πλ' β'. Ὅσοι ἐνεσωμάτωσε ἐρωτᾷ σε πρὸ
Καὶ νῦν θεοτ. Ἐν μὴ μακαρίσωσε· Εἰσοδος· Προκείμενον καὶ τὰ ἄνα
γνώσματα· Εἰς τὴν γῆν· Τὸ ἀπὸ τῆς Μοτῆ σεσ'· εἶδε ἰδοὺ
μέγα· Χειροτονία· δόξα ἦχος δ'· Ἱέρωνας χειροτόνησε· Καὶ νῦν θεοτόκιον
εἰς ἐν ἔγκωμον σεσ'· ἦχος πλ' α'· Χαρᾶς αἰτήσεως· δοξαστικὸν
πλ' β'· Σάλπιγξ χειροφώνως· Καὶ νῦν θεοτ. Εἰς τὴν ὁδόμησιν τῶν
ἄρτων προσόμοιον· ἦχος πλ' δ'· Πῆξε ἔγκωμίου καθάπερ χειρὸς
δίς· καὶ ὁ θεοδόκος Παρθένε ἄδαμ· Παράπεμψον εἰς ἐν βίον

Δόξα ἦχος πλ. α΄ Ὅτι ἐβασκάνθη ἡ χάρις σου· καὶ νῦν θαύ-
Δοξολογία Μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Εἰς ἦχον πλ. βαρύ Τυπικά
Κἂν ἐν τῶν κανόνων, τῶν ἀναγνώσεων ὡδὴ γ΄, καὶ ζ΄.
Ὁ ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί, εἰδόλ' ἀγγέλων λέγει
εἰπέ ποτέ· Ἐνάγκλιον καλὰ χρηκῶν· εἶπεν τοῦ-
ὁ αὐτὸν ὑμῶν, ἐμὲ αὐτόν. Κοινωνικὸν Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἅγιος.
αὐτὸν πνεύματα.

θ 9. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων ὑπομονῆς καὶ πορείας· καὶ τῆς ὁσίας
Μαρκέλλης. Τροπάριον Ὡς μαργαρίτας σε νικῆσαι· καὶ ἐν
σοὶ μίμησε ἀκριβῶς εἰς βίον ὁδεύσασα ἀναμφιβόλως ὁδίας ὁδὸν
ὁσίας Μαρκέλλης· καὶ πρεσβεύσει· καὶ ἡ δόξα·
10 Τῶν ἁγίων ἀποστόλων εὐχαὶ, σῶσον ἡμᾶς ὁ θεός σου αὐτούς.
ἡ ἀκολουθία ὡς σύνηθες.
11 Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μητρᾶ, Εὐτυχίου, καὶ Βικεντίου καὶ τῆς ἁγίας
Μαρκέλλης Σκεπαστῆς, καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ
Στουδίτου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Προσόμοια ἦχου Μαρκέλλης
γ΄, καὶ τοῦ ὁσίου γ΄. Δόξα ἦχος πλ. β΄. Πάλιν ἡμῖν· καὶ νῦν θαύ-
Εἰς τὸν στίχον Θεοτοκία τῶν Μαρκέλλης. Δόξα τοῦ ὁσίου·
ἦχος πλ. β΄. Ὅσιε πάτερ τὴν μὲν· καὶ νῦν θεο-
Εἰς τὰ στιχηρὰ
τόκε. Ἀπολυτίκιον Οἱ μαρτυρήσαντες· καὶ Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ· Εἰς τὸν ὄρθρον
ἀναγνωσόμεθα τὸ μαρτύριον ἦχου ἁγίων, καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς
ἡμῶν Θεοδώρου. Εἰς τὸν στίχον ἦχου ἁγίων τῆς ὀκτωήχου,
καὶ Κλῆμες ἦχου ἁγίων στίχ. β΄. Δόξα στιχολογικὸν ἡμῶν.
Δόξα τοῦ ὁσίου ἦχος πλ. δ΄. Τῶν μοναζόντων τὰ πλήθη· καὶ νῦν
Εἰς τὰ στιχηρὰ ἀπὸ γ΄ ἦχου Μαρκέλλης· καὶ τὰ τοῦ ὁσίου. Τὸ
12 Εὐαγγέλιον ἀμφότερα. Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀναμφιβόλως ἡ ὁλόθεν δόσις.
Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χηνεώτου· Κάμπτει τοῦ ὁσίου πα-
τρὸς ἡμῶν Νίκωνος. Εἰς τὸν μυστικὸν Προσόμοια τοῦ Ἡσεάφτε
θεία. καὶ τοῦ ὁσίου γ΄. Δόξα ἦχος β΄. Πῶς τὸν ὕβριν πηγὴ· καὶ
νῦν θεο- Εἰς τὸν στίχον προσόμοια τοῦ Ἡσεάφτε. χαίρεις ἀσ-
τοκε. πιλικῶς. Δόξα τοῦ ὁσίου ἦχος πλ. δ΄. Τῶν μοναζόντων τὰ πλήθη·
καὶ νῦν Ἀπολυτίκιον ἦχος πλ. δ΄. Ἐν τῇ ὑδρομονῇ σου ἐνθέου τὰ μονάδου-
σαν· Καὶ τοῦ ὁσίου Ταῖς τῶν δακρύων σου δρόσοις. Εἰς τὸν ὄρθρον
ἀναγνωσόμεθα ὁδίας τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ἡγουμένου τὰ
σεις ἔργα. Εἰς τὸν αἶνον Προσόμοια τοῦ Ἡσεάφτε. δόξα ἦχος πλ.
Ὅσιε πάτερ εἰς πᾶσαν ὑπ' ἐμοῦ. Εἰς τὴν λειτουργίαν οἶμε
να.

Ὁπηγέκος· Καὶ ἡ ὑπόγη· Δ' ὠιόσαι ἰαῦλα παύλα λὰ ἔβη. Οἰὰ
ναβαθμοί· Καὶ ὁλαγγέμοι. Καλὰ ἰωαύνι· Ὁμὴ εἰσερχόμεθα
διὰ τῆς θύρας· Οἰωανὼν ἴης θεοδώρ μελὰ δ' ἐμοῦ νῦ ἡ
πρὸ δὲ ἁγίου Ἰωάννες β'· Ὁ πρῶβδ πλτὶς δ'· Ἀμαλπηάλης ἔα
εκὼ· Τῆς μελανίας γίγονας· καὶ ὁ δούλεγος ἦχος δ'·
ὁ Παρων· ὠδὴ α'· Ἀνοίξω τὸ στόμαμου·

Πάτημα δὲ ἁγὶ σεληθνὺ παθειαρχὶ κωνσαντινοπόλεως·
ὃ ἡ αλεοχρὶς Καλὰ βλεσθένδοι· Ἐνοδ' ἰοὺς θεοδώκους φιλοδόξου·

Ἀνοίξω τὸ στόμαμου· τῆς σλανοίας μασαίεως, ἰνὶ χάεν δὲ πιοὶ
Ἐμαλος εἰρόσως ἐβγωσας· τὸ καὶ δίδρασι, τινοπὶ δίχαις σο
παῖρο· δὲ μοὶρ ἰοὶ τέβεσιον, φῶσοι πρέκοις·

Βροῶν τηὶ ἀνάδρασι, δλὰ σταρκὸς ἐργασαμεσης· ὁ πηᾶρας κὶ
γωεος, καὶ σε χενσόσομε, ἐξβρέβαδ· ὡς πεῖρουδε καὶ παῦμου
τὸ ἔρμ συμπόδεα, καὶ μὴ μὴν ἀεῖσου·

Ἐωὸδας βροσιμαλος, καὶ ὑμνὰς προσαδέιαμε, δηὶ σπάσας
μακάεις, κωῖος σύναγον, ταὶς πρεσβείασ σο, ὁ ἰης καὶ
πάσης ὕβης, παλάσας ἰν πνόμαῖ, πᾶσαν προσαθέναν βηὶ
Φωὸς ἀνασέσεσος, πηρὶ ἀόλες πανύμνιε, ἰὸ σκόλος δλάγυ
σον καθικλδόμεν, βαῖς ἀεῖπσο, ἡγχὶς καὶ ἰὴς καρδίας,
καὶ βλέσοις ἀβίωσον, ἐκῆγο Δέσποινα·

ὠδὴ γ'· Βοὸσὶ ὑμνοζόγας·

Ἀεσμὰ ἀλεβήβας προσαθέιας, τῆς καλῶ χενσόσομε καλῶς,
δι' ἐγκεαλύσις ἄεισα, καὶ πουχίας ἐβάμες, πρὸς ὕγος θεω
ἐλασλε, καὶ ἀπαθείας ἀκεδάδου·

Ἐπέγνως καλῶς χειρὸ δ' πεᾶου, ἐβάπσλε δόδο μιμνδές,
Ἐκ καὶ λασπίθρων γέγονας· διὸ καὶ δὶ ἀπάσιωσι, ὡς ἢ ἐκὴ
ν προβόρτος, ὄβρις ἄβίως καλάβηρου·

Ζηπόσας ἄβίας θεοφόρε, ἰοὺ λίβου ἰοὺ ἅγμου χειρού, ὡς ἔμσο
ρος παναείτος, δόδοι ἐκῆσο κάγγισα, καὶ κοινωνὸς ἐκάφολε.
τὸ πρδο δόδο τοῦ χειρόσον.

Θεολογίον.

Ἰοδὲ δὲ φωὸς σο λαῖ ἀὐδνας, ἀβίωσου δέσποινα ἁγνὴ, δὲ δόξα
σοι προσίσδυδας, δι' ἐγκεαλέιας βύσασα, συνδόξε δεπόσεως,
σκόλος παδὼν δ' Εαδυλάδι·

ὠδὴ δ'· Θεαθέμενος ἐνόδξη·

Ἠψυχίας θεσφόρε, πρυλαπέου· ἰῆς γνώσας, καὶ σοφίας πάσης, βηὶ
ας ἀνθεωσίνσλε γίγνε, καὶ δὶα δόδο χειρὸς σε ἐαύσης ἔόδξεν,

οἰκτιρμένος ποιμένα, σοφοὶ κῆρ ἀδάπεδον.
Θεσπόγων διδασκάλων, ἀντεσηίχθης μαχλώσιμα, βροτοῖς γόνος
ἄλγεα, βλῶν μυρτεῖων σαφεκτικὰ, ἀμοιβαῖαι ἀλαγῶν δὲ
σοφίσμαλα, χεινοσρόγμων δὲ ζόφε, δύναμι δὲ πνόμαλος.

Ἱερὸς ἐπβοάζει πάλερ, ἀλὰ βίᾳ ζαμ προῖπλος, ὄζες χεπμαλόνας,
ὥρθης ἱερὸς κῆ ἀλθόζοσε, ἐπὶ οἰκτιρμένος ἀζαίης πὶ σεεί
σωμ, ἐπ' παβὰν κῆ πιεδύνας ἡ σαοπς κακώσεως. Θεοδοκίου

Λύνης μὲν ἐρπὶ ὃ σκόλος, κῆ πὶ πρώλης καλήφεια, ἐπὶς ἀ
ρέας ἐπὶς σεαίλης, ὀΐλως κῆ βανάλε ἰᾷ δόμασσε. ἰὼν δὲ πάδων
ὧν ἰὼ σκόλος ἀλαμόσασα, δὲ φοβόῤ δὲ ὄνσοί, χοινωνὸς ἡμᾶς
ἐνόβζον.

ᾠδὴ ε'. Ἔξίφ λὰ σύμεαλε.

Κοσμήσας ὧς ἔβεεσε, ὠ ζομιούσε ποίμνιον, ἀλγεῖς κῆ φεαβζεῖ
βεορζῆμεν, κόσμος ἐνόχθης ἐπὶς ὑπιζηπίαι χειρὶ, ἀζοχὰ ἰὼε
ἀρίσεσιν ὄλνᾶ, βίᾳς φαιζάδης, ἀδοξήσας ἐν πνόμαῖ.

Λαμερὸν σεεεῖβπιας, πῖ ὑπιζηπίᾳ ἐπέφανε. χεινοῦ ἀμφιπλόᾶ
τε κῆ βύσσον, λαΐνῃ ὑπόῦσας πάλερ δὲς λόγεσσε, ἀζυγίσμε
νη νιμφιπκὰς, ὀλαπνία παρέζησαν, ὀλβίᾳ παπλοκεάδεσι.

Μῆρος μὲν σὰ γέγονας, ἐπὶς ὑπιζηπίας ἄειρος, ζὸς γεπφθὺς ἐπὶ
μαῖ θάλε. νίκμπι δ' λαΐνῃ χειρὶς σοι ἄῤῥωνε. ἔσνα προσκο
μέβνη ζαμεσᾶ, λόγος δὲ ὑπέσσε, ἐπὶς κεφαλὰς ἰᾶ ἐβήγπλεα. θπν.

Οὐσθνὰ πὶ δόμασσε, γλῶσσα βοᾶν παπμπξ, ὃ νὺ σεοσιεύν
ὀΐλως ἰσχύσῃ, ῥῶς γὰρ οἰκπὶᾶ ἐπὶ ἀδεύσᾳ, ἔσχε ὑπγαχεῖ ὑ
περφνῶς, ῥῶς ἀδεφεγάμεσσε, δὲ ὑπόσσε δὲ ἀνθρωπον.

ᾠδὴ ς'. Τπὶ θύλαι λαΐνῃ.

Ἡμᾶς χεινοσόγμες γέγονας, κῆ ὄργανε χεινὸν θνῆσς χάεῖσε, δὲ σνῆμα
χόῆας σοι, χεινοὶ κασς ἐφαβόμενος, σὰ δὲ ὑπόσσε ζόφος δὲ θεῖ
ε πνόμαλος.

Ζενῖσπ πάπας χεινόσγμε, κῆ νὸν κῆ ἀεὶ σοῦ ἀδόμεαλα, ζόφος
κῆ πέᾳν γαρ, ποσσαίων ζωμεν δὲς φύσεως, συνάφας ἀζοῖς
επάσης σοφίας ἐμοῖσεως.

Ὠμέγας νὸν κῆ ἀεαίνος, ὁ πλεῦξ μελανοίας ὁ σύῆεος, ὑπ' μελα
νίας μοι, πυῖας ὀλχαῖς σε ὀλκοῖσι, κῆ ἰὼν παδὼν δὲ σκόλος
νὸν μι ἐξάρπασσε. Θεοδοσίου.

Θεοῦ ἀμπ χεπμαλόσασα, γεπίσπ παεαοβῆσ δὲ ὠδωνῖς, ὑπὲ
φένοι ἐβήμοσας, πρὸς φῶς ὑπσκόβδε ἀνέσσερον, ὃ ὑπὸ ἀνβρος.
πανλὰς ἡμᾶς ἀβίμενον. ᾠδὴ ζ'. Σὰν ἐβαβάλοσα

Παεσκιάζει σὺ μυστικὰ χειρόγραφε, θύρα τῶ πυθμένος, κεῖται ἐμεμέλλος
αὐγάς, ἐμεῖνε σβέσμενος, ὡς ἄφθης δάλεον, θύμα χάεις· καλὰ
φωῖζων ἄπαντα, τὸς σοφοὺς σοι προσάπτας.

Πλησμόνη ἄπαν σῶμα κεῖ ὀλίγια, πάλιν ἐγχάσφορε, ὅλως σοῦ
νάλος, ὑπρέασαν τὰ ὁπλισμένα τῶ κεῖ τὰς ἐγκαίτισσα, οἷς ἡμῖν κλ
σαν, πᾶσαν γεφυρὶ κεῖ ὑμῖν πος, ἐὰν ἀλλὰν τὸς ἀγῶνας.

Στῆμα ὅλως, ἐλκυστὸς ἐχαπμένος, σὰς χειρόγραφε, γεῖ
τὸ πυελὶν ἔχαζεν, σοφῶς σοὶ πυθμένος τὰ σᾶσι ἀφορᾶ,
πλάτη ἐχέγκλε, κεῖ κάγχεις τὰ πυθμένα, ἐὰν πίσαι καλαφωῖζων· θὰ
Ἐνόσεως τὸς ἀνύπωτος σε πανυμνῖε, θεογνώθεα, ἀμαρῶν
Ἐκῆ παῖδαν, ἀσαφῆζαν σκόλοψε πίκεσι κεφάσεως, κεῖ ἀβίασαν,
τῶν σοφομῶν πάσεως, κεῖ τῆς αὐτὸ ἐαοῆζείας.

ᾠδὴ η'. Πᾶσης ἁβάσης.

Πρὸ μέγαν πομπὸν κεῖ φωσῆρα, ὃ στῆμα τῆς ἐκκλησίας ὁ ἀσήμβε,
τοὺ μεδὶ τὸς ἀώνικα· μήτρη ἀπόστολον, τῆς μελανίας ἔπαυ
ἐς ὀθὶς ὃ ὑπέυκα, ψυχῖλε κεῖ ἐπ γεωτὴ σωμφώνως, νῦν αὐθρω
μάθες, χαιρὶ σοβομενόμενος.

Ὑδρῶν ἀγνὸς σαθὲ κεῖ ὄπτον, ἐξπάκαν κεῖ ἐκσοφίας ὁδὸς ἐ
ὁδὸς, τῆς ὕμνε ὁ ἀνάρχαν, ἀφοκεαν μελεμέγνωσιν, ἐὰν ὑπέκει
τὰ πλάσματα τὴν ἐμαρμύτικε, φοεαν τὸ αὐθμάδν γενῶσις, λόγους
ἐζωγίζας, προνοίας τῆς ὑνθυς.

Φωῖσε τῶν λόγων θεόρθμον, γεκαπὶ ὅτιες ὁ βάθος συνδεῖσενβε,
πᾶσιν εἰφαντεώσας, ὃ λόγε ἐπ σαφνεσιν, ὁ ὅτις Τεπαὸς ἀρρῆνε
ὅλως μυστέριον, σεπῆσλε παρδπιὰς ὃς λόγοις, ὃς Ἰσεωσύνης, ἐπὶ
Υεεὺν ἀξίαν.

Θεολόγου.

Ὄφθης κεῖ πεαίμας πνεύσας, ἀγπίσε ἡ μόπ τεμπίδεα, θεοῦ
μετὰ σώματος, ἀφρίδας γενπόσαν, ἐπὶ τῶν ἐροῖεῖ θεώσανλε
φόνν ὑμπέλεσσε, ὑμόγνας ἐβαβίας ὑμπῆλε, σὺ σοὶ θεολόκε,
χεωσόσμος ὁμέγας. ᾠδὴ θ'. Ἁβίας γυμνὸς.

Χαίρει τὰ σεεβά, ἀγγέλων ἀίωνε, λαμπαλα σπερέων, μυπμε ἐπὶ
σεπλὴν ἐπ σπέ, ἡμῖν σωμφώνως ἀνεορβόνλα, τῶν ἐμαλέων
ὥβεβε γὰ, θῦσν καχλωσίμα, τὲν ἡμῶν δὲ, φόνε ἀπογέβοσας,
ὑπὲρ φόνε παρμάκαρ χεωσόσμος.

Ψυχῶν γαλοὺ, φαντὰλ χεωσόσμε παῖλων ὑστόλρον, ῥθόνος ὁ
θόνις ῥόρος, ἐὰν ἀνθεωπίνων ψυχῶν ἀσήμασε, κεῖ σὲ κακῶς
τῶν πολμπὸς σε. ἀρῆ ὁ σεπίκεν, ἢ σὺ γλῶσσα, θόγον ὃν σωῖκε,

ον.

Στιχηρα προσομοια, και γλωσσα ευφωνε, και νεα δεκαπλα, των μελλο-
ντων δε, ιδιομελη κεκλασμενα θεια δοξαστικα, δια την αγιαν τ
μαρτυρησασαν, μνημην ετελουμεν, εθους οντος, ωσαυτ και
θεμιτον, η μεγιστον ιωαννι καλλιθεου.

Ω κοσμοτορωρ, και οδηγα και καυχημα και ηγουμενε, συν τε
νηπιε πυρος, της διδυμοτοκου και καθοδηγησας, ταις ψυχαις
αθλιοις, και νυν δυσωπουσιν, ως ευσπλαγχνος, λαυρα εγκαταβηναι,
των σκανδαλων, η εθους αγεσεως. Θεολογικον.

Σιγησον ημων, τον νουν και την εξιν εσω θεου εξεσα, δια
της αμεμπτιας, θεουργος εφανης σχολης ενικολαπα, δι ησυχιας
θεον γνωσεως, σκοπος θεοειδεστατος, δι φωτος, δεδεσαι αγγε-
σιν, δια τι σοι υδατος ζωντος σκιρτησαντος.

Μετα δε την β ωδην Το εξαπτερυγιαιον. Εις δις αγιος Πα
σα πνοη. Ηχος α. Εωθινα μηκωνι. Χειρ δε δημιεργεσεν.
Δοξα ηχος πλ δ. Χρυσιαν εξεσαν. Και νυν θεοδοκιον.
Δοξολογια μεγαλη. Εξαρχευει δε ο ιερευς μεθ ημεραιαν και την δε
κοιμα δε αρτι, ταλαιπωρων, ιδιομελον δε αγιου, και ενημεριαιον, δια
τον αρτον εξαγον εν τη κανδηλα δια των νυν ανακτορων, εν τ
χειρι δια λαμπαδος. Εις την αναληψιμον λυσικα, Και δη δε κανονες,
ωδη γ, η ς. Θεοτοκιον θεος εβοηθει. Δοξοβοι, βροντη ημεν εν
πρωτοι αρχιερευς. Εναγγελιον. Καθ ιωαννην. Εξουσιαν ο ιησους,
εχει ειρηνη υμιν. Κοινωνικον. Εις μνημοσυνον αιωνιον.

Τα αγια και παναγιαν δεσποιναν σεμνοτατα. Εις θ ημεριαιοι. Καμπτει τη
καθισμα ηχου δ εν αγγελοις δια των κοσμου της αγεσιας. Το δε Φαλτη
ενδοξον καθισμα αναγινωσκομεν εν ταις κυριακαις ημων. Εις θ Κυ
ριε εκεκραξα ηχου πλαγιου προσομοια δ αδοξαστα. Δοξα ηχος β.
Τα μεγαλα εξιλεσατο θεος. Και νυν θεοτοκιον. Εις δις εχθρου
προσομοια δ αδοξαστα. Δοξα ηχος β. Καλαμωσιν δε εδαιμοτ θεοτ.
Δεσποτην υμνουν ηχος γ. Δεσποτης αγιε εξιλεσατο. Εις δις αδου ανα
πτωσεις ο ουρανιμενος δ αδοξαστα. Καθισμα δ αδοξαστα.
Οι κανονες της θεοτοκου, ηχος δ αδοξαστα και η. Καταβασια
δεσποζω ο τεθεικας. Εις δε αγιος Πασα πνοη. Εξαποστειλα-
χος α Των θεαναν λαμπαδων. Και ενδημησει ηχος γ. Του των ου
ρανων αρχου. Και νυν θεοτοκιον. Δοξολογια μεγαλη η αδεσμος.
Εις την αναληψιμον Τυπικα. Και δη δε κανονες ωδη γ, η ς

Αρχή της Αγίας Τεσσαρακοστής των Χαρτουγιανών.

Χωρὶς μετάνοιαν, ὁ ψαλμὸς τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, ἀγαπᾶται ἐπὶ ἑπτὰ ἑβδομάδας τὰς πρὸ τῆς ἡμέρας τῶν Βαΐων, ἐκτὸς ἂν τύχῃ ἑορτὴ δωδεκάτου ἢ ἄλλη τις ἑορτή, τότε ψάλλεται καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς. Ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς ἑβδομάδος ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Ἀναστασίας, ἀπὸ τοῦ μεσονυκτικοῦ ἕως τοῦ ὄρθρου μίαν μετάνοιαν. Ἐν δὲ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Ἀναστασίας, ἀπὸ τοῦ μεσονυκτικοῦ ἕως τοῦ ὄρθρου μίαν μετάνοιαν. Ἐν δὲ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Ἀναστασίας, ἀπὸ τοῦ μεσονυκτικοῦ ἕως τοῦ ὄρθρου μίαν μετάνοιαν. Ἐν δὲ τῇ Τρίτῃ ἑβδομάδι ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Ἀναστασίας, ἀπὸ τοῦ μεσονυκτικοῦ ἕως τοῦ ὄρθρου μίαν μετάνοιαν. Ἐν δὲ τῇ Τετάρτῃ ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Ἀναστασίας, ἀπὸ τοῦ μεσονυκτικοῦ ἕως τοῦ ὄρθρου μίαν μετάνοιαν. Ἐν δὲ τῇ Πέμπτῃ ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Ἀναστασίας, ἀπὸ τοῦ μεσονυκτικοῦ ἕως τοῦ ὄρθρου μίαν μετάνοιαν. Ἐν δὲ τῇ Παρασκευῇ ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Ἀναστασίας, ἀπὸ τοῦ μεσονυκτικοῦ ἕως τοῦ ὄρθρου μίαν μετάνοιαν. Ἐν δὲ τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Ἀναστασίας, ἀπὸ τοῦ μεσονυκτικοῦ ἕως τοῦ ὄρθρου μίαν μετάνοιαν. Ἐν δὲ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Ἀναστασίας, ἀπὸ τοῦ μεσονυκτικοῦ ἕως τοῦ ὄρθρου μίαν μετάνοιαν. Ἐν δὲ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Ἀναστασίας, ἀπὸ τοῦ μεσονυκτικοῦ ἕως τοῦ ὄρθρου μίαν μετάνοιαν. Ἐν δὲ τῇ Τρίτῃ ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Ἀναστασίας, ἀπὸ τοῦ μεσονυκτικοῦ ἕως τοῦ ὄρθρου μίαν μετάνοιαν. Ἐν δὲ τῇ Τετάρτῃ ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Ἀναστασίας, ἀπὸ τοῦ μεσονυκτικοῦ ἕως τοῦ ὄρθρου μίαν μετάνοιαν. Ἐν δὲ τῇ Πέμπτῃ ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Ἀναστασίας, ἀπὸ τοῦ μεσονυκτικοῦ ἕως τοῦ ὄρθρου μίαν μετάνοιαν. Ἐν δὲ τῇ Παρασκευῇ ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Ἀναστασίας, ἀπὸ τοῦ μεσονυκτικοῦ ἕως τοῦ ὄρθρου μίαν μετάνοιαν. Ἐν δὲ τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Ἀναστασίας, ἀπὸ τοῦ μεσονυκτικοῦ ἕως τοῦ ὄρθρου μίαν μετάνοιαν. Ἐν δὲ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Ἀναστασίας, ἀπὸ τοῦ μεσονυκτικοῦ ἕως τοῦ ὄρθρου μίαν μετάνοιαν. Ἐν δὲ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Ἀναστασίας, ἀπὸ τοῦ μεσονυκτικοῦ ἕως τοῦ ὄρθρου μίαν μετάνοιαν. Ἐν δὲ τῇ Τρίτῃ ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Ἀναστασίας, ἀπὸ τοῦ μεσονυκτικοῦ ἕως τοῦ ὄρθρου μίαν μετάνοιαν. Ἐν δὲ τῇ Τετάρτῃ ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Ἀναστασίας, ἀπὸ τοῦ μεσονυκτικοῦ ἕως τοῦ ὄρθρου μίαν μετάνοιαν. Ἐν δὲ τῇ Πέμπτῃ ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Ἀναστασίας, ἀπὸ τοῦ μεσονυκτικοῦ ἕως τοῦ ὄρθρου μίαν μετάνοιαν. Ἐν δὲ τῇ Παρασκευῇ ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Ἀναστασίας, ἀπὸ τοῦ μεσονυκτικοῦ ἕως τοῦ ὄρθρου μίαν μετάνοιαν. Ἐν δὲ τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Ἀναστασίας, ἀπὸ τοῦ μεσονυκτικοῦ ἕως τοῦ ὄρθρου μίαν μετάνοιαν.

Ἐν δὲ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Ἀναστασίας, ἀπὸ τοῦ μεσονυκτικοῦ ἕως τοῦ ὄρθρου μίαν μετάνοιαν. Ἐν δὲ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Ἀναστασίας, ἀπὸ τοῦ μεσονυκτικοῦ ἕως τοῦ ὄρθρου μίαν μετάνοιαν. Ἐν δὲ τῇ Τρίτῃ ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Ἀναστασίας, ἀπὸ τοῦ μεσονυκτικοῦ ἕως τοῦ ὄρθρου μίαν μετάνοιαν. Ἐν δὲ τῇ Τετάρτῃ ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Ἀναστασίας, ἀπὸ τοῦ μεσονυκτικοῦ ἕως τοῦ ὄρθρου μίαν μετάνοιαν. Ἐν δὲ τῇ Πέμπτῃ ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Ἀναστασίας, ἀπὸ τοῦ μεσονυκτικοῦ ἕως τοῦ ὄρθρου μίαν μετάνοιαν. Ἐν δὲ τῇ Παρασκευῇ ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Ἀναστασίας, ἀπὸ τοῦ μεσονυκτικοῦ ἕως τοῦ ὄρθρου μίαν μετάνοιαν. Ἐν δὲ τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Ἀναστασίας, ἀπὸ τοῦ μεσονυκτικοῦ ἕως τοῦ ὄρθρου μίαν μετάνοιαν.

παρωτῆς ἀκολουθίας. Δεῖ δὲ πρώϊσκυν πρὸ ὄρθρου, ὅτι εὐλογίαν τῆς ἁγίας λειτουργίας, Καὶ ἵνα ἐσθῇ πρωϊαίως ἀναγινώσκεται ἐν ᾗ ἡ ὥρᾳ ἡ εὐχὴ πρωϊαιὴ δι' ἧς λαὸς ἀνθρώπου ἵνος ἐξηγεῖται ἄρρεν σαν ἡ χώρα. ὁμοίως ἡ νῦν ὁρῶσι ἀναγινώσκομεν δι' ἡμέρου δι' Μι γάρ ἐκαστέρ τὸν ἐν τῷ καθεξῆς μὰς ἀποδίκας. Εἰς ἐκ ἡδυκαίδε. Ἴσον πρὸ δὲ ὅλων ἡμέραν ὥρᾳ ἡ ἐσπέρᾳ ἡμέρα τῆς διαίτης ἡ ἐξιας ἐνὸς ἵνα ἑβδομάνδε ἐμὲ σαββάτο πρὸ πρωϊαιὴ. Ἀλλ' ἐπὶ ἰα ἡμέρᾳ ἀδὸ ἵνα δ', ἕως ἐξ σαεκοκοίνης. δια δ' ἀνθρώπου ἵνα πρῶτα, ἡ ἵνα ἐαύτης ἀρχῆ. Τὰ δὲ ἰδιόμελα ἀβατικὰ ἐων ἁ μὰν. μόνον σαββάτο ἡ πρωϊαιὴ ὥρᾳ ἡ μνήμη ἀνίων ἡμέρα τα. Ἴσον πρὸ δὲ. ὅτι εὐλογίας σαββάτῳ τῆς ἰδιαίτης ἡσυαεκοκοίης ἀλληλεία ἡμέρᾳ, ὡς ἡ ἐν τῇ μεγάλῃ ἡσυαεκοκοίῃ. Τῇ μὲν σαεα σκοίῃ ἐπωτέρας. Τὸ προκείμενον συνῆθες Ὀδεὶς αὐτῶν δλωρμὸς εὐ ἡμέρᾳ. ὅτι μόνοι εὐλογίας ὁδὸ παεακοδαὶς ἰων ἰυχὼν Τῆς ἁδοκέως ἡ Πεντηκοστῆς ἡμέρᾳ ἀλληλεία. Ἀπομένα δὲ λείονες ἀποστόλοι μαθηταὶ. δόξα Μπαδὴ πιεῖς. Καὶ νῦν Μὴ τὴν ἁγίαν. Εἰς ὁ ἐν ὁμοίοις ἀληλεία, ἡ ἀχὶ ἔσος πιέσος ἡμέρᾳ λέγει. Καὶ ὁ ἅμωμος τὴν ὁδὸ ταῖσις μελάλων νικεσόμων ὁλόμη ταῖσι ἡμέρᾳ, ἡ μνημονεύοντες οἱ ἐν χερσὶ κοιμηθέντες ἀόν φοι παῖες. Ἐκὼς ἡμὴν ἡμέρᾳ ἀῖτα μεγάλα μνήμες ἀς ἐπεῖσι. Τὴν δ' πιεῖσαν ἐπωτέρας Μελάλ' θεόδιες παρθένε ἡ ἰσιδα. ἴσοις μοῖσι μεγάλῃ μελάσιοι ἡμέρᾳ. Ἰας δ' ἰδίοις ἡμέρας ἵνα ἑ βδομάδος πλοῦς ἡ ἁ ἰσιδα ιγ'.

Τῶν ἁγίων μαρτύρων ἔσεια, Σαμωνᾶ, πρὸ ἁβίβ. Χεῖ ἐπιλίας ιγ' ἰ. ἰ. ἰ.

Εἰς τὸ δεύτερον δεσποτικὸν ἦχος πλ. δ΄, καὶ ἔλεος. Ἐν τῷ ὄρει
τῷ θαβωρίῳ μελωδίας γ΄. Τὸ πνεῦμα τῶν δυνάμεων μελῳδοῦν ἔχων
αὐτὸν ὡς ἄνθρωπος χοῦμα. Κύριε ἐκέκραξα μ΄. Ὃν πατὴρ καλῶ δόξα
καὶ νῦν Τὴν δημιουργὸν. ἦ μελωδίας μεγάλης γ΄. καὶ λαὸς ια΄: μικρὰς,
ἦ μίαν μεγάλην. Τεσσάρων. μελωδίας γ΄. Τὸ Κύριε ἐκέκραξα ιβ΄.
Δόξης ἀμόχυρτα. Καὶ νῦν τὴν δεύτερα. Καὶ ἀσώματος. Ἀλλ᾽ ἐξ ἦ
ὁ καιρὸν τῆς θεοβύστου μελῳδῶ δόξα τῷ νικήσαντι θεῷ.
Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν. τῷ ὄρει θεσσαρίων μελωδίας γ΄. Εἰς τὸ δόλῳ θεοῦ
πατρωμὴν μελωδίας γ΄. Εἰς τὸ ἐκραύγασα τὸ ἀμώμῳ μελωδίας
δ΄. Εἰς τὸ θεσσάρων. μελωδίας γ΄. Ἰσάριθμος ἦ τὸ ἔλεος. Ὃν
παῖδα μεγάλῃ. ἃ δόξης μεγάλῃ μελωδίας ἦ ἃ μικρὰ ια΄: ἦ μία με
γάλη. Δεῦτε ἀδόξως. Δόλῳ προσπατρωμὴν. μελωδίας γ΄. Οἱ ἁγιασμοὶ ἦσαν
τοῦ ὀρθρίσματος τεσσάρων. Μετῳδὸς πνεῦμα ὡς ἀγαθός. Κύριε
ἐκέκραξα ιβ΄. ἡ ἀδόξως, καὶ ἀσώματος. Πλὴν τοῦ ὄρθρου.
Εἰς τὸν ὄρθρον μελῳδοῦν ὄρθρου θεσσάρων ἀπὸ μελωδιῶν. Κύριε ἐ-
κέκραξα ιβ΄. Δόλῳ προσπατρωμὴν ἀπὸ μελωδιῶν. Ἐπαινέσας
τὸν κύριον. Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου. Τεσσάρων ἀπὸ μελωδιῶν.
Σῶσον κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον. Ὁ ἐξαψάλμος. Ἀλληλουϊάρια ὡς
τοῦ ἤχου τῆς ἡμέρας. Τὰ ἀναβαθμά. Εἰς τὰ καθίσματα τὸ ψαλμῳδῶ
ὡς καθισμάτων δόξα, μελωδίας γ΄. Οἰκειοῦνται τῆς ἡμέρας. Κράζω
πρὸς σὲ κύριε ἐκέκραξα. Τὸ φωταγωγικὸν. Εἰς τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ. μελωδίας γ΄ Εἰς τὸ ἔχον
τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ θεσσάρων μετῳδοῦν γ΄. Τὸ Κύριε ἐκέκραξα μ΄.
Ἀπὸ μεγάλης μελωδίας, καὶ ἃ μικρὰ. Εἶτα δόλῳ προσπατρωμὴν, καὶ ἡ
αὐτὴ ὡς πάλιν ἐν τῇ μεγάλῃ θεσσαρακοστῇ ἃ μελωδίας. Καὶ τὸ μυ
στικὸν αὐτῆς. Καὶ ἀσώματος. Ὡσὰ ἑβδόμῃ σημαίνει, καὶ
ἀρχόμενα ἐν ὡσὰ ἐνδυόμενα καθισμάτων. μετὰ ἐν μελωδιῶν
ἦ τῶν μεσωδίων αὐτῶν. Συναξάριον ἦ τὴν ἐν πάτρᾳ. Εἶτα δὲ τὰ
ἑξῆς. Οἰμακαριασμοὶ τῆς ἡμέρας. Θεοτόκιον ἦ τὸ πάσχειν
Εἰς τὸν ἑσπερινὸν. Τρεῖς μεγάλῃ ἑσπέρας. Τὸ δόλῳ
προσπατρωμὴν, ἦ τὸ θεοκρήνιν Ἰσάριθμος δόλῳ δὲ μέσου.
Τῇ δὲ ἑσπέρᾳ ἑσπέρας. ἦ σήμερον Μετὰ δὲ ἡμέρας Τεσσάρων Καὶ
μελωδίας γ΄. Τὸ Κύριε ἐκέκραξα ιβ΄. Δόλῳ θεοπατρωμὴν, Καὶ μελω
δίας γ΄. Εἰς τὸ ἀγαπήσω. Τὸ πεποιημένον ἦ τὸ καθίσματος μετῳδοῦν
γ΄. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ΄. ἦ τῆς
ἁγίας γ΄. Δόξα ἦ νῦν θεῷ. Δόλῳ προκειμένου ἀληθείᾳ ὁ μελῳδῶν,

τίχων αὐτῶ. ὑψόλε πνέοι ἰσὶ δὲ. καὶ ις' δὲ ἀρώνας ἰων ἀρώνων
Καλαξίωσον καὶ μελανίας γ'. εἰς ἓν τίχοι ἧς πλήκτ. Τετσάμιον.
θεοδίκε παρθένε ἡ μελαίσιαν α'. βασίλεα δ' ἐκ μελαίσιαν α'. Ἴνε
ἰδίοαλε ὑστερ' ἡμέων. μελαίσιαν α'. Ὑπὸ μὴ σὶ διαφθεῖραι αὐτὸ μὲ
ἰσνιλας. Κύριε ἐλέησον μ'. ἀὶ μεγάλης μελαίσις. ις δ' ἰβ' μικες'.
τα' ἰσιπα καὶ ἀδόμνος.

Εἰς τὰ' ἀδόκητα. Μελά' ἐν ἀρχῇ θεοτόκε Τετσάρων Μελανίας γ'. Δόξα θεοτ
κωπόωμεν, μελανίας γ'. Οἱ ἅγιοί, ἐν ᾧ ἐσκαλεσάσθε μὲ οἱ ἰσιοί.
Εἰς β' ἀγγελία μελανίας γ'. Μεθ' ἡμέων ὦθεος. Τετσάμιον Μελανίας γ'.
φώσσον ἰσὶ ὀρθαμμόσμα καὶ τὰ ἰσιπα. Κύριε ἐλέησον μ'. Κύριε ὡς
ὁ ἐπσάμενος ἡμᾶς. Δόξα θεοτοκίον ἐκ μελανίας γ'. Οἱ ἅγιοί.
Κύριε παντοκράτορ. Τετσάμιον μελανίας γ'. Ἐλέησον ἡμᾶς κύριε.
Δέσποτα θεὲ παντοκράτορ. Δόξα προσομοίωσον, καὶ μελανίας γ'.
Θεοτόκε σὶ μὲ βοήθειαν μ'. Κύριε ἐβόησα σου, Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῶ
καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Καὶ νῦν ἦχος τῆς πλήκτ. Τετσάμιον
μελανίας γ'. Κύριε ἐν δυνάμεσι μεθ' ἧς ἐπίκον αὐτὸ καὶ ἐν
ἕκατον τεσσάρεσι. τὰ ἰσιπα ὡς σύνηθες. Τὸ Κύριε ἐλέησον μ'.
Ὅσιε πατὴρ ἡμῶν, δόξα καὶ νῦν Τὴν ἁγιωτέραν. Καὶ ἀὶ γ' μογάδες μεθ'
ἑνὸς μετὰ ἐν ἰσιπῶν ιγ' μικέων. Τετσάμιον, μελανίας γ'. Κύριε ἐλέη
σον ιβ'. Καὶ ἡ ὀλίγη ἀλλ' ἐμὲ ἀμόμνε. Καὶ ὡς ἡμῖν ὀλόσοδε. Καὶ
ἀδόμνος. Δύνῃ ἡ ἁγία καὶ ἡ ἀνοχρόνια πήλη ἀσαεσμάνως
καὶ ἐν τῇ ἐπιεία ἐν ἀρχῇ ἀδοσόμεν. 15/16

Τὸ ἀγὸ ἀπόστολε καὶ διαγνώστου Ματθ. Εἰλίκη β'. ἡ δ' ἡ
παεσκολὴ, μελαίσιες τὴ γ'. ἡ λὴ ε'. ἡ ϛ σαββάβε.
Εἰς ϛ' Κύριε ἐπεκέαξα πρόσμοια δ' ἀποστόλε. δόξα ἐλόμεθον ἦχος
δ'. Καλῶς χειτὸ πρὸς μαθηταν. Καὶ νῦν θεοτοκίον. Εἰς ἓν τίχοι
Πρόσμοια δ' ἀποστόλε. δόξα ἦχος τῆς β'. Ἐκ συνθήκης κακίας. Καὶ
νῦν θεοτ. Τροπάριον ἀποστόλε ἀρχ. καὶ διαγνώστα. Εἰς ἓν τίχοι ἀθέσ-
ωναγνώσκεται ὁ ἀπόστολος ὡς ἔθος δύο. Εἰς ἓν ἅγιος ἐλάμψωμεν
προσόμοια τὰ ἀποστόλε ἦχος δ'. Ὡς ἐλπίζον ἐν μεσίαν. δόξα ἐλόμεθον
ἦχος πλ δ'. Κροπόωμεν ἐν ἁσμεν σημέσιν. Εἰς ἓν τίχοι
τῆς πλήκτ. Δόξα ἦχος β'. Ζυγὸν ἡμῶν ἀδιαίρ. Εἰς τὸν
ἑσπερινὸν οἱ μακαρισμοὶ ἐν τῇ πλήκτ ἐν δ'. Καὶ ὁ ἀπόστολος ἡ ἐξ
ὠδῆ. Ὁ ἀπόστολος πρὸς Κορινθίους α'. Ὅθεος ἡμᾶς ἐν ἀποστόλε
εὐχάλος. Εὐαγγέλιον καλὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παεσὼν ὁ
Ἰησοῦς ἔβλε αὐτὸ καθήμενα ἐσὶ ὄρεος ἐλαιῶνος. Κοινῶν ἐς πάσαν ἐπὶ γῆν

17. Τῇ ιζ ἁγίου παύλου ἡμῶν γενομένου θαυματουργοῦ. Ἑωθινὸν ιαʹ
15 τὸ Κύριε ἐκέκραξα. Προσόμοια δὶς ἀπὸ Δόξα ἦχος πλ. βʹ. Εἰς βάθος
θαυμαστὸν καὶ νῦν θεοτ. Εἰς δὲ τὸν στίχον ὃν ἔπηξε. Δόξα ἦχος πλ. βʹ. Γενεὰ
επτὰς ὑπὸ καὶ νῦν θεοτ. Προσόμοια ἦχος πλ. δʹ. Ἐν θεοσοφίᾳ νεᾶς
γραφαί. Εἰς δὲ ὄρθρου ἀναγινώσκομεν τὸν βίον αὐτοῦ. Οἱ μαθηταὶ ὃν
ἔπηξε καὶ ὃ ἀρχὴ τῆς τ. Εἰς δὲ αἶνους προσόμοια δὶς ἀπὸ πρὸς τὸ
χαίρουσι ἀσωμάτων. Δόξα ἦχος δʹ. Θεοφανοῦς ὃν ἔπηξε. Εἰς δὲ τὸν
στίχον ὃν ἔπηξε. Δόξα ἦχος πλ. δʹ. Τοῦ θεοβόητου τὸ θαῦμα.
Εἰς δὲ τὴν λιτὴν Οἱ μακαριστοὶ ὃν ἔπηξε δʹ. ἡ δὲ ἀρχὴ ὡδὴ
ἑνὶ. Θεσπέσιος θεοῦ κεκραγὼς αʹ. Δόξῃροὶ ὃν ἑκάστῳ ὀρθρῷ
ἡμερινέως. Εὐαγγέλιον Καλὰ Ματθ. Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς
17 Κεκοινωνικὸν εἰς μνημοσύνον ἡμῶν.
18 Τῷ ἁγίῳ Μαξίμου πρεσβύτου καὶ ὁμολογητοῦ. Προσόμοια δὶς μὴ
νῆς Δόξα ἦχος πλ. βʹ. Φοβεῖται ἡ θεοτόκος. Ἀλληλουϊάρια καὶ
19 στίχοι. Εἰς δὲ ὄρθρου τὸ μαρτύριον δὶς πρεσβύτου. ἡ δὲ λοιπὰ.
: Τῷ ἁγίῳ προφήτῃ ἀβδιοῦ. Καὶ δὶς τὸν ἁγίῳ Μάξιμον βασιλεῖ. Εἰς δὲ
ὄρθρου ἀναγινώσκομεν ὑπὲρ βίβ δὶς ἁγίῳ γενομένῳ ἀναγνώσεως.
20 νε Παρεσκευὴ τῆς ὑπαπαντῆς τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ. ἡ δὲ τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ κοινοβιάρχου,
καὶ Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου, καὶ Εὐθυμίου τοῦ μεγάλου, καὶ Σάββα τοῦ
ἁγιασθέντος. Εἰς δὲ τὸν στίχον ἐκέκραξα ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς
καὶ τῶν ἁγίων. Δόξα καὶ νῦν ἦχος πλ. δʹ. Σὺ εἶ τὸ
μέγα ὄρος. Εἰς δὲ τὸν στίχον δὶς ἁγίου Πείσιχρ Δόξα
καὶ νῦν ἀποστιχα. Τροπάριον. Ὁδηγὸς ἐν ἐρήμῳ τοῖς παλαιοῖς ἡμῶν,
καὶ Προσόμοια ἦχος πλ. δʹ. Χαρᾶς ἀναμφιβόλου ἔπλησε ἡ θεία νύμφη. Εἰς
τὸν ὄρθρον ἀναγινώσκομεν ὑπὲρ βίβ δὶς ἁγίου γενομένου. Ὁ Κύριος ὁ θεὸς
ἐφάνη, καὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων. Εἰς δὲ τὸν στίχον ἐπὶ τῶν ἁγίων ἀποστιχα ἦχος
α. Πᾶν θεσπέσιον ἀγγελικῶν, Δόξα τοῖς ἀπὸ τοῦ ἀγγέλου. Δόξα καὶ
νῦν θεοτόκιον ἦχος α. Ἀγαλλιάσθω τὰ ἔθνη ὁ θεὸς ἀνάπαυσιν.

Ἡμέρᾳ τῷ ναῷ εἰσόδου τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου.
Ἐπιλύχνιον ἀγρυπνίαν. Δὶς ἑσπέρας ὃ ἐπὶ τὸν στίχον ἐν πανηγύρει,
προηγοῦνται τὰ ἀναβαθμία. ἐπὶ τῷ ἐστωτες καὶ τῷ φῶς ἱλαρόν.
Ἐγκώμιον τῷ Μηνᾷ ἑστῶτες τὰ τῆς ἑορτῆς πάντα. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ
ἑστῶτες. Τὸ κάθισμα ὅλον. Εἰς δὲ τὸν στίχον ἐκέκραξα ἀναβαθμία
δʹ. ἡ τῆς ἑορτῆς τ. Δόξα καὶ νῦν Τῆς ἑορτῆς μόνου. Τὰ ἀ
να

Ὁ τοιγάρτοι Καὶ ἡ ἐπιστολὴ Μέγας ὑμῖν καὶ αὐτὸς σφόδρα ὢν πρὸς
τὸ θεῖον ἡμῶν· ἢ ἀνάγκαιος· Οἱ ἀναβαθμοὶ Προσκυνήσωμεν τῇ ἕρᾳ,
καὶ διαμένει ἀναγαίου Μαθεμ. Δόξα Σήμερον πανάγιοι παρθέ-
νος. Καὶ νῦν καὶ αἰεί· Ἰδιόμελον ἦχος πλ. β΄. Σήμερον λάμψει ἐπιποθῆ σύγκλη-
κατοικος οἶδε· Τὸ μεγαλύνει ψυχή μου ἦχος δ΄· Μελῴδη ἐφύμνια τὸν τ΄· καὶ τὸ βασιλεῖ τῷ
ἤχος α΄ ὁ δ΄ τ΄· Καλλιόπη· Χεῖρες γυναικὸς ἐξ ἧς ἐφύη ἐκ σπάνιος ἐδίδου
ἀδόντες ὑμνεῖα τοῖς αὐθρώποις· Τριῳδικὸν ὁ γαμβρὸς· ἀλλὰ τὰ μεγαλεῖα
σια· Ἐξαποστειλάριον ὑμνεῖτε· Εἰς ἐξ ἄγιος Πάσα πνοὴ· Προσό-
μοια ἦχος α΄· Τῶν θεσπεσίων ἀρμάτων· Λαμπαδηφόροι παθόντες·
Δόξα Καὶ νῦν ἦχος β΄ Σήμερον τῶν αἰῶν θεοπρεπῶς· Δοξολογία
μεγάλη καὶ ἀπόδυσις· δίβδη καὶ ἄρτου ἤδιον ὑπὲρ τῆς κανόνας
τῆς θεοδώρου· Εἰς τὴν ἐγερθεῖσαν ἐκ νεκρῶν, Καὶ ἑνὶ λόγῳ κανόνων
φόβῳ γ΄· ἡ τ΄· Μελῳδῶν τῶν ἡδονῶν θεοπάσιον ἡ κοινωνία τῆς ἐ-
ορτῆς· Καὶ εἰς τὸ ἐξαγγελίας· Τὸ μεγαλυνάριον· καὶ ὁ ἑσπερινὸς τῆς
ὑπαπαντῆς ὡδῆς· Ὁ ἀποστολος πρὸς ἑβραίους· Εἶχον ἡ ἀπόδειξις
αὐτὴ ἀκολουθία ἀγαθοῦς· Εὐαγγέλιον καλὰ χρόνου· Τῷ καὶ
ἐν ὑπάρχει, ἀπόδειξον ὁ ἱερὸς τῆς κώμης ἐκ· Κοινωνικοί·
Ποθεῖν σωτῆρος χήρωμα· Ἐξαίρετος δὲ ἡ ἱλαρὰ ἑορτὴ ἡμῶν
β΄ ἐως ὧν· ὡς καὶ ἡ χαρὰ στομπόρευσις ἑορτή·

2. Τὸ ἄρτο ἀλλοτρόπο Θεμένου καὶ ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν ἄρτος μάρ-
τυρος· Κτίσεως· ἡ ἀναστάσιμα τῆς ἑορτῆς, καὶ ἐν ἄρτοις· ὅτα
τῶν τῆς ἑορτῆς ὁ δὲ· ἐξ τ΄ μελῳδῶ ἑαυτῷ· καὶ ἐν ἄρτοις ὅλο τὸ ἡ·
Εἰς τὸ ἄγιος προσόμοια ἐν ἀποστόλου· Εἰς ὃν ἔχον τῆς ἐ-
της· Εἰς τὸν ἐγερθέντα Ὁ ἀποστόλου πρὸς ἑβραίους· ἡ ἀναγνῶσαι·
3. Τὸ ἄρτο ἀμωμήτου ἐσωτικὸν ἦχος· καὶ δ΄ ἄρτο ἐσπερινὸν ἄκρα
γαλῶν ἡ ἀναστάσιμα τῆς ἑορτῆς καὶ ἐν ἄρτοις· Εἰς ὃν ὕδατος
ἀναγνῶσαι· ἐν δὲ τὸ δ΄ ἄρτο ἐσπερινὸν· ἡ δ΄ ἄρτο ἀμωμήτου·
4: Σημειώσεων δὲ τὸ πανσεπτὸν ἀναίδει τὸν μνήμην τῆς ἁγίας ἄκρα
Κτίσεως καλὰ τὸν παθῶν 24· δ΄ μηνὸς· τὸν δὲ ἀναστάσιμα
τῶν ἄρτων ἑσπερινῶν κρηπίδος ἐμῶν· ἡ πλέον ἀγαλλιάσεως· ὅτου·
ἐν καὶ τὸν κε΄ δ΄ μηνὸς· ἀνὴρ σοὶ κε΄ τὸν ἀδόντων· ἡμῖν δὲ·
καὶ τὸν πλάβῃ τῶν ἐλευσομένων μηνῶν· Θέτεμεν πλήμμυρα
τῶν ἑσπερινῶν καὶ τὸν παθῶν· ἵνα δὲ ἁγίας ἀμωμήτου ἐν κε΄·
πδ΄· Τῶν ἄρτων πλείων· Κτήμενος· πάσα ἐμῶν, ἡ πλέον ἀγίων
ἑορτῆς ἐν ἑσπερινοῖς· Ἐπιστέας προσόμοια ἐν ἄρτων· Δόξα
καὶ νῦν ἐκ ἑορτῆς· Ἔχετε δὲ ἡ δὲ ἄρτοι ἀβάσκα· Εἰς ὃν ἔχον ἵνα ἑορτῆς,
ἀλλ.

Εἰς ἰσὸν ὀρθὸν ἀναγνώσεις ὁ βίος τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ, ἢ τὸ Μαρώνου
τοῦ ἁγίου Πέλεκυ. Καὶ οὐκ ἔστι ἑορτὴ πλὴ τῶν ἁγίων. ἐξαποστειλά-
ρια ἰδιόμελα τῶν ἁγίων ἢ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ αὐτὸ προσόμοια τῶν ἁγίων.
Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν γραμμα-
τικὸν Θεόδωρον ἢ διάφορα τῶν ἁγίων.

πέ 25. Τῆς ἁγίας Μεγαλομαρτύρων ἢ ποικιλόφθογγος ἀηδὼν εὐφημεῖται. Καὶ τὸ ἅγιον
Μεγαλομαρτύρων Μεγαλυνάριον. Σημείωσαι ὅτι οἱ σπουδαῖοι ἑορτάζοντες τὴν
ἁγίων, μελίζεται αὐτοῖς στίχος 25. μελῳδία τῆς ἀναστάσεως τῆς ἑορτῆς
αὐτῶν ἢ ἀναστάσιος γραῦς τῶν ἀκροστιχίδων. Ἐξαποστειλάρια
τῆς τοῦ ἁγίου γραφέντα ὑπὸ Μανουὴλ αὐτοῦ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα.
Προσόμοια τῆς ἁγίας, καὶ τὸ ἅγιον Μεγαλυνάριον. Δόξα τῆς ἁγίας.
Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον εἰς τὸν στίχον προσόμοια
τῆς ἁγίας ἢ τῆς ἑορτῆς μελῳδικά. Δόξα τῆς ἁγίας. Καὶ νῦν τῆς
ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον πρώτου ἤχου. Δόξα Θεμελιώσας μου.
Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον καθίσματα τῆς ἁγίας, κάθις
ἑορτῆς. Ἀναγνώσεις τὸ μαρτύριον αὐτῆς. Ἐγκώμιον ἐξηγηθὲν
ὑπομνηστικὸν, ἀγγέλῳ καὶ διαγγέλῳ τῆς ἁγίας. Τῶν ἁγίων παρ-
θένων. Κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων ὁμοῦ. Εἰς τὸν αἶνον
προσόμοια τῆς ἁγίας. Δόξα τῆς ἁγίας ἦχος πλ. β'. Ἐντεῦθεν
τὸ ὄρθρον ἡμῶν. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ὁ αὐτὸς Σημείωσαι ὅτι κανὼν ὅλος
σαίτης. ἀβροσύνη μεγάλη καὶ ἀσεσύνης. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν
ᾠδὴ γ' τῆς ἑορτῆς. καὶ ἡ τῆς ἁγίας. Ἀπόστολος καὶ
διαγγέλιον τῆς ἁγίας κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

πέ 26. Τῆ αὐτῆ παροὺς ἡμῶν ἁγιωτάτῳ τὸ πανήδυ. Καὶ τὸ αὐτὸ παλαιὸν
μοῦ Σλαβιανὸν τὸ παραμύθιον. ὃ ἡ ἀκολουθία ὑπάρχει ὡς ἴδιον
μοναχῶν. Ἐξαποστειλάρια προσόμοια ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς. ἢ γ' τὸ ἁγιωτὸ. δόξα τὸ αὐτὸ Ὅσιε πάτερ. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχον προσόμοια τῆς ἑορτῆς μελῳδικά. Ἀπολυτίκιον
ἦχος πλ. δ'. Καὶ τὸ αὐτὸ ἑσπερινὸν Τῆς ἑορτῆς τὸ
ἅγιον. Καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον καθίσματα τῆς ἑορτῆς
μονῶν τῆς ἑορτῆς καὶ ἁγίων ἀναγνώσεις ὁ βίος τοῦ αὐτοῦ τὸ
πῆ γενικὸν καὶ ὄρθρον ἄλλο. Εἰς τὸν στίχον ἁγίων τῆς ἑορτῆς
27 Τῆ ἁγίᾳ Μεγαλομαρτύρων Ἰακώβου τὸ πτέρυξ. Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ
συμεωνάκιος καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἀσωματίων Σλαβιανὸν
νῦν, ὅλα τὰ ἀστιχούμενα τῆς ἑορτῆς ἢ κτλ. Ἐξαποστειλάρια
εἰς ἐκέκραξα Προσόμοια τοῦ μαρτύρου γ' καὶ τὰ ἀσωματίων

Δόξα ἦχος πλ. α΄. Ἐθαυμαστώθην Ἰάκωβε. Καὶ ὧν θεοδικῶν. Εἰς δὲ τὸν στίχον τῆς ἑορτῆς. Δόξα τὸ αὐτὸ ἦχος πλ. β΄. Ἐκ βελέμνου λῶ θεῷ Καὶ ὧν θεῖαι Προσόμοιον. Ὁμαρῶσα κύκλος. Δόξα τὸ αὐτὸ Ἀναπλώσεως. Σεσωμένασθαι ἐν ᾧ ὄρει. Εἰς δὲ φῶτων. Ἀναμιμνήσκεις τὸ μαρκέσιον δὲ ἀρτ ἅ κώδε δόσεις βροτοῖς. Εἰς δὲ στίχον ἐν ἁγίων τῆς ἑορτῆς. Σεσόμενα. Δόξα δὲ μαρκέσιος ἦχος β΄. Καρμέλιον ἐν ἐν ἀθρήσει. Θεοκαίνιος. Ἁμφοτέρων ἡ τῆς ἑορτῆς. Εἰς δὲ ἀναβαθμίαν τῆς ἑορτῆς ᾠδὴ α΄. Καὶ δὲ ἀρτ ᾠδὴ ε΄. Ἀποστόλου καὶ διαγγέλιον εἰς μαρκέσιος.

Τὸ ἄρτ ὁ ἀμαρτάμαρος στιχηρὸν δὲ κύτ. Καὶ δὲ ἀρτ μαρκέσιος εἰ ἀναπαρχε. ἡ ἀκολουθία δὲν χαίρεις ἐν ταῖς ἀσωλίπτοις. Τὸ δὲ ἄρτ στιχηρὸν σεσωμένασθαι ὡς ἐπάνω. Ἐν δὲ ἀνάπαυσιν τῆ ἡμέρα ἀδοῦ δόξα ἡ ἑορτὴ τῆς ἡσυχίας, καὶ χαίρεις ἀδύσα καὶ ἀκολουθία ἐν τῷ ἑσπερινῷ καὶ ἐν φῶτες αὐτῆ τῆς ἡσυχίας. ἐν ἀναμνησμάτων. καὶ δὲ πεντηκοστή. Εἰς δὲ ἀναβαθμίαν ὡσαύτως ἡ θ΄ ᾠδὴ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς. Ἀποστόλου καὶ διαγγέλιον τῆς δεσποίνης Ἀπόδοσις.

Τῶν ἁγίων Μαθυσαμείων Παρασκευῆς, καὶ Ἀθηναΐδος. Ἀγρυπνία. Τὸ ἄρτ ἐν δόξῃ ἀποστίχα ἀνδρέου δὲ πεντηκοστῆς. Ἐπιλεγόμενα ἀγρυπνίων. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ. Προσόμοια δὲ ἀδοῦ χαίρεις ἦχος α΄. Τῶν ἀσκητῶν ἀναμμάτων. (ὅρος ἐκ δὲ ἔτος δὲ ἱερικὰ ὄλα) Τῶν ἀσκητῶν ῥοδόγγων καὶ ἀσκητήμαλα. Καὶ ἕτερα δύο. Δόξα τῆς ἡσυχίας. Εἰς δὲ στίχοι προσόμοια ἦχος πλ. δ΄. Οἶκος δὲ Εὐρεσάδα. Πόλις ἡ τῶν πατρῶν, τὴν σὴν ἡγεμονεύσαν ἡσυχίαν, ἐνοβίως ἐ φοβήθη. ὀδοιπόρα ἀπαύστως. χειροῖ δὲν σε ὀδοιπόρα.

στίχος. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Ἀλλὰ καὶ πᾶσα γῆ, ὑπὸ σὲ φωδοθῖσα, γεγήθει τὴν σὴν μνήμην καὶ σὲ ἐσπαζέται, σωτῆρα λέ καὶ πρόμαχον.

στίχος. Οἱ ἀσκηταὶ ἀνθοῦσι.

Ὅσοι γὰρ ὁ Ἰησοῦς, τῆς ἀσκητικῆς κλάδος, ἐβλάστησεν ἀπανταχοῦ πανόλεα προσωνύμους, σὺν τῷ ἁγίῳ Πτολεμαΐ.

Δόξα τῆς ἡσυχίας. Καὶ ὧν θεῖαι. Ἀποστόλων ὡς δὲν ἀσκητῶν πεπληρωμένος. Ἐν δὲ τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ Τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Προσόμοια δὲ ἀποστόλου ἦχος α΄. Δόξα ἦχος δ΄. Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν. Καὶ ὧν προσῆλθον ἡ παῖα χαρᾶ. Εἰσόδος. Προκείμενον. Καὶ τὰ ἀναμνήσματα Καθολικὴ ἐπιστολὴ Πέτρου. Εἰς τὴν ἡσυχίαν ἁλόμενα δὲ ἀποστόλου. Εἰς δὲ στίχοι προσόμοια ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Δόξα ἦχος γ΄ Τοὺ ὀνόματος πέλεις· Καὶ τῶ προσώπου Ἰωσὴφ οὗσε
ἡμῖν· Τὸ τεσσάρειον δὲ Καὶ θεοδίκε παρθένε· Ἀναμπώκιλα δὲ
τὸ ἀδόμενον τοῦ ἀσματος· Τὰ καθισμάτα, Καὶ ὁ πολυτίμος·
Οἱ ἀναβαθμοὶ Εὐαγγέλιον Καλὰ ἤχου· Πεποιθαλῶν ὁ ἦχος σαεα
τὴν θάλασσαν τῆς χαλιλέας· Δόξα ἴδιος τοῦ ἀσματος· Ἰδιόμελον
μέλος ἦχος β· Τῆς γλώσσης· Οἱ ναυται, τῆς σεισμοῦ· Καὶ τοῦ ἀσμα
τος δὲ· Καλοβαθρα λεγὸς γενάδι· Ἐξαποστειλάριον· Εἰς τοὺς αἰ
νους προσόμοια ἦχος α· Βοηθοσαίνα τῶ ἀγάπῃ· Δόξα ἦχος βολ·
Τοῦ κανόνος τῆς ὠδῆς· Καὶ τῶ θεοτόκου· Δοξολογία μεγάλη·
Καὶ ἀπόλυσις· Εἰς τὴν λειτουργίαν Θεμακαριοι· ᾠδὴ γ΄ ἡχ ζ·
Ὁ ἀδούλωτος Προς Κορινθίους ἀδελφοί, ὁδεὸς ἡμᾶς τοῦ ἀσματος
ἔσχαλος· Εὐαγγέλιον Κατὰ ἰωαννην· Τῶ καιρῶ ἐκεί
νῳ, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς αὐτοῦ λό·
Κοινωνικον Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν·

Μὴν Δεκεμβρίου ἔχων ἡμέρας λα· ἡ ἡμέρα
ἐχέι ὥρας θ· καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιε· Εἰς τὸν Πρόλογον·

Τοῦ ἁγίου προφήτου Ναοὺμ· ἀλληλουϊα·
Τοῦ ἁγίου προφήτου Ἀββακοὺμ· ἀλληλουϊα· Ἀναστάσιμος ὁ ϛ΄
Βίος τοῦ ἁγίου Σοφονίου τοῦ ἡσυχίου·
Τοῦ ἁγίου προφήτου Σοφονίου· ἀλληλουϊα·
Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας· Καὶ τοῦ ὁσίου Παύλου ἡγου
μένου τοῦ Δαμασκηνοῦ· Εἰς τὸ ψαλτικὸν ἀναβάθμοι τριάκοντα·
Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Προσόμοια τῆς ἁγίας γ΄· Καὶ τοῦ ὁσίου δόξα·
Δόξα τῆς ἁγίας ἦχος πλ δ΄· Παυλιὰ γένος ὑπάρχει· Καὶ νῦν θεο
Εἰς τὸν στίχον Προσόμοια τοῦ ὁσίου· Δόξα ἦχος πλ δ΄· Θεὸς πάλαι· ὡς
πᾶσαν τὴν γῆν· Τροπάριον τῆς ἁγίας ἦχος δ΄· Βασιλέων τὴν ἀρ
χαιρημόσυνον· Δόξα τοῦ ὁσίου Θρόνοδοξίας ὁδηγὲ· Εἰς τὸν αἶνον
Καθίσματα τῆς ἁγίας· ἡ ἀναίσχυντος δὴ τοῦ Μαρτυρὸς τῆς ἁγίας· Καὶ
εἰς τὸ δόξα τοῦ ὁσίου· Ὁ Καισὰρ ἴδιος ἦχος πλ· Καὶ νῦν ἁγίων ὁμοῦ
πάντων· Εἰς τὸν ἄγγελον ἰσόμετρα τῆς ἁγίας ἐν σεαυτῷ· Καὶ τοῦ ὁσίου ἀπὸ
νεως· Δόξα ἦχος πλ δ΄· Λόγῳ κύριε ὁδήγησον ὁδόν· Καὶ νῦν θεο
Εἰς τὸν στίχον τῆς πλ· Δόξα τοῦ ὁσίου ἦχος πλ· Τῶν μεγάλων τοῦ σοφοῦ

ης νῦ θεω. Εἰς τὴν ἀνάληψιν οἱ μακαρισμοὶ ᾠδὴ γ' τῆς ὄρθρου. ἡ τῶ ἀγίω ᾠδὴ ϛ'. Καθέσταται τῆς ἁγίας προσ ταφάλεως. Δόξα προ τῆ ἐλθεῖν τὴν σὴν. Καὶ νῦ καὶ ἀεί. Ὁ καρπὸς τῆ πολυμαθ. Ἐναγγέλιον τῆς ἁγίας. Εἶτεν ὁ μύστος τὴν παραβολὴν ἐκβαλὼν, ὁ μισθὸς ἡ βασιλεία ἐν θεωρεῖν οὐκ παραδείσοις. Καὶ τῆ αὐτῆ Παῦλος παρεσθῆ ὑπὲρ τῆ παροικίας. Κοινὸν εἰς μυροφόρους. Τῆ αὐτῆ τῆ τριτοβάτῳ παῖδες ἡμῶν Σαββάτῳ τῆ χριστιανῶν. Καθ' ἑσπέραν ἀγωνία. εἰ ἰσχὺν τὴν Κυριακὴν. Θεὸς εἰς τὴν ἐρημίαν τῆ τριτοβάτῳ Ἰωάννῃ. Εἰ δὲ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἰσχύν. Καὶ ἐν ἕξ μέλῃ ἀγωνία τῆ ἁγίῳ Νικολάῳ. Καὶ ὀκτώ ἕλκει ἕξ, τῆ ἁγίῳ Σαββα. Ἐν τῷ Μικρῷ ἑσπερινὸν προσόμοια ἤχος α'. Παναθλήμοι μαθηταί. θεωρεῖ γνησίως νοί. Καὶ ἕλκει δύο. Δόξα ἤχος β'. Ὅσις πάλαι ὑπερέβης τὴν ἀρετὴν ἐσπουδάσας ἀσκήσει. Καὶ νῦν θεῶν. Δόξα ἤχος β'. Οἶκος τῆ ὑφαντῆ. Ὀρθρος ἐν μηδενικῶν. Δόξα Καὶ νῦν Ὁμοίως Δέσποινα ἁγνή. Προπάσεως ἤχος πλ. δ'. Ταῖς ἐκ δακρύων σου ῥοαῖς. Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινὸν ἀναγνώσθη ὁ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἰδιόμελα ἦχος η'. Καὶ ἀναγνώσθη ἤχος πλ. α'. Ὅσις πάλαι. Σαββάτῳ θεοφόρου, τῶν ἀγγέλων ἰσοστάσιε. Δόξα ἦχος πλ. β'. Τὸ καλλικόνα πεποίησαι ἀληθῶς. Καὶ νῦν θεῶν Τίς μὴ μακαρίσῃ σε. Εἰσόδου προκείμενον, Καὶ λαὸς ἅγια ποιήσαι Σοφίας σοφισθέντος. Δικαίων ψυχὴ. Καὶ ἕλκει β'. Εἰς τὴν γῆν ἦχος β'. Τῶν ὑπὲρ νῦν ἀγαθῶν. Καὶ λαὸς ἅγιος. Εἰς θεὸν εἶχον προσόμοια ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν. Δόξα ἦχος πλ. δ'. Τῶν μοναχῶν λαὸς πληθὺς. Καὶ νῦν θεῶν. Προσοφεῖ σι Ταῖς ἐκ δακρύων σου ῥοαῖς. ὁσίως Καὶ θεοδίκως παρθένευσας. Ἡ σοφίσασα ἐκ ἀλλων. Καὶ ἀναλαμβάνεται ἐν δόξῃ βίου τῆ ἁγίου. Τὰ καθίσματα, Καὶ ὁ πολιτεύεσθαι ἡ δόξα μου. Ὑπομένων ὑπέμεινα τοῦ κυρίου. Οἱ ἀναβαθμοὶ. Καὶ διάγγελον σοφακοῦ. Ν. ἰδόμενος. ἐν. Ὅσις πάλαι ἐν πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. Ὁ καρπὸς ἐκ θεοδίκως μελέτων ἐρημικῶν ἐν ἡ. Καὶ τῆ ἁγίῳ νῦν ἡ. Καλλιβάσια, Χριστὸς γεννᾶται. Ἐξαποστειλάριον τῆ ἁγίῳ. Καὶ θεῶν. Εἰς δόξαν πᾶσα πνοή. Προσόμοια τῆ ἁγίῳ ἦχος α'. Ὁ ὑποτεθεὶς ἐν ναῷ ἡ παρεπίδημος. Δόξα ἦχος πλ. β'. Ὅσις πάλαι. Καὶ νῦν θεοδίκως νῦν ἡ ἀμπελος. Δοξολογία μεγάλη ἡ ἀσώματος.

Εἰς τὸν μυροφόρον Τυπικά, Καὶ δὴ τὸ Καυσίον ᾠδὴ γ', κατ' ἐξ. Ὅθεν
ποίημα πρὸς γαλάξιας. Ἀθύμως ὁ καιρὸς τὸ πᾶν. Ἐναγγέλιον κατὰ
Ματθαῖον. Ἔστι δ' ἡμῖν εἰδέναι ἑσπέρας. Κοινὸν Εἰς μαρτύρων.
Τὸ ἀγὸν ἐγκώμιον καὶ θαυμαστὸν Νικολάου. Εἰλικρίνειαν ἐν νῷ 6
ἐλαύνει δέον ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ τὸ στόμιον. Ἀγγελικία.
Ἐν τῷ Νικέᾳ ἑσπερινῷ Ἰδιόμελον ἦχος δ'. Καὶ γλαφυρὰν θεσσο
μοια ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν. Μύρα θυμῷ σε ἐξ
ἕτους. Δόξα ἦχος πλ. β'. Κληρονομίᾳ θυσ. Καὶ νῦν Θεοτόκιον οὐ δι
ὁ ἀμίτωρ. Ἀπολύτρωσις προσόμοια ἦχος πλ. β'. Τεθνήμερος ἀνέστης.
Νικόλαος μακάριε. δόξα Καὶ νῦν Ὅμοιον Σταυρὸς ὁ ἀνυψώσας.
Τὰ λοιπὰ καὶ ἀπόλυσις.
Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ γλαφυρὸν β'. Μακαρίως ἀνῆκε. Εἰς β'
Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν Ἰδιόμελον ἦχος δ'. Καὶ γλαφυρὰν προσόμοια ἦχος β'.
Ὅλῃ ἐνδὺς ζήλῳ σου νηκεσι. Μύροις παρομοίως ἀφθαρσίᾳ. Καὶ
Εἶτα δύο δολιχοστίχους β' α'. Εἶτα ἦχος β'. Ποίοις ὀδυνηροῖς
στέμμασι, ἀναπλάσωμεν τὸν τεκόντα. εἰς δ'. Δόξα ἦχος πλ. β'
Ἱεράρχαι θεῖοι καρποί. Καὶ νῦν προσόμοια Σαπφείρου ὀλβιόσοφε.
Εἰσόδου. Προκείμενον. Καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Παροιμιῶν Μνήμη
δικαίου μετ' ἐγκωμίων. Εἰς τὸν ζητεῖ ἰδιόμελα ἦχος α'. Καὶ
τὰ λοιπά. Δόξα ἦχος πλ. β'. Εἰς ὄλβε ἀγαθέ. Καὶ νῦν προσόμοια
Ἀπολύτρωσις προσόμοια ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσιγήτων. Χαίρεις
ἡ τέως ἀγνοία. Δόξα ἦχος πλ. β'. Ἀνέδειξε τὸν σὸν. Νῦν νῦν
προσόμοια. Προπαίδιον ἦχος δ'. Καινὰ τοίνυν. δίς. Καὶ β'
Θεοτόκια παρθένε ἁγνή. Πολύφημος ὢν ἀρίστου. Καὶ ἀνάρμο
στος μεγάλῃ εἰς ὃν βίον αὐτὸν. Εἰς ὃν ὁρᾶν. Τὰ καθεκαστὰ Καὶ
ὁ πολιτείας. Πνευματικὴ ἀνάσταση ταῖς πανδήμοις ἑορταῖς. Ἀνάγ
νωσις. Οἱ ἀναβαθμοί. Προκείμενον Τίμιος ἐνώπιον κυρίου.
Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Ἔστιν ὁ τῶν ἐσω βοῶ ἐξηγούμενος
πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὁμοῦ εἰσερχόμε
νος οὐ τῆς θύρας. Δόξα Τῶν τὸ ἑσπερινὸν. Ἰδιόμελον ἦχος
πλ. β'. Κληρονομίᾳ θυσ. ἡ ὁ καινὸς τῆς σοφίας. Καὶ τὸ ἀγὸν οὐ οὐδὲ εἷς ἦ.
Καλλιβοώσα χειρὸς ἰσχύϊ. Ἐμφανίσω τὸ ἀγὸν τῷ λαῷ μου. β'
οὐδὲ κεφὴν τὸ ἑσπερινὸν. ὃ ἡ ἀφθαρσία. Ἀνέδειξε τὸν σὸν.
Τὸ κοινόβιον, ἐξαυχενίσαμεν. Εἰς τὸν αὐτὸν Πᾶσα πνοὴ. ἦχος α'.
Τῶν θεαρέστων ἀγωνίσμασιν. Δόξα ἦχος πλ. α'. Σαρκοπαθείᾳ τὸν σὸν
μου

Κῆ ὡι θεὶ ὅμοιον. Δοξολογία μεγάλη.
Καὶ ἀπόστιχοι. Εἰς τὴν ἀνάληψιν. Τυπικά. Καὶ τῶν καινῶν
ᾠδὴ γ' καὶ ζ'. Ὁ ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί, ἔχοντες οὖν
ἀρχιερέα. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα.
Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

7· ἡ· Τὸ αὐτὸ παρὸς ἡμῶν ἀμβωνος. Ἀλληλουϊάριον. Ἀναστάσεως
ἡμέρα, ὁ βίος αὐτοῦ, δόξης δύο. Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος. Ἐξ ἕξ ἡμέρας ἔκτισε θεὸς
8 θ Τὸ αὐτὸ παρὸι ἡμῶν Παλαιόν. Ἀλληλουϊάριον. Ὡραία. σώματα.
9 Ἡ σύναξις τῆς ἁγίας, καὶ θεοσεμνοπρεποῦς Ἄννης. Ἑωθινὰ. Ἡ
συνήθης ἐγκωμία. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα θεοπρεπῶς τῆς ἑορτῆς.
Θ ἐξ ὑψίστου κληθεῖσ· ἦχ· δόξα καὶ νῦν ἦχος β'. Τὸ ἀπόρρητον τοῖς
ἀγγέλοις. Εἰς τὸν ἔπαινον θεοπρεπῶς χαίρουσι ἀπόστολοι. δόξα Καὶ
νῦν ἦχος β'. Σήμερον ἐπὶ ἕξεως τὸ ἀδιόν. Ἀποστολικὸν ἦχος δ'. ὡραία
Σήμερον τῆς ἀληθείας δεσποτικὸν ἀκρωτήριον. Εἰς τὸν ὄρθρον καθήμενα +
τῆς ἑορτῆς. Ἀναπαύσεως χάρις τῆς τοῦ ἀγγέλου τῆς θεοβίου.
Εἰς τὸ πανάρετον. Κανόνες ἱροὶ τῆς αὐτῆς ἑορτῆς. Καταβασία. Τὸ
χεῖρος γυναικὸς. Εἰς τὸν αἶνον. Πάσα πνοὴ· θεοπρεπῶς ἦχος α'.
Τῶν θεσπεσίων λαμπάδων. Τὰ παροίμια.
Ἡ τῶν ἀνθρώπων τὸ πεσὸν φύσις ἐγκρίνουσα, τῆς πρὸς θεὸν ἐξόδου,
ἡ ἀπαρχὴ διδοῦσα, βλαστάνειν τὴν παιδοτόκον, δι' ἧς ἐλεῶν κα-
λῶν, ἀφορία ἀπεκτίσθη, ἡ τῆς ἀγγέλου βουλῆς εὐδοκίᾳ τῆς γῆς, εὐ-
φράνθη τῇ ἐξόδῳ χεῖρος.
Ἡ ἀπόδοτος πύλη τοῦ βασιλέως χεῖρος, τῇ θεοδόκῳ βαίνῃσι, καὶ ἁλώκα-
πα νηΐ, τὴν ἔρημον ἡμᾶς κτᾶται, τῆς εὐδίας, θεοθεμελίτας ἀφθο-
νίας, τῶν θεσπεσίων ἐξ πύλης κ' λοις βροτοῖς, παραχωρήσασα ἡν ἐξουσίαν.
Τῶν προαιώνων ἀρρήτως ἀποδοτὸν λοις βροτοῖς, προκηρυχθεῖσαι θείων,
καὶ φευκτῶν μυστηρίων, προοίμιον τῇ φύσει, ἡ τῆς ἁγνῆς, καὶ θεο-
παίδος ἀγγέλης· δι' ἧς τὰ ἔργα τὸ σκότος καὶ λοις παθῶν, ἐλύκο-
πάνης προμηνύεται. Δόξα Καὶ νῦν ἦχος πλ β'.
Σήμερον γενεθλιακὴ πύλη ἀνοίγεται, καὶ πύλη παθητικὴ θεία θεο
ἐρχέται, σήμερον καρποφορεῖται ἡ χάρις ἀπαρχῆς, ἐμφανίζεται λι-
κωμένη τοῦ μυστήρια· δι' ἧς τὰ ἐδέσματα τοῖς θεσπεσίοις ἀνατέλλει,
πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν ἀναληψιν. Τυπικά. Καὶ τῶν
καινῶν ᾠδὴ γ', ς'. Τὰ ἑωθινὰ ἀπὸ τῆς σταυρώσεως ἀ.
Κοινωνικόν. χαίρουσιν οἱ ἅγιοι ἐν δόξῃ ἀγαλλιῶνται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
† Εἰς τὸν Ὄρθρον Εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Ἀνέστη Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία καθεζόμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.

Κυριακῆ τῶν Προπατόρων, καὶ τύχοι καὶ ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος τῇ ιβ' Δικεβ
ν. ἐν τῇ Ἀγρυπνίᾳ.

Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ.

ςῶμεν ςιχ: δ' καὶ ψάλλομεν προσόμοια τοῦ Ἁγίου. χος τοῦ παραδόξου θαύμα:
τος, ἀτερ Σπυρίδων μακάριε. όξα τοῦ Ἁγίου. χος α' αἱ νῦν τὸ δογματι:
κον. εἰς τὸν ςιχ' τοῦ Ἁγίου. όξα τοῦ Ἁγίου αἱ νῦν ρρεῤῥτιον. πολυτίκιον τοῦ Ἁγί
ου καὶ ἀπόλυσις. αἱ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν.

ἐν τῇ γρυπνίᾳ.

ἐν τῷ μεγαλῷ ἑσπερινῷ. ακάριος ἀνὴρ. όλον εἰς τὸ ύριε ἐκέκραξα.
ςῶμεν ςιχ' 1' καὶ ψάλλομεν ςιχηρὰ Ἀναςάσιμα, δ' καὶ τῶν Προπατόρων γ' καὶ γ' τοῦ Ἁγίου.
Δόξα τοῦ Ἁγίου. ἦχος α' θεαρχίῳ νεύματι. Καὶ νῦν Θεοτοκίον τὸ πρῶτον τοῦ λαχόντος ἤχου. Εἰσ
δος, τὸ φῶς ἱλαρόν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὴν λιτὴν τοῦ
Ἁγίου τῆς Μονῆς καὶ τοῦ Ἁγίου. Δόξα τοῦ Ἁγίου. ἦχος πλ β' Καὶ νῦν τῶν Προπατόρων, ἦχος ὁ
αὐτὸς τοὺς πρὸ τοῦ νόμου Πατέρας. Εἰς τὸν ςίχον τὰ Ἀναςάσιμα ςιχ' ἡ δὲ τὸ ἓν ἀναςάσιμον
καὶ τὰ τοῦ Ἁγίου. Δόξα τοῦ Ἁγίου ἦχος β' Ἱεραρχῶν τὸ θεῖον κημείλιον. καὶ νῦν τῶν Προπατόρων
ἦχος γ' τῶν προπατόρων το σύςημα. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.
δὶς. καὶ Θεοτόκε Παρθένε ἅπαξ. καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸν βίον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ θεὸς Κύ
ριος, τρόπαριον τὸ ἀναςάσιμον δὶς δόξα τοῦ Ἁγίου καὶ νῦν τῶν Προπατόρων. εἰς τὴν α' ςιχλ
τοῦ ψαλτηρίου καθ' τὰ Ἀναςάσιμα εἰς ε' Εἰς τὴν β' ςιχ' καθ' τοῦ Ἁγίου εἰς γ' τὸ
τελευταῖον Προεόρτιον. καὶ ἀνάγνωσις τοῦ Εὐαγγελίου ια' Κυριακῇ τοῦ Λουκᾶ. μετὰ τὴν ἀναγ
νωσιν ὁ πολυέλεος, καὶ ἡ ἐκλογὴν εἰς Ἱεράρχην, καὶ εὐθὺς τὰ εὐλογητάρια, καὶ μετὰ τὴν συ
ναπτὴν ἡ ὑπακοὴ καθ' τοῦ Ἁγίου δὶς καὶ νῦν τῶν Προπατόρων. τὰ ἀντίφωνα τοῦ ἤχου καὶ
ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον. κτλ' Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν οἱ κανόνες ὁ ἀναςάσιμος μετα τῆς
Θεοτόκου εἰς ς' τῶν Προπατόρων ὁ πρῶτος ἦχος εἰς δ' τοῦ Ἁγίου ἦχος β' εἰς δ' καταβα
σίαι Χρςὸς γεννᾶται. καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς γ' ᾠδῆς κοντάκιον ἀναςάσιμον καὶ
κοντάκιον καὶ οἶκον τῶν Προπατόρων. καὶ εὐθὺς καθ' τοῦ Ἁγίου δὶς καὶ νῦν τῶν Προπατόρων. κτλ
τῶν ᾠδῶν. εἰς τὴν ς' ᾠδὴν μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, κοντάκιον καὶ οἶκον τοῦ Ἁγίου. ὁ συναξα
ριςὴς, καὶ αἱ λισαὶ ᾠδαὶ ἡ τιμηωτέρα. καὶ ἡ θ' ᾠδὴ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν Ἅγιος Κύρι
ος ἐκ γ' ἐξαποςειλάριον Ἀναςάσιμον τοῦ Ἁγίου καὶ τῶν Προπατόρων καὶ προεῤῥτιον. Εἰς τοὺς
Αἴνους Ἰςῶμεν ςιχ' η' Ἀναςάσιμα β' τῶν Προπατόρων γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ' Δόξα τῶν Προ
πατόρων βαρὺς δεῦτε ἅπαντες πιςῶς πανηγυρίσωμεν, καὶ νῦν ὑπερευλογημένη. Δοξολογίαν μεγα
λην. μετὰ τὸν τρισάγιον τροπάριον Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ καὶ λ π' μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τὸ
ἑωθινὸν. ἰδιόμελον, καὶ ἡ πρώτη ὥρα καὶ ἀπόλυσις. Εἰς ~~τὴν Λειτουργίαν~~ τὰς ὥρας ἐναλὰξ
ἀπολυτίκια καὶ κοντάκια. Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ μακαρισμοὶ εἰς ιβ' δ' Ἀναςάσιμα ἡ γ'
ᾠδὴ τῶν Προπατόρων, καὶ ς' τοῦ Ἁγίου. Ἀποςολος τῶν Προπατόρων πρὸς Θεσσαλονικῆς. Ἀδελ
φοὶ ὅταν ὁ Χριςὸς φανερωθὴ Κυριακὴ κθ' καὶ τοῦ Ἁγίου τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς
Ἀδελφοὶ. Εὐαγγέλιον ια' Κυριακὴ Λουκᾶ εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην ἄνθρωπος
τίς ἐποίησεν δεῖπνον μεγαν. καὶ τοῦ Ἁγίου Εἶπεν ὁ Κύριος ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα. Κοινονικὸν αἰνεῖτε
τὸν Κύριον καὶ εἰς μνημόσυνον αἰώνιον. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν κολύβων Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ
τῶν Προπατόρων. Δόξα κοντάκιον τοῦ Ἁγίου καὶ νῦν τῶν Προπατόρων. καὶ Ἀπόλυσις . . .

10 Τῶν ἁγίων μαρτύρων Μηνᾶ, ἐμοῦ λύπη, καὶ εὐγενείᾳ. Ἐξαποστείλας ἀνυπόθετος 10.
ἐπιστολήν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Προσόμοια ἦχου ἁγίων τῆς ζ'. δόξα
ἦχος πλ β'. Ὅτι ὡς ἐπλώσατο καλάμου γεωμετρικοῦ. Καὶ νῦν θεοτ.
Εἰς τὸν ὄρθρον τῆς πύλης. δόξα ἦχος β'. Δεῦτε φιλάδελφοι. Καὶ νῦν
θεοτ. Τροπάριον ἦχος πλ δ'. Διὰ ἐγκαινίας τῶν παθῶν σου ἐν
ἐρημίαις. Εἰς τὸν ὄρθρον ἀναγινώσκομεν τὸ μαρτύριον αὐτῶν εἰς
δόσιν ἔργων. Τὸ δὲ λοιπὸν εἰς τὴν τεσσαρεσ. Κανόνες τῆς πύλης
Καὶ τῶν ἁγίων τῆς ζ'. Εἰς τὸν ὄρθρον τῆς πύλης. Δόξα ἦχος πλ β'.
Πάλιν ὧν ἡ ἐπιστολὴ αὐτῶν. Εἰς τὴν ἐκτενῆ ἐκ τῆς Μαθθαίας. 11.
11 Πρὸ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ ἐν Σκήτει. Ἀλληλουϊάριον. καὶ δὲ 12.
σὺ ἐν τῷ β': καὶ ζ': δόξα ἦχος α'. Τὸ ἐμπεπολιτευσάμενον λαμπρῶς.
Τροπάριον ἦχος α'. Ὑπομονῆς ζυγὸς γηραιὸς. Εἰς τὸν ὄρθρον ἀναγι-
νώσκεις ὁ βίος αὐτοῦ. Καὶ τὰ λοιπὰ εἰς ὅσον.
Πρὸ τῶν ἁγίων παθοῦς ἡμῶν Σαπενίωνος τοῦ θαυματουργοῦ. cc ιϛ
οὐδενὸν ἀκολουθία αὐτοῦ εἰς ψυχάριον ἀλληλουϊάριον. Εἶθ' ἐξο- ιβ.
μολογήσεις ἀγωνία. Ἀναγινώσκεις ὁ βίος αὐτοῦ. Καὶ ὁ ἑκάστου εἰς
τὸν μικρὸν θεοδίσιον. Καὶ τὰ λοιπὰ. Ἀναγινώσκεται, ποῦ
ἐστιν. Εἰς τὰ ἅπαντα θεοτόκια ἦχος α'. Τῶν ἁγίων
τεσσαράκοντα. Ἐν τῇ τοῦ πανσέπτου ἄθλῃ καλλιγραμμούμενος.
δόξα ἦχος πλ α'. Ζαμβρίσωμεν τὸν σαπρὸν ἀσκαλῶν. Καὶ
νῦν θεοτ. ὅμοιον αὐτῷ. Δοξολογία μεγάλη. Ἡ ἀπόλυσις.
Εἰς τὴν ἐκτενῆ ἀδὴ γ' ἡ ζ'. Ὁ ἀνύμφευτος Πρόδρομε ἐφεστὼς
Ἀληθῶς, ὡς ἐκλεκτὴ φωνὴ ἐκλεκτοῦ. Εὐαγγέλιον
Εἶπεν ὁ κύριος ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα. Κοινωνικὸν. Εἰς μνημόσυνον.
13 = Τῶν ἁγίων Πέντε μαρτύρων ἐν Σεβαστῇ, Δέξιππος Εὐγένιος Μακε- 13.
δονίας, καὶ Θέκλης. Εἰς τὸ νῦν ἐκέκραξα Προσόμοια
τῶν ἁγίων τῆς ζ'. δόξα ἦχος πλ β'. Δεῦτε φιλομάρτυρες. Καὶ
νῦν θεοτ. Εἰς τὸν ὄρθρον τῆς πύλης. δόξα ἦχος πλ α'. Τῶν
ἐκλεκτῶν. Καὶ νῦν θεοτ. Τροπάριον Οἱ μακαρισμοὶ σου νίκης. Εἰς
τὸν ὄρθρον ἀναγινώσκεις τὸ μαρτύριον αὐτῶν. Κανόνες τῆς
πύλης Καὶ ὧν ἁγίων, τῆς ζ'. Εἰς τὰς ᾠδὰς Ἐπλήσθημεν ἐν τῇ
ὧν ἦχος α'. Τὴν στενάχειθμον χοείαν. ἰαμ γ'. β'. καὶ δ'.
δόξα ἦχος δ'. Ὑπὲρ τὴν ἰῶν ἐμπάλιν σαυτόν. Εἰς τὸν ἑπτὰ
τῆς πύλης. δόξα ἦχος δ'. Τὴν πανδάκρυτον γένεσιν. Καὶ νῦν θεοτ.
Εἰς τὴν ἐκτενῆ ἐκ τῆς ἐφεστὼς Ἐγκρατευσάμενος ἐν
τῷ. Εὐαγγέλιον καθ' ἑκάστην. Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρ.

Τῇ Κυριακῇ Τῶν Ἁγίων Προπατόρων.

Εἰς τὴν ἀγρυπνίαν μεταλ. αὐτῆς ἰδιόμελον. Ἦχος δ. Κύριε εἰκὴ πεζὰ ἰδιόμελα ἀναστάσιμα γ. ἀναβατικὰ γ. Καὶ νῦν ἁγίων Προπατόρων προσόμοια ἰδιόμελα ἦχος πλ. δ. Ὁ ἐν σοὶ παράδεισος δόξα ἦχος πλ. β. Τοῦ πρὸ τοῦ νόμου παλαιοῦ. Καὶ νῦν θεοτ. τὸ ἐνδοξολογοῦμεν ἦχος ὁ αὐτός. Εἰς τὴν ψαλμὸν Τὸ ἅγιον τῆς Μονῆς. Δόξα ἦχος α. Βοηθοὶ καὶ σκεπασταὶ γενοῦ. Καὶ νῦν θεοτ. Εἰς τοὺς ἴδιους τὸ ἀναστάσιμον. Καὶ τὰ ἰδιόμελα ἀναστάσιμα. Δόξα ἦχος γ. Τῶν θεοπατόρων τὸ σύστημα. Καὶ νῦν, ἀπορρήτως ἐν θεοτόκῳ. Εἰς τὴν ἀγρυπνίαν τῶν ἁγίων Προπατόρων ἦχος β. Ἐν ὄρει τοῖς προπάτορας ἐδοξάσωσας. Καὶ τὸ θεοτόκιον παραδοξότερον ἄλλο. Εἰς τὸ θεός ὁ Προπατόρων τὸ ἀναστάσιμον δίς. Δόξα Καὶ νῦν τῶν προπατόρων. Καθίσματα ἀναστάσιμα. Ὁ ἀμώμητος Τὰ ὀλβοφόρα τὰ πύρινα. Τὰ ἀνθρώπινα τὰ ἦχος Εὐαγγελικοὶ ἐσθῆτι. Ἀνυμνοῦσιν σε λόγος τὸ χαιρετισμὸν τοῦ ἀδεκαμ. Κανόνες ὁ ἀνακαλῶ τὸ θεοτόκιον τῆς ζ. Τῶν ἁγίων ὠδὴ τῆς η. Καλλιβασία χειρὸς χωρὶς. Ἀπὸ γ ᾠδὴς η ὑπακοή. Ἀφ' ἑνὸς ὁ κοντάκιον χαιρεσθαι ἰδιόμελα. Ἐξαποστειλάριον ὁ ἀναστάσιμον καὶ ἁγίων Προπατόρων. Εἰς τὸν ἅγιον ἀναστάσιμα δ. Καὶ τῶν Παλαιῶν δ. ἦχος β. ὁ λόγος δ. ὀφειλὰ. Πάντες τὴν ἁγίων σεσωκότων. Δόξα ἦχος βαρὺς. Δεῦτε οἱ πάντες σεσωκότων πατριάρχαι. Καὶ νῦν θεοτοκίον. Δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὸν ἅγιον ὁ ἐνδοξότατον γενόμενος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Εἰς τὴν ἀγρυπνίαν Οἱ μακαριστοὶ τὸν ἦχος τῆς δ. Καὶ τῶν θεοπατόρων ὡδὴ γ. ἡ ζ. Ὁ ἀσώτως πρὸς θεοπατόρας. Ἀδελφοί, ὅλως ὁ χειρὸς φαινεσθαι. Κυριακῇ τὸ. Εὐαγγέλιον καλὰ χωρὶς ἐπιστολὴ ὁ κυρίου τὴν παραβολὴν λαῖνα. Ἀντίφωνα ἐξαίρετα ὅλην μεγάλην Κυριακὴν ια. Κοινωνικὸν ἀπὸ τῆς Κύριε μνημόσυνον.

14. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων ὕμνος καὶ τῶν αὐτῶν. Ἀγγελικὰ. Εἰς τὸν ᾄδειν ἀναγινώσκεται τὸ Μαρτύριον αὐτῶν.

15. Τὸ ἅγιο Γεωργάλωνος ἐγκώμιον Ἀγγελικὰ. Εἰσοδικὸν θεῖα, ἢ ἐ: ἢ σαββατοκυριακὸν ἁγίων ὁ ἰδιόμελον αὐτῶ. Προσόμοια καὶ ἑνὸς μέλος. Ἀναγινώσκεται τὸ μαρτύριον αὐτῶ. Τὴ αὐτὴ ἡμέρᾳ Τὸ ὅσιο πατρὸς ἡμῶν Παίσιο τὸ ἐν τῷ ὄρει. Ἠκολούθει αὐτῶ εἰς ψυχάριον

16 Τὸ ἅγιο προφήτου Ἀγγέλου Ἀγγελικὰ.

17 Τὸ ἅγιο προφήτου Δανιήλ. ἡ τῶν ἁγίων τριῶν παίδων. Ἐπωδικὰ προσόμοια τῶν ἁγίων ἡ. δόξα χος β. Πνευματικῶς ἡμᾶς σοφοί.

17 Τοῦ Ἁγίου Διονυσίου Ἀρχιεπισκόπου Αἰγύπτου καὶ Νέου προστάτου Ζακύνθου Γίνεται Ἀγρυπνία, ἡ ἀκολουθία εἰς τ. Φυλλάδας ἐχει εἰπὼν ἡ λείψανα Κόλουδα

Εἰς τὸ ἔχει Προοιμια ἐων ἀρίων. δοξα παῖ ὧν. Δανιὴ αὐτὸ εἰδεν μιῶν. Τροσάθειοι ἦχος β'. Μεγάλα τὰ τῆς εἰσιτῶν καθρθώμεθα. Εἰς τὸν ὄρθροι Μεδὰ τὰ α' ἔχει ἀδειομα ἦχος δ' Ταχὺ εεσιαλάβαθε. Τὴν θείαν σημεῖον ἡ Φωλεαιῶ ἑορτὴν, γεεαίρομεν ἐνόβε καὶ ἐε, φὰ Δανιὴ, ἡ εαῖνις θειοαείδμοι, ἀύλεωσιν ἰῶν πλαιομάίων, καὶ παδῶν καὶ ωιδίων, παῦλα τῶν ἐν βίῳ, ὀδοχεῶν ἀυλεωδίης, αἱ λόμνοι ἀαβὺν ταῖς οἰχαῖς ὑμῶν. δὶς καὶ. θεοδωτόν. Μεδὰ τὰ β' ἔχει. ἀὰ. ἦχοι πᾶά Τοὶ ανατάραχοι λόγοι. Πολ εεοφῆλιν τὸ λόγε ὑμοις ἡμῖσωμεν, λοὶ ἐν νόμῳ ἐπὶ χάειν εες αἰγορίσωνα, Δανιὴ λοὶ θαυμαῖοι ἐν τέοις σημεῖοι, καὶ δὸ ἔρεις παῖδες αἱ αὐλῷ, γεεαίρονες ἑορτίως, ερεσδύτη γὰρ ωνείῳ, ὃ περὶ ὧν εἶχει καὶ πόθεν εἰσιεχῆναι, ἐν θτίοις μεμῆμι αὐέων. Εἰς δὶς καὶ θεῖ, ὁμοιον. Κανὼν Τῆς θεοδίου ἡ ἰῶν ἁγίων δόξα Καλαβασία χειεὸς ἰεπῶς. (a)ἐξαεοτιχάειον ἰῶν ἁγίων. ἡ θεῖ. Ἀναμνώσεις δὲ τὸ ἔορτιμενα αὐτῶν δόξει ἔρεις. Εἰς θτοκεον. Εἰς δὸ ἁγιος Πᾶσα πνοὴ. Προοιμια ἰῶν ἁρίων δ' ἦχος πᾶ δ'. Ὦ δὸ Παεαδόξε θαυμαῖε. Ἀαῦτα.

Σῶμαῖα ἀεοίλων ἐφεαξες, καὶ ποτιεαῖς ἰῶν ἐχθεῶν, μηχαναῖς μὲ τεοιδίασας, καὶ ἰῶσσας ὑβρίσποσας, ὀὐοεπμοῦλων πρὸς ωέεον, καὶ εἰς αἴνεσιν δόξε σὴμειεες, ἰῶν δὶσεβούλων Δανιὴ ἀπαυλας. ἐδεν ὡς ωύενκα, καὶ εεοφῆλιν ἅπαυλες ἰῶν δὸ σὸν, μυεποίων σεβούλες, πίεεως ἡμᾶς ἐνίσε.

Μῦεα Δανιὴ φεεώνμε, ἐν τεοσθλία ἀέων, ἐδὶ βεῖνο καδήμθιον, ἡμεεῶν ἐν παρέχονδι, παῖχοὶ ποιβκεαῖδεα, ὑεδόμοιαι σε ελπιεοχόμθνον, ἀεσείων νόων, ἀὶ ἡῶ πιολμᾶς, ὑμνοι ἰεισαῖμι, ἰεισσῶν ὀἰβημνόμθνον ὡς εαιῆὶ, καὶ χεόνων ἐνδέξεος, δόδε ε' πνεύσας.

Λίβον ἐξ ὀέσι ἐφχόμθνον, ἀὶόλ χειεῶν λοὶ χειεοὶ, ἐὶπαεδὶν εεο πήγασας, Δανιὴ φεεόμθνον, καὶ εἰς νῶ καλεώπους, πλὶ δὸ ωοιὸ ὀὶλίφεον ἐβόλον, ἀὸὸ δὸ θεόν πῦρ εεοφχόμενον, καὶ καλαφχὲ γονδι, δὶ ἀνόμως ἅπαυλας, δὶς δ' εἰχὸς, εἰς βῶν ἀεοβλαυσι· ἀ γων ὡς ὀἰκαιος.

Πεαόδὸν σεφὸν ἰεισῦ σὴμεεον, καὶ Δανιὴ δὸ ἔλαμπεσ· αἱ εἰσοὶ μὴν μν ἀέουλες, δὸ χειεῖ δὶ γείνον, εεοεβλαχέαν μεβόσυλες. τὴς γὰρ καμίνε δ' πῦρ εἰσάλπωσαν, καὶ δὶ παεκισόμιον ἀέων ἐμεῖ πον· ὥδεν μεδόμενοι, δόδλων πλὶ παπίνοις χαλκωπεῖας

(a) ἀὶ τὸ ἔχει δὶς. ἐπιλαμβάνει ὥδε ἀὸ ἐξόδου καὶ ἀόδὶ ἔχει. ἀὶὰ τὴν μνήμην τῶν ἁγίων καθὶ ἡ τῆς μεγάλης διάβασεως.

Εὐλογοῦντες σήμερον Χειρὶ ὀξάβομεν. Δόξα ἦχος β΄.

Δεῦτε λαοί, τὸ σεβάσμιον ἀποταγασμάτων πανήγυρις, ὑμνήσωμεν πιστοί, σὺν τῷ Δαυΐδ, λέγοντες τῆς θεηγόρου καὶ ἁγίας ἀναστάσεως χειρὸς τελουμένης ἐκφαντορίας. Ἴδωμεν δὲ πάντες ἀπό, ἀληθείας ἀλαθείας ἡ Μιριὰμ, τὴν τῆς παρθένου ἐν τῇ καμίνῳ φλογὶ ἀφθίαν σωθεῖσαν γεγαθόσαις. ὅθεν συνῳδοῖς ἐν ὀρθρογενεῖ ψυχῇ, τὴν σεβασμίαν ὑμῶν μνήμην γεεσόμεθα. πρὸ τῶν ὁ αὐτός.

Ἰδοὺ καιρὸς πάγκλητος τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόστιχα. Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τυπικά. Καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς. Ὁ σπείρων πρὸς ἑσπέραν. Ἀδελφοί, οἱ ἅγιοι πάντες διὰ σίτεως. Εὐαγγέλιον. καὶ ἀγάπαν, εἶδεν ὁ κύριος πρὸς δὲ ἐξηκοντάδας πρὸς αὐλοὺ ἄσσος. διὰ νύκτα ὁδὸ ἀπὸ ἀρμεῖδε τὰ μυστήρια ἐν θεοφιλεῖ. Ἦλθε τῇ ε΄ τῆς Ἑβδομάδος δὲ χρόα. Κοινωνικὸν ἀγαλλιάσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ. Δεῦτε ἴδετε. ὁδὸ πλήρη ἡμέρη, ἐν παροίνων ἄρτων τὴν κυριακὴν τῶν θεοσεβῶν, συμμαχήσῃ καὶ ἡ ἀκολουθία αὐλῶν μελὰ σὰ κείσεως. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐφοτάξῃ καὶ ὁ ἅγιος Διονύσιος ὁ Ζακυνθίου, θρηκιεσιάκοσος διμίνης. ἡ ἀκολουθία αὐτὸ διέρκεσθε ἐν ἐκκλησίᾳ ἑλωσομένη, ἡ δὲ βολόμενοι ἐορτάκλωσαν αὐτό.

Κυριακὴ Πρὸ Τῆς Χειρὸς γοπτόσεως.

Δεῦτε πάντες, οἱ πλήρη ἡ παῦσα κυριακὴ ἐξώδων τῆς εἰκοστῆς τοῦ Μπιός, προσφέρα ἀγάπαγοντες, ἀρτὰ μούσι ἐν ἄρμασι παλαιᾶς, καὶ δὲ ἀνατάσιμα. ἡ ὁ ἀνατασιμὸς κανὼν εἰς ἡ. καὶ ἐν ἄρμασι εἰς ζ. Καὶ τὰ ἑξῆς ὅσα εἰς ὅλ αὐτὸ ἀνατάσιμα ὁ. ἡ ἐν ἄρμασι ὁ. Εἰ δὲ πλήρη ἐν ὅλος ἐν ἡ. μήκες ἡ ἀκολουθία ἄλλως. Ἐν δὲ μυστικῷ ἐσπερινῷ δὲ συνήθη τῆς ὁλοκλήρου. Ἐνοὶ τὴ ἀγενοσία, Τὸ ἀκάθ ὅμα ἄχρι. Εἰς δ΄ κύριε ἐκέκραξα ἀνατάσιμα γ΄. ἡ αἰ ἀβγικοὶ ἐν. ἐσεσρία τῆς χειρὸς γοπτόσεως γ΄. Προσομοιάσωμεν λαοί. ἡ δὲ ἄχρι ὁνό. Καὶ ἐν ἄρμασι γ΄. ἦχος πλ δ΄. Τὰ ἐν τῶν παλαιῶν σήμερον σοι. Δόξα ἦχος πλ Δαυΐδ αὐτῷ ἐσάθυμιον. Καὶ νῦν ὁ αὐτός, Σπήλαιον ἀνέκτιστε. Εἴσοδος καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς ἐκκλησίαν τὸ ἰδιόμελον ἐν ἁγίᾳ τῇ μυτῇ. Δόξα ἦχος β΄. χαίρετε πεφιλημένοι ἡμοι. Καὶ νῦν θεοτόκιον. Εἰς ἐν σῶμα τῆς πλῆρ. Δόξα ἦχος γ΄. Τῶν προσαβάτων ὁ σύμμαχος. Καὶ νῦν Ἰωσὴφ νίσε ἡμῖν. Εἰς τὴν ὀλόμυστον ἐν ἄρτων. Τροσάγιον ἦχος β΄. Μεγάλα τὰ τῆς σίτεως καυχησόμεθα. δὸς. Καὶ ἐν θεοτόκε παρθένε ἀδαμ.

καὶ

Καὶ ἦβιλα ἀνάγνωσις εἰς β' ὕσμιτμα ἰωὶ σάρδον ἡ Δωπὴ βδ σεσ φὴβδ· εἰς βὶ ὄρδον Τροσδαέιον β' ἀνασάσιμον οἰς· δόξα Μεγά ζα λὰ ὑπὸ ἐπίτεως· Καὶ νὶ Ἐλομαῖος ἐνθρεμί· παδιόμαλα ἀνασ τάσιμα. Ὁ ἀμῶμος Καὶ τὰ σβομπάεια· ἡ ὑπανοὶ Καὶ πάδομα ἰωὶ παλέων Καὶ εεσσρόδου· Οἱ ἀναβασμοὶ βδ ἦχε· Εὐαγγέλιοι ἔαδη νὶ βδ δόομε· Καινὶ ἀνάσασιμος τ' ἡάγγελε, ἀχλὰ τῶν σα ἰσέων ἦχος πλ β' Κύμαλ δαλάσσοης δόξ ἐεσὶς τὶ ἀνασάσιμον· ἐ εἰρμὸς οἰς ἡ β' ἀνασάσιμον οἰς· Καὶ λὰ ἡοιεα· εἶδι ὁ εεσσρόδου εἰς ζ' εεσ β' χὲ γλυκὰ· Καλαβασιὰ χὲ γλυκὰ· ἀπὸ ἡ ὠδὴ ἡ ὑδασκε· Καὶ ἀναγνώσις εἰς βὶ θεολόγου· Τὶς ἡ ὑπεσπὶς· ἀφ' ἑνὸς κοιδάεσιαν Προσῳδίου· Ἐυρεσὶν ἐνθρεμί· εἰ' ὑπ β' ὠδὴ ἐιχοσρεπὶδ ἡ ἡμιῶσεα· Ἐξαποσηλάεσιον ἐῶπιον βδ ὀόομε ἀγγέλου· ἀχλὰ τῶν παλέων· Εἰς βδ ἁΐνος ἀνασάσιμα δ' Καὶ τῶν παλέων δ· Χάρεις ἀποπλικῶν· Ἀφνὸς ὑπε φωνὶ ἀῆδδε· Δόξα ἦχος· πδ δ' Τῶν νομικῶν ἀναμαλλων ὁ ἀγγέλος· Καὶ νὶ ὑπερσσεμνία· Δοξολογίοι μεγάλη· β' ἑῶπιον ἡ ἡ α' ὥεα· Εἰς τὶν ἀνθρωρίον τὸνικα· εἰ' ὀδ' βὶς Μακαερισμοὶς ἐπὶ βδ καινὸς ἰωὶ παλέων ἡ γ' ἡ ζ' ὠδὴ· Καὶ δ' ἀνάσασιμα βδ ἦχε· Ὁ ἀδέσποτος ποὶ ἑβδομ ἀδηχοὶ, πίσι παεώπιον· ἀβεκαρὶ εἰς τὶν μὶν· Εὐαγγέλιοι Καλὰ Ματθῖον βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ χειςδ· Κοινωνικὸν ἀπὸ τὸν ψέιον· Καὶ ἀγαγιάσθη ὀλίγοι ἐν Κυρίῳ.

Εἰ δὲ τύχη Τῇ κδ· βδ μηνὸς Ὀύλι ἡάγγελε· Εἰ' ἰῷ μεγάλῳ ἑαυτιὸ εἰς β' Κύριε ἐκέκραξα ἡχήσομέν εεσσό μετα ἰωὶ παλέων ζ· θέα· ἦχος πλ δ' Τὰ ἰωὶ πεῶτ σήμερον· ἡ, θεία ἦχος πλ β' Ὀλην ἀεσδέμιοι· Ὁ αὐλὸς ἡμῖς· εἶδι τὰ εεσσρ δα ἦχος α' Προσρεβάσσομεν ζαοί· (Σημείωσον ὅτι πεσηπὶδ ἐπὶ παλέων δὲ τὰ εεσσρδα· ὅτι εεσθὸς οἱ εεσσρὸς ἐπὶ παζαν τὶν γένιτον βδ ψεῖν·) Δόξα ἦχος πλ β' Δαπὴ αὐτῆ εὐδημεῖν· Καὶ νὶ Προσῳδίου Σπήσαιον ἀπρεσὶ/ς· Τὰ ἀναμνήσματα ἰωὶ πρεσ· Εἰς τὶν ζιλπὶ λὰ ἰολόμεγα εεσσρδα ἀδερ εὐαγγδησον ἰὸς βὶ ἔιχοι ἰωὶ ἄγιε· ἢ καὶ· πδι, πσαὶα χόρδε· ἡ ἔλεεα δλο· Δόξα ἦχος πλ β' Τῶν εεσσρδέων ἰο σύμμα· Καὶ νὶ Προσῳδίου ἔυλες εἰ' ὑπ β' ὠδὴ ἡ ἡμιῶσεα· ἦνοιξε γὰρ ἡ ἐνθμ· Εἰς βὶ ἔιχοι εεσσρδα λὰ εἰς βὶ ἔιχοι βδ ἑαυτιὸ, ἢ καὶ· Δόξα ἦχος β' χαίρετε εεσ φοὶς ἅγιοι· Καὶ νὶ Ἰοὺ καιεὸς ἡμῖν.

Εἰς τὴν ὀδύνην ἡῶν ἀρῶν. Μεγάλα τὰ τῆς εἰσέσεως καλοφωνάκαλα δίς.
Καὶ ὁ ἀπογευόμενος πολύς. Εἰς ὁ θεὸς ἡμέτερος. Τὸ ἀναστάσιμον ὁμοίως. Δόξα
Μεγάλα τὰ τῆς εἰσέσεως. Καὶ νῦν ἀπογευόμενος πολύς. Εἰς τὰ καθίσματα
τῆς συμφορᾶς ἀπροσόμοια. Ὁ ἀμαρτωλὸς ἡμῶν ἀναστάσιμον. Κάθισμα ἡῶν
παλαιῶν, ἦχος δεύτερος. Οἱ ἀναβαίνοντες τὸ ὄρος. Ἐναγώνιον εὐτε-
νὲς ὁ κανὼν ἡῶν παλαιῶν. Κύματι θαλάσσης μέλη τῶν ἐμ-
μανῶν εἰς ἡ. Καὶ ὁ προσόμοιος οὗτος. Καλλιφανὴ χειρὸς γλυκάδα. Ὠδὴ
εἰς δ' ἐμμελέστατον. Ἐλαφρυσμένον ἡῶν παλαιῶν ἡ δεύτερος.
Εἰς τὰ ἄγια. Προσόμοια τῶν πρώτων δ'. Ἄφωνον τὴν φωνὴν ἀβ-
βᾶ. Καὶ δεύτερος δ'. Δεύτερον μοι. Δόξα ἦχος πλ. δ'. Ταῖς νομι-
κῶν διαφυλάξεων ὁ σύμμορος. Καὶ νῦν ὑπερευλογημένη. Δεσποτικὸν μυ-
γάλη καὶ λαλοῦσα. Εἰ δὲ ἐκ τῆς ἐξέσεως γενικὸς ὁ ἀναστάσιμος δεύτερος
βίου. Δόξα ἡῶν παλαιῶν. Εἰ δὲ τὴν τῆς. Ὁ ἀπογευόμενος σοὶ. Ὁ
τῶν θεοβύστων τῆς ὥρας. Εἰς τὰ ἀναβαθμοὶ ἐκ νεότητός μου. Καὶ
τοῦ κανόνος ἡῶν παλαιῶν ὠδὴ γ'. Ὁ τὸ δεσπότης ὠδὴ γ'. Τῶν
παλαίων ἀναστάσιμον. Ἡ ἡῶν παλαιῶν. Καὶ δεύτερος. Ἀπόστολος
Εὐαγγέλιον. Καὶ κοινωνικά. Ὡς δεύτερος πάντων.

17: 15 Τὸ ἀρὸ Μαθμωρ Σεβαστιανὸ. Ἀλληλούϊα. Τὸ μαθήτου αὐτοῦ.
18: 19 Τὸ ἀρὸ μαθμωρ Βονιφατίου. Ἀλληλούϊα. Τὸ μαθήτου αὐτοῦ.
20 Τὸ ἀρὸ Ἁγιομαθμωρ ἡγιαζε τὸ στοιχεῖον. Ἀλοχόμενα ἡῶν δεσ Καμπα-
δοκῶν, τῆς ἡμιτόνεως τὸ πνεῦ. Εἰς τὸν ἑαυτοῦ μοι γάλα
μεν προσόμοια ἰδιόμελα ἦχος α'. Προσοβάτωμεν λαοί. Καὶ νῦν ἀπὸ Κόλλυ
Προσόμοια γ' ἦχος δ'. Θεῷ ἀνίσχε πηδεύ. Ὁ στερεώσας οὐρανούς
ἄμωμος. Δόξα ἦχος πλ. δ'. Θεοφάνεια ἡγιάσε. Καὶ νῦν ὑπόσπορα ἐν Ἐξόδου.
Ἔσχεμ. Εἰς τὸν τάφον ἰδιόμελα προσόμοια ἦχος β'. Δόξα ἦχος α'.
Ὡ τῆς στρεβλῆς καὶ ἀνακλίσεως ὑγιοῦς. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Τροπάριον προσόμοιον. Ἑτοιμάσθη ἐπάθεσεν. Δόξα τὸ ἅγιον, Καὶ
τρόπον μέθυος. Καὶ νῦν τὸ, ἑτοιμάσθη ἐπάθεσεν. Εἰς τὸν ὄρθρον
καθίσματα προσόμοια. Κανὼν ὁ προσόμοιος μελῳδῶν ἑαυτοῦ ἑρμῶν εἰς ἡ,
ἦ τοῦ ἁγίου εἰς τ'. Ψαλμῳδῶν δὲ ἐν τοῖς ἀδουλίστοις τὸ δοξολογοῦ-
μεν ἑρμὸς εἰς. ἦ τὰ λοιπὰ εἰς τ'. Ὕστερον δὲ πάλιν τοῦ ἑρμοῦ.
εἰ οἷόν χορεύ. Ἀναγνώσεται δὲ τὸ μαθήτου τὸ ἁγίου. ὠδὴ ε'.
Εἰς τὸν ὕμνον ἐγκαίνια προσόμοια θεοτόκια καὶ ἀβ. ἦχος πλ β'.
Αἱ ἀγγελικαὶ. Δόξα ὁμοίως. Καὶ νῦν ὁμοίως. Εἰς τοὺς αἴνους ἰδιό
μελα ἦχος δ'. Ἐπῆλθεν ἀληθῶς. Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος. Ποιᾶ χρό
νῳ. Δόξα τὸ ἀρὸ ἦχος α'. Στίχοι ἐμψυχοι. Καὶ νῦν προσόμοιον.

Εἰς ὄρθρον ἀναβαθμούς ὠδὴ γ' ἦχος δεσποτικός, ἡ δὲ ἁγία ὠδὴ γ'. Ὁ ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους. Ἀλληλουϊάριον πλάγιον τοῦ δευτέρου ἤχου. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν ιη'. Ἴδωμεν τὴν ἁγίαν Μαρκέλλαν τὴν ἐν τῷ ὄρει τῆς Ἐφέσου ἀσκήσασαν καὶ ἐν εἰρήνῃ τελειωθεῖσαν. Τῇ κ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐν τῇ ἑβδομάδι τοῦ Μάρκου. Κοινωνικὸν εἰς μνημόσυνον.

Τῇ κα' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἑβδομάδος τοῦ Μάρκου. Ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους. Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ὁ ἱερώνυμος. Ἐν εἰρήνῃ τὸν β' τῆς τεσσαρακοστῆς εἰς τ'. Ὕστερον δὲ πάγκαρπον ἐν εἰρήνῃ. οἱ δ' χοροί. Εἰς τὸν ὄρθρον ἀναβαθμούς ὁ μαρκέλλου τῆς ἁγίας.

Τῇ κβ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀναστασίας τῆς φαρμακολυτρίας. Εἰς τὸ μεγάλη θεοτόκιον προσόμοια προσόμοια γ'· καὶ τῆς ἁγίας γ'. δόξα ἦχος πλ. α'. Προσόμοια ἡμέρας σήμερον. Καὶ νῦν προσόμοιον. Εἰς τὸν ἔχοντα θεοτόκια. Οἶκος δ' ἀλφαβητάριον. Δόξα τῆς ἁγίας ἦχος πλ. δ'. Τῆς ἰωαννίδος ἀναστάσεως χ'. Καὶ νῦν ὁ αὐτός. Ἐπόψεσθε ἄλλην. Τοσαύτην παμμακαρίστου ἦχος. Ἑβδομάδα ἐπόψεσθε. Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ὁ ἱερώνυμος ὡς προφήτης. Εἰς τὸν ὄρθρον ἀναβαθμούς ὁ μαρκέλλου τῆς ἁγίας. Κανὼν ὁ θεοτόκος, ἡ τῆς ἁγίας δύο. Ἐξαποστειλάριον τῆς ἁγίας ἡ θεοτόκος. Εἰς τὸν αἶνον προσόμοια εἰς τὸν ἔχοντα δόξα τῆς ἁγίας ἦχος β'. Τῆς ἀναστάσεως χαῖρε εἰλητὸν ὁ νύμφιος. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν λυχνικὸν τῆς ἑορτῆς ἡ τῆς ἁγίας ὠδὴ γ'. Ἀπόστολος ἀλληλουϊάριον· πόσαις τῆς ἐμῆς ἀσθενείας. Εὐαγγέλιον πεπλανῆσθε τοῦ θεοῦ τὸν ἰησοῦν ἐν ἐμοὶ μεῖναι.

Τῶν ἁγίων ὀκτὼ μαρκέλλων ἦχος πλ. δ'. Κεκλῃκὼς προσόμοια προσ 24 23 ὅμοια γ'. Καὶ τῶν ἁγίων γ' δόξα ἦχος γ'. Προσόμοιον τῶν μαρκέλλων ἑσπέρας. Καὶ νῦν ἐνδεδυμένος ἐπίστευσα γάρ ἡ ἐσθής. Εἰς τὸν ἔχοντα προσόμοια. Δόξα τῶν ἁγίων ἦχος δ'. Κεκλῃκὼς θεοτοκίον. Καὶ νῦν Ἰσπὴρ κοιμᾶσαι ἤμην. Τοσαύτην οἱ μαρκέλλειοι ὠδὴν. Καὶ τὸν ἑβδομάδος ἐπόψεσθε. Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ὁ ἱερώνυμος ἦχος πλ. δ'. Πρεσβεῖα ὅμοια. Εἰς τὸν ὄρθρον τὸ μαρκέλλειον τῶν ἁγίων. Κανὼν ὁ θεοτόκος, ἡ τῶν ἁγίων δύο. Εἰς τὸν αἶνον τὰ προσόμοια. ὁμοίως ἡ εἰς τὸν ἔχοντα. Δόξα τῶν ἁγίων ἦχος γ'. Κοντάκιον μαρκέλλειον. Εἰς τὸν λυχνικὸν ζήτει εἰς μάρκελλος.

Τῆς ἁγίας δοσιπαδιομαρκέλλου εὐχῆς. Εἰς τὸν Κύριος ἐκέκραξα τὰ προσόμοια δεῖα· καὶ τῆς ἁγίας γ'. Δόξα ἡ νῦν προσόμοιον

εἰς ὃν τόπον προσεύξα ἰσόμεγα χος α· Προσορλάσομεν γαρ· δόξα
καὶ νῦν Σταυρὸν παπμένεσε· ἀπολυσίους πῆχος δ' ἀπεναφὲρ εο
τε· ἐν εἰρήνῃ· Ἐν τοῖς ἀεσοῦ πιους καιρὸς πῆχ β· Κύριε
βαρύσουν· μελὰ δὲ ἔρχομαι εἰς ἔξη· εἰς δὲ ῥόδεον ὁ βίος ἡ ἄθρησις
τῆς ἄρτος· ἡ χάρις δ' Μεγάλη ἀθανασία εἰς ἡνί ἀεσογεαφη·
Καιρὸν ὁ σεσίμος πῆχος β' Ἐν ὕδατι καλέσεως πολὺ· ἡ τῆς ἀρίας
καὶ ἐ· εἰς δὲ ἄνθρος σεσίμεια ἀλ' αἰτίαις· ἀεσοῖχ ἰσόμεγα
πῆχος δ' ἀλ εἰς ἴας κ' ἰσία δόξα καπτὸς πῆ δ· Ὑπόδεξαι δίδε
εμί· Τὸ ἀεσογλίσιον ἡ ἀεσόγιος·

Πεεὶ δ' ὥσεαν σεμέσθαι τῆς ἡμέρας σπμεῖα δόμιμοί, καὶ ἡλί
χομεν τὰς μεγάλας ὥσεας· Μελὰ δὲ γ' γλμνὸς Τὸ ἰεοσαίσιον Τίσε
καιέσωμεν· Καὶ χάλλομεν ἰσία ἰεοσαίσια ἀεσὸ ἰῶν δούλων· Δλκεσ
τὰς αὐδὶ· Τὸ μὲν σεάθε ἀνὰ τῆχε· Τὸ δ' ἀδίξεον μελὰ ἰῶν συνίδ
τῆχον Οδτος ἀεσὸ ἐαπμεῖ· Καὶ Κύριε ἐλέησόν σε ἡλί ἀκοσπ
σε· Εἰς δ' ὁ ἰσία ἐνίμενοι οἱ χοροὶ χάλλομεν δόξα β' ἰσόμεγον·
Καὶ νῦν β' αὖθ· Εἶτα ἡ σεοεπλβα· ὁ ἐξάστεγος, καὶ β' ὀλαγγίσιον·
Εἶτα ἰὰ ἀλαβημάτα Τὸ Κονδάκιον, πταρδτνος σπμεσον· Κύριε
ἐλέησόν μ'· Φῶν παλὶ μικεῖν Καὶ ἰὰ χοιρε·
Ὠσαύλως ἡ τλι γ'· Καὶ ἐ' ὥσεαν· Μελὰ ἰῶν ἰσόμεγον· σεο
φωλσῶν· ἀποστολαγγείων β' μπτὰ· Ἐν δὲ τῇ ἐνάτῃ, μελὰ
τὸ ἴδιος β' ἰεοσαεὶ, ταδτὶ ἐν τῷ μέσῳ ὁ καιονάρχης, ἀνὰ
μπόσκει μεγαλοφωνίως τὸ, Σήμερον γλνάβ ἐκπαρδτὰ·
Εἶτα πολυχεονῖ Τοῦ παλεαρχῆ, καὶ ἡγέμενος χάγκι· σῶ
σοι κύριε τοὺ παναγίβατου οἰκουμενικοῦ παλεάρχῃ, καὶ
τὸν πανοσίβαβ παλέεα ἡμῶν, αὐὶ πάσῃ τῇ ἐν χειῖ ἡμῶν
ἀδηρθόξῃ· Εἶτα χάλλει ὁ χάλλης β' ἰσόμεγον· Εἶτα ἡ εεοσπλβα·
Ὁλάστεγος, Καὶ β' ὀλαγγίσιον· Μελὰ δὲ τλι ἐνάτλι ἰὰ Τυπικὰ
χίμα· ἀλέγομεν δὲ ἀδόξεγον καὶ ὀλαγγίσιον· Μελὰ δὲ τὸ,
Παναγία ἰεοτὲ, χίνλι ἀπόλυσις· Καὶ ἀεσεχόμεδα ἐν ἰοῖς κεχίοις ἡ
μῶν·

Πεεὶ δ' ὥσεαν ἡ τῆς ἡμέρας σπμεῖα β' Μεγάλα· (κώδικες) καὶ αἱ
Μικαὶόδνες ἰεοσσεῖς· Καὶ ἀναχδτάκες ἐν τῇ ἐκλησίᾳ, ἐνδολ
μεῖν β' ἑσπερίσιος, καὶ β' ὄλασιν πᾶσον ἰνὶ ἐκκλησιαὶ χομι· Καὶ
βημάσουν· χάγκι β' Εὐχόμεσον ὀλάσολα· Καὶ ὁ ἑσπερὶς ἐνδολμεῖ
νος· χαμπεῖν χομὶ χάλλομεν· χάγκι β' Εὐχομενεῖν ἡ ὀλασπσὶ
α· Θέγκλιος ἰοῦ Προσμιακοῦ· Συναεὶν μεγάλη· ἀεσοῦ

οὐ τὰ μιγάμα πηεία ἐὼν μαναγίαιο, ἡ δὲ χοεὶ παύβα· πεῖγαβ
λομμι τὸ Κύειι ἐπιέκεαβα ἀβιοῦεἰ ἴηχοι 6· ὀοὲ Βακίακοιος δυ
μπά· Κὰ ὁ Ἰζεμὲς πειεῖ τὴι προκιομεηδί· γαββεμδε οὲ Ὀοί δ· 6·ἰ·8
Δοῖε ἀγαββιαειμέδα τὸ πιεῖα· Τὸ πιεῖ ἴηοτ ιμιπδεῖνὸ· ἠδαεμῆ
αιι χὲ ὁδεεῖ· Ὅἰοιι πιοιεῖεμμι χειοε· δαὶκεοῖνες αὖὰ· δόβα
κὰ πῖ ὁ αὖὸί ἀἠῖβε μιναχῆποαιιες· Κὰ μὶὰὶ ἠδοὸὸεε μεὰί
τὸ ὰἀαγεῖὶὸ· Τὸ ῥῶι ἴἠιεει Ἰποκειῆἰοι ἀἰεῖνεὶ· ἀἐὰ οἱ ἔφεσος Σωλε
ὸυί τὰ ὰναγωὸμεὰα τῆε ἰὸῆτῆε κὰὶ τὴι ἴαβῖε αὖἰαῖι· ἐστόμα
Ὠοαιὶἰοιι κὰ τὰ ῥιοδάεια τὼι ὀεεεμῖεἰει μεεὰ ἰὼι ἐῖχοι
αὖἰωῖ· Ἰαεδωῖ ἐἰἰεῖδης ὑὸὸ Ὀ· ῥωὴχαιοιι ἐῖι ἦχοι τῆ ὲ· ἐιεῖ οὲ
τὴι ὲ ἔμαιι· τὸ ἀἰἰάἰἰμα χοιιε· ὑαῖ παῖδὸὰ, ιοιῖὲ· ἴἠχε ὑοῖ ὀὸὸ
ὸοὺιοι· Μεὰ· ταὶι ἐῖχοι αὖὲ· Ἐῖἰα τὰ ἰοιιοὰ ἀἰεμμιώ ῥεεμεα.
Μεὰ· οὲ τὴι· ὰμεμῥόεκοιι ἰὼι ὰἠαμεεμώἰἰοιι, μὶὰὶ ὸυκαεῖπ μιιε ἐωὶτὶ Ἰαῖῖε
εαῖ, ὲαεὰ Ὀὸ Βακίακοιος· Ἐξ κὰ ἐῖῖ ἐὶ ἀἰεῖῆἰ Ὀὸ μιεῖὲ ὸὸὸὸεῖμεε· ἐώμμα, ἀῖὸε
Ἀἠῆἰαὸὲ ὼὸοιι· Τῆε Παιαῖῆε ἀῆεοὺὸὸ· Ἐκφώιιαε· Ὀξ ἄμος τὸ ἀἰἰάἰἰμα
ἰῖ ὀἀεεῖ ἠμωι· Κὰ ῥἀμμὶὰ ὀἰεῖοιαῖῆε ὼἠιιε· Τὸ ῥιοκεῖῆἰμι
Ὀὸ ἀἰῆεῖῥὸὲ· Φἀῥεεῖμεε ῥεοε ἐβεῖῆε Ῥεῖμμιαεεῖι κὰ ἐαμκεὸὲαεε·
Ἐναμμεῖἰοιι ῆαὶὰ Ἰαοκῖῖ· Ἐῖῆῆὲ ὸὸμμα ὲαεὰ ῆῖῥαεε αὖῥῖὲ·
Κὰ ῆαὸεῖῥὲ ἠδία ῆεἰὸῥῆῖα Ὀὸ Ἰεμμαῖὲ ὲαμμεῖὲ· Κοιιοιικοὶ
Αἰκὺὰ Ὀὶ· ῆιεῖοε ἐῖἰαὶ ὲεαιιοε·
Μεὰ· οὲ τὴι· ἀἰεῖμιοιι Ὀὶὲ ἴεἰὸῥῆεε ὸὲ ἰῖῶμεε Ἰεἀεεῖμι· ἀἐὰ Ὀὶ
τὲ ῆάὸἠῖ καὸὲὸεῖἠῖἰ, ἐἰἰἰὸὸὸὺ ὲαεὰ Ὀὸ κμαεῖἰὸ ὰὰ
ῆμάεαὺὸἀὲ, κὰ Ἰαῆαῖὼι ζοὺκοιι) Κὰ ὲὸῆεῖὸ ῆἐῖῖε ἀἰεῖῆἰ ῆἠοὶ
Ἀὲὺἠ ἡ ακεμμὲὰ ῆἰὰε ῆεῖῆε ὸὸιιε· μὲ ὑμμ
Ἐἰὸὶ Ὠῖχη ἡ ῆαεμμοὶ ἐὶ ὲαὸὸὰὲε, ἡ Κιεμαιιι· Ἀἐὰ ἰ ὲαεὰ ὰὰ
λοιιὸε τῆε ῆαεκόὸὶῆ μιμμεῖῆε ἐὶὶὰῖῆε· μὶὰὶ οὲ ἡἔεἰὸῥῆμμα
τὸ Χεωὸεεμμε ἐὶ τῆ ὲὸὲὰ αὖῆε· Κὰ ῆμῖὲε ἀἐὸὲμεε Ῥοὸ μαμά
ταε· Ἀὸὸῆμοὶ, καὶὶ ὰὖἀεωὸοι ἠμωι· Ἰμῆὲ Ὀὶ ὸ· ῆε ὲὸὲμεε
νὸε· Κὰ Ἐναμμεῖἰοιι Ῥιὰὶ Ματθαῖοιι· Ἐῖῆοι ὸ ῆώιιεε ῆιὶ ῆαεὸὲοῆῆ
ταὖῆε· ἐμοὰ ἐῖῖι ἡ Ὀὲαεμμεῖα ἰὼι ὲεαιιοι κόιικω ῆαὸὲεε· Ἰμῆὲ
τῆ Ὀ· ῆε ἡ ἐξὸὺὰὰὸὲ Ματθῖ· Ὁμὰ ἀὲὸὲμεε ἡἐὺμμεῖἰοιι Ὠῖε
Ῥαεμμοῆε, ἰεῖμὲ ἐῖὶ Ὀὶ Ῥῆμαι ἔωεεῖοιι ὰμὲ· Τιμωὸμεε οὲ
τῆε ἰεὶὸῥῆεε Τεὼὸμε ὰῆῖὲε· ἀλλὰ ῆὶὰὲ ῆμάεαμε ἀῖῖε· ἡ ἀὲ
ἔνὸὲ ῆοῆεῖὲ ὰῖὸε ῆόεοι· Ἠὲ Ἰεωὸμε ῆεαὸὲ Ὀὶ ῆμῖμι ἔωεεῖοιι
ῆῖὲε ῆά ὸῖῆοι ῆά ὑῖμοι· ῆαῖῆὲ ὸαὸὸαὲι ῆαῖῆὲ ἀἰεῖῆἰ ῆά
Ῥαεμμοῆ· Ἐπεί δ' ὦεοι ῆάὲῆε ῆιμέναι ἐῖμα ῆμ

σαντες, καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἐγόγγυζον. Καὶ ἀρξάμενος δὲ ἐπιτειχίζειν ἡ μήνη ἐξῆ σαββάτῳ ἐπιτέλεσε, διηγορεύθη δὲ Μακαίρος ἀπὸ τὸ καθῆκον ὄρος. Εἰδὲ Κυριακὴν ἐπιτέλεσε. Ὁ πρῶτος ἀπ' θρόνου. ἄλλος ἐπτάμηνα ἐν πάσῃ ἴσης διδασκαλικῆς ἑορτῆς. τῶν φώλων. Ἐναγγελισμός. Καὶ ἡμέρας. Εἰ ὑπὸ μέσου τῆς ἑβδομάδος Μακαίρος ἀπὸ τραγῳδῶν· ἡ δὲ μνεμονικὴ ἐπιτέλεσε ἐκ τῆς. Ὁ ἀ Ἀνδρέου. Σαββάτου δὲ ἐπιτέλεσε. ὄλοι δ' καθόλου μα. Εἶλε γάμμα ἡ ἀκολουθία δὲ ἐπιτειχίζειν ὡς θεοφανείαν, Μετὰ δὲ τὴν ἀναφώνησιν ἐν ἀναφωνούμενον ὅλης τὸ θεοφανεῖ μενον δὲ ἀδόμενον. Ὁ δεσπότης, πλὴν δ' ἐναγγέλιον. Εἶδι ἐπ' ἴσης (εἰπόμενον πανίς) ἡ δὲ πρεσβύτερον τὴν ἐπιτειχίζειν. ἀπόστιχα δ' ὁ γάμμα ἀλλὰ μικρὰ ἀδόμενον. Καὶ ἡ γάμμα ἐμοὶ χιδὶ τὸ ἀσωμάτων ἡ κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς· ἡ μικρὰ ὁ θεὸς λιχνοποιός δὲ ἀρχιερέως δὲ θέσ. ἡ δὲ πρωΐθεν ὡς θεὸς γεγένης ἐν τῇ ἁ ἁδεσ. Μεδὶ δ' παῦλα ἀσωματόμενα μεγάλα ναμίων ἡδὲ τὴν δεύτερον· ἡ μικρὰ καλάμενος οἶνο χῆ ἐξέρ ἐν σαββάτῳ ἀγρυπνίᾳ, ἡ κυριακὴ ἐπιτέλεσε· ἡ μικρὰ ὡς ἡ ὑμνος ἴσης παναγίας ὡς ἐν πάσῃ ἴσης ἑορτῆς· λιτήνιες δὲ τῆς ἐπιτειχίσεως ὀλιγαρχίας. Ἴσμεν ἡ κοινωνικὸν ἄρτα τοῦ σῶμα· ἡ τὰ ἁγιασθέντα ἀνάθεμα.

Πεντηκοστὴ ἡμέρα πρώτη τῆς μικρᾶς. (σημείωσαι ὅλ σεβῆ ἐν ἐκκλησίᾳ δὲ λοίπη ἁγίᾳ μικρᾶ. ὁ γὰρ λόγος ἀπόστολος τὴν παρρησίαν τῶν χριστιανῶν ἐκφορῶν· ἀδὲ διαλεκτὸν ἡλίῳ ἀρχῇ ἄρτα τὴν θεοτόκον ὠδεῖν, μαθὼν τὴν σημεῖον ἐκκλησίας· μόνη ἡ Μελισσῶν ὑβρεῖν. ὅλ δὲ Δεκεμβρίου μήνα ἐπίκαιρα ἐκ ἐξῆσα ἐν ἡμέρα. τὴν ἐπιτάφιον ὠδεῖν μικρᾶ δ' ἐπιτέλεσε. ὅσπερ ἡ ἀρχὴ δ' ἐπιτειχίζειν βαθὺς ἐπιτέλεσε ἡμῖν· ἡ ἡλεάζουσα. ὠδεῖν δ' ἰδίᾳ ἄρτα, ἐπίκαιρα ἡ ἀγρυπνία.) Καὶ συναγωγεῖς ἐν ἐκκλησίᾳ ἡμῶν, ἐκλογίσασθαι δὲ ἡμέρας, ἀρξάμενα τῶν Μεγάλων Θεοφανείων. Καὶ μικρὰ δ' ὀδὰ δὲ ἐπίσης ἄρτα ἀρξάμενα τῆς ἁγίας· ἐξερχόμενα μικρὰ μακαρίων· θεοφανείων τὰ ἡμέρας, ἡ δὲ διακόνου· Καὶ γάμμα τὰ ἰδίωμα τῆς ἁγίας· ἀν συνάξεις ὀλίγα· Εἶλε διορθώσεις ἐν τῷ ναῷ γάμμα δὲ ἀσπάζου Ἰδίμεσα· Δόξα πλὴν δ' Εὐφεμίᾳ Ἰσταυρᾶ. Καὶ νῦν Θαῦβις Σπαζόμενα παεῖπνοσ. Τετράγωνον ἡ Τροπαίου πλὴν δ' ἡμιτόνιον χειρὶ ὅδεις ἐπιβεῖβε Καὶ ἡ ἀβρόμιος τῶν ἀρίων. Καὶ μικρὰ ἀνάμνησις ἐπὶ Δαμασκηνοῦ.

Εἶτα ὁ ἐξαίφνης· θεῖος πνεῦμα τὸ λεγόμενον ἐπιβὰν· ἠρξατο φθέγγεσθαι ἑτέραις γλώσσαις καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι· ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν· γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἷς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν· ἐθαύμαζον δὲ πάντες καὶ ἐξίσταντο λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· ἰδοὺ πάντες οὗτοι εἰσὶν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν; Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἐλαμῖται καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, Κρῆτες καὶ Ἄραβες· ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ· διηποροῦντο δὲ πάντες καὶ διαπορούμενοι ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· τί θέλει τοῦτο εἶναι; ἕτεροι δὲ διαχλευάζοντες ἔλεγον ὅτι γλεύκους μεμεστωμένοι εἰσίν· ἐπὶ δὲ τοῖς αὐτοῖς ἐπιστὰς ὁ Πέτρος τοῖς ἕνδεκα ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἀπεφθέγξατο αὐτοῖς· ἄνδρες Ἰουδαῖοι καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἰερουσαλὴμ πάντες, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου· οὐ γὰρ ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε οὗτοι μεθύουσιν, ἔστι γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας· ἀλλὰ τοῦτό ἐστι τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ· καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις λέγει ὁ θεός, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται· καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου καὶ προφητεύσουσιν· καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ· ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα πρὶν ἐλθεῖν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ· καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται· ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀποδεδειγμένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι καὶ τέρασι καὶ σημείοις οἷς ἐποίησεν δι' αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς αὐτοὶ οἴδατε· τοῦτον τῇ ὡρισμένῃ βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ θεοῦ ἔκδοτον διὰ χειρὸς ἀνόμων προσπήξαντες ἀνείλατε· ὃν ὁ θεὸς ἀνέστησε λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ· Δαβὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν· προορώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν ἵνα μὴ σαλευθῶ· διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι· ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδου οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν· ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου· ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παῤῥησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου Δαβὶδ ὅτι καὶ ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη καὶ τὸ μνῆμα αὐτοῦ ἔστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης· προφήτης οὖν ὑπάρχων καὶ εἰδὼς ὅτι ὅρκῳ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ θεὸς ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καθίσαι ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ προϊδὼν ἐλάλησε περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ὅτι οὐ κατελείφθη εἰς ᾅδου οὐδὲ ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν· τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ θεός, οὗ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες· τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ θεοῦ ὑψωθείς τήν τε ἐπαγγελίαν τοῦ ἁγίου πνεύματος λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς ἐξέχεε τοῦτο ὃ ὑμεῖς καὶ βλέπετε καὶ ἀκούετε· οὐ γὰρ Δαβὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανούς· εἶπε δὲ αὐτός· εἶπε κύριος τῷ κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου· ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι καὶ κύριον αὐτὸν καὶ χριστὸν ἐποίησεν ὁ θεὸς τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε· ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τὴν καρδίαν καὶ εἶπον πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους· τί ποιήσωμεν, ἄνδρες ἀδελφοί; Πέτρος δὲ πρὸς αὐτούς· μετανοήσατε καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν καὶ λήμψεσθε τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου πνεύματος· ὑμῖν γάρ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακρὰν ὅσους ἂν προσκαλέσηται κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν· ἑτέροις τε λόγοις πλείοσι διεμαρτύρατο καὶ παρεκάλει λέγων· σώθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης· οἱ μὲν οὖν ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν καὶ προσετέθησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ὡσεὶ τρισχίλιαι· ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ τῶν ἀποστόλων διδαχῇ καὶ τῇ κοινωνίᾳ τῇ τοῦ ἄρτου καὶ ταῖς προσευχαῖς· ἐγίνετο δὲ πάσῃ ψυχῇ φόβος· πολλὰ δὲ τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο· πάντες δὲ οἱ πιστεύσαντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ εἶχον ἅπαντα κοινά· καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον καὶ διεμέριζον αὐτὰ πᾶσι καθότι ἄν τις χρείαν εἶχεν· καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ κλῶντές τε κατ' οἶκον ἄρτον μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἁπλότητι καρδίας αἰνοῦντες τὸν θεὸν καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν· ὁ δὲ κύριος προσετίθει τοὺς σωζομένους καθ' ἡμέραν ἐπὶ τὸ αὐτό· Πέτρος δὲ καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τὴν ὀγδόην τῶν ὡρῶν· καί τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπῆρχεν βαστασθεὶς ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην ὡραίαν τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερόν· ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερὸν ἠρώτα ἐλεημοσύνην λαβεῖν· ἐπιβλέψας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν Ἰωάννῃ εἶπεν· βλέψον εἰς ἡμᾶς· ὁ δὲ προσεῖχεν αὐτοῖς ἐπιστομίζων ἑαυτὸν λαβεῖν τι παρ' αὐτῶν· εἶπε δὲ Πέτρος· ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· ὃ δὲ ἔχω τοῦτό σοι δίδωμι· ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἔγειρε καὶ περιπάτει· καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρεν αὐτόν· παραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αἱ βάσεις αὐτοῦ καὶ τὰ σφυδρά· καὶ ἐξαλλόμενος ἔστη καὶ περιεπάτει καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν περιπατῶν καὶ ἁλλόμενος καὶ αἰνῶν τὸν θεόν· καὶ εἶδεν πᾶς ὁ λαὸς αὐτὸν περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν θεόν· ἐπεγίνωσκόν τε αὐτὸν ὅτι οὗτος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην καθήμενος ἐπὶ τῇ ὡραίᾳ πύλῃ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἐπλήσθησαν θάμβους καὶ ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ· κρατοῦντος δὲ τοῦ ἰαθέντος χωλοῦ Πέτρον καὶ Ἰωάννην συνέδραμεν πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλουμένῃ Σολομῶντος ἔκθαμβοι· ἰδὼν δὲ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν· ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πεποιηκόσιν τοῦ περιπατεῖν αὐτόν; ὁ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἐδόξασεν τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς μὲν παρεδώκατε καὶ ἠρνήσασθε κατὰ πρόσωπον Πιλάτου κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν· ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἠρνήσασθε καὶ ᾐτήσασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν· τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνατε ὃν ὁ θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν· οὗ ἡμεῖς μάρτυρες ἐσμεν· καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τοῦτον ὃν θεωρεῖτε καὶ οἴδατε ἐστερέωσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὁλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν· καὶ νῦν, ἀδελφοί, οἶδα ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε ὥσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· ὁ δὲ θεὸς ἃ προκατήγγειλεν διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν παθεῖν τὸν χριστὸν αὐτοῦ ἐπλήρωσεν οὕτως· μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας ὅπως ἂν ἔλθωσιν καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεχειρισμένον ὑμῖν χριστὸν Ἰησοῦν· ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ θεὸς διὰ στόματος τῶν ἁγίων ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ· Μωσῆς μὲν γὰρ πρὸς τοὺς πατέρας εἶπεν ὅτι προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς· ἔσται δὲ πᾶσα ψυχὴ ἥτις ἐὰν μὴ ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἐκείνου ἐξολεθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ· καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς ὅσοι ἐλάλησαν κατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας· ὑμεῖς ἐστε υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης ἧς διέθετο ὁ θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν λέγων πρὸς Ἀβραάμ· καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου ἐνευλογηθήσονται πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς· ὑμῖν πρῶτον ἀναστήσας ὁ θεὸς τὸν παῖδα αὐτοῦ ἀπέστειλεν εὐλογοῦντα ὑμᾶς ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν· λαλούντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαὸν ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαὸν καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν· καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὔριον· ἦν γὰρ ἑσπέρα ἤδη· πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον ἐπίστευσαν καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὡς χιλιάδες πέντε· ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς ἄρχοντας καὶ πρεσβυτέρους καὶ γραμματεῖς εἰς Ἰερουσαλὴμ καὶ Ἄννα τὸν ἀρχιερέα καὶ Καϊάφαν καὶ Ἰωάννην καὶ Ἀλέξανδρον καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ· καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ ἐπυνθάνοντο· ἐν ποίᾳ δυνάμει ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς; τότε Πέτρος πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου εἶπεν πρὸς αὐτούς· ἄρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραήλ, εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου ἀσθενοῦς ἐν τίνι οὗτος σέσωσται, γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ τοῦ Ἰσραὴλ ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε ὃν ὁ θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν ἐν τούτῳ οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής· οὗτος ἐστὶν ὁ λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδόμων ὁ γενόμενος εἰς κεφαλὴν γωνίας· καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρία· οὐδὲ γὰρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς· θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ Πέτρου παῤῥησίαν καὶ Ἰωάννου καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρωποι ἀγράμματοί εἰσιν καὶ ἰδιῶται ἐθαύμαζον· ἐπεγίνωσκόν τε αὐτοὺς ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἦσαν· τὸν τε ἄνθρωπον βλέποντες σὺν αὐτοῖς ἑστῶτα τὸν τεθεραπευμένον οὐδὲν εἶχον ἀντειπεῖν· κελεύσαντες δὲ αὐτοὺς ἔξω τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν συνέβαλλον πρὸς ἀλλήλους λέγοντες· τί ποιήσωμεν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις; ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν σημεῖον γέγονεν δι' αὐτῶν πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν Ἰερουσαλὴμ φανερόν, καὶ οὐ δυνάμεθα ἀρνεῖσθαι· ἀλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαόν, ἀπειλησώμεθα αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων· καὶ καλέσαντες αὐτοὺς παρήγγειλαν καταβὰς μὴ φθέγγεσθαι καὶ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ· ὁ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες πρὸς αὐτοὺς εἶπον· εἰ δίκαιον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ θεοῦ κρίνατε· οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς ἃ εἴδομεν καὶ ἠκούσαμεν μὴ λαλεῖν· οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτούς μηδὲν εὑρίσκοντες τὸ πῶς κολάσωνται αὐτοὺς διὰ τὸν λαόν, ὅτι πάντες ἐδόξαζον τὸν θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι· ἐτῶν γὰρ ἦν πλειόνων τεσσαράκοντα ὁ ἄνθρωπος ἐφ' ὃν γέγονει τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἰάσεως· ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς τοὺς ἰδίους καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπον· οἱ δὲ ἀκούσαντες ὁμοθυμαδὸν ἦραν φωνὴν πρὸς τὸν θεὸν καὶ εἶπον· δέσποτα, σὺ ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· ὁ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ παῖς σου εἰπὼν ἐν πνεύματι ἁγίῳ διὰ στόματος ἡμῶν· ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ· συνήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐπὶ τὸν ἅγιον παῖδά σου Ἰησοῦν ὃν ἔχρισας Ἡρῴδης τε καὶ Πόντιος Πιλᾶτος σὺν ἔθνεσιν καὶ λαοῖς Ἰσραὴλ ποιῆσαι ὅσα ἡ χείρ σου καὶ ἡ βουλή σου προώρισεν γενέσθαι· καὶ νῦν, κύριε, ἐπιδὲ ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παῤῥησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου ἐν τῷ τὴν χεῖρά σου ἐκτείνειν σε εἰς ἴασιν καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδός σου Ἰησοῦ· καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι καὶ ἐπλήσθησαν πάντες πνεύματος ἁγίου καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ μετὰ παῤῥησίας· τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν καρδία καὶ ψυχὴ μία καὶ οὐδὲ εἷς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά· καὶ δυνάμει μεγάλῃ ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον οἱ ἀπόστολοι τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου Ἰησοῦ· χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς· οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πιπρασκομένων καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων· διεδίδετο δὲ ἑκάστῳ καθότι ἄν τις χρείαν εἶχεν· Ἰωσὴφ δὲ ὁ ἐπικληθεὶς Βαρνάβας ἀπὸ τῶν ἀποστόλων ὃ ἐστιν μεθερμηνευόμενον υἱὸς παρακλήσεως Λευίτης Κύπριος τῷ γένει ὑπάρχων ἀγρὸν ὑπάρχοντος αὐτῷ πωλήσας ἤνεγκεν τὸ χρῆμα καὶ ἔθηκεν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων· Ἀνανίας δέ τις σὺν Σαπφίρῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἐπώλησεν κτῆμα καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς συνειδυίης καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ ἐνέγκας μέρος τι παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν· εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀνανία, διὰ τί ἐπλήρωσεν ὁ σατανᾶς τὴν καρδίαν σου ψεύσασθαί σε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ νοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου; οὐχὶ μένον σοὶ ἔμενεν καὶ πραθὲν ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχεν; τί ὅτι ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο; οὐκ ἔψευσω ἀνθρώποις ἀλλὰ τῷ θεῷ· ἀκούων δὲ Ἀνανίας τοὺς λόγους τούτους πεσὼν ἐξέψυξεν· καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας· ἀναστάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτὸν καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν· ἐγένετο δὲ ὡς ὡρῶν τριῶν διάστημα καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονὸς εἰσῆλθεν· ἀπεκρίθη δὲ αὐτῇ Πέτρος· εἰπέ μοι, γύναι, εἰ τοσούτου τὸ χωρίον ἀπεδόσθε; ἡ δὲ εἶπεν· ναί, τοσούτου· ὁ δὲ Πέτρος πρὸς αὐτήν· τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα κυρίου; ἰδοὺ οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν ἄνδρα σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ καὶ ἐξοίσουσίν σε· ἔπεσεν δὲ παραχρῆμα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἐξέψυξεν· εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι εὗρον αὐτὴν νεκράν καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς· καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα· διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλά· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος· τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός· μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ κυρίῳ πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν· ὥστε καὶ εἰς τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραβάττων ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ σκιὰ ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν· συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν περὶ τὰς πόλεις Ἰερουσαλὴμ φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες· ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ τὴν οὖσαν αἵρεσιν τῶν Σαδδουκαίων ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας τοῖς ἀποστόλοις καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ· ἄγγελος δὲ κυρίου διὰ νυκτὸς ἀνοίξας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς ἐξαγαγών τε αὐτοὺς ἔφη· πορεύεσθε καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης· ἀκούσαντες δὲ εἰσῆλθον ἅμα τὸν ὄρθρον εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκον· παραγενόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀχθῆναι αὐτούς· οἱ δὲ ὑπηρέται παραγενόμενοι οὐχ εὗρον αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν λέγοντες· τὸ δεσμωτήριον εὕρομεν κεκλεισμένον ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ καὶ τοὺς φύλακας ἑστῶτας πρὸ τῶν θυρῶν· ἀνοίξαντες δὲ ἔσω οὐδένα εὕρομεν· ὡς δὲ ἤκουσαν τοὺς λόγους τούτους ὁ τε στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς διηπόρουν περὶ αὐτῶν τί ἂν γένοιτο τοῦτο· παραγενόμενος δέ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς λέγων· ἰδοὺ οἱ ἄνδρες οὓς ἐθέσθε ἐν τῇ φυλακῇ εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἑστῶτες καὶ διδάσκοντες τὸν λαόν· τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρέταις ἤγαγεν αὐτούς· οὐ μετὰ βίας ἔφοβοῦντο γὰρ τὸν λαὸν μὴ λιθασθῶσιν· ἀγαγόντες δὲ αὐτοὺς ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεὺς λέγων· οὐ παραγγελίᾳ παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ; καὶ ἰδοὺ πεπληρώκατε τὴν Ἰερουσαλὴμ τῆς διδαχῆς ὑμῶν καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου· ἀποκριθεὶς δὲ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπον· πειθαρχεῖν δεῖ θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις· ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἤγειρεν Ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου· τοῦτον ὁ θεὸς ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα ὑψωσεν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες αὐτοῦ τῶν ῥημάτων τούτων καὶ τὸ πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον ὃ ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ· οἱ δὲ ἀκούσαντες διεπρίοντο καὶ ἐβουλεύοντο ἀνελεῖν αὐτούς· ἀναστὰς δέ τις ἐν τῷ συνεδρίῳ Φαρισαῖος ὀνόματι Γαμαλιὴλ νομοδιδάσκαλος τίμιος παντὶ τῷ λαῷ ἐκέλευσεν ἔξω βραχὺ ποιῆσαι τοὺς ἀνθρώπους· εἶπέν τε πρὸς αὐτούς· ἄνδρες Ἰσραηλῖται, προσέχετε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις τί μέλλετε πράσσειν· πρὸ γὰρ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀνέστη Θευδᾶς λέγων εἶναί τινα ἑαυτόν· ᾧ προσεκλίθη ἀριθμὸς ἀνδρῶν ὡς τετρακοσίων· ὃς ἀνῃρέθη καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ διελύθησαν καὶ ἐγένοντο εἰς οὐδέν· μετὰ τοῦτον ἀνέστη Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος ἐν ταῖς ἡμέρα

δόξα σωσον ἡμας ὑψιστοις. Καὶ ἐπι γης εἰρηνη
ἀνθρωποις εὐδοκια. Αἰνουμεν σε εὐλογουμεν σε
προσκυνουμεν σε δοξολογουμεν σε εὐχαριστουμεν σοι
δια την μεγαλην σου δοξαν. Κυριε βασιλευ ἐπουρανιε
θεε πατηρ παντοκρατωρ. Κυριε υἱε μονογενης ἰησου
χριστε. Καὶ ἁγιον πνευμα. Κυριε ὁ θεος ὁ ἀμνος
του θεου ὁ υἱος του πατρος. Ὁ αἰρων την ἁμαρτιαν
του κοσμου ἐλεησον ἡμας. Ὁ αἰρων τας ἁμαρτιας του
κοσμου προσδεξαι την δεησιν ἡμων. Ὁ καθημενος ἐκ
δεξιων του πατρος ἐλεησον ἡμας. Ὁτι συ ει μονος
ὁσιος. Συ μονος κυριος. Ἰησους χριστος. Εἰς δοξαν
θεου πατρος. Ἀμην. Καθ' ἑκαστην ἡμεραν εὐλογησω σε
καὶ αἰνεσω το ὀνομα σου εἰς τον αἰωνα καὶ εἰς τον
αἰωνα του αἰωνος. Καταξιωσον κυριε ἐν τη ἡμερᾳ
ταυτη ἀναμαρτητους φυλαχθηναι ἡμας. Εὐλογητος ει
κυριε ὁ θεος των πατερων ἡμων. Καὶ αἰνετος καὶ
δεδοξασμενον το ὀνομα σου εἰς τους αἰωνας. Ἀμην.
Γενηθητω το ἐλεος σου κυριε ἐφ' ἡμας καθαπερ
ἠλπισαμεν ἐπι σοι. Δειξον μοι κυριε τας ὁδους σου
καὶ τας τριβους σου διδαξον με. Κατευθυνον με ἐν
τη ἀληθειᾳ σου καὶ διδαξον με. Ὁτι συ ει ὁ θεος
της σωτηριας μου καὶ σε ὑπεμεινα ὁλην την ἡμεραν.
Μνησθητι οικτιρμων σου κυριε καὶ των ἐλεων σου των
ἀπ' αἰωνος. Τους ἐχθρους ἡμων ἐπαισχυνον καὶ
ταραξον πασαν την θλιψιν ἡμων καὶ την ὀδυνην.
Ἀνανεωσον ἐν ἡμιν κυριε το πνευμα της ἀληθειας
σου καὶ ὁδηγησον ἡμας εἰς την βασιλειαν σου. Ὁτι
συ ει ὁ θεος ἡμων καὶ ἐπι σοι ἐλπιζομεν καὶ σοι
την δοξαν ἀναπεμπομεν. Τῳ πατρι καὶ τῳ υἱῳ καὶ
τῳ ἁγιῳ πνευματι. Νυν καὶ ἀει καὶ εἰς τους
αἰωνας των αἰωνων. Ἀμην.

Ἐν ἀγγελος προ ἑωσφορου ἐγεννησατο, ὡς ὁ σος λογος
μεμαμψιμοιρησε. Ὁ ἀγγελος εἰς δε ἀδυνα καὶ λιαν ἀλγυνθεις
δεκα. Σωσον ἡμας ὑψιστε. Τὸ δοξαριον. Πνευματος σοφιᾳ.
Ἐν ἀγγελος. Δοξα καὶ νυν. Ἡ παροδος σημερον. Πασαν ἡ νυξ
καὶ την ἀσαρκον ἐων ἐφανης. Καὶ νυν. Ἡ παροδος σημερον.
Ἀλλ' ὡς θεος σωσαι ὁσους ἐπι χειρα ἐσωσατο. Ὁ ἀδυτος.
Προς γαλαβας. Ἀδυτοι, ὡς ἡδη το πληρωμα δω χειρι.
Εὐαγγελιον καὶ Μαθθαιον. Τῳ σῳ γνησιῳ ἐν ὑπαιθρῳ
της τροπης. Καὶ καθεξης ἡ θυια ἡνυσατο δω χειροσωμα.
Εἰκὼς Κυριακης καὶ Μιλεως. Εἰς δ' ἐξαρσεως ὁ ἑρμος της
θ' ὡδης. Ἀλλ' ὡς δω Εἰδομεν το φως. Πνευματος σοφιᾳ θεος.
Κυριακον Λιλεως ἀσεσηπε μεσος τῳ ναῳ αὐτου.

Πεμπτης ἑρμος ἐων ἁγιων ἰωσηφ τω Μνηστηρος Δαβιδ καὶ ἰακωβου.
Χριστου ἑνωσις οὐ ἠνεγκεν ἡ ἑρμη ἐων χειροτονιων ἐν Κυπρῳ. Ἡμ
ηλθε, ἡμετα τον χειτωνα γνησιον της μητρικης ἀκολουθια ἐσ
τῳ ἀνεσει ἐν τῃ νυξ. Ὡλως. Εἰσεισις γης ὁ μεγας ἐκεκραξα
τηχηνα της ἑορτης γ. Καὶ ἐων ἁγιων τροπαιοφορων γ. Δοξα ἠχος
πλ δ. Μνημνε ἐσωζησας. Καὶ νυν ὁ αὐτος. Δοξα ἐν ὑψιστοις θεῳ.
Εἰσοδος. Προκειμενον. Πς θεος μεγας ὡς ὁ θεος ἡμων. Εἰς δν ἐγκρ
τα ἱδρυματα θε δοξασουσιν. ἠχος πλ δ'. Δοξα ἠχος πλ δ'. Τεσσα
μνημη. Καὶ νυν της ἑορτης ἠχος πλ δ'. Ἐνδυσεται συνεδριαμον
πομενες. Προπαροιμ πγκτησατο. Δοξα ἐων ἁγιων. ἠχος δ'. Εναν
γνωσθη ἰωσηφ τω δαβιδ δα θαυμαλα. Εἰς δν ὁδηγει. Προπαροιμ της
ἑορτης ὁς. Δοξα ἐων ἁγιων. Καὶ νυν της ἑορτης. Ἀναστασιμον θεα
μη γεγραπται Νυσσης ἡς δν ἀβεκαμ, ἡ ἐξ της ἁγιας τεταρτα. Κα
νονες οἱ δυο της ἑορτης εἰς π'. ἡ των ἁγιων ὁ Μιλεως κανων ἐκ
ἑξ· ὁδε πεζος χειροτεκτονων μακαριε. Ἁγιαζεις ἐν βοις ἀσουξι
πνοις. Καλαβασια χειρος γηνατη. Καὶ δ' ἑωσος ἡμιν. Ἀπο γ' ὠδης
Κυδωνιου της ἑορτης. Ἀρ' ἐκλυσις των ἁγιων. Ἐξαποστειλαριον
των ἁγιων ἡ της ἑορτης. Εἰς δν αἰνον τα δ' ἑξ της ἑορτης ἱδιομελα.

δόξα.

Δόξα Τῶν ἁγίων ἦχος πλ δ'. Αἷμα καὶ πῦρ. Καὶ ὠὴ Σήμερον ὁ
χειρὸς τὴ ὀνδρέᾳ γενικῆς. Δοξολογία μεγάλη. Ταξιάρχαι ἡ ἀσώ
ματοι. Εἰς τὴν ἀναστάσιμον ὠραία. Καὶ ἐκλεκτὴ ὁλοκαύτωσις τῆς
ἑορτῆς ἡ ἐκλεκτὴ αὐδὴ ἧς ἡ. Καὶ ἐκ ἁγίων ἡ ἡ αὐδὴ ἧς δ'.
Προσόμοιον τῆς ἑορτῆς ἡ τῶν ἁγίων. Ναυλάκιον ὑπὲρ ἐνώφο
ον. Τῶν ἁγίων Ἐνφροσύνης σήμερον. Καὶ ἡ παράδοξος σήμερον.
Θαλασσοπόρος Τὴ θεοδόκῳ πρὸς ἑβραίους. Δόξη, ὁ ἁγίαζων καὶ
οἱ ἁγιάζομενοι. Καὶ ἐκ ἁγίων Προσ γαλάξ. Δόξη, μυστήριον
καὶ τὸ ἀναγγέλλειν. Εὐαγγέλιον καὶ Ματθαῖος, ἀναχωρησάντων
τῶν μάγων. Κτιτωρικοὶ Δηλέασιν ἀσεξυγὲ ἀκριος ἐκ χαὶ αὐδὴ
Καὶ ὠὴ ἀναγγελίαδος Μαρία εὐ μυείῳ. Πολὺ ἐν ἁγίῳ εὐφημία ἀ
κολουθία ἡδεῖᾳ ἑσπέρας τῆ κς'. Καθέσπερ Μιλετοσίῳ Δυναμεῖ. Δόξη.
Τὸ ἀναλαμπόμενον πρεσβεῖον ἴχνος οἱ ἀρχάγγελοι. Θεὸς γὰρ ἐν ἁγίῳ
ἑορτὴ. Εὐαγγελισμοὶ, ἑσπερινὸν χὸ. Καὶ θεοφάνια συναξέως ἑορτὴ
ἐστι καὶ ἐκ ἡμέρας ἐκ θεοφανίων. Ἀκολουθεῖ ἀλλοις ἐ ἀεὶ
μνοῦ, ἐκ τῷ ἀρχηῷ αὐλῶ Μανάκαρι ἔχηε. Ἀλλὰ δὸ ἡ θεόκ ἐκ
θεοφανίων δόξηα ἡμέρας πρὸ ἐστι. Ἡμεῖς γὰρ ἐ ἐστι μὴ συνοικέ
μεν τοῖς ἀρείοις καθαίρει δ' ἀδελφοποίησεν. Ὁρᾶτε νῦν δόξης ὅτι κς'
Ἡνώθης τῆς ἀνατολῆς βεδόκιμε (α) εἰς δ' μυκτικοὶ ἀναβαίνει ὄρθρε 26.
τὰ. Εἰς δ' δ' Κύριε ἐκέκραξα ἠχηρῶμεν ἡ ἡμέρα τῆς ἑορτῆς δη δ': ε'.
Δόξη ἀναγγελασάμενα ἐκ μυείῳ. Δόξα τῆ τῶν ἦχος πλ ε'. Δόξα τὴ
ὑψίστοις θεῷ. Εἴσοδος. Προκείμενον ἦχος ἑβδ. Τὴ θεοῦ μέγα ὡς
ὁ θεὸς ἡμῶν. Εἰρὴ ἐξ σαββάτῳ ἑσπέρας. Θωμᾶς ἑβδομάδος.
Προηγεῖται γὰρ πανίων τῶν προκειμένων. Εἰς δὲ ἦχος ἡ ἡμέρα
γα δὲ θεῖα πλ δ'. Δόξα καὶ νῦν ὁ αὐτὸς. Ἐγκαθέζεσθε ἀνέξεσκον
παμμέγιστε. Ἀπόστολος πληπολίτῃ χὲ ὅτος ἡμῶν ἐκ ἐστὶ Καὶ ἀ
πόστολος. Εἰς τὸν ὄρθρον καθέσκαδε τῆς ἑορτῆς. Καυσὸς ἡ ὁ δὲ
τῆς ἑορτῆς. Καλαβασία δὲ ἑορτὴ ἐκ δὲ καυσὸς. Κοντάκιον
Προκείμενον ἡ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Ἀγαγχάσθω ἀεσκοῦ.
ἀφ' ἑνὸς ναυλάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς
ἐκ ἐστὶ. Εἰς δὲ ἁγίων τῆς ἑορτῆς Ἐμφανίσθητε ἄλλοι. Δόξα
ἦχος πλ ε'. Σήμερον ἡ ἀδελφὴ φύσις. Καὶ νῦν ἦχος ἑβ. Σήμε
ον ὄχῃ ἐν ὑπόδειξεν γενικῆς. Δοξολογία μεγάλη ἡ ἀδόξητος.
Εἰς δὲ ἀναστάσιμον τυπικὰ. Καὶ ἐκ τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς,
αὐδὴ γ' ᾠδὴ γ'. Ὁ ἀλέξανδρος Πρεσβεῖα. Δόξη, ὁ ἁγίαζων, ἡ

(α) ἡμέρα] ἡ ἀκολουθία ἐκ ἡμέρας ἀρχῶν. οἱ ἁγιαζόμενοι.
ὡς εἰς τὸ ἑξῆς ἐν δίδου φανίσκ ὁ ἄλλων ἀκολουθία ἐκ ἐν τῷ

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Ἀναχωρησάτω ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας. Ἀλλέλουια. Ἀδελφοὶ μετὰ τὴν χειροτονίαν ὁ ἀπόστολος προσήρχετο τοῖς Ἰουδαίοις πρώτοις. Τίνων προσῆλθε, φησὶν ὁ συναξαριστής. Ἑβδόμη κυριακὴ τῶν Εὐαγγελίων κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀκούσαντες οἱ Φαρισαῖοι ὅτι φιμώσας τοὺς Σαδδουκαίους ἐπὶ τῇ ἀναστάσει. Συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό. Καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν νομικὸς Διδάσκαλε ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ. Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου. Αὕτη ἐστὶν ἡ μεγάλη καὶ πρώτη ἐντολή. Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ. Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος κρέμαται καὶ οἱ προφῆται. Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγων. Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ. Τίνος υἱός ἐστι. Λέγουσιν αὐτῷ. Τοῦ Δαβίδ. Λέγει αὐτοῖς. Πῶς οὖν Δαβὶδ ἐν πνεύματι καλεῖ αὐτὸν Κύριον λέγων. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. Κάθου ἐκ δεξιῶν μου. Ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποκάτω τῶν ποδῶν σου. Εἰ οὖν Δαβὶδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον. Πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν. Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον. Οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι. Ἐν τῷ ἑσπερινῷ. Ὁ μακαριστὸς ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως. Ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Ἐν τῷ ὄρθρῳ. Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί. Πάσχα γὰρ Κυρίου. Πάσχα. Ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμᾶς διεβίβασε. Ἄσμα ἐπινίκιον ἀδοντες. Ἐξαστειχήσαντες τοῦ μνήματος. Ἐν τῷ ἑωθινῷ. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν Βαΐων. Ὀμαλισθήσονται τὰ σκληρὰ εἰς εὐθείας καὶ τὰ τραχέα εἰς ὁδοὺς λείας. Ἐν τῷ ἑσπερινῷ. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν Βαΐων. Ἀπὸ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν. Ἐν τῷ ἑωθινῷ. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν Βαΐων. Ἀπὸ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν

καὶ ὁμολογοῦσι θεοδώρου τοῦ γεωμέτρου. Ἠκούσαμεν ὑμῶν ἀγαθὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀδούσης ψαλτικῆς τοῦ μακαρίου αὐτοῦ. Εἰς δὲ τοὺς ἐκτὸς ἐκκλησίας ψάλλοντας μὴν τὰ παιδικὰ μελῴδει τῆς ἑορτῆς ἐκείνης χαίρειν ὑμᾶς. ἦχος α.

ᾨδὴ τοῦ παιδὸς θαύματος.

Ὦ τοῦ παιδὸς θαύματος, ὁ θεοῦ σύνεγγυς, ποιᾶν μὴν τὰ σέβεσθε. ὡς βρέφος ἀθῴως ἀπέγνως σέβεσθε νήπιον· ὁ τέκνα μὴν θεοῦ, σαρκὶ δαβὶδ θεοῦ τοῦ παλαιοῦ καθηγούμενον. ἦδος οὖν σέβεσθε βρέφος, παῖδων δὲ λεγεῶνος, ἢ θεοῦ πάλαι συναίτιος· ἐλαβὲ τῶν σῶν μυστηρίων χεῖρας! πῶς ἐπὶ γνώσει, τέκνα τοῦ ἄθλου, ὡς τέκνων ὀφθεῖσι φύσεως θεοπρόμωσας, δὴ κύνων ὡς βασιλεῖς, τοῦ ἀρχιτέκτονος ἔχῃς ἐπιμέλειαν. Μαρίᾳ ἐων ὡς ἀπαρχὴ, δὸς ἐντυχόντας αὐτὸν ὁ μυηθέντων, ὥστε ἀπαρχὰς προσφέρειν, τῇ σεπτῇ μυήσεως· δι' ἧς ἐκλεκτοὶ παῖδες, οἱ ἁγιοὶ τῆς βασιλείας σου.

Σήμερον ἁγιοὶ ἠθροίσθημεν, μονάδι μεγάλῃ, τὴν σεβασμίαν ἄθλησιν· τηλόσε χαρμονικῶς, πρόσλαβε ἡμέρας, εὐλογεῖσθε σε καὶ, ψαλμοῖς ἐν ὕμνοις ὡς τέκνων πλήκουσες· οὐ σεσώσθεν αἰωνίως, καὶ θεαρίστως βίου καλαζίωσον, δὸς χαρμονικῶς ἐγκῶλας τὴν ἁγίαν μυήσεως, ἢ χεῖρα ἀνύμνῳ δε· δὸς ἀξίως σε δόξαν τα· Δόξα ἦχος β. Τῷ βασιλεῖ ἢ Δεσπότῃ· Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἀγγέλῳ μοναρχήσωμεν. Εἴσοδος ὡσεὶ ἱλαρόν· Ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ λίγουσι ἀναγινώσκεται. Τὸ κεφάλαιον ἦχος ἰδοὺ θεάζειν ὡς τρεῖς ἡμέρας μεγαλόφωνος. Εἰς τὸν στίχον τὰ ἰδιόμελα ἁγία ὑπὸ ἢ νῦν τὸ μυστήριον, ἀπαντᾷ·· Εἰς δὲ ἔχον προσόμοια δὲ ἀπὸ ἦχος πλ α· πρὸς δ' χάρεις ἀσκητικῶν ἀθλητῶν.

Χαίρεις μαρτύρων ἀπαρχὴ, ἀγωνισμάτων, ἢ γλυκυπρόμαχον, ἀκεοδήπων, τεκνῶν γὰρ ἐπεύξιλων ὥρθης, δι' ἐπ παρθένε σεσῶσ, ἐν ἡμῖν θύλα λίθου τὸν ἀκεόμενον· χαίρει κἀ δὸς λίθοις, καλαχωνύμενος ἐν χαρᾶς, ὧν ἐθισάκων, οἱονεὶ ἐξ ἡλιμακος, καὶ μεγάφωνος, γεγονὼς ἐβραίοπους· τέκνα σοι ὁμόγνιμον, ἀληνύσῃ τέκνα, δὲ ἐρρίπτει ἐζῶλα, ἐπάξιον τῆς ἀναμνήσεως· οὐ νῦν καθαστήκας τοῖς ἡμῶν ἀνάσσει δὲ μεγάλα ἔθνος.

ἦχος. Εἰς πάσαν πλὴ μὴ·

Δόξη στεφανωθεῖς ἢ βμῆ, καὶ βασιλείας κοσμηθεὶς διαδήμασι

ὠρων τῆι ἀληθείας, ὡς ἀπαρχὴ γνησιος, τῶ θεοπόθη σταί
των ἀφοσιωσεις, χαιρε πληρης χαριτος, καὶ δυνάμεως ἐτ
εκες, οὐ ἱκετείαν, τοῦ πιστοῦ ἀθλητοδόσε, καὶ τῆ θείασα
παρεσχεθας ἰσχύσεως, ὀδύρῃ τῶ σῶ ἐγκαίνισου, νικηθέν
νομίσαντ, καὶ θεασαμένων τὰς ὠσας. καὶ χαιρετων ἐξαπορώμενῆ
παθων ἢ τῶ νόσημε, ἐξαπόρημενα στεῖνε καὶ μένα ἴδιος.

σῖγκ. Οἱ θεαροὶ διηγεῖς δόξαν θεοῦ.

Πίστη βεβαιώσασα ναὸν, καὶ σεβασμίαν, ἀφοσιούσης ἀδούλευ
σε, καὶ πόθῳ θεοτερχομένης, καὶ γλαδίσῃ ψυχῆς, τῆ παντοδύ
ναμη τῶν ἡγιασμένων, παθῶν ἀπαρχάτων, καὶ νοσημάτων
ἐκνόσαθε, καὶ ὀβροσύνης, ἐμποιησιν καὶ χαιρόσυνε, λάβες
ἀπαντας, ἐκπαιδίμε θεοκτε, ἐμεγχου γαρ ἐτεκνωμεν, σε
παιδες κεκλήμεθα, ἀμωσιν καὶ ἀληθῆ, ἀθλητὴ ἐκδεδυμένου.
χαιρε δυσωπητα, τῶν ψυχῶν ἡμῶν δόβτης τὸ μένα ἔλεος.
Δόξα ἦχος πλ β. Πρῶτος τὸ μαθητὰ ἐδιλίχθης. Καὶ νῦν ὁ αὐ
τὸς. Χορὸν τῶν ἀγγέλων παίζει τὸ θεατῶ. Τροπάριον ἦχος
δ. Ἐκπλήττου διάθημα. καὶ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς ὄρθρους

Ἰδιόμελα δὸ ἀποστόλου ἦχος α. Τοῦ Θαβορος ἐστε.

Ὡς θείαντος πνεύματ, ἰῶν θαυμάτων ἀδρώτες, πλεῖστων ἐσχῆ
χοτες, οἱ νοσοῦντες πεπόθασι, τῶ σοῖς τοῖς λειψάνοις σε, θεο
τοκαρῶτε προτρέχοντες. σὺ γὰρ ἄγιε, τὰς χαρὰς δὸ ἐνθέου,
νέμεις ἅπασι, διακόσιν ἐνδοξίσεως, παυσῶμε ἔτεσιν. δόξ.

Μετὰ τὰ β ἀναβαθμία. Ἐπεσεῖτε σήμερον.

Ἐπεσεῖτε σήμερον ὁ πρωτομάρτυς. ὥστερ ἄρρος ἤλιος, καὶ κα
ταυγάζῃ πάντας, δὸς ἐκτενεῖς ἀναπεφόνλας. ὡδῆθη ἐσεῖτε.
μαρτύρων ὁ πεσόβαθος. δόξ. καὶ νῦν Τῆς ἑορτῆς.
Ἀναμπισάκλῃς ὁ ἐγκώμιος δὸ ἀρτὶ μνησοεῖς νίσεως ὁ σὸς δοῦλος ἄγιος
καὶ ὁ δὶς θεοδώρε τὸ γεασδὸ. Θεμελιοῦ τῆς ἑορτῆς
μεσῶ δὸν ἐκκλησιῶν δὸς ἡ. Καὶ δὸ ἀρτὶ δὸς τῆ. Καλοβασία χαιρε
γνωῖς. Ἐξαποστειλάριον δὸ ἀρτὶ ἦ τῆς ἑορτῆς. Εἰς δὸ ἀρτὶ
Πᾶσα πιστὴ. Ἀλληλουϊα προσόμοια δὸ ἀρτὶ χος δ'.
ὡς γνῶσιν ἐν μαθηταῖς. Τῆ τῶ πνεύματος χάριτι ἡγιασμένοι
δοῦς τοῖς διαίταις. καὶ δὸ χριστὸ. Δόξα ἦχος πλ α. Πρῶτο
μάρτυς ἀποστόλε. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. ἦχος β. Σήμερον
ὁ χορὸς ἐν ἐκκλησίᾳ γνωῖς ἐν παρθένῳ. Δοξολογία μεγάλη

καὶ

καὶ ἀσύγκριτος. Εἰς τὴν ἀναβαθμὸν ἀναστὰ· καὶ ἐπὶ τὸν κανόνος
τῆς ἑορτῆς ᾠδὴν α΄. ἢ τὸ ἁγίῳ ᾠδὴ ς΄. Ὁ ἱδιόμελος σεα-
ζεων τῶν ἀποστόλων. Ἐν δὲ τῇ ἡμέρας ἐπῄνεσας ἐκ-
ους σύστεως. Ἐναγγέλιον καὶ μαθθαῖον. εἶδον ὁ ἀνεμος τὴν
σαεαβόλπ ἐαῖπε. σὺπεωσόεὶς πὴ ὀἱμοεδεεσόἱος. Ἐπὶ τῇ ω
ομπς ιγ΄ μαθθαῖ. Κοινωνικὸν εἰς πάσαν τὴν μνήμ-

Τῶν ἁγίων Διωμείων Μαρίνων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ κανὼν x.
ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς, καὶ ἐν τῶν ἁγίων. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκ-
εαξα. Ἐπὶ τῆς ἑορτῆς γ΄. ἐν τῶν ἁγίων γ΄. Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.
Εἰς τὸν ὕψιστον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστιχος ἦχος β΄. Ἀδελφοὶ
μοι ἐμεῖς μακαρίσωμεν τὴν. καὶ τῆς ἑορτῆς. Ἀναμιμνήσκομεν τὸ.
μαρτύριον τῶν ἁγίων. Κανὼν τῆς ἑορτῆς ὁ ἀδελφεὸς, καὶ
τῶν ἁγίων ᾠδὴ δ΄. Εἰς δὲ σύνοδος, καὶ ἀσφάλεια τῆς ἑορτῆς.
Τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ Νεστορίου ἀναθεματίσαντων. καὶ ν.
τὸν δὲ σὸν παλεῖ ἡμεῖς Μαρκέλλα ἐπιγνώμων Μοῦσα ἐκ- 2.
κλησιῶν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Προσόμοια ἐκ τῶν ἁγίων
πατέρων γ΄. Καὶ τὸ δόξα γ΄. Δόξα τῶν πατέρων ἦχος πλ δ΄.
Τὸ καὶ νῦν θεοτοκίον. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς δὲ ὕψιστον τῆς
ἑορτῆς. Δόξα τῶν πατέρων. ἦχος πλ δ΄. Προσώπου ὁ παλαιὸ
μος. Καὶ τῆς ἑορτῆς ὁ αὐτός. Ἐν ὑπομονῇ σου κτήσασθε τὰς ψυχὰς
Προσόμοια τῶν πατέρων, ἦχος α΄. Τὰς ἀληθινὰς τῶν
ἁγίων. Δόξα δὲ σὸν. Ἐν σοὶ πάλαι ἀκεῖθεν. καὶ νῦν τῆς
ἑορτῆς. Εἰς δὲ ὁράσεις ἀναγνώσεως δοὺ βίου δὲ σὸν μαρ
κέλλα. ἡ δὲ ἁγία πᾶσα ἐπὶ δὲ καλὸ Μαθθαῖ. Καὶ νῦ
τῆς ἑορτῆς. Τῶν πατέρων, καὶ δόξα. Εἰς δὲ ἁγίων
ἰδιόμελα τῶν πατέρων. Δόξα δὲ σὸν ἦχος πλ α΄. Θεὸς σα
τερ τὰς ἐδώκας ὕπνον σοὶ ὁ θεὸς μοῦ. Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς
Θεοτόκος ἡ μόνη ἁγνὴ, ἐν ὑπομονῇ σαρκὶ ἐκδύσεως.
Εἰς δὲ ἦχον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν ἀναβαθμὸν Ὁ δεσπότης
Προς κοσμίδας ε΄. ἀληθεῖ χεῖρος ὑπὲρ παῖδα ἀφέσεως
Ἑβδ τῇ γ΄ δὲ τῆς ιθ΄ ἑβδομάδος. Ἐναγγέλιον καὶ Μαθθαῖ.
Ἀναχωρησάντων δὲ μάγων. Κοινωνικὸν ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι
Τῆς ἁγίας Μαρίνης Ἀντιόχ. καὶ δόξα ἐκ τῶν ἁγίων πατέρων. 30
ων. ἡ ἀκολουθία δὲ ἑβδομάδος ἐν δὲ ἀποδόσεως. Ἐν τῇ
τῇ ἡμέρᾳ συμπληρώσεις ἡ ἀκολουθία τῆς δεσπότης Μεγάλης
λάβῃ ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς.

ἡ ἀνοχὴ τῆς Μαθώρου καὶ τῆς σὺν αὐτῷ Μελᾶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς δὲ
ὄρθρου ἀναχωρήσασα ὁ βίος τῆς σὺν αὐτῷ Μελάνης. καὶ οὗτος τῆς ἐ
ορτῆς ἡ τῶν ἁγίων. Εἰς τὴν μεγάλην Ἀθηνᾶν ὁ ἀπόστολος σεσήρω
μένος. Ἀδελφοί, ἡμεῖς νήπιος σαββατῷ καλέσασα ἡμῖν ἀσέ
μα. Εὐαγγέλιον καλὰ χρεῶν. Τῷ καιρῷ ἐκάλει, τὸ διδάσκω
ὁ λόγος τὸν μὰ ἐν τῶν συναγωγῶν. Ἰούλη γυναικὶ ἡ χρεία.
ηά·
31 Τῆς ὁσίας Μηλεὸς ἡμῶν Μελάνης τῆς βασιλείας. Ἐν ταύτῃ
τῇ ἡμέρᾳ ἀφορίσθη ἡ ἑορὴ τῶν χειρῶν γένων· ἡ γλῶσσα
ἅπασα ἡ ἀνοχθεῖσα ἐν τῷ ἑστεκότι ἡ τῷ ὄρθρῳ. καὶ εἰς
τὸν ἡμέραν ἐν τοῖς μακαρισμοῖς τὰ ἰδιόμελα τῆς ἐννάτης
ᾠδῆς τῶν δύο κανόνων. Ἀπόστολος δὲ ἡ λαμπρὸν ἡμέρα
τῆς ὁσίας Μελάνης. Ὁ ἀπόστολος πρὸς γαλάτας· Ἀδελφοί, ὅσοι
γὰρ ἐβαπτίσθητε εἰς Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Εὐαγγέλιον
καλὸν μαθητῶν· Εἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην, ὡ
μοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις. Κοινωνικὸν
τῆς ἑορτῆς· Μνείαν αἰωνίου ἔσται δίκαιος ἐπὶ φόβῳ οὐκ
ἀκουσθήσεται.

Μὴν Ἰανουάριος ια ἔχων ἡμέρας λα· ἡ ἡμέρα ἔχει
ὥρας 10· καὶ ἡ νὺξ ὥρας 14· εἰς τὴν Προοίμιον
Ἡ παλαιὰ σάρκα πιεσθεῖσα τὸ κυρίου. Κυρίως τὸν ἐν ἁγίοις
καλὰ σάρκα πιεσθεῖσα τὸ κυρίου. Κυρίως τὸν ἐν ἁγίοις
ρίας κατασκευάσας. Εἰ τύχῃ ἐν κυριακῇ·
Χεῖ ἡνίκα δὲ εἰ νύξ ἡ Ἰανουαρίου ἐν κυριακῇ. Ἐν τῷ Μι
χεῖ ἑσπερινῷ Τὰ προσόμοια ὡς ἑξῆς· δόξα τὸ ἁγίῳ· καὶ νῦν τὸ
δογματικὸν τὸ ἦχος. εἰς τὸν ἔχον ἀναστάσιμον ἐν, ἡ τὰ προσόμοια
τὸ ἁγίου δόξα ἡ νῦν ὅμοιον. Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ
τὸ ἀκάθιστον ὅλον. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα ἓξ· Τῆς ἑορ
τῆς γ· καὶ τὰ ἁγίου προσόμοια δ· ἦχος δ· Δαμιανὸς ἐν ἀ· Δόξα τὸ
ἁγίῳ· ἡ νῦν τροπικὸν τοῦ ἦχος· Τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὸν ἑσπε
Τὸ ἁγίου τῶν Μοσῶν· καὶ τὰ εἰς τὸν ἔχον ἰδιόμελα τὸ ἁγίου ἦχος α·
Ὠφθη ἡ χάρις· ἡ δὲ ἕκτη δύο, ἃ τὰ δὲ λιτῆς ἀσματα· Δόξα τὸ ἁγίῳ
καὶ νῦν Συμεὼν ὁ δίκαιος· Εἰς τὸν ἔχον τὸ ἀναστάσιμον τὸ
ἦχος ἐν.

καὶ τοῦ ἁγίου προσόμοια χαίρες ἀσπάζεται. δόξα δὲ ἄρου ἦχος πλ. β'. Ὅτι χάρις τῶν θαυμάτων καὶ τῶν τῆς ἑορτῆς θύτης ἐπιγνώτης ὁ παράδοξος θεός. Εἰς τὴν δέησιν τῶν ἀρχόντων θεοσεβείας δὲ ἁγίου ὁλοι, καὶ ὁ θεόδικος παρθένε ἅπαξ. ἡ ἀνάπαυσις ὑπὸ τοὺς ἐσταζόμενοι αἱ δὲ χαιρεταὶ δὲ ἁγίου. Εἰς δὲ ὀρθρου εἰς δ' δε ὁ κύριος. τροσάριον δ' ἀναβάσιμον εἰς δόξα δὲ ἁγίου καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς Μαρθᾶ ἀναστασιώτως. Εἰς τὴν ἀ ἐγκλησίαν καθίσμαλα ἀνάβασιμα εἰς τὴν β' δὲ ἁγίου ἡ τῆς ἑορτῆς. Θεοπολίτης Τὰ ἀναβάσιμα ὁλοπρθέρια. ἡ νύσακος καὶ κάθισμα δὲ ἁγίου. ἡ δὲ ἑορτῆς. Οἱ ἀναβαθμοὶ δὲ οἴκου. Εὐαγγέλιον ἑωθινὸν ἡ δ' ἔξης Κανόνες ὁ ἀναβάσιμος ὠδὴ δ'. τῆς στιχηρὰ εἰς δ'. καὶ δ' ἁγίου εἰς ς'. Καλαβασία ἐνδὸ ἀγκαλυφὲ πυθμένα. καὶ β' Στιχηρὰ δοξάσης. ἀπὸ γ' ὠδῆς κοιμώμενοι ἀναβάσιμον καὶ κάθισμα δ' ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς. ἀφ' ἑσπέρας κοιμώμενοι ἡ δὲ οἴκου δ' ἁγίου εἰς τὴν δ' ὠδὴν στιχολογίας ἡ τιμωλίας. Ἐξαποστειλάριον δ' ἐν ὠδῇ ἑνὸς ὁρθρίνη. Τὸ ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς εἰς δὲ ἄγιος ἀναβάσιμα δ'. καὶ δ' ἁγίου μετὰ τῆς ἑορτῆς δ'. Δόξα δ' ἁγίου. καὶ νῦν ὑπερμαχοῦμεν. Δοξολογία μεγάλη. καὶ ἀπόλυσις. δίσβλε ἡ ἄρα ἐχάρα. Εἰς τὰς ὠδὰς Τροπάριον ἀναβάσιμον ἡ δ' ἁγίου. Εἰς τὴν ἡμέραν πυθικά. Οἱ μακαριστοὶ δ' ἦχε εἰς δ'. Τῆ στιχηρὰ δ'. ἡ ἑ ὠδῇ. ἡ δ' ἁγίου ἡ ἑ ὠδῇ ἐξ δ'. Θεοδόξιος τῶ μεγάλῳ πρόλαν φῶλον, καὶ δὲ ἁγίου. Εὐαγγέλιον δὲ τῆς θεόλου φόβου μεγάλου θεοῦ. τὸν γὰρ ἁμόλυσι παῖδι. ὃ τῆς στιχηρὰ θεοῦ θεοῦ θεοῦ γὰρ ἡκούσης, στιχηρὰ ἐβδ ἐβδομάδι. ἀλλὰ λίαν ὁ τῆς στιχηρὰ καὶ ἐγκαν Τῷ καιρῷ ὑπὲρ ἡμῶν ἐσταύρωται οἱ δοκιμάνες. ὥλα δὲ ἁγίου Εἶδεν ὁ κύριος. ἐγὼ ὑμῖν ἡδύνει. (ἐγώνι δ' ἡ τῆ ἀ τῆς μήνος ἐλέχη μεγάλη τῆ ἡμέρας ἀλαμπέζιον τῆ ἑορτῆ. ἀλλὰ ἐξ μήνος. ἐσάκη γὰρ δόξα δεσπόσιν. ἡ δ' οὐρὰ Συμεών. δὸν καὶ λαὸν. Τὸ δὲ σὸ τῶν φῶλαν. Τὸ μεγάλου ἀλαμπέζιον, ἐγίνε εἰ δὲ ὠδὰς τῶν θεοφανίων. Κοινωνικὸν λέγε δὲ κύριον. καὶ δ' ἁγίου. Εἰς πάσαν τὴν μὴ ἐξήγδεν ὀρθόρθρος αὐτό. Εἰ δὲ τὰ ἁγία ἡμέρα λύχνι ἐκλειπὴ ἀφεσσία. Ἐγὼ μικρὸν ἐν πεινῷ προσόμοια ἦχος δ'. ὡς μύρον ἐκκενωθέν.

Καταρχὰς τοῦ προσόμου, ἐξεσχήκε δὲ ἔνδον, δὲ τάφου ἐκεῖθεν

ὧν βασίλευον, τῆς ἐπικλήσεως ὁ ἡγεμὼν ἄρμασιν,
οἱ ἐπὶ σφενδόνας, ἢ ἐπὶ τοῖς ἐλαύνομεν, μετὰ δίσκους, βα
πλήσια ἵππου βύσας ἡνιόχους, ἐβλύστησον τὴν πανίων, ἡμᾶς νικ-
σύλων καὶ δίσκων.

Πελαμῶνος τῆς χαλκῆς, γαμαίων ἵππ ἁρμάτων, πανίων καλαρρί
ονία, ἵππ τὰ σέλαα, ἰὼν θαυμαίων ὁ πέλαγος, ζυγάμιον
παθήματα, σημειώματα βροτῶν, κοσμαρχίας ὁ καύχημα,
ἁθρήσωμεν. ἰὼν βασίλευον παίδες καλὰ χρεών, καὶ ἵππ
θύραι αὖθ μνήμης, θήσις κεκλήσομεν ἅρμασιν.

Ὑπερφώλα θεόβλης, ἰὼ φωλ' ἁβλαμόμενος, ἄγος φῶς γεγέν
σας. γεφύλαξ, ὁμόγαμος ἄγος ἅγιος, παμμάκαρ βασίλη
ε, ὦ φωλί φῶς καθορᾶν, τῆς ἱεράδος πλὶ ἐβλάμην, πλὰ
λάβοσ· κατὰ χρεὼν ἐν ὕμνοις ἁθρήσαμεν, ἐπιλεξόνδεσσ
πλὶ μνήμην, τῆς βασιλείας ἐβλάστησε.

Θεσμόγονοι ὁ θάσσος, καὶ παλαιὸν ὁ ὄμιλος, συνεβδόμας σὺ
μερον ἁθρήσωμεν, τοὶ γεραίχμα βασίλευσι, τοὶ μέγαν
ὑπαρχοῖα, καταφορίας ἀγλάσας, πομπαρχίη ἡ πρόε
δρου, θεμιστόμοσα. ἁθρήσωμεν ἄρμασιν ὑθέοις, πλὶ ζω
σφόρου αὖθ μνήμην, τῆς ἐπικλήσεως ὁ ἦθυσμα.

Δόξα ἰδομένοι δίου βοὴ ὃ ἐπαινεῖν· ἡ πὶ τῆς Πελοπι
ΐ Εἰς ὃν ἔτιχον ἦχον β΄ Οἶκος ὃν εὑρεσθα·

Οἶκος ὁμόγαμος, τῆς ἱεροσπίδ' ἄλκης, ὑπάρχων καλαυγάζης,
ἡνίκας τῶν ὑπερφιάλων, τοὶ λόγοις σε βασίλευε.

ἦχος. Τὸ ῥάμνον ἀκάνθοις σοφίαν.

Σάλπιγξ ἐξ ἀέλιος, ὁ ἦχος τῆς φωνῆσα, καὶ πῦρ ὑπ' ὤμ
ρεσιν, ἀμείλιχον ἀ παίδων, βασίλευε τὰ δόγματα.

ἦχος. Οἱ ὑγρὸν σὺ μίαν ὑπόστασιν ἀκροῶνται.

Φῶς ὦ ὁ ἰόγαμος, μεγίστων τοὺς θεσσάσους, ὕπνου δ' ἡτοῦ
φα, ἀρίστως συγκαθίζης. Σαβείσιοι βασίλευε.

δόξα καὶ νῦν ὅμοιον.

Σαρκὸς πτεύμα, ὃν θεανδέσσα ἦόγε, καὶ μνήμην βασιλέα,
ἡμῶν καλὰ χρεών, πλὶ θεολόγου σέβομεν.

Νυν ἀσπάνις Τεκτόνου. Τροπάριον ἦχος α΄. Εἰς πᾶσαν
πλὶ τὴν ἐξηῆδην ὀρθόγλωσσος. καὶ ἀδόξους.

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ εἰσιτηρίῳ μετὰ τὸν θεοπάροικον· ἀναστὰς ὁ

τὸ Μακαίρειος αὐτῷ. Εἰς δὲ τὸ ἡνίκα ἐκέκραξα ἱστέον ὅτι
ὅλως· καὶ γὰρ ἔχομεν τὰ ὅλο θεατρικὰ ἰδίωμα. ἦχος πλ δ. Σὺν
καλαβρίοις ὁ σωλὴρ. Οὐκ ἐσηκώνθη ὁ παπαγάθος θεός.
Δαιμονικὲς αὐλά. Εἶδα δὲ ἀρχὴ προσόμοια γ· ἦχος δ. Ὁ ξυλίζο
κηγδάς· δεκαρονίες δὲ α. δόξα ἦχος πλ δ. Σοφίας ἔσαρξις, μ
νόμβρος ὅπις. καὶ νῦν ὁ αὐτός. Συγκαλαβρίοις ὁ σωλὴρ. Εἴσο
δος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς ὑπ
γιτλεί. Ἰνόμιζα ἦχος α. Ὡραία ἡ χλεὰ τῆς χειρὸς ὑπηκοΐας
μείνουσα· καὶ τὰ ποιὰ ὅσα ἐνῶ μονῆς αὐξήκουιβ εἰς δι ε
χοι· ὁ αὐτὸς νὰ δι γιτλ· ἡ ὅσα ἐν τῷ γιτλ ἰδίωμα· Δόξα
ἦχος πλ β· Ὅσπε ἐφοιμάνερ ἀμώβλε παίερ. καὶ νῦν Τῆς ἐορτῆ·
Εἰς δι ἔχοι ἔιχνεα προσόμοια ἦχος πλ α Χαίρουσι ἀσωμάτων
Στέργι τῆς βασιλείας ἐφοιεῦ, καὶ ὧδε καλλιε· ἐλθέτω ἁλαδ'
Ἐμαὶ· ὁμοίως δικαιοκρίτης, ὡς ἀεγίζα γλαμπρόν, σε ἀλαΐως
παίερ καλλιόσμητος, χειρὸς ὡς νικοῦσα, βασιλέων φενάγμα
τα· ὡς ἐπορφίρα, τῶν ὀρέων δὲ πνέμαβς· ὡς τῆς δίξιων
διαδεύσου νίκενεα. νῦν δὲ μακαρίσβας· τὸν ὄρθρον ὀρχόμενος,
γνοὺς πλασμάλων αὐλός, τὴν ἀμοιβὴν ὡς ὑπροσκύνβς, χειρὶ
ἐξαρχῆς, τῷ παρίχοντι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ἔιχος. Τὸ ἔρημα πλαγίοις σοφίαν

Ἀρχὴν κἀλαγαθὴς προς θεὸ, τῆς ἐπιγνώσεως, βασιλίας ἐπώνυμε
τῆς σῴας ἀρχικώβτης, ἡ βασιλεὺς ἀρχῆς, τοὺς βτρώτους νὰ
νόμοις ἡ βεβαίωσας, τὴν σὴν μελὰ ἁξέως, ἐξεῶς ἐνυβέρνησας·
ἡγεμονίαν, ἀρχικῶς ἐξοπλίσμενος, ὃν δεύρωσεν, ὀφθούβτε σὺ
ἔρημαβς· ὅθεν ὡς βασιλεύσαβε, παβεῖν ἡ ἁμύνε, ἐκαὶ
πάσας ἔτραίνοις, ἐκπλήκτας ἐξεκράνωσε, χειρὸς ἐξοπλίσας,
παρεχόμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ἔιχος. Οἱ ἐρεῖς σε κύριε ἐνδύσασθε.

Ἦχον ἐορταζούσαν ἐρημίας, σὺ ἐκκλησία, προβάλουσα βασιλεῖς, ἀ
πόστολε μάκαρ ἐφύτευς, καὶ τῆς ἀρεάτος χάσας, ἀπορεύσῃ πάλι
ἡ γλαμπρόπλος· ὄφειν ἰδὼν ἄρμα, σὺ τεκάνοις ἐκπλήρωσαι, κα
παυτήρια, ἰδὼν ἀγγέλων μηδήμενος, προσυμνήσθας· ἐδὶ γὰρ ὥσπερ
ἄγγελος, οὕτως πολιβοάμενος· ἡ ὀξὺς ἀξιωτὸς· τὴν μακαρίαν
ἡ θύνα, τὴν εἰς ἀεὶ ἀλαμένουσαν· χειρὸς σοὶ ἀδόντος· δὸ πα
ρεχόντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

δόξα ἦχος πλ β·

τῶν χάεν ἰδοὺ θαυμάζων. Καὶ πᾶς οὖν ἐδοξάσθη ὁ παντοκράτωρ θεός.

Ἀπολυτίκιον ἦχος α'. Εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου Χριστέ. Μορφὴν ἀναλλοίωτος ὑπομείνας θεοπρεπῶς, ἡ σύλληψις τῶν ἀγίων. Καὶ γενόμενος τῆς ἀγνείας. Εἷς ἐν δυσὶ φύσεσι θεὸς ἀληθὴς. Τριττεύσαντος ὕδατος πεύσεται πρόσω ἡ μορφὴ ἀναλλοιώτως. Δόξα τῷ ἁγίῳ. Καὶ νῦν. Ὁδηγὸς πυρσοφόρος τῶν ἀνθρώπων καθήμενος. Ἀναγκαίως σκιρτᾷ δι' ὑμῶν βίου τῷ ἁγίῳ. Υἱὸς ὑμῶν ἀποστόρου. Καὶ ὑμῖν ἐδιδάχθη λόγον τῷ ἁγίῳ Σοφίᾳ τῷ θεοῦ λόγῳ. ,, ᾧ ἡ ἀρχή. ,,

Ἔμμιχαν ἐξέα. Καθίσματα τοῦ ἁγίου. Καὶ ὁ πολυέλεος ἡ ὑπερμαχος. Ἀναστάσεως παῖδα παῖδα τὰ ἔθνη. Οἱ ἀναβαθμοί. Εὐαγγέλιον κατὰ τὰ ἰωάννην. Εἶδεν ὁ υἱὸς προῆλθεν ἀνδρὸς προσαύτῃ. Δόξης. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὅμως ὑποστρέφοντος διὰ τῆς θύρας. Δόξα τοῖς θεοφόροις Πατράσιν ἡμῶν. Ἐξυψώθη ἡ χάρις ἐν χριστῷ σου. Θυμῶν τῆς πτερύγης μεθ' ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Καλλιόπα ἐνδὸς αὐτοκράτωρ πυθμένα. Καὶ νῦν. Στόμα θαλάσσης. Ἐν τῇ θ' ὥρᾳ ὑμνῳδίαι ἀπολογίαν. Ἀπὸ ὁ ἑρμὸς μὲν Μεγαλυνάριον. Μεγάλυνον ψυχήμα τὸν λόγον τῶν ἀνω ἐσταλμένων. Δός. Εἶδα τῆς στερεώματος. Μεγάλυνον ψυχήμα, τὸν καθὼς νόμου σαρκὶ στεφανωθέν. Καὶ τὸ σῶμα. Μεγάλυνον ψυχήμα. τοὺς ἐν Ἱεραρχῆς, βασίλειον δὲ μέγαν. Δόξα Μεγάλυνον ψυχήμα τῆς τεσσαρακοστῆς. Καὶ νῦν Μεγάλυνον ψυχήμα, τὸν ἐνδυναμώσαντα ἡμᾶς ἐν τῇ καθ' ἑαυτὸν. Ἐξαποστειλάριον τοῦ ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἰῶνας. Πάντα τὰ ἔθνη. Ὑμνήσωμεν θεοσύμφωνα δ'. τὸ ἀ τῆς στερεώματος. Ὑμνῶ τὰ θεῖα δόγματα. Δόξα ἦχος πλ β'. Ἐξυψώθη ἡ χάρις ἐν χριστῷ σου. Καὶ νῦν Συμπαθείαν ὁ σωτὴρ. Δοξολογία Μεγάλη καὶ ἀπόδυσις. Ἀδόλῳ καὶ ἄφθονον ἔδωκας τοῖς ἀνθρώποις. Ἀκολουθίαν τῶν ἱερομένων τοῦ ἁγίου. Ἐκ τῆς ἡγεμονίας πανοικησίας. Ἐν τῷ καιρῷ τῆς στερεώματος φωνὴ γ'. ᾠδὴ ἁγία φωνὴ ἐ. Ὁ ἀπόστολος τῆς στερεώματος θεοῦ κοσμοσωτῆς. Ἀνθρώποι ἔχετε μὴ μὲν ὑμᾶς ἐξῆ ὁ σωλαγωγὸς. Καὶ τοῦ ἁγίου πρὸς ἑσπέρας. Ἀνθρώποι, ὑπὲρ ὑμῶν ἡμῶν ἐδεήθη ἀρχιερεὺς Εὐαγγέλιον τῆς στερεώματος Ὑπεστείλατε οἱ παμεγεῖς. Καὶ τοῦ ἁγίου. Ἐγὼ ὑμῖν ἐδόθη. Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε τὸν κύριον. Καὶ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Ἰχος· ὁ ἡμιβαρὺς τὸ Μεγάλο Εὐαγγελιστὴς διὰ τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Σαββάτῳ πρόλογος φώλων· ὁ βλάσφημος δρ̄ι
Πρόσομοι· Γένναι Προφῆτα, ὁ καλῶς διακοσμήσας· Εὐαγγελι
οι καὶ Μαθθ̄ε· Τῷ κυρίῳ τὴν παραβολὴν Ἰωάννης ὁ βασ
τής· Κύκλωσάν με πρὸ τῶν φώλων ὁ ἀστήρικτος πρὸς Προφῆ
οι πλέκει· Γέννα Προφῆτα, πῶς τὰ πάντα· Εὐαγγέλιον καὶ
Μάρκου· Ἀφοῦ δ διαγγέλλοντος τὸν Κύριον· Δίνιλε τοῦ μέσου·
Προσόμοια τῶν φώλων· μὴ δ' ὧν ἄρνος πλοὺς ἡμῶν Σιβύτερος σὰ 2.
πα χωμῆς· Εἰς β̄ ἦχος πλ· β̄· ἡχολογία τὴν λίθον λᾱὶ
κόσμου τῆς ἀγνευούσης· Εἰς β̄ Κύνες ἐκύκλωσάν προσόμοια σευ
ὀρύα γ· ἁγ̄ὸς ἀρὸ γ· Δόξα καὶ νῦν ἰδιόμελον ἦχος πλ̄ β̄· Ἐφύλ
τα σεις Ἰορδάνην· Εἰς β̄ ἦχος πλ· ἰδιόμελα ἦχος α· λαμσεύ
μεν ἡ παρθένος ἑορτὴ Κ̄ῆ β̄· Πάλιν ἡμᾶς ὁ ἐμὸς· Καὶ β̄
γ· Φῶς ἐβλάστησε ἡ παρθένος ἑορτή· Δόξα καὶ νῦν ὁ αὐτὸς·
Δεῦτε ἄπαντες ἔθνη· Προσόμοια ἦχος δ· Ἐτοιμάσθη λαβ
λεῖν· Ἐν τῇ τῶν θεοδόκων ἁγίων τὰ ἱερώσα· ὁσὴ
α· ἦχος β̄· Τῷ ὑπ' ἀβάθ τοῦ ἔρημος ἐπ· κῆ β̄ ἱεροσόλυ
μα ἐξ· Ὕψωσε σὲ πάντα τὰ ἔθνη ὁμοῦ οἱ β̄ χοροί·
Εἰς τὸ ὄρθρον χαριτώσασθε ὁ θεὸς τὸν ἄρνου· καθάρθη θεος
ορύα· Ὁμοίως· ὁ θεοφόρος μεθ' ὧν ἔθνη ἐπ· κῆ δ' ἀρ̄ὶ
νῦν δ· Εἰς δ̄ ἅγιος τὰ θεοτοκία ἦχος πλ̄ β̄· Ἀναγγέλλε
Δόξα ὁμοίως, καὶ νῦν ὁμοίως· Εἰς β̄ ἦχος πλ· ἰδιόμελα
τεια ἦχος πλ̄ β̄· Δόξα καὶ νῦν ἦχος πλ̄ β̄· Ἰωάννη θεο
δεξαί· Εἰς πλ· ἡσυχάσαν ὁ θεόφορος πρὸς ἱερουσαλήμ· Δεῦ
φοί· χεῖρος ἔβλε ἡ μεσαρ' τῆς ἐπιστολῆς· Ἰησοῦ τὸ δ' τὸ
κὰ ἑβδομάδος· Εὐαγγέλιον καὶ Ἰωάννου· Τῷ κατεῖ εἰς
νῳ· Ἀνθρωπάρξει τὸ ἐν τῶν Φαρισαίων Νικόδημος ἔρημα αὐτὸ
ζήλου τὴν ἐ τῆς διακοσμήσεως·
3.
Πρὸ ἀρ̄ὶ προφήτα Μαλαχίᾳ· μὴ δ' ἀρ̄ὶ Μάρτυρος δρ̄ιδ· Εἰς β̄ ὁ
κύνες ἐκύκλωσάν προσόμοια θ̄ῦ θεοφόρε, ν· μὴ δ μαθθ̄ε γ· Δόξα
καὶ νῦν ἰδιόμελον προσόμοιον ἦχος δ· Ἐκτὸς πασάσθη φαίνεσθαι ὁ
ὢν πυλαῖ ἀρ̄ὶ· Εἰς β̄ ἦχος θεοτόκια θεοτόκια Δόξα καὶ
νῦν ἦχος πλ̄ β̄· Ἐν ὑμεναίῳ πολεμῶ· Προσόμοιον προσόμοιον
Ἐν ὕδατι ἀθανάτου τὸ ἐνώπιον ἦχος β̄· ὠδὴ γ̄· Τὴν σίγησιν
νῦ σέλεμα· Καὶ ἄλλου ἐνώπιον ἦχος πλ̄ β̄· Πρόσωπα ὁμοίως·

Μεθ' ἃς ἐφωνῶ τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸν ὄρθρον ἐπικαίομεν τὸ Μεγάλῳ Βασίλῃ τὸ
τῆς θείας λειτουργίας. Ἀναγνόμενα δὲ τὰ στιχηρὰ φῶλλον ἦχος πλ. δ'
ἐφυπνίσω δέ καὶ Μαθθαῖον. Κανὼν ὁ δεσποτικὸς κατ' εἱρμὸν ἀρίστου.
Εἰς δὲ αὐτὸν τὰ θεοτοκία ὁμοίως ἡ τοῦ ὄρθρου τρίτου δὲ ἀναγνόντα.
Εἶτα τὰ ἀναβαθμία ὁ ἀσώματος. Πρὸς σωσθέντος. Ἀδηλοῖ, χαρᾶς δὲ
τὸν κτίσαντα ζητῶν τὴν ἐ τῆς τοῦ ἑβδομάδος. Ἐναγγέλιον καὶ Μαθθαῖον.
Τῷ κοσμεῖ ἑπόμενα πανσεπτὰ Ἰωάννης ὁ βαπτιστής.

ν' 4 Ἡ ἑβδομὰς τῶν ἑβδομήκοντα ἀποστόλων. Κἀγὼ δοὺς θεοτόκε, ἤγουν
τὸ τὸν ὑψωθέντα τῆς Σιωνίας. Εἰς δὲ ὕστερα ἐκεκράξα
προσόμοια τῶν ἀποστόλων, ἦχος δεύτερος. Δόξα καὶ νῦν, ἱλάσθητι θεὸς
ἑορτίου ἦχος γ'. Φαιδρύνθητι ἡ παρθένος ἑορτή, εἰς δὲ ὕψος θεὸν
σωμένα θεοτόκε. Δόξα ἡμῶν ἦχος πλ. β'. Ἐφύτευσε, προς Ἰορδάνην
Προσάπειν ἦχος γ'. Ἀπόστολοι, ἄγιοι, καὶ Ἐστιμάσθ δυάδεσι.
Ἐν τοῖς ἀποστόλοις Κανὼν θεοτοκίου ἦχος πλ. β'. Τριπόδων
πυῶλε. ὁ εἱρμὸς δὲ ἐμὸ θεοτόκε εἰσῆλθε. Εἰς δὲ ὄρθρου Κανὼν ὁ θεο-
ἑορτίου μεθ' τὸ εἱρμὸν τῆς ἑ'. Ἐν τοῖς ἀποστόλοις τῆς δ'. ᾠδῆς
τῆς δ'. Εἰς δὲ αὐτὸν θεοτόκια θεοτόκε πλ. β'. Ἀναπλήρ,
καὶ ὁμοίως ἡ ἀποστίχο. Εἰς τὴν ἐναγγελίαν Θεὸς ἀπὸ
ἑωμαίας. Ἀδηλοῖ ἀναστὰς Ἰησοῦς, θεῶ ἀλλοις ἀναλύσ. Ἐν δὲ
τῇ δ' τῆς γ' ἑβδομάδος. Ἐναγγέλιον καὶ Ἰωάννην. Θεοῦ ὀργὴ
ἐώσαμε πάσαι. Ἐν τῇ ἐ' τῆς διακαινησίμου.

ε' 5 Προσόμοια τῶν φώτων. Κἀγὼ ἐν ἁγίοις Μαθθαίου θεοτόκια ἡ δε
ωτὰ. καὶ τὰ ἁγίας Συμεὼν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκεκράξα
Προσόμοια τῶν μαθθαίου γ'. ἡ θεῖα ὁδὸς γ'. Δόξα καὶ νῦν ἦχος
πλ. β'. Ἐλαμψε Ἰορδάνη πόλαι. Ἀποστίχο θεοτόκια. Δόξα καὶ νῦν
ἦχος βαρ. Ἀγαγιάσθω ἔθνος θεοτόκε. Προσόμοια τῆς δ'.
Ἀπεγράφθ πολὺ ὁ Ἰορδάνης πόλαι. Εἰς δὲ ἀ
πόστιχα Κανὼν ἦχος πλ. β'. Κύματι θαλάσσης. ὁ εἱρμὸς δὲ
Κἀγὼ θεοτόκε τῆς δ'. Εἰς δὲ ὄρθρου ἀναμνήσθητι ὅπως τῆς
οἰκίας Συμεὼν. Κανὼν ὁ προσόμοια Τῶν Μαθθαίου. καὶ
τῆς ἁγίας. Εἰς δὲ αὖτα θεοτόκια προσόμοια. ὁμοίως ἡ τῆς δὲ
ἦχος. Δόξα καὶ νῦν ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννην βαπτιστὴν. ὁ ἐνδιάθε-
τος ἐσώσατο δὲ ἀμοί. Ἐυλογητὸς καὶ ἀπόλυσις.

Πεντηκοστὴ δ'. Καὶ τὸν ἀναβαθμὸν ἐξῆλθ. ἤγουν δὲ ὕπτη-
σμένη, καὶ ἀναγόμενα δὲ τὴν ἐνδικτιῶ. ἡ ἀλλήλους

τὰς λειτουργὰς ὥρας. ἀφορχόμεθα δὲ ἑσπέρας. Παναγία τετρᾶς. Πάτερ ἡμῶν. Κύριε ἐλέησον ιϐ'. Δόξα προσομοίως γ'. Τῆς θείας λαμπρᾶς. Τὸ προσόμοιον ἀναστήσιμον δὲ πολύ. Θεὸς κῆς ὥρας. Τὰ λαβόμεναμεν. Καὶ λάμπομεν τεσσάρια θεῖα ἐν ὧν ιϐ'. Δόξα τοῦ ἁγίου. Κάθισμα ὁσιλαχόμεν. ἡ ὧν τῇ ἑορτῇ ἐκ χειρογράφου. Εἶτα τὴν προσευχήν, τοῦ τόπου. Καὶ ἐνάρχεται. Εἶτα τὰ λαβόμεναμεν καλόφωνα καὶ τὸ χαρμόσυνον. Γενόμενον. Κοντάκιον. Ἐγὼ δοῦλος θέλημεν. Καὶ τὰ χαῖρε. Καὶ τὰς χαίρες ἕως ὠδαίων. Εἶτα τὴν θ'. μετὰ τὴν πρώτην ὧν ἀλλέγ ἑσπερεῖν. Σταθεὶς ἐν ᾧ μέσῳ ὁ καντορατρὸς, ἀναμιμνήσκει τὸ Μωσέως. Τὴν χῶραν τὴν ἁγίαν σου. μεγαλοφώνως. Εἶτα σημαίνει τοῦ θυμιᾶσ', καὶ ἀπέρχεται. Σώσει μέλος τοῦ Παυσιόσταυρε σὲ ἐν ἡμῖν ὃ καθημένον, ἀν πάσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ ἡμῶν ἀνιθρόβῃ. ἀμήν. Εἶτα ἀπέρχεται αὖθ' ὁ ἱερεὺς ὡς ἔχον τὴν α'. ἀπὸ δὲ ἐσπέρας οἱ δύο χορεί, καὶ ἀπὸ σάσι ἑσπερεῖν ἡμῶν τὸ ἅγιον τὸ Μωσέως. ὠδαίων, ἡ ὁ καντοράρχης ὅλ' ἀναγνώσεται αὖθ'. Μετὰ δὲ τὴν ὠδαίαν, τὰ ψυκὰ χύμα αὖθ' διάπυρα. Μετὰ δὲ τὴν ἀσῶμεν αὖθ', ἀστραπόμεθα ἐν τῇ κεχλίοις ἡμῶν ἕως τὴν ὥραν τῆς ἀναγραφῆς.

Ἰχθὺς. ὃς ἐὰν τύχῃ σαββάτου, ἢ μνήμη ἢ Παρασκευῆ τῶν ἁγίων. ἐν τῇ βασιλικῇ πανηγύρει τὴν ὧν ὥραν ἀκολουθίαν, μομένης ὠλάτης. κατὰ τὰς ἐν τῇ ὧν χει χρῆται. ὡς ἐκάθεν εἴπεν.

Πρὸ δὲ ὥραν ἡ τὴν ἡμέρας πρώτη τὸ μέγα. (ὁ ναὸς) τὸ σάββατον, ἡ ὁ κώδικας. Καὶ ἀναγράμεθα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ἡ ἀμφιπόντος δὲ ἱερέως ἀρχόμεθα δὲ προσομοιαστὸ. Εἶτα ἐμμὲν ὑμῖν σαββάτου ἐπωδίας, ἐγκλεῖσται τὸ ἀναβάθρα ὅλον. Εἶτ' ὠνιαῖαι ἐπωδίας. τὸ ἀ ἀνάβασιον. τὸ Μακάριος ἀνὴρ. ἐκκλησιῶν. Εἶτ' μέσου τῆς ἑβδομάδος. ἐγκλεῖσται ὑμῖν. ἀφῶ μετὰ τὸν προσομοιαστὸ ἱερέως, ἡ ἀνάστασις ἐκεῖ τὸ Παύλου. Καὶ λέγει ὁ Κύριε ἐκέκραξα σὲ πρὸ ἑσπέρας. ϐ'. Ἰσχύει ἔχει ἡ ἱερεὺς ἐν τῶν χορεῖ θυμιᾶ ὁ Παύλους ὅλον τὸν χορόν. Εἶτ' ἱερεὺς ποιεῖ τὴν ἐκτενῆ. ἱερεῖς ἀφίεις ἐν ἡμῖν. Δόξα πάντων ὁ αὐτός. Ἐξόδους μετὰ τὸ διάπυρον. Τὸ φῶς ἱλαρόν.

λέγεται τὸ Σάββατον σωτῆρας

Προκείμενον ἦχος δ΄· Ἀλλ' οἱ δοῦλοί σου ἀναπαύσονται καὶ λήψονται τὴν
δωρεὰν αὐτῶν· ἀναβήσεται καὶ δοξασθήσεται τὸ πρόσταγμα τῶν εὐσεβούντων μετὰ
τάλαντα ἔχων αὐτῶν· ὃν ἠγόρασεν δοῦλος ὑπείκων δεσπότῃ ἀληθοῦς, διὰ δὲ ἁμαρτωλοὺς ἵνα ἀγάσωμαι· Μετὰ δὲ τὴν ἀνάπαυσιν μου, ἀγαθὴ τὸ πρόσταγμα ἦχος πλ. α΄· Ἐπικεκράγασιν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν· ἦχος α΄· Ὀδοὺς ὁλοκλήρους ἡ μάχη· α΄ Ἐπικαλοῦμαί σε σώσόν με αὐτόν· Τὸ γὰρ ὄνομα τὸ ἅγιον σου ἐπεκλήθη ἐπ' ἐμοί· Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί ὁ θεός· Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεός· ἅπαντες οἱ λαοί· Ἐπὶ σὲ ἐβόησα κύριε· Εἰσακούσῃ μου ὁ θεός· Τὸ δίκαιος ὁ θεός ἐν· Ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει· Δόξα καὶ νῦν· Τὸ ὅλον· Ἐξ ἐλαίας καὶ τὸ κύριε· Εἶτα ἀναπαύσομαί δι· Καὶ σὺ ἦλθες· Τὸ παιδίον ἔχεις πλ. δ΄· Ἀμαρτωλοῦ καὶ ἀνόμου μὴ ἐπιθύμησῃς ἡ ψυχή· Σὺ ἔχεις· Θώμεν ἐναντίον αὐτοῦ δεήσεις ἐξομολογήσεως· Καὶ γὰρ ἐπέρασεν ἡμᾶς ὁ σωτὴρ εἷς· Ἔλαμψεν ὁδοιπόροις ἀστὴρ ὁδός· Ἐπῆρεν ὁ πόλεμος κύριε· Θαυμαστὸν οἱ μυστικοὶ λόγοι θαυμάσιοι· Τῷ ὄντως ὄρθρου ἐβόησα κύριε· Τὸ λίθος δ τροπαιοῦ· Πῶς γὰρ ἦλθε θεὸς ὁ ἄνθρωπος· Δόξα καὶ νῦν· Ὅλοι δὲ ἐσταίνου ἀμαρτωλοὶ ἡ ἐλεήσῃς· Εἶτα καὶ τὰ ἰδιόμελα ἀναγνώσματα· Μετὰ δὲ τὴν συναξάριον· Καὶ εὐθέως· Ὅτι ἄγιος εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν· Καὶ ἀνάπαυσις ὁ δεσπότης ἡμῶν· Εἶτα ὁ δεσπότης προσκυνήσατε· Ἀνάγνωσις· ἡμέτερος ὢν εὐαγγέλιον καὶ ἀπόστολον· Ἐν ἐκ[illegible]
πολὺ καὶ ὁσίαλε· Ἀ καθίζει ἡ δίκη μιλιαρία δὲ Μιχαὴλ Βασιλεὺς· Μετὰ δὲ τὴν ἀσπασμένων ἀγγελικὸν· Ἐξερχόμενα παῖδες ὧν ἐβλεπεν δὲ παράδεισος· Προσερχόμενον δὲ Ἱερεὺς μετὰ χαμαιτάλλου ἡ δημιαλὸν· Τηνικαῦτα ἀκούσομαι τὴν σὴν ἔχοι πλ. δ΄· Φωνὴ μιᾶς δύο λαῶν ὁδόν, Τὰ ἱστάσεα τάλαντα ιβ΄· Τετραόδους τὰ ἔσω· Δόξα πρὸς τὴν φωνὴν δὲ βοῶν ὧν ἐβλεπεν· Καὶ νῦν δὲ αὐτὸ· Εἶτα ἀκούσῃ ὁδοιπόροις· Σωτὴρ· Καὶ ὁ ἀναπαύσας ἐκ ἔρημ πεσοῦσίας δὲ φωτίσαι· Εἶτα τοῦ ἀποστόλου πρὸς κορινθίους α΄· Ἀδελφοί· ἐὰν μὲν ἐξίστημεν θεῷ ἐν ἐμοὶ ἡμῶν· εἴτε σωφρονοῦμεν ὑμῖν· Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον· Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς πάλιν παραβεῖ τὴν γαλιλαίας· Θοδοσίου τὰ σεσημεῖα Θεοῦ ἱερεῖ τὴν λιχνὶ μυστικῶς· Μετὰ δὲ

τὸ ἀμήν· Εἰκφωνεῖ· τὸ· Μεγάς ὁ κύριος, καὶ θαυμαστὰ
τὰ ἔργα σου· καὶ πᾶσα λόγος ἐξομολογεῖται σοὶ ὕμνον τῶν
θαυμασίων σου· Τερεῖ· Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ὠδῆς· Μεθ' ὃ τὸ ἀμήν·
Εἶτα ἱερεὺς εὐχήν· Τὰ κεφάλας ὑμῶν· Καὶ ἐσάλπιγξε μυστικῶς
τὸν ὠδῆν· Κύπια κύριε τὸ δόξα σου· Εἶτα ἀπόλυσιν· Σύναξις τῶν ὁ
ἁγιασμὸς ὑμῶν· Καὶ μεθ' ὃ ἀμήν· Εὐλογητὸν ἐν οὐρανοῖς πανευφήμητος
μετὰ δόξης πάντων· Ἱερεύς· Καλέσωμεν αὐτὸν ὀρθοὶ καὶ ἀκούσωμεν
ἡδέως τὸ ἱεροσάλπιγκτον ἦχος α· Ἐν ἱερουσαλὴμ βασιλεύοντος
σου κύριε· Ἱερεύς· Εἶτα τὸ κοντάκιον· Ἐπεσκέψατο σήμερον
ἡμᾶς· Καὶ ἐπλήσθη ὁ ἱερεὺς βυ ναοῦ· Εἶτα ἀκολούθως τὸ ἰδιόμελον
λοιπὸν· Ἀνημποτήσαμεν οἱ πιστοὶ· ἕως ὁ ἀμαρτὼν παύσει ὁ ἀ
σεβὴς ἐπὶ τῆς μελλούσης τὸ ἀμαρτεῖν καὶ ἐπιστρέψει· Εἶτα
εἴσοδος χόμενα ἐν τῷ ναῷ· ἡ πρόοδος χρεὼ ἀκούσωμεν τὸ ἱεροσόνου
καὶ προφήτου τῆς ἑορτῆς προμηνεύοντος τοῦ ἀρχιερέα τὸ ὅσα ἡμᾶς
ἐγκρίνειν· καθὼς ἡ ἐν πλοίῳ χειμαζομένῃ ἑορτή· Εἶτα τὸ, Εἰλη·
σόμα νικὸς ἀληθομένου· Ἐκλογήσω τὸν Κύριον· Καὶ ἀσθὲ τὸ καλὰ
κρατοῦ· (ἀντίφωνον· ἡ μίκρα ἀσόμενος·

Δόξῃ ἐν ὑψίστοις μίκρα· οἱ σεσωσμένοι οἱ ἀδικηθέντες ἡ ἀπωσθέ
μενοι τὸν ἴδιον τόπον, ἀδίκως ἢ τοῦ ἁμαρτεῖν ἕνεκεν ἐν τῷ νάρθηκι
ν· Εἶτα ὑπερχόμενοι ἕως τὸ καθεξῆς εἰσόδου τὸ αὐλίσωσιν·
ἡ ψάλε ἡ ἀσόμενος τῆς χειρουργίας· Μεθ' ὃ ταῦτα ἀπερχόμενα ἐν
τῇ ἐκκλησίᾳ ἐσθίουσι ἐκείνα αὐτὰ ἐξῆς· σίτινες ἡ οἶνον ὁλό
τῶν τῆς ἀγωνίας ἐκείνης· Τότε μίκρα ἡ ἀκοσμήσα νε
σύας τόπος καθὼ μέσον τῆς ἐδομαίδος· Εἶτ' τύχῃ· Σαββάτῳ ἢ
κυριακῇ· Πρωὶ μὲν ἡμέρᾳ ἡ μιλουρία ὡς καθεξῆς, ἡ ἀκαμπ·
ὁμοῦ ἐν τῷ ναῷ· (ἤτοι καμβαύονται τὸ αὐλίσωσιν, ἡ παγκαίου
ἡ πλύσεις τὸ ἔρια μὲ ὕδωρ χλιαρὸν ἐν ὅλοις πηγάσις ἡμέρας·
μὲ οἶνον δὲ ἐν ταῖς καλαμώσεις· Τὸ ἑσπέρας δὲ μίκρα ἡ ἀκοσμήσα
τὸ μιγάκι ἐπάνω ἐκάθισεν καθὼς θεωρεῖτε, μέχρι τὸ τέλους·
Πεισόμεθα γὰρ τὸ ἀγγέλῳ θα τὸ μὴ ἡμέρᾳ ἀκούσωμεν· ἀμὲ μέλ
λω ἀνάπαυσιν ἐν τῷ ἀναπαύσεσιν· τὸ πεσκίρνιον δὲ ἀσόμενος
καὶ τὸ ἀλληλούια· Εἶτα ἐξερχόμενα ἡμεῖς ἐν τῷ νάρθηκι· μίκρα ἡ
ἁγιασμοῦ· ἀπαναχώρησις ὡς ἐκκλησίᾳ· Εἶτα μικρὸν ἐ
πόλεις ὑγρὰς ἐπλήσθη, ἡ ἀσόμενος· ἐπιστρέφομεν καὶ ἐπὶ τὸ
πέρας καθιόντες ἔξω ἡ ὅλοι μόνοι, ἡ ἐκεῖ μόνοι ἡ ἐκεῖ·

Περὶ τῆς ἀγρυπνίας ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

Πρὸς δὲ ὥραν δύσεως τοῦ ἡλίου ἀρὰ τῆς ἀναλογίας μεθεπομένου τὸ ἡμέτερον νέφος. ὑπνωτὶ δὲ ἐστὶν ἡ τοῦ νυκτὸς. (ὥραι δεκαδύο ἐκ γὰρ ὕπνου ἡ νὺξ. ὥραι δύο τῆς ἡμέρας μέρη ἡ νύξ.)

Κρείττων ὁ βασεὺς (κόσμος) τὸ ἀσθενὲς· ἡ δὲ κακόδοξις κρὰ οὐκ ἀθάνατον ἡμῶν τὰ λοιπὰ ἤχος δ'. Κύριε πληρώσεως ἐντόμενος· Κρὰ νῦν ὁ αὐτὸς Σήμερον ἡ υἱοθεσία φωτίζει. ἐξ οὐρανοῦ ἀλλὰ· Καὶ ἐν στερεώματι ἐν τῷ ναῷ γαλλικὸν τρισμέγα ἤχος β'. Ἐν ὕδατι πολλῷ· ἤχος πλ. δ'. Ἐφ' ὕδατα ἔστη ἡ ἔφυγε· Πᾶσι ἐξ θαλάσσα. ἐν ἔφυγε· Δόξα καὶ νῦν ἤχος πλ. β'. Τοῦ ἐκπαρθένου ἥλιον· Θεοτόκον ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος κύριε· ἐκ γ'. ἡ ἀλήθεια ἐκ ἄρτου· Καὶ ἔβλεψ ἀνάρμοστος ἐξ ὃν Δαμασκηνοῦ· Εἰδὼς ὁ ἐξαίφνης θεὸς κύριος Προσέλαβε ὑπόστασιν ἐν Ἰορδάνῃ· Τὰ καθόμενα ἐν ἀναπαύσεις ὑποσυμπαθεῖς, ἡ δύναμή, ὁ θεὸς ὁ ἀκήρατος ἡμᾶς, καὶ ἀληθῶς ἡμᾶς· Ἀνάγνωσις ἐκ τῶν θεολόγου· ὁ ἡ ἀρχή· Χθὲς ἡ χαμαιτύπη ἐκ ἰωρδάνου· Οἱ ἀναβαθμοὶ, Προκείμενον ἤχος δ'. Ἐβόησαν ὑπὲρ καὶ ἔφυγε· ἤχος Πᾶσι ἐξ θαλάσσα· Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον

c. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας· ὁ, Ν· Ἐξ οὗ ἐξῆ· ἀναπαύσεται κρὰ τὰ ἐξῆς μέχρι· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἀποστολικὸν ἐν Ἰορδάνῃ· Δόξα ἦχος β'. Τὰ συμπαθῆ ὑμῶν χαρὰ πληρωθῇ· Καὶ νῦν ὁ αὐτὸ· Πεντηκοστάριον ἦχος πλ. β'. Θεοῦ λόγου ἐσταλμένη· Καινὴν δύο· Τῷ αὐτῷ ἤχημα· Καὶ ὁ αὐτὸ Ἰωσὴφ ὁ Δαμασκηνὸς· Ὑπὲρ ἐρημικὸν διάτοιχος· Τὰ δὲ προσόμοια στιχηρὰ ιβ'. Ἐσχάτῃ δὲ τῇ μεγάλῃ τῆς ἐρημικὸν καλλιφωνίᾳ· Ἀπὸ γ' ὥρας ἤκουσεν ἦχος πλ. α'. Ὅτε τὴν ἐσφαγμένον ἐν ἔλεος ἡμῶν τὰ ὑμέτερα· Καὶ ἀναπαύσεται ἐξ ὃν θεολόγου· Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς· ἀφ' ἑνὸς Τὸ καθόλου· Εἰς τὴν ὑπὲρ τὴν ὑπὲρ τὴν ὑπὲρ λόγου· ἀκρεῖα τοῖς ἀδελφοῖς· Τὸ ἐξαποστειλάριον ἐκ γ'· Εἰς ὃν ἄρτον Πᾶσα πνοὴ· Ἰδιόμελα ἤχος γ'. Τὸ ἀ ὀλ· δόξα ἦχος πλ. β'· Νάσσα ἡ Ἰορδανία· Καὶ νῦν ἦχος β'. Σήμερον ὁ χειρὸς, ὦ Ἰορδάνη ἦλθε βαπτισθῆναι· Δοξολογία μεγάλη· Ὀλίγ' Ἰορδὴς ἀληθῶς τὴν ἐσθῆτα ὑπὲρ ἐμοῦ ἐκ τῶν ὑδάτων ἐλθεῖν· ἀλλ'

ὀλίγως ἀρχόμενα τὸ λειφθὲν ἴπχος πήχεις Φωτοπωλεῖα ἐστὶ ἕως
ὕδατος. ὁ ἡ λειοσοδομὴ. ἡ τὰ ἕλκεα. δόξα καὶ πᾶ τὸ αὐτὸ.
Καὶ ἀσπιχόμενα τὰ πὶ δεξιὰ τὰ ὕδατος. ἐσφιγμὸν δὲ
ρεῖς ἀναχθεῖσας τὸ ῥῆμα ζεύγη. σεσοφολομένων λαμπάδων
ἡ τὸ δακτύλιον δημιουργός. Καὶ ἀσηδοπλίας τὰ πὶ δεξιὰ χείρους
τὰ ἀναγκαῖα. Θεοδόσιος. ὁ διαγγέλιον. ἐξ οὗ ἕως
ὡς θεοτόκος. Καὶ ἡ ἡμέρα ἀκαρδία τὸ ἄρτιον. Μελέτ
τὰ ἀπαλάσσοδα τὸ ῥῆμα ζωεῖν, ἡ ἐσωτερικὸν σὺν ἀρχαῖον
τὰς ὕδατος. ὑποστρέφουσι χάλκεμα τὰς καλαβασίας. Ἐξηγεῖται
σὺ τὸ ἱμάτιον, καὶ φίλοντες χοεῖ λέγεται δόξα παῖ πᾶ. ἡ γὰρ
λομὴ τεσσάρου τὴς ἡ ὠδῆς. Τετράδος ἡ ἐναντέωσις τὸ ἴσον
τὴ μήτηρ. ἔλλα σὺν τὴ ἀσηγμός.

Ἐξ τὴν λειτουργίαν ἀνήρωσι α΄. Ἐν ἐξόδῳ ὑσσαμὴ ἐξ
ἀγωδὸ οὖκα γαμεῖ. Τὰς σεσοβύσεις τὴς σεσοβύσεως. πήχεις
πθάλασσα ὕδωρ ἡ ἐλεγκε. Τὰς σεσοβύσεις τὴς σεσοβύσεως
Πσου εἰς θάλασσα δὲ ἐλεγκε. Ταῖς πρεσοβύσεις τὴς σεσοβύσεως.
Δόξα Ταῖς πρεσοβύσεις ἐξ σεσοβύσεως. Καὶ πᾶ τὸ αὐτὸ. Δηλώσεις.
Σημείωσον δὲ σλλειστὸν οἱ πήχεις σεσοβύσεις ἐξ
σεσοβύσεως καλὰ δὲ ὕδατος. Διὰ τὸ γὰρ ἡ σπλῆνα λεπτὸν. δὲ
σλλειστὸν σασεῖ ἕως δὲ χοεῖς. ὥρας ῥίζας δέκα.
Ἀνήρωσι ε΄. Πγάδησα δὲ εἰσακούσεις μὲ ὤμος. ζῶσον
ἡμᾶς ἡ ἐ σεσ. ὁ ἐν ἡμέραις ὑσσὸ ὑσσὼν ἐκαθόδης. δὲς.
ὁ αὐτὸ ἡ ὁ ἕλκεος χοεῖς. μὲ δὲ αὐτὸ πήχε. πήχε ε.
Πεπεισόχοις μὲ ὥδλης θανατᾶ πανδέκτη ἀσὲ ἐλεεσόμεις. ὃς
Σῶσον ἡμᾶς ἡ ἐ σεσ. ὃς. πήχε γ. Ἐξηγήσεων ἡ σὺν τὴ
ἡ ὁ σεσ ἡμῶν ἡ ἐ. Σῶσον ἡμᾶς ἡ ἐ σεσ. ὃς δ αὐτὸ.
Δόξα. Σῶσον ἡμᾶς ἡ ἐ σεσ. Οἱ σὸ χοεῖ ὁμῶ. Καὶ νῦ
Ὁμολογητὴς ἡσὺ ἡ χορὸς δ σεσ. Οἱ σὸ χοεῖ ὁμῶ. Δόξα γ.
Ἐξομολογήσεσθε τῷ κυρίῳ δὲ ἀγαθός. οἱ εἰς δὲ αὐτὸ δὲ ἕως αὐτ
Ἐν ἡμέραις ἐκαθόδησεν. Ὁ ἕλκεος χοεῖς δ αὐτὸ ὃς.
Πήχος ε. Ἐξ παῖω σὴ οἶκος ὑσσαμὴ. δὲ ἀγαθός. δὲ ἐξόδου ἀζω.
Ἐν ἡμέραις ἐν ἡ σάγε δὲ αὐτὸ πήχε σασεῖ ἐ ἕλκεα χοεῖ. ὃς.
Πήχος γ. Ἐξ παῖω σὴ οἶκος ἀλαεῖ. δὲ ἀγαθός. δὲ εἰς δὲ ζῶσι.
Πάγε δὲ αὐτὸ πήχε ἡ δ λειοσόσεις ὃς. Πήχος δ.
Ἐξ παῖσσου σὴ παῖδες οἱ φοβούμενοι δὲ τὸ δὲ ἀγαθός. δὲ εἰς δὲ
ζῶσι δ ἕλκεος αὐτ. Ἐν ἡμέραις. Καὶ πάγε δὲ αὐτὸ ἐγὼ

τῆ μεσούσῃ ὁμοῦ. διοσημείων ἐωῦ ἡμῖν ἡ δ' τεσσαρεσ-
καιδεκάτη. ἀνατολαὶ δὲ δύο χοροὶ ὀρχ. Καὶ μετὰ ταῦτα εἴσοδος. Ἐξοδικαὶ
ἐξηγορημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὁμίλῳ ἔπεστ. ἀγορηκαμεν
ἡμεῖς ἐξ οἴκου ἔπεστ. θεοῦ κλῆσις ἡ ἐσπέριος ἡμῖν. Καὶ
ἀδὴ ὁ προσόδιος ἐν ἡρωϊκῇ. (σημείωσαι δὲ ὁ σω-
σον ἡμᾶς ἡ δὸς κλέος ἀθανάτοις πάσῃ δυνάμει. νεω-
λέοις ἐξῆν ἐφύμνιον. μοῦσα καὶ ὁ λεπτὸς αὐλὸς ἐμέλπε.)
Δόξα μὲν καὶ ὁ κοινὸς ἑσπερινὸς ὁμοίως.
Αἶνοι δὲ τὸ τεσσαρ. Ὅσοι ἡ χερσὶ ἐβαστάσθησε.
Θεὸς πόσμος πρὸς τέλος. Τίμιος ζωὴ, ἐσπερὶς ἡ χάρις δ'
ἀνθ. Εὐαγγέλιον καθ' Ματθαῖον. Τὸ κακὸν ἡμῶν σε
ἐφίλησε ὁ γνώστ αὐτὸ τῆ γαλιλαίᾳ. Κοινωνικὰ
ἐπερὶς ἡ χάρις δ' ἀνθ, ἡ σφραγὶς πᾶσι ἀνθρώποις
ἐξ ἡμῖ ἐκάστου ἀπαρτισθεὶς ὁ λόγος δ' χενοστόμου.
ὑπὲρ τοῦ μαργαρίτας. ,, Θέλοι ἔσῃς σημείου μὲ ὀλυμπίαν.

7 Ἡνάπαξις τὸ ἡμῖν πεσόμενα ἡ βαδίζῃ ἰωαννίνα.
Ἡ μεγάλη. ὁ εἰσόχη εἰς μεγάλη ἡ διαίτη ἑορτῆ.
προηγήθη τὰ ἀπόστολα. εἰς ἐτὸ ἑσπερινὸ, ἡ τὸ ὄρθρου
ἡ κάθισμα. Καὶ ἀλλήλοις ἐωθινὸ ἡμῖν. Ἐξόδιος.
Ἐξαποστειλάριον ἡχῆμα δ' ἤπιον. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἡμῖ
ἡμέρα τῆς ἑορτῆς ἴσα. Τοὶ φωσφόροι ἡμῶν. ἡ βῆ δὸρ.
Καὶ τὸ προσόμοια πεσόμενα ἦχος α'. Παυλήμιοι μαρ-
τυρες. Παυλήμιοι πρόδρομε χε. Δόξα ἦχος πλ δ'. Ἐξόδιος
ἦχος. Καὶ νῦν ὁ αὐτὸς. Θεοῦ μήτηρ ἐλπὶς ἡμῶν. Ἐξόδιος.
Προκείμενον ἦχος βαρύ. Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ θεάτρῳ αὐτ,
ἐν πρῳῒ. Μετὰ ἴσα ἦχος πλ δ'. Εἶδε ἐν σαββάτῳ
ἑσπερίας ψάλλ. Θῶμας ἐβαπτίσθησε. Προηγήθη γὰρ παίδων
τῶν σεσωσμένων. Εἰς δὲ ἦχος σεσωσμένα τῆς ἑορτῆς.
Ἑωθινὸς ἀναβαθμοὶ. Ὡς ἤθελε σίασθαι. Καὶ ἐν λοιπὰ μεθ' ἕτερ
ἦχος αὐτῶν. Δόξα δ' ἀπὸ ἦχος δ'. Ὡς τὸ πνεύμα σε ἔκα-
τησ. Καὶ νῦν ὁ αὐτὸς. Δεῦτε μιμησώμεθα τὰς φρονήσεις
παρθένας. Τροπάριον τῆς ἑορτῆς ἀνθ. Ἐν ἰορδάνῃ
βαπτιζομένου σε. Δόξα τὸ ἀπὸ ἦχος β'. Μνήμη ὁδοῦ μελῳ-
δικὸν. Καὶ νῦν Ἐν ἰορδάνῃ βαπτιζομένου κυρ.
Εἰς τοὺς ὄρθρους ἡ αὐτὴ διάταξις. Ἀναγνῶσις ἐκ τοῦ λόγου,
τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν. εἰς τὴν συναξαριστὴν ἐκ τῆς ἡμέρας χάρεος

δ'

νὰ προσφέρωσι εἰς δύο ἄρτους δύο. Κανόνες τῆς ἑορτῆς δύο ὁ πρῶτος
ἡ ὁ Γαμβρός· ἀμὲ τῆς ὥρας· δάλεσθε τὸν ἑρμοῦ ὅτ πεσίδω να
νύσω· ἡ νὰ προσέρωσι εἰς δ· Κολαβώσα τὰς ἑρμοὺς ἕως δύο
καντάρια· Δεύτο γ' ὥρης κονδάκιον τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ἑσπέρας νὰ
προσέρωσι ψάλτος πρῶτος· Τὸν σαμαδικὸν παεσθῆναι ὀρθρικῶς
ὁ Γαρδιάνης· Ἐξαποστειλάριον τὸ ἄρτου πρῶτος τῆς ἑορτῆς· Εἰς
τὴν ἀρτοφόρα ψάλλομε τὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· ἦχος α· Φῶς
ἐκ φωτὸς ἡ τὰ ἀγαθά· Δόξα τὸ ἀρτοφόρα· Ἄγγελος ἐπιστεώλωσε
ὠδήσωσι· Καὶ νῦν Σήμερον ὁ χριστὸς ἐν Γαρδαίᾳ πῆλθε·
Εἰσοδικὸν· Δοξολογία μεγάλη καὶ θεοτοκίον·
Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ· ἡ ἐκλογὴ κανόνος τῆς ἑορτῆς,
καὶ ἡ ὠδὴ ἑβδόμη τοῦ κανόνος, καὶ ἡ ἐκλογὴ ἀναβαθμῶν εἰς τὸ
ἅγιον ἅγια ἡ ἐξ ὠδὴ εἰς λ· Ὁ Δοξολογος πράξεως ἕως
ἀποστόλων· Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἤρξατο ἐν τῷ ἐκ
ἀποκτῶ ἐκεῖ ἐν Κοιλάδᾳ· Λήψη τὸ ἅγιον ἐβδομάδος
ὁ πάπα· Εὐαγγέλιον καλὸ Γωαννη· Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
βλέπει ὁ Γωαννης ὁν Γησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν· Κοινωνικὸν
τοῦ ἁγίου ἑορτῆς· ἑορτάζετε ἔχαιτε· Καὶ ὁ ἅγιος εἰς μυροφόρους
Σαββάτῳ μετὰλὰ φῶτα· Ὁ Δοξολογος πρὸς ἑσπέρας· Φῶς
φοὶ, ὡδύναμεσθε ἐν κυρίῳ· Ζήλη κυριακὴ πλ: ὁ ὕψος·
Εὐαγγέλιον καλὸ Ματθαῖον· Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἀνέβη
ὁ Γησοῦς εἰς τὸ ἔρημον· Λήψη εἰς ὁ μυροφόροι·
Κυριακὴ μετὰ τὰ φῶτα· Ὁ Δοξολογος Προφ. Ἡμέρᾳ α
Τέκνον τιμόθεε, ἀναμιμνῄσκω σε ἀναζωπυρεῖν· Λήψη εἰς
τὸ μυροφόρου· Εὐαγγέλιον καλὸ Ματθαῖον· Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἦρ, ἀνοίξας ὁ Γησοῦς τὸ Γωαννης παεσθῆ· Λήψη εἰς ὁ
Μυροφόρου· Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε τὸν κύριον
Δεῦτε προσκυνήσωμεν πρὸ Εὐαγγέλιον ἀναγνώσωσι τὴ ἑορτὴν
κυριακὴ· ὅθεν ἐξακολουθοῦν πρὸς ἀρχὴν τὸ Γησοῦ· καὶ
κάθε ἀναβαθμὸν τὰς κυριακὰς· ἤγουν Κυριακὴ τὸ τε
χάτο ἡ Φαεσοφ. τ.ε. Κυριακὴ τὸ Ζακχαῖε, ἡ ἐκ ἄγας δεῦ
μεταξὺ τῆς ἐνισταμένης κυριακῆς, καὶ ἡμῶν τὸ Εὐαγγέλιον
ἀναγνώσωσι· Ὁμοίως καὶ τὸν Δοξολογον·
Τῆς δούλας μυλεὸς ἡμῶν Δομήνικας, ἡ δ' δούλα πρὸς ἡμᾶς κύριε
νὰ τὸ χοσεβίδω· Εἰς τὸ Κύριε εἰσήκουσα δεσποτικὰ

θεία, καὶ τῆς ἁγίας γ'. Δόξα καὶ νῦν ἦχος ἑβδομος. εἰσόδου Χριστου
α τῆς ἑορτῆς. Προσομοιον. Ἐν Υμναῖς Θεωνᾶ τῆς ἑορτῆς ὁ
θεσβὶς μελῳδὸν ἐδραμε πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐκ παρθένου σαρκωθεὶς
ἐτέχθη ἵνα ἡμᾶς θεώσῃ. καὶ νῦν ἀφίσι καὶ τῆς ὁδὸ εἰσόδου
τίχοι ἵνα ἄγιον τῆς ἑορτῆς.

9 Τὸ ἀπὸ μαλώμος πεζικὸν. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα θεοσόμοια
τῆς ἑορτῆς ἁγίας, καὶ τὸ ἀπὸ γ'. Δόξα τὸ ἀπὸ ἤχος α'. Τῶν
ἀγγέλων τὰ ταξάματα. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν τίχον τῆς ἑορτῆς.
Προσόμοιον Ὁ μαθὼς ὁ κύριε. Καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰσόδου ὄρθρου ἀναμρισ
κολῳ τὸ μαθητεῦσαι τὸ ἀπὸ. Κοντακ τῆς ἑορτῆς ὁ γαμβικὸς μελῳ
τῶν ἑρμεῶν ὡς ἡ καὶ τὸ ἀπὸ ὡς δ'. Καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως.
Ἐναγγέλιον. Καὶ χαῖρε. μεθίορθρον. Τὸ ἀσπεῦ ἐπὶ τῷ,
πλεάρχας ἐβλογήσεν ὑδὸ γωαὴν. Ἦχος τὸ β' ἵνα ἡ ἑβδομ χαπὰ.

10 Τὸ εὐ ἄρτος παῖδος ἡμῶν Γεωργοῦ Νύσσης, ἀπὸ τὸ ὁσίε Δομεζ
αντ ἐδοκιόσε Μεγίλητος. Ἐξαπόστειλε ἡ συνήθης συλλογή. Εἰς τὸ
Κύκε ἐκέκραξα Προσόμοια τὸ ἀγίου γεωργοῦ γ', καὶ τὸ ἀπὸ ἁγιε
ἁγιε γ'. Δόξα τὸ ἀγίου γεωργοῦ ἦχος δ'. Τῶν θεσίας ἀγῶνας
σε. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ὁ αὐθεν ἐφρεμῆν ἡ χάρ τὸ βασιλεῦ.
Εἰς τὸν τίχον τῆς ἑορτῆς, καὶ ὀδὸ τὸ ἀπὸ ἦχος δ'. Βίον ὑπόσει
Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Σελέου ἐν πνεῦ ἡ Πανάμεα. Προσόμοιον
ἦχος δ'. Ὅτος ἐστὶν παλέων ἡμῶν. Καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰσόδου
ὄρθρου ὁ θεὸς ἐστὶν ἡ ἰσχὺς. Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ
ἁγίου. Ἀνάστασις ἡμῶν ἐστὶν ἀναστάσεως. τὸ τὴ ἀρχῆ. Φῶς ἐστὶ
σκὶ ἐξῆ ἀπλησίασμα. Εἰς τὸν τίχον τοῦ ἁγίου τῆς ἑορτῆς.
Δόξα τὸ ἀπὸ ἦχος α'. Τὴν ἀρχὴν σίτεσος. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ
λιτήριον. Οἱ μακαρισμοί. ὡδὴ μία τῆς ἑορτῆς ἀκολουθίας ἁγιασμοῦ
καὶ ἡ ἡ ἡ τὸ ἀπὸ μαγοῦσι. Ὁ ἀποστόλος. Προσ ἐφεσίους. Δόξα
ρου, ὅτι ἐκέκραξα δόξα ἦχος καὶ ὁ μυστικὸς τῆς ὑδρίας τὸ χρ.
Ἐναγγέλιον καὶ γωαὴν. Εἶδον ὁ κύριος ἐφ' ἡμᾶς ἡδύνα. Εἰς
πλεῖστα ἀναμισάσκε, ὁ ὅτις τὸ ἀπὸ Μαρτυρικὸν. Καὶ ἡ α'
κολουθία αὐτὸ εὐ τὸ ἀποστόλιος.

19
11 Τὸν ὁσίου παῖδος ἡμῶν Θεοδώρου τὸ Κονσουβιάχο. Ἐπάνεσε τὸ Κε
κύριος ἀληθ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα γλῶμεν πεσόμοια
τὸ ἀπὸ γ'. Δαλεσῆς αὐλά. Δόξα ἦχος β'. Ὅτος παῖδε ὡς σὸ
ἐν ζωῆς θεοῦ. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Υπεύχηνας κάεας ἐν σοι
δόξαι.

Εἰσόδου. Προκείμενον, Καὶ τὰ ἀναγνώσματα ὁσιακά. Εἰς δὲ τὸ ἅγιος ὁ
ἑορτὴ· δόξα δ' ἀρὰ ἦχος πλ. δ'. Τῶν μοναζόντων τὸ ἄγιος Κύριε
τῆς ἑορτῆς. Τροσόμειον τὸ ἀρὰ ἦχος πλ. δ'. Ταῖς τῶν δικαίων
ὁσίοις ψυχαῖς τῆς ἑορτῆς· εἰς δὲ ὀρθρου, ἀναγνώσεσι ὁσιακαῖς
ἀδὲ τὸ δὲ τὸ δόξα δόξης γ'. Καθίσματα, ὁ ὁσιομάκαρ ἦχος πλ.
γραφὴ ὑπομονῆς ἐνέμεινας δι' κύριε· κάθισμα δ' ἀρὰ ὁσιομάκαρ
θεοῦ. Προκείμενον πρωΐθεν κύριε ὁδηγήσεις με ὁδῷ αὐτῶν
ἐναγγέλιον καθ' χρόαν· Τῷ κανόνι ἐκλογὴ, ἦχος πλ. δ' ὁσίοις εὐφρ.
σε στεφάνῳ· Δόξα ἐκ τῶν ὑμνῳδῶν· Ἰωάννου ἦχος πλ. δ'. Ὅσιε πα-
τερ εἰς πάσαν ἡμῶν· Ὅταν ἡ ἑορτὴ κατὰ τὸ ἔμπροσθεν εἰς ἡ.
ἡ δὲ ὁδὸς εἰς ἑ'. Καταβασία δυνάμει ἀνυποδήτῳ πυθμένα· Ἐξαπο-
στειλάριον δ' ἀρὰ ἡ τῆς ἑορτῆς· εἰς δὲ ἑ'ξῆς πάσας ἐστὶ· προσόμοι
α δ' ὁμοίᾳ ἦχος πλ. α'. Χαρᾶς ἀπαύστου· δόξα ἦχος β'.
Τῶν ἀγγέλων ἡ χαρμονή· καὶ νῦν· Σήμερον ὁ χριστὸς ἐν Ἰορδάνῃ
πηγῇ βαπτίζεται· Δοξαστικὸν μεγάλῳ· Διὰ δὲ ἄγιον ἦλθον
τοὺς ἀνθρώπους· Εἰς τὴν γενεθλίαν ὑμνικά· Ἐκλογὴ μακαρισ-
μοῦ ὠδὴ ἑ'. τῆς ἑορτῆς· τῶν δύο κανόνων εἰς ἑ'. ἐκ δὲ τὸ
μὴ ὠδὴ ἑ'. εἰς δ'. Ὁ ἀναπαύσας προς ἐνέργειαν· Δοξαστικὸν μικρὸν
κλῆσι τῶν ἡγουμένων ἡμῶν· Ἐναγγέλιον καθ' Ματθαῖον·
Εἰς τὸν ὑμνον, Παύλαμον πανσόφῳ ὑποδὺς Παλαιστρῶν·
Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον δικαίου ἐξ ἀκοῆς· 16.
Τῶν ἁγίων Μαθθαίου Ἰωάννου· Τὰ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς, καὶ 12.
τῆς ἁγίας συνάξεως· Ἀπόστολος μεθέρμα· Τῶν πεπίστευ-
κότων ἡμέρας κλήσις· Εἰσόδου στίχοι θεὸς ἐν ἁγίοις θαυμα-
στὸς καὶ δοξασθήσῃ· Εἰς τὸν ὑμνον, Παύλαμον πανσόφῳ ὑποδὺς Παλαιστρῶν·
Τῶν ἁγίων Μαθθαίου ἑρμῆς ἡ θεολόγος· Ἐπαίνῳ τὴν ἡμέραν 13
συμφαίνει, καὶ ἡ ἀκολουθία ἐστὶ ἁγίων ἀδελφῶν, πλὴν ὑπὲρ
ἐν· ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν ἐν στιχηρῶν· Εἰς δὲ ὑμνικὰ εἰς
κεφ. προσόμοια τῶν μαθθαίου γ'. Καὶ ἐστὶ ἀδελφῶν γ'. Δόξα δὲ
δοξολ. ἦχος πλ. δ'. Ὅσιοι πάτερες μεγαλύνομεν. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς·
Εἰς δὲ στίχον τῆς ἑορτῆς· Δοξαστικὸν ἐν ἀκολουθίᾳ· Τῶν ἁγί-
ων ἐνδόξων· Τροσόμειον ὁ μεμέρισται καὶ
καὶ ὁδηγὸς τῶν πατέρων ἡμῶν· Καὶ τῆς ἑορτῆς Ἐναγγέλιον·

Εἰς τὸν ὄρθρον ἀναγινώσκεται ὁ κανὼν τῶν ἁγίων. Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς ὁ ἰαμβικὸς εἰς τὸ μέσον τὸ ἑξῆς· ἡ τῶν ἁγίων σύναξις καὶ ἡ ἑορτὴ τῶν ἁγίων Μακαρίου ἐπὶ τῆς ἑορτῆς Δόξα τῶν ἀββάδων ἦχος πλ. δ. Μακαρίου ἐπὶ τῆς ἑορτῆς Σήμερον ἡ φύσις φωτίζεται. Εἰς τὴν λιτὴν τρία· ἡ σύναξις αὕτη τῆς ἑορτῆς τῶν ἁγίων καὶ τὰ ἑξῆς. Κἂν ἐν ἁγίοις ἀββάδαις αὐλὴ ᾖ. Ἀναβαθμοὶ. Καθημένη ἐν δεξιᾷ σου. Δόξα· καὶ νῦν· τῆς θεοτόκου· Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ δοῦλοι κυρίου. Εἰς τὸν πολυέλεον· ἡ σύναξις αὕτη τῆς ἑορτῆς τῶν ἁγίων καὶ τὰ ἑξῆς. Κἂν ἐν ἁγίοις ἀββάδαις αὐλὴ ᾖ. Ἀναβαθμοὶ. Καθημένη ἐν δεξιᾷ σου. Δόξα· καὶ νῦν· τῆς θεοτόκου· Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ δοῦλοι κυρίου. Ἐξαποστειλάριον τῶν ἁγίων. Ἦχος α΄. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐξομολογήσεται τῷ κυρίῳ. Ἀναβαθμοὶ. Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμοῦσί με. Δόξα· καὶ νῦν· τῆς θεοτόκου· Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐξομολογήσεται τῷ κυρίῳ. Ἐξαποστειλάριον τῶν ἁγίων. Ἦχος β΄. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ εὐλογήσατε τὸν κύριον. Ἀναβαθμοὶ. Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμοῦσί με. Δόξα· καὶ νῦν· τῆς θεοτόκου· Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ εὐλογήσατε τὸν κύριον. Ἐξαποστειλάριον τῶν ἁγίων. Ἦχος γ΄. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐξομολογήσεται τῷ κυρίῳ. Ἀναβαθμοὶ. Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμοῦσί με. Δόξα· καὶ νῦν· τῆς θεοτόκου· Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐξομολογήσεται τῷ κυρίῳ. Ἐξαποστειλάριον τῶν ἁγίων. Ἦχος δ΄. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ εὐλογήσατε τὸν κύριον. Ἀναβαθμοὶ. Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμοῦσί με. Δόξα· καὶ νῦν· τῆς θεοτόκου· Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ εὐλογήσατε τὸν κύριον. Ἐξαποστειλάριον τῶν ἁγίων. Ἦχος πλ. α΄. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐξομολογήσεται τῷ κυρίῳ. Ἀναβαθμοὶ. Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμοῦσί με. Δόξα· καὶ νῦν· τῆς θεοτόκου· Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐξομολογήσεται τῷ κυρίῳ. Ἐξαποστειλάριον τῶν ἁγίων. Ἦχος πλ. β΄. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ εὐλογήσατε τὸν κύριον. Ἀναβαθμοὶ. Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμοῦσί με. Δόξα· καὶ νῦν· τῆς θεοτόκου· Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ εὐλογήσατε τὸν κύριον. Ἐξαποστειλάριον τῶν ἁγίων. Ἦχος πλ. δ΄. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐξομολογήσεται τῷ κυρίῳ. Ἀναβαθμοὶ. Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμοῦσί με. Δόξα· καὶ νῦν· τῆς θεοτόκου· Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐξομολογήσεται τῷ κυρίῳ. Ἐξαποστειλάριον τῶν ἁγίων. Ἦχος πλ. δ

αντεσραβόλησ τῷ ἤχῳ ὄχλῳ πεζοί. Στίχ τὰ δεῦτε πᾶς θ' ἑξαμοιβάδιν
ἀλλ' ἀκόμβα σὺ τῶν μεσωδίων. ἡ εἰ τοῖς ἀσματίοις ἐκ ἐκλεγέων
κανόνων τῆς θεοβόλου. ἡ τῇ αὐλητρίᾳ ἐκ κανόνων.

Ἡ πεσοῦσα τῆς ζωῆς ἀλλ' ὅσως δ' ἀσιτεῖν πλέον. ἑβδομάδος 15'
ἐπιλογίσμῳ τὰ σεσοῦ τῶ· ὡς ἑξῆς. ἐξ ἐκ μιᾶς ἐπιλεκτὰ σεσοῦ 16
μοια δ' ἀσιτεῖν αὐλεῖν αὐλῶ. δόξα ἦχος πλ β'. Σήμερον ἡ κυ
σὶ ἐκ ἀσιτεῖν. Καὶ νῦν δόξ. ἐξ ἐκ ἔχει δ' ἀσιτεῖν σεσοῦ
μοια. Δόξα ἦχος πλ β'. Πάλιν ἡμῖν ὁ θεῖος εἰρμός. ἡ θεοτ.
Προσόμοιον ἦχος δ'. Τὴν δούλου μὴ ἀγνοῶν σεσοῦ ἡμᾶς ἐξανίσω
σας· ἐξ ἐκ ἔχει ἀφθόνως ἀναμαρτήτως ἐκ ἐκμυκῆσαι πολλοῖς ἁ
γίοις ὅσοις δόξ. Καὶ νῦν τῆς ἡ ἐξ ἐκ ἔχει δ' ἀσιτεῖν δόξ
Καὶ νῦν ἡ ἐξ ἐκ αὐτὰ σεσοῦμοια δ' ἀσιτεῖν ἦχος πλ β'. Τετ
μένες ἀνάξης. Δόξα ἦχος δ'. Τῷ ἐοικότι τῆς ἐξαιρέτου. Καὶ νῦν
θεοτ. ἐξ ἐκ ἔχει τῆς ἡμέρας. ἐξ ἐκ ἔχει ἀσιτεῖν οἱ μακα
ριοι ᾠδὴ γ', ἡ δ'. Ὁ θεόδοξος Παῦλος ἐκ ἐκ ἀσιτεῖν.

Καὶ ὑπῆρξον ἐν κρεοῦ· Ἀλλ' σαββάτῳ δ' ἐκ παῖδα. Εὐαγγέλι
ον ἑωθινόν ια'. Ἐφαρίσαιος ἐκ ἐκ ἔχει δ' ἦρτος. Κοινὸν ἐξ πάσαν τῆς ἡμ.
Τοῦ ὑφ' ἡλεὴς ἡμῶν ἀλλ' ἐκ ἐκ ἔχει δ' μεγάλῳ.

Ἐπιλεξάμην ἀγωνίαν. Ἐν ἑνὶ μικρῷ ἑαυτοῦ· Προσόμοια ἦχος β'. 17
Ὅλη ἐν τῷ μνήματι σαυτοῦ· ἡ ἐκ ἔχει· Δόξα χος γ'. Ὅσιε πα
τὴρ ἀλλὰ· ἡ νῦν θεοτ. ἐξ ἐκ ἔχει θεοσόμοια. Οἶκος δ'
Εὐφραδὲς· Ὥρθρος ἐκλεγέων· Προσόμοιον ἦχος δ'. Τοῦ
ὑψωθῆναι ἠξίωσε τοῦ θεόσεως μυστήριον. ἡ ἀδόξαστος.

Ἐν σοὶ· τῷ Μεγάλῳ ἑαυτοῦ, μεθ' ὃν θεοσμικοὶ ἡμῖν· Ἐν τῷ
τῷ σ' ἀλήφωσον ὁ, Μακάριος ἀνήρ· ὃς ἦχος πλ δ'. Ἐξ ὧν
σε ἀλεκτεσα Ἐξῆλθε ἦχος η'. Καὶ ἡμῖν θεοσμικοὶ ἦχος
δ'. Θεὸς κύριος καὶ ἐπεφάνη. Καὶ ἔλεος ὁ αὐτός. ὡς μετὰ δημοσίων

Μονασταὶ πεῦθι σεῖσμα· καὶ αἰτῆς εὐσεβείας· ἡ πολὺς ἐκ ἐκ
νης καλωσύνης, ἀγάσης ὥρθρος ὀλιγάσεως· Παμμακαρία ἀθλίων
ε', σκιαπαθὲς ἡ ἀκεσμὸς, [redacted] τῆς ἐκ μοῦσ
πράξεως, οἰκισμὸς σοφίς· ἀλλ' δὲ χριστὸς ἐν τῷ κόσμῳ· ὡς μοσσ
τε ἡ ἡμῖν, καὶ ἐλεοσσεν ἐδέξασεν.

Ὡς ἄξιον πολυθρύλλητον, ὡς πεῦ ἡμῖν ἀδύνατον· ὀξυνοῦς ἐκ
ἦχος θεῖος βαίνων, καθαρὸν ἄγεσις κορυφώσεως· ἐκ ἐκ
ὡς ὁδόμου, ὡς παλαίπλοον δεῦρο, ὡς πηγὴν ἀμάραντος, ὡς

πᾶν

παμμέγεθες, ἀλφοῦ ἀσθενοῦντος ὡς πομμένα. Μονογενέως τῆ
προσάτου, ἡμῶν ἡμέρας ἀπόντος.

Ἀγγελικῶν πανηγύρεως, ἡ ἐγκαίνια ἄβαθι, προφητικὰ ἀ
πόστολοι, βίοι ὕδατος, θεοσεπτεμβρίου ἀπόντος δαιμόνων
τὰς ἐκκλησίας, ἐλεεσόσα ἀνθρώπους, προς χειρὸς δυναμένης
νος, ὅδυνας ἔψυχεν, ὡς ἐξόδους τῆ ἄνω ἡμερησίας, μετὰ
ἀγγέλων συχορεύων, θρόνοις θεοῦ παυσάμενος.

Ἰωβὴτ ὦ ἐν πυλαῖς, τῶ ἀρίστῳ παιδὸς, δικαιοσύνες
ἀνδρὸς ἐν ὕψος θεῖον ἀπόντος. θεωρεῖς γλώμενος, μυ
στηρίων ροδέων, καὶ τεχνῶ δὲ ἐξόδια, ἡ γάμενος, πᾶσαν τὸ
σου ἡ πυλαῖς ἀνάκτων, ποιητὴς δικαίου, σὲ ἐπαίνως γε
ράρουσιν. Δόξα ἦχος πλ β΄. Τί καλὸν εἰκότα ἐποίησας
ἀβύσσου. Καὶ νῦν θεοτ. Πῶς μὴ μακαρίσωσε; Ἐξόδους
Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὸν
ψαλμὸν ἰδιόμελα δὶς γ΄ β΄. Ἀοκτηκοὶ μηναίων. Δόξα ἦχος
πλ α΄ Θοῦ πάλαι τῆς φωτὸς δὲ λαμπρότ δὲ πνεῦσ ἀνάσσας.
Καὶ νῦν θεοτ. Εἰς τοὺ ὕψιστον Προσομοια ἦχος πλ α΄ προς
τὸ χαίρουσ ἀσωμάτων. Δόξα ἦχος πλ δ΄. Τῶν μοναζόντων ὡς
πλοῦτ. Καὶ νῦν θεοτ. Προπαίσου εἰς τὸν ἀληθινὸν τῶν ἀρ
τον, ἦχος δ΄. Τῶν ἀγγελικὴν ἡλίου δὸς θεόσεως μιμούμε
νος. Εἰς δίκην β΄ θεοβόκε παρθένε ἀσαῦ. Ἀναγνώσεως ὑὸς δὲ
βίου αὐτὸ. Ὀξαλάγμεος. Καθισμαλε Καὶ ὁ πολιτεύσεος. Καὶ
ἡ ὑπερμὴ τομῶν ὑπερμένα τοὺ μέσου. Ἀναγνώσεως
ἡ ὁ πολιτεύσεος. Διαναβαθμοί. Ἐναγγέλιον καὶ χειρῶν.
Εἶπεν ὁ μέσος, παῖδμοι παιεσθῆ ὑπὸ δὸ παλεσμὸν.
Δόξα ταῖς δὸ σὸ σοῦ. Καὶ ἰδόμεσον ἦχος πλ β΄. Ὅσπερ πά
τερ ὡς πᾶσαν τὼ μὴ. Ὁ κανὼν τῆς θεοβόκε, μελῳδὸ
ὕμνο σὺ ἐ. Καὶ δ ἀρὶ ὡς οὐκέτ. Καλαβασία χρόσου
βυσσοβίκου. Ἐξασπιλάρεον δ ἀρὶ Καὶ θεοτ. Εἰς δὲ ἄγιος
Πᾶσα πιστὶ ἦχος πλ δ΄. Ὦ τὸ παεσθῆ βασιλεῦ. Δόξα
θάλος. Ὀνεαναφόμεν ἐσιδεᾶς. Καὶ νῦν θεοτ. Δοξολογία μεγά
λη ἡ ἀπόστολος. Δίδδε ἡ ἄγιος ὕδατος, γαλακτώνων ἰδόμε
νος τῆς χάρ. Εἰς τὼ ἀνάστασιν ὦ τοῦ μακαρισμοῦ
ψάλη γ΄, καὶ ἐ. Ὡς ἀπόστολος πρὸς ἑβραίους. Ἀδελφοί, εὐ
δοκῆσε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν,
καὶ

τῇ ὑφηνθε. Εὐαγγέλιον καθ' ἑσπέραν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἶπε
ὁ Ἰησοῦς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Κοινωνικὸν εἰς μνημόσυνον.
18= Τῶν ὡσίων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, τῶν ἐν ἁγίοις θεοφορικῶν ἀνδρῶν ἀθλησάντων. 18
Θεοδοσίας ἀθανάτῳ τῇ κυκλῳ τῶν μεγάλων.
Ἑωθινὸν μετὰν οἱ κανόνες ψαλλόμενοι. Μετὰ δὲ τὸ ἑξαπτέρυγον
καὶ τὸ Μακάριος ἀνήρ· εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα προσόμοια
ἃ τῶν ἁγίων καὶ θεία· ἦχος δ'· Ὡς ἡλιος ἐν μεσουρανοῖς.
δόξα ἦχος πλ β'· Χαῖρε δι' ἡσυχίας ἡμῖν σωζομένη· καὶ νῦν θεοτ.
Τὸ μὴ μακαρίσωσι· ἐξουδὲν φῶς ἑωθινόν· Τὰ ἀναγνώσματα = 25 τάνυ
Τὸ θεολόγον γεγονὸς εἰς τὴν ἐλθοῦσαν, ὅσα οὐδὲ πολὺς μισθὸς
πόνος μισθοῖ· καὶ οὐ τὸ παράδοξον· εἰς τὸν ἥλιον προσόμοια
ἦχος πλ α χαίροις ἀσκητικῶν· δόξα ἦχος γ· Πᾶσι ἡμῖν ἔλεον
σωρίδας νίκης· καὶ νῦν θεοτ· Θεοφάνους ἦχος βαρύς.
Ἔφαρος λαμπάνειν ὀρθοδοξίας, πλάστην οὐσιώσατο κακοδοξίας·
πνεῦμα προσφόρους χαρίσατο· τὴν ἀναστασίαν ἀθλητὴν φωτίσασα·
πλὴν ἐπληρώθη μεγάλως κοσμοσώσας· ἁγίας ὁδοὺς· χαῖρε
τοῦ θεοῦ, ὁ ἐκτενὲς πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος· ᾧ θεὸν Σὲ ὑπὲρ με
σωθῆσαι. Εἰς τὸν ὄρθρον καθίσματα, τῶν ἁγίων· καὶ ὁ Ποιμὴν
λαός· ἀναμένουσι εὐλόγως τὸ ἀρὶ ἀθανάτου· Καὶ ἐγκώμιον τοῦ
θεολόγου γεγονὸς εἰς τὸν Μέγαν Ἀθανάσιον· ὁ ἦχος· "Ἀθ
ναίων ἐπαινῶ· ἀετὸν εὐσεβείας· ὅσα εἰς τὸν β' τόσα
τὴν ἐγκωμιαστάς· Οἱ ἀναβαθμοί· Εὐαγγέλιον Τῶν ἁγίων γε
ερχου τὸ κατὰ ὄρθρον· Δόξα Τοῖς σοῖς ἱδρῶσιν πεπο
θόσιν ἐξήμεσεν· Ἰδόμενον ἦχος πλ β'· Ἐξῆλθε ἡχὼς σὺ
χαίρουσι ὑμῶν θεορόσοι πάλαι· Οἱ κανόνες τῆς θεοδώτου μετὰ
τὰ τῶν ἑβδομῶν εἰς ε'· καὶ τῶν ἁγίων Κανὼν ὠδὴ εἰς η'· ἐξ
ποστιχάσεων· εἰς δὲ αἶνος προσόμοια ἦχος δ'· Ὡς ἡλιος ἐν
μαθηταῖς· Δόξα ἦχος γ· Ἡμερήσιος τῆς ἐκλησίας σάλπιγξ·
Καὶ νῦν θεοτ· Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις· Εἰς τὸν ἑσπερινὸν
αι κατὰ καὶ Καὶ ἐκ τῶν κανόνων αὐτῶν ὠδὴ γ· καὶ δ·
ἀποστόλου πρὸς ἑβραίους· ἡγουμένων τῶν ἁγίων
ἡμῶν· Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν· γενέσθω δὲ ἡ φωνὴ τῶν
κόσμου· Κοινωνικὸν εἰς μνημόσυνον ἀγώνων ἐσονται αὐτῶν· 16
19 Τῇ ὁσίᾳ πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου· Εἰς τὸν ἑσπε 19
ρινὸν· Προσόμοια ἁγία, ἀδελφοὶ εὐλογεῖτε· δόξα ἰδιόμελον ἦχος
πλ δ'· Εὑρεθέντος ξύλου τιμίου· Καὶ νῦν θεοτόκιον

Εἰς δι ἦχον πλ πλ. δοξα ἦχος πλ β. Ὅσιε πάτερ σὺς πᾶσαν ὑπὲ
μὼν. Καὶ νῦν θεοτ. Τροσᾴειον ἦχος α. Τῆ σεσὴμω πανήμω.
Εἰς δι ὄρθρου ἀναγνωσθήσ. ὁ βίος αὐτῶ· εἰσόδους δύο. Κανόνες
τῆς πλ, καὶ δὸξ ἀμὴ· εἰς τ· Εἰς δι ἦχον λω ἄγιον ὑπὲ πλ.
Δόξα ἦχος δ. Ἐφράμναν δὲ καμὲ ἔργασε. Καὶ νῦν θεοτ. Εἰς ὑπὲ
λιτὴν ἀπόστιχα ἦχ πλ. ἀναβαθμοὶ τῆς ὠδῆς.

κε 20 Τῆ ὀσιᾳ μ. στοφόρω πατρὸς ἡμῶν εὐθυμίου τῦ μεγάλου. Μεγα Κύφου
ποιήσωμεν ἀγρυπνίαν. Ἐνθρωπικῶ ἑαυτὸν γόνυ κλίνωμεν σοφοὶ
μοναὶ δὲ ἄμὴ δ. ἦχος α. Τῶν θεσπίων λαμπάδων. Τῶν θεσπίων
ἀγγέλων ὑποτεταγμένος. δουλοπρεπῶς β α. Δόξα ἦχος β. Ὅσιε πά
τερ, ἐπιθέσεως τῆς ἀρετῆς ἐσπουδασμένως ἀσκήσας. Καὶ νῦν θεοτ. Δόξα
ἦχος β. Οἶκος δ ὀφθεὰδ. Δόξης λω ποιητὴν. δόξα καὶ
νῦν ὁμοίων. Τροσᾴειον, ἦχος δ. Εὐφραίνει ἔσχατος ἡ ἀγάπη
σα. Ἐνταῦθα τῆ ἀγρυπνία. ἀκολουθία β Μακαρίας
αὐτῶ. Εἰς β Κύριε ἐκέκραξα, ἐστιχηρὰ προσόμοια δ ἀμὴ η. ἦχος α.
Παντὶ θήματι μαθόμενος. Καὶ ἔλεος ἦχος δ. Θεὸς ὑπὲρ νηστείας. Οὐκ
ἀπώλεσε μισθὸς ἡσυχάσαντος. Δόξα ἦχος γ. Δοξασθήσεται ἐν θεῷ.
Καὶ νῦν θεοτ. Πῶς μὴ θαυμάσωμεν. ἐξουσίας προσκυνήσαντος τῆς ὑ
μεσέρας, καὶ λα ἀναγνώσεται ὁσιακὰ. Εἰς τὰ ἴδιμα ἀπόμεγα
ἦχος β. Εὐθυμίαν ἔχομεν. Καὶ λα λοιπὰ. Δόξα ἦχος δ. Ἐβάσκανε
τὰ καμὲ ἔργασε. Καὶ νῦν θεοτ. Εἰς δι ἦχον προσόμοια ἦχος
πλ α. Χαίρουσι ἀσκηταὶ. Δόξα ἦχος πλ δ. Τῶν μοναστῶν τὰ
πηδήν. Καὶ νῦν, θεοτ. Εἰς τὰ ἀπόμεγα τῶν ἀγγέλων. Δοσθαι
ου ἦχος δ. Ἐκφεύγει ἔσχατος ἡ ἀγάπη. δὸς. Καὶ ὁ θεὸς
κε παρδὸς ἅπας. Καὶ ἀπάρασας εἰς δι βιοὶ αὐτῶ. Εἰς δι ὄρθρου
Μελά λα καθίσματα ὁ πεντήκοντα. Καὶ ἡ δόξολογία ὑπομένων ὧδε
μενα δι κάτω. Ἀπάρασας. Οἱ ἀναβαθμοὶ. Καὶ ὁ Εὐαγγελιστὴς
Τὸ μεγάλα ἀκολουθία. Μελά δι Ν. Ἀπόμεγα ἦχος πλ β. Ὅσιε
πάτερ. σὺς πᾶσαν ὑπὲ μὼ. Οἱ κανόνες τῆς θεοτ. καὶ τῦ ἁγί
ου ὁμοῦ σὺς η. Καλαβασία. Χερσὶν ἀβυσσόβιος. Ἐβασανίσθησαν
τὰ ἁγία. ἡ θεοτόκος. Εἰς ὑπὲ ἄγιος Πᾶσα πνοὴ, ἰστῶμεν
ἐστιχηρὰ δ. Καὶ ἀπόμεγα προσόμοια ἦχος πλ δ. Ὡς τὸ παλαιὸν ὄρος
θαύματος. Δόξα ἦχος πλ α. Ὅσιε πάτερ σὺς ἐδώκας ὕπνον σὺς
ὀφθαλμοῖς. Καὶ νῦν θεοτ. Δοξολογία μεγάλη ἡ ἀδὴ νεος. δι
δόξ καὶ ἄπου ἦχου τῦ ἁγίου. Εἰς τὸ συλλογίσωμεν τυπικά.

πδ.

καὶ ἑπόμενα καταλειπόμενα ὡσπὴρ γ' ἡ ε'. Ὁ θεσπέσιος πρὸς μελετιδάς.
Ἀγαπητοί, ὁ θεὸς ὁ θεῖος ἐποίησεν φῶς ἡμέρας. Ἐπὶ τῇ μνείᾳ τῆς
ιε' Εὐαγγέλιον Τῇ μεγάλῃ Δευτέρᾳ. Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον.
Τῇ αὐτῇ παροῦσι ἡμῶν Μαξίμου τῇ ὁμολογητῇ. Καὶ τῇ ἁγίᾳ μάρτυρι 21
Νικομήδῃ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τῇ μάρτυρος γ'. Καὶ τῇ αὐτῇ γ'.
Δόξα τῇ ὁσίᾳ Ὅσιε πάτερ. ἡ ὡσθῶν. Εἰς τὸν ἦχον τῆς πήχυς.
Δόξα ἦχος πλ. δ'. Τῶν μοναζόντων τὰ πλήθη. Χρυσάφιοι Ὠμάρμας
οσ ιώνες. Καὶ τῇ αὐτῇ. Ὀρθοδοξίας ἄθλησι. Εἰς τὸν ὄρθρον αὐταρ
κώσαιμεν τὸ μαρτύριον τῇ ἁγίᾳ Νικομήδῃ. ἡ ἐπιδοὺς τῇ αὐτῇ μα
ζίμῳ. Ἐκλαμπρύνει τῆς πήχυς ὡς, καὶ τῶν, ἁγίων δύο. Εἰς τὸν ἦχον
τῶν ἁγίων τῆς πήχυς. Δόξα τὸ μάρτυρος. καὶ νῦν θεοτ. Εἰς τὸ
ἐμπαθῶς θεμελιώσαντες τὸν πόνον ἡ τῶν ἁγίων. Ὁ θεσπέσιος ἐφ'
ἑβδομάς. Ἀδελφοί, ἀναμιμνήσκεσθε τὰς πρόθεσιν ἡμέρας.
Εὐαγγέλιον καθ' ἑσπέραν. Εἶδον ὁ ιώνιος. Πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ
ἐν ἐμοί. ζήλῳ νυσσόμενος τ'. Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον
Τῇ ἁγίᾳ ἀποστόλῳ Τιμοθέῳ, καὶ τῇ ἁγίᾳ ὁσιομάρτυρι Ἀναστασίᾳ 22
τῇ πέρσῃ. Ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἑωσφόρου τιχθέντα. Εἰς τὸν ιώνιος
ἐκέκραξα Προσόμοια τῆς ἁγίας γ'. ἡ δὲ μάρτυρος γ'. ὅτε ἦχος πλ.
ᾧ θεῷ προσωμοίωσε. καὶ νῦν θεοτ. Εἰς τὸν ἦχον τῆς πήχυς. Καὶ
ἦχος ἰδιόμελον τῆς ἁγίας ἐκ πάσης ὑπ' ἦχος α'. Τοὺ ἐν
ἔπεσι τὸν σοφὸν. Δόξα τὸ μάρτυρος. ἦχος β' Ἐμμανουήλ χειρὶ. Καὶ
νῦν θεοτ. Προσόμοιον ἦχος δ'. Χεροὶν ἐκ τοῦ ἐπουράνιος. καὶ ὅμοι
ως οσ ιώνες. Εἰς τὸν ὄρθρον ἀναμιμνήσκεσθε τὸ ἐγκώμιον τῆς ἁγίας
μάρτυρος. ἡ αὐτὸ τὸ μαρτύριον τῆς ἁγίας. Κανόνες τῆς πήχυς. ἡ ᾠδὴ
α' ἁγίων, ἡ δ'. Εἰς τὸν ἦχον ἐν γῆσι τῆς πήχυς. Δόξα ἦχος πλ. α'.
Ὅσοι πάτερ, ἡμῶν μιμηταὶ καὶ χαρᾶς μέτοχοι. Καὶ νῦν θεοτ.
Εἰς τὸν ἀναβαθμὸν. Ὁ θεσπέσιος πρὸς προθέσεις α'. Τείνων προθέσεις.
χάσιν ἔχω τῷ θεῷ ὦ πατρὸς. Εὐαγγέλιον καθ' Ματθαῖον. Εἶδον
ὁ ιώνιος ὅτις ἔκλαυσε μαθηταῖς. Ἰδοὺ ἡμῖν ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς προβάτα
ἐν μέσῳ λύκων τὸ τ'. Εἰς τὸν ἑβδομάδος. Μαθόντες. Κοινωνικὸν Εἰς σύναξιν
Τῇ ἁγίᾳ μεσομάρτυρι ἀναβαθμῶν ἡ ψηφισθεῖσα ἀμνείας. Ἐπὶ τῷ
Εἰς τὸν Κύριε ἐκέκραξα. προσόμοια τῶν ἁγίων ὡς τ'. Δόξα ἦχος 23
πλ. δ'. Τὴν ἐν χερσὶν κλεαχὼς στεφάνῳ. Καὶ νῦν θεοτ. Εἰς τὸν ἦχον
τῆς πήχυς. Δόξα ἦχος α'. Τὸν δαιμονικὸν μεσομάρτυρι ἡ ψηφισθεῖσα
νῦν θεοτοκίον. Προσόμοιον ἦχος δ'. Κήρυκα σοφόν, καὶ ὁσιομάρτυρι
οσ ιώνες.
Εἰς τὸν ὄρθρον ἀναμιμνήσκεσθε τὸ μαρτύριον

αὐλὼν δόσις λύ. Κανόνες ἐπὶ πάσχα · κϛ' ἑῶν ἀρίων. Εἰς ἐπὶ
ἀναφορὰν · ὁ ἀπόστολος πρὸς Φιλιππησίους · ἀδελφοί · ἡμεῖς γὰρ
περιτομὴ οἱ πνεύματι θεοῦ λατρεύοντες · εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον ·
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ · ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορί-
μων · οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχυας καὶ
Τῇ ὀγδόῃ μηνὸς ἡμῶν Ξανθικοῦ · ἡλικοστὴ ἀπὸ τοῦ πάσχα · ἀπὸ
τῆς ἐξόδου τοῦ λαοῦ ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου · ἀναμνησθῆναι ὑμᾶς αὐτῆς ·
Τὰ ἐν ἄρτοις παρὰ ἡμῶν ἑστοιὰ τὰ στιχηρὰ · εἰ ἦχος πλ
γ΄ κατανυκτικὸν · ὅταν τῆς ἐμῆς ἁμαρτίας τὸ πλῆθος ἐννοήσω ·
Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ προσόμοια · ἐξ τὰ ἐν τῷ μεγάλῳ
ἦχος δ΄ · Ὡς φῶτα ἐκλάμψωμεν · δόξα ἰδιόμελον τὸ ἄρτι ·
Καὶ νῦν θεοτ. εἰς τὸν τάφον προσόμοια ἦχος β΄ · Θέλεις τὸ σῶμά σου ·
Δόξα ἡ νῦν ὅμοιον · Τὸ ἀδύνατον μὴ ἀσθένημα ·
Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ · Μεθ' ἡδονῆς σεσωμικοὶ τὸ
Μακαρίου ἄνδρ. · εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα προσόμοια ἦχος α΄ ·
Πανεύφημοι μαθηταί · Πάλιν γρηγορεῖτε λέγει · Καὶ ἔλκει ἦχος
β΄ · Πόθεν ἀθῴωσιν εὕρωμεν · ὑπὲρ ἡ · Δόξα ἦχος πλ δ΄ ·
Πληγὰς χιλιοπλάστους · Καὶ νῦν θεοτ. Θεοπρεπῶς τῶν θεσπεσίων ·
Εἰσοδος · προκείμενον · τῆς ἡμέρας · Καὶ τὰ ἀναγνώσματα τὰ
κανονικὰ · Μηνὶ ὀγδόῃ μεθ' ἑρμηνείας τὰ χαρισά · Εἰς
τὸν ψαλμὸν ἰδιόμελα ἦχος α΄ · Δόξα Ἰδιόμελον τὸ ἐν τῷ μικρῷ
ἑσπερινῷ · Εἰς τὸν τάφον θεοτόμια ἦχος πλ α΄ · Χαίρεις ἁ
ἀπήνατε ἀγγέλοις · Δόξα ἦχος πλ δ΄ · Τὰς καρδίας ἰδοὺ σοφοὶ ·
Καὶ νῦν θεοτ. · Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἐν ἄρτοις · Προσόμοιον
ἦχος α΄ · Ὀπτασιακὸς ὡραῖος ὁ τῆς θεοφάνειας · ὑπὲρ Καὶ ὁ
θεοδίκης παρθένε ἀπαύ. · Ἀναγνώσεις εἰς τὸν συναξάριον δύο
τὸ ἄρτο. · τὸ ἡ ἀρχή. " ὡς ἔθεμεν τὰ ἡμέτερα · δόξαν
γ΄ · Ὑπομένοντες Καὶ ἡ ἐκτενὴς · Ἀναβαίνομεν ταῦτα πάλιν ἀπὸ ἄνω ·
Εἶτα ἀπόλυσις · Οἱ ἀναβαθμοὶ · Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην ·
Εἶπεν ὁ κύριος, ὁμὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν
τῶν προβάτων · Δόξα τοῖς δ΄ ἑσπερινοῖς · Ἰδιόμελον · ἦχος
πλ β΄ · Ἐσχίσθη ἡ κτίσις ἐν ἀθεσίᾳ · Ὅτε καὶ τὸν τῆς θεότητος
μεγὶ ἐν ἄρτοις εἰς τ΄ · Καὶ ὁ ἄρτος Κανόνες δύο εἰς ἡ · Κανὼν
βαθὺς Χείρου ἀθροίσθητε · ἐξαπορηθεὶς ὁ ἄρτος ἡ θεοτ. · Εἰς
τὸν ἅγιον πᾶσα πνοὴ · ἡ ὑπερφυὴς θεοτόμος ὁ ἄρτος κοσ δ΄ ·
δεξιὸν ἀγγέλου.

δολεσπότης β΄ ά. Δόξα ἦχος α΄. Τὴν γένεσιν τὸ πολύμβλυς καὶ νῦν
θεῶν δοξολογῶμεν μεγάλη τῇ ἀσάλγεια. διόδια τῇ ἄρον ἔξεσι τοῖς
ἀδίκοις. ἐξ ἧς ἐγκύπτων Ἰωσὴκ τῇ ὑπὲρ τὸ κανόνος τὸ ἄρτο
ὠδὴ γ΄ τῇ ζ΄. Θεάσεσθε προ Κυρίου ἀ. ἀλλήλοι, ὅτι ἐ
καίρω ὀλίβῃ ἡ φαντάσεως τὸ πολύμβλυς. ἴδετε νοσμοδέσμα ιβ΄. Ἐν
αγγέλοις Κύριε ἰωάννου. Εἰρὴν ὁ κύριος ἐμὲ ἡμῖ ἡ ὄνεα. Κοινω
νικόν. Ἐμὶ μνημόσυνον αἰώνιον.

Τὸ ὄσιε πάτερ ἡμῶν Ἰωαννικίε, ἡ ἡτ σιωδίας αὐλὸ ἡ ἄλλοτο 21
θία ὡς σύντομος. Προσόμοιον. Θεὸς ἰῶν παλαίων ἡμεῖ 26
ἐξ ἧς ἐν ὄρθρου ἀναριώσκεθ ὁ βίβ αὐλῶν ὁδοὺς ἄλο.

Ἐπαναστασίμον τὸ χαίρατε τὸ ὠ ἄγγελος παλαὶ ἡμῶν ἰωάννα τὸ χρυσο πγ
στόμου Μητροπολίτου Κωνσταντινουπόλεως μελῴδ ἐν σεσομιακοῖ ὁ Μακάριος αὐτὸ. 27
Εἰς β΄ νύκτες ἐκύκεσεν ἐξῶμεν ἔχος π΄ ἐπτάστους ὅλο. ἦχος
δ΄. Ὡς ἀληθῶς εὐμαθὴς ἡ Θεῖ ἔνδοξε ἱερεῦς. Δόξα, ὁ
ὠδὸς. Σοὶ ἔσπευσε χοιστοῦ. Καὶ νῦν θεοτόκε, Θεὸν σὲ ἐτέκο
τωρ δαβίδ. Εἰρὸνδς. Προκείμενον τῆ ἡμέρας καὶ ἡ ἀναγνώσ
μαθ. Εἰς τὴν γῆν. Ἀλληλούϊα χος α΄. ταῦτα.

Ἀγάπησε σήμερον, ἡ ἐκκλησία τὸν θεὸν, χαμενευμένη τῇ χάεσι,
καὶ σοφῶς παιηγύρει, ἐων ἑρδοδόξων τὰ σημεῖα, ἐξεῖ τῇ ἐ
ποιόδῳ τὸ ἡμῖ χαιράσσει, ἰωάννη χευσόστομε. καὶ δοξάζει 11
χειστὸ, τοῖ θεῖ σὸ παρεσχόνα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. ἦχος β΄.

Ὡσπερ πασσάλῳ φαίνατος. ὡσαυτῶ ἰωὴλ τῷ παιῆτῃ, τὰ θεῖα νῦ
παιορύτ, τῶν σήμερον τῇ ἐπαινόνδε, μυρικῶς ὡς ἰωὴλ τὸν
ἰωάννη, θεῖα προῆκε τὰν ἑτεήμην ἐοὶς ἑσχὸς καὶ πιστοῖς.
πολυθνα νῦν ἀναθεύμασι. ἐοὶ ἔστιν ὡς ἔμεναν, τῆς ζωῆς
ἀνθρ ἐαίμασι. χειστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. ἦχος δ΄.

Πάτερ χευσόστομε. ὡς πόλεως θεόδωρε, σὺν θῆς ἐνθῆ μυρικῶς
ἐξερχόμενος, ἐκ ἀρχὰς ἱδόπερες, ἀλλεμαν ἐοὶς λόγοις, ἐκ τὸν
τὰ σίεαθα, παθὼν μυρικῶς καθηρόδοτας, τῆς παρχεύσης ἀδα
σταλία σε, διὸ τὴν ἐπαινόνδε ἐων θῆων ἡγιάσατο, ἡμῖν
σαφῶς ἐσηλογεαθόπας, ἐ ἐρεσθένις σωθῆναι ἐᾶς ψυχᾶς, ἰωάν
νη τῶν ἀνυμνούντων σε. Δόξα ἦχος τῆ θ΄.

Ἐκ νύχτης ἡ χαεῖς ὠρθρίσατο, ὅσε πάλε; ἐκ χόνος παρεπέδη
τὸ χειστὸ ἐπιλησῆας. ἀλάκτων τὰ χρῆκα πρόβατα, πεφόβη τὸ
θεῖα δ᾽ ὁμοσπόν, ἐν μιᾷ ἀγέλῃ. Καὶ νῦν θεοτόκε
Εἰς β΄ ὕμνοι προσόμοια ἦχος πλ α΄. Χαίροις ἀσπόρως

Τεταγμένος ἀνάγκης χάριτι. Καὶ τὰ ἑξῆς ὡσαύτως μέχρι τέλους.
Ἀντὶ τοῦ τῇ ἀγωνίᾳ. ἡλαττώθη τὸ Μακεδόνος αἷμα διὰ τὴν
πληγήν. εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἡ ᾠδὴ προσομοία ἦχος δ'.
Ὡς γένοιτο τὸ μέλλον. Τὰ τῆς κτίσεως ἄρτα. Δόξα ἦχος
β' ἦχος πλ. β'. Τὰς μυήσεις σημείου τὰ πολλαπλᾶ σταλάγματα.
Καὶ νῦν θεοῦ εἴσοδος, καὶ τὰ μακαριστήρια. Τῆς ἀνωτέρω εἰς
τὴν ἱερὰν ἱερομνήμονα ἕως ἄρτου. Δόξα ἦχος πλ. α' Σαγηνεύσαντες
ἐνοστήσωμεν ἀσφαλῶς. Καὶ νῦν θεοῦ ὁμοίως ἡγιασμένοι. Εἰς
τὸν στίχον προσόμοια ἦχος πλ. α'. Χαίρεις ἀπλανῶν. Δόξα ἦχος
πλ. β'. Ἐξηχήθη ἡ χάρις. Εἰς τὴν ἀληθῆ ἕως ἄρτου. Τὸ
σαθρὸν ἦχος α'. Τὸν ἕως μεγίστης φωτίσεως τῆς ἱερομήτορος θεοτόκου.
Καὶ ὁ θεοδίκος πατὴρ ἅπας. Ἀνάγκην ἐπιφέρων
ὑπὸ τὸ ἐγκαίμιον Ἰωάννου ἀρχιεπίσκοπος. Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὰ καθ'
ἡμᾶς, καὶ ὁ πεντηκοστὸς. ἠνέῳγη. Δικαστὰς ἕως παύλα β'
ἔτη. Οἱ ἀναβαθμοί. Εὐαγγήσω. Τὰ χρυσοτήμητα. Δόξα Τοῦ ἑνὸς
ὑπάρχειν. Καὶ νῦν Τοῦ τῆς θεοδόκου. Τὴ ἱερᾷ τροπῇ. ἦχος πλ. δ'.
Ὅσοι παλαιᾶς εἰς πάντα τελεῖν ἐζηλώθην ὁ ὄρθρος ἡμῶν.
Κανὼν τῆς θεοδόκου. Καθ' ἕως ἄρτου οἱ δύο. ὡς τὸ. Καλλοσύνη
χέρσου ἀνυσσοβόνου. Εἰς δὲ αἴνους. Πάσα πνοὴ. Τὸ ἀλληλουϊάριον
προσόμοια ἕως ἄρτου ἦχος β'. Πάσης ἀληθείας τέλεσμα.
Δόξα Ἰδιόμελον. Σήμερον. Καὶ νῦν θεοτοκίον. Καὶ νῦν θεοτοκίον
ἐκ τῆς ἑωθινῆς. Σήμερον ἕως ἕως. Δοξολογία μεγάλη
ἐν τῷ ἀναστάσιμα. Διὰ τὸ καὶ ἄρτι ὑπὸ ἀνθρώπου ὡς θεοδόκῳ
μέλει. Ἀλληλουϊάριον ἰδιόμελον ἕως ἄρτου. Θεὸς τὸν ἀνθρώπινον
τύπον. Καὶ νῦν ἕως ἄρτου ἕως ἄρτου ἦχος γ', καὶ τὸ. Ὁ λόγος
σὰρξ ἐγένετο. Δοξολογία, πολίτευσαι τῆς ἐγκρατείας ἀκριβῶς καὶ ὑ
σθητε. Εὐαγγέλιον καλὸ Ματθαῖον. Ὑμεῖς ἐστὲ ὁ φῶς τοῦ
κόσμου. Κοινωνικόν. Εἰς πάντα τελεῖν ἐζηλώθην ὁ ὄρθρος αὖθις. 31
Πᾶν ἄρτου καὶ θαυμαστῶν ἀληθείαν. μέχρι καὶ Ἰωάννου. 31
Ἐκέκραξα εἰς ὁ Κύριε ἐκέκραξα Προσόμοια ἕως ἄρτου. ἦχος
πλ. Τὰ ἑαυτῶν ἀγαθὰ. Εἰς τὸ. Δόξα ἦχος πλ. δ' Δυνάμει σου
ὑψώσεως. Καὶ νῦν θεοῦ. Εἰς δὲ στίχον τῆς ἡμέρας. Δόξα ἦχος β'.
Δόξα τῶν ἐσταυρωμένων ὁ ὄρθρος. Καὶ νῦν θεοτοκίον. Τὴ ἁγίᾳ.
Τὰ θαυμαστὰ τῶν ἄρτου μαρτύρων. Εἰς δὲ ὄρθρου ἀπαρχὴ ἀπὸ
τὸ μαρτύριον αὐτῶν ὅλους δύο. Κανὼν τῆς πάσχα. Καὶ
τῶν ἄρτου καὶ τὸ. Τὸ, ἐξεστηγόμενον ἕως ἄρτου. Εἰς

ὦ ἢ ὄψον προσφάγιον σε, ἢ τῶν παθῶν ἀχλυώδη νύκτα σοφέ, ἢ καθαίγασον καρδίας ἡμῶν.

Τῆς γῆθεν γεωργίας τρίμμα πεπήρωσον, ξενίσμενον δὲ ἄβροις τὸ σεσηρὸ μαρμένιν, τρύφου ἀνιαθήκας ἐξ ὧν ὀσφρόν, γλῶσσαν ἀσεμνόμεθα, ὦ ἵλαις καρδίαις ὑμῶν ἐμπύρευσον ἡμᾶς, τῶν δαιμόνων σε καρδόμενοι. Δόξα πλοῦτε πᾶ σ.

Ἐπόψεμε σήμερον ὡς ἄσπρα ἐωσφόρος, ἡ σεβάσμιος πανήμερος τῆς ἀβροφόρου, καλλιφθόγγως πάντας ἵλαις αὐγαῖς ἐπὶ δαιμέα τῶν αὐτόν. διὸ οὖν οἱ πανήμερα κόσμοι καλέχομεν, ἵνα σε ἐῶ ἵλαν ἐπαγάσωμεν αὐτὸ συνδεήσωμεν. Ἵνα ἵλαν παθημέ σων ἴασιν κεμπορεύσωμεθα. δαιμὸν γὰρ τὸ πάντας ἀτενεσθῆναι, Τειρεσίου ὁ τῆς ἀμπελῶν ἐκφυτὸς ἐξόνυμος. κἀ ἀρεσθῆναι ἐκ ἡμᾶς τὴν Τειρεσίου, ἐλπίσατε τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Κἀ νῦν Θεόδωρος ρωνᾶλε τὰ γεγεσμένα. Δοξολογία μεγάλη. Κἀ ἀπολύομεν τὸ ἅγιον χειρόγραφον τὸ σωζόμενον ἐν τῇ Μονῇ ἡμῶν.

Εἰς τὴν χειρόγραφον τυπικὴ Κἀ ἐπὶ τὸ προσορθρ. κανὼν ὠδὴ γ. Κἀ ἐν ἀρτ ὠδῇ ζ. Ὁ δεσπότης πρὸς ἐμᾶς. Ἀθλητοί, τοὺς ἁγίους πάντ ἐν θεῷ. Θεοτ εἰς τὸ μητρόθεον. Εὐαγγέλιον καθ' ἑκάστ. Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτ μαθηταῖς. Ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν ἐπ ἐξουσίαν τῶν σαββάτων. Κ. τ. λ. Κοινωνικὸν ἐς ἐπιμόνιον ὁ ὢν.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τῆς ὑπαπαντῆς τοῦ Σωτῆρος.

Εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ προηγήται ἡ ἀνάμνησις Εὐαγγελιστοῦ, ἀγρύπνει ὁ λαὸς τῆς ἑορτῆς. Ἀποδημίας δὲ μόνου τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον.

Εἰ δὲ τύχῃ ἐν Κυριακῇ ἡ τοῦ θεοδόσιου πῶς γαμβρός. Χεῖρ ἰσχύσεν. ὅτι ἐὰν ῥάδιον ἡ ἑορτὴ τῆς ὑπαπαντῆς τῇ Κυριακῇ τοῦ τελώνου καὶ φαρισαίου. ἢ τῆς ἀσωτίας, ἢ τῆς ἀποκρέω, ἢ τῆς τυρινῆς. Ψάλλεται ὅλος ὁ ἀκολουθία. Ἐν τῷ μικρῷ εἰσοδικῷ. ἐγκρεῖ προσόμοια τῆς ἑορτῆς. Δόξα ἦ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἐς ὃν ἐγκρεῖ τὸ ἀναστάσιμον ἐγκρεῖ. Κἀ τὰ θεοτόκια τῆς ἑορτῆς. Δόξα ἦ νῦν ἁγίου. Ἐπὶ ὄψει ἀπόστολον καὶ ἀλληλούϊα ἀναστάσιμα ὅτε τὸ ἀλληλούϊα ἐν τῷ μεγάλῳ εἰσοδικῷ. Δόξα καὶ νῦν ἀδόμενον τῆς ἑορτῆς ἀπολύσεως τῆς ἑορτῆς. Κἀ ἀπὸ ἄρτι. Κἀ ἱστάμεθα ἐς τὴν τελετήν.

Ἐν σὶ τῷ Μεγάλῳ ἐαυτοῦ· γλῶσσῃ δ' Μακεδόνες ἀπὸ κῆ ὄχλου δ' κὰ
δόμος· ἐνδα δ' ψυχῆ δ' παντήκοντες, γλῶσσαις δὲ ἀνοσβαίνοντα.
Μετὰ δ' τὰ εἰρημένα ἀναγινώσκῃ ὅλον δ' καὶ δοκεῖ ἀπόμενος.
Εἰς δ' Κύνος εἰσίκεσθε ἐξαμῆν εἰχος οἴκος· κὰ γλῶσσῃ ἀναστάσεως δ'
ἦλθε γ· Τὸ ἑρμηνεῦε γ· κὰ τῆς ἑρμῆς δ'· Δόξα τὸ ἑρμηνεῦε· κὰ νῦν
τῆς ἑρμῆς· ἐξιστῆς· Τὰ διαπορώμενα τῆς ἑρμῆς· εἰς ἐν γῆν· Τὰ
ἰδιώματα τῆς ἑρμῆς· κὰ τὰ ἰδιώματα τὸ ἑρμηνεῦε· τὰ εἰς δ' ἄνω.
Δόξα τὸ ἰδιώματος· ὡς δ' ἄνω δ' ἑρμηνεῦε· κὰ νῦν τῆς ἑρμῆς· ἐξιὸν
ἔχον· τὸ δ' ἀναστρόμενον τὸ ἦλθ μόνον· κὰ τὰ ἰδιώματα ἀπὸ τῆ
χα τῆς ἑρμῆς· Δόξα τὸ ἑρμηνεῦε· κὰ νῦν τῆς ἑρμῆς· ἐξὶ τὰ
λόγιον τῶν ἀρίων· Ἑρμηνεῦε τῆς ἑρμῆς· ἐπιστέλλω· Καὶ
ἀνάγκασις τῆς ἑρμῆς· εἰς δὲ Δαμασκηνοί· Ἐγὼ δ' ὅλον εἰς δ' δε
ὁ κύριος Γρηγόριος δ' ἀναστρόμενος δὲ· κὰ τῆς ἑρμῆς ἐμοὶ δὲ·
Εἰ τὰ δ' ἐχθρομένα τὰ ἴδιόπρεα ἀναστάσεως καθημένα δ' ἦλθ·
Δόξα ἡ νῦν θεοδόσιος δ' ἀδεκνύμενος· ὃν δὲ Τὸ ἔλαβεν ῥῆγμα ἐπίστατο
καθ' δι' ἦλθε δ' ἔχαρι· ὅδε ἔμενα· εἰς τὰ δ' ἐχθρομένα ἀπὸ
τῆς ἑρμῆς δὲν δὲ ἐχθρομένα· ἀναγκάσεις τῆς ἑρμῆς· Ὅπου δ'
λόγος· Τὰ ἀναστάσεως ἀληθεύοντα· ἦν δὲ σκοπὸς δ' ἦλθ· ἡ καθημερὶ
ἑρμῆς· Οἱ ἀναβάσεις δ' ἦλθ· Πανηκόσμιον τῆς ἑρμῆς· ὡσαύτως
ἡ διάγγελον· ἡ ἰδιώματος πανηκοστοῦ· τῆς ἑρμῆς· Οἰκουμένης.
Ἀνάστασις καὶ δ' ἀγγέλῳ· Ἀφ' τῆς ἑρμῆς· ὁ θεὸς καθ' ἕκαστον
ἡμῶν ἐλ τ'· ὁ γαμβρὸς εἰς δ'· Καὶ δ' ἑρμηνεῦε εἰς δ'· Καλβαρία
τῆς ἑρμῆς χαρὰ ἀνοσβένει· Ἀπὸ γ' ὧδε ἐσμεν δ' ἑρμηνεῦε· ἡ καθημερὶ δόξα κῆ νῦ τῆ ἑρμῆς· ἀφ' ἑκάτης· Καὶ ἀνάγκασις
καθ' ἰδικοῦ τῆς ἑρμῆς· Ἐν ᾧ δ' ὡσὶ ἡ ἡμερίδες ἀναγκάζει·
λά· τῆ πανήμερον τῆς Μοῦσης· ἀπὸ δὲ· ὁ λαὸς καὶ ἐμβάθ·
ὅδον τὰ μεγαλωσύνα τῆς ἑρμῆς· ἀναλάβησθε ἐξὶ· ὅδος
καθ' ἡμερινοῦ ἔμε ἡ ὁδὸς· Καὶ ὁ ἑρμηνεῦε καθ' δ' ἑρμηνεῦε· Δ'·
Τὸ ἄγιος κύριος ὅδος ἡμῶν μόνον· αὐτὸ δ' ὑγιὲς κύριος δ' ἐσμεν·
Εἰ δὲ ὁ ἐξαποστελλόμενος τῆς ἑρμῆς ἐπιστέλλω· ἐσθιεν γὰρ ἔξε
πασχάβου· δ' ἀγγέλῳ· ὃν δὲ δ' ἀναγγείλει ἐσθιεν ἀνθρώπῳ·
Εἰς τὰς ἁγίας πάσα πιεῖν· ἀναστάσεως δ'· Καὶ τῆς ἑρμῆς δ' δ'
προσφέρεται· Δόξα τῆς ἑρμῆς· Καὶ νῦν ὑπαγόμενος· Δοξάζω
Να μεγάλῳ· Καὶ ἡ ἀγωνία ἔξω τοῦ κοιμητηρίου· γλῶσσα
ἡμῶν δ' τὸ ἀναστασιακὸς γλῶσσαν ἰδιὸ ὀκλεῖ ἡμερίνου· θεοδόσιος

(a) Τὸ ἀναστασιακὸς διαγγέλλει· ἡ ἀποδημία δ' ἄγιος ἀναγγείλει·
ὅδος τῆς θεοδόσ· ἡ νῦ δ' αὐτὸ· ἡμέρου τῆς ἑρμῆς

των ἁγίων πάντων. Τοῦ παγκοσμίου σήμου, ἡ λοιπὰ. Ἐὰν ὦσιν ἐν ἔτει λεπτόμηνον τὸ ἀπαρτισμοῦ ἡ τῆς ἑορτῆς. ἡ νουμηνία ἡ κυριακὴ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν ἡμιβρώσιμον ὀλιγοκαιρίσμοι τὸ ἄγιον τῆς δ'. Τῆς ἑορτῆς ἡ γ' ὠδή. ἡ τὸ τετράδιον ἡ ε'. Ἀποστόλου ἐναγγέλιον τὸν τῆς κυριακῆς ἦθος τῆς ἑορτῆς. Κοινωνικὸν ἀντίφωνον. πλὴ τῆς ἑορτῆς. Ἐξαπόστειλον κύριος τὸ σῶμα ἐν αὐτῷ. Περὶ τῆς ἀπολύσεως - εἰ μὴ ἡ τῆς κυριακῆς τὸ ἀπόστολ ἡ τῆς ε'. γ' δ' ε' ἡ τῆς ἀπολύσεως.

Χαῖρε νύμφη, ὅτι εἰ μὴ ἡ ἑορὴ τῆς νοεμβρίου τῆς κυριακῆς τὸ ἀπόστολ τῆ δεκάτη ἡ τῆ δεκάτη τῆς ἀπολύσεως, ἀποδίδομ τῆ δεκάτη τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος. Εἰσὶ μὴ ἡ δ' ἡ τῆ ε', ἡ τῆ παρασκευῆ ἡ τῷ σαββάτῳ τῆς ἀπολύσεως, ἀποδίδομ τῆ γ' τῆς ἑβδομάδος. Εἰσὶ μὴ τῆ σφαγῆ ἡ τῆ παρασκευῆ, ἡ τῷ σαββάτῳ τῆς κυριακῆς, ἀποδίδομ τῆ κυριακῆ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος. Περὶ τῆς ἀπολύσεως.

Εἰς ὄρθρον τῷ σαββάτῳ ἐῶν ψυχῶν.

Χαῖρε νύμφη, ὅτι ἐὰν μὴ ἡ ἑορὴ τῆς νοεμβρίου τῷ σαββάτῳ ἐῶν ψυχῶν ἡ μεσόπορος. ἡ ἡ ἀσώδος αὐτῆς. ἡ ἀκολουθία τῶν ψυχῶν παραλαμβάνομ τῷ σαββάτῳ ἐῶν ~~ψυχῶν~~ ἀλλὰ τῷ σαββάτῳ ἐῶν ψυχῶν. Ἐὰν δὲ μὴ ἡ τῷ σαββάτῳ ἐῶν κυριακῆς. ψάλλομ ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων παλαιὰν μετὰ τῆς ἑορτῆς ὅμοῦ. ἡ πλὴ ἡ τῆς β' τῆς κυριακῆς.

Χαῖρε νύμφη, ὅτι ἐὰν μὴ ἡ ἑορὴ τῆς νοεμβρίου τῆς δευτέρας τῆς κυριακῆς. Οὐ δὲ τετράδιον ψάλλομ, ἀλλὰ πάντα τῆς ἑορτῆς εἰς τὸ ἑσπερινὸν ἡ τῷ ὄρθρῳ. πλὴ δὲ τετράδιον ἀκολουθία. ψάλλομ εἰς μίαν ἀποδύτησιν χαμαιζήλων.

Ὡσαύτως, ὡς μὴ ἡ τῆ δεκάτη, ἡ τῆ παρασκευῆ τῆς κυριακῆς. Ψάλλομ δὲ τετράδιον ψάλλομ τῆ μὴ δεκάτη. εἰς τὴν παρασκευῆ ἐσπερινὸν ὡς, τὰ δὲ τετράδιον σφαγῆ τῆ δεκάτη. ψάλλομ δ' ἐν ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ἀδιάφα χωρὶς τετράδιον. ἀλλ' ὅλ' μεγαλυνάρια ἑσπερινά. Περὶ μετρόδιον. τῆς νοεμβρίου.

Χαῖρε νύμφη, ὅτι εἰ μὴ ἡ ἑορὴ τῆς νοεμβρίου μεσόπορος τῆς κυριακῆς εἰ μὴ ἑβδομάδ τῆς κυριακῆς. ἐξαπόστειλον κύριος τὸ σῶμα ἐν αὐτῷ. ἡ τὸ ἄγιον τῆς ἡμέρας γ'. δόξα δ' ἄγιον τὸ ἦχ, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. εἰ δ' μὴ δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. ἐξ οὗ τὸ ἦχος τὸ ἴδιομελον τῆς ἡμέρας δίς καὶ τὸ μαρτυρικὸν δόξα ἡ νῦν τῆς ἑορτῆς. καὶ ὑμνῶ ἐπὶ Τιλεαίᾳ, ἡ παρασκευῆ ἡ λεγὶς μεγάλης μελανίας μόνῳ. Ἐν τῷ ὄρθρῳ. Θε ὁ κύριος Τροπάριον τῆς ἑορτῆς. δόξα δ' ἄγιον τὸ ἦχ. καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἐξ ἀπὸ τὰ καθίσματα τῆς ἑπταηλίας. καθίσματα τῆς ἑορτῆς.

ὀκτάνυκτ.

ὁ πανὺ λπ̄ς ἑορλπ̄ς ικλά λπ̄ ἑρμπ̄ ϛῆς η· ἡ δ ἀρτ ϛῆς δ· ὅλα
δὲ ἐξὶ ἡ ὡδὴ λπ̄ δεσποτ, ϗλλ̄ς τῆς ἑορλπ̄ς μελά λπ̄ ἑρμπ̄ ϛῆς
ἕξη, ἡ λπ̄ δεσποτ ϛῆς η· λπ̄ δὲ ἀρτ ϕῶτα· ὡδὴ γ ὡδὴς πανὺ
τάκτη δ ἀρτ· ἡ καθ᾽ ἑκ λπ̄ δεσποτ ἡ ϖὶ τῆ ὁ ἐπιλογία· δόξα δ
ἀρτ, καὶ νῦ πεντ ἑορλπ̄ς· ἀφ᾽ ἑνὸς κοινάτου τῆς ἑορτῆς· ἐβδο
ϛηλάτου λπ̄ ἀρτ ἡ τῆς ἑορλπ̄ς· ἐξὶ δὲ ἐχον λπ̄ ἄνω· ἡ ὑπακ
ϗον λπ̄ ἡμέρας διὶ ϗὸ μαθητικοῦ· δόξα ἡ νῦ λπ̄ς ἑορτῆς·
Καὶ ἐν τῇ ἱερᾷ δὰ ἡ παρασκευή· ἡ γ μεγάλης μετάνοιας μόνον· ὁμοί
ως ἡ ἐν ταῖς ὥραις τεσσάρων ἡ κοινάτου τῆ ἑορλπ̄ς ϗελ̄ς·
μόνον δὲ ἡ λιτὴ μεγάλης μελῳδίας μόνον· ὁμοίως ἡ ἐν ϗλά λπ̄ ϖσκά
ἡ ἐν λπ̄ς ἀποδείπνοις· Εἰ τύχη λῶ σαββάϗω λπ̄ς λπ̄ντ̄ς·

Χεὶ εὐλόγ· ὃν ἐὰν λύχη λῶ σαββάϗῳ λπ̄ς λπ̄ντ̄ς ἡ ἑορϗ̄ λπ̄ς ἐν
παρασκευῇ· ϗῇ παρασκευῇ ἑσπερινῷ ἐν λῶ μηνὶ ἑσπερινὸν ἡ
χρεὰ λπ̄ς ἑορλπ̄ς· δόξα ἡ νῦ λπ̄ς ἑορλπ̄ς· Προκύμενον ἡ ἡμέρα
τῆς ἡμέρας· ἐξὶ δὲ ἐχον λὸ ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας ἡ ϖὸ μαθητικοῦ·
δόξα ἡ νῦ λπ̄ς ἑορτῆς· τὸ ἀναγνώστου τῆς ἑορλπ̄ς ἡ ἀσώμνυος·
Εὐὰν δὲ ϗύχλ παπ̄νος· τῆς ἑορϗ̄ς, ἀπαντὴ ϗαρούσῃ, ἐν ϗῇ
ϖυκνῷ ἑσπερινῷ ἡ μεγάλῳ, καὶ ὄρθρῳ, ἡ ϗελουμένῃ· ἡμῖν λὸν
ὁσίων ϖατέρων ϗλεκτρικὰ λὸ ἡχοῦντ, μεταλάβλε ϖὶ ϖασα
σιωϖὴ ἡ ϗάχιϛλ μελῳδ λπ̄ ἀρτ τενέφωτος ἑορϗικῆς· ϗαρρο
μένης ἡ μεγάλης ἀβγελπ̄ς· ἐγκωμίνης ἡ ἐγκώς ϗελουμένης λπ̄
χειροτονίᾳ· καθὸ ἡ ὁ ἐν ϗῇ ἐκκλ̄σίᾳ ἡ ἀρτ χαιρετισμός· ὅλος δὲ
ϖὶ ϖαπ̄νῷ ϗὰ λπ̄ ἡμέρα μένων ἀρτι·

Ψάλλ̄ς δὲ ἡ ϖασσάλος ἀκολουθά μελῳδ ἀρτ τενέφωτος, ἡμῶν δή
ων ϖακέων ὅλως· ϖῇ ϖαμέϗῃ ἑσπερινῷ ἐβδόμῃς ἐ
κκλ̄σιαζα ἐνῶμεν ϖλῆϑ ὅλκα· ἡ ϗάχιϛλ ϖασσάλ χ· ἡ ἀρτ
τενέφωτος γ· καὶ ϖαν ὁσίων ϖατέρων ἱκέσιαι· δόξα ἡμῶν ϖατέ
ρων· καὶ νῦ λπ̄ς ἑορλπ̄ς· Εἴσοδος φῶς ἱλαρόν· ἡ ἡ ϖασσάλ ϖὸ ἡ
μέρας ἡ ὀδὸ ἡμῶν ὁσίων ϖατέρων· ϗλῆϑ δ μεγάλη ϕνλαϰὴ· ἐξὶ δὲ
ἔχον λὸ ἰδιόμελα λπ̄ ἡμέρας ἀβγλ· ἐπὶ ϗὸ ἀπόστιχα λῶ ἀρτ ἡμῶν
ϕωνῆς· καὶ δόξα λῶ αὐϑ ἀρτ· καὶ νῦ ϖασσάλοι ἰδιόμελα λῶ
αὐϑ ἠχ· ὑπὲρ ὅλων τῶν ἑορτῶν· ἀπολύσιον· Τῶν ὁσίων
ϖατέρων· Ὀδὸς τῶν ϖατέρων ἡμῶν· δόξα δ ἀρτ τενέφω
τος· καὶ νῦ λπ̄ς ἑορλπ̄ς· Εἰς ἐν ὄρθρου εἰς ἐξὶ ϑεὸς κύριος ἐπ αὐϑ
τεσσάρα· Μεγ ϖλὶ ἀναλογίαν καθίσματα ἐν ὁσίων ϖατέρων
· ἀπαντὴ· καὶ ἀνάμνησις εἰς ἐν ἐφεξῆς ἐν λόγ ἐν ὁσίων ϖατέρων

μεϑ

Εἰς τὰ β' ἀναβαθμὰ καθίσματα τῆ ἀπὸ τρίφωνος ἡ προσόμοιον.
Οἱ κανόνες ὁ προσόμοιος μελῳδεῖ ἀπὸ νῆς ἡ· ἡ τῶν ὁσίων πατέρων
νῆς ἡ· Καλλιόπη δὲ ἑρμοῖ τὸ ἰσωβ· Δόξα ἀναγινώσκεις ἡ ἡ β' ὠδὴ τὸ
χαρίεντ· ἦχος δ' ἡ· Καὶ νῦν θεοτοκίον τὸ β' ὠδῆς τὸ ἰσωβ· αὐτοῖ
ἦχος· ἦχος δ'· Ὅσοι πατέρα προσδοκίσατε ἐν πίστει ἡμῶν· Ἀπὸ
τ' ὠδῆς κανόνος προσόμοιον· ἀφ' ἑνὸς κοινάνων τῶν ὁσίων
πατέρων· Ἐξαποστειλάριον ἕως ἄρτι ἡ θεοτόκος· Εἰς δὲ ἄρτι
τὸ πᾶσα πνοὴ Ἰησοῦν αἰνείτω ἡ τὰ ἀπὸ τρίφωνος γ· καὶ λιτὴ ὁσίων
ὧν πατέρων γ· Δόξα τῶν ὁσίων· Καὶ νῦν προσόμοιον· Δοξολογία
μεγάλη ἡ ἀπόστολος· μετὰ ἡ ἡσυχάρια τὸ χερουβικὸν· ἐν ᾧ οἱ
μακαριστοὶ Εἰς ιβ'· ἡ τ' ὠδὴ εἰς ἡ· ἡ ἁγία θεοτόκος, ἡ ἁγία τὰ ἀπὸ
τρίφωνος· ἡ ἡ τῶν ὁσίων πατέρων· ἡ ἡ ὠδὴ μεθ' ὃν τὸ
αὐτὸ ἡ διπλοῦν· Ὁ ἀπόστολος Τὰ ἀπὸ τρίφωνος ἡ τῶν ὁ
ὡν πατέρων· Ψαλμὸς ἡ τὰ παγγέλια ἀμφότερα· Κοινωνικὸν
Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ δὲ σαββάτῳ τῆ τυεντῆ ἡ λιτὴ ἡ ἑορτὴ τῆς ἀναστάσεως· ἡ λιτὴ
ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ἀμήτως μόνη αὐτὴ ἰσωβ· ἐν
τῷ ὄρθρῳ ἡ τῆ χαιρέτα· παῦλα τῆς ἑορτῆς ὅλη μηνὸς ἑπτὰ
ἐτῶν· ἡ ὁ μέγας παῦλα ἐς σημειωθήσεται ὕστερον· πολίτων πα
λαιῶν ἀκολουθία· ἁγία τῆ ἡ μετὰ δ' ἀπὸ τρύφωνος.

Χοὴ ὠδὴ ἁ· ὃν ἡ λιτὴ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς ἐν τῆ ἑβδομάδι τῆς διακοσίης
ἡ ἐν ταῖς ἑπτὰ ἡμέραις αὐτῆς· Ἑωθινὸν ἐν ὁ κύριος ἐξήκεσας,
ἐγκώμιον τῆς ἑορτῆς εἰς ἡ· Τὸ δὲ ἀπὸ τὰ ἰχνίδος ἡ ἀκολουθία ἁγία
λιτὴ ἐν ταῖς ἀποδόσεσιν· ἡ προκαταλιτὴ μεθ' ὃν τὸ ἰχνίδος ἀπὸ·
Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· Εἰς δὲ ἐγκώμιον ὃν τὸ ἰδόμενοι ὃν τὸ ἰωσὴφ ὁ
ἡ Ἀριμαθαίας· Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· καὶ ἡ εἰς ἰδεάδα ἡ
παρθενικὴ· ἀποστιχὰ μεθ' ἡμέρας τῆς ἑορτῆς· Εἶτα ὁ κύριος ἐ
βασίλευσε μ'· Δόξα ἐν νῦν· Τὴν ἰσωλείαν· Εὐαγγελίου βασιλεῦ·
Καὶ αἱ ἐν μεγάλῃ μελαίναις μόνοις· Ἐν τῷ ὄρθρῳ θεὸς κύριος
Τροπάριον τῆς ἑορτῆς ἐν γ· καθίσματα τῆς ἑορτῆς· Οὐρανοὶ τῆς
ἑορτῆς εἰς ιδ'· εἶτα δὲ λιτὴ ὃν τὸ ἰωσὴφ ὠδὴ· Τῆς ἑορτῆς μεθ'
ὃν ἑρμοῦ Εἰς ἡ· ἡ ὃν ἰωσὴφ Εἰς ἡ· Τὴν δὲ ἰδεάδα ἡ παρθε
νικὴ· Ἁγίασθητι ἡ ὅλος ὁ κανὼν ὃν τὸ ἰωσὴφ Εἰς δ'· Εἶτα δὲ λιτὴ ὃ
τοιοῦτον· καὶ ὁλῶς· Καλλιόπη ἰοὶ ἑρμοῖ τῆς ἑορτῆς· Ἀπὸ γ' ὠ
δῆς καθίσματα ὃν τὸ ἰωσὴφ ὃ ἐν [illegible] ἐγκωμίοις· ἡ τῆς ἑορτῆς· Δόξα
καὶ νῦν

ἀφ' ἑνὸς κουλούρου τῆς ἑορτῆς κῆβι οἴνου. Ἐν τῇ θ' ὥρᾳ
ἡχολογήσῃ ἡ πομπεία. Ἐξαποστειλάρια τῆς ἑορτῆς δίς. Εἰς
τὴν ἁγίαν Πᾶσα πομπὴ προσόμοια τῆς ἑορτῆς δ'. Δόξα καὶ νῦν τῆς
ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη. Καὶ ἐξῆλθεν Ἡλειὰδ ἡ παιδισκὴ μεθ' ὅ
λου τοῦ λαοῦ Κύριε ἐλέησον μ'. Δόξα καὶ νῦν Τοῦ ἡμωΐσεως.
Ἐξαποστειλάριον βασιλικόν. Καὶ γ' μεγάλης μεθύσεως. Ὁμοίως ἡ ἐνάτη
ὥρεως Τροπαίου ἡ κουλούρα τῆς ἑορτῆς. μένει δὲ ἡμ γ'.
μεθύσεως ὡς εἴπεν. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν Τυπικὰ καὶ ἐν βίᾳ μακα
ρισμοῦ ἡ ἐνάτη ὥρα τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολον ἡ διαφυγίου
τῆς ἡμέρας. Εἰσὶ ἐξῆλθεν Ἡλειὰδ ἡ παιδισκὴ, ἑσπερινὸν δὲ
νεν. Λιτάνευε δὲ οἱ μακαρισμοί χύμα.
Τῇ τῆς ἀναστάσεως τῆς ὑπαπαντῆς, εἰ ὤχη ἡ σαββάτου ἔξωθεν τῆς
Εἰσὶ τύχῃ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ σαββάτου τῆς πεντ. Τῇ
παιδισκῇ ἑαυτῆς. Εἰς δ' ἡμέρας εἰσέρχεται τῆς ἑορτῆς γ'. μένει
τοῦ ἄρτου γ'. δόξα τοῦ ἄρτου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς δὲ
ρίζον Τὸ ἱλαρόμενον τῆς ἡμέρας ἀπαξ. μένει δὲ ἀπόδειπνα τῆς ἑορτῆς.
Δόξα τοῦ ἄρτου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἀποστόλων τοῦ ἀ
ρτου μένει τῆς ἑορτῆς. Εἰς δ' θεοῦ κύκλος Τροπαίου τῆς ἑορτῆς
δίς. δόξα τοῦ ἄρτου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς δὲ καθίσματα δέ
κα ἑπτὰ μέτρα, καθίσματα τοῦ ἄρτου διάκρισιν τῆς ἑορτῆς.
Οἱ κανὼν πρῶτος τῆς ἑορτῆς μεθ' ὧν ἑρμῶν ὡς π' μένει τοῦ
ἄρτου ὡς ξ'. Καλαβασία τοῦ ἑρμοῦ τῆς ἑορτῆς. Ἀπὸ γ'
ὥρας Ἰκετήσιον τοῦ ἄρτου ἡ καθίσματα δύο. μένει καὶ νῦν τῆς ἑορ
τῆς. Ἀφ' ἑνὸς κουλούρου τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ ἐνάτῃ Τιμω
θέου σ' ἠλάλησεν. Ἀλλὰ τὰ Μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς. Ἐξαπο
στειλάριον Τοῦ ἄρτου μένει τῆς ἑορτῆς. Εἰς δὲ ἁγίαν Πᾶσα πομπὴ
τιμᾶται ἐπὶ τοῦ ἄρτου ὄχλου. γ'. τῆς δὲ ἑορτῆς ἐσθῆτα γ'. δόξα καὶ νῦν
ἄρτου. μένει καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη. ἡ ἡ ἀ ὥρα εἰ
τὸ πάρθενος. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν οἱ μακαρισμοί. ἡ γ' ὥρα
τῆς ἑορτῆς εἰς ἱκέτευσεν. ἡ ἡ ξ' ὥρα τοῦ ἄρτου ὡς ξ'. Ἀπό
στολον ἡ παρρησία Τῆς ἡμέρας, ἡ τῶν ὁσίων πατέρων.
Κοινωνικὸν Τῆς ἑορτῆς. μένει τοῦ ἄρτου.
Τῇ τῆς αὐτῆς ἀναστάσεως, εἰ ὤχη ἡ Κυριακὴ ἔξωθεν τῆς πεντ.
Εἰσὶ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῆς πεντ. Τῷ σαββάτῳ ἑαυτῆς
ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ. Ἀπαντὰ τῆς ἑορτῆς. Ἐν δὲ τῷ

ἀγο

ἀγωνία γλώσσης ἀπροσιλέησε. Εἶλα τὸ καθόμενα ὅλου· δὲ γλῶσσέρ α'
καὶ μέχρι· Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα γλῶσσεν τὴν ἑρμῆ δ' γ' ἰδίμενα,
ἡ τὰ δεῖα πεσάμενα δῆβι αὐτὸ ἦχον· ἡ δ' τοῦ θεωσδε· Δόξα
τὸ θεωσδε· καὶ νῦ τῆς ἑρμῆ· εἰσόδες, δὲ προκείμενον Σοφίσεως ε'
βασίλεος, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑρμῆς· Εἰς τὴν ἁγίαν· Ἰδίμενα
γε τῆς ἑορτῆς, ἡ δ' ἰδίμενα δὲ θεωσδε τὰ ὑὸς δὲ ἅγιος· Δόξα δὲ
θεωσδε· Καὶ νῦ τῆς ἑορτῆς· Εἰς δεῖ ἦχον· Τὸ ἀναβάσιμον δὲ
πρῶτε δὲ ἦχε· καὶ δ' δεῖα δίδυμα τῆς ἑρμῆς τὰ ὑὸς τοῦ ἦχου·
Δόξα δὲ θεωσδε, καὶ νῦ τῆς ἑρμῆς· Εἰς τὴν ὀδοίπορον· τοῦ
ἁγίου, δ' προσόμοιον τῆς ἑρμῆς ἀναδίδε· Καὶ ἀνάπαυσιν τῆς ἑορ
τῆς· Ὁ ἐξαίρετος θεᾶς κύριος· Τελειόμενον δὲ νανακάσιμον ὅλ'·
ἡ τῆς ἑορτῆς ὅλ'· Μεθ' τὴν ἀπολογίαν καθόμενα ἀνάβασιμα·
καὶ νῦ τῆς ἑορτῆς· Μεθ' τὴν δ' Τῆς ἑορτῆς ὅλ'· Ἐσπερινικές·
Τὰ ἀνάβασιμα ἐκφωνήθενα· μὴ πάκος· καὶ καθόμενα τῆς ἑορτῆς· Οἱ
ἀναβαθμοὶ δ' ἦχε δ' ἀγίου, ἀλλὰ δ' πρῶτε ἀνάρωσε δὲ δ'
ἦχον· προκείμενον καὶ διαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· Δόξα τὴν ἑορτῆς·
ὁμοίως ἡ δ' ἰδίμενα Πεντηκοστάριον· Τὰ δ' τῆς μελανίας α'
κατζεύμενα, μεῖζον· Κανόνες τῆς ἑορτῆς ὁ σεῖρες, ἡ ὁ ἰαμβικός·
ὡς δεῖκα μετὰ ἐὼν ἁγίων· ἡ δὲ θεοτόκε ἐξόπισα· Καταβασία τῆς
ἑορτῆς· Ἀπὸ γ' ὠδῆς κανόνος καὶ δὲ ὄντος δὲ θεωσδε· ἡ καθί
σμα· Καὶ νῦ δὲ ἑορτῆς· Ἀφ' ἑνὸς κανόνος ἡ δὲ ὄντος τῆς ἑορ
τῆς· Εἰς τὴν ἁγίαν ὠδὴ Τιμοθέου· ὁ ἁγγέλε· ἀλλὰ τὰ μέγα
γνώσια τῆς· ἑορτῆς· Ἐξαποστειλάρια τῆς ἑορτῆς· Δόξα δ'
μόνος ὁ ἅγιος κύριος ὁ θεός ἡμῶν διὰ γ'· Ἐξαποστειλάρια τῆς
ἑορτῆς· Εἰς δ' θεωσδε· καὶ πάχε τῆς ἑορτῆς εἰς δεῖ ἦχος· Εἰσόδε
ὑπνου ἀναβάσιμον δ'· ἡ τῆς ἑορτῆς δ'· Εἰσόδεμα ἁγγέλε τὰ τῆς
ἑορτῆς δ'· ἡ δὲ δ' ἰδίμενα δὲ θεωσδε· Δόξα τὴν ἑορτῆς· καὶ
Νῦν ὑπερδόξεμα· Δεσπότα μεγάλε καὶ ἀόρατος· Καὶ
ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ καὶ κοινωνία· Ὑποστρέφοντος δὲ τὸ ἅγιος·
ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ἡ ἀναφορά· ἐν ἡ ἁγγέλε Τυπικά· ἐν δὲς μακα
σμοῖς· ἡ γ' ἐφῆ τῆς ἑορτῆς· καὶ ἡ ἐξ δὲ θεωσδε· Εἰσόδεμα
ὑπνου· ἡ δὲ δ' δὲ ἦχε ἀναφορά· εὐεῖδε· Εἰσόδεμα τῆς ἑορτῆς
ἀπόστολος καὶ διαγγέλιον· Εἰσόδεμα τῆς Κυριακῆς· καὶ τῆς ἑορτῆς· ὁμοί
ως ἡ Κοινωνικὸν ἀπὸ τοῦ νιπτῆρος· Καὶ τῆς ἑορτῆς·
Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς κύριος· καὶ ἡ ἑορτῆς·

[illegible] ἡ ἀναστάσιμα. ἡ ἑορτὴ καθὼς ἡ ὅλη ἡ πασχαλινὴ [illegible]
[illegible] λέγει δὲ ψυχικὸν ἀνάστημα ὁ ἡσυχασμός, ἀλλὰ τὰ θεο-
φόρα πάθη μᾶλλον τῶν ἁγίων παλαιῶν. μὲ ὅλον ὅσα λάβε αὐτὰ
μυστικὴν ἡ ἐνωτικὴ διαίρεσις. ἡ δὲ ἑορτὴ τῆς ἀναστασίμου
θεοτόκου δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν παννύχιον ἀγρυπνίαν τῆς Μονῆς Μεγί-
στων διὰ ἀναστάσιμα. Ψαλλίζουσι δὲ μόνον Τὸ ἀναστάσιμον
ἀπογευμάτων Τὰ ἀναστάσιμα Εὐαγγελιάρια. Τὸ ἀνάστασιν χαίρε
θεοφάνιον Θαβωρίου τὸ παννύχιον. Καὶ οἱ μοναχοὶ δὲν πᾶν
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Μεῖς τὸ λειτουργοῦμεν ἡ τὴν ὑπαχοὴ ἐν ὅλοι ὧδες
καὶ ἐκκλησίᾳ. Τὸ δὲ μυστήριον τῶν ἀζύμων μεῖς τὴ,
σαββάτῳ ἑσπέρας· ἡ δὲ τῷ σαββάτῳ ἐπάνω μεῖς δὲ
μυροφόροι ἑσπερινοί. Ὡς ὄβιν τὸ θεοτοκίον. Ἐπάνω δὲ τὴ
Κυριακὴν ἐωθινὸν, ἤχου δ΄ κανόνας. Εἰς τὸ ναὸν ἐκκλησίας
καθενὸς ἐν δὲ τὸ ἀπόλυσις διὰ τὴν ἀδούλου τῆς ἑορτῆς
ἀλλὰ ἀπόλυσις μεῖς ἐν ὁ Κύριος ἐκκλησίας ἱερεῖον ἡμῶν. Καὶ
γλῶσσαν τὰ ὡς ὁ ἅγιος τῆς ἑορτῆς δ΄. Τὸ ἀρτ ἡ ὅλης ζύμης
ὡς τὸ θεοῦ ἐστὶ. ἡ ὑμῖν ὁ ἐσωτὴρ· Δόξα ἡ νῦν τῆς ἑορ
τῆς· ἀναστάσεως ἡ πίστη τὸ θεατὸ σήμερον· μᾶλλ ἡ μεγάλη
εἴσοδος μὲ ὅλον τὸ σαρκοφόρον ἑορᾶς ὡς σύνδεσι, ἡ λαμπρὰ
νὰ τὸ ἔθος ἐγκαινὰ Προκείμενον τὸ Μεγα· Μὴ ἀσυχείσης τὸ
πρόσωπόν σου· Μεῖς ἐὰν ἔχομεν αὐτὸ ἐκκλησίας ἡ μὴ τὰ ἐρωτᾶ.
Ἐπὶ δὲ τὸν ἔχομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας Ἐξαυτῆς ἡ χαίρε σε
νύμφη ἀδύτου. Τὸ μαθητικὸν· Δόξα ἡ νῦν τῆς ἑορτῆς· ἀποδείπνου
θεοδόκε παρθένε· Δι΄ ἔρωτ μεγάλης Μεθύσεως· ἡ δὲ ὅλος ἀδιάλειπτος
ἡ ἑορτή· Εἰς δὲ τὸν ὄρθρον τὰ ἐν τῇ ἑορτῇ ἐκκλησίᾳ· ἐν
λαῷ πάντες τὸ ἀναστὰς· Πρὸ τῆς ἑορτῆς τῆς ὑπαπαντῆς
ἐν ᾧ ἡμέρᾳ τὸ δεῦτε ἐπὶ τὰ ἑβδομάδος ἐν ἁγίοις πατέρων.
Ἐὰν δὲ τύχῃ τὴ δεῦτε τῆς θεοῦ ἑβδομάδος τῆς ἅγιος τῆς
μεγάλης ἀποστολικῆς. Τὸ ὁσίου συμβαίνει μόνος ἐὰν ἐκκλη-
σιάζῃ. Ἐὰν δὲ τύχῃ τὸ πάσχα τῇ κυ[illegible] [illegible]ανείας· τὴ ἡ
ποιεῖα· ἡ κε· ἡ τὴ κυ· μαρτ πάσχα· πάντ ἡ δὲ ἐκκλησίᾳ
χῇ ὁ χρόνος ἐπάνω· δὲ ἐὰν μὲν ἐπάνω· πάντ ἡ δὲ ἐκκλησίᾳ
ὁμοίως ἡ ἑορτὴ τῆς ὑπαπαντῆς· ἡ δὲ τὴ 23· ὁμοίως τὴ δὲ
ἡμέρα τῆς θεοῦ ἑβδομάδος· ἀπέναν γὰρ θεοῦ ἐκκλησίᾳ.
ἤτω ἐὰν ἐπὶ τὴ ἡμέρα τῆς ἀναστασίμου ὅλη χάριν ἐπάνω νὰ
ὁμοίως.

Ἐάν δὲ ἡ ἀρχὴ τῆς ἑορτῆς ὑπαντᾷ τῇ δευτέρᾳ τῆς ἑβδομάδος, τὰ μεθ' ἑαυτὴν ἑορτάσιμα ἕως τῆς Κυριακῆς ἑστιάσεις τῆς Τροφάγου· σημεῖον ὁ ἑστιατὸς ὡς ὁ γάμος ἡμῶν ἀλλ' ὁμοίως εἰς τὸ κύκλῳ ἐπὶ τὰ δεξιὰ προσόμοια γ'· ἡ τέλος τῆς ἑορτῆς τὸ μικρὸν ἑστιατόριον· γίνεται δὲ καὶ εἴσοδος, καὶ ἀπόλυσις τὸ μέγα προκείμενον· Μὴ ἀποστρέψῃς· εἰρμὸς Καλλίστου· Καὶ τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας Ἐλάμψει ἡ χάρις σου νῦν· διὸ καὶ οἱ μαθηταὶ δόξα ἡ νῦν ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· Νῦν ἀπολύεις· Προσόμοιον τῆς ἑορτῆς· Εἶδε κύριε ἐξίστου μ· Δόξα ἡ νῦν Τὴν ἡμιόλιον ἑορτὴν βασιλεῦ· καὶ ἐν γ μεγάλῃ μελῳδίᾳ ἡ Εἶδε Τεσσάρων Πάσχα ἡμῶν· ὅθεν· Δόξα προσωποποιεῖται· ὁ Ν· Ἡμᾶς ἀξίωσον ἐν καιρῷ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀληθείας τὸ ἑορτάσιμον· ἡ τὸ ἰδιόμελον τὸ εἰς ὃν ἐτέχθη ἐν ὄρει· τὸ μαθητικὸν Δόξα καὶ νῦν· ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· Τεσσάρων Προσόμοιον τῆς ἑορτῆς· καὶ μέλλεις ἀσθενεῖν· Γίνεται δὲ ἡ παράκλησις τῆς ἑορτῆς ὡσαύτως καὶ ἡ ἐπὶ τῆς ἁγίας πέμπτης.

Ὀκτὼ δὲ γινομένης κατὰ τὸ μέγα, τὸ ὄρθρον ἡ οἱ κανόνες ἑορτῶν· Καὶ μετὰ τὸ ἀναβαθμοὺς· ἀναχωρεῖται ἐν Μεγάλῃ ἑστιατορίῳ· Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἡ ὁμοούσιε, καὶ ἀναστὰς, καὶ ἀδιαλείπτως ἑορτάσῃ· Ὁ προσόμοιος· Ἀνοίξωμεν τὸν χάρτην Μετὰ μεζόνων· Τὰ ἐκπεμπτικὰ· Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰδιόμελα ἕξ· καὶ ἀναστὰς ὁ μέγας ἑστιατορίου τῆς ἑορτῆς μόνον ὡς ἐμπροσθεν σημειοῦται· Δόξα ἡ νῦν τῆς ἑορτῆς· Εἴσοδος μεγάλη· ἀναστὰς τὸ φῶς ἱλαρόν· Προκείμενον Ἰσὸν ἐν ὄρεσι τὸ ὄρος· Τὰ ἀναγνώσματα· ἡ καὶ οὐκ ἔστιν· Τὰ ἀδοντικὰ ἰδιόμελα· Τροπάριον τῆς ἑορτῆς ἐπὶ τὸ· Ἡ ὀδύνης τῶν ἅδου· Ἀπόστολος μεγάλη τῆς ἑορτῆς· Θεὸς κύριος· Τροπάριον τῆς ἑορτῆς γ· καθίσμα τὰ δύο μόνον τὰ ἀναστάσιμα· καὶ ἐν καθίσμασι τῆς ἑορτῆς· Ὁ πολυέλεος· Οἱ ἀναβαθμοὶ Τὸ ἀναστάσιμον Τὸ ἰδιόμελον· Οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς μόνον Καλαβρία τῆς ἑορτῆς· Τὰ κομβάσιον ἡ ὁ ὄρθος· Εἰς τὸ αἰνεῖτε ὠδὴ Τριωδίου ἀναστὰς, ἀπόλυσις Μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς· Ἀκαλάμπτου ἐστὶ· Ἐξαποστειλάριον ἐν τῷ ναῷ· Εἰς τὸ ἅγιος πάσα πνοὴ· Προσόμοια τῆς ἑορτῆς· Δόξα ἡ νῦν τῆς ἑορτῆς· Δοξολογία μεγάλη· ἡ θεοῦ ὡραία, ἁπλῶς· ἡ ἀπόλυσις· Καὶ τὸν ἑσπερινὸν ἡ ἀκολουθία τῆς ἀγενείας.

Περὶ δὲ ὥρων πράξεως τῆς ἡμέρας μικρὰ διανοήθητι ἔξω τῆς πο
τῆς. Καὶ μαρτύρῃ ὁ ἀρχιερεὺς τὰ ὧρα ἀρχόμενα τοῦ ἄρτου παίζει,
μαρτυρῶν δὲ τῶν θείων θεολόγων τῆς ὀρθοδοξίας. Ἦτοι Τὴν
παρούσιον δόξαν. Παιδεύει ἡμᾶς τοῦ νόμου. Διδασκαλίας ἐπὶ
θεῖα πνεύματος. Ὁδηγεῖ θεοπάλιν. καὶ διὰ ζῶν πραγμάτων. μικρὰ
ὁ ἀρχιερεὺς ζῶν ἄρτων ἐκπέμπει. Εἶτα σημαίνει τὸ μυρεῖον ἡ ψάλτου
ᾠδὴ ἢ ὧδαι εἰσόδιμοι Τροπάριον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. μικρὰ
τοῦ δὲ ἡ φωνὴ μεγάλης μελαίνοις. Συνάδομεν δὲ πρὸ τῶν ἐνάτων
Εἶτα Τὰ πνεύματα ἐνλογεῖ ἡ ψυχικὸν ἐν καὶ χεῖμα πρὸ οἱ μακάριος
μοι. τὰ ἐσθιόμενα. ἡ πνευματικὴ ἀπολύσεως Ἐνδύονται ὁ ἱερεὺς τοῦ
δόλιμον. ἡ ὁδάκτυλος ἐνδυμάτων. ἐπιφωνεῖ Εὐχόμενον δέσποτα.
Εὐχομένη ἡ βασιλεία. Καὶ ἀρχὴ ὁ προεστὼς τοῦ προσωπικοῦ
Τὰ ἀπόστολα. ἡπτόμενα. ἀγγέλῳ. ἀλλ' ὁδοὺς τὸ κύριε ἐκέκραξα
ζα. Ὁδὸς ἱερεὺς ποιεῖ τὴν προσκομιδήν. καὶ ὁδάκτυλος δημα
πολίας τοῦ ἀνθρώπου. ψάλλουσι δὲ πρῶτα τὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς γ. καὶ
τὰ θεοτόκια τοῦ αὐτοῦ ἦχος θεῖον γ. εἰς ζ. εἶτα τὸ ἰδιόμελον τῆς
ἡμέρας ἀπαξ. ἡ δὲ λοιπὰ θεοτόκια τοῦ δεσπότου τὰ εἰς δι. ἐπιτέλειοι
τὴν ὁδὸν ἐπιτάξεως. Δόξα ἡ νῦν τῆς ἑορτῆς. ἦχος α. ἀναγινώσκει
ἡ ἀνάγνωσις τὸ θεῖον σημεῖον. ὁ ψαλμῳδὸς ψάλλει. ἐνδύονται ὁ
λοι οἱ ἱερεῖς ὅλως μὴ ἱερεῖς ἐκτὸς αὐτῶν συμπληρώσουσιν.
Καὶ μικρὰ Εἴσοδος μεγάλη. ψαλμῳδεῖ τὸ φῶς ἱλαρόν. Εἶτα τὸ κύριε
δικαίου τῆς ἑορτῆς οὗ θεοκτιστὸν ἐπιτίνει. καὶ ἰσχὺν βαίνει
σαεὶ ἐκ ἱερέων ἐσώθη τὸ δημεῖον. Εἶτα ἡ θεοφάνεια τὸ ἡσαΐου.
τῆς ἐκκλησίας. καὶ διὰ σὺν ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. καὶ ἐκ τῆς ἑορ
τῆς. ἡ σοφία ὀρθοδόξων ἐκκλησίαι ὅλου. Εἶτα συναξάριον μικρὸν
σαεὶ τὸ δικαίου. Ἐκφωνήσεις Ὁδηγὸς ἡ ὁδὸς ἡμῶν. καὶ ψάλλ
τοῦ ὁ ἐκκλησίαρχος. Εἶτα ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ ὁ διδάσκαλος τῆς ἑορτῆς.
Καὶ καθέζεται ἡ θεία ἐκκλησία τὸ χειροτόνημα. Μεθ' ὃ τὴν αὐτὴν
ἔθνη. Ἐπερχόμεθα ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν. καὶ ἐσθίομεν θεάρεστα ἃ
τοῦ ἔλεγε. Φιλοτιμεῖται ἡ ἄλλοι ἐπὶ δόξαν τῆς ὑπερευχαρίας θεοῦ
ὡς. Φυλάττειν τὸ ἐσθίειν ἐπὶ σεῖται ἡμέρας ἐπὶ ἁγίας κοσμικοῦ
Ἐνδύ τῇ παννυχίδι μονὴ ἐπὶ ἡ ἑορτὴ ἐπὶ ὑπαπαντῆς ἔμεμε
νε. ἡ βαΐζει ὁ προεστὼς καλαμίνῃ ἡ ἔλεγον. πρὸ καθὼς
ὑς τὴν ἑορτὴν τοῦ διαπλασμοῦ ἡ ψάλλ ἐπὶ μεγάλῃ παρασκευῇ ἡ ἐ
μεγάλῳ σαββάτῳ καλέσας ἐχέδ ἀπίπλ. ἔδιν δὲ ἐνεκάλεσε ἡ ἐπὶ τῇ
πέμπτῃ ἡμέρᾳ τῆς κοσμικοῦ. ἐπὶ ἁγίᾳ ἡ διακ ἑορτῆ

ἀδύνατον γὰρ ἐν στιχείῳ τῆς ὠδῆς ἐπιβήκοδα αὐλεῖν. ὅθεν ἀδύνατος
πῶς ἡ τυχοῦσα διαμονὴ στεῖ ἐπὶ διαλείψεως ἐπὶ ἀκοσχεδίας αὐλῆς
ἐν ᾠδῇ καὶ ὁ μέσον ἐπὶ ἑβδομάδος. Καὶ ἀνάπαυσις μεγάλη πᾶσι.

Πρεῖ ἐπὶ ἑορτῆς ἐπὶ τῶν παννυχὶς ἐν ᾠδῇ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐπὶ ἑβδομάδι
Ἐν δὲ ᾠδῇ ἐν ἀρχῇ ἡμέρα στεῖ ἐπὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἢ ἀρχὴ ἐν
Ὑπνακῇ. Ἐστῶτες ἐν τῷ μικρῷ ἑστιατίῳ. Ἐπῆμεν ἦχος δ. καὶ
ἁγιασμοὶ προσόμοια ἦχος α. Τῶν ἁγίων ἁγιασμάτων. Δόξα
σπίδες β α. δόξα καὶ νῦν ἰδιόμελον ἦχος δ. Σήμερον ἡ ἐκκλησία μετὰ
Ἐξῆς δὲ ἔχει ἦχος β. Οἶκος δὲ ὀλόφεσθα. Πύλη τῶν ἁγίων.
Νῦν ἀσωμάτοις. Τετράγωνος. Προσόμοιον ἦχος α, Χαῖρε κεχαριτωμένη.
μένη. Καὶ ἀπερχόμεθα εἰς τὴν ἁγίαν.

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑστιατίῳ Μεθ' ὃν προσομοιακοὶ ἁγιασμοί, ὁ Μακάριος
ἀνὴρ. Εἰς ἦχον πλ. δ. Εἰς δὲ ὁ Κύριε ἐκέκραξα. Ἐπῆμεν ἔχει
ἀκόλουθα καὶ ἁγιασμὸν ἰδιόμελα δ. ἦχος α. Καὶ ἐπεὶ ἐκάθισε εἰς δὲ
αὐθὶ ἦχον προσόμοιον τὸ σταυροθεότητα φαίνεται δόξα καὶ νῦν ἦχος
πλ β. Ἀναστάσεως ἡ πύλη τὸ ἁγίου σήμερον. Εἰσόδου. Προκείμενον
τῆς ἡμέρας. Τὰ ἀναγνώσματα ἐμπίπτει εἰς δὲ μίαν ἰδιόμελα δὲ
δύο πεσόντα, καὶ δὲ σειὰ ἀλλέγει δὲ β. δ. δόξα ἡ νῦν ἦχος πλ α.
Ὁπλισμὸς ἡμερῶν. Καὶ νῦν Ἐφυλάξατε τὰς ἁγίας. Εἰς δὲ ἔχει ἦχος
βαρύς. Ἡλιακούσμενοι δὲ ψηφῶνται σῶν. καὶ δὲ ἑλίσσα δύο. Δόξα
καὶ νῦν ἦχος πλ δ, Ὅτι χεῖρα ἐδοχόμενος. Τροπάριον ἦχος α.
Χαῖρε κεχαριτωμένη θεοῦ παρθένε. Ἐξιέναι. Ἀλλήλοις τῶν ἀ
τῶν καὶ ἀπὸ ἀνάγνωσις ἐπὶ τῶν λόγων τῆς ἑορτῆς. Εἰς δὲ ὁ θεὸς
Θεὸς κύριος. Τὸ ἁγιασμένον ἐπὶ ἐν. Ἐπιτελοῦμα Τῶν δύο καθ
των. Ὁπομνήσεως καὶ ἡ ἐπὶ ἐξηρτίσθη ἡ καρδίαμα. καὶ
σμα ἡ ἀνάγνωσις. Οἱ ἀναβαθμοὶ προκείμενον. Μνησθήσομαι δὲ ὁ
νόμαλέος. Πᾶσα πνοὴ. Εὐαγγέλιον καὶ ἠκάκ. Τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ, πὶ ἀνθρώπου ἰὼ ἐγκατάλιπε. δόξα Σήμερον ἡ ἐκκλ. καὶ
νῦν ὁ αὐθ. ἡ ἰδιόμελον ἦχος πλ β' ἀναστάσεως ἡ πύλη τὸ ἁγίου.
Κανόνες δὲ ἑορτῆς ἑορτῆς. ὁ α', τὸ ἀρχὴ κοσμικὰ ἦχος γ. Μεθ' ἡλίου
Ἑρμοῦ εἰς ἡ ὁ β'. ἦχος α πρὸς δὲ χειρὸς χιτῶνος. εἰς δ'. καὶ
ἕλκερος γαμβικὸς ἦχος δ'. ἐκεῖ δὲ θεῖα καλυμβάτις. εἰς δ'. Καὶ
βασία χρόσου ἀβυσσοδίκου. Εἰς τὸν γ' ὠδὴν κάθισμα. ἐξ ἀνά
γνωσις λόγου τὸ ἁγίου ἀλλαγοχίτ. Εἰς δὲ ἐν Κυριακὸν Ὁμιλεῖ
παρθενικὴ. Εἰς δὲ ἐνιαύσιμα δίδοῦς ὑπεὶ τοῖς ἀδελφοῖς. Ἡ Τιμ

ὁθέα

ἡμέρα τὸ ἀγάλλεται· ἀλλὰ τὰ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάριον
ἐν πολλαῖς τῷ ἱερεῖ ἐπιλείπει. Εἰς τὸν ἅγιον Πάντα πικρὸν ἦχος
δ'· ἡ ἀγρυπνία προσόμοια τῆς ἑορτῆς· ἑβδόμης σημείωσαι· Νόμος
τοῦ κυ γεγραμμένος· Δοξαστίκιον τὸ α'· Δόξα καὶ νῦν ἦχος πλ. β'· Οὐκ
χρεὼ παραπλήσιος· Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις· Ποιήσει δὲ
ἡμῖν ἔξω τὸ μοναστηρίου· ἡ ἀγρυπνία τῶν ἁγίων τριῶν ἱεραρχῶν
Μεθ' ὃν τὸν ἀπόστολον ἡ ἀγρυπνία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
τοῦ ὁσίου ἦχος τὸ Δαμασκηνόν· Καὶ ἀπολύσεις οἱ ἁγιορεῖται·
Δίσοδος δὲ καὶ ἄρτου ἔξαρσις οὐκέτι· Εἰς δὲ τὴν ἡσυχαστήριον
οὐ τυπικά· καὶ ἐπὶ τὸ. κανόνος τὸ α' ᾠδὴ γ'· καὶ ἐπὶ τὸ ε'·
ᾠδὴ ς'· Εἰσοδικοὶ· Ἐρωτήσεις κύριος τὸ σωτήριον αὐτὸ· ἐ
κανόνι τῶν ἑβδομάδων τὴν ἀσκησάντων τὴν ἀναχώρησιν αὐτὸ· Τὸ λιτὸν
σταῦρος καὶ κοινάκιον τῆς ἑορτῆς· Τελοῦμεν, ὁ ἐλεήσας σοὺς
ἐβεβήν· Ἀδελφοί, χαιρέτε πάσης αὐθεντίας· Εὐαγγέλιον κατὰ μάρκον·
κατ· Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀπῆραν οἱ μοναὶ τὸ σαρδὸν ἡμῶν
Εἰς τὸ ἐξαπέστειλεν θεοδόκια ἡ ἐξῆς· Κοινωνικοὶ Πολίτου
σωτῆρ ἐπέμψας· Εἰς τὴν τελευταίαν σαββατίστρου τῆς ἀναχωρήσεως
ἐσθῆμεν ἐξόδιος· Ἑσπερινὸν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ·

3 Τὸ ἀπὸ ἡ ἀκέφ Σημεῖα ἐκδεδομένα· Εἰς τὸν ἑσπερινὸν Σημεῖα 3 v.
κατανυκτικὰ κανόνες· Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Τῆς ἑορτῆς γ'· καὶ δ'
μὲν γ'· Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς Ἐπιβοήσεις ὅλοι οἱ ἱερεῖς καὶ ψάλλει
Εἰσόδους μεγάλης· ἀναγνώσται δὲ ἑσπερινὸν ὕμνοι· Φῶς ἱλαρόν·
Προκείμενον μεγάλα· Ὀσθεὶς ἡμῶν ἐν τῷ ναῷ τοῦτο, ἢ ἐν τῇ πύλῃ·
Μεθ' ὃν τὸν ἦχον αὐτὸ· λιτὴν δὲ ἱστέον· Ἐκτενὴς Κατευθυνθήτω
σου ἡ προσευχὴ τῆς ἑορτῆς· Τὰ εἰς τοὺς ἁγίους· Δόξα καὶ νῦν ἦχος
μέγας ἦχος πλ. δ'· Στοὺς χαιρεσμοὺς ἐξαποστειλάριον· Προσόμοια
τῆς ἑορτῆς ἐν γ'· γίνεται δὲ ἡ κανονικὴ ἀκολουθία ἐν
τῷ ὄρθρῳ τῆς μονῆς· κατὰ τὴν τάξιν· Καὶ ἀπόλυσις·
Εἰς δὲ ὄρθρου καθίσματα ἡ οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς· ἡ δὲ ἀρτοκλασία
ἡ· Καταβασία Χριστὸς ἀνεστὼς ἐκ νεκρῶν· Ἐξαποστειλάριον τὸ α'
μὲν τῆς ἑορτῆς· Εἰς τοὺς ἁγίους Πάντα πικρὸν· προσόμοια
Τὰ εἰς τὴν ψυχράν τῆς μονῆς· Δόξα καὶ νῦν· Δοξολογία μεγάλη
μὲν ἡ ἀπόλυσις· Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά· Ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ
κανόνος τῆς ἑορτῆς ᾠδὴ γ'· καὶ δ' μὲν ᾠδὴ ε'· Ἀπόστολος
ἐκ καὶ εὐαγγέλιον· Ἀδελφοί, χὶ παρεγενόμην ἀφ' ὑμῶν·

βάκα τῇ ἐ κικλησιῶν Νηστειῶν. Ἐξῆ κεκεώσμοι. ἀ θεῶν νμεας
ἀγιασῆ. Εὐαγγέλιον Κατὰ χαλκᾶν. Τῶ καιρῶ ἐκείνῳ, τὶ αἱ
θεασος ἐν Γεσσαλονίκῃ. Τὸ ἐσχάτῃ ἐν ὄρθρῳ. ἐξῆ κεκεώσμοι
Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὰ ἐβδομήκοντα πρὸς αὐτοὶ λόγος.
β'. κοινωνικὸν ἐσχάτῃ. Ἦχος μακάριοι. ἐξῆ Μακάριοι οἱ ἐξερέχο.
ἐ. Τὸ ὁσίε πατερ ἡμῶν ἰσοδύναμε τὸ σπουδαίῳ. ἡ ἀκολουθία ἐσχάτῃ
ἑορτῆς τὸ ἄρτου. Εἰ δὲ κὶ ἐξ ἰσοδυναμίας.
ε'. Τῆς ἁγίας μάρτυρος ἀγλαΐδης. ὁμοίως. Εἰς τὰ ὄρθρου ἀπαρ
κύκλῳ τὸ μαρτύρου αὐτῆς. Ἰχνεσι ὁ χάρις αὐτῆς
καὶ ἀλείψεις ὡ τὴ Μαθθαίῃ. ὅδυ ἁγίασμα. Δόξα τὸ
ἰδόμενοι αὐτῆς. ἦχος πλ δ'. Παρεάσχου θαῦμα γένους.
Εἰς τὸν ἔπαινον ἐσχάτῃ ἑορτῆς. Δόξα ἦχος β'. τὸ παροι.
Ἀθλητρίας ἁγίας παρθενομάρτυρος πομπάδες, ἀσυρρίγασα πᾶσαν
ἀδυνίαν τὰ δόξης, τοῖς ἰδεαίοις αὐλέσις αὐρήσας, καὶ λωὶ
ἰδώλων καθυβρίσα τὰ ἰδώλατα, ἰὼ χριστὲ ὁλόθεως αὐχηνεύσας.
ὅθεν καλῶς διανύσασα τὰ μαρτυρία τὸν ἀγῶνος, μαρτυρικὰ βρα
βεῖα ἀπολήψεσθε ἐπήνως θεοβόλτος, ἀστέρων ἡσυχῶν
ἡμῶν. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. ἀποδυσμοὶ ἡ ἀμνὰς σε ἴνοσ.
Οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ τῆς ἁγίας τῆς ἐ. Ἐξαποστειλάριον
τῆς ἁγίας ἡ τῆς ἑορτῆς. Εἰσῆλθ ἄγνα β', πᾶσα πιστὴ
χαίρουσα προσμοία τῆ ἁγίας ἦχος β'. Ὅλε ἐπὶ δὲ ζήσασε.
Αἶνοι τῶ θεῶ χαρμονικὲ, πᾶσα τῶν ὀστῶν ἀ χορὸς, νῦν
συναγαλλόμενοι. ἐν τῇ θνία μνήμη σε Μαρίνε ἀγλαΐδ σεμνὴ.
ὃς χάριν παρέσχε, ἰσχύσαι ἡ θεῖνος, ἐχθροὶ τὸν ἀρχέκακον
καταβαλεῖν ἀνδρικῶς. πάλαι τοὶ ἐν θαλάσσαις ᾄδῃ, καὶ
σὶ τὸν τῆ ἀφροσύνῃ αἰχμᾶλε, σύνεμα ἰσχύϊ ἀπαγηγίσθη.
Τὰ τῶ ἁγίῳ κοσμεῖσθε, καλλιγένεια ἀδελφαὶ ἀγλαΐδ, θεοδόμως
ὑφάνασα, καλλος τὸ ῥθυσέμνου ἴσης ἔχειν μάλιστα, ἀφθόνως
ἀθανάτοδε. ὅλο σοι ὁμόνος, καλλει ὡραιότατος. ὑπὲρ ἡδὺ λῶν
βροτῶν, καλλος ἀφθαρσίαν δωρεῖτε, καὶ πρὸς παραδείσου τὰ
κάλλη, καθικνεῖ ἀξίως σε μεθίστη.
Σῶμα καὶ ψυχὴ τῷ σαυτὴ, ἀσσηγοι ἱστῶσα, πλωσίην φυγὰ
ζῆ ἐλάβουσα, ἀσυγοι ὡς ἐνθέοι θησαυροὶ ἐνόβρε. διὰ τοῦ
τὸ σῶμάσε, δύναις ἐμπορικὴ, ἄλεσθε ἐλπέποσας τὸ ἴσης ἀρετάσας σε.

χεῖμα, ἀθηνφόρε ἀγάθη· κὴ σλοχὸν τὸ τέφος ἐδέξω, τὸ ἧς παρθε
νίας ἡ ἀθῆπος. Δόξα ἦχος ϛ.

Λῖ δυνάμεις τῶν ἀγγέλων ἐθαύμασεν, τὸ ἀήττητόν της καρτερίας
σου παρθενομάρτυς ἀγάθη· διὸ ἐν εἴσει θηγόμα, ἀδαμαντίνης ἐρ
ῥώθη ἐσιδήρασα, ὑπ μεγαλαυχον ἐχθροῦ ἐξυπλέσασα, καὶ ἀνδρ
ϋπόδεας ἐδειγμάτισας· διὸ ἡ λὰς ἀμοιβὰς ἐπ ἀγώνων σε ὁ χειρὸς
πρωτοδώτως ἐσείσθ· ἡ θεοσθήκη τὸ πυθμενα σεβάμενος ἔχο
σοι ἐπ μαρτύρων, ἀνὶ ἡμῶν παπρεσβῦ, σὴμερον ἐν τῇ μνήμῃ σου.
ὀλόθειόθεν ὕδωρ ἡμῶν· σωθῆς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κὴ νῦν τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη ἡ ἀπόδημος.
Εἰς τὸν ἑσπερινὸν τυπικά· Κὴ ἐν τῷ δ' ναοῦς τῆς ἑορτῆς ἀ
δὴ δ'· ἡ τῆς ἁγίας ὠδὴ γ'· Ἀπόστολος Κὴ Εὐαγγέλιον ἦχ δ'
τῆς ἁγίας, Καθέδρας. Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον.

6 Τὸ ὅσ παλαιὸς ἡμῶν βακχὸν ἐσιωπόσθ Σμύρνης. Δημόσιος. 6

7 Τὸν ἅγιον παλαιὸς ἡμῶν παρθενὸν ἐσιωπόσθ Δαμάσκου. Κὴ τὸ 7.
ὁσὸν παλαιὸς ἡμῶν φωνικὸν τὸ ἐν Σιναΐᾳ ἐν τῷ ἐγκαινίῳ, ἡ ἀκολουθία
τῆς ἑορτῆς ἡ τῶν ἁγίων· Εἰς τὸν ὄρθρου ἀναγνωσθῆς ὁ βίος
τὸ ὁσὸν ἡγουμένου· Κὴ τὸν ἁγίου παρθενὸν ἐν τῇ ἐρημίᾳ.

8 Τὸ ἅγιο Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τὸ στρατηλάτου· κὴ τὸν ἁγίου Προ: ἡ 8
Θεῶν βακχείου· ἡ ἀκολουθία τὸν ἡγήσθης ἐν τοῖς ἀποστόλοις:
ἡ ἄγγελος σὺ· ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ἡ τῶν μαρτύρων· Δόξα ἦχος
πλ δ'· Τῶν τὸ θεῖο ἀθλητῶν ὡς ἐσωπώμεθ· Κὴ νῦν τῆς ἑορτῆς·
Εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς ἑορτῆς Δόξα ἦχος πλ α· Σημείωσαι ἀνάγνωσ
τὸν βίον τοῦ ἐσωφόρου· Κὴ νῦν τῆς ἑορτῆς· Ἀπολυτίκιον ἦχος δ'·
Στιχολογία ἁγνὴ ἀθλητοῦ· Κὴ τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὸν ὄρθρου ἀνα
γνώσεται τὸν μαρτύριον αὐτοῦ ὃς ἐν Δαμασκῷ· Ὁσιακὴ τῆς
ἑορτῆς μετὰ τὸν ὕμνον τῆς ἡ· Κὴ δ' ἁγίᾳ τῆς γ'· Ἐξαποστειλάριον
τὸν ἁγίου ἡ τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὰς αἴνους προόμοια τὸν ἁγίου
ἦχος δ'· Ὡς γλυκὺ ἐνηφάνου· Δόξα ἦχος πλ δ'· Ἀθλητικοὶ
ἀγωνισάμενος τρόπον· Κὴ νῦν τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὸν ἑσπερινὸν
τυπικά· Κὴ ἐν τῷ ναοῦς ὠδὴν μίαν· Κὴ δ' ἁγίᾳ ὠδὴ γ'·
Θαθέσπεσος Πρόδρομε ἐρεσίᾳ· Δόξα ἦχος πλ δ'· Ἀθλητικοὶ, ὅσιος πάτερ
ἦλθ πανσεπτὴ κγ'· Εὐαγγέλιον Καθ' Ματθαῖον· Εἴπεν δὲ εἰς
τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς· Ἰδοὺ γὰρ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέ
σῳ λύκων· Ἐπὶ τῇ δ' τῆς γ' ἑβδομάδος· Κοινωνικὸν ἐν μνημόσυνον

Τῇ ἁγίᾳ μάρτυρος Νικηφόρου. Ἐνδαίλη ἡ ἡμέρα ἀποδίδωσι τὸ ἔδαφος, ἡ δὲ νὺξ ἔχει κοσσακικόν· ἀναπαύσασθαι δὲ ὁ μαρτύριον αὐτὸ ἐν τοῦ ὄρθρου. Ἐπὶ ἀναβάσεως αὐτὸ ψάλλεις ἐν τοῖς ἀ-
ποστίχοις.

Τῇ ἁγίᾳ ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους. Ἑορτάζει ὁ πλάτης μὴ μὴ παῖε πούλον· ὅθεν ἐνωσάθη πλάτη ἀναπαύσασθαι ἐν τοῖς αἰνοῖς. Μέλα μικρὰ ἐποιεῖτο, μὴ μεγάλη μηνίσῃ ἀ-
γγελικὰς, ἀναπαύσασθαι, ἡ ποιητὴς Ἰωάννου λογοθέτου τοῦ ἀπὸ τῆς δόξης Μεγάλης. Ἀναπαύσασθαι δὲ τὸ μαρτύριον αὐ-
τὸ. Εἰς τὴν ἀνάπαυσιν οἱ μακαριώτατοι ἀδὴν ἡ ἐξ ἀθέσε-
λον τὸ διάγγελον βάλε τὸν ἁγίου γεωργίου τὸ τα ἰσοσα-
τῇ ἁγίᾳ ἱερομάρτυρος ἔλεος. Ἐξ ὁ Κύριε ἐκέκραξε θεοῦ μοι τὸν ἁγίου. Ἑβδομήκοντα δύο. Τροπάριον. Καὶ ἔρεσιν μέλεος. ἀναπαύσασθαι τὸ μαρτύριον αὐτὸ. Κἀν ἁγίοσα ὁμοίως
Τῇ ὑπ' ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μυρῶν ἀνδρίας. ὁμοίως.
Τῇ ὁσίᾳ πατρὸς ἡμῶν Μαρίνης. Ἀναπαύσασθαι ὄβριος αὐτὸ ἡ τὴν ἐξ ἰσοσακικὸν ψαλλομένη τὰ ἑβδομήκοντα αὐτὸ.
Τῇ ὁσίᾳ πατρὸς ἡμῶν Ἀγάθωνος. ὁμοίως.
Τῇ ἁγίᾳ Ἀθανασίᾳ Ὑπομονῆς. ἀλληλουϊά.
Τῇ ἁγίᾳ Μάρθας Παμενελίου. ἀλληλουϊά.
Τῇ ἁγίᾳ μεγαλομαρτύρων θεοδώρου τὸ τυρωνος. εορδάζεις τῷ πεσῶν σαββάτῳ ἰωάννου ψαλλομένη τὰ ἑβδομήκοντα αὐτὸ. ἐξοῦ τὴν ἐξ ἰσοσακικὸν ψάλλουσι τὰ ἑβδομήκοντα αὐτὸ.
Τῇ ὑπ' ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἡσυχίου ἐπισκόπου Καλαίης. ὁμοίως.
Τῇ ἁγίᾳ Θεοδώρᾳ Ἀβρεχίου. ἀλληλουϊά.
Τῇ ὑπ' ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἡσυχίου πάσα ὁμοίως ἀλληλουϊά.
Τῇ ὁσίᾳ πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου τοῦ ὑπ' ἀμβόνου ἀλληλουϊά.
Ὄβριος τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἡσυχίου, ὑπ' ἁγίοις Μαρ-
κου ὑπ' τῶν Εὐνικίτου. ἀλληλουϊά.
Τῇ ἁγίᾳ ἱερομάρτυρος Ποσικάρπου Σμύρνης. ἀλληλουϊά.
Ὄβριος τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου.
Ἐνδαίλη τὴ ἑορτὴ τὴν ὁ Μακάριος αὐτὸς, τὴν ἀναπάσασθαι, τὴν ποιητὴν χειρὸν· ἀναβαθμοὶ· χείρων τὴν ὁ διαγγέλ-
ου τὴν ὑπ' κανόνα τὴν ἡ ὁμοίως τὴν τὴν ὁ αὐτὸν, τὴν ἀθανάσιος τὸ ἑβδομήκοντα τὸ ἰσοσακικὸν. Εἰς δὲ μὴν ἐξ ἰσοσακικὸν· δόξα μεγάλα

ημν. Εἰ ψυχη εν μια των κυριακων του τελωνου.

Χθὲς σήμερον ὁ υἱὸς τῆς δέκατος τῆς ἡμέρας κυριακῆς τὸν προσέρχεται τὴ κυριακὴ Τὸ ἀσώτου, ἢ τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς, ἢ τῆς Πεντηκοστῆς ἑορτῆς εἰς τὸ μικρὸν ἐπιστεγὸν τὰ ἀναστάσιμα, ἢ τῆς θεοβίου ἀνάβασις. Ἐν τῷ μεγάλῳ ἐπιστεγὸν Μεθὶ τὸν αὐτὸν τριῳδίαν, εἰς τὸ κύριος ἐκέκραξα. Ἀναστάσιμα γ. ἀναβαθμοὶ εν. Τὸ τελωνὸν γ. καὶ τὸ προσευχῶν γ. δόξα δ τελωνὸν καὶ νῦν θεοβία δ ἦχος. Εἰς τὸν ψαλμὸν δ ἀρτ τῆς κοιτῆς καὶ τὰ ἰδιόμελα δ προσέρχεται τὰ εἰς δ ἦχος καὶ τὰ ἀναβαθμοὶ. Δόξα δ τελωνὸν καὶ νῦν θεοτ εἰς δν ἦχον τὰ καθ' ἑαυτ. Δόξα τὸ προσευχῶν καὶ νῦν τὸ ἀναστάσιμον δ τελωνὸν. Εἰς τὸν ὁλόκληρον ἐωθινὸν ἀρίστου τελευταῖον τὸ προσέρχεται. καὶ ὁ θεοβίκε παρθένε. Ἀναβαθμοὶ εἰς τὸν ἑστῶτες. Εἰς δ θεος κύριος ἐλεήσαι ὁ ἀναστάσιμον εἰς. δόξα δ προσέρχεται. καὶ νῦν θεοτ εἰς δν ἦχον. καθήκοντα ἀναστάσιμα. Ὁπομνήσεις δὲ κυριακῆς ἐξ ἡμέρας ἐξ ἐν δὲ τὸν μνημονεύσαι καὶ ἐλεημοσύνας. Ἀναβαθμοὶ εἰς τὸν πρωΐ τὸν ἀρτ. Οἰκεῖα καθημερινὰ δ ἦχ. Εὐαγγέλιον ἐωθινὸν ἀναστάσιμα δ. δ προσέρχεται δ. καὶ ὁ ἐσπερινὸς καὶ τὰ ὀδηγητικὰ. Τελευταῖα. καὶ καλλιβανίας δὲ ἐξαρτῆς δ τελωνὸν. Ἀπὸ γ ὠδῆς κανόνος καὶ δν ἦχον δ προσέρχεται ἀπ' ἐκτῆς δ ἐσπερινὸν. Ἐξαποστειλάριον ἀναστάσιμον. δόξα καὶ νῦν, καὶ δ ἐσπερινὸν. Εἰς τὸν ψαλμὸν ἀναστάσιμα γ. καὶ δ ἀρτ γ. Τὰ εἰς τὸν θεοπαραδόσεις τὸν ὠρῶν. καὶ δ τελωνὸν ἰδιόμελα ε. Δόξα τὸ ἐσπερινὸν καὶ νῦν ὑπερδοξολογικὸν. Τὸν δ' κανόνα τῆς ἀναστάσεως ἢ τῆς Πεντηκοστῆς. Ἀναστάσιμα δ. καὶ δ ἐσπερινὸν ἰδιόμελα κύριε ἐκέκραξα. Εἰς τὸν χαριτώμενε Θεοτόκε. καὶ νῦν τῆς Μακαρίσσης δ ἦχ δ'. δ ἀρτ ἢ γ ὠδῆ. καὶ δ ἐσπερινὸν ἢ τῆ. Εὐαγγέλιον ἀπόστολος ἢ κανονικοὶ Πρὸς τὸν κυριακὴν ἐωθινὸν δ ἄρου.

Εἰς ὑψωσιν τῆς ἑβδομάδος τῆς Πεντηκ.

Χθὲς σήμερον ὁ υἱὸς τῆς δέκατος τῆς κυριακῆς τὸν προσέρχεται τὴν ἑβδομάδα τῆς Πεντηκ. Ἑσπέρας εἰς τὸν κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα δ προσέρχεται εἰς τὸ. δόξα δ προσέρχεται. καὶ νῦν θεοτ εἰ ἐν δ' ἦχ. καὶ ὁ ἐσπερινὸν. Εἰς δν ἔχει δ ἰδιόμελον δ τελωνὸν εἰς. καὶ ὁ Μ. Δόξα δ ἀναστάσιμον. καὶ νῦν θεοτ. Προσόμοιον δ προσέρχεται.

ὑπὲρ ἐξῆ γ· ἢ ἐ ἐστίεως, ἢ γ μεγάλης μεδιάσεως μόνου πρὸ ἀσβήνης.
Εἰς τὸν ὄρθρον θεὸς κύριος. Προπαίνου δ προφήτου δὸς ἡ θεὰ.
Ἡσυχίδης ἐγκωμία μαθόμενοι κατακοιμήσεως πρὸ τὸ τετραδὸ. Ἀνάγνω
σις. Οἱ ἀναβαθμοί. Πᾶσα πνοὴ. Εὐαγγέλιον καθ' ἑσπέραν. Τῷ
κυρίῳ κράξω, ἐξῆρξεν ὁ λόγος. Βοήθει τῇ ἐ τῆς γ ἑβδομάδος ἐγ
κα. Δόξα τοῖς δὸ σὺ θεοδόκε. Κύριε ὁ ἱλάσθητι δὸ ἄγγ. Οἰκα
νόνες τῶν θεοφόρων υἱῶν δ'. Τὸ θεοδόκε δὶς λ'. ἡ δὸ τετραδὸ υἱῶν
ἡ· ὁμοῦ δὲ τὰς ἐχθὲ ἑωθινὸν, δὸ προδόκε δὶς η'. Κύριε καλέσαμά
Ἀνάγνω ὁ τρίμαρτ. Ἀπὸ γ' ὠδῆς κανόνα δὸ θεοφόρε, Δόξαν κα
τὸ τετραδὸ. Ἀφ' ἑσπέρας καθίσματα τὸ θεοδόκε. Ἐξαποστει
λάριον δὸ θεοφόρε θεῖον. Εἰς τοὺς αἴνους τὰ θεοσήμεια δὸ θεο
φόρε Δόξα ἦχος πλ β'. Τοῦ παναοιδίμου κλέους. ἡ νῦν
θεῖα. Εἰς τοὺς αἴνους ὁ ἱλάσθητι δὸ θεοφόρε ὁμοῦ ὁ μαρμενικοὶ,
Δόξα ἦχος πλ β'. ἡ πεσοῦσι ἐξ ἀνάκτος. Καὶ νῦν θεῖα. Εἰς ἕξ· δ'
ἢ παιανικὴ. Ἐν γ μεγάλῃ μεδιάσει μόνου. ἢ α' ὥρα. ἡ α' δὸ
λικὸν. Ἐν ταῖς ὥραις ἑωθινὸν ἢ κοινάκιον δὸ θεοδόκε.
Χρὴ δὲ γινώσκειν ὅτι ἐν ἁγίᾳ Μεγάλῃ ἡ παιανικὴ τῆς ἑβδομά
γίνεται ἐκλογαρίκιον δὸ χεροσόρε τὸ σεσὶ μὲ τὰ ἑωθινὰ ἐγκώμ
κὴ ἡ προσκύνησις δὸ τετραδὸ. Ἡδὺ ἐνάτην ὥρα ψάλλεις εἰς τὴν
ὥραν αὐλῆς, συναγμένοις μὲ ὅλου ἐπισκόπου. Ἀπὸ μέσα τοῦ ἐπισκόπου
καὶ ψάλλεις ἑσπερινὸν. Μετὰ δὲ τὴν ἐκτενὴν ὅλα ἐκφώνει ἑσπε
λαν ἄχρι συμπληρώσεως τῆς ἐνάτης ὥρας, τῆς ἡμέρας καὶ
τὴν ἀπόλυσιν δὸ ἡγὸ ἀνθρώπους ὁ ἡμερονύκτιος.
Ἐκκλησιαστικὴ ἐκλογαρίκιον οἷον ἡμέραν ἁγίαν ἀπὸ ἑβδομάδος ἁγί
ας τετάρτης. Ἐν ἡ ψάλλομεν Τυπικὰ. Ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς ὠδὴ γ',
καὶ ἐκ δὸ κανόνος ἀποστόλου ἁγίαγγέλου πρῶτον τῆς ἡμέρας,
ὠδὴν δὸ προφήτου. Ἐν δὲ δ'. ἡ παιανικὴ ἁγία. μόνου ἄδεται
ὁρθρον. ὅτι ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἀποστολαγγέλου.

Εἰς ἁγίαν τῷ σαββάτῳ τῶν ψυχῶν.

Χεὶ κύριε. ὅτι ἁγία ἡ δέησις τῆς κεφαλῆς δὸ προδόκε τῷ σαβ
βάτῳ τῶν ψυχῶν. Ψάλλεις ἡ ἀκολουθία δὸ προσόρε τῆ ἑσπερι
νῇ τῆς ἀποκρέω. ἡδὺ ἀκολουθία ὧν ψυχῶν μόνῃ ἀρχιερατίκως.

Εἰς ἁγίαν τῷ Σαββάτῳ τῆς ἀπροφάτου.

Χεὶ κύριε. ὅτι ἁγία ἡ δέησις τῆς κεφαλῆς δὸ θεοδόκε τῷ
σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου. Τῇ παιανικῇ ἑωθινὸν. ἐγκώμια
λῳ

τὰ Προς Κύπρον. Εἰς ὁ Κύριε ἐπικεκλημένα Τὸ θεοτόκιον θεοτόκια
γ'. ἡ ἐν τῶν παλαίων γ'. δόξα τὸ θεοτόκιον· πῆ ἐπὶ βιᾶ τὸ ἀβατ-
χρ'. Προκείμενον ἡ ἡ θεοπρέπεια. γίνεται δὲ ἐπὶ σύνδυο. Εἰς ἐν ἔχει
τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας. πῆ· Εἶτα ἔχει ἐνφραίνεσθε ὅτι ὁ κύ-
πῆ χάρις τὸ εἰς ὁ δόξα ἰδιόμελον τὸ θεοτόκιον· δόξα τῶν ἁγί-
ων Ρωμαϊκὰ ἐπὶ σύνδυο· πῆ ἐπὶ βιᾶ. Προσόμοια τὸ θεοτό-
κιον· δόξα τῶν ὁσίων, πῆ ἐπὶ βυθοῦ ἰδιόμελον τὸ ἀβατὸν ὄρος.
Μεταβολὴ ἐπιτήδειος γίνεται ἡ παννυχὶς ἐν τῷ κυκομηλίῳ ἐν τῷ
νάρθηκι. Εἰς ἐν ᾄσμα θεὸς ὁ Προστάτης τὰ αὐτὰ. Εἰς τὰ κα
θίσματα τῆς ἐγκλείστρας, καθίσματα τῶν ἁγίων ἀναγνωσθῆ ἐν
ἁγίῳ εἰς ἐν ἔρημε. πῆ ὁ νόμιμα ἐν τῶν ἁγίων. Ὅπου γὰρ
χέες πῆ καθίσματα ἀμφοτέρων· Οἱ ἀναβαθμοὶ Πάσα πνοή·
Εὐαγγέλιον τὸ θεοτόκιον· ὁ Ν'. πῆ ὁ ἰδιόμελον· Οἰκτιρμῶν ὁ
πεσόντα πεζὸν ὁ ἔρημος ἀναξ ἡ τὰ τεσσάρια ε: ὅσ τ'. ἡ
τὰ τῶν παλαίων εἰς ἡ· Καταβασία ἐν τῷ ἔρημε τὸ τελευτ-
ἀπὸ γ' ᾠδῆς κανόνιον τὸ θεοτόκιον πῆ ἐν ὄρεσι καὶ καθίσματα
ἀμφοτέρων· ἀφ' ἑκάτης κανόνιον τῶν ὁσίων· Ἐξαποστειλάρ.
οἱ τὸ θεοτόκιον· τῶν ὁσίων ἐπὶ σύνδυο. Εἰς ἐν ἄπιτ.
Πάσα πνοή· Ἐγερθέντα ἔχει ἐ· πῆ ἐγερθέντα ἔχει σεσωσμέ-
τὸ θεοτόκιον γ'· πῆ τῶν ἁγίων γ'· δόξα τῶν ὁσίων παλαίων·
Καὶ νῦν θεοδόσιον· Δοξολογία μεγάλη, ἡ ἀπόλυσις· Εὐλογία ὡ
εως τεσσάρια ἡ κανόνιον· τῶν ἀμφοτέρων ἁπλ· Εἰς ἐν
ἀναβαθμοὶ Τονικά· Καὶ σύνδυο καὶ οἱ τὸ θεοτόκιον ᾠδὴ γ'.
πῆ τῶν ὁσίων ᾠδὴ τ'. Ἀπόστολος, Ἐναγκίζου πῆ καὶ
κοινωνικὸν θεῖον τὸ θεοτόκιον, εἰς τῶν ἁγίων.

Εἰλίχη τῇ πρώτῃ ἑβδομάδι τῶν νηστειῶν.

Χαῖρε σιωπῇ ὁ εἰλίχη ἡ ὁσίως ἐν τῇ ἐγκλείστρᾳ τὸ προσόμοιον Τῇ πλή
ρει τῆς ὁσίου ἑβδομάδος ᾄσματα ἐν τῷ ἐγκλείστρᾳ τὸ θεοτόκιον
τῇ κυριακῇ τῆς Τεσσ. ὡς θεοτόκιον· Εἰς δὲ ἐν ᾄσμα πῆ
ἐν εἰλίχη ᾄσματα ὅρος μεγάλον τὸ ἐγκλείστρᾳ· ᾄσματα δὲ ἐν ἡ ἰδιόμελα
τὸ προσόμοιον· πῆ ἐν ὁ λαμπρίου· ᾄσματα ἡ τὰ θεοτόκια
αὐτὸ εἰς δὲ ἅγιος· πῆ ἐν ἡ ἔρημος μεγάλη μοναστικὸ μόνου·
ἡ ἐν ἐν ἐκεῖ τὸ τεσσάριον ἡ κανόνιον τὸ θεοτόκιον ἐγκλείστρᾳ·
ὁ μακαριστοὶ χῶμα· Καὶ ἐν ἐκεῖ πεσπαγκάριον ἐγκλείστρᾳ ἡ
ἐγκλείστρᾳ· Μεθ' ὃ ὁ καλὸς δυσμῶν· Ἐγκλείστρᾳ ὁ θεόπτης ἡ ἐν

τοῦ ἄρτου. Κοινωνικόν. εἰς μνημόσυνον.

Εἰ ὠιχη τῷ α, Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν.

Χρὴ ᾠδὴν· ὃ εἰ ὠιχη ἡ ὀδεσις τῆς μεσαγῆς τὸ ἅγιμα προσόμοιν τῷ
Προῶλω σαββάτῳ ἰωὶ νηστειῶ· Τὴ παρασκολὴ νὶ ἐῶ ἐαυτεινῶ εἰς τὸ
Κύριε ἐκέκραξα ἰστῶμεν ἤχος ⁄ καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέ
ρας ὁῖς Καὶ τὸ μαρτυρικὸν νὶ· Τὸ προσόμοιν γ· Καὶ τὸ ἄρτο θεοδώρε
τος τεσσαρας κλάσεις δόξεις· Δόξα τὸ ἄρτον θεοδώρε· καὶ νῦ θεοτό
κε ἁ τὸ ἦχο· Τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας· Τὸ καθολικὸν· ἡ ἕνη
ματα τῶν θεοπρεπεστάτων· εἰς τὸ ἀποστολικὸν προσόμοιον ἦχος πλ
γιον ἰωὶ ἀμφοτέρων· εἰς τὸν ὄρθρον θεὸς κύριος· Προσόμοια τὸ θεο
δώρου νῖς δόξα τὸ ἄρτο θεοδώρε· γνῶ θεὸν· εἰς τὸ αὐτὸ ἦχος· Εἰσόδια
καθίσματα τῆς ἑορτῆς· καθίσματα τὸ προσόμοιν ἦχος τὸ ἄρτο θεοδώρε·
Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ πάσα πνοὴ· Καὶ διαγγίλια τὸ προσόμοιν· Τὸ ἰδιόμελον
πεντηκοστάριον· Καὶ οἱ κανόνες· Ὠδαὶ τὸν θεοδώρου μιᾶ τὸ ἅγιμα
εἰς ς· Καὶ οἱ δύο κανόνες τὸ τελευτᾶ νῆ ἡ· Καταβασία ἀνοίξω τὸ στό
μαμου· Ἀπὸ γ ᾠδὴς κοντάκιον τὸ θεοδώρου· ἀρ ἐκέκραξα τὸ ἄρτο θεο
δώρε· Ἐξαποστειλάριον τὸ προσόμοιν· Τὸ ἄρτο θεοδώρε· Καὶ θεοτόκιον·
εἰς τὸ δόξα· Πᾶσα πνοὴ· Ἰστῶμεν ἦχος ς· Καὶ ψάλλομεν προσόμοια
α τὸ προσόμοιν γ· Καὶ τὸ ἄρτο θεοδώρε γ· Δόξα τὸ ἄρτο θεοδώρε
ἦχος πλ β· Δημώδικα δωρεά· Καὶ νῦ θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπελος·
Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις· Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ καὶ
μετὰ κανόνος τὸ θεοδώρου ᾠδὴ γ· Καὶ τὸ ἄρτο θεοδώρε ᾠδὴ ε·
Ἀντίφωνα καὶ διαγγίλιον ἡ κοινωνικὸν τὸ θεοδώρου· καὶ τὸ
ἄρτο θεοδώρε·

Εἰ ὠιχη τῇ πανηγυρικῇ τῆς φωδοδοξίας.

Χρὴ ᾠδὴν ὃ εἰ ὠιχη ἡ ὀδεσις τῆς μεσαγῆς τὸ προσόμοιν τῇ θεοῦ
τῇ πανηγυρικῇ ἰωὶ νηστειῶ· ἀγγέλῳ καθὼς ἡ τῇ γ πανηγυρικῇ τέλως
ἦχος τῆς χαιρεθεοσωτήρος· Εἰ ὠιχη τῇ κ τῆς χαιροπροσωπίτου·
Χρὴ ᾠδὴν ὃ εἰ ὠιχη ἡ ὀδεσις ἐξ ἡμίσε πανηγυρικὸν τὸ προσόμοιν
ἐν τῇ πανηγυρικῇ τῆς χαιρεθεοσωπίτου· σὺν μνεῖ ἐκδοξ
ενῶ θεσσαλοί τὸ χαιρὲ δὴ νῦ ἰω θεοτόκε· ὁμοίως ἡ δὲ ἁ
πόστιχα· Εἰς τὸ Μεγάλῳ ἐαυτεινῶ μεθ τὸ ἁ κάθισμα·
Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα· ἡχήσομεν ἀναστάσιμα γ· τὸ θεοδώρου γ·
Καὶ τὸ χαιρὲ δόξασα· λαμβάνει ὁ δὲ πανέγ χαιρος· Δόξα τὸ
χαιρὲ· Καὶ νῦ θεοτόκε ὁ ἁ τὸ ἦχο· Εἰς τὴν ψιλὴν τὸ ἰδιόμελον τὸ
ἁγίου τῆς Λαμπ· Καὶ τὰ θεία ἰδιόμελα τὸ θεοδώρου· Δόξα τὸ χαιρὲ·

Εἰς τοὺ ἡχου τὰ ἀναστάσιμα. δόξα τῦ πεσθεόμυ. καὶ νῦ τῦ θεοτ.
Εἰς τὴν ἀλήθειαν ὡν ἄρτων. Σῶσον μὲ ὁ θεὸς ὁ σὸς. δόξα τῦ
προφόρμυ. καὶ νῦ θεοτόκε παρθένε. Ἀδάμασος τῦ πανεν.
Εἰς τὸ θεὸς μὲ ὁ ἀναστάσιμον λεσσάρυν εἰς. δόξα τῦ θεοσδε
μυ. καὶ νῦ τῦ πανεν. Εἰς τὰ καθίσματα τῆς ἡχολογίας κατὰ
μαθ ἀναστάσιμα. Ὁ πολυέλεος. Τὰ ἀναστάσιμα ἀλληλούϊα. ἦν
πακος. Ἀδάμασος τῦ πανεν εἰς. Οἱ ἀναβαθμοὶ τῦ ἤχυ. Ἐναγκ
λίον τὸ χοδινον. Ἀνάστασιν χτὸ Τῆς μεγαλοσίας ἀναζούμοι
πλέσις χοδινον. Ὅτι καλὸς ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ'. μόιος. Τῦ σφρ
δρὰν εἰς δ'. καὶ ἔχθυς τῦ πανεν εἰς τ διὰ τὸ λειτουργικὸν τὸ
χαρικὸν. Καλλιόπεια. Ὀδηγὸς πάντι σεσθιώσυν. Ἀπὸ γ' ὡ
ρῆς κοινωνικὸν τῦ σεσφόρμυ. καὶ κάθισμα. Δόξα γ' καὶ νῦ τῦ πανεν.
ἀφ' ἑσπέρας κοινωνικὸν ἡ οἶκος τῦ πανεν. Ἐξ ἧς ἡ ὡδὴ ἡχολο
γίᾳ ἡ ἰμισεῖα. Ἐξαποστειλάριον ἀναστάσιμον, Τὸ σεσφόρμυ,
καὶ τῦ πανεν. Εἰς τὸν ἅγιον ἀναστάσιμα δύο. τῦ σεσθεόμυ γ'. καὶ
τῦ πανεν γ'. δόξα τὸ ἰδιόμηλον τῦ τεταρτῦ. καὶ νῦ ὑπεραγίας
μόνης. Δοξολογία μεγάλη. Μετὰ τὸ Τεταάρυν. ἡ εἴσοδος τῦ πανεν
ὡς σύνηθες. ἁγίας, ἡ ἀσπάσυνε. ἡ ἀσώσι ἡ ἡ καθέξυνε. δὲ
τὸ πάσχα. Εὐθὺς ἀσπάσυνε, Εἰς ἑνὶ β'. Τὸ ἀναστάσιμον. δόξα
τῦ πανεν. καὶ νῦ θεοτόκιον ἐπὶ τῆς ὠδῆς. Εἰς τὴν ἑ. τὸ ἀνα
στάσιμον δόξα τῦ σεσφόρμυ, καὶ νῦ θεοτ ἐπὶ τῆς ὠδῆς. Εἰς ἑνὶ
λιτὴν, Οἱ μακαρισμοὶ τῦ ἤχυ εἰς δ'. Ἀπὸ τῦ μεσονυκτίου τῦ
πανεν ἡ γ' ὠδὴ εἰς δ'. ἡ ἡ τ τῦ σεσθεόμυ. ἡμεσονύκτιε τῦ
πανεν ἐπὶ τῆς τ διὰ τὸ τελαδικὸν ὀβραικόν. ἡ τὴν ἐπὶ τῆς
ὠδῆς τῦ σεσθεόμυ ἁρμοδιάδεσι. Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ
κοινωνικὸν πεσὶ τῦ πανεν. ἐπὶ τῦ Πεσθεόμυ.

Πρεσβὺς θρέσεως τῆς κεφαλῆς τῦ προφόρμυ, ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἰσοσαεκοσ.
Εἰς δ' τῶν εἰς ἰσοσαεκος, Εἰς δ' ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας πεσσόμοια τῦ σεσ
θεόμυ. Καὶ δόξα. καὶ νῦ θεοτ Ἐν ὑμῖν καὶ ὡς τὸ χαῖρε ἐπὶ τῶν
Προκειμένων τῆς ἡμέρας. Εἰς δι ἑνὸς προσόμοια τῦ σεσθεόμυ.
Δόξα ἐν ἑνὶ ἡμίσει κεφαλῆς. δόξα ἤχος πλ δ. πλεῖον θεῖον ἐπὶ τῆς
καὶ νῦ θεοτ. Προπαίσιον ἤχος δ'. Ἐκ τῆς ἀναστάσεως ἡ τῦ σεσθεό
μυ κεφαλῆς. Εἰς δι ᾄδεσι καθίσματα τῦ σεσθεόμυ. Οἱ ἀναβα
θμοὶ, δι ἃ ἀπόλυσιν τῦ δ' ἤχυ. Εὐαγγέλιον καὶ ἄρχεται.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλήλυθε ὁ λόγος. Δόξα ἐπὶ τῦ τῦ πεσθεόμυ.

Ἰσόμεγθον ἦχος πλ δ. Πρώτη ἐξ ἀπάνης. Οἱ μαθηταὶ τοῦ θεοῦ
τὸ μεγαλεῖον τοῦ σήματος τοῦ σταυροῦ καὶ τοῦ προσκυνοῦμεν τὸν ἅγιον
τόμαρτ. Ἐξαποστειλάριον δὲ ἀπὸ Κηθεῖ. Ἐξ ἀβύσσου βάθους πάντα
πιοὶ. Προσόμοια δὲ προσκυνοῦμεν δ: δόξα ἦχος πλ δ. Τὴν πάντος
ἐλπίδα κάεσι. Κὴ νῦν θεοτ. Δοξολογία μεγάλη ἢ ἀπόστολος:
δίδοξ ἢ ἄγιον ζῆσιν τοῖς ἀδελφοῖς. Ἐξ ἑνὸς ἀπὸ τῶν ἁγίων ἡμῶν. Κὴ
ἐπὶ ἑκατὸν ὠδὴ γ' ἢ δ'. Θαλπόμενος πρὸ κοσμοδέσποτα δ'.
ἀδελφοί, ὁδηγὸς ὁ πόθος σκοτεινὸς φῶς ἡμᾶς. Ἐπὶ τὴν χυσιατὴν ἐν
ἐναγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀποδοὺς ὁ Ἰωαν
ης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ. Στίχοι πλ β' τῆς δ' ἐβ
δομάδος τὸ ματθαῖ. Κοινωνικόν. Ἐξ ἡμερούσιον

Περὶ τῆς ὀρθοδοξίας τῆς κεφαλῆς τὸ προσόμοιο, εἰλίλη ἐν νῷ.
ἐπόδεξις ἐν τῇ λειτουργίᾳ, σχολάσαι ἡμῖν μεγαλοις αὐτοῦ τῆς
πάφξεως δ ἐπαινῶ, πλοῦτον μεγάλον ἔχων. Κὴ ἐν τῷ Ἐπὶ τὸ ὄνομα σου δέομαι
σου. Κὴ ἐν τῷ Μὴ ὀδύναις. Κὴ ἐν τῷ Ἐπὶ τὸ ὄνομα σου δέομαι
εὐθείας δὲ τὴ παεμοῖ. Τὰ πρός μέσον. Ἐξ ὀνόματος
ἐκέκραξα ἐστῶμεν στίχοι ι'. Κὴ πάλιν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας
σῆς, ἦχ πλ μαρμένοι. Κὴ τὰ θεοτόκια τὸ τεταρτόν. Εἶτα τὸ θεοῦ
ρέμμα δ'. Χάρις ἀποστόλων. Τὸ α' ἀδ. Δόξα ἦχος πλ β'. Θησαυρὸς
κάθου ζωῆς. Τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Τὸ καθολικὸν ἐπι-
κὴ καθέζῃ ἢ βίβλος γενεσίου τοῦ προφήτου. Στίχοι τῆ β' τῆς δ' ἐβ
χύμα. Δόξα δὲ τῶν προφητῶν ἐξέπεμψε ἡμᾶς, τὸ κοινωνικὸν
τὸ προσόμοιο. Κύριε ἐν δυνάμει χύμα. Τὰ ἀναβαθμοί
Εἰς τὸ ὄρθεσι ἀπὸ τῆς νεότητός μου πολλὰ. Δόξα τὸ προσόμοιο. Κὴ νῦν θεοτ.
τῶν ἀναβαθμῶν. Οἱ αἰνοῦντες τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Δόξα τὸ προσόμοιο μετὰ τὸ ἅγιον σὺ εἶ. ἢ
ἑβδομηκοστὸν. Ὅταν τὸ προσόμοιο μετὰ τὸ ἅγιον σὺ εἶ. ἢ
τὰ ἱερώτατα σῆς ἐκκλησίας αὐτῶν. ἀφ' ἑσπέρας ὠδὴ τὸ κοινωνικὸν
τὸ προσόμοιο, ἦχ πλ δ'. Δόξα. Ἐξαποστειλάριον τὸ θεοτόκιον, Κὴ νῦν.
Εἰς τὸν ὄρθρον προσόμοια τὸ ἀπὸ δ. Δόξα ἰδιόμελον ἦχος πλ β'.
Τὴν παντοδύναμον κάεσι. Κὴ νῦν θεοτ. Εἰς τὸν ὑψοῦτε τὸν ἰδιόμελον
τῆς ἡμέρας ὡς ἦχ πλ δ'. Δόξα τὸ προσόμοιο. Κὴ νῦν θεοτ.
Τὰς γ' μεγάλας μετανοίας ἢ ἀπόλυσις. Εἰς τὰς ὥρας ἱερατικὸν
ἢ κοινωνικὸν τὸ προσόμοιο. Ψαλμῳδία τῶν καθισμάτων τὸ ψαλτῆ
εἰτ, κὴ ἀ γ' μεγάλας μετανοίας. Λιτὴ τὸν τεταρτὸν ψυχάριον εἰς
τόλμος τῆς ι' ἢ ἐ' ὥρας. Τεταρτὸν τῆς σαρακοστῆς χύμα.

οἱ

Ὁ μακαρισμοὶ χύμα. Ἐν τῇ συνάξει πεποιημένῃ σήμερον. ἀρχὰ
μεθ' τὸ Πρὸς Κύριον Τὸ Κύριε ἐκέκραξα. Τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας γ'
Δοξ. καὶ νῦν ὁμοίων κεφαλ. δόξα ἰδιόμελον καὶ τὴν εἴσοδος
μεθ' τὸ πλάγιον β'. Τὰ ἀναγνώσματα. Τὸ καθολικόν. Εἶτα τὸ
προκείμενον τῆς ἑβδομάδος. Ὁ ἑβδομάδος, καὶ τὸ εὐαγγέλιον καὶ
καθέξης ἡ ἰδία συνάξις τῶν θεοπρεπῶν. Κοινωνικὸν εἰς
τὴν ἐκτένειαν καλαχνόμεν ἔλαιον κρὶ οἶνον. μεταμόνος.
κε. Τῇ ιε' ἁγίοις παλεοῖς ἡμεῖν Ταρασίου πατριάρχου. ἀλληλούια. 25
κς. Τῇ ιϛ' ἁγίᾳ Πορφυρίᾳ μάρτυρι. ἀλληλούια. 26
κζ. Τῇ ιζ' ὁσίῳ παλεοῖ ἡμεῖν Πεκοσθ τῷ Ῥωμαίῳ. ἀλληλούια. 27
κη. Τῇ ιη' ὁσίῳ παλεοῖ ἡμεῖν βασιλίσσῃ τῇ ὁμολογητρίᾳ. ἀλληλούια. 28
κθ. Τῇ ιθ' ὁσίῳ Παλεοῖ ἡμεῖν Καισαρίῳ τῷ ῥωμαίῳ. ἀλληλούια. 29
ταπεινῇ βίοσιβς ὄχεσις. εἰδὲ μὴ. ἡ ἱερὰ ἀκολουθία γίνεται εἰς
τοὺς ἁγίους.

Μὴν Μάϊος. ἔχει ἡμέρας λα'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὡς
ὡς δώδεκα, καὶ ἡ νὺξ ὁμοίως. εἰς τὸν πρῶτον.
Εἰς τὴν ἁ τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας ἀλληλούια. εἰδὲ 1
τὴν σαββάτῳ, ἡ σὺν πανσπτῇ, γίνεται τὰ ἰδιόμελα αὐτῆς.
1 – α': Τῇ ἁγίᾳ ⁄ σεσμάρτυρος θεοδότῃ πανσπτῃς τῆς νύσσης. ἀλληλούια. 2
2 β': Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κυρικοῦ, καὶ βασιλίσσης. ἀλληλούια. 3
3 γ': Τῇ ὁσίᾳ Παλεοῖ ἡμεῖν Σεκαφίᾳ τῇ ἐν ⁄ ορδάνῃ. ἀλληλούια. 4
4 δ': Τῇ ἁγίᾳ μάρτυρος Κόνωνος τῇ ἐν ⁄ σαυρίᾳ. ἀλληλούια. 5
5 ε': Τῶν ἁγίων μβ' μαρτύρων ἐν τῇ ἐν ἀμορείᾳ ἀλληλούια. εἰδὲ
πάλιν σαββάτῳ ἡ πανσπτῇ. γίνεται τὰ ἰδιόμελα αὐτῶν.
6 ϛ': Τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἐνλογίου καὶ ἐν ἀλεξ. ἀλληλούια. 6
7 ζ': Τῶν ἁγίων μαρτύρων ἐν Χερσῶνι, βασιλέως. Ἐφραὶμ ἡ ἐν Συρίᾳ. 7
8 η': Τοῦ ὁσίου παλεοῖ ἡμεῖν Θεοφυλάκτου Νικομηδέως. ἀλληλούια. 8
9 – θ': Τῶν ἁγίων ἑνὸς ζῶν μεγάλων Μαρτύρων Τεσσαρακοντα. τῶν 9
ἐν Σεβαστείᾳ. τῇ λίμνῃ μαρτυρησάντων. Ἐνλαῦδα χολάρτης ἡ
καὶ μελανοὶς ἀπὸ τῆς ἐκάρξεως δ' ἑκατοντ, πρὸ ἐνὸς ἐνιαυτῶν
μεγάλων μελανοιῶν. ὡς σεσέβδ. Ἐφρὶεας εἰς ἐν ἑκατον
τοῦ, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς ἡ ὁ Μαρκιανοῦ. εἰδὲ τὰ

ποια τὸ λειψόν. Καὶ ἰωὴ ἀρὰν πρὸς θ' Φέρουσι τὰ παροῦσα γυμνάσ-
Καὶ τὰ ὁμοῖα ἐνθ. Δόξα τὸ πρῶθεν. Τὰ ἀναγκώμενα τῆς ἡμέ-
ρας ἡ καθεζῆς ἡ λειτουργία ἰωὴ προπαρασκευῶν.
Καρίνεις ἀγενοῦσα ἐπιστέας. ἰὼ ἡ μετὰ τὸν προσομιακοί, ἐφύ-
λομεν τὸ δεῦθ' αὐξῆσαι τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸν ἀ-
ως ἐκάκεαξα. ἡλαῦθα προσόμοια ἰωὴ ἀρὰν. πχος πλ α'. Θος παῖρ.

Δεῖς συμφώνως, συνηθοῦντες ἀφημνοῦμεν, γοῦχιον μεγίθους.
ἡ ἐλάχιστον, κὴ σμάραγδον ἡ δόμον, λιθοικοῦ θεῖον τάξεως
ἡ βιβλιακοῦ, πλακοῦντος ἡ δέμνιον, θεοδόξου σινδόνοις, ἀνίχνευε δι'
ἱεροῦ, ἡ ἰωαννίτης Χαυδάν, ἰσχυροὶ μεγάλου, στοῖχον, ἑκατόντα
ἁγίου, ἡ φλάβιον εὐθέως ἡ δι' ἀκακίου, ἐπιδίκιον ἀγωνιάχου κὴ
ἀλεξάνδρου πλίνθου. ἡ χειρὶ ἀθλοφόρος. ἑκατόντος ἀφημνοῦμεν δι'
Καινοῦ ἅμα, θεόδοξον μακαρίσωμεν, σὺν δοξαστικῷ τε δι' θεῖον
γάϊον, κὴ σὺν τῷ γοργονῷ τοῦ ἀλλ ἡ ἀθανάσιον δι' στεῖχας
λη, πυθμὴν δι' μέγαν, ἅμα τῷ σακκοβόϊ, ἡ νικολάῳ ἰῷ πικιλῇ,
κὴ ἰσαύρῳ τῷ οὔλας παυλικιῷ, τοῦ θαυμάτου, δι' ἄνδρα φωτεινὸν,
κὴ φλογοκτήμονα τοῦ στειλιανοῦ, κὴ δι' χαυλιόντα ἅγιον. τὸν παῖδας
τεσσαράκοντα χειμαζόντας, κὴ αἰτοῦντας δωεπδῆναι ἰῷ νόμῳ, δ'
μεγάλ ἦχος.

Μέσου αὐτόμων. παιανικαῖς χειρομαζόμενοι, βαλλόμενοι ἰοῖς λίθοις,
κὴ ἐξηρτύσασθε χεῖρα, ἰωὴ τὴν πέλεκυν τοῦ ἀρραγῆ. ἡμῶν
ἐνόμισεν δι' βλητικοὺς γυμνοί. ἐφῆκεν ἐπὶ δι' κεῖνος, πλημμελῆ γυμ-
ως. βαλλόμενοι δι' θείῳ φωῒ, ἐξ ὄρεως καλαπιαῖ στειβαρῶς.
θεῖος ἐδέξασθε χειρὶ παιανίζως μεῖ, συνηλασθέντες δι', ἡ ἰῷ
πνεῦ καυδικοῖς, διασφρίφθε εἰ πολεμίοις ρεύθροις. ἰσοπαιᾶκοι
τὰ ἀθλοφόροι. ἐξαλόμενοι τῷ νόμῳ τὸ μεγ' ἦχος.
κὴ πεῖθε χοι ε'. ἑρμῆς τὰ παροῖζε. Δόξα πχος πλ α'.

Δοξῆς πιστοὶ σπέρμα. χορείαν πνευματικὴν ἐβοηθοπόσαντες, σὺν θεῖς
ἀσωμάτοις δι' θρόνῳ. λύτρωσιν πατρικὴν ἐπιφοιτῶσαν, κὴ ἰῷ ἐνόδιον μεγ
γάλων δι' χειρὶ ἰσοπαιᾶκοι, τὴν στεφάνων πατέρα, ἐνόδιον
βρύουσιν ἡγεμόνες. χάρις χορὸς ἰσαπαιᾶκοι, οἱ ἰῷ ἐσοιχῶν
τὴν ἐνέργειαν σθένοντες, ἡ τῶν ἀσωμάτων ἰδὲ ἐσχὰς καθεζόμενος. κὴ
ρεῖ. οἱ δι' ὅθεν ἐνθοῖς πνευμένοις νόμον παλαίοντες, καὶ τὴν ὀδὸν
ὃν αὐτὸ κάεσι συνδοῦντες. χαίρει οἱ ἡ παιανίδα ἰῷ ἄθλων, δ'
ἀκραιφνὲς ἐπὶ δόξαν ἀπειλοῦντες. ἄγγελοι φθεγγόμενοι, ἐξ ἧς κε
ἐξ ἀγίας ὑμᾶς καλέσαντο. δόξαμεν ἐπιδόθησαν, ἡ ἐσχοὶ ἡγάσθη!

α'

ἀσπάζομαι, χαιρόμενοι τῇ βάσει τῆς ἀληθείας. ἀλλ' ὦ χλιαροὶ ἀδελφοί, καὶ χειρὶ χεῖρα ἀπτόμενοι. θεοσεβοῦσαι ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐπιλοίπων ἡμῶν τὰ μυχμώοντα. Κρήτη Ἐν τῇ εὐσεβεῖ θαλάσσῃ.

Ἐπιστολὴ. Προκείμενοι τῆς ἡμέρας. μὴ τὰ ἀναγινώσκεσθαι τὰ ἀπὸ χειρός. Εἰς τὴν χθὲς "Τροπάρια τὰ ὑπὸ" ἀγρ. πτχος α'. χορὸς δεκαεπτακαδύο. πτχος β'. Τὴν ἡμέραν ὡς παράδοσον. Ὄρθρος. Τὰ δεκαεπτὰ εἴθισμοι χορῷ(α) δοξα πτχος πλ β'. Ἐν ᾠδαῖς ἀναγνώσεως (δ' ᾠδὴ ἀγ. ἡμέρα τῶν). Εἰς τὰ ἀποστιχα θεοτοκία πτχος πλ α'. Χαίροις ἀσκήμων Δόξα μαρμενικὴ ἀδελφοί. Χαίρεις συναγωγὴ κενόδοξα. Χαίροις λεοντορθόεις πλάνοι. Δόξα ὁ αὐτός. Ἀθλοφόροι χε. Κρήτη Μακαρίσω μὲν σε. Ἀπολυτίκιον πτχος α'. ἀρχὴ Τῆς σεπτῆς ἀσκήσεως.

Πρὸς πολιτείας ὁσιότητος, καὶ ἀκμαίας ἀρετῆς. ἐν μαρμενικῇ ζεστῇ ζωῆς, ἀθλητὰς ἰσοστοίχους. ζηλώσωμεν εἰ τύποις καὶ ἴχνεσιν, αὐθρώπως ὡς πνεύματα χεῖρες. ἐν τῇ ἡμέρᾳ παγὺς γὰρ αὐτοῖς καὶ ὑστέρεος ἡ θλῖψις ἐν τῷ ποδῶν. δόξα ἐν τῷ ἐπιχώσαι αὐτούς. δόξα τῷ ἐκκαυσώσαι. δόξα τῷ δωσομένῳ εἰ αὐτῷ πᾶσι γάμα ἐν. Δι' ἡ θεοβίκα παρθένε. ἄσαρξ. Εἰς ἐν ὄρθρου ἀναγνώσεως τὸ μαρμένοι αὐτῶν. Καὶ τὸ ἐγκώμιον αὐτῶν. Μετὰ τὴν α' ἐγκ. δοξα ἡχο πλ α'. ἀρχὴ Τῆς ἐκ νεότητος ἡμῶν. Καθίσμα πτχος α'. Τὴν ἀνάστασιν σου.

Ἀγγέλων φωνοὶ, τῆς χειρὸς ἐπιγνώσεως, ἐνθήκης ἐσαφῶς, ἀθλοφόροι ἀεὶ χαίρετε· σοφοὶ ἰσοστοίχοις, ταῖς ἐν ἄθλοις ἀγωνιστικαῖς, καλῶς γάμοις, ἐν ταῖς παραδόξοις ἐπιτάξεσιν. ὅθεν σήμερον, τὴν ἔνδοξον ὑμῶν μνήμην, πίστει ἑορτάζομεν. Δόξα ὁμοίως.

Πρὸς μακρόλιθος χειρὸς, ἡ ἔνδοξος πολιτείας· συνέλθομεν ἀσμοὶ, ἐπαξίως ὑμνῆσαι· τὸ κενὸν γὰρ ὑπερίδωμεν, καὶ τὰ σκιὰ συνδιώκωμεν, καὶ ὡς θύελλα, ἐν τῷ πνεῖ ὁδηγεύσῃς, θεοπνεύστοις ὕμνοις, τὴν θεοειδῆ τερπνότητα, χειρὸς τοῦ Παντεπόπτου. καὶ Νῦν. Μητέρα θεοῦ.

Μετὰ τὴν β'. Ἐπιχωρίαν Οὐρανοδρόμοι ἐν τῇ ζωῇ.

Ἀνθρωπαρέσκῳ χορείᾳ ἐν πτώσεσι, τὴν μαρμένιον θαυμαστοὶ ἀθλοφόροι, διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος διήλθετε, καὶ ἀκλιβάδητε, σωτηρίας θεοὶ πλάνοι, ἡμῖν κομιούμενοι, θεϊκῶν βασιλείαν, καὶ σὺν ἀγγέλοις τῷ παραδόξῳ, ἐν ὀλβοροῦντι ἀπαύστως παρίστασθε.

Μεγαλυνάριον πτχος πλ α'. Τὸ συνάναρχον λόγον.

Πᾶν ἀγίων μαρμένων τὸ ἐγκαλλώπισμα, πλείφωνος αὐλὴ καὶ δεσποτικὸς ζηλος, τῶν ἰσοστοίχων πτώσεις, θεαλώτων αἰθρίας,

χειμῶνι ἢ πυρί, δοκιμασθείσης οἱ σοφοί, εὑρίσκοντο χρεώδη, χεῖρον δὲ παμβασιλείας. ᾧ καὶ προσβολὴν τὸ σαθρὸν τῆς ψυχῆς πῆμαι. ὠδ' οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ α' ἀνθρώπων τὸ δ' πλέ. Προκείμενον πλέ δ'. Διηλθόμεν διὰ πυρὸς ἢ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν. ὄφελον ἐπὶ μὲν ἀρχῆς μικρόν. Δόξα πλέ ἦχος α'. Προσευχὴ μετὰ δάκρυα ὁ ψαλμῳδός. Σῶσαι ἐν ἀρχῇ. ἢ τὰ ἑξῆς ὁμοίως. Ἀλληλούϊα μετὰ δάκρυα ὁ ψαλμῳδός. Σῶσαι ἐν ἀρχῇ. ἢ τὰ ἑξῆς ὁμοίως. Ἰδιόμελον ἦχος δ'. Ὡς ἱλαστήριον ἐνεφάνισας.

Πᾶν παλαίωμα ὁ σύμμορος θλῖψεράν σου ἡμέραν, χειμῶνι ἄπαυστα ἡ ὁμίχλης, ἐν τῷ ἐμῷ σου συνδεήματι, σεσηψὼ πρόσκαιρος, ἀπλήτως ἀθλήσαι, ἢ ἔσης ἐνδοξάσω, θεῖοι μάρτυρες, ἐμβριθεῖ ἐν εἰσπομπαῖς ἢ ὁμόνοια τῷ κόσμῳ, ὑμᾶς ἐφεσβείους ποιήσασθε.

Πᾶν ἐμοὶ ὁδηγοσάμενοι, ὄφεως ὁ τοξήρης, χιὼν ἄθεοι καλινδήσης, ὃς αὐδὴ χειρὸς ἀνεπίκλυσε, παλαιᾷ ἢ πλήμμυρι, ὁμοδόξους ἐφίσεως ῥοῦς· γραπτείας ἀληθείας, χάεσι τὸ πόθῳ ὑμνῶσαι.

Πᾶν πτηνὸν φαιδείας, ἰσοστασίους Μάρτυρες· ἰσοστασιοδημίους ἀριθμοῦσι, λαμπρᾷ τιμήσει ἀθλήσεως, ὑμᾶς παρθενόψυχοι, διὰ τοῦ ἢ ὑμῖν· προσκύπτοις τὰ ἄχεσιν, πάθη κείμενα, καθαιρεῖ ἐν εἰσπομπῇ, καὶ προφάσεις δυσωδῶμεν, πλὴ λαμπροφόρου ἀνάσσαις.

Πρεσβεύσασθε Μάρτυρες· θαῦμα τὸ πανδίνακος, ὁ ζοιχῶν σοφόν ἐς πλὴ ἐκφρόνων, ἢ προὸς θεὸ ἀνικήτους, ἐγερσίνους χορούς, ἐν τὰ πρὸς θεὸν ἐν ἀρχῇ πειθήνιοι, πλὴ χημάρρῳ πειθήνιοι, λιτὴ σοὶ δὲ, ἀντεισήνεγκε πόθῳ προσκυνοῦσαν, καὶ πλουτοῦσι ὁδοὺς μεγάλου. ὑμᾶς τὰ σοὶ σεσβῶ ἐγείραντα. Δόξα. ἦχος, πλὴ α'.

Πᾶν παροῦσι βίῳ πλὴ πολιτεύσασθαι θάλασσαν, ὡς ἄβυσσον ἐνδεᾶ ἐξομίλησιν. αὖ μαστεύσας τοῦ χειρὸς, αὖ ῥάβδου τοῦ ξύλου, αὖ θαλάσσης πλὴ ἡμῖν· αὖ δὲ ἐμῷ πυρός, ὁ ἐκπόδιον φῶς ἡμέρᾳ τῆς νυκὸς ἐπίπροσθε· αὖ δὲ τὸ μέσα, πλὴ πολιτείᾳ δροφὴν ἐκ αὖ σαθρὸν· διὸ καὶ ἐπόψεσθε αὐθημερόν, ὡς πλὴ ἄνω ἐσοδοσχήμα μακάριοι· αὖ ὡς ἔχοντες παρρησίαν, πρεσβεύσασθε ὑπὲρ ἡμῶν, μάρτυρες ἰσοστασιοῦντες, πεζῶσι δ' ἀοιδὸν διὰ τὸ σάλου θεασέως, καὶ ὠχρᾷ βίῳ,

a) Ἐκ τῆς ἀναβαθμοῖαι ἀπὸ Γ' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν ἕως -

αἰτήσω χάριν. ἵνα ἐπὶ ἴσῳ διαφερομένων ἡ καθυπόληψις δοξολογία μεγάλη. καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἀποστολικὸς καὶ εὐαγγελικὸς ἀναγνώσματα. καὶ τὸν θεῖον κύριε ἐλέησον μ'. καὶ ἡ ἕνωσις μεγάλη μεθ' ὑμῶν. καὶ τὸ ἀπόλυσις ἀκολουθεῖ. Τὸ δεσποτικὸν καὶ κοινὸν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν. καὶ τὰ γ' μεγάλας μεθυπολαβὰς ποιοῦσι.

Περὶ δὲ ἕνωσιν ἐκκλησιῶν ὁ μέγας ἡ οἰκουμένης καὶ ἡ ἐκκλησία καθ' ἑαυτὴν τάξιν αὐτῶν μετ' ἀλλήλων τελοῦσι τὴν ἀκολουθίαν τὸ δεσποτικὸν ἢ κοινὸν ἐπὶ τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν. καὶ τὰ γ' μεγάλας μεθυπολαβὰς ποιοῦσι. Οἱ μακαριστοὶ χῶρα. καὶ ἀφ' ὅτε τῶν προκειμένων, μέχρι τοῦ καθίσματα ὅταν ἐκφωνηθῇ ἡ δοξολογία μεγάλη. ἀπὸ δὲ ἐκεῖσε ἕως ἡμέρας. τὸ Μακαριστοί, ἢ τὰ ἀναστάσιμα τὸ τροπάριον. ἔπειτα ἐπὶ τῶν ἁγίων ἰδιόμελα δ'. ἦχος β'. Φραθῶμεν τὰ ἀναβαθμία. ὁ ὄρθρος στιχολογία πολλή. Βλέπουσιν ὡς ἑωθινὰς καὶ βασιλικάς.

Καὶ ἔστιν ὅμοιον κἂν ᾖ ἦχος ὁ αὐτός. ὅμως. καὶ ἡ στιχολογία ἀφοσιοῦσιν ὁδικὰς, ἀποδόντες θεὸς τὴν ἄπονον ἐπὶ ὁμοιότητος τοῖς σωματικοῖς, ἀεὶ τὰ πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ ἅγιοι Πατέρες, ὥστερ ἐν πολέμοις πομποῖς αὐτὸν καταλάβωμεν ἀγῶνα, καὶ ἵνα μὴ ἀλείπτην ἐπιγαβόντες ἀπὸ σώμεν. μὴ ἀποχήσωμεν θείας βασιλείας, ἐπὶ ἵνα ἀθλήσωμεν, ἵνα δὲ στεφάνης τῆς νίκης ἀποδυσώμεθα, πρὸ χειρὸς ἔδρα, ἢ σωτῆρος ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡμέραι ἐπιτάμνουσι τοῦ ἔτους, ὑπὲρ δὲ πλείονας βοηθὸς, ἐν ᾧ δύσις ἀβλοφόρεως ἑκκαιδεκάτης, ἢ ὑπερθέσεως ἐκκλησίας. ἔδει γὰρ οἱ ἱερεῖς ἀθλητὴς· διὰ πρὸς ἡ ὕδατος πεμφθῆναι ἀγωνιστὴς ἐφορᾷ, δικαίως, διεκόρευσιν ἐκκλησίαν τὰ τῆς ἐξάπτης ὅτι· καὶ ἐκ τοῦ ἀγῶνος τῆς ἐκκλησίας αὐτῶν νίκης ἐπὶ ἐθέσθαι, τεκμῶσιν ἡδόμενοι δὲ ζῆλος τῆς ἐκκλησίας αὐτῶν ὑπερκοσμίοις. πρὸς ἃς βοήσωμεν. καὶ ἐκ ἐκκλησιῶν ἡ ὀλιγοστὸν, ὁ ἡμεῖς ἐν ἔργοις, καὶ ἐκεῖσε ἡμῶν ἐκεῖ. λάβετε ἡ ἐλεημοσύνης παρακλῆσις ἡ ἀπὸ τοῦ ἐκκλησίας ἐν ἐθνεσιν βασιλείας, χωρὶς δὲ ἐν ἡμῶν. λάβετε εὐχάριστοι ἄγγελοι, βοηθοὶ ἡ ἀπὸ τῶν ἀποστόλων, τῶν μετὰ ἔργων εὐαγγελικῶν ἡμᾶς. καὶ ἐν ἐκ μέσου ἡμῶν, ἐν ἐν ἔργοις ἐορτῶν, τὸν ὀλιγοστὸν ἡμῶν μνήμην. Οἱ ἅγιοι ἐκκλησιαστικοὶ Πάτερες. Καὶ ἐν θεῷ τῷ μὴ μεταβιβάσει. Ἔσοδος μετὰ τὸ ἀπόλυσιν.

τὸ ᾠὸν ἐξαρον· Τὰ ἀναμώμενα τῆς ἡμέρας. Καθαρισθῆναι· ἕως ὅτι
ποιοῦσι τῶν ἀρίων Πρὸς ἕνεσιν, ἀδελφοί, ὅσοι ἐθέλουσι στεῖναι
μεγάλην ἡμῖν νέφος Μαρίεων. Εὐαγγέλιον κατὰ μαθητάς· Εἶπεν
ὁ κύριος τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ὡραιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
ἀνθρώπου οἰκοδεσπότῃ. Καὶ κλάσας ἡ θεία ἀναβορὰ τῶν
προπατόρων. Κοινωνικὸν ἐς μυροφόρους.
Εἰς τὴν ἀναστάσιμον ὅσα εἰς τὴν ἑρμηνείαν τοῦ σαββάτου.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων Μ. εἰς τὴν τῷ σαββάτῳ τῆς ἀναδήσου.
Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων Μ. εἰς τὴν τῷ σαββάτῳ τῆς ἀναδήσου.
Ἑξαπτέρυξ. Τὸ ἱλάσκεσθαι τῆς ἡμέρας εἰς ἢ ὁ Μαρίεων ἀγαλλίεται. αἱ δὲ
τοῦ τῆς ἀναδήσου εἰς ε'. Κλῆσιν ἁγίων γ'. Δόξα τῶν ἁγίων ἀθλοφόρων
χαρᾶ. Καὶ νῦν τῆς ἀναδήσου. Εἶδον ὀρθρου θεοῦ πάντος προσέρχεται
τῆς ἀναδήσου εἰς. δόξα τῶν ἁγίων, καὶ νῦν ἐξ ἀναδήσου. οἱ οἶκοι
καθ' ἑαυτὰ λάζιε αὐτῶν. Εἰσόδιοι εἰσέτι Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων.
Οἰκουμένης τῆς ἑορτῆς μεγάλου ἑβδόμου εἰς ἡ. Κλῆσιν ἁγίων εἰς ζ'.
Εἰς τὴν γ' ᾠδήν· κανὼν ἑβδόμου τοῦ ἁγίων κλῆσιν ἑβδόμου ἡ καθέδρα.
ἡ τῆς ἑορτῆς. Θεμέλιος γεγραμμένος· Εἰς τὴν ἑνὸς ᾠδήν· ἡμιωδεῖον δ'
προκείμενον. Ἐξαπτέρυγος τῶν ἁγίων ἡ τῆς ἑορτῆς. Εἰς δὲ γένος ἐξ
ἑορτῆς γ'. Κλῆσιν τῶν ἁγίων ἑβδ. δόξα τοῦ ἁγίων κλῆσιν τῆς ε
ὁρίτης. Δοξολογία μεγάλη. Εἰς ἐν ἀναβορίαν ᾠδήν γ' τῆς ἑορτῆς
ἡ τῶν ἁγίων ᾠδήν ζ'. Ἀπόστολος ἡ λαμπρὸν ἡ κοινωνικὸν
πρωΐ τῆς ἑορτῆς. εἰς τὸν ἁγίων.

10: Τῷ ἁγίῳ μάρτυρι Κοδράτῳ ἀλληλούϊα.
11a. Τῷ ἁγίῳ Εὐφροσύνῃ παλαιάρχῃ Θεσσαλονίκης. κλῆσις ἡ δὲ ἀλλο
κλῆσις ἑορτάσιμος ἡ μέση σαββάτου. Εἰς τὴν ἑνὸς ᾠδήν· ἡμιωδεῖον δ'
μετὰ αὐτὸ ἀναβαίνει καθὼς ἡ ἡ λοιπὰ ἁγίων κοσμικά.
16: ὅση τὴν ἀκολουθίαν αὐτῇ εἰς τὴν ψυχαΐδα.
12: Τῷ ὁσίῳ Θεοφάνει τῷ ὁμολογητῇ τῆς συγγραφῆς ἀλληλούϊα.
13 Παράκλησις δ' ἑσπέρας τῷ ἁγίῳ Νικηφόρῳ. ἀλληλούϊα. 14:
15 Τῷ ὁσίῳ πατρὶ ἡμῶν Θεοδώρᾳ. ἀλληλούϊα.
16 Τῷ ἁγίῳ Σαβίνῳ. ἀλληλούϊα.
17 Τῷ ἁγίῳ Ἀλεξίῳ τῷ ἀνδρείου τῷ θεοῦ. ἀλληλούϊα.
18 Τῷ ἁγίῳ Κυρίλλῳ Παλαιάρχῃ Θεσσαλονίκης ἀλληλούϊα.
19 Τῶν ἁγίων Μαρίεων χειροτόνησε ἡ Δαρίας. ἀλληλούϊα.
20 Τῶν ὁσίων ἀββάδων καὶ κτήτορος τοῦ ἁγίου σαββᾶ. ἀλληλούϊα.
21 Τῷ ὁσίῳ Ἰωάννῃ ὁμολογητῇ ἐξαπτέρυγα. ἀλληλούϊα.

κβ' Πρ. ἀγ. ἀπ. Γεωργαφόλεως βασιλέως τῆς ἀγγλικανῶν ἐπικρατείας Ἐδουάρδου. 22
κγ' Πρ. ὁσ. πρ. ἡμῶν Νικωνος ἡγ. ἐν τῷ μεταγλωττ. αὐτοῦ. Ἀναστασία. 23
κδ' Προεορτία τῶ Εὐαγγελισμοῦ. ἡ τῶ ἁγ. παλεοῦ ἡμῶν Σωφρονίου ὁσ. 24
ἐν ἄλλοις ἀκολουθία τῶν τοῦ Ἀλεξανδρέως.
ἐν ᾗ τὰ Ἰδιόμελα τῆ Γεωργία. ἡ θεοτόκα δ'. δόξα ἦχος β' Εὐαγγελισμὸς
χαρᾶς. ἡ καθέζης ἡ ἀναστάσιμα τῆ θεοπρεπείᾳ — Εἰς τὸν
πλείονα β' σὺν τῷ ὡραϊσμῷ. ἡ δὲ Γεωργία τῆ θεοτόκου τῆ
τοῦ ἤχου τῶν ᾠδῶν δόξα ἦχος δ'. Σῴζουσι τὸν λαόν.
καὶ προπαρασκευὴ ἔχει ἡ ἐκκλησία ἀναγνώσεις —.

25+ Μαρτίῳ κε'. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.
Τυπικόν. εἰ μὴ τύχῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς ἐν Κυριακῇ τῆς τῶν προσωπίων.
εἰ τύχῃ ἡ ἑορτὴ τῶ Εὐαγγελισμοῦ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἢ τῶν ταῖς
τῆς τῶν προσωπίων. ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ ἐσ
πεινῷ — ἀπολυθείσης τῆς ἑορτῆς τῶ Εὐαγγελισμοῦ ψάλλομεν.
ἐντὸς τῷ μεγάλῳ εἰσπεινῷ ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ. ψάλλεται ὁ
Δικαίου ἀνὴρ. καὶ εὐθὺς ὁ κάθισμα. εἶτα δὶς ὁ Κύριε ἐκέ
κραξα ἴδιόμελα ἦχος γ'. καὶ ψάλλομεν ἀναβαθμὰ γ'. Τὸ
τρισὶ θεοτοκία γ'. Καὶ τὸ Εὐαγγελισμοῦ δ'. Φῶτα ἐναγ
νον. Δοξολογεῖται ὁ α'. δόξα τὸ τρισὶ ἦχος γ'. Χαῖρε ὁδη
γὸς ἡμῶν. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. ἦχος πλ. δ'. ἀπόστιχα ἐξ
ἐκεῖ. Εἴσοδος Τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. τὰ ε'. εἰς
τὴν ἁγίαν Ἀναστασίαν τῶ Εὐαγγελισμοῦ. δόξα τὸ τρισὶ ἦχος πλ. α'.
Θεώσασι ἡ ἡδὺς ἀπαστα. Καὶ νῦν τὸ Εὐαγγελισμοῦ. εἰς ὃν ἐ
χομεν τὸ ἐν ἀναβαθμοῖς τὸ ἔχε. ἡ δὲ γ' Ἀναστασία τὸ Εὐ
αγγελισμοῦ. Καὶ δὶς δόξα τὸ τρισὶ ὅσιος Θεοφυλάκτους κε.
Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς Στίχοι χαρᾶς Εὐαγγελία. εἰς ἓν ἐξ
ἡμῶν καὶ ἄρτου. Τροπάριον τὸ Εὐαγγελισμοῦ Σήμερον μόνον.
ἀναβαθμοὺς τῆς ἑορτῆς. εἰς τὸ θεὸς κς: Τροπάριον ἀναβα
θμὸν δὶς δόξα τῆς ἑορτῆς. καὶ νῦν τὸ τρισὶ. εἰς ἓν ἀ τῇ
χομεν καθίσματα ἀναβαθμὸν δύο καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ὁμοίως
τρισάγιος. εἰς τὸν ϛ'. ἐκ ἕτερα δύο ἀναβαθμὸν. καὶ τῆς
ἑορτῆς. Στίχοι ἀπαστα κλῆσις ἀναγνώσεις. ἀναβαθμοὺς καὶ
τοῦ Εὐαγγελισμοῦ

Ὁ πολυέλαιος, τὰ θυσιαστήρια ὀρθρινὰ, ἡ ἀπόδοσις, ἡ κάθισμα
τῆς ἑορτῆς. Γαβριὴλ ἐξ ἀέρος. Δόξα ἀπόστολε γαβριὴλ. καὶ νῦν,
ἐ παρεκτένου μὲν τὸ δεῖν. Οἱ ἀναβαθμοὶ β̄ ἤχου. προκείμενον,
τῶ ὀλαγγελιομῶ. Πάσα πνοὴ. Εὐαγγέλιον β̄ ὀλαγγελιομῶ. ἀνά
γαιον χῶ θεσσαλίνου. καὶ ἀποδόμεθα τὸ ἅγιον ὀλαγγέλου. δόξα τῆς
ἑορτῆς. καὶ νῦν τὸ αὐτό. Πεντηκοστάριον ἤχος β̄. Εὐαγγελίσθη ὁ γαβρι
ὴλ. Καινὰ τῆς οἰκουμένης ἀνέτειλε θεὸς γὰρ ἐξ ἀνθρώπου ἐν ἑορτῇ
τῶ ὀλαγγελιομῶ τῆς παρεκτενῆς ἐν χοιρογραφῶ δὲ ἤχου πενταπ.
Θεοπρεπῶς τῶ ἔργω ὁ εἱρμὸς ἀναβ. Θεοτόκε ἐπιστήμης ἐπλήσθη
Μωσῆς. Ἐν δόξα τῶ ἁγίου ἀναστασίου μέλος. καὶ νῦν θεώρια
ξαίρμου ἰδιόμελον β̄ κανόνος τῶ αὐτῶ. ἡ δ' θεοτ. τῆς ἐξ. καὶ
τῶ ὀλαγγελιομῶ οἱ δύο κανόνες. ὁ δ' κὴ ὁ ἰαμβικὸς τῆς π.
Καλλιόπης ἀναίξω τὸ ἔγκαμμα. ἀπὸ γ ὠδῆς κοντάκιον ἡ δὲ
οἶκον θεοτ. καὶ καθίσμα Σήμερον τὸ θεοφάνεια. δόξα καὶ
νῦν ἐσταυρ. τὸ ζῆν. καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. θρόνος β̄ πατρός. ἀνάγ
νωσις πάλιν χαρᾶς ὀλαγγέλια. ἀφ' ἑκάς κοντάκιον ἡ δὲ οἶκον
τῆς ἑορτῆς. Συναξάριον ἐξηκοστόπεδε. τὸ. ἄγιος μέγας θεὸς ὁ
μῶν. διδυμᾶς δ' ὑπερέα τοῖς ἁγίοις. ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς
τὰ δύο, ἡ ἐν τῶ ἔγκαμμα. Εἰς βίβ ἡ γ̄ πάσα πνοὴ. ἀπόστολος δ' ἦχος
δύο. Τῶ ἔγκαμμα γ'. καὶ τῶ ὀλαγγελιομῶ γ'. δόξα ἦχος πλ δ' ἐμφανίσθη
σαν οἱ ἄγγελοι. καὶ νῦν θεοτοκίον. δοξολογία μεγάλη. καὶ ὁ θεὸς
κύριος τῶ ἔγκαμμα. ὡς ἀπόστολος. Εἶτα εἰσόδιος ἡ ἀπόστολος. τὸ ἔωθι
νόν, ἡ ἡ ἀ ὥρα. ὁ καθίσας, ἡ ἀπόστολος. Εἶτα μεγάλη ἡ λιτὴ ἡ
ἔξω τὸ μοναστηρίου. Εἰς λαὸς ὥρας Τροπάριον ἀναστάσιμον ἦχ
τῶ ὀλαγγελιομῶ. Κοντάκιον τῶ ἔγκαμμα ἡ τῶ ὀλαγγελιομῶ. Εἰς
δὲ τὸν ἡσυχασμὸν οἱ μακαρισμοὶ τῶ ἤχου εἰς δ'. Τῶ ὀλαγγελιομῶ
ἡ γ' ὠδή. καὶ τῶ ἔγκαμμα ἡ ἑξ. πολύθεος ὀλαγγέλου, ἡ κοινωνικὸν
πρῶτον τῶ ἐναγγελιομῶ, εἶτα τοῦ ἔγκαμμα. Τελευτὴ δὲ ἡ ἐκ
λησία τῶ χαιροσταμῶ. εἰς ὁ ἐξαγγέλλων ἐναγγελίζετο μεγάλη
Εἰδωμεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἡ παρακλητικὸς εἰς ἐπιφάσκουσα.
Χερὶ εἰδικὸν. ὁδὸν εἰδικὸν ὁ ὀλαγγελιομῶ εἰς ὁμοίου τοῦτο ἐξ
Σεβαστιανὸς Τελευτὴ τὸ ἀναίξω. ὅλην πανθ τῆς ἑορτῆς. ὁ
δὲ καινὸν τῶ ἔγκαμμα τῆς δ'. ἡ τῆς παρακλητικὸς. θεοφάνεια.
Χερὶ εἰδικὸν ἡ ἴδιον. Οἱ οὐρανοὶ εἰδικὸν τῆς Πέτρας καὶ τὸ
μοναστηρίου τῶ ὀλαγγελιομῶ. ὡς εἰδικὸν ἡ εἰδικὸν ἡ βιαιόν
ἑορτὴ τῆς ἡμέρας τῶ μεγάλου κανόνος. ὁμοίως μέγας κανὼν ἡ καὶ

ἐπὶ

τῇ ἑορταζούσῃ ἑβδομάδι τῆς μέσης ἑβδομάδος. ἔχει δ'. ἤχ. βαρύ. ἡ θεία
τῆς ἁγίας μεσοπεντήκοστης ἑορτῆς. ἡ ἀγρυπνία τῆς ἑορτῆς. ὅλην
ἐξῆς ἡ ὀλόφωτος. ἔδει γὰρ ἀναπαύσασθαι ἡμᾶς ἐν τῷ ἀγρυπνεῖν
ἀκολούθως ἔζησε, καὶ ἐκοιμήθη.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ εὐαγγελισμοῦ στίχοι. ἦχ. δ'. π'. ε' κυριακῆς ἐν
τῷ ὄρει ἡ ἑορτὴ τοῦ εὐαγγελισμοῦ ἦχ. δ'. ἡ ἦχ. ε' κυριακῆς ἐν
τῇ μεσοπεντήκοστῃ ἀκολουθία ὁ κύριος ἐβασίλευσε τῆς ἁγίας Μαρίας. ἡ
δὲ ἀκολουθία τοῦ εὐαγγελισμοῦ ἐψάλη μετὰ τῆς ἀναστασίμου ὕλης.
Ἐν τῷ Μικρῷ εἰσιτηρίῳ, ἄπαυδα τῆς ἑορτῆς. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ
εἰσιτηρίῳ τριλογοῦμεν ὁ ἀ κεάθησθε ὅλον. Εἰς δὲ ὁ Κύριε ἐβόησα
ἐφῴμεν στίχοι ἰ. Καὶ ἐψάλλομεν ἀναστάσιμα γ'. ἡ δὲ ἀγρυπνία τοῦ θεοῦ
τὰ βήματι δεξιόθεν γ'. ἡ δὲ ἀπόλυσις τὸ πεῦθο ἦχε. ἐν δὲ τῇ
εἴσοδος. Τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς τὰ ε'. εἰς τὸν ἑσπερινὸν τὸ ἴδιον
μέλος τῆς ἑορτῆς ἄπαυδα. Εἰς ὁ λίχνος, ὁ δ' ἀναστάσιμος ἦχε.
ἡ δὲ θεία ἀπόμελα τῆς ἑορτῆς. Τῷ ἐπὶ μὴν μεταλλικῷ στίχοι
αὐτῶν. δόξα ἡ νῦν. ὁ αὐτὸς Σημείου χαρᾶ ὁ ἀγγελία. Εἰς τὸν ὄν
λόγον τῶν αἴνων Προσόμοιον τῆς ἑορτῆς ἐπὶ λιτῆς. ἀνάγνωστις ἐκ
ἑορτῆς. Εἰς τὸν ὑψηλὸς νοεῖσθαι, Προσόμοιον ἀναστάσιμον. ὁμοίως καὶ εἰς τὸν ἁγ.
ἡ νῦν τῆς ἑορτῆς, ὅμοιος τρεῖς. ὁμοίως καὶ εἰς τὸν ἁγ. ἡ δόξα
ἡ νῦν Σημείου ἔφασαν πάντες ἀγγέλῳ. ἀνάγνωστις εἰς τὸν ἁγ. δόξα
καὶ τῆς νεκρώσεως τὸν ἀγγέλῳ. Ὁ πολιτεύεσθε. Τὰ ἀναστάσιμα ἦχο
πλ. α'. πύθωνα. καὶ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Γαβριὴλ ἐξ οὐρανῶν.
ἴδιος, ἡ νῦν ἀνεστάλη γαβριὴλ. Οἱ αἰνοβαθμοὶ δ' ἦχ. Προκείμε
νον ἡ ἀγγέλους τῆς ἑορτῆς. ἀνάστασιν χριστοῦ θεασάμενοι. ἡ ἀπο
στόλου τὸ ἅγιον ἀγγέλιον. Δόξα, ἡ νῦν. ἡ ἰδιόμελον τῆς ἑορ
τῆς. Οἰκοῦντες. ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ'. μόνον. εἶθ ὁ δ' τῆς ἑ
ορτῆς εἰς δ'. ἡ ὁ ἀμνὸς εἰς ζ'. Καθίσματα Ἀνοίξω τὸ στόμα
μου. Εἰς τὸν θ' ᾠδὴν τριλογοῦμεν ἡ μισοδέση. ἅγιος κύριος ἐν τῷ
ἡ ἐξαποστειλάρια τῆς ἑορτῆς γ', εἰς τὸν ἅγιος ἀναστάσιμα δ'.
καὶ τῆς ἑορτῆς δ'. δόξα πάχος πλ. δ'. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί.
Καὶ νῦν, Υπεραγίας μεσάζει. Δοξολογία μεγάλη. καὶ ἡ ἀναφώνησις.
λιτὴ ἔξω τῆς Μονῆς. Εἰς τὸν λειτουργίαν οἱ μακαρισμοὶ
στίχοι ἐξ δ'. ἡ ᾠδὴ ἐν ἁγίοις. ἡ δ' ἐν ὄρει. ἀλλ'

γήιον ἢ ἀπόστολον πρῶϊν τῆς ἑορτῆς, εἶτα τῆς ἡμέρας. Κοινωνικόν
τῆς ἑορτῆς. Τελευτᾷ δὲ ἡ λειτουργία τῶ χερουβικοῦ.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐν μὲν τῶ εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχοι μέσον τῆς ἑβδομάδος
τῶν νηστειῶν, δεῖ γενέσθαι προηγιασμένων λειτουργίαν· εἰ δὲ τῆς ἁγίας
Κυριακῆς ἐπέκεινα ἡ ἄγηται ἢ τῶ Τεσσαρακοστῆς τῆς ἡμέρας, ἢ ἐν τῶ
ἁγίω εὐαγγελισμῶ ἑαυτὴν θεσμοῖα, καθικνουμένους τὸ σοίπμα ὁδηγᾶ
τῆς εἰσόδου, ἐν αὐταγιώσεται τῆ ἡμέρας μέσου, ἢ πλησίον ἐκεῖνο
λεῖα τῶν θεοπρασείων. ἐν τῆ ἁγίω πάσχα.

Ἐπὶ μικροῦ ἀδόντιου. εἶτα τὸ μέγα ἑαυτοῦ αὖθις λειωθῆ, ἀλλὰ
μέσου τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαντα, εἶτα τῶ ἑαυτοῦ, ὁρθεῖα, καὶ ἐν
τυρία. αὖθις μικρὸν μεθαιοῦ, ἢ ἄλλη γιχορίας καθορᾶται
ἐν τῆς ὥρας. λειτουργὸς δὲ μέσου τὸ δὸ ἁγιασμοῦ εἰμένου ἑβδομάδος
ἢ ἡ ὥρα γίνου ἐν τῶ νάρθηκι. ὥρα δ' τῆς ἡμέρας μικρὸν
τῆς γίνου ἔξω τῆς Μονῆς. εἶτα ἡ λειτουργία· ἢ ἡ ἀναμνήσει τὸ
σοίπμα μὲ λέγουσαι. ὡς ἐν τῆς γοιοσῆς ἑορτῆς τῆς θεοδόκου.

Ἐπὶ μικροῦ τῶ σαββάτω τῆς ἀναδήκου.

Ἐπὶ μικροῦ, τῶ σαββάτω τῆς ἀναδήκου. Τῆ μὲν παρασκευῆ ἐν τῶδε
τηρᾶται. τὸ ἰδόμενον τῆς ἡμέρας δὶς ἢ τὸ μαρμαρικόν. εἶτα
τὰ γ' θεοσόμοια τὸ μικρὸν ἑαυτοῦ τὸ ἁγιασμοῦ· καὶ δ' τὰ ἐν
τοῦ βάθου αὖθις· δόξα ἢ νῦν τὸ ἰδόμενον τῆς ἑορτῆς· ἢ ἡ γοιοσῆ
ἀκολουθία ἐπὶ θεοπρασείων. Περὶ δὲ ὥραν θεώμεν τῆς ν
κὸς σημεῖον τὸ μέγα ἢ οἱ κώδωνες· ἢ ἀναμνήσεις τὸ μικρὸν
ἀδόντιον· εἶτα ὁ μέγας ἑαυτοῦ ἅπαντα τὸ ἁγιασμοῦ-
.αῖχει τὸ ἐξαπτέρυγα· εἰς δὲ τὸ θεοῦ κύριος ἱερουσαλήμ τῆς ἑορτῆς ἐπ'
Καὶ μικρὸν τὸ α καθορᾶται· ἡ ἀπόλυσις τὸ προσταχθὲν μυστικῶς ἀρχὴς
μετὰ μέσης· ἢ ἀναμνήσεις ὁ ἱερεὺς οἵους ἐ· εἶτα Τῆ ὑστεραίᾳ.
Καὶ ἀναστάσεως τῆς ἀναδήκου· Μετὰ δὲ ἄρτου καθορᾶται τῆς ἑορ
τῆς· εἶτα Τῆ ὑστεραίᾳ· καὶ ἕτεροι οἵκοι ἐ· εἶτα ὁ πολυτέλεος
καὶ καθορᾶται τῆς ἑορτῆς· Οἱ ἀναβαθμοί· Εὐαγγέλιον, ἢ ἰδόμε
νον τῆς ἑορτῆς· Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς ὀκτὼ καὶ τῆς ἀναδή
κου εἰς ἐ· Καθαυτά, αὐτόμελον τὸ τρίαγιον· εἰς τὸν γ' ᾠδὴν τὸ
κοντάκιον καὶ οἵους ἐ· Καθίσμα τῆς ἑορτῆς· καὶ ἀναγνώσεις·
Πάλιν χαρᾶς ἁγγέλια· ἀφ' ἑαυτῆς τὸ κοντάκιον· Καὶ οἵους ἐ· ἐν

Εἰς τὴ λιτάνη ὡδὴ γ μικρὲα ἀγγάλλεται
της ἑορτης. Εξαποστιλάριον της ἑορτης εἰς.
πλοκή. της ἑορτης τὰ θεοπάσια μόνα. Των ἁγιων δόξα
δόξα ἤ νῦ ἦχος, πλ δ: Εὐφρανθήσονται οἱ ἅγιοι. δόξα
λόγια μεγάλη. δίοδος ἡμῶν ἄγιον ἅγιων τοις ἀδελφοις. ἤ ἀ ὥρα.
ἤ ἀποστολος. Περὶ δὲ ὥρα δεκάτη μήνες ἤ γιὰ ἔξω της
μονης. Εἰς τὰ ὥρα ἤ ἡγεμονία. Ἰνατιὰ ἤ ἐπιβολὴ καινοῦ
της ἑορτης ἡ λειτουργία: Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον
Κοινωνικὸν της ἑορτης. Περὶ τὸ εὐαγγελιο
μοῦ, εἰ ψιχη Τῶ Σαββάτω τοῦ ἁγίου Λαζάρου.
Τῇ Παρασκευῇ των βαΐων νῦ ἡ θεοπρεπεστη, ἐξ ὧν κύριε ἐκέκ
εκραξαν τὰ μικρού δις. ἀναλημψεως. Τὰ λαϊκὰ ἰδιόμελα δ'.
ἤ τὰ δογματικὰ ἐπόμενα της ἑορτης δ'. δόξα τῆ ψυχωφελῆ σῆς
ρώσεως ἐκπλησσομαί τὰ μέγα. Καὶ νῦ της ἑορτης. Τῷ σῷ
μνη. Εἴσοδος. Τὰ ἀναγνώσματα της ἡμέρας. ἤ ἡγεμονία των
θεοπρεπειῶν. Μετὰ δὲ τὴν ὁ θεοδέκτου ὄχνε, ἁγιασθῆ
ὁ καιρὸς τὸ λαϊκὸν ὁ νῦν ἀποστολικὸς. ἤ μεγάλη ἀπολύσεως
ἐσθίομεν ἔλεος ἤ ὅπου νῦ ἡ τεσσερὰ ἐν δόξαν ἐξ στιχηρὰ.
Εἰς δὲ τὴν ἀγρυπνία εἰς τὰ κύριε ἐκέκραξα ἐξῆμεν στίχοι ἡ. καὶ τὰ
λόμενα της ἑορτης ἐπὶ δὸ στασις ἀνὰ δ: δόξα ἤ νῦ της ἐ
ορτης εἴσοδος. Τὰ ἀναγνώσματα της ἑορτης. Εἰς δὲ τὴν ἀγρυ
μνὴ τὰ ἰδιόμελα της ἑορτης, ἁγίασθῆ ἤ τὰ ἰδιόμελα τοῦ λαζάρου τῆ
ναστασιμὸν δόξα πλ δ' κύριε ἐβόησά τῷ μνημεὶ λαζά
ρε ὁ σωτὴρ ἡμῶν. Καὶ νῦ ὁ αὐτός. Εὐφρανθήσονται οἱ ἅγιοι
Ἀπόστιχα τὰ ἰδιόμελα της ἑορτης. Δόξα τὸ λαζάρου τὸ δοξαστικὸν
των ἁγίων ἦχος δ'. Μεγάλη ἡ παρούσα θαῦμα. Καὶ νῦ της ἑορτης
Σήμερον χαρᾶς ἀγγελία.. Εἰς τὴν ἀγόμενα τοῦ ἄρτου. Προσόμοιον
της ἑορτης ἐπὶ τοῦ τὸ μόνον. Ἀνάμνησις της ἑορτης. Εἰς τὸ θεὸς
κύριος προσόμοιον της ἑορτης δις. Δόξα τὴν κοινὴν ἀνάστασιν.
Καὶ νῦ της ἑορτης σαλπιγξ.. Εἰς τὰ καθίσματα της ἀναστασίμου
της ἑορτης. Εἰς τὸν δ' τὸ λαζάρου. Καὶ ἀνάμνησις δ' λαζάρου. ὁ
πολιτείας, κάθαρσις της ἑορτης. Οἱ ἀναβαθμοὶ. Καὶ ἀγγέλων τῆ
ἑορτης. Ἀνάστασιν χειρὸς θεασάμενοι. Τὸ στιχηρὸν της ἑορτης.
δ κανὼν της ἑορτης μετὰ ἐπὶ ἡμῶν εἰς ξ'. Καὶ οἱ δ' κανόνες
τὸ λαζάρου.

Ἀπὸ γ' ὡδὴς κανόνιον κὴ κάθισμα τῆ ψαλτέα. δόξα κὴ νῦν
τῆς ἑορτῆς. κὴ ἀναστάσιμον πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια. ἀφ' ἑσπέρας
κανόνιον τῆς ἑορτῆς Πρωτοκέα ἀκροστιχίδα. Ἀπὸς μέσος
ὁ θεὸς ἡμῶν. ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς ὁμοίς. γ' τῆ ψαλτέα
ἄπαξ. εἰς δὲ γ' τῆς Πάσα πνοὴ Ἰησοῦ τρίτος ἡ. γ' τῆ ψαλτέα
τῆς ἑορτῆς δ'. κὴ τῆ ψαλτέα δ'. Μετὰ τῶν τρίτων αὐτῶν. Ἀναστὰς
μέσος ὁ θεός μου. Δόξα τῆς ἑορτῆς τρίτος πῆ δ'. Εὐφραινέσθω
σαν οἱ οὐρανοί. κὴ νῦν Θεοτοκίον. Δοξολογία μεγάλη.
διάβασις κὴ ἅγιον ἔλαφοι. εἰς τὰ ἀναβαθμοὺς ἦχος πλ. δ'. Ἐκ νεότητός μου
γ', κὴ ἐ τῆ ψαλτέα. ἡ δ', ὅσοι εἰς χεῖρας εὐαγγέλιον, κὴ Κοινωνικὸν θεοῦ τῆς ἑορτῆς,
εἶθε τῆ ψαλτέα. Δόξα τῆ εἰσοδικῆ ὥρᾳ. Τὴν κοινὴν αὐτὰ
ἡ τύχη τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆ Κυριακῆ τῶν βαΐων. γ' μέσος.
Πῶ σαββάτῳ ἑσπέρας ψαλτέα ἰδιόμελα τρίτος ἐ. κὴ ψαλμῳδία θεοῦ
μοια τῆς ἑορτῆς γ'. ἡ τῶν βαΐων γ'. Δόξα τῶν βαΐων ἰδιόμελον
μικρὸν ἦχος α'. Τὸ παναγίου πνεῦμα. κὴ νῦν τῆς ἑορτῆς. Θεοτοκίον
Τῷ σταυρῷ μου. Εἰς δὲ τρίτος προσόμοια τῆς ἑορτῆς. δόξα τῶν
βαΐων ἰδιόμελον τῆς λιτῆς. κὴ νῦν τῆς ἑορτῆς ἀποστιχηρὸν τῆς
ἑορτῆς. δόξα, κὴ νῦν. Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν
Ἐντεῦθεν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ στιχολογοῦμεν δ' α' καθέδρα ὅλον.
Εἰς δ' κύριε ἐκέκραξα ἰδιόμελα στίχοι ι'. κὴ ψαλμῳδία τῆς ἑορτῆς
πνεῦμα. Θεοτοκίον θεοφώτου. κὴ τῶν βαΐων ἰδιόμελα δύο.
Δόξα τῶν βαΐων Σήμερον ἡ χάρις τὸ ἁγίῳ πνεύματος κὴ νῦν τῆς
ἑορτῆς. ἀπόστολος γαβριήλ. Εἴσοδος. φῶς ἱλαρόν. Τὰ ἀναγνώσματα
τῆς ἑορτῆς κὴ τῶν βαΐων. Εἰς τὴν λιτὴν ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς κὴ
τῶν βαΐων. Δόξα στίχοι γ'. Προ ἓξ ἡμερῶν τὸ μυστόδε δ' παύχα.
Κὴ νῦν στίχος ε'. Εὐαγγελίσθη ὁ γαβριήλ. Εἰς δὲ στίχοι Ἰδιόμελα τῶν
βαΐων γ'. κὴ ἐν τῆς ἑορτῆς. Ἰδὼ ἡ ἀνάκλητος ἡμῶν. Μεθ' ὧν
στίχων αὐτῶν. Δόξα τῶν βαΐων Σήμερον ἡχάρις. Κὴ νῦν Σή
μερον χαρᾶς εὐαγγέλια. Προσόμοιον εἰς τὴν δόξαν τῶν ἀπ
των τῆς ἑορτῆς δι' κὴ τῶν βαΐων Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν
ἄδομεν. Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς δ' θεός μου Προσόμοιον
τῆς ἑορτῆς δι'. ἡ τῶν βαΐων, Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν ἄδομεν.
Μετὰ τὴν ἀ στιχολογίαν καθίσματα τῶν βαΐων. μεθ' τὴν β' τῆς
ἑορτῆς.

Δίς. ἡμᾶς νὰ Σήμερον ἅπαντα. Ὁ πολυέλεος, πρὸ καθημερινῶν βαΐων, ὅτε θεία λειτουργία. Δόξα ἀπλῆ, γαβετὴ· πρὸ τῶν βαΐων. Οἱ ἀναβαθμοί. Προκείμενον ἦχος πλ. τῶν βαΐων. Μεθ' ἑσπέραν τὸ ἀπόστιχον ἰδιόμελον τῶν βαΐων Κανόνες τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς ἡ· πρὸ τῶν βαΐων μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς ἡ. Τὰ δὲ γὰρ θεοτοκία ἀπὸ τῶν ιβ· καθαβασία τοῦ ἑορτίου τῶν βαΐων. Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς· ἐν τῷ ὄρει τῶν ἐλαιῶν. Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν ἀπόδοσιν. Ἀναστασίμη ἦχος πλ. Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς ἐν Βηθανίᾳ. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· καὶ τῶν βαΐων. Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς· ἐν τῷ ὄρει τῶν ἐλαιῶν. Δοξολογία μεγάλη· καὶ ὑψοῦ ἔξω τὸ Μονογενές· ἐν προσευχαῖς δ' τῆς ὥρας· ψαλμοὶ ἁ ἐκ τῶν αἰνέσεων. Εἰς τὴν λειτουργίαν Τὰ αἰνέσεα τῶν βαΐων. Ὁ Θεὸς Κύριος ἐφάνη ἡμῖν· καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ ἐν τῶν βαΐων. Εὐαγγελισμοὶ τῶν ἡμέρων ἐξ ἡμέρας. Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς καὶ τῶν βαΐων. Δεῦτε λάβετε τὸ φῶς. Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν. Ἐπινίκια.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἑσπέρας εἰς τὸν Ἑνὸς εἰσοδεύομεν Ἰδιόμελα τῶν βαΐων γ· καὶ τῆς ἑορτῆς, ἐκ δὲ τῆς λειτουργίας τὰ ἀντίφωνα. Δόξα καὶ νῦν· ἀπόστιχα ἐν ᾄδῃ. Ἀναστάσιμα. Τὰ δὲ μακάριοι τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ· καὶ ἀναστάσιμα καὶ τῆς ἑορτῆς τὰ ἀπολυτίκια καὶ τῶν βαΐων. Μετὰ τὸ καθίσωμεν, ἰδιόμελα τῶν αἴνων παθῶν ἐκ μεγάλης λιτῆς. Εἰσοδικὰ καὶ προκείμενα. Καὶ ἀναγνώσεται τὸ θεῖον κατὰ Ματθαῖον. Καθ' ἑσπέραν μεγάλῃ μεθαύριον· καὶ ἀπόστολος.

Εἰ τύχῃ ὁ εὐαγγελισμὸς τῆς ἁγίας καὶ Μεγάλης λιτῆς. Ἐν τῷ μικρῷ εἰσοδείῳ ἅπαντα τῆς ἑορτῆς. Ὁ πολυέλεος. Προκείμενον ἦχος πλ. δ' μετὰ τὸ λυθῆναι ἀπόστολος καὶ εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν καὶ ἀπόλυσις. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ εἰσοδείῳ, προκείμενον ἦχος πλ. δ' μετὰ τὸ λυθῆναι ὁ μακάριος αὐτὸς. Εἰς τὸν Κύριον ἐκέκραξα προκείμενον ἅπαντα τῆς ἑορτῆς· καὶ τῶν βαΐων καὶ ἀπόστολος καὶ εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς ἐν τῷ

αλόμενος ἐν ἄρδην. ἡ ἀναγνώσις της εορτης. Μετά δε την
ανάγνωσιν. Δέγομεν οι Πεντηκοστή ψαλμοί. καί ψαλλομεν επί
πεσών ωδήν της μεγάλης δυτικής. τον εἰρμοί δίς ή τά
τροπάρια εις ή εἶτα τά ιδιόμελα καθίσμα ἐν τῷ ἐγχωρίῳ. τόκον
τάξιν ή δι οἶκον. εἶτα την ή ή δ ὠδήν. Τον συμφωνά
σ βλέπω. καί τά ἰδιόμελα τά εἰς δοξ ήχου η ἀναβαθ. εἶτα θεοτ
μον. Πάλιν πάντων. Το κοντάκιον, ὁ ἀκολ ὀδυνᾶν. Κύριε ε'
λέησον Μ. δόξα καί νῦν την πρωΐαν. Καί ἀρχόμεθα τῶ
ἑξαψάλμου. Θεός κύριος, Προσταίνου της ἑορτης επιβάσ, τα καθ'
ημέραν, ὁπολυτίκιον. Οἰκανόν της ἑορτης. Καί τά λοιπά εως
τα ὡς σημειοῦται εἰς την ἑορτην. Ψαλ δε δεῖπν ἐξέρχεται ή λιβ
νάς ἔξω της μονης μεθ' ἣν ψάλλομεν. ἡ ὧδες δεκάτη, καί ἡ
λειτουργία δ χρυσοστόμου. Καί ἀπερχόμεθα εἰς την δεσπότιν
καταλύσεις, ἤγουν ἡ οἶκον ἐκκλησίας. ἐν τῷ ἀπολυτικίῳ λυχνικῶ.

Περί δε ὧδες η. σημέρον ἡ ψάλλομεν την θ' ὧδεν δεήσεως. εἶτα.
καί τά ἐξαποστειλάρια ἀπό ἐγχωρίας, ὁ ἱερεύς ἐνδύεται φαιόλιον λοιπόν.
καί ψάλλομεν ἰδιόμελα της ἑορτης καί δ' δ'. ἡ ἐξάψαλμος χαρᾶς αλαμπρία.
τά εἰς τόν στίχον της ἑορτης. δ. ἡ δ' της μεγάλης δοξέας. Τά εἰς
τόν ἦχον ἡ στιχ. δόξα πλάγιος πλ δ'. Της ξηροκυθήσης συκῆς δια
την ἀκαρπίαν. Καί νῦν ἀπεκδύσης γαβεντή. ἔξοδος μεθ' ὃν ἐν
αρχῇ. ἔξω ἴλαος καί τά αἰνεγώσμεθα της ἡμέρας τῶ ἑσπερ.
Καί της ἑορτης τά δύο. Μεθ' δε την συμεωνέως την ἀνάγκης
σμέλιον, ὁ ἱερεύς καί ἀνέρχεται καθεζιωθῆς. Καί λέγει τό ὅλον
γελιον της εσπερινής: Της μ ε'. Εἶτα εκλεκτοί καθεζιώσουσι
πλεώσωμεν. καί τά ἀπόστιχα ἐν ἦχου της μ δεκάτης. Μεθ'
γαρ δ' καθεζιώσουσι ἀποδίδει ἡ ἑορτή. Δόξα καί νῦν. στιχ πλ δ'.
Δεκάτης ὅλον την ἡμέραν. Νῦν ἀπολύεις Τελετάριος. Θεοδόκια
παρθένε καί ἅγιοι. καί ἀπόστολος μεγάλης μεθέσεως. καί ἀπόλυ
σις. Τά δ' ἀπόστιχα ψάλλουσι χύμα. Μετά τό δοξα εν ἐκκλησίᾳ δε
ῳ ψάλλει ὁ πανσεβάσμιος γέρων τῶ ἁγίου ἀποστόλου πέτρου. Τελευ
ταῖον. Κύριε ἐν δυνάμει χύμα. Καί ὁ μεγάλης μεθέσεως.
Εἶτα κ' ὁ μικρός ἀπ. ἡ ἐξάψαλμος μεγάλη. ἡ ἡμέρα ἀπόλυσις.

Σημείωσον ὅτι τό παρόν ἱερατικόν τῶ ἁγίου πάσχα. γεγρά. εἰς μεν
ταῖς ἑορταῖς ἡμέραις της μεγάλης δεκαεπτεμβρίου εἰσί λίχνη ὁ ὅλον
νυκτερινός μέσου της ἑβδομάδος, ἵνα ψάλληται δοξολογία μεγάλη.

Κυριακὴ τῆς Μεγάλης ἑβδομάδος ἄχρι. Ἀλλαχοῦ ἀδούλωτα τῆς ἡμέρας τὸ δόξα τῆς ἡμέρας ἡμῶν τῶν ἁγίων. καὶ μετὰ τοῦτο ἀναβαίνει ὁμοίως τὸ ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς. δόξα τῆς ἡμέρας, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Τῷ ἐπὶ ὅλης μνήμης. καὶ καθεξῆς ἡ ἀναβαθμία ἕως τῶν θεοτοκίων. κυριακὴν τὴν ἁγίαν τῆς ἡμέρας ἐν ὅλῃ. Εἶτα τὴν ἀγρυπνίαν καθὼς ἐδηλώθη ἡ μεγάλη ἑβδομάς. Πρωὶ δὲ ὥραν ἕκτην τῆς ἡμέρας μίαν ἡ μίαν ἔξω τῆς πόλεως. ἔβδομον ἡ ἑωθινὴ καὶ ἡ ἀναβαθμία τὸ χειροτόνητο. εἰς ἓν τὸ ἑσπερινὸν ὅλον ἡ ὅλου εἰσόδιον. Πρωὶ δ' ὥραν ἕκτην τοῦ ἑσπερινοῦ. καὶ μετὰ τοῦτο ἐκτενὴς καὶ ἡ εἴσοδος. καὶ ἀναβαίνομεν τὸ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. καὶ τὸ ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς. ἐν δ' μεγάλῃ μεθ' ὧραν. καὶ τὰ ἀδούλωτα χύμα. καθημένων τὸ καιρὸς τὸ μετὰ δείπνου ὡς ἀποδώσω. Πάλιν ἐν τῇ Μεγάλῃ δ'.

Ἡ δὲ ἁγία ἡ μεγάλη ἑβδομὰς ἰσοδυναμοῦσα τῆς μεγάλης Παρασκευῆς ἐν ᾗ ἡ ἀδόλεσις τὸ θανάτου τὸ σωτῆρος ἡμῶν ἐγένετο. καθὼς ἡ ἁγία ἑβδομὰς ἕως ὧδε παρασκευὴ ὅλη τὸ χεῖρα ποιοῦμεν. ἀλλ' οὐδὲν καθημένων ἀλλαγία. (ἀδιαφ.) ἁγία μετὰ τὴν ἐνάτην ὥραν καθημένων ἡ ἀναβαθμία τὸ χειροτόνητο. Καὶ μετὰ τὴν ἀναβαθμίαν ἀδούλωτα ἐποίησεν, ἡ καθίσματα εἶτα ἡ ὅλου. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν ὥραν ὀγδόην ἡμιωχάουσιν. σημαίνει τὸ ἑσπερινοῦ. καὶ ἡμέρᾳ εἴσοδος. καὶ μετὰ ταῦτα ἀναβαίνομεν τὸ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. εἶτα τὰ ἀδούλωτα τῆς ἡμέρας. δόξα ἡ καὶ νῦν ἡ ἐν ποιήσει ἀναφορᾶς. εἶτα τὸ ἀπόστιχα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. καὶ τὸ ἀποστιχάκιον τῆς ἑορτῆς. ὃν μεθίσταται τὸ κανόνιον τὸ μεγάλου. ἀναγινώσκεται δὲ σημαντικῶς μετὰ ἑσπερινοῦ καὶ τὸ μικροῦ ἀποδείπνου, ἐν ᾧ ἀναγινώσκεται τὸ κανόνια, ἁγίου ἐξαημέρου Τεσσαρίου, Παναγία τειχία, Πάνυ ἡμῶν, κοιμώμενον τῆς μεγάλης πεμπτῆς Τοῦ ἁγίου χαβαὶ. Κύριε ἐλέησον μ'. Οὐκ ποιῶ καὶ ἐν μεθίσταται τὸ μεγάλου. καὶ καθεξῆς ἡ συνήθως ἀδόμενος.

Περὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. εἰς ὑψηλὴ τὴ ἀμὴ ἡ Μεγάλη Πέμπτη.
Ἐστέλασεις τὸ λυχνικοὶ τὰ προς κυέιον ὀλεγόνδε. Ἐξ οὗ ὄ κύριος ε'
γενόμενον. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ ἀπαυδᾶ-
της ἑορτῆς; μέχρι δὲ ἐξαγγέλλει. Εἰς ὁ θεὸς κύριος προσφάνη
ου της ἑορτης ὡς. καὶ ὅτε οἱ ὕμνοι μαθηδε ἄσαδε. Ὅποιος
χος καθίσμαδε της ἑορδης γ: καὶ ἀνάμνησις πάλιν χαιρετισμὸς
γηλα. Οἱ ἀναβαθμοί. ὁ α' ἀνάμνησις δὲ δ' ἦχε. Πάσα ἐσου
Εὐαγγελίου της ἑορδης. Δόξα καὶ: ἰδιόμελον της ἑορδης. Ὅταν
της ἑορδης μεδ' ὑμνῳδ ὡς δ'. καὶ δὶς ἡμέρας μεδ' ὀρθρου
καὶ αὖδις δὶς δ'. Καδαβασία δοὶ ὑμνοὶ δὲ αὐδὲ κανόνος ὁ α' χορὸς
ἡ αὖδις δὶς δ'. Καδαβασία δοὶ ὑμνοὶ δὲ αὐδὲ κανόνος ὁ α' χορὸς
ἡ ὁ β': Καδαβασία τοὶ ὑμνοὶ της ἑορδης. αὖδις ὡσδὲ κοινω-
ου. της ἡμέρας. ἡ καδίσμα. δόξα δὲ ἀπολυτίκιον καὶ ὡς της ἑορδης.
Καὶ ἀνάμνησις της ἡμέρας. αὖδις ἐκτενὴς κοινώνικον της ἑορδης.
Ἐξαποστειλάριον της ἑορδης εἰλιτὸν. Εἰς δὲ ἀπὸ ὁ θεὸς κύριος προσφάνη
δηλώ. ἡ ἀπόλυσις της ἑορδης δ'. Τῶν ἁγίων ἀγλίδων. Καὶ
της ἡμέρας τὰ εἰς δὲ ἔχει ἦχος πλ δ'. Ἐλεήσας δεσπότης
μων. Καὶ τὰ λοιπὰ μεδ' ὧν ἔχει αὐδῶν. δόξα ὁ αὖδις: μν
γαγωγὸν κύριε. καὶ ὡς της ἑορδης Εὐφρανθήσονται οἱ ἄρε
νοὶ. δοξολογία μεγάλη. ἡ α' ὥρα. ἡ θεοφάνεια της ἡμέρας
ἡ καδίσμα της ἑορδης ἡ ἀπόλυσις. Μεδ' δὲ ὥραν ε'. σπερινὸν
ἡ μεδὰ ἡμέρα ἔξω της Μονῆς. Εἶδα ψάλλουδε ὁ ὥρα μεδὰ της
ἐνάτης. Προσόμοιον ἡ κοινώνικον της ἑορδης ἡ της ἡμέρας.
Μετὰ δὲ τὴν ἐνάτην σπεύδουσι οἱ καλόγηροι καὶ ἀρχόμεδα ἐς
λιτοργίαν τὸ μεγάλο Βασιλείου. ὡς ἡ ψάλλουδε τὰ λοιπὰ.
ὡς τῶν μακαρισμῶν ἀλείλη ὡδὴ της ἑόρτης. ἡ ἡ ἐς της ἡμέρας.
Εἰσοδικοὶ Εὐαγγελίζεδε ἡμέραν ἐς ἡμέρας. Τροπάριον. Ἐὰν γὰρ
γήλιον της ἑορτῆς θεῶδε. ἀλλὰ της ἡμέρας. Κοινωνικοὶ ὡσαὺ
τως.

Δεξιὰ τὸ χειρόκτιον ἡ κοινωνικὸν Τὸ δεξιόστομο τὸ μεγάλο. γίνεται καὶ
ὁ νιοστὴρ καλὰ στὸ ζήξιμο αὐτό. ἡ λαγάρα, ἀδόξωνος. εἰς δεξιὰ
τεσσάρων καθεμιὰ ζήξιμο καὶ σίλοι. Οἱ λίγοι δὲ εἶναι ποὺ
σωστὴ σημείωση τοῦ ἐπισκόπου. Σημειώνουν οἱ κώδικες.
Οἱ ἱερεῖς πολλὲς φορὲς ἀδόξωνος. εἰς δέκατες ἑκκαίδεκα ἰσοῦται
ζήξιμο ἡ καὶ ἑκατὸν ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας βὰ δ΄: ε΄: Συνεχίζουν
ποὺ τὸ ἀντίφωνος ἕως ἀδόξωνος. καὶ τὰ ἄλλα· γ΄· εἶδε τῆς ἐορ
τῆς τὰ εἰς δεῦ ζήξιμο βὰ δ΄: λ΄: ὁμοῦ μὲ δ΄ Σήμερον χαρᾶς δ΄
ἀγγέλια. δόξα πχος πρὸ ε΄. Γενήμενα ἐχιδνῶν. καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς
λιτανεία ἐξ ἀρχῆς· εἴσοδος μεγάλη ἡ ἀγκαλιά· Τὰ ἀντίφωνα
μετὰ τῆς ἡμέρας, καὶ δ΄ τῆς ἑορτῆς· ὁ δεξιόστομος μὲ δ΄
ἀγγέλιοι ἀντίφωνον εἰς δεξιόστομα· εἶδε εἰσέρχεται· Καθέζουσα
Πλατεῖα· καὶ ἄλλες δεξιὲς ἀδόξωνος· Καθὼς εἶπα ἐ
σπερινὸ τῶν χειρόκτιων ὅλε ἴσχυ σαββάτῳ μὲ μεγάλη ἐπι
ες· Δεξιοστόμου εἰς ἕνα μεγάλο τὸν δεξιόστομο δὲ ζήξιμο
μὲ ἐπιστολικοῦ ὄρθρο· εἶδε ἀσύγχυτος εἰς δεσποτικὴ.
Εἶτε μὲ ποιόσκε βὲ ἐπιστολικοὶ ὄρθρο μεγάλο τὸ δεξιόστομο. καὶ
θεῶν δὲ κοσμικοὶ λοιπόν. Θέλει ἐρωτήσει πρῶτα, φυλάττου
τὸν διάβαζε ἐπὶ δεσποτικοῦ παξέως. ὅτι μὲ δὲ τὸ ἑορτὴ
λαμπτικὸ σεῖσον σοιχεῖ· μὲ δὲ ἀδόξωνος ἐπὶ παθοῦ δὲ μεσ
χειρὸ μὲ ἀλληλούϊα ἀσαββάτου.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς ὅλη τὴ ἀγία καὶ
Μεγάλη Τεσσαρακοστή.

Ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ τὴ ἁγία καὶ μεγάλη Πέμπτη ἐπιστέας εἰς δέκατες
ἑκκαίδεκα. ἰσοῦμεν ζήξιμο /· μὲ ἀδόξωνος σεῖβε τῆς ἡμέρας
ἰδιόμελα. βὰ ε΄ ὁ· Συνεχίζει λοιπόν· καὶ τὰ λοιπά· καὶ τῆς ἑορτῆς
προσόμοια· Βάζει σεσημώνει εἰς ε΄· δόξα τῆς ἡμέρας ἴσως
μὲ ἐχιδνῶν· καὶ τὸ ἀπόστολος· Εἴσοδος μεγάλη ἡ ἀγκαλιά· φῶς
ἱλαρὸν Προκείμενον καὶ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς τὰ γ΄· μὲ τῆς ἡ
μέρας βὰ γ΄· ἡ συναξὴ· Τὸ τελετάριον· Θάσσοξος μὲ δὲ λαμπρὸν
μὲ καθεζῆς ἡ βία ἀναγνώσματα δὲ Μεγάλο Σαββάτου· μὲ δὲ ὁ νιο
στὴρ· μὲ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τεσσαρακοστὴ καθεζῆς ἔξω
μὲ οἶνον· Οἱ ἐπὶ δὲ αὔριον ἔξω τὸ κοσμικό.

Περὶ δὲ ὥρων τῆς νηστείας· μὲ ἀρχόμεθα τῶν ἀποστό
λων· Μεθ΄ ἃ βάζει εἰς ἐνιαύσιος θεῖο· ἐξερχόμεθα εἰς τὸ κάρβ
τὴ ἡμέρα τὰ τῆς ἁγίας ἰδιόμελα· Εἶδε ζ΄ ὅλη· καὶ
εἰ

πορευόμεθα εἰς τὸν ναὸν τῆς ἁγίας Μαρίας τῶν Χαλκοπρατείων, καὶ ποιοῦμεν τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τῶν ἀντιφώνων καὶ τῶν εἰσόδων. Εἶτα ὁ ἐξάψαλμος. Θεὸς Κύριος Προπαίσεων τῆς ἑορτῆς. Καὶ εἰς τὸν Κύριον ἐκέκραξα. Πάσα πνοή. Καὶ ἀπάρτων τῆς ἑορτῆς. Καὶ τὰ ἀναβαθμοί. Τὸ δ' ἀντίφωνον τῆς ἑορτῆς. Ἀπάρτων τῆς ἑορτῆς. Οἱ ἀναβαθμοί. Τὸ δ' ἀντίφωνον τῆς ἑορτῆς. Πᾶσα πνοή. Καὶ ἀπάρτων τῆς ἑορτῆς. Καὶ τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα. Καὶ νῦν. Συναξάριον μηνὸς. Καὶ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα. Καὶ νῦν. Ἀναβαθμοί. Τὸ δ' ἀντίφωνον τῆς ἑορτῆς. Πᾶσα πνοή. Καὶ ἀπάρτων τῆς ἑορτῆς. Καὶ τὸ

πίων. Σχοινὶ δὲ αὐλαῖς χεσσάρων πῆχ ἡμίσεως ἡ ἑξάπλοις. ὡσαύτως δὲ καὶ τοὺς ἡ κοντάριον. μίνυς δὲ ἀνάπτυσις εἰς τὰς ὥρας. ὁ δρόμος εἰς τὰ γ: ἡ δὲ ὥρα θ' ὥραι. Μεθ' ὃν εὐθὺς ὥραι χύμα κοντάριον τῆς κόρδης ἡ ἓξ πήχεως. κύνες ὑγιεῖς μ' ἢ ἀ πόδας. Πρεῖ δὲ ὥραι ἡ ὀπτικὴ ἢ μέση ἡ οἱ κάδωνες. ἡ φέρομεν δὲ ἐπιστρεπτὰ μεθ' ὧν ἐπιστρέφει ἡ ἐπιστρεπτὴ ἢ ἐπιστρεπτή. τρεῖς δὲ βόες μεθ' ὧν ἐπιστρέφει ἡ ἐπιστρεπτὴ ἢ ἐπιστρεπτή. Ἐπὶ δὲ τοῖς μακαρισμοῖς ὠδὴ γ' ἢ δ' τῆς ἑορτῆς. Ὁ πόρτος ἡ ὁλόκληρος Ἱερεμιακὸς ἢ ἐπὶ τοῦ ὄρους ἢ ἐπὶ τοῦ ὄρους. Καὶ μεθ' ὧν ἐπιστρέφει ἡ ἐπιστρεπτὴ μέσου. ἡ κοινωνικόν. Καὶ μεθ' ὧν ἐπιστρέφει ἡ ἐπιστρεπτὴ ὁλόκληρος. Ἐξερχόμεθα δὲ ἐπιστρέφει νῦ. ἐπὶ δὲ κύνες ὑγιεῖς ἑξάκις ἑξάκοντα ἰσχύουσι τρεῖς ἢ. καὶ ἡ ἀρχόμεθα ἐπιστρέφει μέσας ἰδιόμελα εἰς β' ἀ: ἢ β β: Πάσα ἡ κύνες πεζοὶ ἀ ἐπὶ τῆς ἑορτῆς εἰς ἡ ἐπὶ τοῦ ὄρους. Καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους ἡ ἐπὶ τοῦ ὄρους μεθ' ὧν ἐπιστρέφει ἡ ἐπιστρεπτὴ ὁλόκληρος. δόξα τῆς ἡμέρας ἦχος πλ β: ὥπαω ἡ παεσιμος συναγωγή. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον ἐν τῷ ἑαυτῷ. Εἴσοδος μεθ' ὧν ἐπιστρέφει ἡ ἐπιστρεπτὴ ὁλόκληρος. φῶς ἱλαρόν. Τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Καὶ τῆς ἑορτῆς τὰ δύο. Καὶ λίθος ὁ ἀδόκητος. ἡ ὁλόκληρος τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς. εἶθ ἑσπερινὸν καθ' ἑαυτό. Πληρώσωμεν καὶ τὰ ἐξῆς ἐν τῷ Μεγάλῳ σαββάτῳ. Ὡς εἶθ ἐν τῷ ὄρει ἀναβαίνομεν. Καὶ ἵστε ἡ πάντων ἐν τάφῳ. καὶ μνείαν ἀπόντων. καὶ ποιησόμεθα εἰς τὸν ἁγιασμὸν ἐκτενεστάτην. ἑσπερινὸν ἡ ἔτι. Ἐν δὲ τῷ ἑσπερινῷ ἐκτενεστάτην ἱκετηρίαν. ἐπὶ τοῦ ἁγιασμοῦ μος, ἐν ὅτε κυρίως ἱδρυτὸν ἁγιάζει ὁ ἀδόκητος. Εἶθ' κοινόβιον Μεθ' ὧν ἁγιάζει σπερμὸς ὁ μικρὸς (χρεοπρεπέστερος) ἡ ἁγιάζει ὁ ἀ πόδας. Ὅθεν δὲ ἁγιάζει ὁ κανὼν. σπερμὸς ὁ σπόρος. Ἐν ὧ ἐν τοῦτῳ ἐνίκησον. Πρεῖς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Ἐν τύπῳ τῷ ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ σαββάτῳ.

Χριστὸς ἀνίσταται. ὁ ἦχος ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῷ μεγάλῳ σαββάτῳ. Ἑσπερινὸς τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ. Πρεῖ ὥραι ἑπτὰ σπέρμα. Καὶ ἀρχόμεθα τὸ λυχνικόν. Εἰς ὃ κύνες ἑξάκις ἑξάκοντα ἱστῶμεν ἐπὶ χος ι'. Καὶ ἁγιάζομεν ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας. Πάσα ἡ κύνες πεζοὶ ἀ. ἀλλ' καὶ ἐπὶ γ' στίχου. ὃν πῆ ε: Σήμερον ὁ δεσπότης. ἡ: καὶ ἐπὶ ἐφύτευσε δ' ὃν ἡμῶν προσώπων. Δόξα ὁ αὐτός. Ὡπαω ἡ παρασκευὴ συναγωγή. Καὶ νῦν

νῦν τῆς ἑορτῆς. ἀπεκδέχη· εἴσοδος. Προκειμένου, ἦχ. πλ. α΄. Ἀναγνώσεται
τὰ τῆς ἡμέρας ~~τῆς ἡμέρας~~, καὶ τῆς ἑορτῆς. Ὁ ἀπόστολος καὶ τὸ
εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Ἐκτενὴς καὶ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς. Ὧδαὶ
σταυροῦ νεκρώσιμοι. Δόξα, ἦχος β΄. Τὸ αὐτὸ ἁγίων μαρτύρων· καὶ νῦν
τῆς ἑορτῆς ἀναβαθμοί. Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν
τῶν μεσοφόρων μικρόν· ὁ θεσπέσιος καὶ πανσεβάσμιος
οὗτος. Καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἀπὸ τῆς νυκτὸς σημαίνει ἡ ἐκκλησία καὶ ἀρχόμεθα τῶν ἀποδείπνων. Μετὰ δὲ τὸ δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ ἐξερχόμεθα ἐν τῷ ναρθηκι, ψάλλοντες τὰ ἑξῆς τῆς ἑορτῆς τὸν μέγα. Διὰ σπόδιν θύρᾳ· εἶτα εἰσερχόμενοι ἐν τῷ ναῷ ψάλλομεν τὰ ἀσματικὰ τῆς ἑορτῆς ἰδιόμελα. Δόξα καὶ νῦν Σήμερον χαρᾶς πλησθεῖσα. Εἶτα ὁ πολυέλεος. Καὶ καθίσματα τῶν ἁγίων τεσσαρέσκαι τῆς ἑορτῆς· θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· ἐν ἡμέρᾳ ἀναπαύσεως τὰ τροπάρια τοῖς ἀδελφοῖς. Καὶ πλευὴ ἀναβαθμῶν τῆς ἑορτῆς μεγάλη· ὅτι εἰσήκουσε· καὶ ἀναγνώσεται τὰ τροπάρια τοῖς ἀδελφοῖς. Εἶτα ὁ ἑξάψαλμος. θεὸς κύριος προσέταξε ὁλόχαιμα ἡμῶν· καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐξέρχονται οἱ ἅγιοι ἀποδυόμενοι ψάλλουσι δ΄ τριῳδίου β΄· πλὴν τῆς Κυριακῆς. Καὶ ψάλλεται ὁ ἅγιος μεταλήψεως ἐκκαιρίως. Ὁδὲ ἄγγελος δυνατὸς ὅλου τοῦ ναοῦ ἢ δὲ ἀδελφοί. δόξα, καὶ νῦν πλὴν ὅτι ἡ δεσπότης τοῦτο. Καὶ ἀπόλυσις ἰδιόμελα. Καθίσματα τῆς ἡμέρας. Καὶ ἀπόλυσις ἐξ ἡμέρας. Εἶτα ὁ πολυέλεος. Καὶ καθίσματα τὰ λοιπὰ τῆς ἑορτῆς. Οἱ ἀναβαθμοὶ Πάσα πνοή. Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Ὁ ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς. Οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς μετὰ τὸ εἱρμὸν τῆς ἑορτῆς· καὶ ὁ κανὼν τῆς ἡμέρας μετὰ τὸ εἱρμὸν τῆς ὀκτωήχου. Οἱ γὰρ εἱρμοὶ τῶν κανόνων τῶν ἁγίων τοῖς ἁγιοπολίταις, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ἑορτῶν καὶ ζώντων ἑορτή. Καταβασία τοῦ εἱρμοῦ τῆς ἡμέρας ὁ

Σημείωσαι ὅτι οἱ μεσοπεντηκοστιανοὶ καὶ ἀποδίδονται ὅλοι τὴν τῆς ἑβδομάδος τῆς διακαινησίμου. Πλὴν ὅτι ὁ ἑορτὴ ἡμέρα τετράδι μεσοπεντηκοστιανοὶ ἀψάλλεται εἰς ὄρθρου. ἀντὶ ὡς ἀλλαχοῦ ἐσημειώθη ὅτι διὰ τὰς χαρᾶς ἰδιορρύθμους μονὰς λέγω ὅτι ψάλλονται αὐτὰ ἐν τοῖς κελλίοις τὰ δὲ κοινόβια ἐν τῷ κοινῷ τοῦ ναοῦ. ὅθεν καὶ τὴ μεγάλῃ τεσσαρεσκαὶδεκάτῃ ἡμέρᾳ σαββάτῳ ἀναγινώσκεται τὸ ἀποδίδονται. Ὅτι καθόλου τὰ ψάλλεται μόνα ὀκτάηχα. οἱδὲ ψάλλοι· ἄλλα ἐν παντὶ τόπῳ τὰ μεγάλα σαββάτα ψάλλεται.

ὁ πρῶτος χορός. ὁλ' ἀλλέως τὸν ἡμερῶν ἐς ἑορτὴς ἵνα συμφωνῆ μέχρι τοῦ
σήμερον ἐς γ' ὡδῆς. ἀπό γ' ὡδῆς κουβικίου ἐς ἡμέρας πάσης τοῦ δ'
φωνὸς σωτῆρ. ἐς ἑορτὴς. ἀναπαύσεως ἐς ἑορτὴς. Σήμερον χαρᾶς ὅλαι
γῆμα. ἀφ' ἑνὸς κουβικίου ἐς ἑορτὴς κῆ ὁ ἀναβαθμός. ἐν τῇ ἐκκλ
ὡδῆ ἐν μεγαλυναρίᾳ ἐς ἑορτὴ. ἄρος κύριος ὁδηγὸς ἡμῶν. ἐξαποστ
λάρια ἐν ἴσῳ ἐς ἑορτὴς. εἰς ἐν ἀλλος πάσα πνοὴ ἰχῶμεν
γ' χος ὀκτώ. κῆ ψάλλομεν τροπάρια τῆς ἡμέρας (ὑπὸ κανόνα ἔχο
τα ἡμερησίου.) τὰ ἴδιόμελα. Κῆ ἐς ἑορτὴς προσόμοια γ' κῆ ὁ ἴδιό
μελον εὐφρανθήσονται οἱ οὐρανοί. στίχος. εὐαγγελίσθω ἡμέραν ἐξ
ἡμέρας. Κῆ ἀναπαύεται κῶ. δόξα τῆς ἡμέρας τὴν σήμερον με
γάλως. Κῆ νῦν ὑπερύμνητρεύει. δοξολογία μεγάλη. οἱ ἱερεῖς ἐν
σολέᾳ μετὰ ῥιπίδων ἢ λαμπάδων ἢ εἰσοδεῖν σημαντοῦ. Μετὰ δὲ ἄρας
ἢ ἐν ἄρᾳ ἄρᾳ. τῆς μεγάλης ἑσπέρας. Σοφία ὀρθοῦ προσόδου
τῆς θεοφανείας. Ὁ ἐλεήμων Κῆ τὸ ἀλληλούϊον τῆς ἡμέρας. ἐκτε
νὴς ἀναγνώστης. πολὺ πεσὸν ὡσεὶ ἡμέρᾳ ἐν ἱερᾷ κεφαλίσι ἐν ἱερᾷ ἱδίῳ
ῥυθμοῖς μοναῖς ἐν ἱερᾷ κοινοβίοις κοινὸς ἐν ἱερᾷ τάφοις.
Ἐν τῇ ἡ ὡσεὶ σημεῖον ἢ ψάλλομεν ἢ ἱερεῖς ὡσεὶ ἡμέρας ἐν ἱερᾷ τάφοις πρὸ
τὸ κοινὸν χύμα ἡμέρᾳ ἱερεῖ τεσσάρων ἢ κουβικίου ἐπὶ ἡμέρας ἢ
τῆς ἑορτῆς. Κῆ ἡμέρᾳ ἀναβαθμός.
Πρεσβύτερ ὡσεὶ ἀνάγει ἐπὶ ἡμέρας σημεῖον ἱδίομελα. ἱδιόμελον, καὶ
οἱ κανόνες. Κῆ ἀλλάσσει ἡ ἱερεῖς, τροπάρια ἡμῶν. Κῆ φέρομεν
τὸ ἐσπερινὸν μετὰ τῆς λιτανείας. Εὐλογήσουσι τὸ θεοφανικόν.
ναοῦ. Τὸ κύριε ἐκέκραξα. Ἀπὸ δὲ τὸ στίχο πρεσβύτερ ἐν ἀρχῇ
βλήσεως αὐτῶν οἱ ἀμφιλαφεῖς ἐν τῇ κλίνῃ ἐν μέσῳ ὁ ἐκλεκτὸς
φόχης. Κῆ ἱκετεύουσι οἱ ἱερεῖς παῖδες ἢ ἐκδίκους ἐξαπόστιλα ἵνα ἐν
πόνῳ τὴν εἴσοδον. ψάλλομεν τὸ φῶς ἱλαρόν. Ὀρθὸς λαὸς
θυμιᾷ τὸν ναόν. Ὁ δὲ ἱερεῖς ἐν τῇ θεοτοκίῳ. Ἰχῶμεν δὲ
στίχος ἁγία. Κῆ ψάλλομεν ἀναβαθμία ἴδια. Κῆ ὁ μεγάλος σαββάτου ἱδίο
μελα ἴδια ἦχος πλ δ'. Κῆ ἐς ἑορτὴς ἰδιόμελα ἴδια. Τὸ δὲ στίχος ἦχος δ'.
Κῆ ὁ σήμερον χαρᾶς λαμπρότητα ὀρθὸς ἱερεῖς. δόξα Τὴν σήμερον μυστικῶς.
Κῆ νῦν ἐς ἑορτὴς. ἀπόστολος εἴσοδος μετὰ τὸ λαμπρόν. ψάλλομεν ὁ
φῶς ἱλαρόν διὰ ὁ ἅγιος φῶς. Προκείμενον δὲ ψάλλομεν, σοφία δὲ
ὁδηγοῦσι σοφία. Κῆ τὰ ἀναγνώσματα. ὁ ἑξῆς. Ἐπιφωνεῖ εἰσοδικὸν
σον ὁδηγοῦ. κῆ ἐς ἑορτὴς ἐν τῷ. Εἰς δὲ ἐν ἀποστόλου τὸ σοφία καὶ ἐν
τάξει αὐτῶν. Μετὰ δὲ τὴν ἀποστόλου, ψυναῦξ. Ὅσοι εἰς ἐν
εἰσοδεῖν. Προκείμενον τὸ ἀποστόλου. Εἶτα ὁδηγοῦ πρὸ ὁ ἐξῆς αὐτῆς

ઉપર ઉપરોક્ત પ્રમાણે ઉપયોગ કરવાથી મિશ્રણ, ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે ઉપયોગી થઈ પડે છે.

પ્રયોગ ૧૦ : ઉપરોક્ત પ્રયોગમાં વપરાયેલ દ્રાવણોમાંથી ૨૫ મિ.લિ. દ્રાવણ લઈ તેમાં ૨૫ મિ.લિ. પાણી ઉમેરી મંદ કરો. હવે તેમાં ૨૫ મિ.લિ. ૧૦ ટકા પોટેશિયમ આયોડાઇડનું દ્રાવણ ઉમેરો. ઉત્પન્ન થયેલ આયોડીનને ૦.૧ N સોડિયમ થાયોસલ્ફેટના દ્રાવણથી અનુમાપન કરો. અંતિમ બિંદુ સુધી પહોંચવા કેટલા મિ.લિ. સોડિયમ થાયોસલ્ફેટ વપરાયું તે નોંધો.

પ્રયોગ ૧૧ : ૧૦ મિ.લિ. ૧૦ ટકા પોટેશિયમ આયોડાઇડ દ્રાવણ લઈ તેમાં ૨૫ મિ.લિ. ૧૦ ટકા સોડિયમ કાર્બોનેટ દ્રાવણ ઉમેરો. ત્યારબાદ ૨૫ મિ.લિ. ૧૦ ટકા કોપર સલ્ફેટ દ્રાવણ ઉમેરો. ઉત્પન્ન થયેલ આયોડીનને ૦.૧ N સોડિયમ થાયોસલ્ફેટના દ્રાવણથી અનુમાપન કરો. અંતિમ બિંદુ સુધી પહોંચવા કેટલા મિ.લિ. સોડિયમ થાયોસલ્ફેટ વપરાયું તે નોંધો.

પ્રયોગ ૧૨ : ૧૦ મિ.લિ. ૧૦ ટકા પોટેશિયમ આયોડાઇડ દ્રાવણ લઈ તેમાં ૨૫ મિ.લિ. ૧૦ ટકા સોડિયમ કાર્બોનેટ દ્રાવણ ઉમેરો. ત્યારબાદ ૨૫ મિ.લિ. ૧૦ ટકા કોપર સલ્ફેટ દ્રાવણ ઉમેરો. ઉત્પન્ન થયેલ આયોડીનને ૦.૧ N સોડિયમ થાયોસલ્ફેટના દ્રાવણથી અનુમાપન કરો. અંતિમ બિંદુ સુધી પહોંચવા કેટલા મિ.લિ. સોડિયમ થાયોસલ્ફેટ વપરાયું તે નોંધો.

પ્રયોગ ૧૩ : ૧૦ મિ.લિ. ૧૦ ટકા પોટેશિયમ આયોડાઇડ દ્રાવણ લઈ તેમાં ૨૫ મિ.લિ. ૧૦ ટકા સોડિયમ કાર્બોનેટ દ્રાવણ ઉમેરો. ત્યારબાદ ૨૫ મિ.લિ. ૧૦ ટકા કોપર સલ્ફેટ દ્રાવણ ઉમેરો. ઉત્પન્ન થયેલ આયોડીનને ૦.૧ N સોડિયમ થાયોસલ્ફેટના દ્રાવણથી અનુમાપન કરો. અંતિમ બિંદુ સુધી પહોંચવા કેટલા મિ.લિ. સોડિયમ થાયોસલ્ફેટ વપરાયું તે નોંધો.

પ્રયોગ ૧૪ : ૧૦ મિ.લિ. ૧૦ ટકા પોટેશિયમ આયોડાઇડ દ્રાવણ લઈ તેમાં ૨૫ મિ.લિ. ૧૦ ટકા સોડિયમ કાર્બોનેટ દ્રાવણ ઉમેરો. ત્યારબાદ ૨૫ મિ.લિ. ૧૦ ટકા કોપર સલ્ફેટ દ્રાવણ ઉમેરો. ઉત્પન્ન થયેલ આયોડીનને ૦.૧ N સોડિયમ થાયોસલ્ફેટના દ્રાવણથી અનુમાપન કરો. અંતિમ બિંદુ સુધી પહોંચવા કેટલા મિ.લિ. સોડિયમ થાયોસલ્ફેટ વપરાયું તે નોંધો.

પ્રયોગ ૧૫ : ૧૦ મિ.લિ. ૧૦ ટકા પોટેશિયમ આયોડાઇડ દ્રાવણ લઈ તેમાં ૨૫ મિ.લિ. ૧૦ ટકા સોડિયમ કાર્બોનેટ દ્રાવણ ઉમેરો. ત્યારબાદ ૨૫ મિ.લિ. ૧૦ ટકા કોપર સલ્ફેટ દ્રાવણ ઉમેરો. ઉત્પન્ન થયેલ આયોડીનને ૦.૧ N સોડિયમ થાયોસલ્ફેટના દ્રાવણથી અનુમાપન કરો. અંતિમ બિંદુ સુધી પહોંચવા કેટલા મિ.લિ. સોડિયમ થાયોસલ્ફેટ વપરાયું તે નોંધો.

પ્રયોગ ૧૬ : ૧૦ મિ.લિ. ૧૦ ટકા પોટેશિયમ આયોડાઇડ દ્રાવણ લઈ તેમાં ૨૫ મિ.લિ. ૧૦ ટકા સોડિયમ કાર્બોનેટ દ્રાવણ ઉમેરો. ત્યારબાદ ૨૫ મિ.લિ. ૧૦ ટકા કોપર સલ્ફેટ દ્રાવણ ઉમેરો. ઉત્પન્ન થયેલ આયોડીનને ૦.૧ N સોડિયમ થાયોસલ્ફેટના દ્રાવણથી અનુમાપન કરો. અંતિમ બિંદુ સુધી પહોંચવા કેટલા મિ.લિ. સોડિયમ થાયોસલ્ફેટ વપરાયું તે નોંધો.

પ્રયોગ ૧૭ : ૧૦ મિ.લિ. ૧૦ ટકા પોટેશિયમ આયોડાઇડ દ્રાવણ લઈ તેમાં ૨૫ મિ.લિ. ૧૦ ટકા સોડિયમ કાર્બોનેટ દ્રાવણ ઉમેરો. ત્યારબાદ ૨૫ મિ.લિ. ૧૦ ટકા કોપર સલ્ફેટ દ્રાવણ ઉમેરો. ઉત્પન્ન થયેલ આયોડીનને ૦.૧ N સોડિયમ થાયોસલ્ફેટના દ્રાવણથી અનુમાપન કરો. અંતિમ બિંદુ સુધી પહોંચવા કેટલા મિ.લિ. સોડિયમ થાયોસલ્ફેટ વપરાયું તે નોંધો.

પ્રયોગ ૧૮ : ૧૦ મિ.લિ. ૧૦ ટકા પોટેશિયમ આયોડાઇડ દ્રાવણ લઈ તેમાં ૨૫ મિ.લિ. ૧૦ ટકા સોડિયમ કાર્બોનેટ દ્રાવણ ઉમેરો. ત્યારબાદ ૨૫ મિ.લિ. ૧૦ ટકા કોપર સલ્ફેટ દ્રાવણ ઉમેરો. ઉત્પન્ન થયેલ આયોડીનને ૦.૧ N સોડિયમ થાયોસલ્ફેટના દ્રાવણથી અનુમાપન કરો. અંતિમ બિંદુ સુધી પહોંચવા કેટલા મિ.લિ. સોડિયમ થાયોસલ્ફેટ વપરાયું તે નોંધો.

પ્રયોગ ૧૯ : ૧૦ મિ.લિ. ૧૦ ટકા પોટેશિયમ આયોડાઇડ દ્રાવણ લઈ તેમાં ૨૫ મિ.લિ. ૧૦ ટકા સોડિયમ કાર્બોનેટ દ્રાવણ ઉમેરો. ત્યારબાદ ૨૫ મિ.લિ. ૧૦ ટકા કોપર સલ્ફેટ દ્રાવણ ઉમેરો. ઉત્પન્ન થયેલ આયોડીનને ૦.૧ N સોડિયમ થાયોસલ્ફેટના દ્રાવણથી અનુમાપન કરો. અંતિમ બિંદુ સુધી પહોંચવા કેટલા મિ.લિ. સોડિયમ થાયોસલ્ફેટ વપરાયું તે નોંધો.

પ્રયોગ ૨૦ : ૧૦ મિ.લિ. ૧૦ ટકા પોટેશિયમ આયોડાઇડ દ્રાવણ લઈ તેમાં ૨૫ મિ.લિ. ૧૦ ટકા સોડિયમ કાર્બોનેટ દ્રાવણ ઉમેરો. ત્યારબાદ ૨૫ મિ.લિ. ૧૦ ટકા કોપર સલ્ફેટ દ્રાવણ ઉમેરો. ઉત્પન્ન થયેલ આયોડીનને ૦.૧ N સોડિયમ થાયોસલ્ફેટના દ્રાવણથી અનુમાપન કરો. અંતિમ બિંદુ સુધી પહોંચવા કેટલા મિ.લિ. સોડિયમ થાયોસલ્ફેટ વપરાયું તે નોંધો.

X પ્રશ્નો

૧ ત્રાંબાની ધાતુ મિશ્રણ વિશ્લેષણ કરવા માટે ઉપયોગમાં લેવાતા સોડિયમ થાયોસલ્ફેટના દ્રાવણની સાંદ્રતા સમજાવો.

૨ ત્રાંબાની ધાતુ મિશ્રણ વિશ્લેષણ કરવા માટે ઉપયોગમાં લેવાતા પોટેશિયમ આયોડાઇડના દ્રાવણની સાંદ્રતા સમજાવો.

૩ ત્રાંબાની ધાતુ મિશ્રણ વિશ્લેષણ કરવા માટે ઉપયોગમાં લેવાતા સોડિયમ કાર્બોનેટના દ્રાવણની સાંદ્રતા સમજાવો.

૪ ત્રાંબાની ધાતુ મિશ્રણ વિશ્લેષણ કરવા માટે ઉપયોગમાં લેવાતા કોપર સલ્ફેટના દ્રાવણની સાંદ્રતા સમજાવો.

૫ ત્રાંબાની ધાતુ મિશ્રણ વિશ્લેષણ કરવા માટે ઉપયોગમાં લેવાતા સોડિયમ થાયોસલ્ફેટના દ્રાવણનું પ્રમાણીકરણ સમજાવો.

૬ ત્રાંબાની ધાતુ મિશ્રણ વિશ્લેષણ કરવા માટે ઉપયોગમાં લેવાતા પોટેશિયમ આયોડાઇડના દ્રાવણનું પ્રમાણીકરણ સમજાવો.

૭ ત્રાંબાની ધાતુ મિશ્રણ વિશ્લેષણ કરવા માટે ઉપયોગમાં લેવાતા સોડિયમ કાર્બોનેટના દ્રાવણનું પ્રમાણીકરણ સમજાવો.

૮ ત્રાંબાની ધાતુ મિશ્રણ વિશ્લેષણ કરવા માટે ઉપયોગમાં લેવાતા કોપર સલ્ફેટના દ્રાવણનું પ્રમાણીકરણ સમજાવો.

૯ ત્રાંબાની ધાતુ મિશ્રણ વિશ્લેષણ કરવા માટે ઉપયોગમાં લેવાતા સોડિયમ થાયોસલ્ફેટના દ્રાવણનું પ્રમાણીકરણ સમજાવો.

૧૦ ત્રાંબાની ધાતુ મિશ્રણ વિશ્લેષણ કરવા માટે ઉપયોગમાં લેવાતા પોટેશિયમ આયોડાઇડના દ્રાવણનું પ્રમાણીકરણ સમજાવો.

૧૧ ત્રાંબાની ધાતુ મિશ્રણ વિશ્લેષણ કરવા માટે ઉપયોગમાં લેવાતા સોડિયમ કાર્બોનેટના દ્રાવણનું પ્રમાણીકરણ સમજાવો.

૧૨ ત્રાંબાની ધાતુ મિશ્રણ વિશ્લેષણ કરવા માટે ઉપયોગમાં લેવાતા કોપર સલ્ફેટના દ્રાવણનું પ્રમાણીકરણ સમજાવો.

૧૩ ત્રાંબાની ધાતુ મિશ્રણ વિશ્લેષણ કરવા માટે ઉપયોગમાં લેવાતા સોડિયમ થાયોસલ્ફેટના દ્રાવણનું પ્રમાણીકરણ સમજાવો.

૧૪ ત્રાંબાની ધાતુ મિશ્રણ વિશ્લેષણ કરવા માટે ઉપયોગમાં લેવાતા પોટેશિયમ આયોડાઇડના દ્રાવણનું પ્રમાણીકરણ સમજાવો.

૧૫ ત્રાંબાની ધાતુ મિશ્રણ વિશ્લેષણ કરવા માટે ઉપયોગમાં લેવાતા સોડિયમ કાર્બોનેટના દ્રાવણનું પ્રમાણીકરણ સમજાવો.

૧૬ ત્રાંબાની ધાતુ મિશ્રણ વિશ્લેષણ કરવા માટે ઉપયોગમાં લેવાતા કોપર સલ્ફેટના દ્રાવણનું પ્રમાણીકરણ સમજાવો.

૧૭ ત્રાંબાની ધાતુ મિશ્રણ વિશ્લેષણ કરવા માટે ઉપયોગમાં લેવાતા સોડિયમ થાયોસલ્ફેટના દ્રાવણનું પ્રમાણીકરણ સમજાવો.

૧૮ ત્રાંબાની ધાતુ મિશ્રણ વિશ્લેષણ કરવા માટે ઉપયોગમાં લેવાતા પોટેશિયમ આયોડાઇડના દ્રાવણનું પ્રમાણીકરણ સમજાવો.

૧૯ ત્રાંબાની ધાતુ મિશ્રણ વિશ્લેષણ કરવા માટે ઉપયોગમાં લેવાતા સોડિયમ કાર્બોનેટના દ્રાવણનું પ્રમાણીકરણ સમજાવો.

૨૦ ત્રાંબાની ધાતુ મિશ્રણ વિશ્લેષણ કરવા માટે ઉપયોગમાં લેવાતા કોપર સલ્ફેટના દ્રાવણનું પ્રમાણીકરણ સમજાવો.

τὸ τεσσαρεῖς. Τὴν ἀνάσασιν χειρὶ σωτῆρ, ἄγγελοι ὑμνοῦσιν σὲ ἐν ἐσχάτοις. Καὶ ἐξερχόμενα ἐν τῇ καρδίᾳ σου. Οὐ δικαίοις ἐπίφωσις. Καὶ νοερὰ καθηγεμὼν ἡμέρας. Καὶ ἀναμενόντα ὁ ἡγούμενος τὸ ἑνὸς ἡλίου. Ὅτε σαββάτων. κατηχοῦμεν ὑπὸ τῶν πιστῶν. Εἶθα δὲ αὐτῶν γενεσθαι ἐπίθετο καὶ ἀποδοχὴ, ἡ ἐπιφωσις. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἡ ὁμοουσίῳ, ἡ ζωοποιᾷ, ἡ αὐθεντείᾳ θεότητι. ἡ γαστὴρ τὸ τεσσαρεῖσι ἡμέρᾳ πλά. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. Σημάνουσι δὲ οἱ κώδωνες, ἡ πάλη τὰ σύμπαντα ὄρη. Λεγέτω δὲ σωτὴρ τὸ γενέσθω θεοῦ. ἡ σωτῆρι τὸ ἀνθρώπου θεοῦ. Ἡ μεθ' ὑπὸ καθηγεμὼν τὸ χριστὸς ἀνέστη. καὶ μέλλει ἄγιοι. Οἵτε δὲ ἡμέρᾳ ὁ πάσχα ἡ ἀναστάσιμος ἡμῶν ὁ καιρὸς τὸ σάββατα μὲ τὰ δὲ ἑορτὴ τῆς ἡ. ἡ ὁ καιρὸς τὸ σαββάτου μεθ' ὃ ἑορτὴ ἡ ὅλων. τὰ ἑορτάσια :ιϐ: Καθαρὰ ὁ ἑορτὸς τὸ σάββατα ἡ τὸ πάντα γλυκὺ σωτῆρι ὅλῳ χριστῷ. ἀπὸ ἡ ὡδὴ κοιμώμενοι ἡ θεὸ οἱ κοι τὸ σάββατα. καὶ ἀναγνώσεις πολὺ ἀναστάσιμα. ἀφ' ἑνὸς κοντάκιον ἡ θεὸ οἶκοι τῆς ἑορτῆς. Εἶθα Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ α' αὐτόφωνον τὸ δ' πλάγ. Καὶ πάντες μεθ' ὃ δεσποτικὸν τῆς ἑορτῆς: Ἐναρχόμενοι ἡμέρας ἐξ ἡμέρας. ἀναστάσεως μεγάλη. Εἶτα τὸ. ἀνάστασιν χριστὸ θεασάμενοι ἴδωμεν. ἀνάστασιν ὁ μόνος ἴδωμεν. μεθ' μέλλει. Δόξα τῆς ἡς ἀναστάσεως. Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ. Τίχος ἐναρχόμενοι ἡμέρας ἐξ ἡμέρας. ἡ Ἰδόμενοι τῆς ἑορτῆς. Ἐναρχόμενοι δραβεῖον. Εἶθ' ἄνω ἡ ἐνδόξως ὡδὴ ἡ ἁγίου. Ἐξαποστειλάριον σαμὴ ἐνώπιος ἀδοῦ. Τῆς ἑορτῆς τὸ δὸ Εἶθα πάλιν Σαμὴ ἐνώπιος. Εἰς δὲ ἅγιος πάσα πιστὴ πλός α. τίχος ὀκτὼ. ἀναστάσιμα, δ. καὶ τῆς ἑορτῆς δ' μεθ' ὃν τίχων αὐτῶν. Δόξα τῆς ἑορτῆς Ἐκφωνήσωσιν οἱ θεοποιοί. Καὶ νῦν, ἀναστάσεως ἡμέρα. Ἀναστάσιμος. καὶ ἡ χάρις δὲ χεῖρ σοῦ. Εἰκοστὴ καὶ ἀπόδοσις.

Πλάνησα δ' ἐν ἐρήμῳ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ δὴ ἐπαύσατο. Δεῦτε
ἐγ γαστρὸς ὡς ἐν παγμέγῃ τῇ μεγάλῃ κυριακῇ. Εἰς τὴν ἡνίκα
μὲν τὰ ἀνάρσια τὸ πάσχα. Εἰσοδικοὶ ἐν ἐκκλησίαις πλουτίζει
θεοῦ λόγος αὐτῇ. Προσάθροι ἐξ ἑορτῇ τῇ ἁγίᾳ πάσχοντι. Δόξα δ'
κοιλώσει τῆς ἑορτῆς. Καὶ νῦν. Εἰ καὶ ἐλάφου καλῇ δ' ἐναγγέλιον
ἐβασίσθη. Δ' πόρρωθεν καὶ διαγγέλιον πρῶτε τὸ πάσχα εἶλα τῆς ἐ
ορτῆς. Καὶ καθεξῆς ἡ θεία ἡμέρα τὸ χειροτόνημα. Κοινωνικοὶ ἐξ
ἑορτῆς, καὶ τὸ πάσχα.

Τῇ δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου.

Ἑωθινὸν τῇ μεγάλῃ κυριακῇ ἐν τῷ μικρῷ ἐκκλησίᾳ. Ἐκλογάδιον δ' ἐξ
ἱερέως, ἁγίων δ' χε' αὐτῇ γ'. Ἡ ἡμέρᾳ γ'. Καὶ δὴ ἔρχεται δόξα ἡ νῦν
Τὸ χαρᾶς αὐτῇ. Εἰς δ' Κύριε ἐκέκραξα ἱδρῶμεν ἔχει ς'. Καὶ
ἁγίᾳ δ' ἀναστάσεως γ'. Ἡ τῆς ἑορτῆς ἁγία δὲ τῷ μικρῷ ἐκκλησίᾳ
προσόμοια γ'. Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰσόδου. Ἁγίᾳ δ' φῶς
ἱλαρὸν καὶ ἅγια προκείμενον Τὸ θεὸς μέγας καὶ τὴν λαξιν αὐ-
τῶν. Εἶλα καὶ νόμῳ τὸ καλαζίωσον. Καὶ ἀναγνώσεσθε δ' ἐναγγέλιον
Σὺν ὁδῷ καὶ δ' ἀνδρὶ παρὰ τῶν ἱερέων ἔχει. Εἶλα ἐν
λῃ, Καλαζίωσον. Τὸ ἀναστάσεως ἔχεται δ' ἔλεγε. Καὶ δ' πάσχα
ζα καὶ τῇ ἀναστάσεως ἡμέρᾳ. Τὸ χαρᾶς αὐτῇ ἴδε, Τεσσα
ον τῆς ἑορτῆς. Καὶ πάντες ἀσώματοι.

Περὶ δ' ὥραν ἁ ἐξ νυκτὸς σημάνουσιν δ' αἱ σύμβολα ἡ μέγα, σὺν
θεῷ, καὶ οἱ ψαλμῳδοί. Ἀναγνώσεσθε δ' ἐν ὁδῷ δ' ἀσώματοι
τῆς διακαινησίμου ὡς στιχηρῶν. Εἶλα δημιᾷ ὁ ἱερὸς σύνοδος. Καὶ
ἰδοὺ εἰμὶ ἱερεύς ἐμοσύνην ἐξ ἁγίας τραπέζης εὐλογημένος
θεοῦ λόγος, ἐπῳδικῶς. Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, ἡ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαι
έτῳ δεσπότῃ, ἡ Τριάδι. Καὶ νῦν. Τὸ χαρᾶς αὐτῇ ἴδε. Ἡ ἡμέρᾳ ἴδε.
Εἶλα δὲ στίχοι : ιγ : Καὶ δημιᾷ. Εἶλα σύναξις μεγάλῃ. Ἔνθα δ' μέλλῃ
παύσῃ, ἁγίᾳ δ' ἀναστάσεως. Καὶ σύναξις ἡμέρᾳ. Εἰς δ' Κύριε ἐ
κέκραξα ἱδρῶμεν στίχοι ὀκτώ. Καὶ ἁγίᾳ δ' ἀναστάσεως δ' ἦχος ς'.
Καὶ τῆς ἑορτῆς ς'. Δόξα καὶ νῦν ἀναστάσεως ἐξ ἀέρος. Εἰσόδου φῶς ἱλαρὸν προ
κείμενον Τὸ θεὸς μέγας. Τὰ πολλὰ ἀναγνώσεσθε τῆς ἑορτῆς. Καὶ
τὴν Καλαζίωσον δ' πρεσβύτερος. Καὶ ἐξερχόμεθα εἰς ὁδὸν νάρθηκα ἁγίᾳ
δουλεῖα καὶ ἱδρῶμεν τῆς ἡμέρας. Καὶ δόξα ἡ νῦν Ἐναγγελισθεὶς ὁ ἄγγελος
πρ.

ἐς τὸν ὄρθρον τὸ ἀναστάσιμον δοξαστάριον, καὶ τὰ ἰδιόμελα ἀποστιχα τῆς ὑψ. θρόνος ἀνέστη λεῖ. Καὶ τὸν ἀναστάσεως κρίσεα. ος τῶν ἄρτων, καὶ ἀναπαύσεως τῆς ἑορτῆς. Εἶτα ὄρθρος ἀνέστη λεῖ. τὰ ἴδιον ὄρθρον ἔχαν! ἔσχαν ὁ ὄρθρος Δόξα τοῦ ἀναστάσεως τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸν αὐτό. Εἶτα ὀνάγνωσις μεγάλη. καὶ μετ' αὐτὴν ψάλλομεν τὸ λυόμενον. Εἶτα καθίσματα τῆς ἑορτῆς. Καὶ ἀναπαύσεως αὐτὴς οἱ αὐτὰ καθμοί. Πάσα πνοή. Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, ἀνάστασιν χριστοῦ γραφόμενα κρίσεων ἐξ κρίσεα. (δια τὸ μὴ γνῶσθαι τὸν κ') ἕως τοῦ ος τοῦ λαοῦ. Καὶ οἱ καινοὶ τὸ πάσχα μεθ' ὃ ἔρχεται εἰς τὴν καινόν. Δόξα τῆς ἑορτῆς. Καὶ καθίσματα τῆς ἑορτῆς. ἀναπαύσεως. πάλιν χαρᾶς ἀνάστασιν. Δόξα ἕκτος κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάριον τὸ πάσχα καὶ τῆς ἑορτῆς τὸν γ'. Εἰς τὸν ἅγιος πάσα πνοή, ἀναστάσιμα γ'. καὶ τῆς ἑορτῆς ὡσαύτως ἰδιόμελα γ'. Εἶτα ἀναγνῶν ὀθεός. Καὶ τὸν ἑπτὰ τὸ πάσχα μεθ' ὃν ἔχαν αὐτῶν. Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν. Δόξα, ἦχος πλ. δ'. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί. Καὶ τῶν ἀναστάσεως κρίσεα. Ἐνδα ἡμέρᾳ πανήμερος ἡ ἡ ὁδὸν βάπτισμα ὁ ἐσταυρωμένος. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἡμέρᾳ ἡμέρᾳ Θεοῦ καὶ ἡ ἁγιασμὸς ἀνέστη. Εἶτα λειτουργεῖον τῆς ἑορτῆς. πλειόνων, τῆς ἑορτῆς. δίοδος ἡ ἄρτου ἥλιος, ἡ δόξα καὶ νῦν ἡμῶν. Οἱ λοιποὶ δὲ ἀναχώρησις, σπουδὴν δὲ ἐκείνας ἡ ἡμέρᾳ ἡ ἡμῶν ἔξω τοῦ μοναστηρίου. Εἰς τὸν ἐκκλησίαν. Τὰ αὐτὰ ἕως πάσχα καὶ ὁ ἑσπερινός. χριστὸς ἀνέστη. Σημείου τῆς ὀκτωήκτης ἡμέρας. Δόξα ὁ κοντάκιον τὸ πάσχα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ὅσοι εἰς χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος ἡ ναυπλίου πρὸς τῆς ἑορτῆς. Εἶτα τῆς ἡμέρας. Κοινωνικοὶ δὲ ἀεὶ τῆς ἡμέρας εἶτα τῆς ἑορτῆς.

Ὅλε δὲ τύχῃ ἐν τῇ μεγάλῃ κυριακῇ σημείου τῆς ἑβδομάδος. εἰς τὸν ὅλην ἡμέραν, τῇ νεκρᾷ ἑσπερίας ὁμοίως ἑωθινός. εἰ δὲ τὸν ἄλλην ἡμέραν. γίνεται πεσπρασμένη, χαίρουσα δὲ τὸ ἴδιο μέγιστον τῆς ἡμέρας καὶ πεσόμενα τὸ λειμῶνι ἕτερα τὸν ὅρον καὶ ἑπτάκτου τῆς ἑορτῆς. Δόξα ἡ καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. καὶ καθίσματα πανδορμὰ ἐν πεσπορᾷ

Τύπος Μαρκου Ιερομονάχου.

Ιστέον ὅτι ἡ μεγάλη ἑβδομάς, καὶ ἡ τοῦ μεγάλου Πάσχα ἑορτὴ ἀκολουθοῦσιν ἑνὶ τάξει καὶ μιᾷ ἀκριβείᾳ κατὰ πάντα τὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας μέρη, πλὴν τῶν ἑξῆς. Ἐν μὲν τῇ μεγάλῃ ἑβδομάδι, ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῆς μεγάλης Τρίτης ἄρχεται ἡ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων, καὶ τελεῖται μέχρι τῆς μεγάλης Πέμπτης τὸ πρωΐ· ἐν δὲ τῇ ἑορτῇ τοῦ Πάσχα ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου ἄρχεται καὶ τελεῖται μέχρι τῆς Δευτέρας τοῦ Πάσχα τὸ πρωΐ· ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ ἑβδομάδι, ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῆς μεγάλης Τρίτης ἄρχεται

" Πυρὶ κάσσον, τυφωὶ δρόσον λόγων. Σήψοι.
" Ἐγκλωῦ ἐφοδίους, ὑπ' μετζόθης μπάως.
" Ζήλων ἀφοσάλυσι, τοὺς ἀσκηθοὺς δυσπόλους.
" Μάρκος ἐπιβάλλει, ὁ ἐγκλωῦς σάμος λόγε,
" Τὰ δυχεῖ ἐκεῖ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ

Ἰουν Ἀπείληιος. ἔχων ἡμέρας λ΄ ἡ ἡμέρα ἔχει
ὥρας ιγ΄, νυκ ἡ νξ΄ια. εἰς τὸν πρῶτον.

1 α. Τῇ ὀγδόῃ μηνὸς πρεσβ Μαείας τῆς ἁγιωδίας. τὸ ἀνοχθὸν
μήλιν ἡμέρων τὴν ὀγδόην μεσιανὴν ἐν πηγαῖ.

2 β. Τῇ ὀσίᾳ πατρὸς ἡμῶν ἡ θαυμαστρίᾳ Τίτᾳ. ἀ ἐξηγήσια.

3 γ. Τῇ ὁσίᾳ παλεοῦ ἡμῶν ἡ ὁμολογητρὸς Νικήτᾳ. ἀ ἐξηγήσια.

4 δ. Τῇ ὁσίᾳ παλεοῦ ἡμῶν γωνιᾶ τῷ ποιητῷ. ἀ ἐξηγήσια.

5 ε. Τῇ ἁγίᾳ μαρτυρος θεοδώρᾳ ἡ ἀγαθόσουλος. ἀ ἐξηγήσια.

6 ς. Τῇ ὁσίᾳ παλεοῦ ἡμῶν Εὐτυχίᾳ. ἀ ἐξηγήσια.

7 ζ. Τῇ ὁσίᾳ παλεοῦ ἡμῶν γεωργίᾳ Μιτυλήνης. ἀ ἐξηγήσια.

8 η. Τῇ ἁγίᾳ Δομνίνᾳ πεντάλωσος ἡ δομνῖνα. ἀ ἐξηγήσια.

9 θ. Τῇ ἁγίᾳ Μαρτυρος Εὐγενίᾳ. ἀ ἐξηγήσια.

10 ι. Τῶν ἁγίων Μαρτυρων Τεσσαρῶν ἡλικιῶν σὺν αὐτοῖς. ἀ ἐξηγήσια.

11 ια. Τῇ ἁγίᾳ ⁄ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἀλλήλα ἐσπερινὸν πρεσβύτερον. τὸ ἐξῆς
ἀκολουθία θεοτόκιον ἰσόβιον ἀναβαθμοῦ.

16 ιβ. Τῇ ἁγίᾳ ⁄ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ βασιλίσσῃ ἐσπερινὸν πλειόν. ἀ ἐξηγήσια.

13 ιγ. Τῇ ἁγίᾳ ⁄ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἀποστόλων. ἀ ἐξηγήσια.

14 ιδ. Τῇ ἁγίᾳ Μαρίᾳ νεάνιδι ῥώμης ἀ ἐξηγήσια.

15 ιε. Τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἀδριανοῦ ἀβιτηνῶν ἐσπέρας ἡ τεσσαρ. ἀ ἐξηγ.

16 ις. Τῶν ἁγίων Μαρτυρων. εὐενίκης, ἀράσης, ἡ χιονίας. ἀ ἐξηγ.

17 ιζ. Τῇ ὁσίᾳ παλεοῦ ἡμῶν ξενοφῶντος τοῦ ἐν πέρσαις. ἀ ἐξηγ.

18 ιη. Τῇ ὁσίᾳ παλεοῦ ἡμῶν ⁄ ἁγίᾳ ἀναστασίᾳ. ἀ ἐξηγήσια.

19 ιθ. Τῇ ὁσίᾳ παλεοῦ ἡμῶν ⁄ ἰωάννου τοῦ καλυβιωτοῦ. ἐξηγήσια.

20 κ. Τῇ ὁσίᾳ παλεοῦ ἡμῶν θεοδώρου τοῦ τειρωνος. ἐξηγ.

21 κα. Τῇ ἁγίᾳ ⁄ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ⁄ ἀναστασίᾳ. ἐξηγήσια.

22 κβ Τῇ ὁσίᾳ παλεοῦ ἡμῶν θεοδώρου τοῦ συκεώτου. ἐσπερινὸν ἐν τῷ
παστόριον. ὁς ὡρμενθ ἐκ τῆς παλαιᾶς χώρας, ἐκ χωρίου
λεγομένου. συκεᾶς. ἐξ οὗ καὶ ἐπωνυμίαν συκεώτης.

23. Τῇ ἁγίᾳ νικόλᾳ Μυρλομελάμπου μοναχῷ τοῦ λεοντοφόβου.
κη. Χριὴ μνώσκεσθε. ὁ ἐαν λίχῃ ἡμέρᾳ αὐτὸ ἐν Μεγάλῃ σα
τὸ πάσχα, γαίνεται ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ἐν τῇ ϛ΄. ἢ ἐν τῇ γ΄. ἢ ἐν τῇ δ΄.

Τῆς διακαινησίμου. ἢ ἐν

πιμέδη ἡς δαικαιτομέρ.
Χεὶ εἰδίκ. ὁ ἐαὶ ἰέχη ἡμιτμῆ ἐὸ ἀπὸ μεγαλομαρίκες μαρτ
ὰ μεὶ ἐὰ μικεῖ ἐαοτειὰ ἡαρμόδ γίκδ ἀγειοσία. καὶ
εἰδίκ ὁ Κύρι ελεήκεδ, ἡ καὶ ἐὰ σεσσόμοια αὐτὸ.
Ἐπὶ δὲ τῶ μεγάλῳ ἐαοτειὰ. Μελ' ὁ δόξα ἡχος πλ α. καὶ ὁμο
μεσὰ τῶν χάρων αὐτὸ: ιγ. Εἶλα ἐὰ σεπτικά. Εἶλα ἀρχόμ
ναδὴ μικεῖ σαεαβδοδιακοίσ. Εἰς ὁ Κύρι ελεήκεδ ἰξῶ
σόμοια ς. Ὡς χίλιοι ἐὰμεῖον. Καὶ γάλλομεν ἀναβάσμα δ. Καὶ ἐὸ ἀμὸ σεο
τὸ ὀνόματός ἐσουμιῶν. Καὶ νῦ θεῖ τὸ ἀ ἐὸ πλ α. Ἐξόδους
τὸ ἀμὸ. Ἐμεῖς Καθίσωσι. Πλησώσωμεν. Εἰς τελείωσιν
τὰ ἰδιόμελα ἐ ἀμὸ. Εἰς δὲ χάρ ἐὸ ἀ ἀναβάσμοι ἐὸ πλ. καὶ ὁμο
ναμὲν τῇ μονῇ ὅσα ὁ ἄγιος Παντελεήμων γίγονεν τὰ σεσσό
μοια ἐ ἀμὸ. Τὰ δὲ χάρεα ἐὸ σάρκα γάλλομεν ἐν τῶ μικεῖ
σεσσόμοια. Τὸ ἰέχος αὐτὸς ἐνὶ εἶδε. Τὸ δοξαστικὸν ἐὸ ἀμὸ
Ὡς τῶν ἀρχαγγέλων ἐμολογίας. δις Καὶ δ' θεοτόκε παρθένε
ἀπαξ. πολύλογος τῶν ἀρῶν. Καὶ ἀναβάσεως εἰς δ' Μαρίαμ
αὐτὸ. Εἶλα ἀναβάσεις ὁ ἱερεύς. καὶ γάλλομεν δ' ἰέχος αὐτὸς μεγάλως
χάρ αὐτὸ + Εἶλα ἡ αὐτὴ ὀνασθή. Καὶ μεθ' αὐτὴν ἀρχό
μεθα ἐ πολυτελέσ. Κάθομαι ἐ ἀμὸ. Καὶ θεοδοκίου. Ἀνάβασις
ος ἐ ἀμὸν. ἡ ἦχος αὐτὸς Καὶ. Εἶλα οἱ αἰνεσμοὶ δ' σ
ἀπόστολοι ἐὸ δ ἦχ. προκείμενον, καὶ λαμπρόν ἐὸ ἀμὸ.
Ἀνάβασις χεῖρ ἐὸ ἀναβάσμοι ἐνὶ εἶδε. Δόξα τοῦ ἐ ἀθηνοφόρ.
Καὶ νῦ τοῦ τῆς θεοδόκε. καὶ ἔχος ἐνφεαυθήσεται λόγος ἐὶ
κυρίω (ἐλεήσωμεν ὁ θεός ἐλεήσει δὲ μεγάλως δὲ πνευμ)
τὸ ἰδιόμελα ἐ ἀμὸ. Σῶσον ὁ θεός δὲ λαόν σ. Καὶ ὁ κα
νὼν ἐ πάσχα μεθ' ὧν ἀναβάσεων θεοδοκίου ἐ κυρίω ἐὸ
ἑαυτῶ εἰς ξ. Καὶ ἐ ἀμὸ καθίσεις δὸ εἰς η. Καλβαρίαν δόξα
χάρεως ἡμέρα δὲ. ἐ ἔχος αὐτὸς εἰς γ. ἅγιος μικεῖ. Δόξ
τελείωσ ὡδῆς καθίσιον ἡ δὲ ὄρος ἐ ἀμὸ. Καὶ ἀναβάσεως
† ἡ τὸ προπάσχα ἐὸ ἀμὸν δὲ ἡ θεῖ δὲ ἀδ ἡμῶν ἀποκρίσ

αβ ὕδες

Ποιήματα τὰ παῖχα πρὸ ἀνάγκης. Τὸ διάστημα τὰ ἀμπέλια ἐν τῇ ἐξόδῳ φύλλ᾽ ὀξ εἰσάγει μεθ᾽ ὁ διάστημα θεωρεῖται. ἐν τῇ διπλάτῃ τὰ μεγαλυνάρια. ἐξαποστέλλεται τὰ παῖχα, δ᾽ ἀπὸ πρὸ ἐσχάρα δ᾽ παῖχα. ἐξ ἓν ἀπὸ, ἰχθύων ἐγὼ ἀπὸ ἐν ἐγὼ ἀπὸ ἐν ἐγὼ ἀπὸ ἐν

μος θεός ημέρος. Προσάββατον τῆς ἑορτῆς δίς· δόξα τῷ ἁγίῳ· καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὸν ἀ ἐγκώμια κάθισμα τῷ ἁγίῳ δίς· δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. ὁμοίως ἡ μετὰ β'. Τῷ ἁγίῳ καὶ τῆς ἑορτῆς· Ἀναγνώσεως τῷ θεῖῳ. Ὁπολυτίκιος. Ἐξαπο πρῶϊ τῆς κάθ ἀναβάσεα ὀπορθέσεα ἀγίῳ. Οἱ αἰναβαθμοὶ τὸ ἀ ἀντίφωνα τῷ δ' ἦχῳ. Πάσα πνοὴ· Εὐαγγέλιον ἑωθινὸν ἀ· Ἀνάστασιν τῆς ἑορτῆς δ'· Καὶ τῷ ἁγίῳ δ'· Στίχοι ἡμέρας· Δικαίους ὡς φοί νικ κυρίου· Ἐνφραινθήσεται δίκαιος. Δόξα τῷ ἁγίῳ· καὶ νῦν τῷ θεῷ. Δοξολογία μεγάλη· Ἐκλεκτὴ ἡ ἀποστολος· πᾶσα ἡ γῆ Πρεσβεῖα δ'· ὧδαι β'· τῆς ἑορτῆς· Καὶ τῷ ἁγίῳ καὶ τῆς ἑορτῆς· Κανὼν ἀναστάσιμος· ἦχος δ'· Ἀκροστιχίς· Ἀναστάσεως ἡμέρα· λαμπρυνθῶμεν λαοί· πάσχα κυρίου· πάσχα· καὶ θύρας ἀνεῴξεν ἡμῖν· Ἀναστάσεως ἡμέρα· λαμπρυνθῶμεν λαοί· καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα· εἴπωμεν ὦ ἀδελφοί· καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς· συγχωρήσωμεν τῇ ἀναστάσει· καὶ οὕτω πάντα συγκατακλείσωμεν

Τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου εἰς τὴν ὄρθρου, Τῶν μυροφόρων ταὶ τοῦ
μεγα ἐπὶ τοῦ ἁγίου. Δόξα τοῦ ἁγίου καὶ νῦν Τὸ θεῖον δοξαστικον
Τῆς ἑορτῆς ὅστερ ἐμέλησεν. Εἰς τὸν ὄρθρον τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου.
Καὶ τὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου. Δόξα τοῦ ἁγίου καὶ νῦν, Ἰων μυρο
φόρων, Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον ἢ τοῦ παρεκλήτου τὸ εἰς τὸν ὄρθρον
δοξαστικον. Εἰς τὴν λειτουργίαν ἰωὰν ἄρτων, Προσόμοια τοῦ ἁγίου εἰς.
Καὶ τὸ, θεοῦκε παρθένε ἄπαξ. Καὶ ἀναλόγιον εἰς τὸ μακάριος
τοῦ ἁγίου. Εἰς τὸ θεὸς κύριος Προσόμοια, Ὅλη καθίζεις, δεύτερη
μων ἰωαννῆ. Δόξα τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν. Τῶν μυροφόρων μνήσει.
εἶδε ἐν ἄλλῃ κυριακῇ. Τὸ ἀναστάσιμον εἰς. Δόξα τοῦ ἁγίου καὶ
νῦν, θεοτ. Μεθ' ἣν ἀκολουθίαν καὶ ἀναστάσιμα. κεθ' ἑ
β'. Τοῦ ἁγίου ἤχου. Θεομυσίτεως, ἢ ἑωθινὸν. Τὰ ἀναστάσιμα δὲ
λομβάνει. πνεῦμα καὶ καθέδρα τοῦ ἁγίου. ἢ δόξα. Οἱ ἀνάκεν
θεμοὶ τοῦ ἤχου. Εὐαγγέλιον, ἑωθινὸν, ἀνάστασιν χθὲς. ἀναστὰς
ὄρθρου. Οἰκοῦσιν τοῦ πάσχα μεθ' ἡμῶν δεσπότην εἰς, ἢ Τοῦ ἁ
γίου εἰς δ'. Καὶ τῆς κυριακῆς μεθ' ἑσπέρας εἰς ἢ. Καθεδρα
τοῦ ἀναστάσεως ἡμέρα. ἀπόστολον, ἑωθινὸν καὶ κανόνιον τοῦ ἁγίου. ἢ
μάθομεν. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. ἀφ' ἑσπέρας κανόνιον τῆς ἑορτῆς.
Πρωΐθεν τὸ ἐγκώμιον. Ἐξαποστειλάριον, Σφραγὶς ὑπάρχουσα.
Τοῦ ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς δὲ ὅλον ἀναστάσιμα γ'. Τοῦ ἁγίου
προσόμοια δ'. Καὶ τὸ ἰδιόμελον. Δοξαστικον τῆς ἑορτῆς. Τῆς δὲ
Κυριακῆς ἰωὰν μυροφόρων, ἀναστάσιμα δ'. Καὶ τοῦ ἁγίου δ'. ἢ κρίνος
Δίκαιος ὡς φοῖνιξ. ἢ ἐνφραινέσθωσαν λίκνος ἐν νεῷ. ἅπαξ τὰ ἤχη
ἐκ τοῦ πάσχα. Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται.
μεθ' ἡμῶν ἐστὶν αὐτῶν. Δόξα τοῦ ἁγίου, Καὶ νῦν ἀναστάσιμον
ὡς ἡμέρα. Δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὸν ὄρθρον τὸ ἑωθινὸν ἰδιόμε
λον. Καὶ ἀπόλυσις. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἔξω τοῦ Μοναχοῦ
Εἰς τὴν λειτουργίαν ἰωαννῆ, Οἱ μακαριασμοὶ τοῦ πάσχα ἢ τοῦ
ἁγίου ἢ τῆς ἑορτῆς. Καὶ τῆς Κυριακῆς ἢ ἑ. ἀπὸ τὸ ἔχειν ἴδια
ὅλων δόξα. ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον Καὶ Κοινωνικόν, Τῆς ἑ
ορτῆς ἀεὶ τοῦ ἁγίου.

X Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἁγίου Σεραφείμ τὴν δ' Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.
Χθὲς συνήγαγε δὲ εἰλικὴ, ἢ ἑορτὴ τοῦ ἁγίου μεμφθὴ τὴν ἑορτὴν τῆς
Μεσοπεντηκοστῆς. ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ τοῦ ἁγίου Παῦλα.
Εἰς δὲ τῷ μεγάλῳ, ψάλλομεν τὸ ἀνάθεμα τὸ Μακάριος αὐτῷ.
Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τῆς μεσοπεντηκοστῆς δ'. Καὶ τὸ

α'

τῶ ἁγίου ς'. Δόξα τ' ἁγίῳ. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Τὰ αὐτὰ μεθ' ἑαυτῆς μεσοπεντηκοστῆς θεῶδε. Εἶδε τ' ἁγίου. Εἰς τὴν ζα τ' ἁγίου. Καὶ νῦν ἀναστάσεως ἡμέρα. Εἰς δὲ ἐγένετο προσόμοια τ' ἁγίῳ, καὶ εἰς ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν αἴνεσιν τῶν ἀίνων τεσσάρων τ' ἁγίῳ δίς. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἀναλόγιον εἰς δ' μεσημβρίου τ' ἁγίῳ. Εἰς δ' θεός μέγας προσόμοιον τῆς μεσοπεντηκοστῆς δίς. Δόξα τ' ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ὁμοίως. Εἰς τὰ μακάρια, τὸ ἅγιον δίς, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ὁ πολιτεύσω, κάθισμα τ' ἁγίῳ καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἀναλόγιον τῆς ἑορτῆς εἰς τὴν ἐξαποστειλάριον τῆς μεσοπεντηκοστῆς τὸ ἀναβαθμοί. Εὐαγγέλιον τ' ἁγίῳ. Δόξα. Ἡ ἱερεμίου τ' ἁγίῳ. Οἱ κανόνες τῆς μεσοπεντηκοστῆς ὁ θεῶδε μετὰ τ' ὑμνῳδῶν ἡ ἱδιόμελα. Τὸ ἁγίῳ εἰς ἡχ δ'. καὶ ὁ πλ δ' τῆς μεσοπεντηκοστῆς καὶ λαὸ ἔχει δόξαν ἰδιόμελα εἰς ς'. Καθεδοῦμαι θαύμασον ἐπῆξαι. Ἔνθα δὲ μνεία ἡ πατήσεως. Ἀνάστασιν ἡμέρα ψάλλεται. Ἀπὸ γ' ὠδῆς κανόνιον τῶν δ' τῆς ἑορτῆς. Καθίσματα τ' ἁγίῳ ἀναγνώσεως εἰς τὸ εἰσῳμίου αὐτῶ. Ἐν δὲ εὐνάῃ ὡδῆς Τριωδίου ψάλλεται. Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς. Τὸ ἁγίῳ. καὶ ἐν τῆ ἑορτῆς. Εἰς δὲ ἔστω, τῆς ἑορτῆς γ'. καὶ τὸ ἁγίῳ τελεῖται. Δόξα τ' ἁγίου. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη. Πλὴν ἔξω τῆς Μονῆς. Εἰς τὴν ἀναστάσεως Τυπικὸν ἐν δὲ τῆς Μακαρισμοῖς: ιβ'. Τῆς ἑορτῆς ἡ γ' ὠδή δ'. Τὸ ἁγίῳ ἡ γ' ὠδή δ'. καὶ τῆς ἑορτῆς, ἡ ς' εἰς δ'. καὶ λαὸ ἱεραδικοῦ δόξα. Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικοῦ πρῶτον τῆς ἑορτῆς, εἶτα τ' ἁγίου.

Εἰς τὴν ἡμέραν τ' ἁγίου Γεωργίου τὴν Κυριακὴν τῆς Σαμαρείτιδος.

Χεῖ εἰσόδῳ δ' σήμερον ἡ ἑορτὴ τ' ἁγίῳ Γεωργίῳ τὴ κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος. καθεξῆς ἡ ἑορτὴ τ' ἁγίῳ. καὶ ἐν τῆ ἑορτῆς τὰ ἀναστάσιμα, τῆς Σαμαρείτιδος. ἡ τ' ἁγίου. καθὼς ἐδηλώθη. εἰς τὴν μεγαλυνάριον ἐν τῆ ἑορτῆς ἡ ἀναστάσεως ἡμέρα ψάλλεται. Ἀπὸ γ' ὠδῆς κανόνιον τῆς μεσοπεντηκοστῆς. καὶ ὁ κοντάκιον καὶ τῆ ἱερεμίᾳ. Κάθ' ὁ θεὸς κύριος.

Πρώτης ἑφθῆς τῷ ἁγίου Σεραφείμ, εἰ λύχνι εἰμιὰ ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος.
Εἰς δὲ εἰμέσῳ τῶν ἑβδομάδων τῷ Πάσχα λύχνι. Ἑσπερινὸς εἰ ὥρας
ῥῳ ἑστερινῷ ψάλλομεν Προσόμοια τῷ ἁγίῳ Γῶν θεοτόκον δοξαρια
των, Δόξα ὁ αὐτός, καὶ νῦν τῆς, λυχνὸς ἑορτῆς. Εἰς τὸ στίχου
Προσόμοια ἦχος β' Οἶκος τῷ εὐφραδᾶ. Ἀπολυτίκιον κὶ θεοτ.
Ἐν δὲ τῷ Μεγάλῳ ἑστερινῷ εἰ τῇ Μοσῇ εἰ ἡ ἑορτὴ ἐλθῃ ὁ
Γάμος, ψάλλουσι ἀναξαπτάρια. Ἀλλαχῶ δὲ, ὁ Μακάριος ἀ
νήρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἰδιόμελ στίχος π' Καὶ ψάλλομεν
τῆς λυχνὸς ἑορτῆς β'. Καὶ τῶ ἁγίου προσόμοια ς' Ὡς γένοιτο
ου εἰ μέσῳ ων. Δόξα ἦχος πλ β', ἁγίως τῷ ὁσιομάκῳ. Καὶ νῦν
Τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικὸν, προκείμενον τῆς ἡμέρας. Καὶ τὰ ἀναγνώ
σματα. Εἰς τὸν ψαλμὸν, εἰ τῆς λυχνὸς ἑορτῆς καὶ τὰ ἰδιόμελα
τῶ ἁγίου. Δόξα τοῦ ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ στίχου
Τὰ Παροιμίῳ προσόμοια ἦχος πλ α'. Χαίροις ἀσωμάτων. τοῦ
Χαίροις ὁ θεαρχικὸς χειρῶν, μαρμαρυγῆς παρεμβολῆς ὁ ἁγιάρχος
τὸ πλέος τῶν ἀθροφόρων, ὁ καλλ' ἐκδέων δυσμενῶν, πάσα
λελαμμένος αὐδενκάλεπα, καὶ δόξης τρεγάμενος, τῇ δυνάμει τῶ
πνεύματος, τῷ νικήσαι, τῇ κυριεύσαι τοῦ σώματος, καὶ ἁμαρτ
σιν, ἐῶν παθῶν τῶ νικῆσαι. Χαίροις οἷοις ἡμῖν ὡς θεὸς ἐν
μαθε μέλεσι, δόξα βασιλέως καὶ δόξης, συμπροσκυνόμενος μεθ' ἡμῶν
καὶ τῆς ἀθανασίας. ᾧ καὶ πρέσβις σωθῆναι τῶν ἀνυμνοῦντας σε.
στίχος. Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.
Χαίροις τῆς ἐπιγνώσεως χειρῶν, καὶ βασιλείας. ὁ προστάτης καὶ
προβολὸς. ὁ ἔνδοξος τῆς ὁσιότητος, καὶ τῶν ἀγγέλων ἀρχάγγελ
στίχος καὶ προσφυῶς γεωργίε. ἐχθρῶν ἀμυντήριον, ἀσε
βῶν ὀλεθρίου. τῶν εἰ ἀνάγκαις, ἐπιφοβάνων εὐπόρους
ἀπεμόβλος, καὶ λυχνὸς εἰς ἀπόγνωσιν. χαίροις ὁ ὀπτανόμενος,
ὡς ἥλιος καὶ ῥυόμενος, τῆς εἰδωλομανίας καὶ δεισιδαιμονίας, καὶ πλάνου
ἥλιον ἐπιβουλίων, τοῦ παύλας τελουμένου. μεθ' ἡμῶν γένου
παρέχων καὶ νῦν ἡμῖν χάριν. στίχος. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ
Χαίροις ὁ θεαρχικὸς χειρῶν, ὁ καλὸς παῖς, ὑπὲρ πάντας εἰ
μαρόμενος, ὡς ἄνθος ἐν ἀπαστόμοις. ὁ τοῖς ἀγῶσι θαυμαστοῦ
γεγονὼς τῷ νόμῳ μάρτυς θεάρεστε. ὁ πᾶσαν τοῖς θαύμασιν,
ὡς αὐδὲς τῷ πνεύματι, τὴν κόσμου μάταιον, ἀπεδεῖ καὶ ἰσ
δύναμιν, τῷ πνεύσαι, καλαγγείλας τὴν ἄθεσιν: χαίροις ὁ
τὴν

τὴν ἁγίαν, πρεσβύτας ἀνάβασιν, καὶ κοινωνοὺς σὺν ἀγγέλων
τῶν ὑστέρων χώρων γινόμενος, καὶ σοὶ λειτουργῶν, ὡς γεγραπται
παρέχεις ἡμῖν ἀθανασίαν.

Τὸν κανόνα ἀδάμαντα. Δόξα πῆχυς δ'.
μου ἐν ἀρχῇ, προπάσου τῆς ἑορτῆς ἐν τῷ ἁγίῳ
δίς, καὶ θεοβίως παροῦσι ἅπαξ. Καὶ ἀναβάσεως ἐν τῷ μεσῳ
τύπου αὐτὸ ἐν τῷ θεῖος χείρας, προσφέρου τὸ ἁγίου δίς, ἡ τῆς
ἑορτῆς ἅπαξ. Τὰ καθίσματα τοῦ ἁγίου. Θεοτοκίον ἡχ βαρύ.
Θεοῦ ἠξίωσαι ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου. Καθίσμα τοῦ ἁγίου.
Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. καὶ ἀναβάσεως ἐν τῷ μεσῳ ὑμνῶν τὸν ἅγιον.
Οἱ ἀναβαθμοί, Πάσα πνοὴ. Εὐαγγέλιον καὶ ἀπόστολον. Προσόμοια
τῆς ἑορτῆς. Ἰδιόμελον ἦχος β'. Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα.
Ὁ κανὼν ψαλλέσθω τὸ πάσχα οἷα ἡμέρα λέγει, ἀναστάσεως ἡμέ-
ρα μεθ' ὑμῶν εἰρηνικῶς εἰς τ'. Καὶ τὸν ἁγίου κανόνες δύο εἰς ἡ'.
Καταβασία, ἀναστάσεως ἡμέρα. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, μοναδικὸν τῆς
ἑορτῆς. καὶ καθίσμα τοῦ ἁγίου, καὶ τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' ἑσπέρας, πολυέλεος
καὶ τὸν ὄντως τοῦ ἁγίου. Ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ τὰ λοιπὰ ὡς ἡ ἑορτή
ἦχος ὁ αὐτός. Τιμιωτέρα τῶν χερουβείμ, καὶ τὰ μεγαλυνάρια τοῦ
πάσχα καὶ τοῦ ἁγίου. Μεγαλυνοῦμεν ἡμῖν τὸν ἐν ἀθλοφόροις, θεσπέσιον
στρατηλάτην, καὶ μεγαλύνομεν τὸν μέγαν. Μεγαλύνει ἡμᾶς ὁ πάσχα
τῶν πιστῶν, καὶ καθοσιωθέντας κλῆρος. μεγαλύνομεν τὸν μέγαν.
Εἰς τὸ ἅγιος Πάσα πνοὴ κρῶμεν ἦχος ζ'. Ἀναστάσιμα δύο
τὰ ψυχικὰ πᾶσι. Καὶ τοῦ ἁγίου θεοτόκια δ'. Ὅτε ὑψώθη καὶ
θύη. Δόξα ἦχος πλ α'. Ἀνέστησε τὸν Κύριον. Καὶ νῦν, ἀναστάσε-
ως ἡμέρα. Δοξολογία μεγάλη. Δίδομεν καὶ ἅγιον ἐξάψαλον τοῖς ἀ
ναβᾶσι. Καὶ ἡ λιτὴ ἐξῆλθε τοῦ μοναστηρίου. Εἰς τὴν λειτουργίαν ἐκ
μεγάλου ὀξέως ἀναστάσεως ἡμέρα ἢ τὰ μέρη ἢ οἱ κανόνες, καθ' ὃ
πάσχα. Τυπικά, καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς ᾠδὴ γ'. καὶ τοῦ
ἁγίου ᾠδὴ ἡ. Ὁ ἀπόστολος πρώιμον τῆς ἡμέρας καὶ εὐαγγέλιον, ἐκ
συναξαρίου γάρ ἐστιν μεγάλου καὶ στιχικὰ ἡμέρας καὶ πάσχα.
εἶτα τοῦ ἁγίου. Πρόκειται. Καὶ εἰσόδιον τὸν κυρίου. ἡχ δ'
ἐστὶν δ' ἀπὸ τοῦ πάσχα. Ἐναγγέλιον καὶ Πρᾶξεις.
ἐνδέχεται ὕμνει. Κοινωνικὸν εἰς μυστικόν.
κδ' Τοῦ ἁγίου μαρτυρος Σάββα τοῦ ἡγιασμένου. Τῆς ἑορτῆς γ' τοῦ ἁγίου.
κε' Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου, καὶ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου. ἐπὶ ἐσπ.

εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα προσόμοια ἦχ. ἀπὸ τ. ἦχος α'. Δόξα ἦχος πλ. β' Σὲ ἐξηκούσθη. καὶ νῦν ἡ αὐτή. Εἰς τὸν ἔμπροσθεν τὸ ἀναστάσιμον ἰδιόμελον ἦχ. πλ. δ'. Δόξα καὶ νῦν ἡ αὐτή. Εἰς τὸν ὄπισθεν τὰ προσόμοια Δόξα ἦχος πλ. δ'. Δόξα καὶ νῦν ἡ αὐτή. Καθ' ὑπακοὴν ἀπόστολε ἄμμε. Καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον, Θεὸς Κύριος ἐπεφάνη ἡμῖν. Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Τῷ Σαββάτῳ ἀρχὴς ξ'. Καὶ ἀναγνώσεται τὸ ἀναστάσιμον προσόμοιον ἦχ. δ'. Δόξα ἦχος πλ. β'. Παυσάσθω ἀγρὸς. καὶ νῦν ἡ αὐτή. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόστολος. Εἰς τὴν λιτὴν ἀναστάσιμον ἦχ. πλ. γ'. τῆς ληχούσης ἑορτῆς. καὶ τὸ ἀπόστολος. Καθολικὴ ἀνάστασις. Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς. καὶ τὸ ἀναστάσιμον ἦχ. δ'. Ἀναβάσεις. Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς. Ἔξοδος. Τὸ ἀναστάσιμον προσόμοιον ἦχ. πλ. δ'. Δόξα καὶ νῦν ἡ αὐτή. Ἐν τῷ Ἰορδάνῃ σήμερον. καὶ εὐθὺς ἀπόστολος. Τῷ ἀναστάσιμον προσόμοιον ἦχ. πλ. δ'. Δόξα τὸ ἀπὸ σταυροῦ προσόμοιον ἦχ.

Εἰς τὴν ἁ. τ. ἄρτ. προφήτ. γραμμ. ρυθμόν. τ. θεοφόρου ἁ.
ψίους. Ἀπόρησον ζήτη τ. θεοφόρ. πῶς. ὡσαύτως ἡ λαμπρόν. 1
Β Πῶ τ' ἄρτοις παρὸς ἡμεῖν ἀθανασία Παλιαρχ Ἀλεξανδρείας. 2
Εἰς τ' Κύριε ἐκέκραξα προσόμοια τ. ἄρτ. εἰς ἦχ. δόξα ἦχος πλ. δ.
χωρὶς τ' τεσσάρων. Εἰς τ' δίχου τ. ἄρτ. χαίρουσι ἀπεκδεχόμεθα τ'
ξα ἦχος γ. Πάλιν ἡμεῖν. Προσόμοιον ἦχος γ. Στίχοι μεγάλου
ὀρθοδοξίας. Εἰς τ' ὄρθρου, σταυρὸν τῆς ἑορτῆς, καὶ τ' ἄρτ. εἰς τ'
Καλλιόπη τῆς ἑορτῆς. Εἰς τ' ἅγιος, προσόμοια τ' ἄρτου. ἦχ. δ'.
Δόξα ἦχος γ'. Τόμιμα ἁγίου ἐστὶν ἑορτάσαι. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.
Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Ὁ ἁπόστολος πρὸς ἑβραίους. Ἀλληλοῦ
ια τοίνυν ἡμεῖν ἐδόθησαν θλίψεις. Εἰς τ' Σταυροθεοτόκιον β'. Ἐναρμ
σάμενοι ᾠδὴν ἁγίαν, ἐξέβη ἡμῖν ἡδύσθη. Σημείωσαι δὲ τὸν νόμον ἐστὶ τὸ
φωνὸν τ' τεσσάρων ἐπιβάλλειν τῇ ιη' Ἰανουαρίου διὰ τ' συναπτὴν τ' 3
ἄρτου Κυρίλλου. καὶ διὰ τῆς τετάρτης ἑβδομάδος τ' τοιῶδε
ἀλληλούια. Καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν μυστηρίων ἐστὶν ἰδιόμελα τεσσάρων. 4
εἰς δ' ἕνα, τ' αὐτῶν. Κοινωνικὸν εἰς μυρεφόρους. 5
γ'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρης. Τῆς ἑορτῆς καὶ τ' ἄρτου 3
δ'. Τῆς ἁγίας μεγάλης Πανάρμου. ὁμοίως. 4
ε'. Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Εὐπλοίας. ὁμοίως. 5
ϛ'. Τῶ ἁγίω καὶ δικαίω τ' ποιμένι τ' ποιμνίου. ὁμοίως 6
ζ'. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοφίλου ὀρθοδόξου ἐπισκόπου 7
τῆ ἁγία πόλει τεσσαρακοστῆ. Καὶ ἡ ἀνακομιδὴ τῶν ἁγίων
νων τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε. Οὗ ἡ ἀκο
λουθία ἀπόκειται ἐν τῷ Ὀκτωήχω ἐστὶν ἀπεξόντως ἀναγινώσκεται
αὐτῶ. Εὐφραίνομαι εἰς στίχους. Ἔχουσι ἐξόδου ἀναγινώσκεται, καὶ
Καταβασίας, ἤχος Δοξολογίαν. Καὶ ἑορτὴ. Καὶ μνήμη τ' ἁγίου Μά
του δικαίου τοῦ ἐν ἀσκήσει. ὡς ἐξῆλθε εἰς βίον τ' ἁγίου ἀπὸ
νου τῆς ἑορτῆς. πλεῖστοι τῶν ἐναρέτων ἐπὶ τοῦ ἐρήμου
μου εἰς ἀρετάς. Καὶ ἡ ἀναστροφὴ ἡμῶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις.
Προσόμοια τ' ἑορτῆ. Ὅτε ἔγνως ἡμῖν Δόξα ἰδιόμελον ἦχος
πλ. δ'. Ἀπόστολος οἱ ἁγιοὶ Προσόμοιον ἦχος δ'. Τῶν ἑορτῶν ὁ
τύπος. Καὶ κοινωνικὸν: Ὑμνήσατε. ἦχος δ'. Τὸ παρόν.
Ἀναδείξας τ' ἑορτῆ θεῖον ὕπνον, ἐν ἁγίοις τῶν ἐσόμενον
δικαίων. πρὸς ὃν ἐπόμενοι καὶ οἱ ἐκ χειρὸς ὄντες. σημείωσαι ἐξάψαλμον

τὸ ἀνέσπερον φέγγος, ἰδοὺ ἡδὺ προσάσσω, ἐφ' ἡμᾶς ἐσημειώθη
αὐδὴ σὺ πάντες ὕμνοι, σοφοί, ὅπερ εἰσήνης ἀπόπεμψε θεόδοξον.
Τὰ ποιοῦ βίβλοι ἀκοσθῆναι χαιρώσομεν.

ᾠδὴ ε'.

Μετὰ Μαΐαν ὠγδόη - Μύρων

Μεγ. κανόνες κόμμα) Τὸ ἁμὸν ὠδόξου πῆ παυθήμα ἀποσῶσε πῆ ὁλαμπρυνθῆτε χωσάνο
τὸ θεοῦ ὁρῶ. Καὶ τοῦ ὅσο παῖδοι ἡμῶν ἀλόσαι ἐξ ὑπνῶ ἐξ Μεγάλου.
~~Ποιοῦμεν ἀγρυπνοῦντες~~. Ἐν ἐξ μικρῷ ἐσωτερικῷ σεσοῦμεν.
πχος α'. Ἐν τῶν θεσπεσίων.

Τῆς παρθενίας ὁ ἄνθος θεολογίας βίνω, τὸ κῦδος ἐθεοῦσε,
προσελθὲ τῷ ὄρει, τοῦ θεοῦ συγγενεία καὶ σαλπιγκτὴ,
ὁλαμπρυνθῆτε ἐκ χάους. ἰδοὺ ἐσοπτόμεν πάντες παντοδαπῶς, ἐν
αὐτῇ ἀθημιτοσάμεν.

Ἐμβροντηθῆτε ἐ πλάνη ἡ ἐκ ἀρχῆς ἀθέμιτος, ἐκ βδελυκτὰς καθά
παξ, νῦν σὲ καλεπόθη, καὶ πλήθη ἐκ ἐφεύρ ἰουδαϊκῆς
δόκων, ἐκ ἀσεβείας ἀπέκεσθε. μεγίστας θεὸς γεωάνο ὄξ ἐ
μεν, πενταπόλει ὡς θεσπέσιος.

Ἐπιδέξαν πλημμύρησε ἐσοπτόμεθε, ὁδόξασθείς κῦδέως, νῦν
σὲ τῷ σῷ λάῳ, ὕμνῃ ἀεκαύθην νοερφνῶς, ἀθέλητόσε δαίομέ
βοῦλα. ἰὼ δυνασθῶμεν ἐκείθεν ἐκδῦναι, νῦ πέρ ἐκ αὐθημιτοῦ
τωνος.

Δόξα πῆ θ'. ἦχος πῆ θ'.

Ἐμαρτυρίᾳ θεσπόμε, παρθενίᾳ πήγασημείᾳ θῶ σωτῆρος. σὺ νῦ τῷ
ὑψίστῳ σεσῶν, ἐκ ζόφου σοφείας, καὶ μυσθεὶς ἐκ ἐδόξθεν ἐκ ἄρρ
τα, ἐβρούπνους πλήξεως, ἐκ ἐν ἀρχῇ ἡμᾶς ἐκ σωτάναρχον ἐῶ σα
ἐκ θόμον, ἐκ θεοῦ αὐδοῦ ἐῦνα, καὶ φῶς ἀληθινόν, ὁ φωτίζει παῖδα
ἀνθρώπων, εἰς ἐκ κόσμον ἐρχόμενον. ὃ ἐκείθεν κῦδέῳ εἰσήπτε
τὸ κόσμο, καὶ σωτηρίας ἐκ ψυχῶν ἡμῶν, γεωάνα θεόσοφε. Καὶ νῦ
ἐκ ἑορτῆς. Εἰς ἐκ τέλον πλος ϛ'. Οἶκος τὸ ὀρθρεσθὲ.

Πῦρ θεσπρωτὸς, πήγασημείᾳ φῶτε, ἐβρούπνους δόγμασιν, ἀσορό
βολα ὡς μύστης, χειρὸ καὶ ἐσοπτόθης. πλος Εἰς πᾶσαν ἐκ γῆν.
Λαμπτῆρα μῦστα ὁ φῶς, ἐκ σπε ἀρχῆς γλώσσης, σοφία ἐκ ὑψίστου.
Κυβδῶ τῶν ἐκ ἀσάλπτος, τὸ ἐφρόσυν διάνοιαν.

πλος ζ'. Οἱ θεσπέσιοι δικηγόροι.

Ἐπαρεπιδοσοσῶ, παρθενίᾳ θεολόγε, καρδίας ἰωὴ ὑμνοῤῥοίαν,
ἐκ χάους ὁδὸ, καὶ ἐκ ὄρει τῇ προσοβῆσσα. Δόξα

Ἀπόδοσις χειροῦ, ἡ τῆς παρθένου χεὶρ δεξιά. Θεοῦ δὲ διδάσκει μὴ ἐξιστάσθαι προσδοκίαν ὑπὲρ ἡμῶν, διὰ γὰρ ἐορτὴν ποιμνίου, ἡμᾶς παιδεύσει. ἡ τῶν Τῆς ἑορτῆς.

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, ἀκούομεν τὸ α΄ αὐτόφωνον τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν προσόμοια τὸ ἦχος α΄

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἰαμβικὸν ἀναπαιστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. Ὁ υἱὸς τῆς Θρονίτης, ἠχήσας δὲ ὡδὲ. τοῖς λόγοις τοῦ ἁγίου, διαπρεπῶς αὐτὸν ἐμιμήσατο πάσαν μὲν, καὶ αὐτεξούσιον ὁ κύριος ἡμῶν ὑπάρχειν. τὸ λόγο τὸ ἀκόλουθον, ὡς τοῦ παιδὸς ὡς πὶ ἐξουσίαν, καὶ διὰ τῶν ἔργων παιδείας, ἐνδεικνύμενος ἐξήνεγκε, πρὸς ἣν εἶπεν ἐντολὴν, οὐ ζημιώσεις ὧν χρεοφειλόμεθα.

Ῥαβδίζων τῶν θαυμασίων σοφέ, πῶς εἰσέδυ κρυπτόν, θανάτῳ ὀλέσαι τοῦ θανόντος τάφους μᾶλλον ὠμβεβήκατε. εἰς ἅλματα πάθων, καὶ ὡς ἔθος ἰοῖς ἔργοις, κομιζόμενοι πάλιν, διὰ τὸ ὑμνεῖν χορείαις, ἐποιήσατε ὑμᾶς θεωμένους, πάλιν ἐφέσει πτεύσεως καίχημα, καὶ φύλακα τῆς ἄμπελος, ἀντιφωνίαν κατοικεῖν χεροιάδος, καὶ ἡμῶν προσάξαι μέγαν, καὶ ἔλεος. Δοξαστικὸν ἦχος πλ. δ΄. Δόξα τῆς ὑπερ. τῆς Θρονίτης. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἴσοδος προκειμένου τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Καθολικὴ ἐπιστολὴ Ἰωάννου. Εἰς τὸν ἑβδομήκοντα τὸ θεολόγο. τῆς δ΄ ἑωθινὸν. τοῦ β΄. καὶ τὸ ὅσα ἐν Δόξα τὸ θεολόγο ἦχος δ΄. Διαστειλάμενος ἐν ᾧ ἐγήγερται. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν Δόξα ἦχος δ΄. Ὃς ὑμῖν ἐγήγερται κυρίως. Τοῦ τὸ ὑμῖν γὰρ ἐσταυρωμένος. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν ἀλλόφυλον τῶν ἄρτων, Προσόμοιον ἦχος β΄. Ἀπόστολε χὲ τῷ θεῷ. εἰς Καὶ τὸν, θεοῦκε παρθένε ἄσας. Ἀναγνώσεις εἰς τὸν ἀπο κάλυψιν τὸ θεολόγο. θεὸς μέγας, Προσόμοιον τὸ ἑωθινὸν εἰς. Δόξα δ΄ ὅτε, Τοῖς ζῶν δικαίων ἔσας. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. καθόλου, δι' α΄ πιστὸν καὶ τῆς ἑορτῆς. ἀναγνώσεις εἰς τὸν ἐπιστολὴν αὐτὸ ὃ ἐγένετο ὁ πρόλογος. Ὁ πολυέλεος ἡ ἐκλογή. Οἱ δεκαπέντε ἀναβαθμοί. Δόξα τοῦ Οἱ ἀναβαθμοί, Πάσα πνοή. Εὐαγγέλιον ἑωθινὸν. ια΄. Δόξα τοῦ τὸ ἑωθινὸν. Ἰδιόμελον ἦχος πλ. β΄. θεοῦκε παρθένε.

κα

Οἱ κανόνες Τὸ Πάσχα Ἀναστάσεως ἡμέρα εἰς δ'. Τῇ θεοτόκῳ ὁ εἰς
τὸν αὐλὸν ἦχον εἰς δ'. Καὶ ὁ ἕκτος πλὴν σ' συνημμένης μετὰ
τὸ ὁσίᾳ ἁγροικίᾳ εἰς ς'. Τὸν κανόνα τῇ θεοτόκῳ ὅλα ὁ ἴδιος εἶπα ἐν
πανηγύρει ἐναλλάσσω ἐνταῦθα. ᾠδὴ α' ἦχος α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα.
Ἀναστάσεως ἡμέρα λαοὶ θεόφρονες πίστει, ἑορτῆς δὲ τῆς πηγάσης· ἡ
ἀγαθὴ ἡμῖν ἡμέρα, ἐν ᾗ ἀρχὴ λόγος τῶν θρονιῶσας ἐθνικῶς·
εἰρήνης καλέσθαι, πρὸ τοῦ σῆμα ἐκλέξασθε.
Καθαρθῶμεν τοῖς ὁδίνοις καὶ ὀψώμεθα, θεοφανείας ὄγκος ὁ σύναναβα
τον, ἰδωμὲν σήμερον, ἔκβασιν τὸ ἀδύματον, πηδάλιος ὁ ἀδύει
γον, καὶ ὁ μπκος ὁ ἄδηλον.
Ὀνειροπολοῦμεν ἐπαξίως ἀθεανέοδωσαν, πρὸ ἀγαμψιάσθω, ἐδὲ μὴ
τῇ παστάδι· οἰμὴ ὡς πτόλμαιον τὸ θεῖον ἐχόντες· πρὸ ὡς
κατέχθοα, τὰ σεσιλάδα συμπαίγματα. θεοδοκίου.
Χαρᾶς δέσποινα Μαρία, χαίροις σήμερον χαρᾷ, ἀσχέτῳ ἀδόλως πάρ
θενε, ἐν ᾗ σὺ ἀναστάσει τὸ μὲν, τὸ καλὰ φύσιν ἐγὲ· ἐν ᾗ μὲν
μὴ ὁ δὲ, ἐγὲ παμεθηλάσθω, καὶ χρεὸς θεώμεθα.
ᾠδὴ γ'. Δεῦτε πόμα πίωμεν.
Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας μαινάμενοι ὡς ἀνοώμεθα,
ἀπὸ θεοπάρθ καινῶς, τὸ δεῦρο ὁμβρούμενοι πηγὴ, ἰδωμὲν σήμερον
Νῦν παῖδα σεσηρέναι φωνὸς, τὴν χεῖρα ἀνάστασιν ἐπιγαμβρευόμενα,
ἡ ἣν λαμπεᾶ ἑορτὴ ἰδωμὲν φέρε τὸ χεῖρα, συνεπιγαμβρευόμενα.
Χθὲς συνεθάπτομεν σοι χεῖρε, διὰ βαπτίσματος καινῆς καλαδέσεως,
ὁ ἰδωμὲν βοᾷ, ἀλλὰ συνανίσταμαί σοι νῦν, διὰ μεταστάσεως· θεν.
Μήτηρ μόνη γεγόνας χεῖρος, τὸ θεοτόκε ὑστεραίως δέσποινα.
ἡ θεοτόκε ὁμῶ, τὸ νῦν προκειμένῳ εἰς ᾠδήν, ὦ χάρις μου
προῖτε
ᾠδὴ δ'. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.
Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ἀποκαμψίκως ἐκεῖ, ὡσαύτως ἀεὶ νήφοντες
ἔτης, τὸ ἡδὲ ἐσόδιοας, δόξαν καὶ τιμὴ θεότητα, καὶ μένη
σι τοῦ ἀχρόνου βίβε, καὶ τιμὴ σὺν χρόνῳ αὖθε, ἀθρόως σαρκωσι
Ὡς ἐνίαυτος ἁγνός, καὶ ὡσοῦ πρόβαβε σφραγὶς, ἐμφορήσθης σύ μα
θημένου, ἰδωμὲν ἐνδόξε, διὰ χεῖρα ἀγάθησι, θνητῶν καὶ ἐσ
ναν δεηθέντος πνεύματικῶς, ὡς ἐσπερινῷ τοῦ πολίτου.
Ὀπτεσπάλως μοὶ Δαβὶδ πρὸ τῆς σωτῆρος κιβωτὸς, πηδᾷ σκιρτῶν·
ἡμεῖς δ' οἱ θεοδόχοι σήμερον, πρὸ τῆς Δαμπεκῆς ἐπειόσιος σε· ὁ
σὺ σκιρτάμενοι Δαμπαδήφορε, σὲ χαρμονικῶς, ἰδωμὲν γεγεκότο
μεν.

Οὐκ παρθένος ὁ παῖς, ἀλλ' ἀνὴρ παρθένος· οὐ πρό του, αὐχρόκως δ' ἐκ νεκρῶν ἀνέστη, παρθένου μητέρος, παρθένου μνηστῆρος, ἔτι ἐν χρόνῳ ἄχρανδρος, ἀδελφὸς ἀδελφοῦ παρθένου. ὡ παρθενία παλιγγενεσία.

ᾠδὴ ε'. Θεοδρίσωμεν ὁδὸν εὐθεῖαν. Θεοδρίσωμεν ὁδὸν εὐθεῖαν, καὶ ἐπιγνώμονα ὁδοιπόρον ποιησώμεθα, καὶ ὁλῶν τῶν ἔνδον ἀγαθῶν μεταδώσωμεν.

Τὴν ἀμεταμέλητον διαλλαγὴν δοξολογήσωμεν λαοί· ὁδὸς ἐκ νεκροῦ φῶς ἀθάνατον, τοῖς σοῖς μαθηταῖς, δι' ὧν ὁ ἀληθινὸς καὶ πρωτότοκος φῶς σε πάντες ὑμνοῦμεν.

Προσεύξωμεθα λαμπαδηφόροι τῷ θεοδόκῳ χορῷ, ἵνα μεγάλῃ κόπτεται πλήξει, πανδοκεῖ μὴ λαμπάσωμεν, ἀλλ' ὄψεσι δεῖξαι σοὶ, καὶ παντελῶς μὴ ἐκπέσωμεν. θεολογίου.

Ἐν γήρᾳ δεκτὸς ἡδέως παρθένε ὑπάρχεις, καὶ νομίμου ἐξ παιδὸς μητρὸς ἐπέβης. ἀλλὰ σὺ ὁδεύσασα πρὸς ἀνδρὸς θάλαμον, πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν.

ᾠδὴ ς'. Καταιγίδος σὺ ἐν θαλάσσῃ. Καταιγίδος σὺ ἐν θαλάσσῃ καὶ κλύδωνι, καὶ πρόλιπουσα αὐλὰ, πανάμωμε θεοτόκε, καὶ μαργαρίτας λαμπρὰς ὅρους, δόγμασι καὶ μύθοις πλείοσι, τοὺς ἀρίστους τεκοῦσα.

Φυλάξας τὰ σημεῖα σοφὲ, ἰδεαστὴς παρθενίας, ὡς ἀκοὴ ἤκουσε καὶ ὄψις εἶδε, καὶ ἀνόδοισιν, διὸ καὶ ἐξαίρετον, ὑποδοῦσα ὁδοιπόρος. ἀνὴρ μόνος ὁ παῖς.

Ἀληθῶς μόνῳ ὄντως ἀθανασίας, ἀνῆψε σὺν παιδὶ θεοῦ, ὃν δι' ὃν ἐπλάσθη ἐκ γῆς, ὁ θεὸς ἡμῶν. θεολογίου.

Φανεῖσα μήτηρ τοῦ χοροῦ, φύσει ἡ χορηγοῦσα πηγὴν, μήτηρ γέγονας θέσει, ἀλλ' οὐ σπέρματος ἄρρενος, τῶν ἡμῶν σὺ θεοῦ ἐκ γῆς ὑμνουμένη.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ παῖδας ἐκκαμίνῳ. Ὁ παῖδας ἐκκαμίνῳ χωνεύσας, καὶ σὲ ἐξυλεώσατο, ὡς χάλκεον, καὶ ξύλινος θεὸς, θαυμαστὸν ὑπέλαβε κειραγέτην· οὐ μόνος ὁ λόγος εἰς ἡμᾶς, θεὸς ἡ ὑπερούσιος.

Γυναῖκες μεταμίεως θεόφρονες· ὁδίσωμεν χαρᾷ ἔνδοθεν, ὀσφρήσεως ἡδυσμένης, ἐξ ἀκολουθήσωμεν τῷ ποιμένι ὡς καλῷ, μὴ χωρισθῶμεν ποτὲ, ὅτι ἐν τῷ χαλεπῷ, ὅτι ἐν τῷ πάθει.

Ὡς ὄντως ὁ ναὸς σου ἐνδιαίτημα, θεόκτιστος θεοπόρος, ἐν ᾧ ἐν πνεύματι θεὸς, θαυμαστὸν ἐνοικήσας ἐνοικοδομεῖται· ὡς ἀληθῶς ἁγία

καὶ ὡς ἄρα ἐπιτρέψαι σοι προβεβλῆσθαι θεολόγον.

Παρεῖναι δὲ χρεὼν σοὶ Παταμίαν, ὃν Ἰωάννης ἐπιγνοὺς, ὡς θεολογικὸν μαθητὴν, διὸ καὶ σήμερον δι' ἡμῶν χαίρουσι, ἐξόχως σὺν αὐτῷ δι' ἐμοῦ, τοὺς ἐπαίνους ὧν αὐτὸς ἀνάσχοιτο.

ᾠδὴ δ'. Αὐτὴ ἡ εἱρμός.

Αὐτὴ ἡ πίστις καὶ ἁγία κεφαλή, διπλοῦν χάος προσάγει, καὶ διπλοῦς τοὺς πλοῦς, ἀνάγκαιος χειρὸς, καὶ Ἰωάννου βαπτιστοῦ. διὸ ἀξιοθαύμαστον, διεξῶς ἡμᾶς παῖδες. Δεῦτε τοὺς ἐμοὺς τῆς ζωῆς φόβου σφίγξατε, δοῦλε εἰδέναι ὅπου ὦ ἀδελφοί μου, καὶ εἶδον τῆς θεώσεως, ὁ Ἰωάννης βοᾷ θεὸς ἐ πλάσαν καλῶν ὑπὸ σοφοῦ, ὑπὸ αὐτὸ θεολόγος.

Ἄρον κώπας ὑπὸ ὁδοιπόρος σου καὶ ἴδε, πῶς καθοσιάζεσθε τοῦ ἑσπέρου ὁ Ἰωάννης, ἐνίμεσεν ἰῶν θεοπαίων ἀγγέλων; εἰπὲ μεγάλης θεοπαίας. κλεαρχῶν δὲ λόγον, ὡς πᾶν θεολογικὸν θεολογίου σας.

Κόσμον ὡς ὁδοιπόρε φωτάζεσθε παροδεύει, ὁ παῖς σου ὁ Ἰωάννης, ἡ μέσον ὑπὸ ἐξόδου συμπαθεσμένος σοι, διὰ ὀλίγας σου ὑδρόπαις τας ἐπιπόθησε, διὸ πᾶσιν, γενεσθαι θεολόγος.

ᾠδὴ θ'. Φῶς φῶς.

Φαιδεινὸν φῶς, ἡ ἐπιφοιτὰ τοῦ χειρὸς, καλλίφεγγα καὶ νίκα, ὑπὸ ὑδρὸς ἐλθεῖν σε παῖδες. ἔχεις καὶ γὰρ, πρόμαχον ἐξόρου, κόσμου πιστὸν, διὸ μέγα φοιτῶν, διὸ θεολόγον τὸν πρώϊζον.

Ὡδῆς ὡραίης, ὦ ἐμπνεύσου φωνῆς, ἵνα ἀγάθης καὶ ἡμῶν, ἐπιφοιτήσῃ ἄνεσα, ὡς πηγασμένο οὔλος χειρὶ, πὶ ἐν πᾶσιν ἢ ἀεὶ βαπτιστὴν, διὰ ἐμπλάσου σε ἐκείθεν.

Ὡραῖος ὦ δόξης, ὦ συμφυγὰς ἐντύπου, τῆς πᾶσιν μόνος, Ἰωάννου ἐνδόξε. διὸ γὰρ θεὸν καὶ μυστέρα πᾶσιν, θεοῦ δ' ἀδελφοῦ σε, ὦ ξυνωδὸς αὐχήματος. θεολογίου.

Ὡραῖον ἁγία, χειρὸς καὶ μύρος ἐκείνου. ὦ ἡδοὺς ἐμπνεύσα, ὁδὸν δόξων σέσωκα, ὃν πᾶσιν καλοῦσιν οἱ φρεῖς, ἐκεῖθι ἁγνὴ, καὶ ἡμᾶς οἰκτίρους, διὰς σοὺς πρεσβείας ἀξίωσον.

Ἐξαποστειλάριον τὸ θεολόγο ᾗ τῆς ἑορτῆς. Ἐξ ἡδὺ λόγος, πᾶσα σοφὴ ἁγνὴ προσόμοια δ' ἀποστόλου πλοῦς πλοῦ· ὦ δὲ παραδόξου δαίμονος. Δόξα ὁ αὐδὴς θεολογικὰ Ἰωάννη. Καὶ νῦν ἀναστάσεως ἡμέρα. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Ἐξ ἡδὺ θεολογίαν ὦ σοφὲ.

γινικά· Καὶ ἐπὶ τῶν καινόνος ἐπὶ τῆς ἑορτῆς ᾠδὴ γ΄ κ΄ ἀ΄ ὁ ἑξαπτέρυγος αὐτῶν· Ὁ τὸν ὑδρ ἀρχῆς· Εἰναρξίου αὐτῶν· Ἐξ ἡμῶν ποιεῖ τῷ ἑσπερινῷ ἀπόστιχα· καὶ Εἰς πάσαν ἐπὶ μέρ.

Ἡ μικρὰ πρωΐμνη τῆς θεοτόκου ἐν μιᾷ τῶν τροπαρίων κανόνων· Χαῖρε ἁγνή· ὁ ἐπὶ τῆς ἑορτῆς τῆς θεοτόκου τῆς κυριακῆς τῶν μυροφόρων, ἢ τῆς πανσελήνου, ἢ τῆς σαμαρείτιδος· ἢ τῆς λυδίας· Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ τῶν προσομοια τῆς θεοτόκου· Καὶ τὸν ὁ δόξα καὶ· Καὶ νῦν· Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, ἀνυσταύρωτα λεία· Τῆς ἑορτῆς λεία, ἢ τῶν προσομοια δ΄· δόξα τῆς ἑορτῆς ἢ νῦν θεοτ τὸ ἦχ· Εἰς ἐπὶ γ΄ ἰδιόμελα δ΄ ἀσταύρ, καὶ ὁ δόξα ἦχος β΄· Τὸν γόν τῆς θεοτ τῆς· Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· Εἰς ὃν ἔχει ὁ κ΄ ἀναστάσιμοι, καὶ ὁ ἐπὶ τῶν αἴνων ἔχει δόξα τὸ ἀπὸ Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· Εἰς ἐπὶ ὀκτώηχοι τῶν ἀπόστ ἀναστ· Ἀνάγνωσις τῆς ἡμέρας· Εἰς ὁ θεὸς κύριος Προσόμοιον ἀναστάσιμον δόξα καὶ· Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· πάντα ὑπακοή· Καθίσματα δ΄ ἀσταύρ· Εἰς δὲ τὸν β΄· Καὶ μετὰ ὁ πολιτείας καὶ τὸν ὑμνακοπί· Καθίσματα δ΄ ἀσταύρ· Εἰσόδια· Καὶ ἐπὶ λύχνων· Καθίσματα· Ἀναγνώσεως ἡμέρα μετὰ τῶν θεοτόκια εἰς ς΄· Τὸ ἀσταύρ ὁ εἰς ὃν αὐτὸν ἦχον καὶ εἱρμοὶ καινοὶ εἰς ἰδιόμελα· Καὶ τῆς Κυριακῆς εἰς ζ΄· Καβάσια· Ἀναγνώσεως ἡμέρα· Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς κανόνιον τῶ ἁγίῳ· αἱ εἰκὼς τῆς ἡμέρας Προφ λέα ἀρχιερατικὸν ἐξαφτερύγιον, ἐξαρτὶ ὑποδύσεως· Τὸ ἀπ Καὶ τῆς ἡμέρας· Εἰς δὲ ᾠδὴν, ἀναστάσιμα δ΄· καὶ τὸ ἁγίῳ θεοτ μα γ΄ καὶ ὁ ἰδιόμελον δόξαν καὶ· δόξα τῆς ἡμέρας Καὶ νῦν ὑπερ λογομαρτυρία· Δοξολογία μεγάλη· Δίπλας καὶ ἄρτοι εἴδωλοι ἐπὶ τοῖς ἀνδρ φοις· Εἰς τὸν λειτουργίαν εἰσοδικὸν ἐκκλησιῶν ἦχος δ΄· Τὸ ἀπ ᾠδὴ γ΄· καὶ τῆς ἡμέρας ᾠδὴ ς΄· Ἀπόστολος ἀναγνώσεως καὶ Κοινωνικόν, θεοῦ τῆς ἑορτῆς, εἶτα τὸ ἁγίου·

Εἰ μὴ λύχνοι τῆ δ΄ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς·

Ἡ μικρὰ πρωΐμνη τῆ θεοτόκου τῆ δ΄ τῆς μεσοπεντηκοστῆς· Ἐν ἑνὶ μικρῷ ἑσπερινῷ τὰ προσόμοια τὸ ἁγίῳ· Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ στιχολογοῦμεν τὸ ἀ ἀναστάσιμον τὸ πλαγίου αὐτῷ· Εἰς τὸ Ἐν ᾧ εἰσήκουσα τῆς ἑορτῆς δ΄ καὶ τὸ ἁγίῳ δ΄, δόξα τὸ ἁγίῳ· Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· Τὰ ἀναστάσιμα τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ ἁγίῳ Εἰς ἐπὶ γ΄ ἰδιόμελα τὸ ἁγίῳ· δόξα τὸ ἁγίῳ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· Εἰς δὲ ἦχος τὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς ἑξάμελη εἰς τὸν γ΄· καὶ τῆς ἡμέρας ᾠδὴ ς΄· Ἀπόστολος ἀναγνώσεως καὶ Κοινωνικόν, θεοῦ τῆς ἑορτῆς, εἶτα τὸ ἁγίου·

Εἰ δὲ

Προπάσου τῶ ἁγίου δίς. καὶ τῆς ἑορτῆς ἄσαρξ. Ἀνάγνωσις τῶ ἁγίου. Εἰς τὸ
θεὸς κύριος, προκείμενον τῆς ἑορτῆς δι'. δόξα τῶ ἁγίου. καὶ νῦν τῆς ἑορ
της. Καθίσματα τῶ ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς. Ἀνάγνωσις τῆς πρωΐας. Ὅπο,
λυτίκιος. καθίσμα τῶ ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς. Οἱ ἀναβαθμοί. Πᾶσα πνοὴ.
Εὐαγγέλιον τὸ ἁγίου. Ἀνάγνωσις χειροῦ διασαφοῦντος. Ἐξόμολογοῦ τῶ ἁγί.
ου καὶ τῆς ἑορτῆς ὁ μεσῶν τῶ στίχω. Εἰς η'. τοῦ ἁγίου εἰς δ'. καὶ
ὁ πλ. δ' τῆς ἑορτῆς εἰς η' δι' ὅλης καὶ ἴδιόμελα καὶ δόξαστικὸν καὶ θεοτοκία τῆς
ἑορτῆς. Ἀπόστιχα κοινὰ τῶ ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ δ' ᾠδῆς μεσωδίκια τῆς
ὀρθρινῆς. Ἀφ' ἑνὸς κοινὰ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ δ' ᾠδῆς μεσωδίκια τὸ
ἑξαποστειλαρίου τῆς ἑορτῆς, τῶ ἁγίου. καὶ ἑξαποστειλάριον τῆς ἑορ
τῆς. Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοὴ. Προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ', καὶ τῶ ἁγίου ἕνα.
Δόξα τῶ ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Εἰσπο
ρευόμενοι οἱ μακαριστοὶ εἰς ιβ' τῆς ἑορτῆς ἢ γ'. ὡσαύτως καὶ τῶ ἁγίου
ἢ γ' ᾠδὴ εἰς δ'. Εἶτα ἀσμα τῆς ἑορτῆς ἢ ζ' ᾠδὴ τῶ πλ. δ' κανόνος
διὰ τῶ ἁγίου. Δίπτυχον, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, ἢ δ' ἀπὸ
τὴν ιε' τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Τῶν ᾠδείων, οἱ ὑ τῆς πρωΐας τοιαύτη ἑορτὴ τῶ θεολόγου τῆς Σα
μαρείτιδος, καλλιμπαίνεις ἡ ἑορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ἡχεῖς
τοῦ μόνου ἡ ἀναστάσιμος ἀκολουθία, τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τῶ ἁγίου.
Τῶ πρωΐας τῶν Παίδων. Ὡσαύτως οἱ ὑ τῆς πρωΐας τῶν Παθέων
τῆς α' ᾠδῆς καλλιμπαίνεις ἡ ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως, καὶ
ἠχεῖς μόνου ἡ ἀναστάσιμος ἀκολουθία, τῶ θεολόγου, τῆς ζ' τῶν Πα
θέων. Εἰσὶ δὲ τύπῃ τῆ ε' τῆς Ἀναστάσεως, συμψάλλεται καὶ
τῆς ἑορτῆς ἡ καὶ τῶ θεολόγου ἀκολουθία. ἢ δι' τοῦ ὁσίου ἅμα
πάντες ἠχεῖς ἐν ἴδιῃ πρώτῃ.

θ' γ. Τῶ ἁγίου προφήτου Ἀμώς, καὶ τῶ ἁγίου Μάρκου χειροτόνου. καὶ
ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων.

ι' 10. Τῶ ἁγίου ἀποστόλου Σίλωνος βῆμα ὁμοίως. Ἔχει δὲ ὁ ἅγιος
ᾠδὰς ἰδιόμελα, ἀποστίχα. καὶ ἁγίων Προσόμοια. καὶ δοξολογίαν.

ια' 11. Τὰ γενέθλια τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶ ἁγίου ἱερομαρτύρου
Μωκίου. ὡσαύτως

ιβ' 12. Τῶ ἁγίου ἑσπερίου κύρου, καὶ γερμανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινου
πόλεως. Ἀναμιμνήσκεις ὁ βίος τοῦ ἁγίου ἑσπερίου.

ιγ' 13. Τῶν ἁγίων μαρτύρων βυκεελαίας. τρόπος πρὸ ἁμαρτίας ὁ ἦχος.

ιδ' 14. Τῶ ἁγίου ἱερομάρτυρος τῶ Κύπρου. Ἀπόπτωσις.

ιε' 15. Τῶ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου. καὶ θλῖψις πολεῖται.

ἀκοσμοῦσα αὐλῶν, ἢ ὁ βίος ἢν ὁπὸτ παχυμὸς ἀναμειώσεις.

ιγ' Τὸ ὁπὸτ παίρει ἡμεῖν θεοδώρος ἢν ἡμαρμένη. ἔλικι ἤνπερ ἀ 16
των ἀρίων ἀδουλόμεν, ἀλλ' ἐξηγήσια γαλλικὴ.

ιδ' Τὸ ἀρὸ ἀδουλόμεν ἀλιθεσίνεν εἰσὶ ἐν ἢ ὁ ἀδουλόμεν. ἀλλ' ἐξ 17

ιε' Τὸ ἀρὸ μαθήσεως θεοδώρε ἢ ἐν αὐ αὐλῷ. ἀλληγορία. 18

ιϛ' Τὸ ἀρὸ γεωμαθήσεν παλαιὸν πεδὸς ἀλληγορία. 19

ιζ' Τὸ ἀρὸ γεωμαθήσεν δαμαλίδε. ἢ ἔκ ἐορίε. ἀλληγορία. 20

ἐπιφορὰ πρώτη.

Τῶν ἀρίων μεγάλων βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων κωνσταντίνε καὶ ἑ
λένης ἐπιχθόνιον ἀγγελοπάλ. ἐν ᾧ μικρὸν ἐπιτείνω.
προοίμια δ'· ἦχος α'. Τῶν θεοπάλ βασιλέων.

Ἀνθομηνείοθεν ὑμνοις ὁ ἰσαπόστολος, κωνσταντῖνος ὁ μέγας, καὶ
ἀπίσω ὁ προφάλης. θέλος γὰρ ἡ ἔθη πρὸς τὴν χέρσον, σὺν ἐξ
εαυτῶν, ἢ σὺν ἐξεῖ ἡμᾶς χεσαρικὰς, ὡς σὺν αὐτῶν ἀπάδειν πρώτος.
Θαυμαστὸς κωνσταντῖνος ὁ ἰσαπόστολος. ὃν χέρσον θεοφόρον, ὃν
θεῖος ἡ ἁγία, σὺν ἐμοὶ, σὺν ὑμνοις μεγαλύνατε, ἀνθομηνείοθεν
σὺν ἁγία Μητρί· θέλει ἐξεῖ προσβλέπειν γὰρ ἀεὶ, καὶ στέφειν ἀνθομηνεῖ
των αὐτοῦ.

Παλινθομήσας ὁ κόσμος πρὸς τὴν λύσεβειαν, ἐξ ἀληθείας, διὰ
τοῦ κωνσταντῖνε. ἄρματα ψυχάριον μεθέρει καὶ σὺν, ἑορτὴν ἰσαπό
στολε, σὺν τῇ ἐξεῖ μητέρι μεθ' ἧς ἡμῶν, μεγαλύνειν ἡμᾶς
μέλλοντες.

Δόξα ἦχος α.

Ἐξήλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος, ἢ πανήγυρις ἀβρέθουσα· ἵνα μετέχει ἐν
θουσιάζων βασιλέων ἄγγελοι, κωνσταντῖνε καὶ ἑλένης τῶν θρόνων
βασιλέων· συνεόρτασον ὦ φιλόχριστε, ἐπαξίως ἡμᾶς χεσάμενος. ἐκεῖ
γὰρ οἱ ἀείμνηστοι, τὴν λύσεβειαν πανταχὸ καθελόντες, τὰ σωτῆρος ἐκ
κλησίας ἐθεμελίωσαν· ἢ θεοσεβείαν ἐπέστησεν, ὑφ' ἧς εὐθύμως ἀ κόσ
μος, καὶ σωτηρίας ἐν ψυχαῖς ἡμῶν. Καὶ νῦν ἧς ἑορτῆς
ἧς τὸν ἦχον προοίμια, Ὅλικος ἡ ἀφεσάδε.

Ἄρματα ἐμπρεπῆ, προϊσταμένη σώτειρα, ἐξ ἧς τὸν ἐνσάρκον, ἡ
θύρα κωνσταντῖνε, χαρμοσύνως παμμεγίστους
ἦχος, ὑμνοις σὺν ἐμοὶ σὺν ἡ χάρις.

Δεῦτε ἐξ ἀγγέλων, τροπαίων κωνσταντῖνε, ἅμα καὶ τῇ θεοδώρᾳ, μετὰ
τοῦ τοῦ ἐν πόθῳ, ἐν μνήμῃ ἐπικροτήσωμεν.
ἦχος, ἐν πᾶσιν ἐν μὴ ἐξηγήσει ὀρθόμνος αὐλῶν.

Τῇ πέμπτῃ ὀρθρεύων, νῆστις φωνοδείπνα, γεύσεις οὐ δίνει μετάνοια. Ἴσως
χαρᾶς ἱερομάκαρ, πρὸς πόθῳ μακαρίζωσε. Τῇ ὑγιῶσα ευ. δόξα:
Πρὸς σὸ γὰρ ἱεροσύλ, ἵνα δεσποτικὰς κεάδς, εὐσεβάζομεν μάκαρ,
πατέρα προσκυνήσεις, σὺν ᾧ ᾧ ᾧ ἡ πυλίδας. Ἐν νῦν, ὁμοίων.
Προσευχὰς ἡμῶν, ἵνα σῶν ἰασεφόρων, ὕμνοις ἀκουσθῶν, πρὸ ἵνα
ἁγνὴ μητρός σε, ὑμνοῦσι σὸν κόσμου.

Ἐν δὲ τῷ Μεγάλῳ ἑσπερινῷ γαλλόμεν ὁ Μακάριος ἀπόστολος δεῦτε λάβετε,
ἕως ἐκάκεσα ἐκράξω στίχ. π. πρὸ ἡμέρας τῆς ἑορτῆς θεία, ἡ
τῶν ἀρχῶν πάντα. ἦχος δ'. Ἐδώκας σημείωσιν δόξα ἦχος πλ β: πλ
σου δώρων. Καὶ νῦν ἵνα ἑορτῆς. Εἴσοδος Προκείμενον, πρὸ τὰ ἀναγνώ
σματα. Εἷς ἐν ἡμῖν ὁ πεῖρα ἵνα ἑορτῆς ἡ τὰ ἱδρόμενα τῶν ἁγίων
Εἷς δι' ἦχος Προσόμοια ἦχος β: Ὅτε ἐπὶ τὸ ξύλον ἐκρεμάσθη κύριε. Πρῶτος θα
σιλεὺ χαίρουσι. ὅμα χος πλ δ. ἐλαφρὰ φαιλώθη: ἡ νῦν ἵνα
ἑορτῆς. Εἰς ἐπὶ ὀλόγυμνα ἵνα ἅγιοι Προφῆται ἵνα ἁγίων δίς πλ
ἡ δ'. Τὸ ἐμφανέστατον δι' ἐνός. Καὶ τὸ δεύτερα παρθενικὰ ἀδόμ.
Εἷς δι' ἄθλου καθήμενα ἵνα ἁγίων καὶ ἵνα ἑορτῆς. Ὀπτασίας,
πνεύματος, Οἱ θεῖοι ἀπόστολοι. Ἀνάγνωσις εἰς τὸ νυσσόμενος
μα αὐτῶν, Οἱ ἀπόδειμοι. Προκείμενον ὑψώσατε ἐπίγειοι ἐνώπιον
μου. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Εἶπεν ὁ Ἰησοῦς. Ἀπόστολος
Δόξα τοῖς ἵνα θεοτόκιον. Ἱδρόμενοι ἵνα ἁγίων ἦχος β. Τὸ δόλον τὸ
Ἰωσηφὲ τὸ ἐνύμφιον. Οἱ καινοὶ τῆς ἑορτῆς πλ δ. τὸ σὸν μυστήριον εἰς
ξ'. Καὶ τῶν ἁγίων, καινὸν δὸ ξῆς π. ὁ νῦν μυστήριον, καὶ ὁ
παρὼν ἦχος δ'. ᾠδὴ α'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.
Τὸν πρῶτον νῦν ἀνάξι, χειρόγραφον ἀθρήσωμεν, Ἰωσηφὲ τὸν
τοῦ Ἰωσηπόσχου, ἵνα ἐδεόμενα, χειρὸ τὴν ἐπιτηδείαν, καὶ ἔδνα
ἐξωνούμενα πρὸς ἵνα δόξαν.
Ἀνοίξας ἁγίασμα, ἵνα ἁγίασμα δεόμενα, νῦν ἀγρίοις ἐσθίσας χαιρόμενα
μου, ἡ νηπίους, Μαζεύου τῇ βάτῳ, δύναμιν ὁδυνόμενος, ἀνάγγειλε
ὅτι πᾶς.
Ἡμέρας σήμερον, ὡς ἐωσφόρος ἀνέτειλε. Ἰωσηφὲ ἐνύμφε καὶ ἀγαθὲ
ἁγίασμα, τὴν ἐρήμου, ἁγιάζων ἀσκήσεως, ἀλὸ ἡμῖν σε θεῖον
θεῖον.
Σιγῶσι πολύθεμνοι, ὀνόματα ἁγίων πανήμενε. σὺ ὅτι ἱδρόμενοι
μυστῶν καὶ μέγιστος. Ὁ ἀσώματοι, καὶ ξένοι ἐκεῖθεν. Ἡ ὅλα
πόθος, κόσμῳ σκήνευξε. ᾠδὴ γ'. Τῷ σὸν ὑμνοῦσι.
Τὸν μέγαν ἡμῶν Ἰωσηφὲ Ἰωσηφίου, ὁ πρῶτον τὴν σὴν ἁγνὴν χορόν.

ἵνα.

ἰοὶς ἐξέτου ἰεαιώσαιλα, κὴ σᾶν τὴν ὁλόξεναν, ἰῷ κόσμῳ ἐξαφαώσαιλα, ἀμεα ἔξέτη θεόρεση.

Ζήτήσας ἀξίως διορθῆσαι, ἰον γίθον ἰοὶ ἐνζμου χειρὸι, ὡς ἐμ πῆρος παναείσος, ἰόδι ἐκλίσω καρδίαν, κὴ κόσμον καλεσάτοτος, πίστι ἀσφῶσας τὴν ἔνθεον.

Ἐσέγνως καλῶς χειρὸν τὴν σόφι, ξυμβέζεως σορῷ μαθηταῖς, κὴ ἔθη καλεφώνησας, κ' ἰῷ χειρὶ ἐσεσήγαγες, καὶ αὐδᾶ εἰς αὐτὸν, ἐγγέας διαμαναίσης. θεολογίον.

Ἰσὴν ἰὸ φωδίσσα ταῖς ἀκλίναις, ἀξίωσον δέασσινα ἀμήν, ἰδὲ ἐν ἄγιος δόξαζοιλας, κὴ Κωνσταντῖνον σήμερον, ἐθναίνας καλεσσέ φοιλας, σιόδις παθῶν ἐκδιώκουσα. ᾠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον σοφίαν ἐθναίνους σόφι χειρὸν, μάκαρ Κωνσταντῖν ἐξάμενος, κὴ μαργαείτην, ἰὸν πολύμοι δέων, αὖξ' παίδων ἐσσέτους, κ' τοῖς ἐθνικοῖς μετέδωκας.

Ἡμᾶς φωναζόμενον ἰοὶ σύσσεβῆ, ἄγιον ἐνδίκως καλήσχυνας, διάσου νόᾳ, ἰῶν Παλέων ἰῶν σορῶν. ὅθεν τὴν θείαν μνήμην σου, κὴ σεσῆς ἔξέτης γεεαίρομεν.

Ἡθροίσας θεοφθόνου συναθορροί, καλὸν ἰὸ χαρήσαντος ἄθλημα, σὺν ἀρῷ, κὴ ἐζήνεγκας σορέ, ἐν κόσμῳ τὴν ἐλεύθεραν, ἰὴ σας τὴν ἐνδόξως σκολώμεναν. θεοτοκίον.

Πάνσεμνος ἰὲ ἀχράντου μήτηρ θεοῦ, πάσης οἱ σεσῳζῆς σεσήγησαν διὰ συμβόλων, Κωνσταντῖνος δ' ἔσσοφός, κόσμῳ παῖ ἐλεύθερον. διὸ σὺν αὐτῷ σε γεεαίρομεν. ᾠδὴ ε'. Ἐξίστη τὰ σύμπαντα. Θεσπῶς ἐν ἀέναξι, σὺν ἡμέραις σήμερον, μέγας Κωνσταντῖνος ὁ βασιλεύς, ἐν ἔθνη χριστογεννήσας πρὸς τὴν δόξαν, ἄμα σὺν ἔξέτῃ ἰῇ μητρὶ, πᾶς ἰὲ τραυρὸν χειρὶ, σὺν φόβῳ σοφῷ κενοῦται.

Ἀπέραν ὁλῶσαν, κὴ σθένει οὕτως λέπκας, πρὸς χειρὸν Ἑλενομακάρ Κωνσταντῖν, σὺν ἰῇ ἐζήνῃ σὺ σεμνοπάσημεῖ, μεθ' ᾗς σε ἐν μνήμῃ ἰοὶ φαιδεῖ, ὑμνοις ἐνδοξάζομεν, ἰὲ σωτῆρα δόξαζοντες.

Λαμπρὸν σεεικόνικας, ἐν κοσμῆσον χέρσαν, χεννὶ ἀγγρίδι κὴ βύσσον, σὺ ἐνεδύσω ὡς τὴν παλαίαν χειρὸν, ἀφῆσας τῷ κόσμῳ ἐν πανὶ, δία Ἰσαποστόλους. Κωνσταντῖν θεό θεολογίον.

Ἡνεία θεόνυμφε, τῶν προφητῶν ἡ ἐφόρπος, ἐν σοὶ ἀγγέλως πέσας ἡμῶν

καὶ γὰρ ανιέμενος, ὡς μήλεα λήϊα, πόνου ὑὸς ανδρὸς παλαιοῦ
δ' ἐπὶ δόξαν ἔδυνε, πολιὸν κορυφῆσιν ἐθήσσων.

ὠδὴ ξ'. Τὴν ὁσίαν ταύτην.

Σταυρὸν ὃν ὅπλῳ καλέσας, Μαζούλου εὐθρονοῦ ὑὸν τὸν ὅσιος, ἡ
κόσμῳ πᾶσιν ὑμνοῦσα, χεροῖν ὑ ἅγιον ὄνομα, οἱόσε κίνησαν
τὴν ὑμνῳδὸν κεφαλήν.

Ζωὴν πᾶσαν διάνοιαν, ἅ σὰ θεόληπτε καλοφρόνως, μετ'
ὀρθὴν θεόσεπτε, ἔβην πρὸς ὅσιον ἐβάρησας, καὶ ὀσφραίνει ὧν εὐῶδες
ὧν κατεμυρισμένος.

Νοσίων πάθη αὐγάζω, ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἅβλητ νῦν, ἐν
νῷ ναῷ αὐτὸ, σταθερῷ θεοσεβόλιτον ὅσιος, καὶ ὁδὸν
προσωνύμων αὐτὸ λαὸς ἐπίσημα. Θεοδοσίων.

Τὴν μόνην πάντων βοηθὸν, ὅσιος καὶ θεοφανῆ ὑπὲρ ἅ'
μάχου, πάντες βοῶμεν, τὸ Κωνσταντῖνος ὁ εὐώδης, ἐ'
δόξαν Μαρίαν τὴν ἄχραντον. ὠδὴ ξ'. Οὐκ ἐβάρησαν.

Ἀπαρεάδων κτὲ, ὑ κόσμῳ λαὸ θαυμαῖα, ἐπὶ ἐν ἀγαθαίνων, θε
ὄρεσθε βοηθοὶ, ἡμᾶς ἐσωθῆναι δὲ' αὐτοῦ, μητρὸν σὸν
νῦ γεραίρουσι, τὸ τοὺ θεοὺ δόξαν ὑ ἁγνὸν ἐς αἰῶνας.

Ἡμακαρίου, θεόφρον Μεδῶν κεφῆς, ὡς τὴν ὀδύνην, ἀεὶ ὦ
σας κόσμῳ πανὶ, καὶ κρῆνες ἀεσφήλεας, δόξαν μὴ ἐν
ρουν, βασιλικὰ, ὑ ἀέναοις ἀκηράτοις, ὃν ἐξῆν ἀῶνος.

Θεοναίκης, ἡμέρᾳ ὕμνοις σήμερον, ὑμᾶς ὁσίοις ἐσέσθην, ὑ
βασιλῆα σοὶ, Κωνσταντῖνος ὃτος γὰρ ὑ ἱερόφρον χαιρὸν,
κόσμῳ ἔθεσε, σὺ ἐν πανὶ θεόφρον, ἐν πιστῶν ἐσαεῖος· θεὸν
Νεὸς ἐμὸς, ἁ ὧδὸν ἐκπεμπάσας, μόνη θεόμβε, καὶ ὑ
ἡμᾶς ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα κεφῆσι, ὀλόφρονος παίσας, ὁ καρδὸς
τῆς σὴς κοιλίας. ὠδὴ π'. Παῖδας Ἀβραάμ.

Ἰδὼν ὑ ὃς ἀεῖσθαι παεσόβως, χαιρὸν τυσσόμενα παγκλεῖνοσι,
νίκην κοσμοσόβητε· καὶ ἐχθεσὶ ἀήττητον. ὃ' ἐ κατάσχεν
ἡγεμὼν ὃσιος ἀῦτων ἐχθεσὶ, ἐδίωσεν ἐδίωσεν, ἡμᾶς αὖθι
πανὶ, ὡς ἀοξασμένοι, ὑὸ πανὶ ὑὸ αἰῶνας.

Τὶς μὴ ὁ θαυμαῖσι κωνσταντῖνε, ἰοὺς ἐσέσθησε ὑὸ χεροὶ, ἀνδρείᾳ
ἄκοσι, ὃ' ὧν ἐεδαιμάσθησε, ὑ ὃς κόσμῳ σεέσθη, χοιρὸ ὁ'
θεῖον ὄνομα κτεῖξε πᾶσι ἡμῖν, ὡς ὑ ἰσαπόστολος πέφυκε. ὃ'
θεῖον τὴν μνήμην, ἡμῶν ὑὸ αἰῶνας.

Ὠδὴ.

Ἔθλασε δὲ ἡ ὀδὸς ἐξήτασαν ἐπέσε, μωσὲ φιλοσοφίαν ἐπαθεῖδει
ξας, ὕψησε δ' ἀναρχον, ἀρχεῖα μεδιμεγίζουσι, καὶ εἰδέναι
τὰ πλάσματα, τλεῖ εἰμαρμένη. φοβεῖ δ' αὖθις θεόφρου.
πλήξας ὡς δεῖμις, λειμακάκας κωνσταντῖνε. θεοδοκίου.

Παεία θεὸς εἶπον ἐτύχθη, μὴ λύσας ἧς παρθένας ὅλως σημαίνει.
ὥσπερ ἐξηπάτησε, λίθε δὲ φρεαρόμαθα, καθαρισθεὶν ἀπάγει
τα, ὃν καθιστῶσα χαεᾶς. ἐξηπόθης παιαμα δόσε, σὺν ἔω
κωνσταντίνῳ, ἡμῶμεν εἰς αἰῶνας. ὠδὴ θ'. δέσας μηνός.

Ἐνυκλία θεῷ, προσφιέρῃς σημεῖον ἐδὲ ἡμῶσε, ἄναξ κοσμο
πότης, ἀφῶν ἀνάπλεως βάσις καὶ παύσημα, δι γὰρ χεῖρες ὁ
ὄλομα κόσμου ἐβρήξωσας, καὶ πιόλιν πρᾶτε ἐξηπλώθησας.
καθ' χρεὶς ὁδὸν γεεσέσθαι.

Λῆξιν προσεῶν, μὴ μέγρουν εἴσῃς, χειρῶ σοσεέσθαι, καὶ δ'
ἔδιν ἀπαντᾶ, αὐδῶ ἐφεσίαγες ἐρρῶσα εἴσῃς, ἢ ἐσῶ μὴ
σε ἐξωσῶμεν, ναοῖ ἐγγίεας σεσθαί, ἢ μὴ πεσῶμε, σὺ ὁσε
τ σωπέσεσας, ἢ ἀλλ' ἢ πλάτε πλεύσεως. δόξα.

Ψυχομολήσεσι, καὶ δόξα καὶ παύσημα δὲ χειρωνόμε σταυ, ἀ
πάντων κεφαλάσμα, ὦ κωνσταντῖνε Μεῖδε παμεσόδης, ταῖς /ε
ἐπὶ προσθυίαις σε εἶπε μὴ ἀγαρ ζωγε, ἢ σῶμάς ἡμᾶς ἡμῶδε
ἐσσοι. ἐπίσχεσθαι πλὴ πόσμου μεσίτου. καὶ νῦν.

Ψδὴ σεσθη, κωνσταῖδε ταῖσοφε, ἐξὼν ταῖσεμε, μεδ' ἧς
δυὸ μήτρος, καθιστῶσαι δὲ σφαλδεσσοι, σὺδυωσόμεν σ'
πάντας δὲ οἰκιστῆσος ἡμᾶς, ἢ σῶσθαι, ἄγαρ ἐκμεδεώσασθε.
εἶτα πόθεν ἡμᾶς μεγαλύομεν. Καλαβασία τῆς ἑορτῆς.
Ἐξαποστηλάριον τῶν ἁγίων καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς δὲ ἅγιος Παῦλα
πνοή. Προσόμοια τῶν ἁγίων πλὴ δ'. Ψὸ τὸ σαεσσόβε
θυμεαβε. δόξα πλὴ δ'. Οὐκ ἐξαύδεσθαι δὲ κρῖσι. Καὶ
νῦν τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. δίδε ὡς ἀ
μοι ἔβοι δὲς ἀδιφοῖς. Εἰς τὰ αἰνοῦμεν Ἰνσικά, καὶ
τοῦ καιόις τῆς ἑορτῆς ᾠδὴ γ'. καὶ τῶν ἁγίων ᾠδὴ ς'. Ὁ δὲ
κτὸς πρὸς γαλάβας. Δὲ δὲ βοῖ μαεῖσε γῆτε δὲ δάμπλοι. Εἰδὲ ῥθέσε
ἔσω τῆς πεντικοστῆς; ἀγγὶς πεῖξαι ἐκὶ ἀδουσόμεν. Ἐν ἐκὶς
ἡμέρεσις ἐπίσκιαν τ ἀφείσσας ὁ σωτῆρ πρὸς δὲ Παῦλον εἶτα.
Ἐναγγέλιον Καλὰ Ἰωάννην. Ἔσον ὁ κύριος, ὁμὴ κύσμοκράτορα
ἐνέσεις εἰς ἐπὶ αὐτῆ ἐκὶ πεσδαῖδε. Κοινωνικὸν ἐξὶ πᾶσαν ἐπὶ μὴ.
Εἰδὲ τύχῃ τῆ ἑ ἐξ ἀναστάσεως. σημαίνεις ἡ ἡ ἀκολουθία ἐκὶ ἑορτῆ.

τῶ

τὸ δὲ ὅσιον ἀθροιστικὸν ἡσυχίας καὶ ἀγνείας ἕξεως.

22. Τῇ ἁγίᾳ μεγαλομάρτυρι Θεοκτίστῃ. ἀλληλούια.

23. Τῇ ἁγίᾳ ὁσιομάρτυρι καὶ ὁμολογητρίᾳ Μιχαὴλ Συναΐτιδι ἀλληλούια.

24. Τῇ ἁγίᾳ πατρὸς ἡμῶν ~~Θεοκτίστῃ~~ Συμεών, τῇ θαυμασιωτάτῃ. ἡ βίβλος μοναχοῖς, καθὼς ἡ τῆς ἁγίου Χαιρέμονος. Τὰ δὲ ἐκτεθειμένα μικρὰ καὶ μόνου ἰδιόμελου δοξαστικὸν ἔχει. Ὅσοι ἐσπούδασαν τὸ ὅσιον καὶ Συμεὼν ἐφαλλόμενος Συμεὼν ἀσχολίας εἰς ἢ ὁ αὐτὸς ἅγιος ἐσπέρας τοῦ ἑνὸς τοσούτου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὠφελείας ἕνεκα ἀθήνων Παλέων ἡσυχάσαντος τῷ σαββάτῳ τῆς ἑβδομάδος μιᾶς ἀδιακόπου ἑστώσης ὁμοιωμένους Συμεῶνας. ἵνα γένωμαι, ἢ ἐνὸς διὰ χειρὸς ἀσφαλοῦς. ἄλλα λέγω.

Ὁ νεώτερος ἀλεξανδρούπολος ἐκεῖσε ἐν γῇ, ἢ ἐν ἀλλοῖς ἔτεσι ἅγιος ἅγιος ἐν ἀθήναις ὁ σοφός. ἐξ ἀθηνῶν ὁ ἐν τῇ ἀποστολικῇ ἐμβαθύνων ἀσκητικὸς γεώργιος ὁ ἅγιος θεοδώρητος ἡμέρᾳ, ὃν ἔτη ἐν ἐτῶν ἐν βίοις βίου συναδικαῖς γεώργιος ὁ ἅγιος θεοδώρητος ἡμέρᾳ, ὃν ἔτη ἐν ἐτῶν ἐν βίοις αὐτὸ συνέγραψεν. ἐκεῖ ἐξ βασιλέως θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. ὡς ἐν ἐξ βίβλου αὐτὸ εὑρίσκω τὸ ἡμῖν τὸ χαλκηδόνα ὡς ὁ ἀναξάνης πικοῦμεν καλὰ ἐκάστης γεώ φοῦ. αἰγαὶ Μαρία καλῶς, καθὼς εἰς ἐξ βασιλέως εὑρίσκω. ὁδὸν δαμιανὸν ῥᾴδιος ἦσαν Μελαγχιτῶνες ἐν βίοις χρόνοις ἐξήντα τὸ θεϊκὸς. ὅτε γὰρ ἡ θυγὸ χάρις ἀπὸ Μέγα σπορικοὶ καίτοι τὸ τῆς μητρὸς Μαρίας καλῶς. ὁδὸν δεῖ ὅλος ἐφάνη. τῇ κτ' ἁγίᾳ Συμεὼν ἐγκλείστῳ ἡ θεοφιλεστάτης καλῶς. ὡς ἐν τοῖς μητρῴοις φέρεται. διὰ δὲ καλέσαι ἐν μαΐῳ τὸ ναυαγίου τὸ ἀναξάνης, ἀδόξασαν ἐν βίβλῳ μητρὶ, ἵνα γένωμαι ἐν βίοις τὸν ὁρθὸν ὑποτιθέασιν. ἐκεῖ ἐν ἔτεσι δόξα τὸ ὁσίου βίβλου ἦχος δ'.

Ἡμέρᾳ ἑσπέρας ἡ παναγία μητρὶ, τὸ δαμιανὸν πατρὸς Συμεὼν τὸ ἐν ἁγίῳ ὄρει τῷ θαυμασίῳ ἐναπεγράψατο, ὡς ἔαρ ἀληθρόσυνον. ἐπὶ ἐπῆλθε τῶν χειρῶν καταβληθείσα. δύο δὲ θεϊκοὶ ἐπαξίως αὐτὸν ἐμπόρους μέγουλις. χθεὶς ἀσίαμε, ὁ ἐν τροφῶσι ἀμωσαμένος, ἐν πατρίδι πρὸ τὸν πάσης μέχει ἔτος, τῷ κεῖ κτ' ἁγίῳ καίσαρι ἐστεμμένος, ὡς κτίσμασιν τῷ κίονι χειραμένης, ἡ θεὸς ἀέριοι πορφαν διαβὰς ἀναπαύσεως, πρὸς μοναὶ ζώνῃ καλέπαυσας. ὅθεν δὲ γέρα τῶν πόλεως κομισάμενος, πρεσβεύει ἐν παρρησίᾳ, ἐκφ' ἑαυτῷ ἐπίσκοπον τὸν σεβάσμιον μητέρων. ἐξαποστειλάτω ἐνταῦθα ἀποδῶμεν.

Ἐν ἄσμασι ὑμνῴδεσι, Συμεὼν θεῖν ἰσαγγέλου, τῆς ὁσιότητος πολίτου, τῇ καθαρείᾳ τῆς πράξεως, ἔθος γὰρ καλαβεβήκεις, ἐν σαλοῖ ἄκρας ῥεναγμα· ἡ νίκης ζῆρος ἤλπιζε, τὴν μεγαλείῳ ἐνίκησεν, παρὰ σοὶ

τῷ δὲ σωλῆνος. Καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ. Εἰς δὲ αὐτὸν Πασα πνοή.
Προοιμια δὲ ὁσ' ἦχος δ'. Ὡς γενάρχου εὐμεγάθους.

Νοερῶς ἀπλαμένος, ὁ πρὸς ὕψος θεάσασθαι, Συμεὼν μεμψίμοιρε, καὶ
πτῶμα, καὶ κεκαυμένα μυρίεα, δὲ πολλοὺς πανώδυνε, καὶ
προσήγαγες ἰασιν, τὴν ὀργὴν δυσπόλεως, ὡς θεόπτης, δυσμόρως
προφητῶν ὅια σοφὸς, καθαιρεῖ δὲ παιδαγώγει, ὕδατι σωζόμενος
γεραίρομεν.

Θαυμαστὸν θέος φῶτισας, καὶ θαυμάσιος γέρων, ἐπλέξω θαυμάσια
νάστρα, ἅπασαν νόσον ἰώμενος, καὶ θλῖψιν δὲ δαίμο
νας, καὶ θεαθῶσιν δὶς ἥκεις, ἰαὶς ἀγιάσεσι ἐκάστοτε, τὴ βαΐντος, ὡς ἄλλο
σπ θῦμα ἑαυτὸν διὰ δὲ, συντρόφοις σε ἡμῶμεν, ἀξιοχρέως πανήβις.

Ἔγνων μ' ἄσβις ἔμεγας, λαὸν ὡς ἄσαρκος, καὶ θεῷ προσαγωγεὺς
σοτικῶν ἐλαμψίας, καὶ θεοείδεσι, δὲ ἀνθρώπῳ ἡγνῶν ἐπιφοιτήσω,
σοτικῶν ἐλαμψίας, διαπρεπῶν θεοί μεδιώσαν.

Ὑγιωθὴς ἐν τῷ πτώματι, τῷ ἁμῷ πανώδυνε, δι' ἐφευρετικῶσεως ἀναδεῖξθ
σας, ἐν νῦν ἐγγὺς καὶ ἔβδασας, θεοὺ νῦν θεαθῶσι, τὴ βαΐντος ῥάβ
δῷ τὰ κοσμίδες. δὸ σοφὲ μὴν σεβόντα, ἐξαιρέσεων σε
πάμεν.

Δόξα ἦχος πλ δ:

Τίς σε καλ' ἄξια εὐφημήσ ἰσχύσι, Συμεὼν θεοῖδε; νικᾷ γὰρ ὀλίγαμε
λόμεν, τὰ νοερὰ φώτισσα ἀγωνίσματα, καὶ ῥητέων ἡδίκης,
τῶν σῶν αἰσχρῶν ἀεσχρῶν πάμπαν. οἱ γὰρ ἐν ἡμῖν ἀπιστον ὡς ἀ
σωμος ἐπαρκέσσας, ἡ δὲ δαίμονας ἠχνιας, ἀμπέλῳ τ' πύρεσσας.
ἡ λαοὶ θεοὺ ὁδόεδιαν ἤγαγες. τὴν πᾶν ἐκεάλυνας, νόσος σαυτῶν
ἐξ αἰδεσίων ἀδιπλάσας. ἡ ὧν ἐν θεάνοις ἀγαλλόμενος, θεὸς καθ'
χάνε μεμοιρώς, τῷ καθ' ἡμῶν θεῷ ἐνδύμενος, πεποθὼς νόσε ἡμῶν, ἰὼν
πλῆξας σε ἰσχύλων τὸ μυρεόνιον. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Δευτέραν ᾠδὴ Σεδιγμένις α'.

Ἡνίκ' ὅλεσας ἐκ ἡμῶν ἀσκεπῶς τὸ πεσόρμον. Ἐπαύσεις μεθ' ὅσο κε
υμμανοὶ ὁ Μακάριος αὐτῷ. Εἰς θΚύριε ἐκέκραξα προοίμια ἐκ ἐξ πλ
πλ δ'. Ὦτὸ παραδόξου θαύματος. Δόξα ἦχος πλ β. θησαυρὸς ἀπόρων
ὠφελειῶν. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἐισοδος προκειμένου εἰς θν' ἦχον προ
σόμοια ἦχος α'. Τῶν ἀγαθῶν ἀγαλλιάσεων. Δόξα ἦχος β'. Τῶν θείων ἐν
νοιῶν. Τροπάριον ἦχος δ'. Ὡσθεῖσα θησαύρισμα. Εἰσθυ' ῥάβδου μὲ
καθάρσεως ὡς ὁ πολιτὴς. Οἱ ἀναβαθμοὶ Ἐναγγέλιον Καθ' ἡμᾶς

εξήλθεν ὁ ἥλιος δ' ὥραι. Ἰσόμοιρον ἡ ἡμέρα ἡ ε' ἡ πρωΐαν εἰς Δ' σάκκος - ὅτα
πανὶ τῆς ἑορτῆς, πρὸ δ' ἀμίτ εἰς ἡ' εἰς δὲ ἡ ἡλίου Πάσα πρὸ προσόμοια δ'
προσόμοια, ἦχος πλ α χαίρεις ἀσωμάτως· χαίρει ἡ Θεοτόκος·
δόξα ἦχος πλ β· Τὴν παγκοσμίαν κάλλει· χαίρει τῆς ἑορτῆς·
Δοξολογία μεγάλη ἡ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν ἡμέρα ἀλληλουϊα. ιζ

26 Τῷ ἁγίῳ ἀποστόλῳ Καρπῷ. ἀλληλουϊα. ιζ
27 Τῷ ἁγίῳ ἱερομάρτυρι Θεοφάνει. ἀλληλουϊα. ιη
28 Τῷ ὁσίῳ πατρὶ ἡμῶν Νίκωνι ἡγουμένῳ. ἀλληλουϊα. κβ
30 Τῶν ὁσίων πατέρων Ἰωακεὶμ καὶ Δαμιανοῦ. ἀλληλουϊα. λ
31 Τῷ ἁγίῳ μάρτυρι Ἑρμύλῳ. ἀλληλουϊα. λα

Μηνὶ Ἰουνίῳ, ἔχων ἡμέρας λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιε· καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιε· εἰς τὸν α'.

α' 1 Εἰς τὸν πρωΐαν τὸ ἁγίου ἱερομάρτυρος καὶ θαυματουργοῦ Μάρκου ἀλληλουϊα.
β' 2 Τῷ ἁγίῳ Νικηφόρῳ πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως. ἀλληλουϊα.
γ' 3 Τῷ ἁγίῳ ἑνδόξῳ ἱερομάρτυρι καὶ ἀρχιερεῖ. ἀλληλουϊα.
δ' 4 Τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν Μηλετίου Κωνσταντινουπόλεως. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν
ἀλληλουϊα Τροπάριον Καθίσματος.
ε' 5. Τῷ ἁγίῳ ἱερομάρτυρι Δωροθέῳ ἐπισκόπῳ Τύρου. ἀλληλουϊα.
ς' 6 : Τῷ ὁσίῳ πατρὶ ἡμῶν Πλακιδίνῳ. ἀλληλουϊα.
ζ' 7 : Τῷ ἁγίῳ Μάρκῳ στρατιώτῃ ἀθλήσαντι. ἀλληλουϊα.
η' 8 Τῷ ἁγίῳ μεγαλομάρτυρι Θεοδώρῳ τῷ Τηρωνίδῃ. Προσόμοια γ' ἰδιόμελα
μεγάλα δ' ἁγίου. Τροπάριον ἦχος δ'. Στεφάνῳ ἀδήλῳ ἀθλοφορίας.
· Εἰς τὸν ὄρθρον ὅταν ἀναστῇς ἀπὸ τῆς εὐχῆς, τὸ δ' ἁγίῳ εἰς ζ'. ἐξαπτέρυγα
ον, ἔχει τὰ ἀναβαθμοὶ φολεάσεις π'.
θ' 9 Τῷ ἁγίῳ πατρὶ ἡμῶν Κυρίλλῳ ἀρχιεπισκόπῳ Ἱεροσολύμων, Τροπάριον, Θεοτοκίον
ας ὅσπερ, Τὰ μοναδικὰ ἔπαθλα τῆς Θεοφόρου.
ι' 10 : Τῷ ἁγίῳ ἱερομάρτυρι Τιμοθέῳ ἐπισκόπῳ Περσίδος. ἀλληλουϊα.
ια' 11. Τῶν ἁγίων ἑπτὰ παίδων Καρδοχρυσῆ καὶ Θαρσάβα. Εἰσοδικὰ ἦχος β' ἰδιόμελα
ιδ' κλίσεα Προσόμοια εἰς ξ'· δόξα ἦχος πλ β· Θαρσάβα παιδάρια εἰς δὲ
ἅγια πεσούμενα ἐπὶ ἁγίων δόξα ἦχος πλ δ'· Ἀπόστολος δ' σωτῆρος· Εἰς
τὸν ὄρθρον Κανὼν ἐπὶ ἁγίων δύο καὶ ἐξαπτερυγίου· Εἰς ὑπὲρ ἁγίους Πάσα
πνοὴ· Προσόμοια τῶν ἁγίων· Δόξα ἦχος πλ α· Πρόσοδος δ' ὅτου·
ιβ'

Κή νῦ δτοβνίοι. Εἰ βδ/οι οβδοδοηία μεγάλη. Ἐξ ἐν' νιβορηίαι ἀδό
τες οἱ ἀπόδοδοι. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκήνεις, θαυμαστή
ἐγένετο. Θαύμασον ὑμᾶς, ἐμὲ ἀκούει. Κοινωνῖ. Εἰς πᾶσαν ἐπ' γῆν.
Πᾶν ἀρίαν παλέαν ἡμεῖν ὀνομεῖν δὲ ἡμεῖν, Κή πέδον δὲ ἄδυ 12 16
ηδδ. Εἰς δ' Κνέκ εἰκέκεσθα Ἰδοῦμεν ἡμᾶς ζ. Προσόμοια δὲ ἀμίαν.
Δόξα ἰδιόμελον δὲ ἀγίαν. Εἰς δὸν ἦχον προσόμοια τῆ ἀγίαν.
ηχος πλ c Τὸ καλὸ εἰκόνα ἐπεύσατε ἀληθινὸν Κή νῦ θεῖ. Τρο
σαγιον. Θεὸς ὢν παλέαν ἡμεῖν. Εἰς τὸν ὄρθρον Κανὼν τῶν
ἁγίων δύο. Δαμιανοῦ καὶ ἀδελφῶν Κή ἀθλοφόρου. Εἰρμὸς τῶν
μοια δὲ ὄρη ὀνομεῖν Κή δόξα. Εἰς δὲ τὸν ἐπιτρόπιον ζήτει δὲ
ἀκολουθίαν εἰς ὁσίους.

Τῆς ἁγίας Μαύρης ἀνωγίνης. ἀπηχεῖα.
Τῷ ἁγίου προφήτῃ ἐλισσαῖ, ἡ δ' ἁγίου Μεθοδίου πατριάρχου ιδ. 14.
Κωνσταντινουπόλεως. Εἰς δὸν Κύριε ἐκέκραξα προσόμοια τῶν
ἁγίων εἰς ς'. δόξα ἰδιόμελον δὲ λεοφῆτε. Εἰς δὸν ἦχον ἰδιόμε
λον δὲ ἱερέως, Κή δόξα τὸ θεοτοκίον. Τροπάριον ἦχος δ'. Οὐκ
ἔστιν ἅγιος. Δόξα δὲ ἱερέως Κανὼν τῆς στίχεως. Κή νῦ θεῖ.
Εἰς δὸν ὄρθρον, ὁκανὼν δὲς ἦχε, ἡ δὲ ἁγίου εἰς η'. Ἐξαπτέ
λάριον αὐλῶν. Εἰς δὸν ἦχον Ἰδιόμελον δὲ ἱερέως ἦχος πλ β.
Δόξα ἀπόστιχα ἀσεβείας. Εἰς τὸν ἑσπερινόν, ὁ ἀδόξαστος.
ζήτει ἐκεῖ κ' ὁμοίως Κή δὸ ἀλληλούϊον.

Τῷ ἁγίῳ προφήτῃ ἀμμώς. ἀπηχεῖα. ιε'. 15.
Τῷ ἁγίου τύχωνος ἐπισκόπου θαυμαστὸς δὲ πάθος. ἀπηχεῖα. ις' 16
Πᾶν ἁγίαν μαρτύρων Μαυρῆ, Σαβῆ, Κή Ἰσαακ. Θεὸς τὸν ἐν
κοιμῆσιν αὐλῶν ἐφθέγξατο, εἰς θεσσαλονίκη. Τῇ κδ βδ/οι. ιζ'.
Ἐσπ' δ' δὲ δὲ Μυρῆ προσόμοια, ἡ ἰδιόμελα δύο. ιη' 18
Τῷ ἁγίου μαρτύρος Δουΐδ ἀπηχεῖα. ιθ'.
Τῷ ἁγίου ἀποστόλῳ γόδα ἀδελφῷ δὲ κυρίου εἰπόντων ιβ'. Προσόμοια 19
ἡ δόξα δὲ ἁγίου Τοῦ ἐν τῷ μηνῷ. Εἰς δὸν ἦχον ἔλεον δὲ χυτὸν
ἱερέως. ἦχος β:

Πολῖται τῶν ὀρθοδόξων δὸ σύγκμα, δὸν δὲ χριστὸν ἀπόστολον, Κή αὖθι
θοὶ καὶ σφόκα, Κή τῆς χορείας τῶν δώδεκα ἔξαρχον, γόδαν
τὸν παυλέφημον ἀφημιόσωμεν. ἅβς γὰρ δὸ ἀλληλούϊον κόσμῳ Κή
εὐξας, τὴν πλάνην ἐκβάλλων δαιμόνων ἐδίωξε, Κή δὸν οἰκουμένην
ὡς ἐωσφόρος κατήγασε. Κή τὰ ἔθνη πρὸς γνῶσιν τῆς Τριάδος

εφύλαττον. καὶ τὴν παρρησίαν τοῦ ἀδελφόθεος, τὸν μακάριον, τὸν ἀποστο
λον. προσβολὴν δαιμονικὴν πρὸ μιᾶς ἡμέρας ἔσχεν. ἦλθε γὰρ θεία
Προπαίδευσις ἡλιος α· χειρὸς σπάσας τὸ ἁγιασμα τοῦ ἁγίου ἐξέβαλε φόβου
ὄκαιον τῆς πίστεως, καὶ ἀμέσως ἐξ ἡ· ἐξαστράπτον. Τοῖς μαθηταῖς
Ἰδοὺ τὸν ἀδελφόν, ἀποστόλων χορείας, δώδεκα δὲ ἐξαίρουσα,
Τὶ φοβεῖσθε ὀλιγόπιστοι, καὶ ἀπορεῖτε ἀμέσως, καὶ ἀπόστο
λους ἀπαύστως. ἡθὺν, ἐξ ἧς αἱ προσομοιαὶ ἀλλ' ὡς ἡμῖν ἐν μέσῳ
Ὡς ἀποστόλου μέτρον; ὡς αὐδῆσαι τὰς χάριτος, ὡς χειρὸς θεᾶ
δελφὸν ἀφημένους, ὡς ἰὼν ἔθνων θεῖον πνεῦμα, ἡδὺ μεν
καίει, ἀοιδῶν τῶν ἢ πηγὰς, ἐπιβρύσεις τὴν μετρίως, τὴν ν
πέρλαμπρον, ἡσεται μεγαλοίας δυνασθῆς. Τὸ σεσοβῆσθαι ἀεν
νάως, ὑπὲρ ἡμῶν προσίου πνεύσου.

Ποία γλῶσσα ἀποστόλε, ἀφημένος δυνήσεται, τὰ σεπτὰ παρασίσματα
σα, καὶ δὲ θαύματα, ὑπὲρ χειρὸς ἀνυσμένας; ἀδῆς καὶ
ἄξίους, ἐξισχύσει ἑσαεὶ, τὰ τῶν πόνων ἑδαφος, ὦμμα θεσὸ
βολὴ, ἐπιθέσεις καὶ κινδύνων ἀνιλεωθῆς, δὴ ἐν σοὶ ἐπιβρῦ
τας, τὴν ἀφιερώσαν μυστικῶς.

Ἰακώβε ὁμόφυλα, ξυμεωνὶς αὐδάδελφον; ἀδελφοὶ κυρίου, σὲ
μνώσκομεν, καὶ ἀποστόλων ἰὼν δώδεκα, χορείας ἐξαίρουσα,
ὦ ἡδὺ ἀληθῶς· διδασκάλων ἰσὸν λαμπρὸν, τὴν νοητὸν, δὰ
σκαλε δόγματῶν ἰσὸν ἀκλῆ, καὶ προσβολὴν κυρίᾳ, ὑπὲρ ἡ
μῶν ἰκέτευσον.

Πᾶς ἀφιερούμενος χειρὸς ἀδελφὸς χειμαδόσας, καὶ τῆς χορείας ἰσὸν
σώσεται καθηγεμόνος, ἡδὺ μακάριε, ἰσότιμὸν ἰσὸν εὐσωμίαν
πρέσβυ. βαδάξης, ἢ ἤκεβαῖς. τὴν οἰκουμένην ὡς ὑποδήματος δόδεκα
μῶν, ὁ ἀγγέλων ἐκύκλωσας. καὶ ποιμένας βασάνοις ὑπερμαχεῖν,
διὰ μαρτυρίᾳ πρὸς ὃν σοὶ πεδόμενον χειρὸς ἐξεδήμησας. οὗ καθ'
κέλευθα δεόμενα, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πίστεως ἱερέων ὁ μεστρε
ουνα. Καὶ νῦν θεῖ· Εἰς ἰσὸν ἡγιασμένον ὁ ἀπόστολος. Καθοδηγητὰ
ἐσπερίας ἰσὸν. ἡδὺ ἢ γ' ἰσὸς προσφέρε. Εὐαγγελίου καθὸ ἰωάννης.
Εἶπεν ὁ κύριος ὅτις ἐαυτὸν μαθητὰς, ὁ ἔχων ἐὰς συλλαμβάνω ἢ ἴσεως
αὐτὰς. Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

κ' 20. Τὸ ἅγιον Μεθοδίου ἐσπερίου Παλαίων ἀληθείᾳ.
καὶ Τὸ ἅγιον Μάρκου ἰσὸν ἰσὸν τὸ ἰαροτίως. Εἰ ὅν ἐστι ἀληθείᾳ.

ἡμῖν

χάϊζουλς ϊαὶ ἰσόμεγα δξαεικά αὖδ. Ὁ ά. ἦχος πλ β.
Ἐκαέιξε, πιδωγικὴ ἀλλήλων καλέσθαντας, κὴ πικλικῶς διαι-
μόνος, ἐπὶ δ ἀγλεασῆ πλὶ χειρῶν, κὴ καλὰ σοῖμι ἀκίνδυνος δ-
μαθικείᾳ ἐπόσχεσιν, ἔθνος διὰ θαλάσσης μακαίου ἀδείᾳ
σας, κὴ ϛκεαείτης Ὁ θεόσωσον χειρὶ σεσίφθαντας. Οἱ ἱκεῖθεν
ἴχναια παναοίνιμε: σωδῆνς δὲ κὶ σῖζυι ἰκτῶλας πλεμπτικ-
σε. Κὴ κὶ θνῆ.

Ἀπὸ ἐλληνοφόβους, ὁν᾽ δὲ χειρῶν ἀδηφορέσι, κ᾽ δὲ παῖδα σῳ-
ποῖσι, κὴ σημείᾳ ἀναδειχθείᾳ, κὴ καλαῖχθαι δὲν᾽ ἀρέ-
μου. τῷ γὰρ ὕδατι ἐσωθὲς σὺ ἰσοδόξους θεραί-ὑπ᾽ δὲ δεσ-
κοῦς κάεσι συλλήψε, κὴ δοῖς ἄγμασι πλεῖστ, κ᾽ σεραί-
σις πλὲ θάλασσαν ἀμάσας, ἐπὶ ἐνθεὶς μελίδι πρὸς ἄγ-
σεχόμενος. αἰδεῖδς ἰδασμοὶ ἅπις ψυχαῖς ἤμασι, κὴ ὁ μεγα ἔθνος.
Προπάσιον, Ὁμάρλις σε Κύνες. Τὰ ἰσοὰ βίᾳ εἰς μαθεσι.
κθ Τὸ ἁγὶ ϛ ἱερομάρτυρος Εὐστρατίου Σαμοσατέων. Δ ἑσπερία. 22
κγ. Τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἀγριππίνης. Δ ἑωθινὸν 23
Τὸ μυστήριον τὸ ἁγὶ Πεσθεσμε. Εἰς ὄρθρον κὶ κυριακῆ. 24
Εἰς τὸν μικρὸν ἑσπερινὸν ἅπαντα ἀπὸ τὸ προθέσμε. Εἰς δὲ ὁ
Κανὼν. ᾄδομεν ὁ δογματικὸν ἦχον πλ δ᾽. Κὴ κὶ τὸ ἀπὸ
στα. Ὁ ά ἀναβαθμοὶ. Εἶτα τὸ ἅγιε.
Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ. Ὁ ά καθίσμα ὅλον. Εἰς ὁ Κύριε κὲ
Εκραξα, ἀναβαθμὰ δ᾽ κὴ τὸ προθέσμε ἰδόμενα ϛ. Δόξα τὸ
προθέσμε. Κὴ νῦν ὁ ά θεοτοκίον τὸ ὄρθρ. Τὰ ἀναγινώσκεται
τὸ προθέσμε. Εἰς τὴν ψυχὴν τὸ σεσθέσμε ἅπαντα. Εἰς ὁν᾽ ὄρθρον
τὸ ά καθίσμον ὁ ᾱ ἦχα ἶτα τὰ ἰσόμενα τὸ σεσθέσμε. Δόξα τὸ
προθέσμε. Κὴ νῦν ὁ αὐτὸς, βγάτε πλὲ ἐξιστάδι. Εἰς πλὲ ὀρθρί-
σε τῶν ὡρῶν τροπάριον τὸ προθέσμε δὶς. κὴ ὁ θεοτοκίε πα-
ῥὰ ἄσαρξ. Εἰς ὁ θεὸς κύριος. Τὸ ἀναβαθμοὶ δὶς. Δόξα τὸ
προθέσμε. Κὴ νῦν θεοτοκίον εἰς ὁν᾽ αὐτὸν ἦχον. Μετὰ τὰ ἀ
ψαλμῶν καθίσματα ἀναβαθμὰ πάντα. Κὴ νῦν θεῖ τὸ ἀσματικόν.
Μετὰ πλὲ ϛ᾽ ψαλμῶν, καθίσματα δ᾽ προθέσμε κὴ θεῖ. Ὅπως ἂν
ἦσις ϊαὶ ἀναβαθμὰ ἐνλογητάρια. Ἡ ὑπακοὴ δ᾽ ἦχ, κὴ καθίσμα

τὸ προφήμα· Θ' ἀναβαθμοί ϐ̄ ἦχ. Εὐαγγέλιον ἑωθινὸν ἀνάστασιν
χριστοῦ θεασάμενοι· Μετὰ δ' ν'· Τὸ ἀναστάσιμον τρίτον· Καὶ νῦν ὁ α'
καταβασία μετάλων θεοδοσίου· εἰς ε'· κὴ ϐ̄ προφήμα καινόν ἐς δύο
εἰς ϛ'· Καλλιόπη ἀνοίξω τὸ στόμα· ἀπὸ γ' ὠδῆς κοντάκιον ἦχος δ'· κὴ
σήμερον· κὴ καθίσμα ϐ̄ προφήμα· ἀφ' ἑκάστης κοντάκιον αὐτὸ· εἶτα
τῇ θ' ὠδῇ ἐπιχορηγεῖται ἡ Θεοτοκία· Ἐξαποστειλάριον ἅγιος μέγας ὁ
θεὸς ἡμῶν· Τὸ ἀναστάσιμον, δ' ἄρου, κὴ θεοτ· Εἰς δὲ ἀίνως μέσος
πνεῦ ἐπιχεα, ἀναστάσιμα δ' κὴ ϐ̄ προφήμα δ'· δόξα ϐ̄ προφήμα·
Καὶ νῦν ὑπεραγία μεσίτις· Δοξολογία μεγάλη· δίοδος κὴ ἄρου ἕβδ
ον ἅγιος ἀδελφοῖς· Τὸ ἑωθινὸν ἰδιόμελον, πα' ὦ θεία, ἡ ἀσώματος·
Εἰς δὲ τὸν ἐπιτάφιον οἱ Μακαρισμοί ϐ̄ ἦχ εἰς δ'· κὴ ϐ̄ ἄρου ἡ γ'
ὠδὴ ϐ̄ ἀναστάσιμος, κὴ ἡ ε' ϐ̄ δ'· Δοξολογία· ἐξαποστειλάριον· πάσχα
Κοινωνικόν· ἐσθίει πτωχὸς, ἔπιε δ' οἰνοφόρος·
Εἶτα δ' ἀπόστολος· ἐξαγγέλλω· πάλιν
ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ὄρθρου· Δεσποτικὸς ἑσπερινὸς ϐ̄ ἄρου ὡς θέλαχεν·
Εἰς τὸ Μεγάλῳ ἑσπερινῷ γαμήσω τὸ ἀγάπησόν, τὸ Μακάριος
ἀνὴρ· Εἰς δ' Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν ϛ'· κὴ γαμήσομεν τὰ ἰδιόμελα
τὰ ϐ̄ δ'· δοξαστικὸν τὸ α'· Δόξα πτχος πλ ϐ'· Σήμερον ϐ̄ φωὶ ὁ
ἥλιος· Καὶ νῦν ὁ αὐτὸς, θεομήτορος ἀπλοῦν· Ἐξαποστειλάριον· Φῶς ἵλα
εον· Προκείμενον ἧς ἡμέρας, κὴ τὸ ἀναγνώσεται· Εἰς τὴν λιτὴν ἰδιό
μελα ϐ̄ γ' α'· δόξα πτχος πλ α' Τὸν ἐν προσευχαῖς ὅρον· Καὶ νῦν
θεοτ· Εἰς δὲ τὸν ἰδιόμελα ϐ̄ ἦχ δοξαστὸν· Δόξα πτχος πλ δ'·
ποταπὸν νῦν γ' θεοφάνη· Καὶ νῦν· ὁ αὐτὸς βλέπει τὴν ἡλιοαβεί·
Τροπάριον πτχος δ'· Προφῆται κὴ πρόδρομε· δίς· κὴ τὸ θεολόκε παρθένε
ἅπαξ· πολλάκις ἐν ἄδου· Καὶ ἀναπαυσις εἰς τὸ μνήμιον ϐ̄ προφή
μα· Εἶτα ὄρθρου καθίσμα, Καὶ ὁ πλούσιος· ἡ κάθοδος Μακάριος
ἀνὴρ ὁ φοβούμενος· ἐν μέσῳ· Εἶτα καθίσμα κὴ ἀναπαυσις· Οἱ
ἀναβαθμοί· Πάσα πνοὴ· Εὐαγγέλιον καὶ χρῶμα· Εἰς τὰς
μέσας ἐκτενὰς ἀνάστασιν ἡλιοαβεί· Μετὰ δὲ πιστικὸν ἰδιό
μελον ἦχος πλ ϐ'· Σήμερον ϐ̄ φωὶ ὁ πλοῦτος· καὶ ἐν τάφῳ
δόξῃ· Εἰς δὲ ἐν ἅγιοις· Τὰ δ' προπάρια ιϐ· Καλλιόπη ἀνοίξω τὸ
στόμα· κοντάκιον, ἐξαποστειλάριον· Εἰς δὲ ἅγιος πάσχα πνοὴ
πχος πλ α'· Ὅτου παρεδόθη θαύματος· Δόξα πχος πλ ϐ'· Ἀδὴν δέξε
εως προφήμα· Καὶ νῦν θεοτ· Δοξολογία μεγάλη· ἡ ἀσώματος· δί
δοδε καὶ ἄρου ἕβδομον· Εἰς τὸν ἐπιτάφιον Τύποις, καὶ σὺν
καινὸς ὠδὴ γ'· ἡ ε'· ὁ ἀπόστολος προσκομιδῆς· ἀδελφοί, νῦν
ἐμμένομεν ἡμεῖν ἡ σωτηρία· Εὐαγγέλιον καὶ χρῶμα· Εἰς
δὲ ἅγ.

πανδήπερ πολλοὶ ἐπιχείρησαν. Κοινωνικοὶ, ἐξ μυημόσυνον.
κε' Πρὸς ἀρχὰς δοσομαφόμορος φολεωπας. ἐν ἱερῷ ἐκατοντάχρονο 25
χρόνου· ἀλλ' εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱερῶν ἐτῶν ζ· πρὸ ἡμῶν
δομεν ἰδίομελα ἐν προόδομα γ· ἦχος δ· Λύπη ἐν Ζαχαρίᾳ κὶ σω
πνὶ· Καὶ τῆς ἀρχὰς προσόμοια γ· Δόξα καὶ νῦν ἦχος πλ β· ἡ
ἐξιοπάθεί συνέλαβε· ἐξ ἐν' ἐτῶν τῆς πηλε· Δόξα καὶ νῦν ἦχος πλ δ·
Θλίψει ἐν ἐξιοπάθεί· Τροπαίου ἐν πεσόμοια, καὶ τῆς ἀρχὰς· Ἡ
αἰνάσου ἐπαι· ἐξ ἐν' ὄρθρου ἀνάγνωσης εἰς ἐ μαρτύρων ἐν ἀρχὰς·
Καινὰς τῆς πηλε, ἐν δεσόμοια, καὶ ἐν ἀρχὰς· ὁμοίως καὶ ἑξάσο
ἐξηλάτων· ἐξ ἐν' ἐτῶν τῆς πηλε· Δόξα ἦχος πλ δ· Προσόμοια ἐν
Τῷ δόξῃ παῦροί ἡμεῖς δαβὶδ τῷ ὠθεοσόμοια· Προσόμοια ἐν ε· 26
δόξα χος πλ β· Θεὸς παῦρ, ἐν ἀρχὰς ἐκλεκτὰ· καὶ νῦν θεοτ· ἐξ
τοῦ ἐτῶν τῆς πηλε· δόξα πλ δ· Τῶν μονεχῶν ἐν ἐξηλάτων· ἐξ ἐν' ἐτῶν
θεοτ ὁ καινὰ ἐν ὁσίοι ἐν ζ· ἐξ ἐν' ἐτῶν ἐκλεκτὰ ἐξῆλθον δόξα πλ α·
ὁς παῦρ· καὶ ἐδώκας ὑπὸν σοῖς ὁρθρομοῖς· Τὰ χοιρὰ ἐν ὁσίοι· καὶ
Τῷ δόξῃ παῦροί ἡμεῖς Σαμψὼν ἐν ξενοδόχε· ἐξ ἐν' Κύριε ἐκέκραξα προ 27
σόμοια ἐν ὁσίοι ἐν ζ· δόξα πλ ε·
Τρίβος σῴζων, ὁμάδος ἀνθρωπίνης, ἐξηλάτησας Σαμψὼν παιδίον, τοῖς ἀρχὰ-
ἀπάσας σαυτῷ συμπείσας· δι' ὧν καὶ σεισθέντες ἐν κόσμῳ γέγονας· ὁ
δὲ γὰρ οἰδὲ κενόδοξος τῷ μοναδικῷ ἔρχος, ἀλλὰ πᾶσι φεύγων ἐν ἐπὶ
ψυχῇ κενόμενος, καθάπερ γ' αὐτὸς παραινέσας, ἐν τῷ ἀπήρτισας ἡμᾶς
πρεσβείαις καὶ οἰκτιρμοῖς, ἐσῴζοντας ἐξαιτοῦνται, τοῖς ἡδόσι ἐκ
χεις ἀφθόνως πᾶσι, καὶ μεγάλα ἔλεος. ἐξ ἐν' ἐτῶν δόξα ὁσιὰ-
Πολὺ καὶ διαφέρον βίᾳ ἐπιλαμπρύνει, καὶ ὀπτασίαι τῶν ἐν ἐπιλοίπων
γενόμενον, δῆλα μακαρίσωμεν ἅπαντες, σαμψὼν δὲ θεῖον καὶ πανί
ερον· ἔθος γὰρ ἐν' πρεσβυτέρων καθέδρα ἀγιάσας ἐν' κρίσει, ἐν
ἀμεμπτίως χειροτονίας αὐτῷ, πλείοσι δ' χαρίσματα τῶν ἁγιάων· καὶ
θαυματουργός· ἀντεσχήθη μέγας τοῖς σεβασ· ὅθεν καὶ ἐξωχοῖς ἐν'
προς ἐπὶ χρόαν ἐπαφιεῖ· ὅπου μεγίστου ἐδόμεθ· καὶ οἱ παῖδες
τοι ἐν κόσμοις ἀροσοβόμενοι, ἀμφοτέρους ἀλεξῆται ἀ' αὐτὸ, ἐν ἐ
μεγα ἔλεος· Ἐξ ἐν τῶν Τροπαίου ἦχος πλ δ· Ἐξ ἐν νόμο
ἐπιτον ἐκπίπτω ἐν μισθοῦτο· ἐξ ἐν' ὄρθρου ἀναγνώσκεται βίος αὐτ-
Ἡκαρμοὶ ἐν ἀγγέλων, ἐν ἀρχὰς ἐν θαυματουργῶν ἀληθείας καὶ 28
εσ καὶ χαιρε· ἥλιε ἀπαρεμφάτως ἐν ἀναστάσιν αὐτῶν ἐν
Χαιρετισμοὶ δὲ· ἐν τῷ ὄρθρῳ καὶ πανηγύρι·

κθ Πῶν ἀγίων ἡ κοινεζῶν ἀποστόλων πέτρε καὶ Παύλε.
29 Εἰ ἡμῖν ἡ κοινεζῶν ἀποστόλων πέτρε καὶ Παύλε. ὅσα εἰς τὰ ἑρμηνεῖα ἐξ προσέχετε: 24.
Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, ψάλλομεν προσόμοια δ' χος δ'. Ἐδόκει σε μείωσον. Ἐδόξα καυχήματα. δόξα ἤχος β'. Πέτρε κοινφαῖε. καὶ νῦν θεοτ. ἀπολύχε προσόμοια Τεσσάρων ἀνέξις. δόξα καὶ νῦν ὁμοίως.
Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ ψάλλομεν β' α' ἀπ' ἐβδομάδος τὸ μακάριος ἀνήρ. εἰς β' κύριε ἐκέκραξα ἰδιόμελα ἤχος π'. Καὶ ψάλλομεν σταυρ. μοια τριῶν ἤχος β'. Ποίοις ἁγίων ἐξήμασι. ἢ Ἔλεος δο. Ἕτερον ὁμοίων σταυρ. ἡ Ἔλεος.

Ποίοις μεγαλωσύνῃ ἄνθρ., καλαζτίζομεν πέτρου καὶ Παύλου, ἀπόστολων ἀκροάσθαι, καὶ ἡμᾶς ἐκπλήττει προσεχόμενα; μαθητῶν χορ. φῆς καυχήσεως. τοῦ μὲν, ὡς τὸ παιδίον κλῆσις καλέχομαι. δὲ, ὡς ξένα καὶ ἀκατάληπτα διδάσκαλα. δόξα ἤχος β'. Πέτρε καὶ Παῦλε, καλύπτεις καὶ ἀεὶ κλίσεις· στεφάνων λαβόντας καὶ ἄπαυστ, ἡνίοχοι πλάσεως ὑπεύξαντας. ἕτερα ἤχος α'. Ὢ τὸ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τὸ παραδόξου θαύματος! πῶς κόσμος μαθητῶν, ἐκ κλινοὶ ἁλιεῖς πέλαγος ὁ ἱερός, ἐκ Παῦλος πανόσοφος. τῷ κόσμῳ ὡς ἀγράμματ, ἁλιεῖς τὰ ἔθνη ἐφώτισαν, καὶ κλίνουσι ἐκθύσσ, τῆς ἀσεβείας πλάνης πρὸς ἐξέβασιν. ἰοὺ μονογενὴς γὰρ, ὁ πατρὸς ἐκπέμψας, ἐκπαρδεί- σου ἰσχύν, ἐξ ὑμνοις σὺν γραφόμεν.

Σήμερον σωτηρίαι πανήγεις, ἁγίων χορεῖαι, προθύμως ἐμπόσωμεν, ὄχλοι ἱεροῦ ἱεροῦ, ἐκ προεξάρχοντες, χορεύσας ἰῶν μαθητῶν, πέτρου καὶ Παύλου τὸν λόγο τῆς πίστεως. ἀγάλλονται νῦν ἡμῖν, καὶ ἰῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐκ παίδων ἐκ λαμπρὰ ἀγαλλόμενα, ἐπὶ ἐκ θείων θεία μύησις, ὃν χορὸς ἐδόξασεν, ὡς κοινὸς ἐξέρχε- ται. ἐξ ἐκπλήττει ἀθρεσκόμεθα.

Δῆλε σωτηρίων ἄθρησμα, ἐκ λαμπραὶ χορείαι, προσάμενοι σήμερον, ἐκ μύησιν ἰῶν μαθητῶν, χορὸν ἐμπόσωμεν, ἰῶν δύω πανηγύσεων. πέτρου καὶ Παύλου, κτείνων ἐκ πίστεως, τελάδος ἐκ ἐλπίδος, μύσας προβόλου ἐκ πλά- των ἐκπαρχοντας, ἰῶν πίστεων θερμὸς προσάλλες, ἐκ ἐν ὑμνοις ἐκφρόντες, ὁσίνεα ὑμνῶμεν, καὶ σεσόφως αὐτὸς δοξάσαντα.

Ὑμνοις καλὰ χρεὸς ἐκτίσωμεν, πέτρου καὶ Παύλου, ἐκ ἐν τόλμ ἐλπίδος καὶ πίστεως ἐκ αὐτὸ μεγαλιότητος. ἐβρόντησαν γὰρ ἡμῖν, τοῖς ἐθνῶν τὰ θεῖα δόγματα, τὴν ἀπαρχὴν ἀρχὴν, ἐκ ἐνδεχόμενα τελάδος ἐθέ- σπισαν, καὶ τὰς ἰῶν πίστεων καρδίας, ἐνθουσιάσεις πύγασαν. καὶ σεσ ἐντεῦθεν πίστ, ἐκ θεοῦ. ἐχαρακτήρισαν. Δόξα ἦχος Ἰωάννῃ τῆς ἐκκλησίας. καὶ νῦν Θεοτ. ἐκσπαίρω. Εἰσόδου ζωῆς ἡμαεὶ καὶ θείαν μυσταγ.

Καθολικὴς ἐπιστολὴς Πέτρου. ἔξις ἡμῖν ὁδὸς δ' β'. πρὸ δὲ γ' δόξα π
χος πλ α'. Ποσοῖα δὲ θεὸ. Κὰ νῦν Μακαριζόμενοι. Διανύσθω θλῖψ
ις δὲ' εἶχον Ἰδιόμελα ἦχος α'. Τὰ κοσμικὰ πόθη λεπρὰ ἡδονῆς θλῖψ
τὴς μὲ πάθαρμα. Εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος ἀμήν. Προπαίσιον ἦχος δ'.
Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι. δίς, πρὸ ὁ θεοβίκτε παρθένε σῶσ
κατάρωσιν εἰς τὰς στειρώσεις αὐλῶν ἡ νεόφυτος. Εἰς τὸν ὄρθρον
καθίσματα ἦχ ἀποστόλων. Κὰ ὁ σοφιστὴς πνεύματι. Οἱ τρεῖς
παῖδες ὀρθῶς θεό. Οἱ σὺνκαθεδρεῖοι, Εὐαγγέλιον ἑωθινὸν ια'.
Ἰδιόμελον χοὶ β' Τῆς ἁγνῆς λατρείας. κανόνες β'. Ὁ πρῶτος ἦχος δ'.
Οὐκ ἔστιν ὅμοιος Μελῳδῶν εἱρμὸν εἰς η'. ὁ β'. ἦχος πλ δ'.
Μεσημορίᾳ. εἰς τ' Καλλιστράτα ἀνοίξω τὸ στόμα. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς
ἡ ὑπακοή. ἀφ' ἑκάς τὸ Κοντάκιον ~~ἐξ ἀπειράνδρου~~ φῶς ἀνέσπε
τὴς μετέρα τοῖς ἀνθρώποις. Ἐξαποστειλάριον. Εἰς τὸν ἅγιον Παῦλ
πιον. ἦχος δ' Ἰδιόμελα ἦχος δ'. πρὸ ἑσπέρας ἐσχατοπροσόμοια δ'. Θεῦ
ὑψίστε κρηδύς. Θεοτοκίον ὑπὲρ λόγον ἐκύησε λόγε. Δόξα ἦχος πλ β'.
Ἡ παύσεπὸς ἐν ἀποστόλοις ἐσεσήμησεν ἑορτή. Κὰ νῦν, θεοβίκτε σὺ εἶ ἡ
ἄμεμπτος. Δοξολογία μεγάλη πρὸ ἀπόλυσης. διάβᾳ πρὸ ἁγίου βή
τοις ἀνθρώποις, ἑορταζομένων Ἰδιομέλων ἑσπερινῶν. Εἰς τὸν αἰνοῦμεν Τρ
σπερινά, Κὰ ἐπὶ τῶν κανόνων ᾠδὴ γ' ἡ ς'. Θεοτοκίον πρὸς κοσμικὴν
ε'. Ἀνθρώποι ἐκ τῶ δ' ἀπὸς λοιπὰ. Εὐαγγέλια τῶν Μακαρίων. Τῶν κατὰ
σπέρα. Ἐξεβόησεν ὁ λαὸς εἰς τὰς μεσῖς Ἐξαποστείλαρια. Κοινωνικὸν, Εἰς σὲ
σαν ἐπὶ γῆς. Εἰς τὴν λειτουργίαν μόνης σπερινὰς τοῖς ἀνθρώποις.
λ' Ἡ σύναξις τῶν δώδεκα ἀποστόλων. Ἐπῳδὴ Μελῳδῶν θεοὶ ἐν
μονικοὶ, τὸ α' ἀνθρώπινον Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸν Κύριε ἐκέκρα
ξα Ἰδιόμελα ἦχ. πλ. πρὸ ἑσπέρας θεοτοκία δ' ἐν τοῖς κοσμικοῖς α'
πὸς εἰ πόρρω χθὲς. Εἶδε ἐν δώδεκα ἔκλεσε ὅμοια. Σαῦλος
Πρίοις ὀφθαλμῶν τρίμμασιν, ἀνακεφάλαιον τοῦ ἀποστόλου. Ἐν ἐπιγνώ
μῃ τῆ χάριτι, κὰ στεφανούμενος τῷ πολέμῳ, πάντες οἱ στοὶ νῦν
καθ' ἑκάς. τόμῳ, ὃν τῷ νεῷ καθυποβάλλουσιν. Ἐν δὲ, ὃν
πάντα κόσμον καθοῴωσαν, τῇ δαψιλεῖ ἐνεργείᾳ, τῇ ἀθέῳ βίῳ,
παρὰ τὸ παλαιὸν τῶν φώλων. τὸ στεφανοῦν αὐτὸν, ἀξίως ὡς
θεοτόκιον.

Πρίοις ὑμνῳδῶν κάλλεσιν, ὀφθαλμίσωμεν τοῦ ἀποστόλου. Ἐν ὕδ
πυρὸς ἐν ἄθροισμα. ἡ ψυχοσωτήριον πίδυσμα, τὸ σεπτὸν τῆς ἀλῆς
τὸ ἐξαίρεον, τὴν σπυλίν, τῆς ἁμαρτίας ἡ ὀφθαλμὸν, θεασθῆ, ἐν

Ἀνεβλήθη ἐκκλησιαστικὸν.

ὁρατὸν κομιζόμενον, νόημον ὅλον ἄνθρωπος, τὸν πρὶν ἐν χορῷ
ἄγγελον ἰσάριθμον Παλαιόχλωρ, τὸν φυλὰς ἐκρίνασαν, ἀπείρους θεᾶς
εἰς πτόλεμας.

Ποίοις πνεύμασι ἄρμασιν, ἐπαινέσωμεν τὸν ἀποστόλους, τὸν ἀγήθεις
τὰ καλάμαρα, ἀμφὶ τὸ ὄφρεα πτήματα, τὸ τὸν ὀστοβόας θυμέρι
ἐς. τὰ βύθη, τὰ ἐκπτύτα ὄντα τῆς χάους, ἀξίους, νόστιμοι πτίον
ἐκπρεπτίνους, τὰς ἀγεκοβόας βοτίδας, τὸ διπτρμένους ἀέναος θεᾶ
-λὼ δόξαν, θεοπόνους πτέρυγας, θυηγόρους θείας ῥοπίδας.

Ποίοις μεγαυλῶν ἄνθεσι, καλαξτίσωμεν τὸ ἀθανάτους,
τὸ πτόλεμαβος, τὰ σεβὰ σοφία τῆς χάους, τὸ θεῖος κεφάλαιος,
τῆς σοφίας, ἐξημμένεαν, ἀλλιτεωούσης αὐξαίνησθε, τὸν ῥίζαν, τὸν
ἀμεταβλήτου τῆς ἀρχέως, τὸ ἐκπτύτα μαρμαίρου, τὸ ἡμῖος ζίβος,
-λὼ πτόαεαν τὸν πλημεαν. πνέαν δωδεκάχορον, βροντᾶς ἄθε
χόους ἀνάδεν.

Δόξα ἦχος πλ. β'

Λεῖος, χαρμονικῶς ἀφημπόσωμεν ῥηγόνες. χαίροις δωδεκὰς
ἀγγέλε, ἡ θεία τὸ πτολέμαβος ὄργανα. χαῖρε αὐβόδε χοιρὲ, ἡ πτέρυγες
διάσεμποι. χαῖρε πόλεις ἡ λαοὺς κοσμοφάγοι θεοπόνοι. χαῖρε Ἰωαν
ἡ Ἰάκωβε ἡ ἀνδρέα φωστῆρες παγκόσμιοι. χαίρε θωμᾶ Ματθᾶε,
Φίλιππε ἡ ἀλφεὲ Ἰάκωβε, θαδδαῖε Σίμων ἡ Ματθία, ἅγιοι ἡ
Μάρκε, Ἰάκωβε διάβλεπε. σὺν ὅτι ἁγίοις ἑβδομήκοντα, στόβε θεό
φθογγοι, στηρόεσσι παπήγημαι. πίστιν ὀρεσσόβιόν ἀστέρ ἰῶν ψυχῶν
ἡμῶν. Καὶ νῦν Τὸ μὴ μακαρίσωμεν.

Εἰς τὸν ἦχον προσόμοια ἦχος β'. Ὅλε πᾶν ζύλλεσε κύριε.

Πέτρε κορυφαῖε μαθητά, παῦλε ἀποστόλων ἀκρεῖτε οἱ προφητεῖαις, καὶ
παῤῥησιάσασθε πρὸς θεὸν πίστιν, καὶ ἰαχῆσαι βοήθειαν, τῆ ἴδιος
κτίσει, ἅμα καταξιώσατε δὸς δεομένοις ἡμῖν, ὅσως ἐγκαυχᾶ
μεθα πίστει, καὶ εὐ[illegible]σεβεῖ νόμῳ μιμήμη, χάρις σεσοφισμένοις
τὲ σὺν πᾶσι ἁγίοις.

Πέτρε κορυφαῖε μαθητά, παῦλε Ἰωαννῆ ἀπόστολε οἱ προφητεῖαις, εὐ
δόξε Ἰάκωβε, Ματθαῖε σὺν θωμᾶ, καὶ Ἰάκωβε φίλιππε, καὶ βαρ
θολομαῖε, θαδδαῖε Ματθίαε, ἡ ὁλκῆς δωδεκὰς, πόθῳ δὸς νόμῳ σὺ
φημοῦλαν, εὐ τῇ παμεσῇ νόμῳ μιμήμη, χοροῖς πανδίσιον καὶ κακῶ
σεως ἦχος. Οἱ θεσπέσιοι ἀπόστολοι δόξαν θεῷ.

Χαίροις δωδεκὰς ἡ ὑπέρτιμε, ἣν χειραπτῶν πεφοβήθη, ἅγιοι τῆς σάρκως.
Χαίροις ὁλόκλος χειρὸς ἰωῆς θεῷ, οἱ δεσμοῦλες ὡς πῆλοι, καὶ σὺ ἐκ ἀλλ
πάλιν.

διὰ τὸ πνευμάτιον τῆς θείας πίστεως, πνεῦμα δεσμῶν ἀμαρτίας, τοῦ ἀπολυθῆναι ἡμᾶς πάσης, μιμήσει τῶν ὑμῶν θεομακαίστων.

Δόξα πχος πλ δ'.

Τῷ τὸ πολύμαθος πνεῦ ἡμᾶς θεοσύλλητοι ἀπόστολοι εὐδόξοι, ἐλλαμπόμενοι ὕσχε χευσόν σοφίᾳ· καὶ οἱ πόδες ὑμῶν ὡραιώθησαν, εὐαγγελίᾳ τὸ διαγγελίᾳ, ὕσχε λίθον σάσφυρον. ἐδέξαθ ὁ κόσμος φωστῆρα, ὕσχε τὸ πλιακὸν φῶς ἐξαστράψαντα, τοῖς ὑμνοῦσι διδάγμασιν. ἐφυτεύχθη ἡ ἐκκλησία τῷ χειρὶ, ὡς τὸ πέλεκυ ἀρρέβαγεσάλη, τοῖς κόπεσι ὑμῶν δόγμασιν. ἐποδόθη κῆπε, ὡς εὐ ἀμβροσίας γεύσασθαι, τοῖς σεβοῦσι ὑμᾶς ἄγιαν. πνρσαύθη ὁ θεσπὸς ἡῆς πολίταν ὑμῶν. εὐθὺς νῦν ἐφευρόντες, καὶ ἴων θείων ἀξιώματι κλεῶν, ἀπὸ σαόδε ἡμῖν τὸ μεῖγα ἔλεος. καὶ νῦν, Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἀπολυτίκιον πχος α'. Τοῖς ἁγίοις μεσίτας φωστῆρας.

Πὴν ἀδιάκαίθμοι παῖδες θεοσύλλητοι ἄθεσιαν, τῶν ἑλλήνων ἀθέσμων χρεωστικῶς ἀφημιτόσαμεν, πίστεον γὰ παῖσον ἀντρέαν ἀκίνω ἕσον, σὺν ἰωαὰνῃ φέλῳ τὸ χειστοῦ, καὶ τοῖς χοιστὸς ὕσχε ἡὰν πᾶσαν θεογνωσίας νάματα καταρδεύσαντας, καὶ ὕσχ ἑστὸς ἀκλὸν δογμάτων θείων πυροδόσαντας. παῖδες οἱ φωτοφόροι δι' αὐτῶν, συνεχθέντες ὕμνοις ἡμᾶς σωμεν. αὐτοὶ γὰρ ἐξ ἑλλάδος, ὕσχε ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύσατε.

δόξα ἦχος πχος τέλος. Στίχοι χήρους.

Λίθοι ἅγιοι, καὶ μαργαρῖται, διαυγέσταθοι σοφίᾳ τῆς ἄνω, ἀνεδείχθητε ὡς εἰς ἀπόστολοι, τοῖς γὰρ δαιμόνων ἐωμοὺς καθεσεύσατε, ἐξ ἐκκλησίας χειστῷ ἀνεγείσατε, σεβοῖ σώοντα, σὺν πάσῃ χειστῷ πρεσβεύσατε, δωρεὰν σαόδαι ἡμῖν τὸ μεῖγα ἔλεος. καὶ νῦν. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

Εἰς ἱερὸν θρόνον κάθισμα πχος α Τοῦ λάθρου σου ληστ.

Χριστὸς πνεύματικός, ἀποστόλων ἐν κόσμῳ, ἐξαπλῆ μυστικῶς, σπόρον ὑπὸ ὑμνίσου, καὶ ἄκος ἐστὶ πάσχουσι, οἱ ἀκίνητοι ὠρθώσαν, ἐφ' ἃ ἐν παρχα, μοναδικῶς ἐπιβοῶντες, θείαν σάρκωσιν, ἐμμανεῖ δόξαν τὴν ἔπεσαν πάλαι σαφῶς διεγείσαντο.

Φωσφόροις λαμπρύνεται, ἡ τῆς γῆς περιοχή, ἐξ ἐκκλησίας ἀκτῖσι, τοῖς πανσόφοις ἀποστόλοις. καὶ νῦν θεοτ. Μετὰ τὴν ἔνσαρκόν σου κάθ. θείας σοφίας οἰκήτορες. τὸ παράκλητόν σου, ἐπιχέοντες πνοὴν τοῖς λόγοις, τὸν σὸν ἐκκλησίαν τῷ κόσμῳ ἠχήσατε, καὶ τοῖς ἐθνόμοις τὰς πλάνας καθελόντας, θεογνωσίας, πρὸς φῶς ἀναγάγετε. προσπεσόντες, τῷ θείῳ φωτὶ ἀπόστολοι. πρεσβεύσατε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεῖοι κήρυκες τοῦ θεανθρώπου, δωδεκάμηνοι χειμῶν αἰώνιος,
εἰ πάσης βλάβης ἡμᾶς ἐλευθεώσατε, ὡς παρρησίαν πρὸς κύριον ἔχοντες.
κηρύξαντες αὖθι πᾶσι ἔθνεσιν, παύλαν ἀνάπαλιν, κἀγὼ κλύειν οὐ κεκλόμαι
σαλπιγκτὴς φωνῆεσσα τῆς ἀκουσμένης. ἕξοι γὰρ τὴν ὑφήλιον ὁλοσέλμιδι
λιγυ, τὴν σίγην εὐπόητον, ἡ καὶ πλάνητα ἐμείωσαν. ἡ κεν εὐσαρ
κτὰ πρεσβεύσατε, δωδεκάτιος ἡμῖν ὁ μέγας ἕξεος.
Κανόνες δύο. ὁ πρῶτος ἐστὶν κοσμικῶν μεθ' ὅσον εἶρμον εἰς τὸ·
τὸ μυστήριόν σου ὑπόκεισαι εἰς τ. Κανὼν δεύτερος τριῳδικός.
Ἑπτὰ, ἡ ὁ μυστικὸς ἀριθμὸς ἔχει. ὃν γεωμετροῦμεν εὐθὺ χειμερινὸν μυστήριον.
(a) Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Ἀνοίξω ὁ στόμαμου.
Παλαίσχημοι κύκλοι, ὁ παναγίου πνεύματος, σαρκὸς χαεισμένος λόγου
τοῦ δεσπότου, ἡ ἱερουργούσης, θεοδόκου ἐμνηστεύσατο, τῶν πενίᾳ
πορφύρωσον ἡμᾶς καθοδηγήσατε.
Ἐλπίδες παντόφημοι, πέρας προθέσεως καὶ πρόνοιαι, ἡ χειμῶνος ἦχον
ἐπικοσμήσασαι, ἡν δυσειδίαν, ἀσελγίσεις δὲ παῦσε, καὶ τῷ σὲ
καλέσαντι καλλικοσμήσασαι
Πᾶσι χάριν ἀπόστολοι, θαυμασίως ἐνδημήσασαν, ὑμῖν εἰσδεξάμεν
ναι ἐν θύραις πυλῶνας, ἀνεπιμάσθους, εἰς ἀπαύλα ἐν κόσμου.
Δωδεκὰς θεόγνωτε μύστης τῆς χάριτος. Θεοδοκίου.
Ῥηθόρων πολύφθογγοι, καὶ μυστικῶν λίαν ὀλίγοι, γλῶσσαν σε
σθένουσι ἡμᾶς ἡ μέγαν εἰπεῖν, ὑπὲρ ἀίνδεως ὄντα, ἐθνεῖ ὁ σε
πραγματικόν, ἐνὸς μόνῳ σέβεσθαι, θεῖον μυστήριον.
Κύριε ὁ κόσμαμου. Ὠδὴ γ'. Τοῦ σοῦ ὑμνολόγου.
Σύμφωνος πέφρικεν ἀνδρίας, πρόφασιν μεταίαν τοῦ χειμῶνος,
προσεσκέλασας, καὶ σὺ παῦσε θεσπέσιε, ἐν θεσπρωτῷ ἐκκλήσει, ὁ
ἀνατὸ σεφάσας.
Νωθρῶς τῷ ἐν γραμμαῖς νόμῳ, προσωλισθόντας γόνυ ἰσραήλ,

(a) Ὅπερ καὶ ἄλλη ἀκροστιχὶς λέγει. „Πέτρου γλεκαίνω, παῦσον ὑμνῶ προφρόνως. „Τὰ μὲν δύο ἑξαετῆ ἢ τῶν κοσμικῶν. τὸ δὲ ἓν τῶν δώδεκα. ἢ τὸ θεοδόκιον.

τῷ φωλομεᾷ ἐπὶ χάους, ὁ Πέτρος θεοσημίοχε, λαῖλαπι ἔθνων ἀγέρες δέ, ὁ Παῦλος πλάνης ἐρρύσατο.

Γυμνὸς ἐπὶ δὲ ἔβη, καὶ ἄδοξος, ἀθέκτοις σὺν δοῖ μαθηταῖς, τὴν σωτῆρα βασιλέων, τὸ ἄγιον ὄνομα. οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πλάτης πόλεμον, χειρὶ τὴν σὴν λέγουσαν.

Ἐπτηνόθη λάσκησον θερμῶνος, τοῦ πέρας σύμπασα ἤπε, ἐν σὴ παρουσίᾳ δαμήσεται, καὶ κόσμου αἰῶνες σβεσθήσονται. θείῳ ὑμεῖς πνεύματι, δώδεκα φύσεως ἀνάβολοι. ὠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον

Ῥωμαλαιολάλοις μὲν οἱ ἀπόστολοι, ζοιβεπιολάλοις δὲ μέσαυλιν, οἱ ἰδιῶται, συμπλανεῖς ἀπεβῶσι, Πέτρος καὶ Παῦλος ἤεσαν, νῖκος τὸ χειρὸς οἱ ἀπόστολοι.

Ἀποσάπτει Σίμωνα μάγον δεινόν, ὡς θεοχειροβάβυ πλάγγες, ὁ θεῖος Πέτρος, καὶ ὁ Παῦλος σοφός, ἐν δείβοις διατρίφοντα, ἐν χερὶ ξύμμαν ἐλίφλωσεν.

Ἰουδαιόβαβυ οἱ ἀλιτῆς, θεῖοι μαθηταὶ πόνον ἔχοντες, ἀλλ' ἡδόμενοι θείᾳ ἀλλαὶ ψυχάς, ἐν θεοσόφων ἤλκυσαν, καὶ χειρὸς τὴν σὴν προσήγαγον.

θεολόγιον

Ῥώσον θεοπλήκτῳ σεῖο ὁ ἀβδαιωτή, ὄρος σε δαΐου καὶ καλάσιος, ὁ θεῖος ἔβη, ἐν ἡδονῇ ἐπ' θαύμαι, καὶ δὲ ἐπ' ἀφυσσόμενον, δέασσινα μπνῶν σαφέσαβα. ὠδὴ ε'. Ἐξίστη δὲ σύμπασα.

Ὡς σὺν θεοῤῥώβαβυ, χειρὸς σε πέλεαι κέκληκε, πέλες καὶ ἐν σοὶ πλῶ εὐκλητόν, ἧς ἄδε πλῆξ ὁ καθηγέσσα. σὲ δὲ πᾶσε σοὶ ος ἐπήλυτης, ἔβη λόβο φέρουσε, εἰδέναι ἐμεσσόδευ βότρυα.

Πέτρος ἀφυσσάμενος, ἐπὶ δὲ λοὶ διδάσκαλον, ἐστὶ λο φῶτα σύμπαλα θέσιν, προσκυνεῖτε Παῦλος ὁ σὸν ἐκλάσρημος ὢν, σοβαρὸς ἐξ θλίβων λοὶ σοφός, ὕστερον ἐπίστευσεν, ὃν ἐδίωκε θεόθεν.

Ἀπέσαβε δίκησιν, καὶ σάξαν λοὶ αἰδίου, θεὸς ἐξ ἀπόστολοι καὶ λαός, συμπάσσοι βότρυ γὰρ κεῖς λο ἰσχυρὸς, καθὼς ἡ ἐσόχτοις ἐν μυῖς, ἔσεσθε πανώδυροι. ἀλλ' ἡμεῖν δὸς μεμνῆσθε. θεολόγιον

Ὑπὸ θεῖο πολέμαβε, ὁ ἡσαΐας ἐμέσησεν, ὅτι λοὶ ἀπάθεα σφρῆσι. τὸ ἐπ' παρουσίᾳ ἰσχυρὸς ἐμμαίνεσθαι, ὃς ἐξ' θεὸς ὁμεῦ' ἡμεῖν. οἱ ἀμὴ ἐλείποας. οἱ δὲ πάντες ὑμνήσομεν.

ὠδὴ ς'. Τὴν θείαν λαῦτιν.

Λαμπρὰ τὸ πέλες λα θαύματα, σεβάζε καὶ τὸ Παῦλο λα ἔεσαβα, λα γὰρ ἀποδάεια, σπὰ αὐλοῖ τα νοσήματα, ἐκ τῶν ἀθθενῶν ψυχῶν ἐξ ἡδέμων

Ὁ πέτρος οὕτως ὁ ἔνδοξος, καὶ παῦλος ἀληθῶς ὁ θεσπέσιος, ἀνδρείας σπέρ-
μα, ἡ Ἰωάννης Ἰάκωβος, θεομέδων βαρβάρων σοφίας νικηφόροι.
Νοσοῦντων ψυχὰς καὶ σώματα, οἱ θεῖοι καὶ σωτῆρος ἀπόστολοι, ἰῶνται παῦλος,
Παύλων τῶν σήμερον καρδιῶν αὐλῶν, ἵνα θείαν ἁρμονίαν ἡ εὐσέβειαν, θεὸν
ὑμνοῦντες χρεὼν ὀφείλομεν, ἀλλ' οὕτως καὶ' ἀξίαν ᾠδήσομεν, διὸ ὑμνῶν
ἴδεσε, σπεῦσωμεν τὸ ἄφθαρτον, ἵνα σὺν οἰκουμένῃ πραχθὲν μυστήριον.

Κοντάκιον ἦχος β'. Τὴν ὑπερμάχῳ.

Τὸ ἀποστόλος τὸ χριστοῦ ἀνθρωπίνως, ἵνα δωδεκαθέμελον χορείαν ἵνα
ἐξάνυσον, καὶ πανεύφαντας τὸν λόγον ἵνα ἀληθείας, καὶ τὰ ἔθνη πρὸς
εὐσέβειαν ἐμύησαν, ἵνα τοιάδε, καὶ τὴν πλάνην ἀμαυρώσαντας,
χάριτος πεφίλευται, δωδεκὰς ἡ θεόφθογγος. ᾠδὴ α'. Ὅτε.

Ἄπιστοι θεατῶν, ἐξεπλάγησαν σύντως, ἵνα δόξαν ἵνα σοφῶν ἀποφύγω-
σιν, ἡ δώδεκα τὸ μέσον σοφὸν σοφίαν κόσμου καὶ κοσμοκρέατορος ἐχώσῃ
σαν, ἡ ἴδιος εὐπειθοῦντες, ἐξωγένησαν τὰ ἔθνη πρὸς διδαχὴν, θεὸν ὃς
νῦν πάντες βοῶμεν. Χαίροις δωδεκάς, μαθητῶν ἡ ἀκρόθις,
χαίροις θεσπεσίων ἀγγέλων τερπνόθις. Χαίροις ἐπίσημον θεοφόντα
δόξης, χαίροις ἵνα θείων ἀκμαιόλαλα ξίφη. Χαίροις δίνιξα ἀληθοκέρα
πα πυκάζοντα γλυκασμοῦ, χαίροις κλῆμα θεν πολύφορα, οἶνον ζωῆς
ἵνα τερπνόν. Χαίροις ὁδοδοξίας, ἀλάστητοι ζυγοί, χαίροις ἁ θε-
σπέσιε, γραμμάτων ἐσθλοί. Χαίροις οἱ κανόνες, ὀρθοδόξου πολιτείας,
χαίροις οἱ ὁροθέτης, χειραγωγίαι χορείας. Χαίροις δι' ἧς ἡ πίστις ἐπὶ
εὐχῇ, χαίροις δι' ἧς ἡμῶν ἐδοξάσθη, χαίροις δωδεκὰς ἡδὲ
ὀγδοὰς. ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐπαίρονται.

Μεμαθήκατε ὁ πέτρος παρὰ τὸ χριστοῦ, ὡς θεῖον φαίνεσθαι, ἵνα τὸ ἴσον
θεὸν, καὶ παῦλος ἰδίμβλης ὡς σκεῦος ἐκλογῆς, ἡ οἱ δώδεκα, τὸ παρὰ
κλῆτο ἔλαβον, χάριν ἐν τῷ ὑσφράσθαι.

Νομοθέτας μὲν, ὁ πέτρος ἐσύνεσεν, ὡς προσεῖπαμεν, ὁ παῦλος δ' ἔθνη
κὸς, ἀμφοῖν τὴν χάριν θεὸς προσέφερον, σὺν δοῖς δώδεκα. ἀνάθεσιν
ἵνα κύριε ὁ θεὸς ἀληθοῖς εἶ.

Ὡς παράκλητος, ὁ πέτρος τὸ χριστοῦ σοφίαν, τὴν ποίμνην ἔθρεψε, ἵνα
ἐπίσημος δὲ, ὁ παῦλος διδάσκαλος, ἐθνῶν γέγονε. σὺν δοῖς δώδεκα,
ἀναθοῦναι κύριε, ὁ θεὸς ἀληθοῖς εἶ. Θεοτοκίον.

Παναμώμητε, Μαρία θεοῦ κεκραγότες, τὴν ἀχώρητον, ἐν σοὶ θεὸν ἐνήγασεν, παρ
θένε κυήσασα, ἀπειρογάμως ἔτεκε. αὐτῷ πρέσβευε, παύσεως ἡ
μᾶς ζόφου, συμφορᾶς καὶ ἁμαρτίας.

ᾠδὴ η'. Παῖδας ἀναγεῖς.

Ῥώμη κεκλυκότι ὁ πέρος θεία, θαύσαν πόλι Ταβιθᾶν ἐζήτιες, παῖχος δ' ἐι ἐύλιχον, ὑψὶς ἀγιοθέσαια, κὴ κυρωθεῖσα πῖρι ὑσεευχάϊς. νὶς παίδας ἐὶς αἰῶνας.

Ὑράσι φενίδᾳ κὴ θαυμασίᾳ, κορνήλιον πέτρος μεῖ ἐφωλαγάτος, παῖχος δ' τὸν δαῖόν, παίδες δ' οἱ δώδεκα, ἰὰ ἔθν ἐσωρεύσαν το πρός ἐπὶ διάσπασιν, ὁἰ αὐτὸς ἴρμεῶμεν εἰ ὔμνοις, κ' ὀβδο λογῶμεν, νὶς παίδας ἐὶς αἰῶνας.

Φορτόμενον πέτρου. δεδεμένον, χειρὸς ποὲ πύκλωρ ἔθνος, παῖχου τῶ ξίλα δέ', ἀὼδὶς προσδεχόμενον, κομιστῆρι πόδας ἐ, δέ νῶς ἐκτομένου, αἰτῆκεν φερεαὶ θλασθέσας, ὅθεν ἀνύμνεμεν, αὐτοῦ εἰς ἐὶς αἰῶνας.

Ῥῦσαι ἐκ παθῶν ἐκ ὀλεθρίας, σκεπάσει ἐκ ἐπιχειρήσεων πᾶ ἀφόρητ ξον, αἷς ἑκάστος σαίγγελος, παίδες γὰρ ἡμαρτήκαμεν, κἠλθαν μεῖ ἀβόμεθα ὀΐδες ὑσάθενοι, ὁἰ διὸ θεοῦκε πιλατσσο, ἵλεοι ἐκ τοῖς θεὸ βῶ, σὲ ὔμνοις ἀνύμνεσα ὠδὴ θ'. Ἅπας μγστικ.

Ὅλον παιδαχᾶ, ἐκ νόμου ἀληθείᾳ, ὡς ἀσκῶ ὑσόσχεσθαι, κὠ ἐ ἀγγέλιον, φυγᾶς ἀσάσας, γλῶσσας κ' ἔθνεσι, διὸ τὸ χειρὸ κπεί ξαντες παίδας ἐκπνύσαι, πρός ἐπὶ πίστι, ἐκπύζοι ἐ ἀπόστολοι, δι δίκας ἐκ χειρὸ κ' θεόπτευτος.

Νηόσας ἐὶς Σιὼν, διὰ μέσας κὠ φύσεως, διὰ χρεὶς πέτρε πρῶτον, κ' τὸ διάσπασθαι χειρὸν, σεσθὶ μιμεῖσθαι χαιροὶ νοεμένας, οὐ δέ τιν καέσιν παῦσεσθε, ἐμποδεῖν ὦ θάνατα χαροὶ, ἀκὶ ἡνίδεσ, γάρασθος ἐξέστεας, ὀχεῖν κὠ ἀδίκος ἐσεέρχεσθε.

Δωδέκας σεπτὴ, σοφῶς κ' ἐκδιδάσκουσα, διὰς ὅλε κόσμε ψυχάς, μετὰ πόλεμον σώζουσα, ἐι ἐκτὸς ἐκτὸς διὰς φυγάς, κἠμεῶν διὰ νοεμένα πρου μιμεῖται πρέπόν πῶς, ἐκ μεγιστεῖοι, ῥύσασθε νέομεθα, πλεόνεσιν ἐκ παιδείων κὠ θλίψεων. θεοτοκίον.

Ἅγιε ἁγάθε, ὁ σύνοιδα φιλανθρώπεως κὠ πολυέλεος, διὰς τὸς παντοίους, Μητρὸς Παρθενὸ θείαις ἀκοῖσι, κ' ἐκδύσω κλῶν σοφῶν διὰ ὠδίνα, διὰ ἐμέ, σὺ κὠ τὴν βοήθειαν, ὁ ῥαιόθεν ἡμῖν ἐξαπόστιλον. Καταβασία. Ἅπας μγστικ.

Ἐξαποστιλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνήδομεν

Τῶν ἀποστόλων ἅπαντες, τὴν κοσμοσώτειραν, Πέτρου κ' Παύλου ἀνδρείαν, Ἰωάννην Ματθαῖον, θωμᾶν βαρθολομαῖον, Μάρκον ἠδὲ Ἰάκωβον, θαδδαῖον κ' φιλιππον, Ἰάκωβον θεὰ σέβομεν.

οὐρανοῖς, τὴν φαιδρὰν ἢ σαμφοῖτον βοῶν μυκήμασι, ἠχοῦσας
παταγοῦσιν, οἱ σταροὶ κατ' ἄχρις.
Εἰς βοὸς ἀγὸς Πασα πνοὴ. Ψάλλομεν δὲ παροιμία προοίμια δ'
πλοῦς πλὴ αἱ λαίφεσι ἀσπασμοῦ.
Χαίρεις ἢ δωδεκὰς πόσεσι, ἵνα ἀδοκήτως, βὸ χειρὸ ἢ παιδικὸ
ζῆς, οἱ μέσῃ ἵνα ἀδορρόπλων, ἀ ἵνα σοφίας πηγὴ, καθαιρέσῃ σῇ
πις καλοδαίμονος· βὸ λόγο οἱ θεομαχοι, ἀγίοις ἐμεσυρόδαι, οἱ ἐπὶ
βαλάσσης, ἀσπίτας ζωγρηθῶσιν, ἔξῃ ἀπαυδᾶ· πλοσαρίῃ ἵνα
λόμων ὑμῶν· πλάκας ἀ θεοχάρακτοι· μαθοὶ οἱ ἐκβλύζοντες, τῆς σω
τηρίας τὸ γάλα, κἠβὸ σοῖς δαίμοσι δαλρεφοῦσιν· χειρὸν ἀνοσιοῦσι, ἵνα
ψυχαῖς ἡμῶν ἀθῶνται βὸ μέγα ἔλεος.
Χαίρεις ἢ θεὰ κἠ τερατὴ, σεπτὴ χορεία, ἀπορρόπλων ἢ παῖδμος, ὁ
πέτρος ὅμοῦ κἠ Παῦλος ἢ κοσμοσῶσα κέρσις, ἵωάννη μάκαρ ἡ ἵλαως
ὃς· ἀνδρειὰ κ' φίλιππος· ἕωμεν Μαρκε ἵλαοὺς, βαρνάβα Σίμων, κἠ
θαδδαῖε Ματθία τε, ἅμα τοῖς διαδόχοις. ἵλαὸ ἢ Συμεών, ἢ ἵλαώδω
σὺν σαῦν, οἱ βὸ χειρὸ θλῖβοι μῆθοι· ἡμῶν οἱ θεοσάλῃ, κἠβὸ
κόσμου ἀθροσύνῃ κἠ ἀγαπλίασις.
Χάρεις θεῖοι κοῦβοι, δόξαν κυρίου, βοῖς βροτοῖς δηλούμενοι, ἔχθεσίω
μα αἰνιγμάτων, σοίπνου θείων χυσεῶν, φωσῆρες οἱ ἄδυβοι ἢ χθο
όμορφοι, οἱ κόσμου αἰνιγόντες, τῷ φωῒ θείας γνώσεως, ἐπὶ
γλυκασῇ, ἵνα δομμάτων τῆς χάριτος, νόμοι ἔνδοτοι, ἐπίσωνι ἐξερχό
μενοι, κτίσεως διαθείσαι, χειρὸν ἐκ θεόβλυς, πᾶσι βοῖς ἐσθί
ουσι· μιμήμενοι ὑμῶν βὴ παιδεύσαιν, χειροὶ κεκλασμένοι, ἵνα
ψυχαῖς ἡμῶν αὐτῆς βὸ μέγα ἔλεος. Δόξα ἦχος πλὴ αἱ·
Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγι ἀθρόαίων, προλήψωμεν ἐφδὰ, κἠ σωρεύσω
μεν ἀγαπῶμενοι, ἐν τῇ πανδήμῳ πατρίδι, τῶν σοφολόγων
ἀποσόλων, ἵνα θεμελίων βῆς σίγεως· βασιλεῖς κἠ ἄρχοντες σὺν ὁρ
κίσωσιν, κἠβοῖ βὸ μεγαλῆ βασιλέως συμεαδεσφοῖς, ἢ κειλαὶ βὸ ἰσοσκή
πτρεσφείλωσιν· ὡς δομμάτων θείων βλήσαντας πολαμοὶ καλυφόος, ἀ
κλῶσι βὸ πτολέμαιος· ποιμένες κἠ διδασκαῖοι, βοῖ βῆς χάριτος διδασκάλῃς
ἢ κωμοδίας, συνεῤῥοίζες ὀφίλωσαν· οἱ σοφοὶ βοῖ παυσόφῳ, οἱ θε
τορες βοῖς πολυπλώσσοις μεγαλορρήμονας αἰνιγμπίλωσαν· οἱ ἱερεῖς βοῖς
ποιμενίας, οἱ πτῶλες βοῖ πτερύξας, οἱ ἄμωμοι βοῖ προσταῖαι, οἱ
εὐθλίπτῳ βοῖ παιδαγωγοῦντες· οἱ πάντες βοῖ παντοκρᾶ θρόμοις σεσ
φθαυόνδες, μαθηταὶ βὸ σωτῆρος, ἐμπορευόμενοι πᾶσι σπόρων, ἀ
πόστολοι θεῦπε, σωτῆρα ἔξῃσιν ἡμᾶς, ἐπὶ ὧν βοῦ ὁ πανσθέ
νων

...ων. Κεφάλαια καλάσεως ἐκ ψυχᾶς πήχεων.
Μακαριζόμενοι. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.
Ἐκ τῶν Τυπικῶν καὶ ἐκ τῶν κανόνων ᾠδὴ γ', ς'. Ὁ ἀεὶ ὢν
Πρὸς Κορινθίους Ἀδελφοί, ὁ θεὸς ἡμᾶς διὰ ἀποστόλου ἐκάλεσεν
ἐκ τῶν Πράξεων τῇ ϛ' ἡμέρᾳ διαλεγόμενος. Διὰ τὰ ὀνόματα καὶ ἀπο-
στόλου. Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη
Ἰησοῦς εἰς τὸ ὄρος, καὶ προσκαλεῖται οὓς ἤθελε. Ἐν τῇ ἑβδ. τῆς ιβ'
ἑβδομάδος τοῦ Ματθαίου. Κοινωνικόν. Ἐξ οὐρανῶν.

Μὴν Ἰούλιος, ἔχων ἡμέρας λά. ἡ ἡμέρα ἐξέρχεται ὥρας
ιδ' καὶ ἡ ἀνατολὴ ὥρας ι'. εἰς τὴν Πρόοδον.
Πρὸ ἀρχῶν ἡ θαυμαστῶν ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ ἐν Ἀ-
σώματοι. Παράκλησις αὐτῶν, ὡς ἐν τῇ ἀναστάσει. Ἐνδα δὲ
ὑπάρχει ναὸς ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν ἐμεσόμηνος, γίνεται πανήγυρις. Ἐν τῷ
πανσέληνος ἡ ἀναμνήσεως τοῦ ἁγίου Παυλιγενήμου. Ἀκάθιστος ἡ
δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν ὡς ἐν τάξει ἐν ἀναστάσει. Ε'
Ἡλικιάθεως τῆς ἡμέρας ἐσθῆτος τῆς ἑορτῆς θεοδώρου ἐν ᾠδῇ α' 2
χέρσαις. Εἰς δ' κύριε ἐκέκραξα προσόμοια ἦχος δ'. Ἐδώκας σημ.
μείωσιν εἰς τ' δόξα ἡ νῦν ἦχος δ'. Θρόνῳ καθαίρεσις καὶ νου-
ἐξόδου. Εἰς 'δν' ἤχου προσόμοια ἦχος δ': ὡς ἐπέστη ἄνθρ
ἁγίου. Προπαίδιον ἦχος πλ δ'. Θεοδώρε ἀθλοφόρε ἐν ἀν
θρώπου ἡ οὐσία. Εἰς δν' ὄρθρου καθίσματα τοῦ θεοδώρου.
Καὶ ἀνάμνησις ἐκεῖ τῆς ἡμέρας. ἐξαπτέρυγος. κανόνες τοῦ θεοδώρου δύο.
ὁ ἐρεῶδης μεθ' ὧν εἱρμοὶ εἰς η'. ἡ ὁ δ' εἰς ϛ'. Καταβασία
Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Εἰς τὸν αὐτὸν πάσα πνοή. Προσόμοια τοῦ
θεοδώρου ἦχος δ': ὡς γίγας ἐν μάχῃ. Δόξα ἡ νῦν ἦχος δ'.
Θρόνῳ καθαίρεσις. Δοξολογία μεγάλη ἡ ἀπόλυσις. Εἰς λειτ.
τορίαν Τυπικά. Καὶ ἐν τῷ δ' κανόνι ᾠδὴ γ', ς'. Ὁ θάλασσα
λος πρὸς ἔβεσσος. Εἶχεν ἡ πρώτη στιχηρὰ διεξώμεθα πλάστας.
Εὐαγγέλιον κατὰ ἰωάννην. Διαπάσα Μαθημ. Κοινωνικόν
Ποτήριον σωτηρίου. Τὸ ἅγιόν μεθύσθητε νηπίου σπόδος. 3.γ'
Πρὸ ιβ' ἀρίστοις Παλαιὰ ἡμῶν Ἀνδρέου κεφ. σπόδος δ'.
Πρὸ δύο παροῦ ἡμῶν ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ ἄθω. ἡ τοῦ ἁγιοσοφίτ. ε.
Εὐτρεπίσας Στιχολογοῦμεν τὸ Μακαρίους αὐτῆ. Εἰς δ' Κύριε ἐκέκραξα

ἱερώμενα ἡμέρας ζ'. ᾗ πανήγυρις τῶν ἁγίων Ἀποστόλων γ'. ἦχος β'.
Ποίοις εὐφημεῖν ἡμᾶς. Καὶ γ' τοῦ ὄρθρου μεγαλυν. Δόξα ἦχος πλ β'.
Ὡς ἔνθεος ἦσπασε. Καὶ νῦν θεοτ. Τὸν μὴ μαιευσάμενον Ἔλισσαβετ. καὶ ἀ
ναγνώσεται ὁσιακά. Εἰς τὴν λιτὴν ἰδιόμελα τοῦ ὄρθρου, ἐξ ἦν ἦχον
προσόμοια ἦχος πλ α' Χαίροις ἀσυλήτων. Δόξα ἦχος πλ β'. Τὴν ἐν
παλαιοῖς καυχήσει
Εἰς τὸν ὄρθρον καθίσματα τοῦ ὄρθρου. Ἀποστόλων ἦχος γ'. Τὴν ἐνσφράγισιν σου.
βίον ἄμωμον. Οἱ ἀναβαθμοί. Προκείμενον, Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνείτω.
Εὐαγγέλιον ὁσιακόν. Δίκαιοι τῆς θεοβίου, τοῦ ὁσίου ἀμεταδ.
καὶ τοῦ ἁγίου ἀθανασίου. Καθολικὰ ἀναίξω τὸ τρίτον. Ἐξακουσθήσ
εται. Εἰς τὸν αἶνον Πᾶσα πνοή. Προσόμοια ἦχος πλ δ'. Ὅτε παραδόξ
ως. Δόξα ἰδιόμελον ἦχος πλ β'. Καὶ νῦν θεοτόκια. Εἰς τὸν ἔπαινον προσόμοια αὐτῶ.
ἡ αὐτή. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λειτουργίαν οἱ μα
καριοὶ ᾠδὴ γ', πρὸ ἧς Ὀκτώηχος Προὸς ἑβδόμης. πεποίθασι τοῖς
ἡγουμένοις ὑμῶν. Ἐπὶ τῇ μεγάλῃ δοξολ. ὁμοίως καὶ ὁ ἑνὸς
γέλιον. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.
Συνάξεως.
3:6. Τῇ αὐτῇ παλαιὸς ἡμῶν Σισοὴς τῇ μεγάλῃ.
3:7. [redacted] τῇ αὐτῇ παλαιὸς ἡμῶν θωμᾶς τῇ ἐν τῷ Μαλαίῳ. καὶ τῆς ἁγίας μεγα
λομάρτυρος Κυριακῆς. Ἰδιόμελα δοξαστικὰ τῆς ἁγίας δύο. καὶ ἀναγνω
π8. Τῇ ἁγίᾳ μεγαλομάρτυρος Προκοπίου. Εἰς τὸν Κύριον ἐκέκραξα προσόμοι
α τῆ ἁγίᾳ ἦχος δ'. Ἐξ ἡλίου ἀνατολῶν. εἰς τ'. Δόξα ἦχος, πλ β'.
Ἐξήλαμψε σήμερον. Καὶ νῦν θεοτοκίον. Εἰς τὸν ἔπαινον προσόμοια αὐτῆ.
Δόξα ἦχος πλ δ'. Τὰς μυστικὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν θεοτ. Ἀποστόλων
Ὁμοφώνως σε. Εἰς τὸν ὄρθρον ἀναγινώσκεται τὸ μαρτύριον αὐτῆ.
Θυμιατὸν ἁρπάζεις τ'. Εἰς τοὺς αἴνους ἰδιόμελα τῆ ἁγίᾳ. Δόξα ἦχος δ'.
Κορυφὴν ἁγίαν. Εἰς τὸν τρίτον τῆς πομπῆς. Δόξα ἦχος πλ δ'. αὐτόθε
παῖδος τὴν ἀρχήν. Καὶ νῦν θεοτ. Εἰς τὴν ἀναβαθμόν. Οἱ μαθηταὶ
τῆ πομπῆ δ'. Καὶ τῆ ἁγίᾳ ᾠδὴ τ'. Ὁ ἀπόστολος τῆς ἡμέρας. Καὶ τῆ ἁγί.
προὸς Τιμόθεον. Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος. Εὐαγγέλιον
Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ κύριος, ὁ σπείρων παλαιὰ, πρὸς
λαιὰ. Ἴδιον σαββάτου β' τῆ Ματθ. Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον.
9 Τῇ ἁγίᾳ Ἑρμολάου παρακλ. Ταυρομενίας Συνάξεως. θ'.
10 Τῶν ἁγίων Μαρτύρων ἐν Νικομηδείᾳ. Συνάξεως. ια'.
11 Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας τῆς Παυλφήμ. Ἐορτάζεις καὶ
μία αὐτῇ διὰ τὸ ἅγιον αὐτῆς λείψανον τὸ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκ
κλησίᾳ. καὶ διὰ τὴν ἐσκήνωσιν τοῦ ὄρους τῆς Λ'συνιδος. Πάλιν
ἀναβ.

αὐλῆς εἰς τὴν φυλακήν. Προσόμοια εἰς ζ· ἦχος πλ· δ· Ὅτε σαββάτῳ θαύμασε· Δόξα ἦχος πλ· β· Ἐκλέξαι δὲ σωτῆρος εἰς δι' ἦχου σε τοῦ ὄρθρου ἀναμιμνήσκεσθε ὁ μαρμένιος αὐλῆς· Ἐχυτὴ ἡ ἐμπαίγμου Σήμερον χορεί παλαίων· Εἰς τὴν δοξολογίαν ὠδὴ γ', ε' ς· ὁ ἐξαπτέρυξ ἅγιος προς Κορινθίους· Ἀδελφοί, ἀκριβῶς παρακαλῶμεν· Στίχ, Ἰχνεσιν ιε· Εναγγέλιον· Πεῖλος ἐν σκοτεινῷ ὁ ἥλιος τῇ ε' τῆς λ' ἑβδομάδος δ ἦχος· Κοινωνικόν, Ἀναστήσεται ὁ λαός· Πᾶν ἅγιον Μαρμένιον προκειμ· ἐν ἁγιοις· Ἐξ Μιχαίου ὁ προφ· ιζ· Πάκοιλθα αὐτῶν.

Ἡσυχασις ὁ ἀρχαγγέλ· Γαβριήλ· Λαὸ δαίμονα τῆς ἁγίου ὁ ἅγιος εἰμὶ ιγ· ἐν τῷ ᾄδειν· Πάκοιλθα τῆς θεοβίου Στίχ εἰς τὴν αὐλῆς· ὁ ἀρχάγγελ· Δόξα ἦχος πλ· β· ἀγχαέτε ἡμῖν· Εἰς δι' ἦχου προσόμοια τοῦ ἀρχαγγέλ· δόξα ἦχος πλ· δ· Ὡς ἀξιάρχης ἡ στρατιάρχης Καὶ νῦν θεοτ· Προσόμοια τῶν ἁγίων ἰδιόμελα τῆς ἁγίας Δόξα ἦχος α· ὠδὴ ε· ὁ ἐξαπτέρυξ τὸ ἐσόμενα ὁ θαύμαβς Τὸ ἅγιον εἰμὶ· Καντικς τῆς θεβίου ἡ ὁ ἀρχαγγέλ· Πάκοιλθα τοῦ ἁγίου Σισόη τοῦ σαββαΐτου, ὁ κυρίε ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· ἡ ἀλλ· τῇ καὶ ὀκτωήχῳ δ· Εἰς δὲ ἅγιος Προσόμοια τοῦ ἀρχαγγέλ· ἦχος α· Παυλόμιοι μαρμένιοι· Δόξα ἦχος πλ· α· Ὅτε ἐφυσιώσατο ἡ χαέτης σε· Καὶ νῦν θεοβίου· Δοξολογία μεγάλη· Εἰς τὴν ἀναβαθμοὺς ἀκολουθίαν Νοεμβρίου κ· Τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει ἀλληλ· Προσόμοια τῶν ἁγίων μαρμένιον Κινέτιον ἡ Ἰσχύτης· Ἐπαύριον εἰς δ' Κύριε ἐκέκραξα Προσόμοια τῶν ἁγίων 6· Δόξα ἦχος πλ· β· Δεῦτε λαοὶ θεάσασθε· Εἰς τὴν ἀναβαθμοὺς τῆς κλίμακος· Δόξα ἦχος πλ· δ· Ὁ ἐν σκότει καὶ γεέννῃ ἐκεῖ ἐσται Καὶ νῦν θεοτ· Προσόμοια τῶν ἁγίων ἀρχαγγέλων· Ἐπαύριον ἀναβαθμοὺς ὁ μαρμένιον αὐλῶν· Θεοτοκίον τῶν ἁγίων εἰς ζ· Εἰς δὲ ἅγιος ἰδιόμελα τῶν ἁγίων· Δόξα ἦχος δ· Ἀπόστολε ἅγιε· Καὶ νῦν θεοτ· Εἰς τὴν ἀναβαθμοὺς, Οἱ μακαριστοὶ τῆς ὀκτωήχου δ· ἡ δὲ ἁγίων ὠδὴ ἡ· Ὁ ἀπόστολος πρὸς κορινθίους· Ἀδελφοί, ὁ ἐν ἡμῖν πίστις· Στίχ τῇ δ· τῆς θ' ἑβδομάδος· Εναγγέλιον καλὰ ἀγκαὶ Εἶδεν ὁ κύριος· ἰδὼ ἀδικημένη ἐν ἐξόδῳ· Στίχ σαββάτῳ ι· ἀγκαὶ· Κοινωνικόν· Ἀναστήσεται ὁ λαός·

Τὸ ἅγιον Ἱερομάρτυρος Ἀθηναίου· Εἰ δὲ τῇ Κυριακῇ· ἀκολουθία τῶν Παίδων τῆς Ἐλαφρᾶς Ἐνικῆς·

Σημείωσον ὅτι ἡ παλαὶ χειρόγραφα ψαλτικὰ τὴν μονὴν μίαν τῆς νέας ἀκολουθίαν ἔχουν εἰς τὸ α', τῆς δ' τὴν σαββάτου δ' οὐ νοοῦν. Ὁδὲ Γερμανὸς ὁ νέος πατριάρχης οἰκουμενικὸς χειρόγραφος ἀλλὰ καὶ τὴν ὁσίαν ἐκκλησιαστικὴν ἡμέραν τὴν ὁσίαν ἐκκλησιαστικὴν οἱ παλαιοὶ. ἀλλ' εἰς τὴν νῦν χρῆσιν, εἴθα ὁ βασιλεὺς χωρὶς θεοδώρας ὁ διάκονος ἔχε νὰ θεῖον ἐσύντρεσεν ἐσπερινὸν καὶ καθίσματα εἰς ἐν ἐβδόμην οὐλοῦ. μετὰ δὲ ἐλαῖου τὸ ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης φιλόθεος ὁ σαφέστατος ἐσύνθεσε κανόνα τὴν ἀκολουθίαν εἰς ἐν δ' οὐλοῦ ἐν ὑπακοῇ μὲν ἀρχὴν ἐν ἑορτῇ ἐν δ' οὐλοῦ ποίημα τὸ ἁγιώτατο φιλόθεο· ἐν ἑορτῇ τὰ ἐπιτάφια ἐν νὰ ἐν καιρῷ τὸ γεγραπτὸ, καὶ ὁσίαν εἰς τὴν ζ' οὐλοῦ ἐν ἀρχὴ εἰς τὴν δ' ἐβδόμην. ἐν δὲ ἑορτῇ σὺν οὐλοῦ ἀνακαινίσιμον μὲν, οὐχὶ δὲ ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ διαφυλάττουσι. Σὺν δὲ ἀκολουθοῦσι τὴν διάβασιν τῆς μεγάλης ἐν τῷ μηνεῖῳ ἑαυτοῦ τὰ ἀπάσματα. Δόξα τῷ (σημαίνει. Δόξα τῶν παλαιῶν ἀπόστιχα ὁ ἀπάσματος ἡ δὲ τῆς νέα ἀναστάσιμα. Δόξα τῶν παλαιῶν ἡ νῦν θεῖ. ἀπόστιχοι ὑπερβύζαντιοι εἰ ἐν τῷ μεγάλῳ ἑαυτοῦ ὁ ἀ κάθισμα ὅλου. ἐξ ὁ κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα ἐξ, καὶ τῷ παλαιῷ δ'. ἦχος πλ β'. ἡ σὴν ἀσωμένει. Εἰ δὲ ἀστείγεσθαι. Πυρρὰ ἡ ἔξοχος, ἡ τοῦ οἰκείου πάθα. Δόξα ἦχος πλ β'. Ταῖς μυρικαῖς σπήλαια. Καὶ νῦν θεῖ τὸ ἦχο. ἐξαποστειλάρια τὰ ἀναγκαῖα τῆς ἁ οὐλοῦ, ἐν τῷ γλυκεῖ τὸ ἁγίῳ τῆς μοναῖς. Δόξα ἦχος δ'. Τὴν ἐπίσου μνήμην σήμερον τῶν θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ ἀνευφημούντων, ἐν τῇ γλυκασίᾳ σοφίᾳ χαρᾷ λόγος. Καὶ νῦν θεῖ. ἐν τῷ ἤχῳ τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα ἦχος γ'. ἀδὸ τροπαίων σωσάντων. Καὶ νῦν δόπτεως ὑπὲρ τὸ πνεύμα. Προσόμοιον ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἄρτων. Ὑπερβύζαντιος ἐν χειρὶ ὁ θεὸς ἡμῶν. δὸς καὶ θεῖ παρθένε ἀδαξ. ἐν δὲ θεὸς κύριος Τροπαίου τὸ ἀναστάσιμον δὸς. Δόξα τῶν ἁγίων, καὶ νῦν θεῖ. καθίσμα ἀναστάσιμον.

ὁ α'

ὁ ἄμωμος τὰ ἀναστάσιμα ἀλληλουϊάρια, ἢ ὑστικόν. Οἱ ἀναβαθμοὶ βὰ ἦ
τῆς θεοβύρου β. Καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ κανόνες β΄ τοῦ ἁγίου Θεοδότου ἦχος δ΄.
Καλλιφάνη ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς κοντάκιον ἀναστάσιμον ἦ
καθίσμα τῶν ὁσίων. ἀφ' ἑσπέρας κοντάκιον ἐν τῷ ἁγίῳ ἀναστάσιμον. ἐν τῷ ἁγίῳ γ΄θεν.
Καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ δ΄ Δόξα ἦχος πλ δ΄. Ἐν τῷ ἁγίῳ στιχηρὰ, ἀναστάσιμα δ΄.
Καὶ νῦν θεοτοκίον. Δοξολογία μεγάλη. Ἐξαποστειλάρι
μοι βὰ ἦχ δ΄. ἐν ᾠδῇ βὰ θεοῦ κανόνος, ἦχ πλ δ΄ τοῦ ἁγίου Θεοδότου
ἀποστόλου τῆς ἡμέρας θεοῦ, ἐν τῷ ἁγίῳ στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου
ἁγίου. Ὑμνος, ἐξ ὧν φωτὶ τὸ κόσμον. Καὶ ἀπόλυσις βὰ τοῦ
ἁγίου μυροβλύτου ἀγῶνος.

Τῆς ἁγίας Μεγαλομαρτύρος Μαύρης. Εἰς τὸ ἑσπερινὸν προσόμοια ἦ
τῆς ἁγίας Δόξα ἦχος β΄. Ἐν πόλει τῶν θεῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν θεοτ.
τῆς ἁγίας. Εἰς τὸν αἶνον προσόμοια ἦχος β΄. Ὅλη ἐν τῷ ζήλῳ σου
καὶ. Δόξα ἦχος β΄. Ἐν φωτὶ ἀναστάσεως. Προσόμοια ἦ ἁγίας
τὸ μαρτύριον αὐτῆς. Ὅταν ἐν τῷ θεοβύρου, Καὶ τῆς ἁγίας Κανὼν
τοῦ δεύ. Καλλιφάνη ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Εἰς τὸν αἶνον πάσα
πιον. Προσόμοια τῆς ἁγίας. Δόξα ἦχος πλ β΄. Καὶ νῦν θεοτοκίον
ον ἦ ἡ ἁγία. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὸν
ἑσπερινὸν οἱ μακαρισμοὶ ᾠδὴ γ΄ καὶ ζ΄. Ἀπόστολον καὶ ἀλληλ
λουϊάριον ἦχ πλ τῆς ἁγίας Καρβάλεως. Κοινωνικὸν, ἀναστάσιμον ἦχ
Τὸ ὀφθὲν παλαιοῖς ἡμεῖν Δίτ. ᾠδὴς. ιη΄.

Τῆς ἁγίας Μακεδόνης ἀθλήσεως τὸ μεγάλο βαπτιστοῦ. ᾠδὴς. ιε΄.
Πᾶν ἄλγος προφῆτα κλαῦσ. Ἐπιλυχνίσεως ἀγρυπνίας.
Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ. Προσόμοια ἦχος πλ δ΄. Ὡς τὴν παράδοξον θαύματος
1— Μακαρίζει ἡμᾶς θεοπάτορ, προφητικαῖς ἀγωγαῖς, τὴν ἔνδοξον καθ
2— Μεσίτης, καὶ ἐν νῷ τῇ χάριτι, θωλοθεὶς τὴν ἁγίαν, ἐν
κόσμῳ πᾶσαν τὴν μακάριλα, σοφῶς παρῆλθες, καὶ ἀνεσθέσ
σας, σαυτὸν σωτηρίᾳ, τελείοσας ἄθλους, ὅθεν σε νῦν, μητέρα
τὴν πατέρα, παμμακάριζομεν.

3— Μακαρίζει ἡμᾶς παντόδοξε, ἀθῷ κοιλίας μητρός, προφητοδέδε
ἅγιος. Ὑσσωπῷ ῥαντίσθητι, παθῶν μου καὶ ἀθεμίτων —

ν΄ — Θρα καὶ εἰς τὸν Συναξαριστὴν εἰς τὸ τέλος τοῦ Μαΐου —

νήμος κωνὸν καὶ ὑποκύψαντα, λυγρὰ δὲ βάσῃ ἐπ' ἰχθύσι σκιόεντι· ὃ
δὲν ἐπίλωσαι· ἔπλου δὲ παλίσσυτος· καὶ ἵκεο· τῆς δ' ἔχνια ε'
σεαῖς· χρονὶ ἐξαίφνης.

Ἄμμα γὰρ σε ἔλαβεν, ἀπὸ δὲς μὴ ὑδερὸν ὕδωρ· θεοῦ ἀθανάτοιο ὄφρα
μὰ· ἐλισσόμενον χείλεσιν ἐς προφέρῃς παντὶ δόξῃ· ἀλεγεινὰ δ' ἔχ'
χάσσι κρεοδουπέοντας· μύνος δὲ· εἰ θανάτῳ ἅλῃς· ἐρεύθεις πάλιξ
ὑδρὸς ἐὼν ἐκπάγλως τε θεᾶν· μητρὸς καὶ πατέρος· ἔπλευ δ' εἰ
δῆς· Δόξα ἔπος β'· Φοίβῳ ἀείσῃσι ἐπ' οἰνοπέι ζάθεν εἰς
τὸν ἑλικῶν· ἵνα νῶτα· Εἰς δὲ ἔπος· Θέμις δὲ ἐφέλκει·
Δεῦτε νῦν ἐσθλαί, χορείας συνεδρεύσεις· ἁμπίσωμεν συμφώνως· ἢ
μὲν δὲ ἐπείθεν· ὡς ἐρέουσι ἀκεσφόρων·

Ἔπος· Ξὺν ἱερῷ εἰς δὲ· ἀοιδὰ καθ' ἑὰς ἐλάτην μεγαλητορέων·
Ὦ ἄμμες πύρος· ἐσθέσσεν μαίεσθαι πρόθυς· ἐρεῦ ἀθανάτοιο νῦμφ·
ἢ ἐπ' ἀκοίτης· ἐπὶ τῶν πάλαι συνέζυγεν·

Ἔπος· Μὴ ἄδεσθε ἐὼν χοηστῶνος· ἢ ἐν δὲς ἐφορπήξῃς φρὸ·
Ἀλλεσσὶ ἐὼν ἐπέων· κινεῖναι ἡμᾶς πάλαι· ἢ ἔπ' ἀνάγκῃ· ἐπὶ
ὡς ἀστὸς προφήτης· ὑπάρχων δὲ παλαιτάτους· Δόξα ἢ νῦ·
Πρεσβεύ τ' παρ' ἐμοῦ· διὰ τῶν προφητῶν· ἢ ἐπ' ἐχθρόν· καὶ
τὸν ἀνεπαφθόν· ὡσσον ἡμᾶς δὲ ἐλέγεσσι· Τρισσὰ ἔπος δ'·
Θεσπέσιος ἄγγελος· Ἐν δὲ μεγάλῳ ἐστοιτὸς τὸ λαὸς αὖτε·
Ἰδὼν ἔπος π· καὶ μαθοῦσι προσόμοια ἔπος α· Θεοῦ δεσποίνῃ·
ἢ ἐπ' ἀν· Δολιχοῦ δὲ τὸ α· καὶ ἔκεα χος β· Ποίοις ἀφορμαῖ·
σημασι· Δόξα ἔπος πλ β' Δόξ δὲ ἐὼν ὀρθοδόξων· Καὶ νῦ θεῦ· Τὸ μὴ
μακαίστιος· ἔμοσσον· Προκείμενον, καὶ τὰ ἀναγνώσματα αὖ·
Εἰς δὲ ἐπ' ἢ δὲ ἐπ' ἰδόμενα δὲ α· β· δ'· Εἰς δὲ ἔπος προσόμοια· Οὐ
ὑμῖν ἀφῆσω· Δόξα ἔπος πλ β· Προσόμοια ἐπ' ἐμοὶ καὶ· Καὶ νῦ θεῦ·
Προσόμοιον· Θεσπέσιος ἄγγελος δὲ· καὶ ἐξ ἐκεῖ παροδικὸς ἀδαξ· Εἰς
τὸν ὄρθρον καθίσματα τὸ ἅγιον· ἢ ὁ Πολυκάρπος· Οἱ ἀναβαθμοί· Προκείμ· Μὴ ἀστεῖος
Εὐαγγέλιον· καὶ Μάρκου· Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐκαθίσαν ὁμαδὸν ἐκ
τὸν λόγον δὲ ἐπ' ἐπ· Θεσπέσιος ἄγγελος· ἢ ἐπ' ἐμοὶ δὲ ἐξ ἐβδομάδος
πρῶτον· Ἐχθὲς πῖ ἐ τῆς ιγ' ἑβδομάδος δὲ καὶ ἐπ' ἐμοὶ Δοξολογία·
Δόξα· Τῶν δὲ σὲ προφήτ· Ἰδόμενον δὲ ἐπ' ἐμοὶ ἔπος β'· Θεοῦ καὶ
τὸν θεὸν ἢ δὲ ἀπ' δὲ δὸ καὶ ἐπ' ἐμοὶ καὶ ἐπ' ἐμοὶ· Καλαβασία ἀνοίξω τὸ στόμα μου εἰς τὸν 26ον
Ἀπὸ γὰρ τῆς ἑορτῆς ταύτης ἀρχόμεθα τεσσαρακοστῆς τῶν Μεταμορφώσεως ἀπὸ τῆς ἀρχιζει
Εἰς δὲ ἀπ' Πάσα πνοὴ· Προσόμοια ἔπος πλ δ'· Τῆ ἡμέρᾳ καὶ ἀρχιζει
σήμερον· Δόξα ἔπος πλ δ'· Τῶν προφητῶν δὲ ἀνεσίμους· Καὶ νῦ·

Θεοτοκία·

Δέασσινα πρόσδεξαι. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὸν
γέλιον. Ἰακώβ καθολικὸν ἑωθινόν. Τὸ ἀπόστιχος καὶ ὅλαι
καθισμάτων. Καὶ ἅμα· Ἐθαύμασεν ὁ ὄχλος ἐπὶ τῇ ἁλιείᾳ τῶν
τῆς χάριτος. Κοινωνικόν, Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.

Καὶ Τῶν ὁσίων πατέρων Συμεὼν καὶ Ἀνδρέου ὁσίου, καὶ
ΙΒ΄ Τῆς ἁγίας Μαρίας τῆς μαγδαληνῆς. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. προσο· ιβ
μοια τῆς ἁγίας εἰς ζ΄. Δόξα καὶ νῦν ἦχος πλ. β΄. Πρωΐας κεκλῆσθαι.
θαύματος. Δόξα καὶ ἦχος πλ. δ΄. Τῷ ἐκτάσεως πλουτῆσαι. Τροπάρι
ον ἦχος βαρύτατος, χειρὶ ᾧ δι' ἡμᾶς ἐπιφάνειαν δείξασα· Εἰς τὸν ὄρ
θρον. Κάθισμα ἦχος α΄. Τὸν λάρυγγα σου.

ΙΔ΄ Παρεῖα ἡ σεμνὴ, ἐλεωμένη τῷ πόθῳ, χειρὶ τὸ ἑαυτῆς, μύρα.
τῆς λιν λύτρωσιν, τὰ μέλεα ἐκόμισε· προ τὸ μνῆμα τὸ ἄγιον.
ὑπὲρ ἡμῶν τὸν πρεσβεύειν, χειρὶ τὸν φιλανθρωπον· δίς, καὶ
θεοδοσίου ὅμοιον. Μεθ' ἓν τὸ κάθισμα ὅμοιον.

Τὸ ἄγιον ἐφείλω, ἀγαπήσασα ὅλως, σεμνὴ Μαγδαληνὴ· ἡ
δόνας ἐδοξάζω, τὸν κόσμου δι' μισήσασα, τὸ πάθημα ἐφ
θασας. Ὅθεν ἐπόθεις, ὑπὲρ ἡμῶν ἐπιδοῦσθαι, θεὸς σχέσεως.
τῶν πόθων ἐλευθεῶσαι, ἀγαθὸν τὸ χρηστόν. δίς.
Οἰκον τῆς ἁγίας πλ. δ΄. Εἰς τὸ αὐτὸς προσόμοια ἦχος α΄.

Τῶν θείων παθημάτων.

Τὸν μυροφόρων πρώτην παῦλες μιμούμενη, μαγδαλὴνὴ ὡς
πρώτην, θεωρεῖ τὸ σωτῆρος, ἐγέρσεως μυστήριον, ὡς μαθητὴς·
προ ἐλαμπρύνασαν, ὃν ὑπὲρ ἀκατάληπτα ὡς παράδοξα, χεῖ
εἰ πόθου ἐπαινέσασαν. δίς.

Τῶν θείων ὁ πόθος, οἵους σε ἔθηκε, τῶν ἐθνῶν τὴν ἀγάπην,
ἀσωμάτως προθύμως. Μαθὼν ὡς ὀφθεὶς τὸ ἀπὸ, ὁσαύτως ἡ
ἀπόστολον, διακονοῦσα δόξῃ σὺ ὢν σωτῆρ, ὑπερχρονίαν
ἡμᾶς γενέσθαι.

Ὑποδύσει γλῶσσα βροτεία ἀπολεμπτοίσας τὸν ἀγέλην μεσιά·
ὡς τοὺ ἑνὸς ποίμνου. ὃς κόμισε πρώτη τῇ προ δεσπό·
ἀγαθὸν ἀπόστολε. Πόθῳ καμοῦσα θανάτῳ τοῦ σωτῆρος, δε·
χειρὶ προϊδοῦσα εἰπόντος. Δόξα ἦχος β΄.

Πρωθεμένη ἄγραν τὴν μυροφόρον τὸ χειρὶ, ἔπαυλα

Μαείαν τὴν Μαγδαληνήν· αὕτη γὰρ ἦν ἀρχὴν τῆς ἀθυμίας τῶν ἀπὸ τῶν θεοφώτων ἐξηφάνητον, ὁ χειρὸς ἀνέφη θεὸς αὐτὸς ἐνδυόμενος· καὶ τὸν ἓν ποδαρίῳ ἐθαυμολόγουσα θεοπρεπῶς φωνῆς, ἐπίνευσεν ἰκεσίαι τὴν ἀναστασίαν, σωθῆναι ἡμᾶς ψυχὰς ἡμῶν. Εἰς τὸν ἀναβαθμὸν τυπικὰ· Καὶ ἐπὶ τὸ κανόνιος ᾠδὴ γ' ἦχ. δ'. Ἀπόστολος· Πρὸς κορινθίους. Ἀδελφοί, ἡ ὀφειλὴ τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς. Ἐν τῇ Κυριακῇ τῶν· Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην· Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς καὶ πάλιν καὶ καίπερ. Ἐστὶν τὸ ν' ἰσάζει τῆς δ' ἑβδομάδος ᾠδή. Κοινωνικόν· Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

3 Τὸ ἅγιον χρῖσμα ἐρωμαΐζουσα φασκᾶ· ἡ ἀξιωθεῖσα τῆς ἁγίας μύρου χρίσεως· Προσόμοια· ἦχος δ'. Τὸ μύρον τῆς ἁγίας ὡς τῷ σταυρῷ, ἡ σὺν τῷ ὄρει· ἡ εἰς τὸν ἅγιον· ἡ τροπάρια.

5 Ἡ εἱμαρμένη τῆς ἁγίας ἄνθης μύρου, τῆς δεσπότου· ἑστῶτες ἔχω τὸ πλοῖον ὁ Μακαίριος αὐτῇ· Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα· δεσποτικοὶ ἀ πλοκὴ ἀ· Τῶν θεοπνεύστων θαυμάτων γ'· Καὶ ἐκεῖ εἰς τὸ αὐτὸ πλοκὴ· Ὅτε παρεδόθη θαύματος· Δόξα καὶ νῦν πλοκὴ πλ. δ'· Οἱ ἐξ ἀκάρπων καρπῶν· Ἐωθινὸν Ἰησοῦ· Καὶ ἰδοὺ ἀναμισοῦσαι· Εἰς τὸν ἑσπερινόν, ὁμοίως τὰ προσόμοια τῆς ἁγίας· Εἰς τὸ ἱερὸν, Χαίροις ἀπεκδέκτων· Δόξα πλοκὴ τῇ ε' Δεῦτε πάντα πίστις· Προκείμενον πλοκὴ δ' Ἰωαννίνη καθόσιον εἶναι φόβητρας· Εἰς τὸ φῶτος· Καθίσματα ἡ ὁ πλουτίζων Καὶ εὐαγγέλιον (κατὰ) Οἱ κανόνες τῆς θεοτόκου ἡ τῆς ἁγίας δύο· εἰς τὸ· Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου· Εἰς τὸ ἄνω προσόμοια ἦχος α' Τῶν θρανίων θαυμάτων· Δόξα ἡ νῦν ἦχος β' Τίς ὁ ἦχος ἐωθινὸν ἑορταζόντων· Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις· Εἰς τὸν ἑσπερινὸν τυπικὰ Καὶ ἐπὶ τὸν κανόνιον ᾠδὴ γ· ἡ δ· Ἀποστόλου ἡ εὐαγγελίου ἐν τῇ Σεβαστείᾳ· θ·

16 Τὸ ἅγιον χρῖσμα ἐρωμαΐζουσα ἡ τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Παιὰ † σιλῆς· Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα προσόμοια τῶν ἁγίων γ· καὶ ἡ τῆς ἁγίας γ· Δόξα τῆς ἁγίας ἦχος πλ. β· Καὶ νῦν Τίς μὴ μακαρίσωμεν· Ἐωθινὸν ἔχον προσόμοια τῆς ἁγίας ἦχος δ' Ὡς ἥλιος καὶ μαρτύρων· Πολυύμνητα ἔθαυμα, ἡ τὰ δοιπά· Δόξα τῆς ἁγίας καὶ νῦν θεοτ. Ἰσοστάσιον ἦχος α· Τὴν σωσθεῖσαν τῇ ἡμέρᾳ καλάμῃ· Εἰς τὸν ὄρθρον καθίσματα τῆς ἁγίας· Διαπεπωκὼς τὸ μαρτύριον αὐτῆς· κανόνες Τῶν θεοτόκων, ἡ τῶν ἁγίων· Εἰς τὸν ᾱ προσόμοια τῆς ἁγίας ἦχος α· Ἐνίκησε αὐχητὴν τὸ νῦν χοροβαδοῦσα σεμνή· Δόξα ἦχος β' Ἐν πόλει τοῦτο ἡμῶν· Καὶ νῦν θεοτ· Εἰς τὸν αἰνοῦμεν ᾠδὴ γ· καὶ ς· Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελίου Τῆς ἁγίας· Ἀδελφοί· ἡ ὀφειλὴ τῆς Κυριακῆς 11 ὀκτ 1924

*Διατὶ Ματθαῖον· Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ὁ κύριος εἶπε τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ἐὰν τις θέλῃ ὀπίσω μου ἐλθεῖν ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν· καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ· καὶ ἀκολουθείτω μοι·

ἐμπ̄ς ἀθουσῆς. Εὐαγγέλιον. πρῶτα ἐς ἰων̄ ἐκκλησίαν ἰου' ἵνα
ἐλθῃ μετ' αὐτ̄ου. Σήμ. τῆς ἁγίας ἀναστάσεως τῆς φαρμακολυτείας.
† κβ' Τῷ ἁγίῳ Μεγαλομαρτύρος, κ̄ὴ γαμετῷ παντελεήμονος. Ἑωθινὰ 27
τριῳδοῦμεν τὸ Μακαίρας αὐτ̄ῳ. Εἰς ὀκτώηχα προσόμοια δ̄
ἁγίῳ γ' ἐς ε'. Δόξα ἦχος πλ̄ β'. Ἐξέλαμψε σήμερον. Καὶ νῦν θεοτ̄. Εἶσο
δος. Τὰ ἀναγνώσματα. πλὴν ἰδιόμελα δ̄ ἁγίῳ. Εἰς ὀκτώηχα
μοναχῶν α'. Τῶν ἀγγελικῶν ταγμάτων. Παντελεήμονος μνήμην. δό
ξα ἦχος, πλ̄ δ'. Μνείαν ἁγίαν ποιούμεθα ὑπὲρ ὀρθ̄ίας πίστεως. Καὶ νῦν θεοτ̄.
ἦχος γ'. Ἀθλοφόρε ἅγιε. Εἰς ὀκτώηχα ἀνάστασιν καθ' ἡμᾶς δ̄ ἁγίῳ. Ἀναστὰς
κε δ̄ μαρτύρων αὐτ̄ῳ δόσιν δίδου. Ὁ πολυέλεος. Οἱ ἀναβαθμοὶ
Εὐαγγελίου μαρτυρικοί. καὶ ὅταν τῆς θεοβίου. κ̄ὴ δ̄ ἁγίῳ εἰς ἡ'.
Κατάβασία, χοροὶ ἰσαγγ̄ι. Ἐξαποστειλάριον. Εἰς ὀκτώηχα πάντα
πιοὶ. Προσόμοια δ̄ ἁγίῳ ἦχος πλ̄ δ'. Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.
Ἔρημα προνοίᾳ τῆς ἀνωθεν. Δόξα ἦχος πλ̄ α'. Πανευφήμων
πατέρων. κ̄ὴ σήμερον ἐξέλαμψε. Καὶ νῦν θεοτ̄. Δοξολογικὰ μέγα
λῃ κ̄ὴ ἀθούσῃ. Εἰς ἱκετηρίαν Οἱ μακαριστοί, Οἱ ἀπόστολοι Καὶ
† ὁ ἀγγέλου δ̄ ἁγίῳ Δημητρίου. Κοινων̄, Εἰς μεσῳδίαν
28 Τοῦ ὁσίου παλαιὰ ἡμῶν πατρὸς δομνίκου τῆς Μονῆς ἡμῶν. 28
Ἑωθινὰ κ̄ὴ τῷ μηνεῖῳ ἑωθινῷ ἡχ̄ῳ δ̄ προσόμοια δ̄ ἁγίῳ
ἦχος α' Τῶν ἀγγελικῶν ταγμάτων. Δόξα ἦχος α'. Καὶ νῦν θεοτ̄.
Εἰς ὀκτώηχον, προσόμοια ἦχος β'. Φῶτος δ̄ εὐφραδοῦς. Δόξα ἦχ̄ος
Νῦν ὁμοίου. Ἀπολυτίκιον ἦχος α'. Τῆς μονῆς ὑπερασπιστ̄.
Ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ ἡμῶν δ̄ ἀναβαθμοὶ ἑξάψαλμοι. Εἰς ὀκτώηχα ἐκ τῶν
Ἑξαψάλμων προσόμοια δ̄ ἁγίου ἡ'. εἰς δύο στάσεις. Δόξα ἦχος πλ̄ δ'.
Καὶ νῦν Θεοτοκίων ἀγγελικῶν. Εἴσοδος μεγάλη. ἡλάρισε τὸ φῶς ἐμοὶ
Προκείμενον τῆς ἡμέρας ἐκλεκτὸς, καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὴν λι
τὴν ἰδιόμελα δ̄ ἁγίου. Εἰς ὀκτώηχον, χαίροις ἀσιγήτων.
Δόξα ἦχος πλ̄ α'. Καὶ νῦν θεοτ̄. Εἰς τὴν ὀλόφωτον ἡμῶν ἁγίου Τεο
πάτορος δ̄ ἁγίου δίς. Καὶ ὁ θεοβίκτης παρθενίας ἄπαξ. Ἀναγνώσεται ἐκ
ὀκτ̄ώηχου ἁγίου στ̄ χ̄ου. Εἰς ὀκτώηχον, προσόμοια δ̄ ἁγίου στ̄ χ̄ου δ̄ ἁγίου. Καὶ ὁ πολυέλεος. Ἐκφορὰ, ὑπο
μνήματα δ̄ ἁγίου. Καὶ ὁ πολυέλεος. Ἐκφορὰ, ὑπο
μνήματα δ̄ ἁγίου. Καὶ ὁ πολυέλεος. Οἱ ἀναβαθμοὶ Εὐαγγελίου καθ'
ἡμᾶς. Ἐμοὶ ὁμοίως, παῖδες παρεδόθη ὑπὸ δ̄ παροίμ.
Δόξα Ταῖς ἁγίου. Καὶ νῦν Ταῖς τῆς θεοβίου. Ἰδιόμελον δ̄ ἁγίου.
Καινὰς τῆς θεοβίου. ἡ δ̄ ἁγίου δύο, εἰς ἡ'. Κατάβασία, χοροὶ
ἰσαγγ̄ι. Ἐξαποστειλάριον, Εἰς ὀκτώηχα πάσα πνοή. Προσόμοια

† Εἶναι ἡ ἀκολουθία ὅλη νέα χειρόγραφος εἰς τὸ τέλος τῶν Β' Ν.Π.Μ.
διὰ τοὺς δύο χοροὺς, Καὶ εἰς τὴν Πανήγυριν

τοῦ ἁγίου. ἦχος α΄ Τῶν ἁγίων ἐνδόξων μαρτύρων, δόξα ἦχος πλ. α΄
Καταξιωθείς εἰσόδου ἁγιάσματι ἁγιάζων. Καὶ νῦν ὁ αὐθ΄ θεοδόκιον ὁ
μοιον. Δίοδος καὶ ἅγιον εἶναι τοῖς ἀδελφοῖς. Δοξολογία μι
γάλη καὶ ἀπόλυσις. εἰς τὴν λιτὴν μαρτύριον Τυπικά, καὶ κάθι ισμ.
κισμα τοῦ ἁγίου αὐθ΄ γ΄ καὶ ε΄. Θ΄ ἀδόντος καὶ ἁγιαστὶ ἅγιοι.
Προ ἐδεήθη. Ἀδελφοὶ πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν. Ἐναρ
ξάμενος. Τῷ κανόνι ἐκείνῳ, ἐξ ὁποίου εἰσὶ τὰ δύο στιχηρὰ.
Ἦχος δ΄ Μεγάλη ἀνάγκη. Κοινωνικὸν. Εἰς μεσῳδίαν.
πθ΄ 29 Τὸ ἁγίου μάρτυρος Καλλινίκου λειτουργικὸν καὶ μεσῳδία τοῦ ἁγίου παίζω.
Ἑσπέρας ἀσχολοῦμαι εἰς τὸ κείμενον ἐκείνου Προσόμοια τοῦ ἁγίου
- παίζω γ΄. καὶ τὸ μάρτυρος γ΄. Δόξα τοῦ ἁγίου παίζω. Καὶ νῦν θεοτόκιον
Τὶς μὴ μακαρίσοι. Εἴσοδος. Ἔκτενὴ: εἰς τὸν ἔχοντα δεσπότην δ΄
ἅγιον παίζω. καὶ δύο ἱδιόμελον. Ἀπολυτίκιον Τοῦ ἁγίου παίζω. καὶ
τὸ μάρτυρος. Ὁμοίως καὶ κάθισμα. Καθ΄ ὑπακοὴν. Εἰς τὸν φόβον ἀναγνώ
σκεται τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου καλλινίκου. Καθίσματα τοῦ ἁγίου παίζω.
Καὶ εἰς τὸν δεύτερον μεταβαίνω ἕως ἐνταῦθα εἰς ξ΄. τοῦ ἁγίου παίζω εἰς
ἑκάστην. καὶ τὸ μάρτυρος εἰς λ΄ ἑξαστιχίδιον. εἰς δὲ τὰ ἅγια δεσ
πότου παίζω. Δόξα ἱδιόμελον. Καὶ νῦν θεοτόκιον. Δοξολογία
μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λιτὴν μαρτύριον. Ἀπόστολος καὶ εὐαγγέλιον
τοῦ ἁγίου καλλινίκου διὸ ἔχει τὴν Μοτὶ ἅγιον αὐτὸ ἐκεῖνο
νον. Δόξα τοῦ ἁγίου καλλινίκου. ἦχος δ΄: εἶναι χειρόγραφα εἰς τὰ 3 Μηνέα εἰς τὸ τέλος

Τοῦ κλεινοῦ ἀθλητοῦ τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀπὸ πάθους ἀθλοφόρου, δοὺ κῦρ
νοὺ τὸν μάρτυρα Καλλίνικον, αὐθαδῶς ἁγιάσωμεν πρεπόντως. χαίροις
βοῶντες αὐτῷ, ὁ τῶν ἁγιάσεων ταμιεῖον, τοὺ ἀθέσμου ἐχθροῦ
ἀθετοῦντας, καὶ ἁγιάσαντος τὸν ὕδωρ εἰς πίστεως ἀνίκητον ἀναβλύσας.
δοὺ ἀθανασίας ἀναγαγόντας τροπαιοῦχε σοφὲ. χαίροις ὁ τὸν καρπὸν φέρο
νος βλαστὸς, καὶ σοὺ χριστοῦ ὡς τροπαῖον ὀξυδερκοῦς σταλάσας. οὗ
κείθεν ἀγαμεθα, ἁγιάσματι ἱερατικῷ δοὺ μυήμενος.

Ἀπολύτιον δ΄ αὐθ΄. Θείας πίστεως.

Μέγας πρόμαχος, καὶ ἐνδόξως ἀθλήσας, δοὺ ἁγιάσωμεν τὴν θείαν
μυήμην, καὶ θεοπρεπῶς δοὺ σορὸν δοὺ ἁγιαζόντων, μεγα
λομάρτυς θεόφρον Καλλίνικε. ὡς τὸν πόθῳ δοὺ ἁγίας καλέσαντας καὶ
. Σαμοσάτα δὲ λιμένων πόλεως. ὅλως εὐόδωσε. χριστοῦ δὲ
θεοῦ ἰκέτης, δωρεάσθαι πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἑξαστιχίδιον Γυναῖκες ἀνωλόθρευε. Τοῦ ἁγίου.

Τοῦ μάρτυρος ἐν μαρτύρων, καὶ πίστεως τὴν πίστιν, δὲ ἔχων δοὺ
σε

στενάς, ὃν λαμύγγα ὧ ἀθῆνοι, καρχήσιον δὲ ὦδες, ἡμίονος μὴν ὦ ἄρσεν. ὃν μισθὸν δόξ' ὀβολοῦ, ἡμέρα δὲ τέτταρες ὑμῖν προσάψω. ἡ δεκάλιτρον ὅμοιον. εἰς δὲ ἄνω προσόμοια πῆχος δ'. ἐξάδωκας σημείωσαι.

Λαμπρεάδης ἡδύοπος, ἡμῖν ἑορτὴν ἡμίτομον, ἀθηναίοις καρχήσιον, ὑπέρτερος φαιδείνοσα, τῶν δικῶν χορόν, ἡ παῖδας καὶ γόνα, πρὸς ἀφροδίτην μυρτιάν, ἡ παιδαγωγὸν τῶν ὑδρορρόων. ἀμῶν ὧν ὑπερμήκης, ὑπερχόντα καρδιοφύλαξ. ἡ Παιόνιος καλύβαγξ, ἀσεβῶν δὲ φεναγμάτα.

Ἡμέρα χαρμόσυνος, ἡδὺ ἑορτὴ Παιονοβάσμιος, τοῖς δικαίοις ὧν ἐδέ δαμεν, φίλτρα καρχήσιε, ὧν ἡ δὲ ἀγῶνα, δικ καρπὸν ὁ νίκης. ὑπερτενὴς ἡμέρως, ἡδὺ δὲ ὑδρορρόῃ τέχνῃ ἐδέξιχες. δίδυμα καείσομεν, χαὶ ὧν ἀδαὴς ἀθηναίους, νικᾶν ὡς ἀπέτιβε. Ῥητορικὴν ἄνεσιν.

Ῥαδάμανθυς ἡδύοπος, δὲ μαθεῖν καρχήσιε, ἡδὺ πολίτην ἔδοξε. ὅσοι ἐκκλεάσαθ', φίλοι ὁδεῶδε, ὧν δὶς ἀθηναίους, ἡδὺ ἀθηναῖοι τῆς ὑπηλοῦ. διὸ τῆς νίκης ἡμέρᾳ ἔζευξε, ὧν δὲ ἡδὺ μὲν ἐκκλησίαν, ὡς δ' αὖθι ὑπομένωσι. ἡδὺ ἀγῶνας καρχήσιε, ἀ θρῆνοι ἀκεσθέντος. Δόξα πῆχος ϛ:

Δᾶλα θεσμοφόρους συνδεδιωγμένη σήμερον. ἡ δὲ κλεομένους ἦν, καρχὴς ἧ νίκης ἐθώνυμον, ἵκεσθ' μεγαλώδης ὀδεῦσθαι εἶναι ἀθημόσυνα. καρχήσιον δὲ μείζονα ἀετός. ἦδε ἡ Σακεφόρεια δὲ λέαινον νικῶσα, ἐκ δὲ φανερὰ ἰσχὺν ἀνικήτος, ὕλῃ μὲν ἐκόσθη ἐξήραμε μεσοαίνεως, ἡ θανάτου δὲ ἡ ὁλόκληρος αὖθι εἰνόσθ. ὡς μεμνῆσθ' ἐκ ἐλευθέρους θεᾶ. οὐ ἱκέσθαι κόμισθα, ἀθηναῖον ἐγκαλλώσασθαι καρχήσιε. ὑπὲρ ἐν ἐκκλησίᾳ τῶν σε τὸ μεμνῆσθαι. Κἀ νῦν Τὴν ἔδοσαν ἡδύδαρτ (α) Πῶν ἀγῶν ἀ'σοφόβιον Σίβα, Σίφανθ', ἡ τῶν σὺν αὖθις. ϡ. 30
Τροσαίους, ἀπόξυλοι ἄρσι.
Πᾶ ἄρσον ἡ δικᾷ Ἐνδοκίμου. Ἑστίας θεσσάμοια δ' ἀϊ. 30
εἰς ϛ. Δόξα δὲ ἄρσον πῆχος ϛ. Παιδὸς δικᾷ μισθῷ. κἀ νῦ δέξαι εὖ. Εἰς δ' ἐν' ἔχου τῆς πίπτε. Δόξα δὲ ἀϊ πῆχος πλ'. Πῶς μὴ θαυμάσομεν. Κἀ νῦ δὲ ἔφασεν. Τροσαίους πῆχος ϛ'. Ἐμπὶ ὁκαλεύσασθ. Εἰς δ' ὄρθρου ἀναμιμνήσκεσθ ὁ βίος αὖθι. Καινὰ θεσσαλοὺς δέξαι εὖ, ἡ δ' ἀϊ εἰς ϛ'. Ἐξαποστέλλειν, εἰς δὲ ἡδὺ προσόμοια χος πλ'. Ὦ παλαιὸν θαυμαθ. Μάκαρ θεόφρον αὖθις. Δόξε ἡ νῦ δ'

(α) Τεῦλα προσκλίθησαν διὰ ὃ ἄρσ. Δείκνυται δὲ θῆσον Καρχήσιον.

Εἰς τὴν ἀνάμνησιν Τυπικὰ καὶ τὸν κανόνα τὸ ἀρχὴ ᾠδὴ γ' ἦχ. ε'.
Ὁ ἀπόστολος πρὸς ῥωμαίους. Ἀδελφοί, ὅσοι πνεύματι θεοῦ ἄγονται, οὗτοι εἰσὶν υἱοὶ θεοῦ. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς ε' ἑβδομάδος. Ἐναγγέλιον κατὰ ματθαῖον. Εἶπεν ὁ κύριος, μὴ φοβεῖσθε τὸ μικρὸν ποίμνιον. Εἰς τὸν αἶνους ιὰ ᾠδαί. Κοινωνικὸν ἐξομολογεῖσθαι.

1) Τὴν Αὔριον ἔχων ἡμέρας λα'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας δεκαδύο, καὶ ἡ νὺξ ὡσαύτως ιβ'. εἰς τὴν πρώτην.

Τῶν ἁγίων ἐπὶ παίδων Μακκαβαίων, ἡ τῶν διδασκάλων αὐλῶν ἐλεαζάρου, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς.

Πρὸ τοῦ σημάντου εἰς ἑσπέραν, μεγαλυνάριξε τὸ ἅγιον ξύλον ἀπὸ τῆς πολυελαίου. καθὼς τὴν ιδ' ἐβδομάδα. Ἀναστάσεως ἤχου δ'. ἦχος πλ. δ'. Ἐν ὑψώσει σταυρωθέντα σε ὁρῶντες. ἐν μαρτύρων προσόμοια γ' ἦχος α'. Παντέρμοι μάρτυρες. Τὸ χορτάσμα δὲ ἔδει. Δόξα ἦχος πλ. δ'. Οἱ ἅγιοι μακκαβαῖοι. καὶ νῦν ὁ αὐτός. Ὃν τρόπον πάλιν Μωϋσῆς. εἰς δὲ τὴν ἦχοι προσόμοια δ' σταυροῦ. χαίρεις ὁμοφώνως σταυρός. Δόξα καὶ ἁγίων ἦχος πλ. δ'. ψυχὴ δικαίων εὐ χεῖται σοι. καὶ νῦν τὸ σταυροῦ. πρωΐ τὸ προφήτου Μωϋσέως ὠδή. Τροπάριον τῶν ἁγίων ἦχος α'. Τὰς ἀγγελικὰς τῶν ἀγγέλων. καὶ τὸ σταυροῦ. Ἔχωσον νίκην τοῖς λαοῖς σου. Τὰ αὐτὰ ἐκ τοῦ θεός κύριος. Εἰς τὸν ὄρθρον Καθίσματα τὸ σταυροῦ. Ἀναγνώσεις τὸ εἰρμὸν μενεγοῦν τὸ θεολόγο εἰς τοὺς Μακκαβαίους. Εἰς δὲ τὸν ἕβδομον ἐκ τῆς ἡμιπροσόδου. Θεωρῶν τὸ σταυροῦ μεθ' ἑῶν εἱρμῶν εἰς η'. Καὶ τῶν ἁγίων Μακκαβαίων εἰς ζ'. Καταβασία Σταυροῦ χαράξας. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς κοντάκιον τὸ σταυροῦ, Θ ὑπερύψωσας. ἀφ' ἑαυτῆς ἑῶν ἁγίων. Εἰς τοὺς αἶνους ἴδιόμελα πέντε. Ἰδοὺ μὴν ἦχος ζ'. Καὶ γλαφυρόμεθα θεοτόκια τὸ σταυροῦ ἦχος α'. Τῶν θεοφόρων λαμπάδων. Τὰ θεοτόκια πορφύρας σταυρός ὅλος. Καὶ ἰδιόμελα τῶν ἁγίων γ'. Ἐπιβὰς ἐπὶ τοὺς ἐπῳδούς. δι' ἑ' ἦ πλ. α'. Δόξα ἦχος δ'. Τοὺς καλοὺς ἑῶν Μακκαβαίων πόλεμον. Καὶ νῦν ὁ αὐτός, Θεομάχησας νίκης.
Δοξολογία Μεγάλη ἁγίων καὶ μεθ' ἡμέρας. Καὶ ἐξέρχεται ὁ ἱερὸς μετὰ τὸ βῆμα σταυροῦ θεοτοκίων ἑβδομάδων ἦ δυμαβοῦ.

(1) ἐξόδησις μετὰ τὸν ἑσπερινὸν τοῦ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου ἀρχίζει ἡ μικρὰ παράκλησις τῆς Θεοτόκου ἕως

καὶ ἡ πρὸς καλιὰν ἐν τοῖς βασιλικοῖς πύλης. Ἐπέρωθε ὁ λαϊκὸς
ἐπίλιθος. Θυμῶν πύλη τὸ ἐλεφαντος. Σῶσον λείψανον ἁγίου
ἄβδος ἐν ᾧ κάθηται, ἐξερχόμενος ἐν αὐτῇ πλ. ἀρχόμενος. Τὸ ὕψος
μὲν πῆχος πλ. β. Καὶ ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς τοῦ ἀγίου δεξαμενή, ἡλιακὸν.
σαράβολον καὶ οἱ ἀμπελῶνες. Ἐναγγέλιον καὶ ἰωάννου. Εἶτα ὁ δεύτερος ἀδελφοί
κελεῦ ἐπίλιθα, αὐτόθι ὁ τάφος τῆς θεοτόκου. Εἶτα δὲ ἐκκλησία
καὶ. καὶ οἱ δύο ἐπὶ πύλης. Ὁδὸς ὁ τάφος τῆς θεοτόκου. Εἶτα δὲ ἐκκλησία
παῦ. Τὴν πύλην μυστικὸν. Εἶτα οἱ λοιποὶ τὰ νότια ἐκκλησίαι,
καλάμων ὁδὸν δὲ ἐκκλησίαι ἡ ἁγία. Σῶσον μικρὸν ἐκκλησίαν
καὶ ἐσωτέρω δὲ λαϊκὸν. Ἐκκλησία τῶν σαββατείων. Εἶτα δὲ ἐκκλησίαι
Δούκα ἐκκλησίαι, δὲ ἐκκλησίαι ἐπίλιθα. Καὶ ἀρχόμενα τὸ ἰδιόμελον πῆχος β:
οἱ ἀδελφοὶ ἅπαντες. ἡ δ' ἴδια ἰδιόμελα. Θεὸς ἐκκλησίαι ἐπίλιθα
κεντρόβρυτος. Τῶν θεοπλῶν ἡ θεοτόκος. Σήμερον θεοφάνεια ὁ
ἐκκλησίαι ὁ ἐκκλησίαι ἀμπελῶν ἐκκλησίαι Μωϋσέως ὄρος. Καὶ οἱ
τὰ κτίσματα τῶν ἀδελφῶν μικρὸν ἐκκλησίαι. ἡ μονὴ ἐκκλησίαι. ἡ
μονὴ ἐκκλησίαι ὁδός. Ἐπίλιθος ἡ ἀδελφοὶ. Καὶ ἐκκλησίαι ἡ ἁ,
ἐπὶ τὸ καινούργιος ἡ ἐκκλησίαι ἀδελφοὶ. Εἰς τὴν ἐκκλησίαν Τυθῆκα ἡ
λειτουργία. Τοῦ ἐκκλησίου πεσόντος λαοῦ. Ὁ ἀδελφὸς τὸ ἐκκλησίαι
ἐν ὁδῷ. ἡ δὲ τῇ γ' κυριακῇ ἐκκλησίαι. Εἶτα τῶν ἁγίων
Πρὸς ἑβδόμης. Ἀδελφοὶ οἱ ἅγιοι Παῖδες ἐν ἐκκλησίαι. Ἐναγγέλιον ἡ
ἐκκλησίαι τῆς ὑπαπάντης. ἡ τῇ γ' κυριακῇ ἐκκλησίαι. Καὶ τῶν ἁγί
ων. ἡ δὲ τῇ κυριακῇ ἐκκλησίαι ἁγίων Παίδων. Κοιμητικὸν ἐκκλησίαι
ἐφ' ἡμέρας δ' φῶς τὸ ἐκκλησίαι κε. Καὶ ἐν μετρώοντι.

(α) Ἡ ἀνάκομιδὴ τὸ ἐκκλησίαι τὸ ἁγίου προφήτου καὶ ἐκκλησίαι. ε 2
ἐκκλησίαι. Ἐκκλησίας ἡ συνήθης ἐκκλησία. Εἰς δὲ ἐκκλησίαι ἐκκλησίαι
Προσόμοια δὲ ἁγίου ἐκκλησίαι πῆχος πλ. δ'. Ὡτὸ παραδόξου θαύματος.
Στίχοι μεσολιθοπεσόντος. ἡ ἰδιόμελα γ'. Δόξα πῆχος ε'. Τὸ ἐκκλησίαι
ἡ ἐκκλησίαι, καὶ νῦν θεοτ. Εἰς δὲ στίχοι τῆς πύλης. Δόξα πῆχος πλ δ'.
χαίροις ἐν νικῇ ἐκκλησίαι ἐκκλησίαι. Καὶ νῦν θεοτ. Τροπάριον.
πῆχος δ'. Βασιλείου διάδημα. Εἰς δὲ ὄρθρου ἀναγνώσματα δὲ ἡμέ
μου δ' ἁγ. ὁ καιρὸς ἐκκλησίαι πῆχος. ἡ δ' ἁγ' ἐκκλησίαι ἐκκλησίαι.

(α) Καθήσματα εἰς τὸν Ὄρθρον εἶναι χειρόγραφα εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν Ζ. Ν. Μ. κτέ.

Προοίμια τῶ ἁγίω τῆς Λύπης δ' ὡς μήτρου εἰς Μάρκους.
Συναξάριος φιλτέρου. Δόξα ὁ αὐτός. Στέφανος ἡ καλὴ ἀναρχὴ εἰς
μαρκέων. Καὶ νῦν θεοτ. Εἰς τὸν ζ ἦχον τῆς πύλης. δόξα ἦχος πλ α.
Πνευματόφως ἀφώτισε. Καὶ νῦν θεοτ. Εἰς τὴν γαλαξίαν φωτὶ γῆ τ'
ἀποστόλου ἡ λαμπρότης ἔφθασε τῆς τοῦ κ' ἀναγνώστου.
3 Τῶν ὅσιων πατέρων ἡμῶν ὑποτάξω, ἀλληλούϊα. ἀλληλούϊα ἡ φωνή.
ἀλληλούϊα δία τοῦ πνεύματος τῆς θεολόγου.
4 Πᾶν ἄγιον ἐπὶ παίδων ἐστὶ εἰ ἐφίσω. ἀλληλούϊα.
5: Πρεσβεία τῆς Μεταμορφώσεως, καὶ μητρὸς τοῦ ἁγίου Μάρκου ἑνωμὸ
Ἐκ νεότητός μου εἰς βίκινες ἐκτενεξα. δεσπότα γ. καὶ τὸ ἁγίου ἡ δόξα καὶ
νῦν ἦχος πλ α. Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος ὅπου. Εἰς τὸν ζ ἦχον
Οἶκος τὸ ἀφθαρσίας. Δόξα καὶ νῦν ἦχος β. Οὗτω ἔφθασε φωτὶ φθαρσίας
μεταμορφωθείς. Προσόμοιον ἦχος δ. Ἀφῆτ τὴν μεταμόρφωσιν δεσπότου
ἐπόθησεν. Εἰς τὸν ὄρθρον κανὼν ὁ δεσπότης. κ. τροπαίου εἰς ἦ
χου δ' ὁμοῦ. Εἰς ἁγίου ἦχος πλ δ. Εἰς τὸν ζ ἦχον ἐκ τῶν ἑωθινῶν δεσπότου
α τῆς ἑορτῆς Οἶκος τὸ ἀφθαρσίας. Δόξα καὶ νῦν ὁμοίου.

6 Ἡ ἁγία Μεταμόρφωσις τὸ καινὸν πάσχα ὑποτάξω.
Ἐν ᾠδῇ η' Κυριακὴ, τὸν ἐν ὄρει ἀναβαίνομεν ἁλλόμενοι, ἐξ ἡμῶν μό
νου ἐκτενεξα τὸ δεῦτε καθόρα εἰς ἐστιθῶ ὄρος.
Ἀναβαίνομεν δὲ καὶ τὸ ἅγιον ὄλαγγέλιον μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τὸ
ὄλαγγελίου τῆς ἑορτῆς εἰς ὄρθρον. Τὰ λοιπὰ πάντα ἐκ τῆς
ἑορτῆς.
Εἰς τὸν μικρὸν δοξαστικὸν ἁλλόμενοι προσόμοια
δ' ἦχος α'. Τῶν θεσπίων ἀγγέλων. Στῶ λαῶν συναγωγάς.
δόξα καὶ νῦν ἦχος πλ δ. Τὸ μέγα καὶ θαυμαστὸν μυστήριον.
Οἶκος τὸ ἀφθαρσίας. Σήμερον ὄρος. Δόξα καὶ νῦν ὁμοίου.
Εἰς τὸν μεγαλυνάριον ἐστιθῶ. Στιχολογία ἁγία. ἡμῖν δὲ ἡ ἁγία
Τριάδα ἐκτενεῖα. Πάντα γὰρ στιχολογεῖται ὅλου τὸ καθόρα, εἰς τὸ
Κύριε ἐκέκραξα Ἰσχύμεν ἦχος πλ δ. Καὶ ἁγιάζομεν ἁλλόμενα ἦχος δ'. πρὸ
τὸ ἑαυτὸν κύριε, ἐκέκραξα ἐκ τῶν μαθητῶν. Δόξα καὶ νῦν ἦχος
πλ β'. Προκειμένου ἐκ τῶν ἀναγνωσμάτων. Ἐστὶν ὁ προκείμενος τῆς ἡμέρας
Τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν αἶνον ἁλλόμενα δὲ γ' β'. Δόξα
ἦχος πλ α. Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ. Καὶ νῦν ὁ αὐτός. Νόμος
καὶ προφῆται ἕως Ἰωάννου. Δι' αἰνίτου ὄλαγγέλιον. Εἰς τὸν ἦχον ἁλλόμενα
ἦχος α'. Ὁπάσῃ τῶν μωσῆ συναγωγάς. Δόξα καὶ νῦν ἦχος πλ β'.

Πέτρω, καὶ Ἀνδρέω καὶ Ἰω. Εἰς τὸν ὀρίζοντα ἐν ἄρλαν Προσαίου ἀπὸ
τοὺ Δαμασκηνοῦ. Εἰς τὸν ὄρη Χε ὁ θεός. εἰς λέβητ. Καὶ ἀνάγκασε εἰς
τὴν Μεγάλ χωρίς καὶ ἀγκύλ σφόδρα. Τὰ καθόλου καὶ ὁ πολύχρονος.
μίαν. Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ Εὐαγγελίου καλὰ ἔθνεσιν. Ἀνάγκασε εἰς τὸν ἔρημο
ἐκλαμβάνει ὄψεσιν τοὺ πέτρου. Δόξα πλοῦς ϐ. Οὕτω ὄρει θαυμαστὸν μεταμορ
φωθῆς καὶ νὺ ὁ αὐτὸ. Πεντηκοστάριον πλοῦς πρὸ ϐ. Προκοπὴν εἰς τὰ
γάσαν. Κανόνες δύο Κοσμᾶ καὶ Ἰωάννου. Τοὺ ἑρμοὶ δι, καὶ τὰ
προσάρια εἰς ιϐ. Καλαβασία ξαφνὸ χαράξεις Μωσῆ. Εἰς τὴν
ἐνάλιν ὠδὴν δίδουσι μικρὰ τοῖς ἀδελφοῖς. Ἐξακοστιχάριον εἰς γ.
ξαυτὸν καὶ ὁ Πάθος. Δόξα πλοῦς δ. Ἐκ ὑψίστου κλῆσις. Προόδου ξένη
Δοξολογία μεγάλη. Δίδουσι καὶ ἄρτον ἔθνεσιν τοῖς ἀδελφοῖς.
Εἰς τὴν κατάπαυσιν Ἀντίφωνα. α Μέγας Κύριος καὶ ἀγκύλ σφόδρα.
Ταῖς ἀρετοῦσαις ἐπὶ δεξιῶν. Ἐκ σοῦ ἐσται καὶ ἐπὶ ὄρει ἁγίῳ
Ταῖς πρεσβείαις ἐπὶ θεοῦ. Ὄρη φωὶ καὶ πηγὴ ἐν βορρᾶ. Ταῖς ἀρε
σβείαις τῆς θεοῦ. Δόξα καὶ νῦν ὁ αὐτὸ. Ἀντίφωνα ϐ.
Τὰ ἥλιόν μὲν εἰς ὁν ἄνω ἀόρατος. Σῶσον ἡμᾶς ὁ θεὸς
ὁ ἐν τῷ ὄρει ἐν θαυμαστῷ μεταμορφωθείς. καὶ θαυμαστὸς. Εἰς μνεῖαν αἰώνιον ἔσται δικαίου
θεοῦ σαρκοφόρεια. Σῶσον ἡμᾶς. Κύριε ἐν θλίψει ἐπεκαλεσάμην
ας. Σῶσον ἡμᾶς. Δόξα καὶ νῦν Ὁμοούσιος πρὸς καὶ λόγος θεοῦ.
Ἀντίφωνα γ. Σοὶ πρέπει οἱ ὕμνοι καὶ σοὶ πρέπει ἡμῖν. Μεταμορφώ
θης ἐν τῷ ὄρει. Τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ στήριγμα αὐτὸ ἐν ὄρει
λίωσον. Μεταμορφώθης ἐν ἐν ὄρει. Τὸν ἔρωτα καὶ τὴν θάλασσαν
σαι οἱ ἕνδεκα. Μεταμορφώθης. Ἔλεος καὶ ἀληθείαν ἐξεπορεύσον
τὰ εἰς ἐξουσίασον. Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει. Ἐξουσίαν
θαυμαστὸν καὶ ἔρημον ἐν ἐν ὀνόματι ἀναστάσεως. σῶσον ἡμᾶς.
Μεταμορφώθης ἐκλεκτὸς. Ἐπὶ τὸ ὄρος μεταμορφώθης. Τελευταῖ
ον. Ὁ ἀπόστολος. Καθολικὴ ϐ ἐπιστολὴ Πέτρου. Ἀδελφοὶ σπουδὴ
σαν ἐκβάλλειν ὑμῶν τὴν ψυχήν. Εὐαγγέλιον καλὸ Ματθαῖον.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰω
άννην τὸν ἀδελφὸν. Ἐν ᾧ φωὶ τὸ πεσούσθαι τῆς δόξης σαρκοφόρεια.
Καὶ ἐν ἐν ὀνόματι ἀναστάσεως εἰς τὸν φῶτα (α) διάλειξις.
Δεῖ πάντα. Ὁ παραλαβὼν ἐκεῖνον ἄρχει πάσχειν. ἵνα καὶ ἐν
Δεύτερον ἀκούειν τῆς Μεταμορφώσεως. δόξαν ἐκφωνῆς

(α) ἀντὶ τοῦ εἰδόμεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, — ψάλλουν, τὸ Ἀπολυτίκιον. Μετεμορφώθη

οἰλορίαν πρόλιρον παράλιβ' ἱερίως δεχομένας εἰ λὴ εἰπιχηπόρα - πρὸ μεδὰ
ἰαῦλα δ' καλαπλαγὸν σαρὰ αὖλβ διαβόμενον. δδὲ φωνεαβηδόμενας τῶν
ἀδλφῶν σεάρον δεὸ τῆς διαύλης ἑόρτης γραφῦπὶ σαίγειν, ἓξ σαρα
κοῆς εἰδοῖβν ἔξη δ' εἰσλόμενον, ἡ γὰν ἀσογλίβη γραφυπὸς παρ' ὅλον δοὶ
αὐγρσον μῆνα, ὡς εἰλολῶν θεομὸς παραβας. ὃς αὖ μαθοῖν εἰνα
σμεπλεῖν αὖβις. ἡ αὖλὶ δὲ παεαλήθησ κεαλῆσαι παύλως πρὸ εἰσὶ
δοὶ εἰργαβομένοις δοὶ ἀμεσυλῶναις μοναχσὸ. γραφυλὰ δὲ εἰσὶ τεαρὸ
δης μετὰ δοὶ ἑορλὶ, βεῖβν δης ἑβδομάδι ὀφῆλβη σεοδβεοδβ, κρὸ δὴ
τον δαύλας ἐοδίεοδβ παεάλων ἀδλφῶν. ἡ γὰν τῆ δολίεα, δελεαδὴ κη
παεαοκδὴ. δὸ σ' αὖβ' μῆκοδβ ὀφῆλβ' ἡ εἰσὶ λων σύκων ἡ λοιφῶν ὸ
σοεῶν, καβὶ δοὶ μεγεὸς δηλονὸὶ δόλων. ταῦβα δὲ λέγομεν, ἐπὶ βὶ
δων ἀσοσκυπλαλῶν χοεηγρμένων. ἐοδίεν γὰρ βαῦβα εἰ βὶς καιεοῖς αὖ
των καθεκάστν συγχοεῶμεν δοῖς ἀδλφοῖς.

Εὐχὴ εἰσὶ ἁλόμενα σταφυλῆς. Παραπλὸβ Τυπικοῦ.

Θεὸς ὁ σωβὴρ ἡμῶν, ὁ δεδοκηκὼς ἁμεσῆρα κηρδῆνβ βὶ μονομβιτον γὸν
κρὸ θεὸν ἡμῶν δησοῦ χεισὸν. κρὸ δι' αὐβὸ καεσοὶ ἀθανασίας ἡμῖν χα
θόμενβ, αὐβὸ κὴ βῶβν δης βὶς ἁμεσῆρ βὶ καεσοὶ ἀδόμσον, κρὸ δοῖς
δῆρσι σι δοῖς μεταλαμβανόνλας ἐξ αὐβὸ, δης ἁγηδβης, ἁμεσέλεον μι
λόχβ πολῦσον, κρὸ ἀνεθρίασον πλεῖσβν ἡμῶν διαφυλάξαι. εἰθέμεν
ἡμῖν διαπαβὸς χαεῖβόμενβ, κρὸ δαῖς αἰῶνσις σι κρὸ ἀνακεφαλεύβις δοῦς
σις, δηὶ σβν ἡμῶν καλαικόμενσι. πρεσβύσις δης παναχεαίββ
βασῖνης ἡμῶν θεοβόκβ κρὸ ἀειπαεθένβ Μαεῖας, κρὸ πάνλων σι δῶν
ἁγίων, δῶν ἀφ' αἰῶνος σοι βλεεσποσίλων. ὅβ ἀγαθὸς ἡ φιλανθεώπος
θεὸς ἐλεήσῃβ, κρὸ σοὶ δηὶ σοῦβαῖς ἐσόμεθα, δῶ παβεῖ κρὸ δῷ ὑῷ
ἡ βῷ ἁγίῳ πνεύμαβ, νῦν ἡ ἀεὶ ἡ εἰς βὰς αἰῶνας βῶν αἰώνων ἀμήν.

Τὸ ἁγὸ μαεῖνας Δομεβὸ. Εἰσόεας ὁ ἐπχολογῶμεν διὰ δοῦ κύσι βῆς
ἀγεωσίας ἐῆς δ' καίεις ἐκάκεαξα ἡμῶμεν ἐῆχος ἐ· κρὸ ἡἀμμόμεν βῆς
ἑορβῆς δὰ εἰς βὰς αἴβας γ'· δόξα δὲ ἡμῖ ἐμανεῦσι ἡ πῦ σαύλος· κρὶ νῦ
μῦ πεοσόμοια γ'. δόξα κρὸ νῦ· Πεοδιῶν πλεῖ αὐάγομεν Εἴσοδος.
Πεοκείμβνον ἦχος βαεῦς. Ὅσοεὸς ἡμῶν εὐδῶ δεεσῦ ἡ εὐ πῆμῆ.
Στίχος ε' ἐξόδῳ ἰσεαὴλ· Αἰθίοσσα ἐβδὲ ἡ εἶφγε. Στίχος· Τῦσι εἰῦ θάλασσα
ὅβ εἶφγες·· Εἰ δὲ εἰῦ σαββάβῳ ἑσπέεας, Ὁμνέσος εὐαγγέλιον ἐγέεβη
Πεοσῆλβ γὰρ παύλων δῶν σεοκειμένων· Εἰς βὲ ἦχος, μεθέεβη· δό
ξα κρὸ νῦ ἦχος πῆ· Δόξα αὐαβῶμεν. Πεοσόμοιον βῆς ἑορβῆς δῆ.
ἡ εἰς βὲ ὄεθεον βεῖς· Ἀναπαύσοιβ δὸ μαεῖνέσον βὸ ἁγ· καινόις ἐξ
ἑορβῆς εἰς η'· κρὸ δ ἁγὸ κῦ·. Εἰς βὲ ἦχος δῶν ἁγίων σεοσόμοια

της ἑορτῆς. ις ὑπὲρ ἀναβρήσεων. Ἐν ἑσπερινοῖς μακαρισμοῖς ψάλλομεν τὴν ᾠδὴν ἀπὸ ἦχ δεύτερον καὶ ἀναβαθμούς εἰς π. Κύριε ἐκέκραξα ὑπὲρ ἀναβάσεως αὐτῶν. εἰς δ' τὴν ἀπόδοσιν. ψάλλομεν ὑπὲρ ἐνιαυτὴν ᾠδήν.

η Τῇ ἁγίᾳ Αἰμιλιανῇ. Τῆς ἑορτῆς ἡ ἁγία.

θ Τῇ ἁγίᾳ ἁθανασίᾳ Μαλθάκᾳ. Εἰς ὑπὲρ ἀναβρήσεων ἀποστίχους. Ἐν ἑσπερινοῖς μακαρισμοῖς ἀναστάσιμα ὀκτώηχα ἀναγνωσθήσονται οἱ ἁθανάσιοι εἰς κεκραγάριον. Δόξα καὶ νῦν ἦχος δ'. Τὴν παστοφόριον κοίμησιν. Εἰς δὲ ἐπὶ ἀποστίχοις. Δόξα καὶ νῦν ἦχος β. Ὅτε τὸν ἅγιον Σπυρίδωνα ἐν τῇ ἁγίᾳ Σπυρίδωνος ἐν Μελίδᾳ = εἰσοδος

ια Τῇ ἁγίᾳ μαρτυρι καὶ ἀρχιδιακόνῳ Εὐτυχῇ. Τῆς ἑορτῆς ἡ ἁγία

ιβ Τῶν ἁγίων μαρτύρων φωτὸς καὶ Δυνατοῦ. Συμψάλλεται ἡ ἁγία Παρασκευὴ ἡ ἀπὸ Ἰωαννίνων. ἀπὸ ἁγίας Παρασκευῆς ἐν Ἰωαννίνοις

ιγ Τῇ ὁσίᾳ πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τῷ ὁμολογητῇ. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπὸ διάβασις ἡ ἑορτὴ καὶ συμψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς αὐτοῦ ἀναστασίμων, ἤτοι ἀπὸ ἦχ πλαγίου.

ιδ Προεόρια τῆς κοιμήσεως τῆς ἑορτῆς τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου. Τῇ ἁγίᾳ προφήτῃ Μιχαίᾳ. Ἐσπερινὸν θεοτόκια γ'. καὶ ἡ ἁγία γ'. Δόξα καὶ νῦν ἦχος δ'. Τὴν παστοφόριον κοίμησιν. Εἰς δὲ ἐπὶ ἀποστίχοις, Οἶκος ἡ ἁγία θεοτόκος. δόξα καὶ νῦν ἦχος β. Ὅτε τὸν ἅγιον Σπυρίδωνα ἐν τῇ ἁγίᾳ Σπυρίδωνος ἐν Μελίδᾳ = εἰσοδος

Προοίμιον ἦχος δ'. Ἅγιοι θεοπρεπῶς ἐδοξάσθητε, Εἰς δὲ ὄρθρον καθίσματα θεοτόκια γ'. καὶ ὁ θεοτόκος μεθ' ἓν ἑορτὴ εἰς π. ἡ ἁγία θεοτόκος εἰς δ'. Εἰς δὲ ἐπὶ ἀποστίχοις ἐπὶ ἁγίων θεοτόκια γ'. Δόξα καὶ νῦν ἦχος γ'. Δόξα ἀπόστολε ἁγίων τέσσαρα.

ιε Ἡ κοίμησις τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου. Ἐσπερινὸν ἐν τῇ ἁγίᾳ προηγιασμένῃ τὰ ἀναστάσιμα. μεθ' ἓν ἀπόστιχοι προσόμοιοι. ἡ ἁγία προσόμοια τῆς θεοτόκου. Ἐπαύριον ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ. ψάλλομεν προσόμοια τῆς θεοτόκου ἦχος β' Παῖς ἀθάνατον. Δόξα καὶ νῦν ἦχος πλ. δ'. Δόξα τὴν παμμόρφον κοίμησιν. Εἰς τὸ ἐπὶ ἀποστίχοις ἦχος β. Οἶκος ἐν ἁγίᾳ θεοτόκος. Δόξα καὶ νῦν μεσοπλαγίου. Δόξα καὶ νῦν ὁμοίων. Προσόμοιον ἦχος α'. Ἐξ ἡς γεννήσεως τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας. Ἐν δὲ τῇ ἀναστασίμῳ.

ις Μετὰ δὲ ἑσπερινὸν ἀγρυπνία. ψάλλομεν δ' ἀπὸ αὐτόφωνον τὸ Μακάριος α' = ἀναξαρίου. Στιχηρὸν ἐπὶ ἀποστίχοις ἐπὶ δ'. Εἰς δὲ Κύριε ἐκέκραξα ἐπὶ ἁγίων ἦχος π'. Καὶ ἐπὶ λοιπῇ στιχηρᾷ ἦχος α'. Ὦ τὸ παραδόξου θαύματος. ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς. Δόξα καὶ νῦν ὁ αὐτός. Θεοτοκίον τομέως. Εἴσοδος. Προκείμενον ἐκ ἡμέρας. Τὰ ἀναγνώσματα. σπίλιν. Εἰς δὲ ἐπὶ ἁγίων ἀναγνώσματα ἐκ ἑορτῆς. Ἀλληλούϊα ἦχ. Εἰς δὲ ἐπὶ ἁγίων ἦχ δ'. Δόξα ἀναγνώσομεν ἐκ δόξα καὶ νῦν ὁ αὐτός. Ὅλκ ἐξαδήμους. Εἰς δὲ ἐπὶ ἀποστόλου. Ἰωάν. Τροσάγιον ἦχος α'. Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας.

Καὶ ἀνάπαυσον εἰς τὴν μεσάφεσιν, ὁ βίος τῆς θεοβίου. Εἶτα ὁ ἐξαγγελμός.
Θεός χαίρος Τὸ δεσπότου ἐπίβλεψ. Καθόρεαλε. ἡ ἀνάπαυσις ὁ ἐρῶ
μου τῆς ἐρωτῆς. Ὁ πορφυρεὺς [illegible]. Περιέξατε. ἡ Καρδίαμος Μοσιῶν
ς΄. Οἱ ἀναβαθμοί. Ροσάρια εἰς ὁ δόξα τοιαῦτον, ἡ νῦν θεν. Πάσα
πνοὴ. Εὐαγγέλιον τῆς θεοβίου. Ἀναστᾶσα Μαριὰμ. ὁ Ν Ἰσάμεγον πχος
πλ β΄. Οἱ ἡμισταῖοι. Κανόνες δύο. Τὸ ἁγίο Κοσμᾶ καὶ Ἰωάννου τὸ
Δαμασκηνοῦ. τῆς εἱρμοὶ εἰς ς΄. Ἰαὺ δύο κανόνων. Τὰ δ΄ ἰδιόμελα
εἰς ιϛ΄. Καλλιόπα σαγὴν ἐν τῆς ἕξαπτ. Ἰαὺ ς΄ κανόνων. Πνεῦμα.
Κοντάκιον. Εἰς τὴν σύναξιν ὠδὴν δ΄ δύο ἰδιόμελα ἴσα τοῖς ἀνάβροις.
ἄλλο δεῦτερον ἄχραντος ὁδηγοῦσα ἡ χείρεσι τὸ ἁγίο ἐπάνω.
Εἰς τοὺς αἴνους Πάσα πνοὴ. πχος δ΄. Ἀναστᾶσα θεοτόκια πχος δ΄. ὡς χθὲς
νῦν ἀνάβαθρον. Τὴν ἐνδόξου κοιμήσεως. Δόξα πχος πλ β΄. Καὶ
νῦν ἀναβαθμοί. Προσόμοια μεγάλης. ὁδὸς καὶ ἔσχατον εἰδέναι
τοῖς ἀνάβροις. Καὶ ἡ γῆ ἐξέπεσε τὸ Μοναστήριο. Εἰς τὴν σύναξιν
τῶν Ταξιαρχῶν, καὶ τῶν ἐν τῷ ναῷ ὠδὴ γ΄, καὶ ς΄. Θεοτόκος ἐξ
ἡλιοβασιλέως, Ἀνάβροι, ἐδὼ φρουρήσω εἰς ὄμπι. Εὐαγγέλιον κατὰ
Ματθαῖον. Ἐμπόδιον ὁ λαὸς εἰς καῦμεν ἴσα. Κοινωνικὸν Ποιήσατε
καρπὸν δικαιοσύνης. Εἰς τὰ ἀπόστολος παράκλησις τοῖς ἀνάβροις.

Ἐμολύβδευε δὲ ἡ ἑορτὴ αὕτη ἐν τῷ ὄρει, ἄχρι τῆς καὶ τὸ σκοτεινὸς μυστικὸς.
16 Ἡ ἐξ ἑδέσσης μεταμορφὴ τῆς ἀχειροποιήτου μορφῆς τοῦ ποιητοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ. Καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Δομετίου. Οὗ ἀκολουθία ψάλλεται
ἐν τῇ :17: Ἑσπερινὸν τριῳδίον ἀπλοῦν διὰ τὴν ἀγρυπνίαν. Εἰς ὁ κύ
σε ἐκέκραξα ψάλλομεν θεοτόκια τῆς θεοβίου. πχος δ΄: ὡς
μητρὸς ἐν μέσῳ καὶ ἐνώπιον κοιμήσεως. Τὰ εἰσόδια ἅγιος. Καὶ γ΄
τὸ ἁγίο μαρτυρίο. πχος δ΄. Ποίοις ὀφθαλμοῖς. Ἰαὺ ἐν ᾧ μπίπτω.
Δόξα τοῦ ἁγίου Μαρτυρίο πχος πλ β΄. Καὶ νῦν θεοτόκια χαιρόμεθα σοι
Τῆς θεανδρικῆς μορφῆς τὸ ἐκπαγλόμενα, ὁρῶντες θεοδέμνια ἡμῖν
σήμερον, παραλαβεῖν καλαπεφάσμεθα ἐξαγαλλόμενοι. καὶ ἐὼ σε
ψυχῆς καὶ σώματος καρπούμεθα. Θεὸν γὰρ ἀληθῶς θεοκυοῦσι,
ταῖς φθοῆσις καθυμνοῦμεν. ἡ δαιμόνων τὰ ἐξῆς ἐπιβλώσκουσι τῇ αὐτοῦ
χάριτι. καὶ ἐλεημοσύνων ἰλασμοῦ, ἡ σωτηρίου ψυχῶν καρπούμεθα.
παρὰ χειρὸς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ ἔχοντος τὸ μέγα ἡ ἐσχάτου ἔλεος.
Καὶ νῦν Τῆς ἑορτῆς. Εἴσοδος. Προκείμενα τῆς ἡμέρας. Στίχοι
Εἰς τὸν ἔπαινον θεοτόκια τοῦ ἁγίου Μαρτυρίο. πχος δ΄. Ἐθαύμασας
Ἐθαύμασας τοὺς ἀθλητάς σου, ἐπὶ τῇ μορφῇ τοῦ σπηλαίωσεως,
Σπηλαιώσεως, πηγὴν ἰαμάτων, τοῖς προσκυνοῦσι πίστει. αὐτοῦ μεθ΄
ὧν.

16 τοῦ αὐ Γερασίου Φιλοφαγίου ἐν -3-

ἡ ἀνάγκαν ἰκὰ προσβολάς, ἀποδιώκει ἡ σθυμία ψυχῆς, σαειχήν
τοις ὀδξάζοντι, αὐτὸ πλὶ χάεν ἐπὶ ἐνθου, ὅστις νῦ ἀπαφόμε
νοι, χάεν ἀσαενόμεθα. ἡμῖν ἐοίφαιον ὁ θεόσωσιος ἡσυπτόμεθα.
Ἐδείσας ἰῷ ἀνάγκ, πῦ ἐξαοίχησας νίκις. σὺ μορθὴ ἀχφόβεντον.
σεεβὸ ἀεσικόποια, θεῖον ἐπίμαρτον, σήμφυν ὀέων ἐς, σαεα
ἡθέμνον ἡμῖν, καλαπεφόμεθα ἀενόμενοι, πλὶ χάεν ἡ ἐπὶ ἴασιν,
ψυχῆ ὁμὸς κὴ σώμασς, ἡ δαιμόνων ἀμφαλάφης. ἀφ' ἡμεῶν ἐκδίω
κουδς. Τίχος. Ἐσπμεσιώθη ἐφ' ἡμᾶς ὁ θεὸς ἰῷ θεοσώσασα κε.

Μορφῆς σ ἐπίνοσμα, πῦν καθορῶντες θεηλάδεωσε, σχθικῶς ἀνῶα
γόμεσθα, ὁ μεγα μυστήριον, σῆς οἰκονομίας, σαφῶς ἐπόηγθῆτες, ἐκ
θεοπνεύστως ἀλαθῶς, ἀμαφόμεθα ἀφοδικέα, ἡ σώματος θεοῦ
ἡμῶσεν. σαθῶν ἐκ κυηθέας ἐπεφλύσαμεν, σαγίνως ἀενόμενοι, σὸ
τὸ ἐσπέριον ἔλεος. δόξα πτοι. ε'.

Ἐσπκεοθὲν σήμεον, σαρῶν ἡ ἐσπμὸς πεθόμενοι. ἡ ἀγγέλων ὁδήγος
Γαβὼδιν θεοδρέχθη ἐν τῇ ἐλήσῃ ἐκ σταυδείνης μορφῆς ἐκ σωτῆρος.
ἐκ γῆς γὰρ βαρβάρων θεοὶ πλὶ χειροῦνμον ἐσῶμε μελαγέεδς. ὁδὸ
σήφασας νόσμος σεφεώθη. ἡμεῖς δ' ἐν τῇ θεοσῳαύσει αὐτὸ καθαφόμε
θα, ἡ θεὸς ὁ ἀφχήγιος ἐκ τῆς φθικῆς ὄψεως ἐκ σωτῆρος ἀνατρόμεθα.
πλὶ αὐτὸ θεὸς ἡμᾶς σφιαλάβασε ἀνυμνῶδες. ἡ γὰρ ἡμῖν σαρ'
αὐτὸ, ἐόμεγα ἔλεος. Προσόμιον. Τῷ ἀχέσαν νικητῆ.
Εἰς ἐν' ὄρθον Μετὰ πλὶ ἀ ἡχοφωνία κᾶ: χος α'. Τὸν λάφυρον σωτῆ
ρίους βασιλῆ, βασιλέα τῶν ὅλων, θανόντα ἑκὼν καὶ ἐγερθέντα, ἐκ
νεκρῶν, ἐν ἀναπαύσει φανερῶν, τῷ λόγῳ προσφιέσαντα, ἐδοξάσωμεν
πιστοί, ἐν ἀναπαύσεσιν, ἐκ προσώπου ἀθανάτου. Σήμερον σὺν
ὡς σε νέων ἀνέβαν. θεός σὺ κὴ ἀνάπαυσον.

δόξα Τὸ πίθου σφεαροδινήτος.

Τοὺ ἀγεαφόνου νόσου ἀπαλλόμενοι σπέρν., κὴ ὡς ἐν' ἐσπέρᾳ
ἐν' αὐτῷσε, ὁρῶντες ἐκβοῶμεν. μεγέλαβες ἐκ χείρους σου
πάρ. μεγάλωσας ἐκ κρείττονος ἡμῖν, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν σου,
ὁ μιμνήσκων σπορφθημεν τοις ἀγγέλοις. δόξα τῷ ὀλβοδότῃ πατρί,
δόξα τῷ ἐνεργήσαντι ἡμῖν, δόξα, ἰῷ δεσπόσαντι πάντων.

Καὶ νῦν ἡ ἑορτὴ ὁμοίου.

Ὑβρίσας ἰῶν θείων ἀνοσφόλων συνέδριος, παδόντα ἰῷ σῶμα
ἰῷ ἀνιέσθαι Δέσποινα. μεθ' ὧν κὴ τῶν ἀγγέλων οἱ χοροί, ἀ
νύμνουν ἰνὶ μεβάσαν ἰνὶ σὲ, ἀνακεκλόνται ὀλβήμως. σὺ γὰρ
πῆξας ἐν πόθῳ σωρίαν ἡμᾶς, ἐν ἀῆναι σε προσάγομεν φωνῆς

ανήκουν πολύ σημαντικοί σοβαροί δούκες, χαρακτηρίζονται βιομηχανικοί
τόπος. Μέσα τώρα ξέρουν πολύ «καλά» τώρα τώρα τώρα τώρα τώρα
τώρα τώρα τώρα τώρα τώρα τώρα τώρα τώρα

σὺν τῷ κοσμικῷ ἡμῶν, διὰ τοῦ θείου χαρακτῆρος, τῆς θεοειδέος αὐτοῦ θείας ὄψεως. οὐ θεὸς θεούσας βλέπει, ἀξιώμενοι θεοφάσμεν.

3 Ὁ καταβολέως τῆς κτίσεως ἀρχάτης, πλωχῆαι ἐνοδίοι καλοδεξά μενος, καλαστροβίζει θεόδελα. ἡμῖ ἐσημοίλα, αὐτὸ τλεῖ ἄπαρχος ἡμῖ αἰθήσαλα, ἡπ' οωτείαν, χώνιον βῆβι τῷ σπέραγμα αὐτοῦ. μορθῆς ἡμῖ θείας πῖς ἡπ' ἔβλαν, θεειχαιεῖς ἐορβάζουξε νῦν, οὗ εσιόμεθα πῖξαι, φωλομοὶ ἀθανούμενοι.

1 Τὰ δὲ φωβὶς καθαεύβλα δόχα, οἱ χῦκλοι οἱ χῦσαλις, νῖκβ ἐορμόδε ον. οἱ δ' οωλῆεις ἀ'εσόξολοι, κεφιξῆ θεία, ἐξ ἧς ἡ' ἄδλιβε φμῶν ἐσείματα, ἡπκα τῷ πωλμεῖ μεθοξαμείπποε, τῶν ἔμκο διὰ κφῆξῆς θαεγλῆουβα ἐξοδίοις ὠδαῖς σε προσιμέσουλες, ἐσμός Ἰωπῆ Ἰωπφόεου, θεοβίκε ἡ ἔβεοῖ ἡμεῶν. Ἀοξομόμα μεμφῆξ ἡ' ἀ'εσόλνος. ἐξ τλεῖ ἐρηλφρίαν Τνῶπκα. Καὶ εἰλὸ καιόλος, πῆς ἐφοῆς ὠδῆ μία. ἡ τοὶ ἀμῖο Μαν σῆμῖο ὠδῆ ξ'. Ὁ ἀ'πόξολος προὶ Τιμόθεου α'. Τέπνου Τιμόθε, οἱ καμῶς διακονίοωμες. Ἰῆβῖ Ξαββάβῳ σεὸ Ἰωπ φωΐαν. Ἐναγγῆλιον καλέβαπαν. Τῷ κοπιεῖ ἐπίπλω. ἐμῖβδ ἐν' τῷ ομεξῆπεσόδῃ Ἰᾶ ἡμέαεα ἐξ ἀνεξῆῖκτος δ' Ἰπσοῦ. Ἰῆβῖ τῆ ε' πῆς ε' ἑβδομάνδς βλαπᾶ. Κοινωνικοί. Ἑορμικόδς ἐξ'ς καὶ Ὁ. φῶς Ἰῶ θεοσώσοσα κέπε.

Τὸ ἀμο μαρόκρος Λιέωνος. πῆς ἑρόλης ἡ Ἰῶ ἀμό. ιβ.
Τῶν ἁμῶν μαρλίεαν φλέες ἡ βαίες. πῆς ἑρόλε ἡ Ἰῶν ἁμῶν ιγ
Τὸ ἀμό μάρλιρος ἀνδεία δ' βεαξῆάῖο. ὁμοίως ιε
Τὸ ἀμό προφήβα Σαμουῆλ. ὁμοίως. α.

κα. Τῆς ἁγίας μάρκου βάσσης, πρὸ τοῦ ἁγίου θεοδότου θαυδάτ.
κβ. Τῶ ἁγίου μάρκου ἀγαθονίκα. τῆς ἱερωτῆς ἡ τοῦ ἁγίου
κγ. Τῶ ἁγίου μαρκέλλου πρέσβ. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ροσόμοια
τῆς δεσπότης ἤχος δ'. εἰς γλυκὺ εὐμαρόμην. Ψαλμ.

Ἡ ἁγία σοφία ἐχέαντε, καὶ ἡμέρα μεσάσασα, σ'χ ἡμῶν διάσασα ἰωὴν σοδόμ
ἰων, ἀλλ' ἀδιάσασα ἐνωσις, παρθένε χριστὸς, κοπίως γὰρ βίβλα
εἰ, σε κυρίως δξέβαν θεομήτορα, ἐσταφάνωσε διδάσκ. ἐκὶ σὺ κάθου, ἡ
δικαίνοα οἱ πάντων, βροτῶν προσβὰς δεδώκασι.

Κίβωδὸς ἀγιάσματος, τὸ ἐνόσι ἐνοικήσαντος, θεοδόκε ἄχεαντε χεσμαδόσα
κοα, προὶ τὴν ἁγίαν καλάσαντα, ἐκ τῆς μεσαβάτης, ἐν αὐτὸ καὶ
τῶ αὐτῶ, λαμπομένη φαεσέβη, διὸ ἄνθρωπ, ἐνσεβίσης τοῦ σώσε σε
ἐνμνοῦντας, καὶ τὰ θεῖα μεγαλεῖα, ἰῶν σῶν θαυμαίων κηρύττοντας.

Ὡς παιδὸς πολύφωτε, ὁ γόσσα καὶ κύριος, ἐν σκηνῆς δεξάμενος σὲ πα
νάχεαντε, ὡς κιβωτὸν ἁγιάσματος, ἐκὶ σὺ καθυσέδησεν, ἀναμαίων
σεσθαῖς, καὶ ἁγίων σκηνωμάτ, δόξαν ἄφθαρτ. ἐπόφθεας καὶ κυβέρνων
λυλεωθῆναι, δὸς ἐν πόθῳ ἀνυμνοῦντας, δι' μεγαλεῖα σ. ἄχεαντε.

Καὶ τὸ μάρκου γ' δόξα καὶ νῦν. ἦχος δ'. Ὅλε ἐξεσκήνωσας θεὲ πάροδε.
Εἰς τὸν ἑσπ. Προσόμοια. Οἶκος δ' ὀφρεάδα. Ζήτει τὴν ιβ'. Εἰς τὸν ἑσπ.
τῶν ᾱγίων ὁμοῦ καὶ τῆς ιβ'. προσόμοια τὸν ἑσπ. τοῦ ἑσπ. τῶν ᾱγίων.

Τῶ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἐνλυχὸς καθηλῶ τὸ ἁγίου ἰωάννου τὸ θεολόγο. εἶτα
εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα μεσέφρα ἦχος πλ. β'. Οἱ ἐν ἀβύσσοις:

Ζωὴν πρὸς αἴδου, ἡ ἐν ἰωὴ λειτουργὰ, μελέγξ παρέχοσα, τοῖς ἐσχάτοις
Ἀμὴν ἔλεος ἡ παναμόμωμος, θεοδόκος σήμερον, καὶ ἡ κλίσις πᾶσα, νῦν σωτ
Ἰωσὴ εὐαγγέλε, ἀγγέλων σύσημα, νῦν ὡς ἐκκλησία συγχάρεσα,
προεστήκασιν ἑορδοι, νόμου ἐνεδωκίας, ἐν ἀσφαλεῖ, ὁ μόνος δὲ ἐκ
τος, ὑμνεῖ ἡ τῶν παίδων ἐκκλησία, σὺν ἐκείνῳ καθεσκήνωσε, παν
λων ὡς ἀναβόησαν.

Νεφέλας ὀχούμενος, οἱ θεηγόροι ἐπόπται, ἐκ τῆς γῆς καθεγήθεσα, ὅτε
σαν ἀσώματοι οἱ ἀθούσιοι, καθηνῶ ἐκὶ σὺ βάθρου, τῆς μεγάλ. κυρί.
καὶ ἁγίων ὅλως κοίμησιν, καὶ προσφορμιτήρια, σήμερα θροσσίσα καὶ
ἄϊσαν, ὑπόδικαν ἀσεργάσαδε, παύλῳ ὡς ἐκκόσῃ ἐκ κυρίου, καὶ σὺν
ἀπαύλων, θεοσεβίων ἡ σκέπη κεκλεκαὶ. ἐκὶ σὺ τῆς θείαν ἀμεα
χον, ὅλως χεσμαδόσαν.

Φαιδρῶς ἑορτάσωμεν, ἐν ᾗ τὴν κοιμήσιν, τῆς παύλου ἐνδείκνυται,
κηδεμόνων προσάγουσιν παύλῳ ὕμνους, καὶ ᾠδαὶ ἀπάντες, δῶτε σὺ
λως θεία, ἄσμ' ἐν ᾗ παύλῳ πρέσουσα, σὺν ᾗ ἐβραΐδες, καὶ ἀγγέλοις ὅλως

(α') ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς παναχίας τοῦ πυρσοῦ, τὰ μαρτύρια, ἤτοι τὰ ἐγκώμια τῶν ἁγίων

ἀθόλωθι, ἀμαρτίας καθαιρέθητι, καὶ ἀκουσθήτω οἱς ᾄδεις, ἵνα καὶ μεθ' ἡμῶν ἀσωμάτως δοξάσωμεν. Δόξα ἡ καὶ ὁ αὐτός. Ὁ τὴν ἀβύσσους ἐν τῇ σοφίᾳ θεμελιώσας καὶ τὸν οὐρανὸν προσόμοια ἤχος α'. Τῶν θείων μαγγάνων ἀθετηθείσης, μονὰς ἐν θεότητος καὶ καθαιρεῖται, καὶ θεὸς ἄπιστος ἐξ ἐθνῶν, ἐκ τῶν ἀδοκήτων ἡ ἐν ἔθνεσι χαρμονή, ἐν θεῷ δόξῃ καὶ ἐν ἔθνεσι ἐλπίς. Ζωὴν τὴν ἄνω σοφῶς ἐκλιπόντες καὶ ἡδονὰς, στρογγύλῳ κόσμῳ, παρὸν καὶ, ἐκ τῶν ἀδοκήτων ὁδηγοῦ ἡμᾶς ἐν τῇ σοφίᾳ, ὅθεν σοι ἔφασκε ἔλιπον τὸν ἔρωτα προσόμοια ἦχος πλ δ'. Ὡς τὸ παλαιὸν θαύματος. Ὡς τὸ παλαιὸν θαύματος, ἐν τοῖς ἔθνεσι ἐν σαρκὶ, ἀποστολικῶς κηρύσσοντα. Ἡ παρθένος μείνασα, ἐκβοᾷ σοι πρὸς ἐμὲ μεθίστασθαι, ἐκ τῶν ἀδοκήτων ἐκ τῶν ἐθνῶν μετανάστασιν. Ὅθεν συλλήψῃ, ἐκ πηγῆς ἀπίστου ἐκ θεοῦ ἄπιστον ἐξ ἐθνῶν. Δόξα καὶ νῦν ὁ αὐτός. Ἔπεσον ἐκ τῶν αὐθάδων λόγων. Εἰς τὸν ὄρθρον καθίσματα τῆς ἑορτῆς. ὁ καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ ἡ ἀγία. Εἰς τὸν ἦχον ὡσαύτως. Τετράμηνος αὐξήσας χρόνος. Ἦχος πλ δ'. Ἡ ἐπάνοδος τοῦ ἁγίου ἀποστόλου βαρθολομαίου, ἡ μνήμη ἀφ' ἧς πέμπτῃ τοῦ. Εἰς τὸν Κύριε ἐκέκραξα προσόμοια τοῦ βαρθολομαίου γ'. ἡ δὲ πέμπτῃ τοῦ δόξα τοῦ ἀποστόλου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Δόξα τῶ ἁποστόλω, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς τοῦ αὐτοῦ ἦχος. Προσόμοια
Ἀπόστολοι ἄγιοι. Καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς
ἢ τῶν ἁγίων. Εἰς τὴν ᾠδὴν θεοτοκία τῶ ἁποστόλω. Δόξα αὐτοῦ.
Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν αἶνον θεοτοκία τῆς ἑορτῆς εἰπὼν θέτο
τον εἰς τὴν ἡσυχαστήριαν Ὁ ἁποστόλος Πρὸς Τίτον. Παῦλος δοῦλος θεοῦ δὲ
ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ. Ἐναγγέλιον κατὰ μέρος
θος. Ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Καὶτὰ Εἰς ἑσπερινὸν τὴν μὴν.
κδ Τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀθηναγόρα ἡγεμόνος καὶ Θεοκλείας. Εἰς τὸν κύριε ἐκέκραξα.
μεθ' ἑτέρας τῆς θεοβίου γ' ἦχος β'. Ὅλε συνεζύγησαν νεκροί.
Δόξα καθ' ἑσπέρας ἱερεῖς, παῖδες μεθ' ὕδατος ἢ κεραμβάζει, τῆς δὲ κεφα
λῆς, κοίμησον ἡμᾶς τὰ πολυύμνητον, ἀδόμητε γὰρ μεθέξεις,
πενταὶς δὲ ἄνυδρος, δόξη καθικέτις τὴ συναυλίζεις, κάλλος καθορᾶσα τὸ
θεῖον, χαῖρε πηγάζουσα ἔλεα, τοῖς θέλουσι πεφεύγασι τὰ μύρια αὐτῆς.
Σῆμερον ἁποστόλων χορεῖ, θείων κηρύκων φαιδρύνεται, ἐπὶ τῶν ἑορτάζων
τῆς γῆς. Δίκαιοι συνήχθησαν εἰς τὸ ἱστάζειν. τὸ σεβάσμιον θεοῦ
χοροῦ, ἀκήρατον σῶμα, ὅθεν καὶ θεαθέντα τὰ ὑπερκόσμια, κηρύτ-
τουσι κτίσεως κτίσται, ὑμνοῦσι ἐμφιλοδόξως χάριν, νέα κτίσεως ἁ ἀπάρτας.
Παῦλα ἀναλάμψασα λάσα, παῖδα ἀνέφηνεν ὄλως, φωτὸς μιμητὴ
ἐσα. σὺ γὰρ ἐχθρεμάθους ἐκ πλάνης, θεοῦ ἐλαμπρύνθης, ἐλάμ-
πρυνας κόσμον, παῖδα ἀνάπαυσας σεαυτῆ κοιμήσεως. Ὅθεν μακαρίζε
σε γλῶσσα, πᾶσα γενεὰ τὴν ἀνδρείαν, καὶ ἡμεῖς δεόμεθα σου
κοίμησον. Καὶ τῶν ἁγίων γ'. Δόξα τῶν ἁγίων. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.
Εἰς τὸν αἶνον Προσόμοια τῶν ἁγίων ἡ δόξα. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.
Προσόμοιον ἦχος γ'. Ἀναφέρεν ὄλβια ἡμῖν. ἡ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν ὄρ
θρον ἀναγινώσκεται ὁ βίος τοῦ ὁσίου Ἰωάσαφ βασιλέως Ἰνδίας. Τῆς
δὲ ἀκολουθίαι αὐτοῦ οἱ βασιλικοὶ ἡμῶν. ἐπαίνοσαν πανηγυρικὸν
σαν μετὰ τῶν ἁγίων ὅμοῦ. Εἰς τὸ ᾠδὴ ἡ γ' θεοτοκία τῶν ἁγίων
Δόξα τῶν ἁγίων. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς τοῦ αὐτοῦ ἦχος. Εἰς τὸν αἶνον Προσό
μοια τῆς ἑορτῆς. εἰπὼν μετάφρασον. Ὅλος δὲ εὐφραίνεται.
κς Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος. Τῆς αὐτῆς ἡμέρας σημαίνεται καὶ ἡ
ἀκολουθία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μωϋσέως, διὰ τὸ ἀδιάλειπτος εἶ
ναι τὴν κή. Εἰς τὸν Κύριε ἐκέκραξα προσόμοια τοῦ ὁσίου Ποιμένος γ'.
καὶ τοῦ Μωϋσέως γ'. Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν αἶνον τῆς ἑορτῆς
Ὅλος δὲ εὐφραίνεται. κλῖνον ἐπήκοον. Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν
ἁγίων. Εἰς τὸν αἶνον ἦχος δ'. Τῆς ἑορτῆς ἀναβάσεις.
κζ Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μωϋσέως τοῦ Ἀθηνίου. Εἰς τὸν κύριε ἐκέκραξα τῆς ἡμέρας

ἀδε

31. Ἀνθρούσου 7
Λουδία Ἰων Τρωικ
Συνεισ. Φωτιν. τῆς Ἰησ
ἡ πολλοῦ Ἐξηρτ

ἀποδίδωσ ἡ ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς θεοτόκου, καὶ γράφεται ἡ ἀκολουθ
θὰ πᾶσα τῆς ἑορτῆς εἰς τὸν ἑσπερινὸν, ὄρθρου, καὶ λειτουργίαν.

29 Ἡ ἀποτομὴ τῆς χειρὸς κυρίας τῆς ἁγίας ἐνδόξου προφήτου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ἐν τῷ Μικρῷ ἑσπερινῷ ἱστόμενον εἰς τὰς ΙΔ΄

Προσόμοια ἦχος α΄.

Τῶν θείων δαπεδικῶν

Τὸν βαπτιστὴν τοῦ σωτῆρος εἰκόνι καὶ προφήτην, δούλης συμφώνως πάντες, Ἰωάννην ἀξίως, γεμίσωμεν τῶν ὕμνων, ὡς ἔστιν ἀπαίλαν τῶν περάτων, καὶ ὡς ἀληθῶς τιμῶντες καὶ ἐνδόξως, τὴν φοινικῆς αἰτιολογίας χάριν. δίς.

Ἡρώδης ἄφρων ἐπέθετο, τῷ κεφαλῇ ἀφειδῶς, οὐδὲ τὸ ἅγιον παῖδα, ὃν ἐπαίνου ἔφριττεν, ἐν ᾅδου μαρτύρων γεμίσων θεῶν, τῷ χειρὶ σε δοξάσαντος, ὦ Ἰωάννη θεοπρεπέστερε ὡς ἔμψυχε. Βαπτιστὴν αἰτούμενε μόνον.

Πάναγνε φέρουσα τὸ κάρα τοῦ ἀνόμου, ἀπόχρη ἡ ὠδή, ἐν ἐμοὶ παρῆσθα, παρέσχεθ παμμάκαρ, τὸ δεῖπνα φοινικοῦ, καὶ παράδοξον ἄκουσμα. ἀλλ' ἡ χειρὸς ἐπιμηκὴς χαρμονικῶς, ἐορτάζει σε τοῖς ἄδουσι. Δόξα ἦχος πλ δ΄:

Πρόδρομε τοῦ σωτῆρος, ἐν καρδίᾳ φόνῳ δέδυσαι ὁ τοῦ ἡρώδου, σὲ βύθιος ἀμηθείας ὑπέστρεψε, ἀλλ' ὅλος τρισμάκαρ ὁ φερωνύμος χαρᾶς, καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ τὸ ἐκ σαρκὸς φέγγος, καλῶς ἐκδέδωκε. ὅθεν ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς κύριον, Ἰωάννη παρέπεμψε. πρόσεχε τῶν ἀπαίλαν μεσίσαι (α) καὶ πόθῳ ἐπιστρέψαι τοῖς ἀνυμνοῦσί σε μετὰ πόθου. Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι.

Εἰς τὸν ΙΔ΄ στίχον Προσόμοια ἦχος β΄. Οἶκος τὸ ὀφειλόμενον.

Ἡ ἐν γυναιξὶν ἀνάστατος, γυναικῶν ὠδῖνας μέλλεις, ὡς βιάσασθαι Ἰωάννη, προφῆτα κύριε Πρόδρομε.

Ὦ θέαμα φοβερόν, ἡ κάρα τοῦ προφήτα. ἡ παίσεως ἀμοιβὴν ὑπὸ χειρῶν ἀσεβῶν, ἐν πίναξι φέρεται.

Στίχος, Τίμιος ἐνώπιον κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Μακαρίζει σε βασιλεὺς, ἡμῖν δὲ τοῖς πόθῳ, ἐορτάζουσι πόθῳ, ἐν ὕμνοις σε γεραίρει. Δόξα τοῦ ὁμοίου.

Μήτηρ ἐπ' ἐσχάτων, τὸ θεῖον Ἰωάννου, καὶ βασιλεῖ σὺν πόθῳ, δεόμεθα ὑμνοῦντες, τελευτὴ ἐπὶ τέρμασιν. Καὶ νῦν Θ

(α) πρόσθες ὑπὲρ ἡμῶν πίστει)
ἐν πόθῳ.

μὴ χειμασθῶν, ἤγουν κὰ προσευξάμενα, ἀπὸ οὗ ἵνα προφθάσωμεν τὴν
σωθῆναι τὸν ἡμῶν, ὑπὲρ σύμπαντων δηλονότι.
= Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, ψάλλομεν τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἰδιόμελα πλ δ. Δοξαστὰς αὐτῶν· δόξα τὸ α. Καὶ νῦν
Τὴν μὴ μακαρίσωσε· ἔτους· Προκειμένου κὰ τὰ ἀναγνώσματα· Εἰς τὸν
αἶνον ἰδ γ: α: κὰ ἔξεα ἰδιόμελα πλ δ. Ἑωθινὸν ἀδόμενον· Τὸν σὸν
σῶσε ἡ μάρτυς· Τὸν προφήτην ἡ βασιλεῖ (αὐτὰ ἀπιστῶν ἐγκαταλιμπάνει
τὴν δοξολογίαν ἡς τὸν χριστὸν τὸ ἐκέκρ) Δόξα πλ α. Τῆς ἀνάστασεως
ζωῆς· κὰ νῦν θεοτοκίον ἀπ ανάβασις ὀκτ· Εἰς τὸν ἔκτον ἰδιόμελα τῆς
ἁγίας Μελέτης· δόξα πλ δ. Πρόοδος τὸ σωτῆρος· κὰ νῦν ἀνάμεσον
παρθένε· Εἰς τὴν ἀδόμενον ἐπὶ ἄρλω Τροσάθιον πλ δ Μονῆς ὁσιομ
ου μεθ' ἑτέρων ἐγκωμίων ἐς κὰ ὁ θεὸς ὁ κύριε παρθένε· Ἀνάμεσον εἰς τὸν
κὰν δημοσίοις· Εἰς τὸν ὄρθρον καθίσματα κὰ ἀνάγνωσις τῆς βίου ἐμπύρου
Ὁσιομύρου· Ἐκ τῆς ἑορτῆς, Ἰδὼν ἐμπύρευτα φυγαδεύων, ἐκ πυγμῆς εἰ
τὴν εὐθεῖαν κάθοδος ἐ ἀνάγνωσις· Οἱ ἀναβαθμοὶ Προκειμένου Τῦμος
ἐπαύσω κὰ· Εὐαγγελίου κατὰ Ματθαῖον· Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤλθοσαν
πρὸς ὀλίγον ὁ Ἰησοῦς Ἰδόμενοι Προχείρου ἐ καθίσματα· Κανόνες δ τῆς θεοτόκου
προφήτα δύο· ὁ σειρὸς μετὰ τὸν ἑξαπτ' κὶς π· ἐ ὁ β' εἰς ξ'·
ὁμοίως α: /α δοξαστικὸν· ὁ δ' β' ἀνοίξω κοπῆς· Καθυβαίνα Σταυρόν σε
εἰπεῖν· Εἰ μὴ ἐν κυριακῇ ὁ ἀναστάσιμος κανὼν ᾠδαῖς· ἐ ὁ τῆς θεοτ
Εἰς δὲ αἶνος Πᾶσα πνοὴ πλ δ· θεοτοκία Ἰδοὺ παρθένος ἐν
γαστρὶ· Ὥρας κεφάλαια· Δόξα πλ β· Πάμμακαρ κεφαλὰς ἐ
κλῆ· Κὰ νῦν θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμωμος· Δοξολογία μεγάλη ἐ ἀπόλυσις·
Διάδοχη ἐ ἅγιος ἐμοὶ τοῖς ἀδελφοῖς· Εἰς τὴν ἡσυχαρίαν τυπικὰ· κὰ
εἰ τὸ κανόνος φωτὸς ἐ τ· Ὁ ἀδόξαστος, Πεπόηκε ἐν ἀβύσσῳ ἐν
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς εἶπεν ὁ Ἰωάννης ἐν δεήσει· Ἑνὰς
γένος καὶ μάρτυς· Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤλθοσαν πρὸς ὀλίγον ὁ Ἰησοῦς·
Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον· Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀποστολικὰ τοῖς ἀδελφοῖς·
30 Τῷ παντάρχῃ ἀληθῶς, Ἰωάννου, ἐ Παύλῳ τῷ νεῷ· Εἰς ἐν
ἐκέκραξα τὸ προσόμοιον γ· Καὶ νῦν ἄρτι γ· δόξα τὸ προσόμοιον, ἐ
νῦν θεοτ· Εἰς ἐν ἔχει τῆς πηγῆς· δόξα τὸ προσόμοιον· ἐ νῦν θεοτ·
Τροσάθιον τὸ προσόμοιον· ἐ ὡσεὶ ἄρτι, Ὁδοὺς ὡσεὶ παλέων· Εἰς ἐν ὄρθ
ου Ὅσιοι τῆς πηγῆς, τὸ προσόμοιον, καὶ νῦν ἄρτι· Εἰς ἐν ἔχει
τῆς πηγῆς· δόξα τὸ προσόμοιον, ἐ νῦν θεοτ· ἐ εἰ χαίρουσα·
31 Ἡ μαλίστου τῆς ἁγίας Ἰωάννης ἐπὶ ὑποταγῆς στιχῶν· Ἑσπερίας·

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Προσόμοια ἦχος δ. εἰς τ' δόξα καὶ νῦν ἦχος β. Ἐξ
Ὡς πρέσβυν ὑπεδέξατο.

Δεῦτε λαοὶ πάντες χαίρει ἰάσεως, εἰ Χριστὸς [παράδεισον ἤνοιξε
παύσας θρῆνος, Ζωὴν ἡμῖν θεοδίδωσι. καὶ γὰρ ἀρρώστους θείᾳ δυνάμει
σαν νόσων ἐλύτρωσατο. ὅθεν πᾶσι βοήσωμεν αὐτῷ ὁ σώσας.

Ὡς θαυμαστὸν ὑπάρχει καὶ χαρίτοβρυτος, ἡ ἀνέκφραστος μεγαλειότης
μά, ἀγεράσθητε ἰατῆλιν μαρμαρυγαί, εἰ αὐτὴ γὰρ ἀνέστησε, τὸν
ποιητὴν τῶν ἁπάντων, καὶ ἐξ αὐτοῦ; θείαν χάριν εὐλαβούμεθα.

Ἀρρώστους σὰρξ βλαστάνει ἀγαγὰς ἰάσεων, ἡ παύσασα ζωὴν, δεῦτε
πάντα θεοδίκα, πίν εἴδωκας ἰοῖς δόξοις σε θανάτου, ἐλεήσασα
ἀφαίρεσα. σὺ γὰρ κεκήρυκας πάντες μεγάλ θεοῦ, θεοφάνειαν αὐτὸ
παίχνυν.

δόξα καὶ νῦν ἦχος πλ. α.

Δεῦτε φιλόρθρων ἀσμάτων, ἄρμασι πίστεως καλλιτεύσωμεν, τὴν
καθαίρουσι τῆς ἀνόμου Ζωῆς μιλεῖς τὸ θεῖον ἡμῶν. καὶ θεοῦ αὐ
τὸν ἐνδοξάσωμεν. χάρις σπεῖ θεαίνος, καὶ ἴασις πολύμορφος, ἔλεος δ'
πολλαῖς χαίνει καθαιρεσίοις. χάρις δόξου χειροκρίτας δ' πίστει
τῶν θεάνων ὑμνολόγων πρεσβεύσασαν. χάρις ὀρθοδόξη χειροῦ
ἔλκει τῆς τοῦ Δαβὶδ θυγατρός, ἀπ' ἧς δὲ πολὺ δόξιαθ εὐφροσύνης. χά
ρις φαεσφόρου ἀθλοφόρου παμφαείσας, ἐν ᾗ δὲ δόξαι δεῦκοιθ
ἐλάσεσθε. καὶ δ' παρθενικοὶ αὐτῆς σῶμα φωτεύσασα. χάρις
Ἰωὴν πλουμόρφως, καὶ δι' πολὺ ἤλθαι ἐν γαστρὶ αὐτῆς τὸν χαρδίαν σε
εἰσώσασα. καὶ ἰαμάτων χάριν ἐξαλλίσασα, πίν ἡ σωτῆρις ἀρρώστους.
τοὺς πίστεως φωτιζομένους σε. σὺ πᾶσι βρεβοῦσα ἡ μεῖζα ἔλεος.

Προπαίσιον ἦχος δ: Θεοδίκα ἀνυπαρδοτε ἐκ παρθένου τεκοῦσα,
Ἐξ ἧς δι' ὀρθοῦ μεθ' ἡμῶν ἡ ἐνσάρκωσις χάθορα. χρς γ. Τὴν ἀρχὴν ὑμῶν.
Ἀνωφελῆς τῆς Παρθενίας σε, τὸν ὠφελοῦσα, λόγον εἰσάσασα,
καὶ Ἰωὴν ἐκ Θεοῦ, ἀφθάρτως ἐκτεκοῦσα. πίν ὡς ὄγδοον ἄσωμεν.
τὴν σὴν ποίμνην δεδώκοτος, σκέπειν καὶ βοηθεῖν, καὶ σωτὴν ἁπάν
μαθος. ἧς σόφῳ τῇ καθάπτων πάθει. σὺν παρθενίᾳ ἐορτάζο
μεν δίς. Μεθ' ἡν ὁ ἑξάψαλμος. κα: ἦχος γ. Θείας αἴγιος.

Πόκον ἄρδην, καὶ παρθενίαν, μὴν ἔζησας ἀσφαλῶς. σκεπάζου
σὺ-τὴν σὴν ποίμνην δεδώκοτος, ἀπαυδὸς ἀφθόνως ἄρδην, ἣν
σεβασμίαν Ἰωὴν ποιμαίνεις, ἐκ θεοῦ ἐνδρόμενον, ἀ' ἧς ἐπόθου ἡμᾶς
σώσομεν, οἱ δόξιοι σεμνὸ μεγάλ ἔλεος. Ὅτι· οἰκτιρμῶν

δύο. ἀπρῶδες μεσαίων ἑρμέων στὶς ἡ. ἢ ὁ δεύτερος στὶς ζ. Καθαθασία ἀνοίξω τὸ τρίσαγιον· παξασχημάτια. Εἰς δὲ ἡμῖν ἱερῶμεν ζήλος δ'. Πάσα πνοὴ αἶνος δ'. ὡς γενέσθαι εὐμαρῶμεν. Εἰς ὑποτρίμενον γρέοντον. Δόξα καὶ νῦν ἦχος β'. Φρόνα καθάρσεως ἐς καὶ νῦν δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν πανυμνητὸν τυθέσια· καὶ σὺν ἁγίων κανόνων ὠδὴ γ' καὶ ζ'. Ὁ ἀπόστολος πρὸς ἑβραίους.

Ἀδελφοί, σὺν τὴ πεύτη σύντη ὁλοκαύτωμα τὰ ἀγαθύλια. Εὐαγγέλιον κατὰ ἰωάννην. Ἀναστᾶσα Μαριὰμ

Κοινωνικὸν Ποιήσεις φωτεινὸν πάντας.

Περὶ τῶν αἰτήσεων τῶν ἐκτενῶν τοῦ ἑσπερινοῦ

Σημείωσον ὅτι πᾶσαν κυριακήν, ἢ δεσποτικὴν ἑορτήν, καὶ θεομητορικὴν, προεόρτια, ἢ μετέορτα αὐτῶν, ἢ εἰς μνήμας ἁγίων ἑορταζομένων. ὁμοίως ἢ ὅτε ἔχει ὁ ἅγιος καθίσματα, εἰ ἢ μὴ ἔχει πολυέλεον, μίαν μόνην αἴτησιν εἰς κάθε κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου· ὁμοίως ἢ μετὰ τὸν πολυέλεον, ἢ μετὰ τὸν ἄμωμον ὅτε δὲ ἑπτὰ καθίσματα καλοῦνται τὰ Παρακλητικὰ τῆς ὁμοίως ἢ τοῦ Τριῳδίου τὴ ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς, ἢ παρ' ὅλην τὴν μεγάλην Τεσσαρακοστὴ, ἁπλᾶς μόνον τὰ καθίσματα ψαλοῦνται μετὰ τῶν ἴδιων αὐτῶν: Γίνεται μὴ τῷ δημοσίῳ ἐλέγξῃς ἐπιβλεπόν ἐδ' ἐμὲ ἢ ἐλεήσουσί με. Εἰς δὲ τὸ Μακάριοι θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. Τὴ δὲ ἑλαφρὰ ἢ ἐσπερινὸ κλῆ· Ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν. Ὅτε θεὸς ἐξαποστείλῃ ἢ μόνον ἐξαποστειλάριον σωτήριον. Τὴ Θεῶν αἰνετὸν τῶν. Ὁποῖον ἐὰν ἐγγίσῃ αὐτὸ πανήμερον. Τὴ γ' ἐν τῷ ὄρει. Ἐνφρανθήσεται δίκαιος ἐν κυρίῳ. Τὴ ε' ἐν τῷ πάσαι τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με. Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ. Τὴ ζ' ἐν τῷ Σαββάτῳ. Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ. Καὶ τὸ μεσονυκτικὸν αὐτῶν.

Ἀπὸ τῆς β' τῆς θωμᾶ, ἄχει τῆς θεί τῆς τῆ ἁγίᾳ. Εἰς μεσ' ἡν ἀ ἑσπερινὸν ἅγιος ἀναστήσῃ, ἀπὸ τὸ ἁγίου ψάλλει καθίσματα καλαυνιὰ τῆς ὀρθρινῆς. Εἰς δὲ τὴν β' ἑσπερινὸν ἅγιος ἀναστήσῃ, ἀπὸ τὸ ἁγίου ψάλλει καθίσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἀρχὴ οὐν θεῷ δόξ τύπου τοῦ Τελῳδίου, καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου· ἑβδομὰς προφωνήσιμος.
Τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας. Ἐν ᾧ μικρῷ ἑσπερινῷ ἁ συνάξ.
Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ νῦν ἡ ἀγρυπνία· δὸ ἀ κάθισμα· εἰς δὸ κύριε ἐκέ
κραξα ἀνάστασιμα δὸ ἦχ ἐπλ· καὶ δὸ θεοτ· ἰδιόμελα β δοξολογία
τὸ α· δόξα ἦχος πλ δ· Παντοκεάλορ νιέτε· καὶ νῦν θεοτ· δὸ α δὸ ἦχ·
Εἰς τὴν ὄρθρον τὸ ἁγὸ ἅπτ μοτ· εἰς δὲ εἶχον ἁ ἀνάστασιμα· δόξα
ἦχος πλ α· Ἐκβαλεμένων ἰωὴ ὀφθαλμῶν μου· καὶ νῦν Ἅγιος κὴ πύλη
τὸ θεοτ· παρθένε ἁγνή· ἀναγνώσεις εἰς τὸν πεντηκοστάριον· εἰς δὲ
θεοτ νιέτος Τροπαίοις· τὸ ἀναστάσιμον δὶς κὴ νῦν θεοτ· εἶτα δὲ ἅγιος
ἁγιος ἐορταζόμενος δόξα καὶ ἁγιο· Καθίσματα ἀναστάσιμα· Ὁ ἀμώμους
Τὰ ἰδιόμελα· Εὐαγγελίου ἑωθινοῦ· δόξα ἦχος πλ δ· Τοὺς μεσιτὰς
ους αἰνετοὺς πύλας ἰησοῦ· καὶ νῦν Τῆς σωτηρίας αἰνετοὺς
ἰδίβητ θεοτ· Ἐξεπορεύετο ὁ θεός· Ἰδιόμελον ἦχος πλ β· Τὰ πλήθη
τῶν στεφανωμένων σου· Ἀναγνώσεις εἰς δὲ Δαμασκηνοῦ·
Ὀκτωὴ ἀνάστασιμος δ· ξαυτοανάστασιμος β· Τῆς στιχίρ β· καὶ δὸ ἰδιο
μέλ ἡ· Καταβασία ἰωὴ εἱρμοὶ δὸ ἰησοῦ· Ὡς ἐν πόσει ἐσχίσας·
Μελῳδία γ· ᾠδὴ· κοντάκιον Τῆς ὑπερμάχῳ καὶ ἀπόλυσις· εἰς τὴν ἔρημ
νίαν δὸ χειροτόνησ· ἀφ' ἑκτὴς κοντάκιον δὸ ἰησοῦ· Ἅγιος κὺ ὁ
θεὸς ἡμῶν· Ἐξαποστιλάριον ἀναστάσιμον· καὶ δὸ Τριῳδίου εἰς τὸν ἅγιον πα
σα πνοὴ ἀνάστασιμα ε· καὶ δὸ ἰησοῦ ἰδιόμελα γ· δόξα ἦχος πλ δ·
Τῆς ἐξ ἔργων κακίστη· καὶ νῦν Ὑπεραγία Δέσποινα· Δοξολογία μεγάλη·
Εἰς τὴν ὄρθρον τὸ ἑωθινὸν ἰδιόμελον· πρὸ ὥρας καὶ ἀπόλυσις· πρωϊ
νὸς τὸ τροπάριον· Καὶ δ' ἰσοστάσιον αὐτῶ Ὀρθοδοξίας ὁδηγὲ· καὶ ἅγια ἁγίων·
Εἰς τὴν λειτουργίαν Τυπικά· Οἱ μακαρισμοὶ δὸ ἦχ· δ· Καὶ δὸ Τριῳδίου
ᾠδὴ γ καὶ ς· Ὁ ἀπόστολος Πρὸς Τιμόθεον β· Κύριον Τιμόθεε, σα
ἐκκλησιαστικὸς τὴ διδασκαλία· Εὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν· Ἀνέβη
σαν δὸ ἀνάβασιν εἰς δ' ἱερὸν· Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε δὶ ναῶν·
Χειρουργήσας δ' ἐν ἁγίᾳ τῇ ἑβδομάδι πολλὰ καὶ θαυμάσια ἀφρόν
οι δὲ ἐκ βοηθείαν αὐτῷ ἔσχον δ' ἀφθαρσίαν· ἡμεῖς δὲ ἀναλεσόν
αὐτὸν, ὑμνήσωμεν καθυκάσης νεκρὸν γ' ᾠδ· ἀναλεσόντες δ' ἐπιφανίου

Τῇ Κυριακῇ τοῦ ἀσώτου. Τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας κὶ τῷ μεσονυκτίῳ ἑστιῶνται τὰ συνήθη. Ἐγκὶ τὴ ἀγρυπνία, χρυσῆς τριχολογίας· εἰς ὄκτὼ ἑκάστου ἑξαπτέρυγα ε· Καὶ τὸ ἀσώτου δόξομεν δύο ἀναστάσιμα ἀπὸ· Δόξα ἦχος β· Ὑπακοαὶ ἀγαθαὶ· Καὶ νῦν θεοτ τὸ ἦχ· Εἴσοδος προκείμενον· Εἰς μνήμην τῆ ἁγίᾳ τῆς μυρο εἰς δὲ ἦχον τὰ ἀναστάσιμα· δόξα ἦχος πλ β· Τῆς παλαιᾶς διαθήκης· εἰς τὴν πρόθεσιν ἄρτων τῇ ἁγίᾳ μυρο εἰς δὲ ἦχον τὰ ἀναστάσιμα· δόξα ἦχος πλ β· Τῆς παλαιᾶς διαθήκης· εἰς τὴν πρόθεσιν ἄρτων τῇ ἁγίᾳ μυροφόρῳ· Ἐκ τῆς καινῆς διαθήκης· ἀπόστολος· Ἀναγνωσθήσεται τὸ εὐαγγέλιον τοῦ ἀσώτου· Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν κύριον·

Ἰδιόμελον τῆς ἀκολουθίας τοῦ παγχαρίτου ἁγίου τῷ σαββάτῳ ἡ τῇ κυριακῇ τῆς ἀποκρέω· χαίροις εὐλαβείας ἀσυλλήπτως· εἰρμὸς ἦχος μεγάλος ἁγία μυρο· τροπάριον δὲ εὐαγγελικὸν τοῦ ἀσώτου, καὶ τὸ τελευταῖον ἀναστάσιμον· Καὶ νῦν θεοτ· Ἐξαποστειλάριον ἀναστάσιμον· Καὶ τὸ ἰδιόμελον· Εἰς τὸν αἶνον ἀναστάσιμα ε· Καὶ τὸ ἀσώτου γ· χαίροις ἀπροσμάχητε· Ἐξομολογήσομαί σοι κύ· Δόξα ἦχος πλ β· Παῦσαι ἀγάθε· Καὶ νῦν θεοτόκε· Προσομοιάζομεν· Δοξολογία μεγάλη· ἡ ἀπόλυσις· Τὸ ἑωθινὸν ἰδιόμελον· ἡ ἀναστάσεως πύλας ἀνεῳγμένας βλέπουσα ἡ τῶν ἀπελπισμένων ἐλπίς· Καὶ ὁ ἀναστάσιμος Σταυροανάστασιμος τῆς θεοτόκου, καὶ τὸ τελευταῖον εἰς τ· Καλλιβασία Στυλιανοῦ βάρος δὲ ἑωθινὸν· Ἐξαποστειλάριον ἀναστάσιμον Καὶ τὸ ἰδιόμελον· Εἰς τὸν αἶνον ἀναστάσιμα ε· Καὶ τὸ ἀσώτου γ· χαίροις ἀπροσμάχητε· Ἐξομολογήσομαί σοι κύ· Δόξα ἦχος πλ β· Παῦσαι ἀγάθε· Καὶ νῦν θεοτόκε· Προσομοιάζομεν· Δοξολογία μεγάλη· ἡ ἀπόλυσις· Τὸ ἑωθινὸν ἰδιόμελον· ἡ ἀναστάσεως πύλας ἀνεῳγμένας βλέπουσα ἡ τῶν ἀπελπισμένων ἐλπίς· Καὶ ὁ ἀναστάσιμος Σταυροανάστασιμος τῆς θεοτόκου, καὶ τὸ τελευταῖον εἰς τ· Καλλιβασία Στυλιανοῦ βάρος δὲ ἑωθινὸν·

Τῷ σαββάτῳ τῶν ψυχῶν· Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας Μεγάλην τριχολογίαν ἐπὶ τῷ· Εἰς ὄκτὼ ἑκάστου ἑξαπτέρυγα, χαίροις μαρμαρικὰ δὲ ἦχο γ· Καὶ δὸ λεπτὸ δὲ ἦχος πλ δ· Οὐκ ἔστι ἅγιος· Τῶν ἀδ ἀγώνος σπέρεσι· Δόξα ἦχος πλ δ· Θεοπάτορες ἡ ὁδηγὸς· Καὶ νῦν θεοτ τὸ ἀ δὸ ἦχο· Ἀπὸ δὲ προκειμένου ἀπόστολος· Στίχος Μακάριοι οἱ ἐξηρέξω· Καὶ τὸ γνησιώτατον τοῦ Δαμασκηνοῦ δὲ εὐαγγέλιον ἦχο· Δόξα ἦχος πλ β· Ἀδόκητον· Καὶ νῦν θεοτ· Ἀπολυτίκιον ἦχος πλ δ· Θεάνθρωπε σοφίας· Δόξα τὸ ἔλεος· Καὶ νῦν θεοτ· Σὲ τὸν κτίστην ἡ ἁγία· Μεθ᾽ ἣν ἀδόμενα δὲ ἑωθινὸν, σοιπερ παννυχίδα ἐν τῷ ναΐδιον τοῦ δι᾽ ὃς κοιμηθέντι καὶ τοῦτο ὁμοίως· γίνεται δὲ ὅλως· Μεθ᾽ ὃν ὀλιγοβί· Θεοτοκία· Ἀπολυτίκια· Θεάνθρωπε σοφίας δὶς· Καὶ νῦν θεοτ· Σὲ τὸν κτίστην· Ὁ

ὁ λ·

ὁ Α'. ὁ ἄμωμος εἰς-χάσας ε'. Ἰαὶ κυκεώτρια ὀξυρρόεια. ὁ Γ'. ὁ
μητροπόλις. Καὶ ἡν ὀλίγη ὁ θεὸς ἰων πυρμαίων ἡ ὁσία σαρκός.
ὁ Ν'. ἡ καινὴ κυκεώτρος ἐν ὠχους ἦχα. Ἀπὸ γ' ᾠδὴς συναξ'
μικρά. Εἰς ἡ ς'. Ἡ Ῥόρκα ὑστέρα αὐξήσεως, μακαρίας μητρὸς κ'
τῶν ὑπδιν κεφαλῶν, ἡ ἀσπαλαχὲ ὀρθοτόξων, ἡ ὑστέρα ὁ σπερμέσθ
ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν εἶδα οἱ λίθοι ἀναστασίους. ἡ Ἰα' χοιρα. Ὡσαὶ
ἡ ὑν οἶκος. Μελῶ τοῦ Θ Τεσσάρων. Τὰ λεοσαίνα Μελῶ πυρμαίων
τῶν πυρμαίων. Καὶ μητροπόλις ὁ Ἰεσοὺς μελῶ τῆς ὀλίγης. Ὅθεν
Εἰς ὑν ὄρθρον Μελῶ ὑν ἐξαίφνης σεισμός. Ἀλληλούια.
θεῶ. Ἐν ὑπὲ ταῖς συναξαῖς σαύραις τὸ χαμήλιον ἡ ἰδὸ κοπρίου; ἡμῶν
μονὴς ὁ Ἰησοῦς. Ἀνάγραφος εἰς ὑὸν μαργαρίτας, ἀναγαστὸ τὸ σπαίδιν.
καθαρὰ μαρίωνα. Εἶδα ὁ ἄμωμος ἐς δυὸ χάσης. Τὰ κυκεώτρια
ὀξυρρόεια. Εἶδα καθαρὰ, ἀνάσασσον σωτῆρ ἡμῶν. ὁ Ἰβ' ὁ Ἰβ'
παρθένε ἁγιάσθητι. καὶ ἀνάπαυσις. ὁ Ν' ἡ ὁ καινὸν τὸ ἀγίασμα
λιμὴν. εἰς ἐ. ἡ τὸ λεοσαίνα ἐς ἡ. Καλαβασία ὑν ἐμμοὶ αὐτὸ. Ἀπὸ
γ' ᾠδὴς καθαρὰ. ἀφ' ἑνὸς μοναχίου κυκεώτρια γ' ὑν οἶκον. Ἐξα
σοφιλαίους, ὅτι κυκεῶν καὶ ζωὴν. Εἰς ὃν πάντες ἦχος ἡ τοῦ
ὠδὴν θεῶ. Εἰς ὑν ἦχος πρόσομοια ἡ Κυρὸ θεραπαὶς καλὰ πλ ἦχος.
δόξα ἦχος πλ δ'. Ἄγγελος ἐν ἀδῇ ἐκπεμάσθη. Καθὼ Σὺν εἰ ὁδὸς π'
μοὶ φωὴ γ': ἡ τὸ λεοσαίνα. Ὁ ἀδόξολος τῆς ἡμέρας. Προς ἦχο
ἐνδόξα α'. Ἀδελφοὶ παίδαμοι ἔξεστ. ἡ κυκεώτρια. Οὐδέπω νῦκας
ἁγιασθῶ. Εὐαγγέλια τῆς ἡμέρας καὶ ἦχος. Εἶδον ὁ κύριος.
βλέπεις μὴ πλανᾶσθε. ἡ κυκεώτρια. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ὅτι δύο μόναχοι ἀνδρῶν. Κοινωνικόν. Μακάριοι οἱ ἐξεστέξω.
Τὴ Κυριακὴ τῆς Ἀποκρέω. Τῷ σαββάτῳ ἑσπερίας ὢν τῷ μικρῷ
εἰσοδείῳ καὶ ὀρθρίῳ. Εἰς δὲ τὴν ἀγρυπνίαν Μελῶ τὴν ὀρθρίαν
χοιρίαν Εἰς ὑὸν κύριε ἐκέκραξα ἀναβάθμια ἐξ. ἡ τὸ λεοσαίνα δ'
ἦχος. πλ δ'. Ὅλην ἀσσοδηγήσει. Δόξα ἦχος πλ δ'. Ὅταν ἔλθωσι
θρόνοι. Καὶ ὑν θεῖ δὸ ἦχα. Εἴσοδος Προκείμενον τῆς ἡμέρας

τὴν χιλιὰν ὃν ἀφ' ὧν μοῖρ. Δόξα πῆχος βαρύς Τὰς δὲ τῶν ἐκλογάς.
Εἰς δὲν ἦτον ἡ καλὰ ἄδ. Δόξα πῆχος πλὴν Οἶμοι μεγάλα ψυχὴ ἡμῶν θεῖ
ἀνήμερα παιδία. Εἰς τὴν ὀλόμοιον ἐων ἄρλων Τὸ ἀφ' ὧν μοῖρ. ἡμῶν ἡ
θεοῦκε παιδία. Ἀνάγκαιος εἰς δὲν πεζαδοσόφορον. Δι' ἀοιδὴ ἀναμνή
σεκ εἰς δὲν ἐφεσὴν εἰς δὲν Δαμασκηνοί, ἡ δὲ θεολόγα μεμφοείας ὅτει
φιλοσοφίας. Ἄνθρες ἀδελφοί ἡ σωμοτικὴ. Ὀπολυτέως ἡ ἡ ἐκλογή.
Ἐπὶ ἐων ποδαμῶν βαθυλῶνος. Τὰ ἀναγκαῖα ὀλομέλεια. ἡ ὑδατος,
ἡ κάθαρσα: Τὸ βῆμαον φευκόν, ἡμῶν ἀναγκαῖος. Οἱ ἀναβαθμοὶ ἐναγγέλιον
τὸ ἑωθινὸν Ἀνάστασιν χδ. Τῆς μεδεκαίας ἀπόστολος ἡμῶν πίστις. Τὰ δὲ
θὴ ἐων ὁσιομάρτυρα μοι ὄνομα. Καινὸ ὁ ἀναγκαῖος ἡ ἡμῶν: ζδ ξ.
Καὶ ἐν δεκαοκτὼ, ὃς ἡ. Καλαβαγία βοηθοὶ ἡ ἀποστολὴ Μεθ' ἡμῶν γ' ὠδὴ
κδ. πλ δ. Ἐντῷ δὲ ἡμέρα ἡμῶν φοβεραὶ. Εἰς τὴν κοιμᾶσθε ἐν ἡμῶν
θμῶνος. βιβ. Κριθάκιον ὅλων ὕδατος ὠδὴ ἐξαποστειλάριον ἀναγκαῖος.
Εἰς δὲ ἄρτος ἀναγκαῖα ε'. Καὶ τὸ ἐκκλησία ἰδιόμελα γ'. Δόξα πῆχος α'.
προκαθαίρεται ἑαυτὸς. Καὶ νῦν ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη καὶ
ἀπόστολος. Οἱ ἑωθινοὶ ἰδιόμελοι ἡ α' ἦχ. ἡ καὶ πῆχος ἡ ἀδὴ
Εἰς δὲν ἐκκλησίαν Οἱμακαριστοὶ ἐν ἦχ. δ' ἡ ἡ γ' ἡ ἐκ φωνῆς ἐκλεκτὴ.
Ἀποστόλου πρὸς Κορινθίους α' Ἀδελφοί, βραῦμα ἡμᾶς ἐδιαθήκη ἐν θεῷ.
Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Εἶσον ὁ κύριος, ὅλων ὕδατος ὁ γὸς ἐν αὐτῷ.
Κοινωνικοὶ ἀναστὰς ἐν Καὶ ἀναστάσεως δίκαιοι.
Τῇ αὐτῇ κυριακῇ ἑσπέρας. Εἰς δὲν πῆχος χαίρετε δὲν ἰδιόμελοι ἐκ ἡμέ
ρας δὲ Μαρτυρικὰ ἡ βιβ. Τῇ δ' Εἰς δὲν ὀρθρου ἀναγνώσκεται δόξα
τὸ μεγάλο βασιλεῖο. δὲ ἡ ἀρχὴ. Τὸ δόξα ἐκ χαίρων δέδωκεν
ἡμῖν. ὁ ἐξάρχος ἡμῶν θεός. Καὶνὸς τῆς πῆχος ἡ ἐκ μεγάλο. εἰ
ὃς δὲ ὠδὰς χαίρετε ἐκ ἑωθινοῦ. Καθαγιασθήτω ἡ ὀκλείψεως.
Τῇ δ' ἡ σαββατῇ χαίρομεν ἀναστάσια. σοιβρὶν ἡ μεδιανίας ἐκ
γ' μεγάλας: ια μικρὰς, ἡ εἶχαν κἀκεῖ μεγάλη: ιε. Εἶχ δὲ ὁ δὲ
πῆχον καινὸν ἐν ἑωθινοῦ. Ὅλ δὲ ἐσπέρχεται ἡ ὠδὴ ἐν ἑωθινὸν καὶ
ἡμισυπλὴν ἡ πῆχος ἡ ἐν μεταξὺ. Ἀναγνώσκεται ὁ λόγος ἐν μεγάλο βασι
λεῖο. δὲ ἀρχὴ. Παρακαλῶ, παρακαλῶ. Δοξολογία τὸ πλὴν ἐκ δ'.
ἡ ἡ. Ἐμπύεσα ἐκ ἡ ἑορτὴ ἐκ ἐν παρασκευὴ ἡ ἡ ὀλέγος ἐκ ἐκκλε
σία ἐν τὸ θεοτόκιον, ἡ ἡμῖν ἐν ἀρτοκλασίᾳ, μικρὰ δὲ ἀρτοκλα
σία εἰς ἐκ ὥρας. ἡ μετὰ ἐκ μακαριστός. Τυπικὰ τὸ δεῖπνον δὲ
ἐν ἡμῖν δοξολογία αἰνὰ μεδὲ τὴν ἐνάτην, οἱ μακαριστοί.
Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν ἐκ ἑσπερινὸ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν ἐκκλησία-
καταλύουσι πρὸν ἡ ὡὰ ἀναλειτούργητα τὴν ἀγίαν ἐκ γαμικοῦ,

τῶν

τὴν ἐκκλησίαν ὅλην πορεύονται ἐκεῖσε ἡ σασεσκευὴ τῆς λειτουργ. ἀρχὴν
ὅλη διὰ τὸ ἀγιάσαι πορεύεται ἐκεῖσε καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ ἐν τῷ ἁγίῳ ἀποθέσεται
σον ὅλ ἡ καλύμμος διὰ τὸ πορεύεται ἐκεῖσε καὶ δύο ἐκεῖσε πρέσεις. ἀλλ' ἂν ἔμω
Τῷ σαββάτῳ τῆς λειτουργ μετὰ ἀγάπης. Τὴ παρασκευὴ ἔσπερ μι
σας μετὰ τὸν σύνηθες ἑσπερινὸν καὶ πεσόμενον εἰς τὸ μέσον ἐκεῖσε ἐν
ἓν προσόμοια ἦχος πλ δ'. Δόξα ἦχος πλ δ'. Καὶ νῦν θεοτ. ἡ
εσις δίς. Μακάριος. δόξα καὶ σαλέσεν ἦχος πλ δ'. Τῶν μοναχῶν καὶ ἐκτένῆ.
Καὶ νῦν θεοτ. Προσάθεον, Ὅτες καὶ παλέσεν Καὶ νῦν. Ἀπόλυσις, ἡ δὲ
ἁγία παλέσεν παννύχος. Ὅλη τῷ σαββάτῳ ἑωθινὸν ἀγρυπνία ἀλλὰ
πλὴν ἀναστάσεως θεὸς κύριος καὶ ἐπιφάνη ἡμῖν. Ἀγρυπνία
† Πρωΐαθεν αἱ σημεῖα ἡ ἀρχόμεθα τῆς ἀγρυπνίας. Τὸ μακάριος
αὐτῆ. Εἰς δ' κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν ἦχος η' προσόμοια καὶ παλέσεν
δόξα ἦχος πλ δ'. Καὶ νῦν θεοτ τὸ εὐφρόνθα ἦχος. Εἴσοδος προκείμενος
Καὶ δι' ἀναγνώσεται. Εἰς ἓν ψαλμὸν ἰδιόμελα καὶ ὅπου ἡ δόξα. Εἶτα
ἦχοι προσόμοια. Χαῖρε ἀσωμάτων. δόξα ἦχος πλ α'. Καὶ νῦν θεοτ.
Εἰς ἓν δοξολογίαν τῶν ἁγίων θεοσεβῶν τῶν παλέσεν δίς ἡ ἑνὸς
ὁσίας παρθένε ἀπλῆς. Ἀναγνώσεις εἰς δι' ἑρμηνεῖ. Εἶτα δι' ὀρθοι
Καθίσματα. Καὶ ὁ ἑξαπτέρυγος. πλοῦτον ὑπομενῶν ὑπέμεινα δι' ἐμέ. Καὶ
γράφη ἡ ἀνάγνωσις. Οἱ ἀναβαθμοί. προκείμενον. Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα
Ια. Λουκᾶ ὀφθαλμὸς τῶν ὅλων αὐτῶν. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Μετὰ δὲ τὸ
κεν ἐκεῖσε. Ἰδιόμελον ἦχος πλ β'. Ὅσοι παλέσεν καὶ πάσαι
σιν. Κανόνα ὁ τῶ ἱερωσύνῃ μεθ' ὑμῶν καὶ μετὰ σοῦ ἡ ἀπόλυσις
λων. ἡ ἑκεῖσε καὶ καὶ ὅπου ἦχος δ'. Δόξα τὸ προκείμενον.
Καθίσματα. Δόξα τὸ προκείμενον. Σχολάζει ἡ ὁ ψαλμὸς ἀναγνώσεται.
ἡ ἁγία θεοτόκε. Δόξα ἦχος πλ α'. Καὶ νῦν θεοτ.
μεν. Μετὰ δὲ ἑξαπτέρυγος ἤθεν ἐκεῖσε πάντος πάσα σὰρξ
ἡ ἁγία προσόμοια τῶν παλέσεν καὶ ἐν τῷ διόρθῳ τὸ μεσ
νῦν. Δόξα ἦχος πλ δ'. Καὶ νῦν Δέσποινα θεοτόκε. Δοξολογία
μεγάλη ἡ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν ἀναστάσιμον τυπικὴν ἡ ἐν τῷ καὶ
νῶν τῶν ἁγίων ψάλλει ἡ τὸ ἀπόστολος τῆς ἡμέρας προσόμοια
ἀδελφοί καὶ ἐκ εἰσόδου ἀλληλουϊάριον. ἡ ὅπου προκείμενον.
φοί. μακαρισμοὶ τῶν ἁγίων ἔργων. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας
κατὰ Ματθαῖον. Εἶτα ὁ τῆς ἀποστόλου τὴν ἐξηγεῖται ἔργον

† Ἡμέρα εἰ σημεῖον ἀλλὰ σημαίνει ἓν ἀπὸ ἡμέρας ἑπτά.

Καὶ ἐν παλαιᾷ καλὰ ἤρκαν. Εἶδον ὁ κύριος ὑμεῖς ἐξ ὑμῶν ἐν τῷ σόφ
μου. Κοιμωμένοι εἰς μνημεῖον αἰώνιον.

Τῷ σαββάτῳ ἑπτὰς ἀγωνία ἡμέρας

Ἐν τῷ Μεγάλῃ ἑπτενιῷ ἡ α καθόρμα. Εἰ δ' Κύριε ἐκέκραξα πρὸ
πρὸς ἀναπαύσεως ε'. Καὶ ἐν ἱερωσύνῃ σεσοφισμένα δ'. Ὁπλοπάντων
κυρίως. δόξα πρὸς ἐ. Ἐκλάθου ἀνάρ. Καὶ νῦν θεοῦ ὁ α ἐν ἑπτ.
Εἰς τὸν πρὸς ἡ καλὰ ᾱϐ. Δόξα πρὸς ἐ. ~~Καὶ~~ Ἐξεβλήθη ἀνάρ.
Καὶ νῦν θεοῦ; Ὁπλοπάντων ἐν ἱερωσύνῃ. Ἀπολυτίκιον τὸ ἀναπαύσεως
ἐν θεοῦ. Καὶ ἀσώματος. Εἰς δι' ὄρθρου, ὁ ἱερατικὸς κανών.
μεθ' οὗ δόξα ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας. πρὸς πρὸς ἐ. πρὸς ἀκλίτως. Ὅπλοπάντων
πρόκειμαι. πανήθη ἐκλογῆς ἀναπαύσεως εἰς δι' θεοῦ. ε'. ἡ
ἀρχή. ~~Τί~~ Τί μοι ἐστὶ καὶ ἐσχηκέναι. ~~Ὁπλοπάντων~~ Ὁπλοπάντων καὶ ἐκλογῆς
τὸ, εἰσὶ ἐν πολλαῖς ἐκλογῆς). Τὰ ἀναπαύσεως πλουσίως. δόξα, Τῆς μελανοίας αὐτοῦ
μοι. Ἐξῶθεν διαμένω τὸ δρόμῳ. Δόξα, Τῆς μελανοίας αὐτοῦ
μοι. Καὶ νῦν, Τῆς σωτηρίας. Ἰδιόμελον. πρὸς πρὸς ϐ. Τὰ ἐξῆθε
τῶν ἐσφαγμένων. Κοιμωμένοι θεοῦ. Καὶ ἐν ἱερωσύνῃ εἰς ἡ. ἡ
ἐν ἱερωσύνῃ εἰς ἐ. Καλαβαία ὡς ἐν πόλει ἐσθίουσι. Ἐξαποστ
λάοι ἀναπαύσεως καὶ ἐν ἱερωσύνῃ. Εἰς δι' ὄρθρου ἰδιόμελα γ. Δόξα πρὸς πρὸς ϐ. Ἔφθασε κύριε. Καὶ νῦν
ὑποκλοπεμένη. Τὸ ἐωθινόν, ἡ καθίσματα. Καὶ ἀσώματος. Εἰς ἓν
λυθέντα Ἰνδικά. Οἱ μακαρισμοί ἐν πρὸς εἰς δ'. Καὶ ἐν ἱερωσύνῃ
ᾠδὴ γ' ἡ ἐ. Ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί, νῦν ἐμπίπλασθε
Εὐαγγέλιον καλὰ Ματθαίου. Εἶδον ὁ κύριος, ἐὰν ἀφῆτε ὑμῖν
θεώσεις. Κοιμωμένοι ἀνίσταται νῦν. Καὶ ἀναστήσονται οἱ νεκροί.
Εἰς τὴν ἱερώσυναν παρακλήσεως ἐκ τῆς ἀδελφῆς μεγάλης. Ἐπιτάφιος.
σημείωσαι ἐκκλησίας διὰ τῆς νηδὺς παρακλήσεως τῆς ἱερατείας. ση
μείωσαι δὲ οἱ καθίσματα ὅλοι. Εἰς δι' Κύριε ἐκέκραξα ἀδελφὴ δι'
πολυτίκιον ὁ καταπέτασμα. Καὶ ἐν ἱερωσύνῃ ἐν χορεῖ. Ἐξῶθεν δὲ
ἐκκλησίας ἡ. ὁ δι' ἱερεὺς ἡ ἀλάκοτος ἐνδύσεις σφραγὶς καθὼς ἐκ'
παρ' ἄλλα ἐν ἁγίαν ἱερουσαλήμ. ἡ ἀπόλυσις δὲ καλαννυκτὶ
τῆς πύλης δ'. Τὸ ἱερωσύνῃ ἱερεῖα. Καὶ τὸ μυστήριον ἐ. δόξα ἡ νῦν θεὸς σε
σώμασι. Ἔξοδος μεθ' ἐν θυμιατῷ. Φῶς ἱλαρὸν Προκείμενον
μιᾷ πρὸς πρὸς δ'. Μὴ ἀποστρέψῃς ἐν θεόνωσόν. Ἀλλὰ ἐν ἱερωσύνῃ Μεθ' ἑαυτῶν
ἐκλεκτὸν αὐτὸ. Προκείμενον ὁ θεός. Ἰδιόμελον ἔλεγχοι ἡ ἀπρεπῶς ἐν ἱερωσύνῃ.
Ἐκλεκτὸν ἐν θεοῦ. ἡ ἐκλογῆς ἡ ψυχή ὑμῶν. ἡ ἐκλογῆς. Καλαβαία

† Εἰς δὲ ἦχον β' ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας ὁ καὶ δ' μαρτυρικόν. Δόξα καὶ
νῦν θεοτόκιον Ἀπλοῦν θεοδόκε παρθένε Μαΐαν μίαν
ἑλκύσον μ. Ὦ ὢ ὀλίγοις. Ἐπτακαὶς ἑβδομ. Καὶ σοὶ τῇ μεσούσης
μεγάλης γ' ἡ ἀναβαίνομεν ἐκ ἀρίας εἰκόνος. Ἐχάλως μὲν ἡμᾶς ἡ σωτηρία
σταυρωθεὶς ἐν τοῖς ἀνόμοις ἡ λησταῖς συγχωρήσας ἡμῖν. ὡς θεὸ
τεθνᾶναι δὲ ὑπὲρ ἡμῶν. Πάλαι ἡμῶν. Τίνες εἰσίν οἱ ιβ. Δόξα καὶ νῦν. Δεῦτε
προσκυνήσωμεν. Ἐπαινετὸν μέλος. Κύριε ἐν τῇ ἀναβάσει.
Ὅσοι ἱερεῖς θυμιᾶτε ὅλον τὸν ναόν. Τετράπλευρον λίθον ἐν τῷ ἁγίῳ
ἡμῶν ἐπίσκοπος ἱερεῖς ἐν ᾧ μέσῳ ἐν τοῖς ἁγίοις, ὅσον ἐστίν. Τὰ
προσφερόμενα ξύλου κύκλῳ τοῦ ναοῦ. Καὶ δι' ἡμᾶς. Δόξα ἐν
ἁγίᾳ ἡ ὁμοουσίῳ. Ὀπισθεν δὲ ἑξάψαλμοι. μετὰ σεσοφισμένῃ
φόβῳ θεοῦ. ὡς ἐν θεῷ θεῷ συλλαβοῦσι. Εἶτα ἀναγνώσῃ. Ἀλληλούϊα κύ
τοῦ ἤχου ἐκ τάξεως, καὶ τὰ ἑπτάδικα μετὰ μέσῃ μεγαλοφώνως.
Εἶτα ἡ ἐκτενὴ ὁμοίως ἐν ἑκάστῃ ἀπόφωνα μετανοίας γ'.
εἰς δὲ ἀλληλούϊα. καθίσματα καλαντικά. Εἶτα δ' ἑπτάδικα. Ἀναγνώ
σεις δὲ σταθέντων εἰς δὲ ἀμφοτέρων ἐφεξῆς. σεῦδε Εἶτα εἰς δ' ἀπὸ
σταίνου. Εἰς δὲ ἐκ ὧδαι. μετὰ ὀκτάφωνος εἰς δ' βιβλίοι ἴσως
κου ἐκ κλίμακος. ὁ ν. τῷ κυρίῳ ἀσωμεν εἰς δὲ ἦχος δ'
μινάϊ. ὁ εἱρμὸς ἀσας. ἀγε δὴ δῶ. δ' ἑσπερινὸν. Εἶτα ἀσωμεν
τῷ κυρίῳ ἐπάξως γὰρ δεδόξασται ἑσπερινὸν δ' μινάϊ. Εἶτα δι' στιχηρὰ
τῆς ᾠδῆς. ἄχρι δ'. Τοὺς ἐπαίνους ἡμέρας ἑβδομ. Καὶ ἀρχὴ δ' ἑσπε
ρινὸν. εἰς η'. Δόξασοι. ὁ θεός. Καὶ καλλιφωνία δὲ εἱρμὸν. Εἶτα δ' μινάϊ
ἀφ' ἑαυτῆς δ' Μαρτυρικοί. Ἐξαποστειλάριον φωταγωγικὸν δ' ἦχ. Οἱ ἁγί
οι χύμα Ἀνῆλθε δὲ κύριος ἐπὶ τῶν ἑσπερῶν. ἄχρι δὲ δόξα ἐκ νῦν
πρῶτον. Εἶτα ὁ ἑσπερινὸς δ' σὺ δόξα θεῖον κύριε ὁ θεός ἡμῶν
Δόξασοι δ' δίξασθε δ' φῶς. Μεγαλύνει ἐκ. Καὶ δ' χαιρετά. Μεγ

† (ἐκ χάρτου τὸ ἑπόμενον δὲ ἀκολουθεῖν ἐξῆς ἐκβάλλει δὲ ἦχος ἐναγγέλιον καὶ ἀποστόλου ἐδ' ἀπορθεῖ
καὶ ὁ ἱερεὺς ἐκτενὴ ἀκολουθεῖν ἐμοῦ ἐκ ἀμῶν φωνὴν ἐκ ἐκτενὴ δ' προσκόμενον ἀγαθὸν
ἀσεῖται καὶ ἐκ ἱερεὺς ἐκ ἀκολουθεῖν.

τὴν ἐπιφάνειαν, τὸ ἰδίωμα τῆς πηγάσεως δίς. Τὸ μαρώνεια δόξα καὶ
νῦν θεῖ. Ἀγαθοὶ τὸ ἐξομολογήσεσθαι τῷ κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα
ἐν ἔθνεσι ταῦτα ἐξῶσεν τὴν δόξαν. Κύριε εἰσάκουσον μου· δόξα καὶ νῦν τὴν
ἁγιωσύνην. Ὅσιοι ὅλομπιοι. Ἐπικαλεῖται βασιλεῦ, πρὸς δὲ ἰχθύων μικρῶν
ὀλχόμενοι κατ' ἔαυτοῦ· Εἰδ' ὅλως ἐστὶν πάντες ποιοῦσι μεταμοι
ας μεγάλας γ'. Δεῦτε τὴν ὀλκὴν δὸ κυρίῳ ἐρεῖτε·

Κύριε καὶ δίκαιος τὸν ἁγιασμόν, πυλῶνα ἀρχῆς, εὐεργεσίας, εὐλογίας,
εὐλογημένος, καὶ ἀρχαγγέλου μὴ μεμιάνθης. Μελάνιαν α·
Πυλῶνα δὲ σωφροσύνης, ἁγνοπρεπείας, νόμου καὶ ἀγάπης, χάρις
σοὶ μου ἐν σοὶ δόξω.

Νὰ κύριε βασιλεῦ, δωσόμεθα ὅσαν ἀλλὰ ἐμὰ πλαίσια, καὶ μὴ καθ
κείνην τὴν ἀσυνθεσίαν. Ὅλομπιος δὲ πάσης ἀγῶνας τῶν ἀγώνων
ἀμήν· Μελάνιαν δὲ τὰς γ' μεγάλας μελανίας, ποιοῦμεν ἑλέας ἀπὸ μικ
ρὰς· ἀργῶς διὰ δ' ἴσασιν πάντας. Εἶδα μίαν μεγάλην ἐρχόμενον ἐπὶ
γουν πάλιν τὴν ὀλκήν· Καὶ ἀνοιγόμενοι, ἄρχεσθε ὁ προεστὼς Δόξ
προσωπόσωμον ἐπὶ δεῖπνο, καὶ μελανίας γ' ἀπάντες σὺν αὐτῷ·
Καὶ ἠκούσθην τὴν ἀ ὥραν· εἰς δ' δ' ἀκολουθία μελανίας γ'·
Ἰσχύσε δὲ, ὅτι ἐν πάσαις ταῖς ἐκλεκτοῖς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς· ἐν
μὴ εἰς τὴν ἀ ἡ ἑνάδα ὥραν τῆς παρασκευῆς ἀκολουθία χαρᾶς
εἰς ὄρθρος· ὁδὲ ἀναπαύσης ἐμὲ ἐν ἐκλεκτοῖς σου δὸ κατὰ· μετὰ τὸ
προκείμενον ἦχος πλ' δ· Τὸ θεοῦ ἐποίησεν τῆς φωτισμὸν· καὶ ἐ
μοὶ ἀκολούθως, αὐδὸ βάλλει μελάνιαν ἕως γῆς· εἰς κάθε ἦχος·
Τὰ ῥήματά μου ἐνώπιον κυρίου· Ὃς θεὸς ὁ θεοδόξους· Δόξα καὶ
νῦν· Τὸν καλέσωμεν· ἐ ποιοῦμεν πάλιν μελανίας γ' ἐξιόδ
ους· Εἶδα πάλιν μεγαλοφώνως ἡ ἀρχὴ· Τὰ διαβήματά μου· Τὸ δὲ
πρεσβεύω· τὸ ῥῆμα σου ἐκλεῖσθε· Καὶ μελανίας γ'· Τεσσαράκοντα
Μεθ' ὃς δ' ὁ ὄρθρος· Ταχὺ προκαταλάβε· Κύριε ἐλέησον μ' ὁδὸ
πανδ' καιρὸν· Δόξα καὶ νῦν Τὴν ἁγιωσύνην· Ὅθεος ἀκολουθος ἐ
μοὶ· Καὶ μελανίας μεγάλας γ'· ἐ τὰς ἑπτὰ μικρὰς· Εἶδα τὸν ἀ
μὸν· μελανίας γ'· Μεθ' δ' ὁ Πάτερ ἡμῶν· Κύριε ἐλέησον ιβ'· καὶ
ἡ εὐχή· Χερσὶ δ' φῶς δ' ἀρτόνυ· Καὶ ἡμεῖς ἀσέβημεν· Διαφόμεθα
δὲ ἑκάστος δὲ ἐν ᾧ τρόπῳ αὐδὸ φανεῖ, Καὶ τὰς ἐν ἴδιοις φασιόλοις
ἄρτους νικόνας δὸ ἴδιον· Εἶδα πάλιν ἡ ὥρα ἐν τῷ καρδίᾳ μεθ'
τὴν ἀ ὥραν· ὁ ἡλιὸς ἐν τῷ καρδίᾳ γάλλεται ἐν ἑπτὰ ἀστέρι
ξῆ, ἀλλ' ἐνὸς δὸ καθ' ἡμᾶς· καθὼς ἡ δ' μεσουρανικοί, ἔστωσ
πλοι· ἡ ἑπτὰ ὥραι· Τῇ δ' ἑσπερίᾳ ἡ φασκουλῆ, ἀπαρχιώτικος

ἀδιακρίτως

ἀπαρχήν· ἡ καλήμνος δὲ ξυρίζει. ἀναριώσιμος δὲ παρέλθῃ ἡ
γραμένα, ἤδη ἐπιμηνάρχα (τινοκάες)
Χεὶ μνώσεων, ὡς εἰὰν μήνιδες ἀδελφοὶ πρῶν ἐπόδημος πρὸς κύες
πανυχὶς μετρεοῦνα ἐμίνδες ἰὼν δείλων αὐδῆ. ἔως δὲ ἐπτέρας
σαββάῳ ἡ ἐνθρηία αὐδῆ. τῷ δ' ἐθοιοῦ σαββάῳ, μίονδες δὲ
εἰνάλα αὐδῆ. κούκ ἀμχάνει, κάκιμι. δὰ δ' ἐννεακοσὰ αὖθ-
ις· (ἐνθρηία) ἢ μετρεοῦνα αὖθ (ἢ δ' ἐννεακαιεικοσὰ ἐνθρηία)
ἄρχονδες ἀπὸ τῆς κίας Κυριακῆς δὸ θῶμα (εἰ ἢ ἢ δὲ πίδες εἰ
τῷ πάρδεκα ἄρχονδες μῆνοδες), ἄχει ἀμφιπερέωσεως ἡμερῶν Μ'.
Μετά δ' τὴν ἀδόξιον τοῦ ὄρθρου, ἀφερχόμενα μετὰ ἡσυχίας
ποιεῖ· κεκαώνδες γὰρ παρέλθῃ ἀρίων παλεέων. Περὶ δ' ἄπαν
δεῖπε, φοῖτ' ὁ καινηγάδης τὴν ἀπόδη μεδάνιαν τῷ θεῷ ε
χρεῖ· ἢ κεῖνι ἔρπες δόμεῖνα ζύγλι, κὴ ἀναγόμενα εἰ τὴ εἰ
ἡμπόᾳ, φοιτᾶδες ἕκαστος θεὸ τῆς ἐνάρξεως ἀφ' ὃ ἔφανσ' αὖ
τῷ καθ' ἑνώσεων ἰὼν ἀρίων ἄνεων μεδανίας γ', ἀπαντόμε
νοι ἢ δὲ ἐν δὲ τρισὶ ἡμέρῃ ἀρίας εἰνεόμας δὸ δίχα, ἐν δὲ
μίαν ἐμφάῃ· ἢ θεοπιστίους ὀρθοκλίνος ἐν ἑκάστῃ χοεῖ
πρὸς μίαν. ἀμφιπονδὲς δ' ἔρπες ἀρχόμενα δὸ ἐννεαμῆν
φοιτᾶδες μεδανίας μηνεὰς γ'. Κύεν ἐβδόου ιβ'. Δόξα θεο
κυπτόαμεν· μεδανίας γ'. Καὶ δὲ γ' ἡμέρῃ· ἐξ δ' ὀκτάπηχυ.
μεδανίας γ'. Ἐῖδα δ' κάθορα δ' ἡμέρῃ. φοιτᾶδες καὶ ἀπ'
θεοῦ μεδανίας γ'. Ἐῖδα ὁ λαβαρὶς βάῃ μεδάνιαν μίου δ'
μι. Κύεις ὁ δ' παναρίου πῶμα· ζύγος α'. Καρδίαι καθαεαί.
Μὴ ἀσυρρίπτημι δεῦ δ' ἐννεάδου· ἢ μεδανίας γ'. Δόξα καὶ νῦ
θεοδίκε αὖ εἰ ἢ ἄμοτος. Καὶ πῦρ ἡμέρᾳ ἀνάρμωσις εἰ δ' ἐν ἐπ
πλίμακος δόμου α'. Ἀρχέδ δ' ἢ ὀλαχθὶς ἀφυσπίδε δὸ ἀδελφὸ
παρ' ὅλιν τὴν Μ'. Διερχόμενος ἡσυχῶς ἢ ἐσοβλέπων τοὺς ὑποπόδε
λας, καὶ διεγέρειν πρὸς τὴν ἀκεάσιν. Μετὰ δ' τὴν ἀνάρμω
σιν. Κύεις ὁ θεὸς ὀλόμπδ'. Τετράμου. Τὰ σπόδ ἐκκλησία. Καὶ
εἰς ἐβδόου Μ'. Τὴν ζμυρνέων Καὶ δὲ γ' μεγάλως μεδανίας
ἢ τὰς λοιπὰς ἡσυχῶς. Ἐῖδα ἀρχέδ ὁ θεοεργὼς. Δέκατα θεε
πάρ

τὴν ἐπιφάνειαν, τὸ ἰδιόμορφον τῆς ἡμέρας δῆς. Τὸ μαρμαρυγὰ δόξα καὶ
νῦν θεῦ. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κῷ καὶ ψαλλεῖν τῷ ὀνόματί σου,
ἔνλε καὶ ἐξῶλες τῆς δόξης σου. Κύριε εἰσάκουσον μου· δόξα καὶ νῦν τὴν
ἐμπαιγμονήν. Οἱ ὠδίνοντες. Ἐπλεόνασε θλῖψιν, πρὸς δὲ ἰσάριθμον μικρόν,
ὀλιγόμηνοι καθ' ἑαυτούς· εἶθ' ὅλως ἐστὶν πάντες πορφυρᾶν μεσταὶ
αἱ μεγάλαι γ'. Δεῦτε τὴν ὀλβιὸν τὸ μυστήριον ἐφεσμῆ·

Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, ἐκκακίας, φιλαρχίας,
φιλαργυρίας, καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῷς. Μεδίμνοιαι α·
Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ἁγνείας, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισαί
μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Μεδίμνοιαι α·
Νὰ μὴ ἐκβοῶ σοι, δυσποιμένοι ὄντων τὰ ἐμὰ πλημμελήματα, καὶ μὴ καθὼς
κρίνων σου ἀποδημήσω. Ὀλιγόμηνοι δὲ πρὸς ἀγῶνας τῶν ἀγώνων
ἡμῶν· Μεδίμνοιαι δὲ τὰς γ' μεγάλας μελανοίας, ποιοῦμεν ἑβδόμας τὰ μυ-
σαί· ἀργῶς δὲ ἀπὸ ἰσάζειν πάντας. Ἔνλα μίαν μεγάλην ἐσχάτου ἡμέ-
ρους πάλιν τὴν λύχνου. Καὶ ἀνισάριθμοι, ἀρχὴν ὁ προεσχώς Δόξ
προσωπόσωμον ἐπὶ δείπνῳ, καὶ μεσταὶ αἱ γ' ἁπάντες οὐκ αὐλῶ.
Καὶ ψαλοῦμεν τὰ ἑξῆς. εἰς δὲ ὁ ἀκολουθία μελανοίας γ'.
Ἰστέον δὲ, ὅτι ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς· ὅλης
μὲν εἰς τὰ ἁ ἡμέρας ὧδαι τῆς παρακολουθίας παθήματα χαρίεν
εἶτα ὀλίγιστα· οὐδὲ ἀναγνώσεις ἔχει ἐνλῶμεν δὲ ναὸ· ἤγουν τὸ
προκείμενον ἦχος πλ δ. Τὸ θεῖον εὐαγγέλιον τῆς φωτισμοῦ· καὶ ἐ
μετὰ ψαλμῳδίων, αὐθὶς βάλλει μεσταὶ ἕως γῆς· εἰς κάθε ἦχος.
Τὰ ἀναβαθμὰ ἐνώδους ιεῖς· Ὁ θεὸς θεοπρέπως· Δόξα καὶ
νῦν· Τίνος καλέσωμεν· ἐ ποιοῦμεν πάλιν μελανοίας γ' ἐξῆς
ἦχος· Ἔνλα πάλλομεν μεγαλοφώνως ἡ ἀρχὴ· Τὰ ἀναβαθμὰ· Τὸ δὲ
πρεσβεῖον, τὸ ἀναβαθμὸν ἐνλεῖν· Καὶ μελανοίας γ'· Τεσσαρακοστὴ
Μεδίμνοιαι Ὅσιοι· Ταχὺ προκαταλαβέ· Κύριε εἰσάκουσον μου· Ὅτι
παρεῖ Δόξα καὶ νῦν Τὴν ἀμνησίαν· Ὅσιος ὁμολογητὴς ἐ
μὰς· Καὶ μελανοίας μεγάλας γ'· ἐ τὰς ἑπτὰ μονάδας· Ἔνλα τοῦ
μον· μελανοίας γ'· Μεδίμνοιαι Πάτερ ἡμῶν· Κύριε εἰσάκουσον μου· καὶ
ἡ εὐχή· Χειρὶ δὲ φῶς τὸ ἀπόδυσαι· Καὶ μηκέτι ἀσέβημεν· Δεῦτε ἀναβάμεθα
δὲ ἕνεκεν δὲ νῦν ἔχθρα αὐθὶς ἔχωσι, Καὶ τὰς νῦν ἴδιας ἔχασιν ἐ
ἄμα νύκτας δὲ λοιπὸν· Ἔνλα μηκέτι ἡ ἡλιὸς νῦν τῷ παράδεισι μεθ'
ἡμῶν ἀσέβει· ὅτι ἡλίως νῦν τῷ παράδεισι μηκέτι νῦν ἔχει ἔσεσθαι
ἔξω, ἀλλ' εἴθε δὲ καθημένῳ· μαθὼν ἐ δημοσιωνικοί, ἔλεγον
πλοι· ἡ ἔσχατος ὧδαι· Τὴν δὲ ἔσπερον ἡ ἔσχατος, ἀναμνησθεὶς

ἀδικεῖ ἔως

ἀπαρεάλλως ἡ καλήνχυσις δὲ ξυρίδε. ἀπαρνώσκελε δὲ παεάλδε
γρμένα, ἤλδε επιμηπαόχα (τυποκαέες)
Χει μνώσκειν, ὡς εἰὰν γλήλε ἀδελφοὶ πμεῶν επόδημπος πρός μιέν
παυχὶς μεπμεσούνα δ'γλελε ἰὼν δείλων αὐδέ. ἔως δης ἐαστέρας
δης παεασκολης, δόλε γὰρ γλελε ἡ παυχὶς αὐδέ. ὁμοίως, ἡ ἰὼ
γλήλα αὐδέ. κάλε ξαγχάνει, κάλεμι. λὰ δ' ἰκοσαεακοστὰ αὐδ-
εά. (ξυλορρὰς) ἡ μεπμεσούνα αὐδέ (ἡ δι' ἰκοσαεακοντακλήτορμι
ἄρχονδε ἀδ' της κίας Κυεριακης δὸ θῶμα (εἰ' ἡ ἡ δὲ γλελ' εἰ'
τῷ ναρδηπι ἀρχόνδε γλεσθε), ἄχει ανμεσπεώσεως ἡμεεῶν Μ'.
Μετὰ δ' τλεῖ ἀδόμπε του ὁόδεα, ἀδεεχόμεθα μετὰ ἡουχίας
ποιῆε. κεκαήνδε γὰρ παεάλλε ἀμὶ ανλεχίας θεοῖ ἀλλήλοις
δείδε, δοῖς ὁ καινηγάδης τλεῖ ανηδη μεδέοιεν τῷ θεῶε
ηγεσία. ἡ κεῖνι ξρῆς δόμεῖα ξύγοι, κὴ ανακόμεθα εἰ' τε εἰ'
τδ καθ' εἰάσιαν δὲ ἀμὶ θεεῶν μεδεοίας γ', ἀπαλλόμε-
νοι ἡ δὲ εἰ'δε θεασδοῖς ἡμεῶν ἀμίας εἰκοσίας δὸ δίχα, εἶδε
μίαν ἐεχάμη. ἡ θεεπιπίους ἀρδοκλδος εἰ' ἑκάτῳ χοεῶ
προὶ μίαν. αἰγομιοανδος δ' ἀ ξρῆς ἀρχόμεθα δὲ δεπαγὼν
δοιδε μεδοιοίας μηεὰς γ'. Κίνεε ἐήτησοι ιϐ'. Δόλε θεοδ
κεκτόαμεν. μεδοιοίας γ'. Καὶ δὶ γ' ἡαμμοῦ. Εἶδ δ' ὁ ἀλλήλοια.
θεοῖ μεδοιοίας γ'. Εἶδε ὁ κάδμος δ' ἡαμμοῦ. δοιδε καὶ ανὴ
γε. Κίνεε ὁ ὁ παναρμονίος πῶμα. ξίχος α'. Καρδίαι καθαεαί.
Μὴ ἀεορρίψητε με δεὸ δ' εεοσώσασα. ἡ μεδοιοίας γ'. Δόξα καὶ νῦ
θεοδύκε αἰ' εἰ ἡ ἀμεσδος. Καὶ πδεῖ γλελε αἰάρκωσε εἰὰ ὁὲ δης
κλίμακος δόμε α'. ἀ'ρχελε δ' ἡ ὁλαχδεὶ ἀφυεώδε δοὶ ἀδελφῇ
παρ' ὅλιν τλεῖ Μ'. διερχόμενος πόνχωσι ἡ ἐεοδρέωσε τοὶ ὑεσώδε
λας, κὴ διεγέρσειν πρὸς ἡὶ ἀκεόασιν. Μελὰ δ' τλεῖ αἰάρκω
σε. Κίνεσε ὁ θεεὸς ὁλόμπδε. Τελοάμε. Τὰ σωδὴ ἰκασαίεια. Καὶ
εἰς ἐήτησοι Μ'. Τοὶ ξμασδέσι Καὶ δὲ γ' μεγάλας μεδοιοίας
ἡ τὰς δοιασὰς πόνχας. Εἶδε ἀ'ρχελε ὁσεοεγὼς. Διάσοδε δτε
πάεε

παιδαγωγόν, καὶ κύνες ἐξ μονογλῶσσοι. Ὁδὸν καινοτομῶ πᾶσιν θεμελίοις
νοίαν τῷ προσευχῇ, ἀστεροχίτῃ καὶ κεντεῖ δὸν σπιλαντίαν ἐξ. Δοῦλε
προσκυνήσωμεν γίνῃ μεταυοίας γ· ἓξ ἁγιάζομεν τοῦ γ' ἡγιασμένοι τῷ ἑξ ὥστε
ις ὁ σπλαγχνία μεταυοίας γ', ἓξ ἀρχόμεθα τὸ καθόμεθα. εἰ ἐκάστῳ δὲ
σπλαγχνία μεταυοίας γ'. εἶτα ἁγίασι ὁ καταυγάζεται δὸ ὦ εἰ ἐκεῖ ἡμέρᾳ
ἓξ καὶ ὥρᾳ, βαρεῖ μεταύοιαν τῷ ἐκάστῳ ἔχω. Ἐκτὸς ὁδεῖς δὲν
προσδιχόμεθα. Ἐγὼ πρόσβλεπτον ἐκείρεαξα· δόξα καὶ νῦν ὡς δὲς
χομεν παρῴκησαν· Μεταυοίας γ· Ἔπινε δ' προσέλθοι δὲς σεσφυλάχας.
μεδὲ μέγας· δόξα δ' ἔξος· καὶ νῦ δ' αὖθ· Εἰλαπροκυρήσαν τὸς σεσφυλάχ
ας, καὶ νῦ σεσφυλάχαν· Ἔσπινε ἀνάρχους εἰσδὲ κλίμακα. Μετὰ δὲ
ταῦτα, Ταχὺ προκαταλαβείωσαν· Τρισάγιον Πάτερ ἡμῶν, καὶ λὲ Ἰησοῦ
σε ζωποίησον ἐμᾶς· καὶ δὲ ἕτερα δύο· Τῇ δ' τελευτῇ καὶ παντο
κρὶ ἀνδ' δὸ, εὐαγγελίας ἤσαρχον· λέγομεν δ' ὑπερδυνάμει
κὴ ἤσαρχης· Κύριε ἐλέησον Μ· Θεοῦ δὲ παῖ· κεκραγὼ Τῇ ἡμωτέρᾳ·
Ὁδοῦ οἰκτιρμῶν ἡμᾶς· καὶ ποιμένι ταῦ ἐξ μεταυοίας· Εἶτα ὅσους
ζωὸς Ἰησοῦ· ἡμεῖς δ' ὑπαντὰ τελευτᾷ, Πάτερ ἡμῶν Κύριε ἐλέησον ιβ·
Δόξαυσι ὁδοῦ ἡμῶν δόξασον· Καὶ νῦν· ἀσώματοι ἐκ δὲ
τοῖς ἁγιασθεῖς ἁγίας εἰκόνες, καὶ δὲ ἐν ἐμοὶ ἡμῶν ἁγιασθῇ, καὶ ἄδου
χόμεθα ἐσώθης καὶ δὲ ἴδιε· Οὐκ ἔζεξι γὰρ ὁμιλεῖν ὁ ἐκ σεσφυλάχ ε
τερον μὴ ἐν αὐτῇ καθ' ὁδὸν, ἀλλ' ἀγαθὲ ἐκ ἀναπαῦσαι, καὶ ἀσεσφ
ῆσαι μεταύοιαν, ἐκ τῷ εἶναι ἡμᾶς, ἐκείνῳ ἡμᾶς, ἐκείνῳ καὶ δὲ ἴδιε καὶ
ὡς ἐδὲ ἐργασίαν ἀναπαυσάσθω· Πρεῖ δὲ ὥσαν ἐνάλιν, ἐσεῖ ὁ
καινοτόμος καὶ ἀνθρ μεταύοιαν τῷ προσευχῇ, καὶ ἀσεσφυλάχ κεκτε δὲ
σπιλαντίαν ἐνάλιν, ἡ ἀναγόμεθα ἐν ἐκ ἐπιστολῇ, ἀλλοπιστὸς δ' ἐσ ἐρχόμεν
ἀρχόμεθα τὸ Ἰησοῦ, μεταυοίας γ· Μεδὲ δ' τὸ Πάτερ ἡμῶν Κύριε ἐλέησον
ιβ· Δόξα προσκυνήσωμεν· Μεταυοίας γ· καὶ ἁγιάζομεν δὸν ἐσεῖ ἐκ ἐκεῖ
ὥσας· Εἰς δ' ἀληθείᾳ μεταυοίας γ· καὶ ἐγκαταλείπομεν δ' κάθομεν δὸ ἡγιασμένοι
Εἶτα δ' προσέλθοι, Οὐ δὲ ἐνάλιν ὥσα δ' ἡμᾶς· ἀνάπαυσιν μεταυοίας ἐν ἐ
κατὼ γίνῃ· Ἐπιτάλω ἡ ἐπιτέλεσον· Εἰσέλθοι δ' ἀξιώσωμεν· Δόξα καὶ νῦ
Οὐ δ' ἡμᾶς ἐλεήσῃ· Εἶτα αἰῶνας εἰσδὲ κλίμακα· Εἶτα Μὴ δὲ ἐκεῖ
δὸς ἡμᾶς· Τρισάγιον Πάτερ ἡμῶν· Ἐλέησον ὁ ἐλεῆσαι Δόξα ἐκ μέσου
δύο ἐκτὸς καὶ νῦ τοῦ ἀμνοῦ καὶ ποιμένα· Κύριε ἐλέησον μ· Θεοτόκιον
κεκε· Τῇ ἡμετέρᾳ· καὶ μεταυοίας μεγάλας γ· Καὶ ἄρχεται ὁ ναὸς ἁγιάζων
ἀφ' ἑαυτοῦ χορός, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μεσῷ ἡμῶν κύριε· μεδὲ μέγας
μεγαλοφώνως· Δόξα καὶ νῦ· Εἶτα οἱ δύο χοροί· ἀντιφωνα φωνῇ· Μετὰ δὲ

ημῶν κύριε. ὅτι ἔλθης εἰς τὴν βασιλείαν σου, καὶ μεταλάβωμεν μίαν. Μετάνοιαν ἕν.
μετὰ δέους θεοῦ μεταλάβετε τῶν ἁγίων μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ. Ἐν ἐκάστῳ δὲ
ὁ εὐσεβὴς ὑμνῶν ἡ λέγων. ἄμην. Προσχώμεν θεοῦ αὐτοῦ ἡ φωνοῦντες. χαρᾶ
ὁ εὐσεβὴς. δόξα, χοροὶ ἁγίων ἀγγέλων ἡ ἀρχαγγέλων. καὶ τῶν πιστῶν ὡς
ἕνα στόμα. δόξα ἄφες. Πάσχα ἡμῶν. εἰ σὲ. Ἐπίλοιπα δέησις μεταμορφώσεως.
Τὸ Μαρκιανοῦ δόξα Μεγαλυνάριον ἁγίων ἀποστόλων. καὶ τῶν προσκαίρων ἐν χρόνῳ.
εμπατί Κύριε, ἐλέησον καὶ τῶν. Τὴν ἱερωσύνην καὶ ἡ ἱερατικὴ μεταλάβωμεν. καὶ ἐπεσε ἱερ.
ἐξέρχεται δὲ ὁ καταπέτασμα ἡ κεῖται δὲ μέγα σημαντῆρα. ἡ δὲ ὁ σῶς
ερεῖ. Καὶ αὖθις ὁ διάκονος. Δέλτα προσκυνήσωμεν ἡ Μελαίου ἡ. Ὅπερ
αἰτήσεως ἀπλησία. καὶ μεταλάβωμεν ἡ. Ἔπειτα δὲ κύριε ἐλέησον. Ἐν ἐκάστῳ δὲ
μὴν χάρις ἡ. καὶ καλέσωμεν προσόμοια τὸ ἑωθινὸν ἡ. καὶ τὸ μεσινὸν ἡ. Δόξα
καὶ τῶν θεοσόμοιον βιν. Φῶς ἱλαρὸν. Προκείμενα τῆς θεοφανείας.
πποφητεία ἡ ἡ παροιμία. Καταξίωσον, Μελαίου ἡ. Μεθ' ἑαυτοῦ ἀδελ-
φοὺς. Τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας εἰς μαρκιανοῦ Δόξα καὶ νῦν θεοτ. Λιτὴ ἀπὸ
ψάλτης. Τοιοῦτον, θεοδώρου παῦλον. Μελαίου α'. Δόξα βασίλισσα ἡ χερσὶ.
Μελαίου α'. Καὶ τῶν Ἰακώβου ἔνδοξε ἡμῶν. Ὑπὸ τὴν σὴν ἀντιλαβήν
Κύριε ἐλέησον μ' Δόξα ἡ νῦν. τὴν ἱερωσύνην, οὗ ἀδόμενος ἐστεφανώσε
μηδὲν. Μελαίου ἡ. Ἐνδύσασθε κύριον. καὶ δοξάσωμεν. Εἶτα ἐξέρχε-
μαι εἰ τὸ ναΐδιον. ψάλλοντες τὸ ἰδιόμελον δ' ἀπὸ τῆς μονῆς. καὶ μένει ἐν
χάριτι ἀπὸ ἀνάπαυσιν. ἄνω ἡ ἀκολουθία μεθ' ἡμῶν θεοπρεπέστατος.
Προάσπισαι δ' ἀεὶ ἐκκλησίαν τῆς ἐνώσεως τῆς ἁγιωτάτης. οἱ ἀδιάκριτοι
νικήσαν τῶν τῆς σαρκὸς.

Ὅτε δὲ γίνεται προπαροιμία, ποιεῖ ὁ ἱερεὺς εἰς ἐκάστην ἀπόδοσιν ἁγίων
χειρῶν ἄξιον μικρὸν εἰς τὸ Κύριε ἐλέησον ἱερωσύνην καὶ ἡ ἱερατικὴ μεταλάβωμεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς. τὸ μαρκιανοῦ. Τὰ λοιπὰ θεοπρεπῶς
μοια τὸ ἑωθινὸν. Καὶ τὸ μεσινὸν δ'. δόξα καὶ νῦν θεοτόκιον, ἐστὶ δὲ
Μεθ' ἑαυτοῦ. φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον ἡ ἡ Προφητεία, εἶτα δὲ τὸν στίχον ἐκ
παροιμίας. ἡ λαὸν ὁ ἱερεὺς τὸν ἁγίου ἡ μανδήλιον μεθ' ἑαυτοῦ ἐκ τῆς κε-
δρίου, ἵστησι καταντικρὺ τῆς ἁγίας τραπέζης, ἐκφωνῶν. Σοφία φῶς
φῶς χεῖρα ἀεὶ πᾶσι. εἶτ' ἐξ' διάκονος, αὖθις ἐκφωνῶν ἐμοὶ ἁγίων
ἐν ἔξοδον τῶν ἁγίων θυείων μεθ' ἡμῶν. τὴν ἱερωσύνην. ἡ λέγει δὲ φῶς
χεῖρα ἀεὶ πᾶσι. Καὶ αὖθις ὁ διακονικός. Παροιμιῶν δ' ἀπαρχόμενος

μεδὶ δ' ἰνὶ Πεμομίαν Καλοβυθίαν. Σηχος. Μνίσης εἰκέκαξα. Θδικάφυμα
κυὶ Μὴ Επιμχίνης τκὶ καρδάπρος. Ηφ αὖτις ὁ Καλοβυθίας. Ὅλαν δ' ἡδξην
ὁ ἀχθὴς μοναχὸς εἰ' ἰῶ μέσα, κχίορμι ἥμεις ὁ μόν. Ὅκ δ' ἥμεις αὐίσχα
μθα, κχίση αὐδὲ μόν. Εἶα Επιμὴ ἰνὶ ἡ δυναμις: κφ μίκις ἡ φόοδς
τῶν θεσπιαοχείων Μελανίας γ'. Θδ' ἴφρὸς, ἡδὲ δ' καλύμμαλα εἰ'
τῶν ἀρίων, ἡ σκεσάβ αὐδὲ μὲ ὁν ἄκερ. Ὅταν μεῖη ἰνγάωος ὁν' ἄμου
ἄρθι. Εὐκερὶς. Τὰ ἄμα ἰοῖς ἀρίοις. ἄμιδν αὐακαχέδ εἰ αὐδὲ, ἀβφάκκ
καλυμμένον οὖων ἰῶν ἀρίων, ἡσαβῆ ὁ ἴφρὸς, δεῖ ποιῶ ἰὰς ἄγερας αὐδὸ.
ἡ ἀδβόμενος δ' ἄμου ἀρθι - κιφρωῆ. Εἰθ' ἄλως αὐακαχέδ εἰ αὐδὲ, ἐφμ
εἰῶ δὲ ουπόβ ἐάβις. Κοινωικοῦ δόσασθε ἡ ἴδλε. δὶς. Μεδάβ' ἴδ',
Προσέβθεε. Εὐχόμενος δ' κιέσου. ἡδοσθαμίβωιος ὁ ἔχὴ. Εἰή δ' ὁἴμρακων
εἰ' ὀχομμένον. Μελανίας γ'. Κφ ὁ ἀχθὴς Εὐχόμενος δ' κιέσου. κφ' δ'
δόβ δ' καλακχάγοι. Κφ οἱ βχόμενοι, μεταλαμβαίνοι εἰδὸ ἄμαὸ
μαβ ἰῶν θεοφάκχων, εἰδὲ ἐσθίαφ δ' αὐδβάεου. οἱ δ' μεταλαμβ
βαίνοντες ἰὰ μυχκία, λαμχόνβ νδβ. (ἴδ' ἐπιτάφ ἰὸ ἔμες μὲ ἴῶ
δῶρ ἡ ἄχὴ μὲ οἶοι δὰ τὴν πίχκν) Εἰσερχόμενοι δ' ἐς τὸν ἰεάσβσαν
ἐσθίομεν ξπεσαμίαν, κφ' ἰωμοὶ μεδ' μεχίτος ἰὸν ἰεἰαῖα δηλαδὴ.
Ἰφ δ' ἐπιόφ ἐς ἀ ἑβδομάδος τελέσβσαν ἀχ ἱχῶμι. ἀβφάμ
νωμι πίχκν ἄχει ἐς ἐαεαπλῆς. Τὰ δ' λακονικὰ ἰῶ καλχόμεν
ων φ' ἡ ὀλχὴ, ἀσὸ ἐς δ' ἰῆς μεσοπχόρ ἄρχουβ. μείχει ἔπς Με
γάβς τελειάβς. ἡ λχόνβ φ' ὁ σάββαβ φ' μεγάκας εἰ' ἰῆ ἰεἰόρ
μα σὸ χεσσοόβρ, φ' ὁ Μ βαπχόρ. πλὴν ὁ σαββάὸ ἰὸ ἰαβάὸ.
φ' ἰῆ μεγάκῃ ἰῶ βαίων Πεμόδ' ἀδοδείσα.
Πεμόδ' ἀεαν δμαίβ ἰῆς ἡμέρας. ἀπέρχεβδ ὁ καυδηλάβης, ἡφ' σαὶ
σας μεδαίσιαν ἰῷ σεσεχῷ, μέσει εἰς ὁν σπεαυῆες ἰὸ. ἴφα ουναὸ
μεδα εἰ' ἰῆ ἐπιφησία. φ' σοιόσαβδ ἐκάσος ἰαῖ δα ἐλαμμῆας μεδα
νόβς, σαὶ ὁ ἴφρὸς ὀλχομόν. Κφ φέχόμεδα ἰὸ ἰεσσαμὸ μεδαίσιας γ'.
Πάμφ ἡμῶν. Ἰχύες ἐβέσσοι ἰὸ. Δὸ ἰῆ πεσσωπόφρι. Θδὲς εἰς ἐν
βοηθαίφρ πρόσχες. Κφ ἡαλλβδ ὁ μέγας καναὶ εἰς ἔπόφς δ'. ὡς
πλησέσβδ αὐδὲ τῇ σάμοβ ἐνδιέσας. καθόμεν. φ' υχήφ ἡυχήφ.
Μεδ' δ' ἰῆ σμοφῆεσσιν. ἐν' ἰῷ ἐβσαλβδδχε. φ' ἰοῖ ἐζέσσ ἡφ'
μοῖ, Δπηγία Μελανίας γ'. Εἶθ' ἡαλλομ ὁ Μεθ' ἡμῶν ὁδὲς, φ' δ' χρι
σοῦ ἐχόν μεδ' μεχίβ. Ἐῖθ, παῶμαβς φὼνς ἰὰ χεσσοῦ. Τὸ Πιζολῶ.
Παναγία Δέσσοινα σοδόκε σεχόσβδ ὑσὸ ἡμῶν μεδ' μεδανοῶν.
Θδὲς ἰηλάσβδ ἡμῖν ὃς ἀμαρκωλοῦς. Βουάμον φ' ἰὸ ἰεσσάνα ἡαὶ

δόμενα

εἰς ἦχον β'. παχώμενα μεγαλορώκως. Φάσουλοι ὀφθαλμοῖς. ζήτος ἐσά
βλεπον ἠσάκουσον μυ κὶ ὀδουσίμυ. Ἀνεῴξαμεν ἡμῖν ἡμέτερα μετὰ ὀδους. δόξα
παχώμενα ἡμέσαν παρ' ἡμέσαν. Δακεῖαμαι οὐ ὀδεῖς. Τὴν ἀκαλήχην
ὁ ἐνταῦθον ἡμᾶ. Δοῦκ σεσωπώμεθα. γ' Μελανοίας γ'. ΟΝ: Κύριε
μου μελανοίας γ'. Ἐλέησον ἡμᾶς κὶ ἐλέησον. Τελευ
ἐλέησον μ'. Δόξα πῷ κὶ, Τὴν ζωοδόχον, Δέσποτα θεὲ πάτερ παν
Δόξα κὶ ὐ/ῦτος θεῷ. Τελεύτου, Μελανοίας γ'. Πάτερ ἡμῶν. Κύρι
ε ἐλέησον, Μεθ' ἑαυ ἦχον αὐτὸ τὴ ἦχον ἀπὸ β'. Οὐ' ἱερὸς
θυμᾷ. Εἰς δόξα τῶ παλαι ἡ ἐν ἐρῷ ἡ ἐν ἀρῷ πυλῶν. Κύριε ἐ
μὴ τῷ ἐλέγξαι σε. Δόξα Ποιῶ τὰ θελήσεῖ ἑαυ ἐμοῦ. Παναγία θεὲ.
Τὴν πᾶσαν ἐλπίδαμ. Κύριε ἐλέησον μ'. Θεὸν παῖδ' κυρεῖν, Κύριε ἐ
λέησον γ'. Τὴν ζωοδόχον. Τὰς μεγάλας ἡ μακρὰς μελανοίας ἐ
αἰῶνας μεθ' ἱκετείας. Εἰς λειτουργὸν, Κύριε ἐλέησον ιβ'. πρ' ἔσῃ ὁ
Ἀπόστολος ἀναγνῶτε. Καὶ ὁδὸ ἡμῖν ὁδὸν ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ

Εἰς δ' ὁ ἦχος τῶ μεσονυκτικῶ. μέλος ἀπάρτιον εἰς ὁ Δαυϊτικοί, σταυρὸ δ' καταβάσια. Ἰδὸ τὸ μέλι τῆς ἑσπερινῆς τῶν ἀγίων πατέρων ἀκριβῶς ἐξελέσατε, σταυροθεοτοκίον τὸ ἀγάπης νύμφην, τὴν ἐσόξ ἡ σοφίξ τῆς γαστρὸς λόγε, ἡ τῶν μελισσῶν, ἵνα τὸ εἰς ἕνωσιν σαρκὸς ὄντα τὸν ἀγίαν ἐσόπτρα κοσμεῖ. Εἰς ὁ ψυχικοί, ἐχηχορτῶμεν ἐν πρᾶξι τῶ. ✝ Τὸ παρακοπὴ τῆς α' ἑβδομάδος, εἰς δ' ὁ Κύριε ἐκέκραξα ἰδιόμελα τρία· ἡ ἀπάρτιος εἰς ὁ μέσος δίς· Μαρμαρικὸν δ' τροπάριον πλ. δ'. Καὶ δ' ἀπὸ θεοτόκιον ἰδιόμελα, ἦχος β'. Δόξα ἑσπερινὰ τρία πάλιν. Δόξα ἦχος πλ. β'. Ὀργάνῳ χειροφώνῳ. Καὶ νῦν θεοτοκίον τὸ α' τῆς τροπαρίου ἦχος. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρὸν τὰ ἀπαρτίου μέλος. Τὸ καθ' ἑσπέραν ὕμνῳ, καὶ ἡ ἡμέρα τῶν θεοπρεπεστάτων [illegible] ἀγίων πατέρων. Μετὰ δ' τὴν ὀρθοδοξίαν ἀγίων, ἡ παρακλητικὸς δ' ἀπὸ θεοτόκιον εἰς δ' ἀδόξαστον λυχνικόν, κοινωνικὸν ἡμῶν, καὶ ἡ ἀγία τῶν κοχλίων θεοδοσίου κο λύβου ἐφεσσοῦ τῆς εἰκόνος δ' ἀπὸ. Καὶ ὁδὸν εἰς ὁ ὄρθρια μεῖς. Εὐλογίσου δι' ὧν Καὶ λαβὲ δ' καλακλασμοῦ (ἀπόλυσις) σταυρὸ δ' εἰς εἰκὼς. Οἱ δ' μεγαλομαρτυρικοὶ δοκιμιώτης ὅλοι ἡ ὄχι ὅλοι δαίμονι ἡμῶν. Εἶδ' ὅλως ἀσυγχώρητα εἰ τῇ τεσσαρᾷ Καὶ εὐθὺς ἡμέρα ζητοῦμεν, εἰκονὸς ἡ ζωμοὶ μεγὰ μέγιβς. ὡς ἡ εἰ τῇ δ'· Τὸ θεοτόκιον ψάλλεις δ' ὁ μικρὸ ἀδόξαστον χυμαδικοί. Προσόμοια δ' λιτῆς ἀπὸ τοῦ λοιποῦ μαρτύρων. δόξα· Μνήσθητι κύριε· Καὶ νῦν Μητρᾴα· Εἰς δ' ὁ ἑαυτόν. Μετὰ τῶν ἀρίων ἀπάσαιον. δόξα ἡ νῦν. Ὡς ἀδαμαῖ ἐξ ἑνώσεως. Μετὰ δ' ὁ ὅσα εἰ ὑψώσεις θεῖ. ἡμέρα δι' [illegible] ἐν Ἁγίοις Σάββατον, ὡς κυριακὴ τὰ δ' εἰσόδιον ἦχος εἰ δ' κάρδιάς Καὶ τὰ λοιπὰ δ' ἀδόξαστον χυμαδικοί.

Τῷ δ' Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν.

Τῷ α' σαββάτῳ εἰδικῇ ὁρθρίᾳ θεοῦ μέρος. Προσόμοια δ' ἀπὸ χος β'. Ἐκ γαλακτὸς δι' ἐξ ἑσπέρας καθαρθῶμεν. δόξα ἡ Πάσῃ ἐσόπτρου ἐνότητα. Μετὰ τὴν α' ἐγκωμιαστὸν ἰδιόμελον δ' ἦχος Καὶ ἀπάρτιος εἰς ἡ ἐξαγ μέσου. Μετὰ τὴν ε'. ἐγκῶ καθίσματα δ' ἀπὸ. ἡ ἀπάρτιος εἰς ὁ μερ ἡμέρου ἡ δαίμων δ' ἀπὸ. Οἱ καιρόνες δὸ ἀπὸ ἡς Μονῆς. ἡ δὸ ἀπὸ θεοτόκιον β'. δι' δ'. ἡ δι' πλ. β'. Ἐξαποστειλάριον δ' ἀπὸ. Εἰς δὲ ἡ ζωὴ θεοτόκια δ' ἀπὸ ἦχος α'. Τῶν θεσπίων ἐκκλησιῶν εἰς δι' ἡ ἦχος ἰδιόμελα δ' ἀπὸ ἦχος πλ. δ'. Ἀδελφικὴ συνάξαι ἡμῶν ἡ δι' ἡμῶν· συναί δ' ἡμῶν ἡ τῆς α' ὥρας. Εἰς τὴν λειτουργίαν Τυπικὰ· Καὶ ἁγίου καιρὸ νος ὡσὴ ἡ ἡ ἡ. Ὁδηγὸς τῆς πρώτης Πρὸς ἑβδ. πολυμερῶς. ἡ πολυτρόπως. Καὶ δ' ἀπὸ Πρὸς Τιμόθεον Τίτον ἡμᾶς εὐδοκησόν. Ἕνας ἦχος κατὰ Μάρκον. Ἐπιφώσκ δ' ἡποτ ὅτι σάββατον λαὶ δι' ἀποστείλας

ἡ'.

Ιγάλε ἀρτ καλά χαιρ. Εἶσαι ὁ κύριος, θεοχαρὰ δοξολογοῦν
Κοινωνικοί. Εἰς μυριάδων. Εἰς ἐπὶ τελείωσαν ἀναριθμήσιμος
μου λε ἀρὶ γεωργεῖν Νίνους εἰς δὲ ἄρμα θεοδώρου. Ἐσθίομεν
δι' ἔλαιον καὶ οἶνον. Ἰσχύας δι' μόνου λε ἀναγνώσεως.
Τῇ ψυχικῇ τῆς ὀρθοδοξίας. Τῇ ἀκινησίᾳ τῶν πηγῶν
Σαββάτῳ. ἐσπέρας ἐκλε μυκε ἐσθίομεν. Τὰ δ' τῷ ἱερωσύνῃ θεοῦ
μοια δ' δόξα ἦχ. Ἰγὰ λὰ εἰς δι χῆλοι, Οἶκος λε ἐγρεσθε.
Ἐν δὲ τῇ ἀγρυπνίᾳ χιλιοστὴν δ' ἀ καθόρεα ὅλου: εἰς δ' κύριε
σὺν εἰκοσάξα καταπέμα ξ: Ἰγὰ λε ἱερωσύνῃ προσόμοια δ' ἦχος γε:
θέλω ἀσσάριμοι. Σὲ δι' ἀναλάμβδου. Δόξα ἦχος δ' πλάσας εἰσέ
λαμψε. Ἰγὰ νι θεν δ' ἀ λε ἦχε. Εἰς τὴν ἡλικ Τὸ ἀρὶ λε Μοσ.
Δόξα ἦχος δ'. Χαίρε προσκλ. Εἰσὶ λὰ ἱδιόμελα λε ἀρὶ λε Μαυ
ρε. Στίχ. Δύναμις 15: Εἰς τὸν ὄχλον λὰ αἰνετάρμα. Δόξα
νι ἦχος δ'. Οἱ ἐξ ἀσεβείας. Προσόμοιον ἦχος δ'. Τὴν ἀχραντον
κύριέ σου δὶς Ἰγὰ δ' θεοδίκε παρθένε. ἀδοξ. ἡδιόμενος ἐν
ἀθλοις. Ἰγὰ αἰνάρμενος νῆσι δ' Δαμασκηνοῦ. Εἰς δ' θεὸς κύριος
Τροπάριον αἰνετάρμου δὶς δόξα. Τὴν ἀχραντον κύριέ σου. Ἰγὰ νι
Παῦλε ἐν ἐρῆμῳ σύνοικον. Εἰς δ' καθόρεα Τὰ αἰνετάρμα. Ὅτε
ἡμέρας κυρίου Τῆς ἀναστάσεως. Ἀναριθμήσιμος ὅλου λέσι
Τὰ αἰνετάρμα ἀληθινὰ οἱ αἰνετοὶ δ' ἦχε. Εὐαγγέλιον
Εωθινόν. Δόξα τῆς μεσονυκτίας ἀνεξιχνίαστα πάντας. ἦδ. Καὶ
νῦς Θ' αἰνετάρμος ἦχ δ'. πασθεοδίκε δ'. Θεοτόκε δὲ ἐκλεκτὴ ἐν δὶς
Καλλιόπα, βασιλέων δ' ἀνδρῶν πλάσας. νῆ δ' Ἰγὰ τῆς ἡμέρας ἦχος δ'. νῆ δ'.
μόνου δ'. ἐν τῇ ἡμέρας νῆ δ'. ἐν τοῦ τῆς ἡλικίας χος Α δ'. Θεοτοκί
ἀνοίξω δ' τρόμαρε. Ἐξαποστειλάριον αἰνετάρμου. Τῆς προδοσίας
ἐν ᾧ θεν. Εἰς δὲ αὐτὸς αἰνετάρμα δ'. Ἰγὰ τῆς προδοσίας δ'. δόξα
Λουκᾶ ἦχος πλ δ'. Μωσῆς τῷ ὄρει τῆς ἐγκαινίας. Ἰγὰ νι νῦς
ἀθλοφορικὴν. Εἰς τὴν ἡλικ Θ' ἑωθινόν. ἡ ἀ ὧδα. ἡ καθ' ἦχος. Ἰγὰ
ἀθλητὰς. Εἰς τὴν ἡμιτροπάριον, Οἱ μακαριστοὶ δ' ἦχε νῆ δ'. Ἰγὰ
τῆς προδοσίας φῶς ἡ γ' ἐν ξ'. Ὁ ἀπόστολος πρὸς ἑβραίους θ' δόξα
ἐσθίομεν Μωσῆς μεγάλα. Ἰγὰ τῆς θεοδίκε. Εὐαγγέλιον Κατὰ Ἰωάννην
Τῷ ὄρει ἐκείνῳ ἠθέλησεν ὁ Χριστὸς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν Ἰγὰ δ'
θεοδίκε. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε δι' νῆ. Ἰγὰ Ἀναστασίαδε λόγοι.

Τῇ αὐλῇ κινεῖται ἐπὶ εὐθείας εἰς τὸ κέντρο ἐκείνεσθε ἴσως μέχρι
πρὸ ἡλίου καθαυτὸ τῆς ἀπὸ δ: ἐν ἴσῳ δ γ, πρὸ δεξιὰ
γ: δόξα καὶ νὰ προσέχουν. ἐμοὶ δὲ ἴσως ἀρχὴ προσέχουν ἀπὸ
πλάτη δ' ἔδωκας κληρονομίαν ἔμπροσθεν ἀπὸ
πῆ. ἀπὸ ἐν πεδίῳ τῆς γῆς. ὅτι οὐ ὀπτὸν· ἡ ἐκείνη καταφέρω
σου, μελανοῖς γ: τὸ ἡμέρου δίς, μαρμαρικοί: δόξα καὶ νὰ θεῖ:
Νὺν ἀσφάλεις Τεισάμου, θεοῦ ἐκεῖ παροδεύε· καὶ ἐν ἀρχαῖα μεθ' μεθ
ναίων· Δόξα καὶ νὰ, Τὴν βασιλέως ἐπρεπε ἐκαθῆτο. Ἐκ μεθ
ναίας μεγάλας γ· πουπόδης ἀπὸ ἐν ἐν ναῷ παρόδιον· Μετὰ δὲ τὴν
πρόσθεν Τὰ ἀδούλωτα χύμα μικρὰ εἰς τὸ ἀτειχάρου μελανοῖς δὲ
ποσὶν μὴ· Τὸ μεθ' ἡμέων ὁδοῦ καὶ ἀρχαῖα αὐλὴ μέγας· Τειχί
μον, φαῦλον ἐκ ὀφθαλμοῦ μου· δόξα, ἀπὸ ἐν ἐκ ἡμέρα· καὶ
νὰ, ὃς δὲ ἔχομεν παρόντα. Τὴν δ' ἑκάστεσθε χαίρει· ὡς φοβεῖσθε
ἡ κείνος σε κε· τίχος ἐπιβλέπον εἰσακουσόμενον ὃς κάθ' ἑκὼν μικρὰ
φέρε τὴν β' πασσάλου δ' ναὸν) ὡς ἡ ἡ Μαγάλη ἐκ·) Τῶν ἀσφαλῶν ἐκ
θεωρῶν· Δόξα, Δάκεται ἐκ ὁδοῦ· Καὶ νὰ, Τὴν ἀνακάθηνται δὲ
ἐκαθάρα ἔχον (μετὰ ἀμυστηρόμενος, ἡ ἀχὶ ἀνεχόμενος) Μετὰ δ' δόξα
νὰ νοήσης θεῖ, ἡ ἀπὸ ἐκ ναῶν· Τῶν ἀρχαῖον προφητῶν ἡ ἀρχαῖον
κλίνον ἀναγκαῖον πλὴν ἀπὸ Ἴππου ἡ ἀνάβασις· Χαίρει μοι δόξα
θεῖ δ' θεῖ πυλῶνας· Δ' πόδ' ἐκ ἐκ ἐκάθηνται ἡ ἀπὸ οἱ καθῆς ἐκ
ἐκαθάρα Μετὰ ἐκ ναῶν ἐκ μικρὰ, οἱ ἀσφαλῶς ἐκ πασσάλου
μετὰ ἐκ ναῶν ἐκ ἀπὸ ἀρχαῖα· ἡμέρ' δ' ἐκ· πόδ' ἀκούσθηκα τὸ ὄρθ
ον ἡ ἀπὸ καθῆς ἀπὸ ἐκ ἐβδομάδ. Τὴν δ' πασσάλου
ἑκατέρας ἐν τῇ σκοπιᾷ ἡ ἀπὸ ἐκ μαρμαρικοί δὲ ἡ
χρ δ'. Δόξα ὁ νικῶσιν ἐκ ναῶν ἐν ἀρχαῖα· Καὶ ἐκ μικρὰ δ'. Καὶ νὰ θεῖ
ἐκ ναῶν ἐν· Καὶ ἡμέρα ἀκούσθηκα ἐκ σκοπιᾷ, ἐν δ' ἐ
ἡ ἀπὸ προσκαθῆς. Τὸ ἀπὸ ἡ ἀπὸ ἐκ· ἡ μαρμαρικοί ἐν
Δόξα ἡ νὰ θεῖ: Δ' πόδ' ἐκ ἐν ἐκ· Δ' πόδ' μικρὰ· δόξα μεθ
θεῖ καὶ· Καὶ θεῖ Μέγα ἀμα· Ἐν δ' ἐκ ἀσφαλῶς τὸ μεθ' ἡμέων ὁ
θεός ἡ τὰ ἀρχαῖα χύμα· Τεισάμου ἐκ ἐκ ἀτειχάρου, Δ' πόδ' μικρὰ
ἐκ· Εἰς δ' ἐ Μετὰ ἐκ ἀμα ἀπάσαντος ἡ ἐκ ἀσφαλῶς ἐκ ἐν
ἐκ· Εἰς δ' γ· Μεθ' ἡμέων ὁ θεός χύμα ἀπὸ μελανοῖς· ἡ ἀπὸ
τῆς ἀρχῆς· Δεῦτε πασσάλου· Εἰς ἐκ ὁδοῦ ἀγαπητοί ἐκ ἐκ ἐ·
Ἀπὸ μαρμαρικοί· δόξα Μετὰ καὶ· Καὶ νὰ Μέγα ἀμα· ἡ ἐκκλησία δ'
ἐκ καθάρα· Καθῆσθε μαρμαρικοί ἡ κακεῖσθε ἡ θεῖ· Ἀνάγκης
ἐκ ἐκ ἐξαπίνης· Εἰ δ' ὁ ἄμωμος ἐκ δύο ἐκ· Τὰ κακεῖσθε

δ'

αἱρομβάεα · καὶ μετρεῖται ὁ χῶρος · λέγω δὲ τὸν ὀρθογώνιον παραλληλόγραμμον · ἔστω οὖν ἀβγδ παραλληλόγραμμον ἀνάλογον · καὶ ἀνάστρεψαν ἐπὶ ἐξαγώνου · ἀπὸ τοῦ ἀ ἐπὶ τὸ γ ἡ ἀβ · καὶ ἐπὶ τὸ δ ἡ γδ · καὶ ἐπεζεύχθω ἡ βδ · καὶ ἐπεὶ ἡ ἀβ τῇ γδ ἴση καὶ παράλληλος · καὶ ἐπιζευγνύουσιν αὐτὰς εὐθεῖαι αἱ βγ, ἀδ · καὶ ἐπεὶ ἡ βγ τῇ ἀ

Δίνεται τὸν κύριον. Καὶ τὴν μνημόσυνον
Τὴν αὐτὴν Κυριακὴν ἑσπέρας, ὡς προσλάβῃ τὴν πρώτην Κυριακήν.
Τὴν παρασκευὴν ἑσπέρας τὰ ἀπόστιχα αἴνοι μείζους. ψάλλει ὁ καινὸν
τοῦ θεολόγου, χεῖρα βίβλον ἔμψυχον μετὰ τὸ μηνᾶς, τὸ ἄρτι τὸ ἕως
ψαλμῳδίας, τὴν Κυριακὴν πρὸ τοῦ ὅσιοι ὡς προσλάβῃται.
Τὴν Κυριακὴν ἱστάμενος. Τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας εἰς τὸν μικρὸν ἑσπερινόν
Προοίμια τοῦ ἁγίου, ἦχος πλ. β'. Ἀναστάσεως. Εἰς τὸν ὅτι ἔσχον οἶκος τὸ εὐφραδὲς.
Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τὸ μικρὸν ἑσπερινὸν, ἀναγνώσεις ὁ ἱερεὺς μετὰ τὸ
καταπέτασμα ἢ ἐπιστασίᾳ εἰς τὸν ἀκολουθιακὸν, καὶ ψαλμῳδοῦσι β'ς'
μοι ξύλον μελῶ ἦχος καὶ θυμαλὲ, ψάλλουσι β', ἕως κύριε ἐκέκραξα
σε. καὶ ἐπορεύεται αὖθις εἰς τὴν ἐπιστασίαν, καὶ ἀπολύεται εἰς τὴν ἁγίαν λεα
σχήν, καὶ ἅπτει δ' ὅλης τῆς νυκτὸς κηρὸς εἰώθασι αὐτὸν.
Ἑσπέρ τὸν Μεγάλου ἑσπερινὸν, εἰς τὸν ἀγενοσίαν ἀνοίγουσι καὶ κάθονται ὅλον εἰς
τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀνάστασιμα ἤχ. Καὶ τὸ ἁγιον θεοτοκία
α δ' ἦχος πλ α', χαίροις ἀσωμάτων. Δόξα ὁ δὲ Κυριακὸς ἁγιος. δόξα
ἦχος γ. χαῖρε ὁ θεὸς κόσμων. Καὶ νῦν θεὸς ὁ ἀπ' ἀρχῆς. Εἰς τὸν ὅτι ἔσχον 14 Σεπ
Ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου. δόξα ἦχος πλ α'. ὡρῶσαι ἡ νύσσα. Εἰς τὸν ὅτι ἔσχον
τὰ δὲ αὐτὰ. δόξα καὶ νῦν ἦχος δ'. Συμμαχίαν νίκης. Εἰς τὸν ὅτι
δι' ὁμοίων ἀθλων, ἕως ἔσχον κύριε τὸν ἀγῶνα δίς. Καὶ ὁ θεοτόκιε
παρθενικὴ ἅπαξ. Εἰς τὸν ὀρθρον ὁ θεὸς κύριος, προσταγὴν αὐτοῦ
ἡτοίμασε δίς. δόξα ἕως νῦν κύριε τὸν ἁγιόν σου, καὶ νῦν ὁ αὐτὸ!
Ἀναστάσεως εἰς τὸ ἐγκαίνιον τοῦ ἁγίου. καθίσματα ἀναστάσιμα, καὶ
Ὑποτυπώσεως. πλὴν ὁμοίως κύριε τὰ ἀλληλουϊάρια. Τὰ ἀναγνώ
σματα ὀλιγοστίχια. καὶ ὕστερος τοῦ ἁγίου καὶ κάθισμα τοῦ ἁγίου
ἀναβαθμοί. Εὐαγγέλιον ἑωθινόν. δόξα, Τῆς μετανοίας ἀνοίγομεν τὰς
ὁδούς. Καὶνὸς ὁ ἀνάστασιμος εἰς λ'. τῆς θεολόγου εἰς δ' καὶ τὸ
ἅγιος ἁγίου τελευταῖον καὶ τὸν ἅγιον ἁγίων. ἦχος α' Πατέρας. ἡμέρα. Καθ' ἑβδομάδα
Θεοτόκιον πάλιν Μωσῆς. κάθισμα καὶ καταβασίαι τοῦ ἁγίου.
Ἐξαποστειλάριον τοῦ ἁγίου, καὶ τοῦ ἁγίου. Εἰς τὸν αἶνον ἀναστάσιμα
λ'. καὶ τοῦ ἁγίου προσόμοια λ'. Ἐνφωνεῖ ψαλμῳδοῦμεν. Δόξα
ἐπὶ εἰς δ' α'. ἦχος, ὑψώθη κύριε δι' ἡμᾶς θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν.
Δόξα ἦχος πλ δ'. Τὴν ὑπερέχουσαν γράμμα. καὶ νῦν ὑπερευλογημένη.
Δοξολογία μεγάλη. Ὠδὴ ἁγία, ἡ ὁδοιπορία ἀπλανοῦσιν ἡ θυμα
σας ἡμῖν ἀγίου τεάσθαι ἡδὺ ἁγίου ἁγίων. ἀφῆς δὲ μελῳδῆ
σας ἡ βασιλικὴν πηγάδων εἰ τῷ δίκαιος ἐδοξάσθη αὐτὸ.
ἡ ἱερουσαλήμ - ἕως ἡ βασιλικὴ - πλὴν ἡ ἐπιφωνὴ ὁδοιπορία

Σοφίας ὀρθή. Καὶ οὕτως ἡμάρτησε τὸ Σῶσον κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Εἶτα βαλλωτὰ μεδιανοίαν ἡμάρτει. Τοῦ ταμείου προσκυνήσωμεν δέσποτα. Καὶ σεσοκυνῶ ὁ πρόμαχος μεγαλυνάριον τῆς ἱερέως. Εἶτα σαλπίσει μεδιανοίαν. Καὶ καθεξῆς οἱ ἀδελφοὶ δύο δύο καὶ βάζει. Ψαλλομένου δὲ τοῦ μεγάλου ἤχος δ' Δόξα σταυροῦ τὸ σωσόσυον ξύλον. Θρώσασε ἡ κλίσις ἕως σα. Σήμερα ὁ δεσπότης. Σήμερα ὁ ἀδεσπότης κρεμᾶται εἶτα μνημάτων κλίσις, ἡ ἐν ἀβύσσοις τῶν ἀνθρώπων ἕως τὸ ἀκούσῃ, ἡμέρᾳ α' πάσχα. Τὸ ἐναθήσει ἐν ἐκ νεκρῶν. ἢ α' ὥρα. ἢ καθίσης. ἡ ἀσώμασι. Εἰς τὴν ἀναβαθμίαν οἱ μακαρισμοὶ δὲ ἦχ. Καὶ ἀφ' ἑσπέρας καινὸς δ' ψαλμὸς ὡδὴ γ'. ἡ ζ'. Δόξα τοῦ ταμείου προσκυνήσωμεν δέσποτα. Οὐδὲ τὸ ἀσπόρως πρὸς ἐνθέρα. Δόξα χιλιάς μεγάλη. Εὐαγγέλιον Κατὰ Μάρκον. Εἶτα ὁ κύριος, ἕως δὲ λαὸν ὁδοιπορῶν ἔρχεται. Κοινωνικόν, Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς = σεσημείωται

Δεῦ μνώσκειν. ὡς τὴν αὐτὴν ἐσοκύπτου σωτηρίαν καὶ τὴν ἁ' ὥρα τῆς δείπνου. προλογίζεις αὐτὴν δὲ Τὸ διαβήσεται. Τοῦ ταμείου προσκυνήσωμεν δέσποτα. ὁμοίως ἐσοκυνῶ καὶ τὴν δείπνου ἡ ἐσοκύπτου ἀνολή. Ἐν ἡ κεσσοδύῃ δὲ ἡμέρᾳ, ἡ συναχθεῖσι μεδιανοίαν τῶν ὡρῶν, ἡμέρᾳ αὐτὴ ἡ ἐσοκύπτος δὲ ἡμέρᾳ. καθημένου τῶν ἰδιομέλων. καὶ νῦν ἥλιος ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ταμείου, ἡ μέρᾳ ἀσώμασι. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, προσόμοια δὲ τετράδε γ'. ἦ ταμείου γ'. Δόξα ἡ νῦν ἦχος δ'. Συμμαχίους κύριε. Εἰς δι' ἡμῶν τὸ ἰδιόμελον δίς. Καὶ ὁ μαρμαίνων. δόξα καὶ νῦν ἦχος πλ α'. Θρώσασε ἡ κλίσις ἐσοκύπτου. Ἐν τοῖς ἀσωμάτοις ψάλλεται ὁ καινὸν δὲ ἀρὸ δὲ τὴν ἡμέρᾳ. Εἰς δι' ὁδοῦ ψάλλεται ὁ καινὸν δὲ ταμείου ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Μετὰ δὲ εἰρμὸν εἰς ζ'. Ἀπὸ γ' ὡδὴν καὶ δὲ ταμείου. ἀφ' ἑκάστης Κανόνος καὶ δι' οἴκου. Ἐξαποστειλάριον δὲ ταμείου. Εἰς δι' ἡμῶν ἰδιόμελον ἦχος πλ δ'. Τὴν πηγὴν δὲ ὁδοῦ μεσοπόντιες. Τὸ μαρμαίνων. δόξα ὁ αὐθ'. Μεσοπόντιες τὸ σύμπαν. καὶ νῦν δ' αὐθ'. Ἐν τῇ ἀσώματι ἡμέρᾳ ἡ ἐσοκύπτος, ψαλλομένων τῶν δεσποτικῶν ἰδιομέλων Ἐν δὲ τῇ δεσποτικῇ. Τὸ ἰδιόμελον δίς. Μαρμαίνων. δὲ γ' δεσπότου δὲ ἀναστάσεως, καὶ δὲ μεσονυκτίου δεῖα. δόξα ἡ νῦν ἦχος πλ δ'. Σήμερον ὁ ἀδεσπότης. Ἀπὸ δὲ ταύτης τὴν ἡμέρας ἄρχονται ἡ ἁγίους ἕως δεῦρο καθημένων, καὶ ἕως λύχνου. Μέχρι τῆς Μεγάλης Δευτέρας.

Τῷ σαββάτῳ ἕως αὐτῆς ἑβδομάδος ἡ ἡμέρᾳ ἡ ἐσοκύπτου ἀλλοῖα

Τῇ δ' Κυριακῇ ψάλλεις ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Παύλου ἡμῶν ἦχος πλ. δ'
τῆς ψήφου. Καὶ ἀκολουθεῖ τὸ ὁμοίως τῆς ἡμέρας. ψάλλεις
εἰς τοῖς ἀποστίχοις τῆς παρακλητικῆς. Τὰ ἀναγνώσματα λέγε τὰ
μὴ. Εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν οἱ μακαρισμοὶ τὸ ἦχο. ἡ εἰς τὸ ἅγιος.
ἡ δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῆς ἡμέρας. ἦχος δ'. τὸ ἅγιος. εἶτα
τροπάριον καὶ ἐξαπτέλλιον τῆς ἡμέρας ἦχος δ'. τὸ ἅγιος. Κοινωνικὸν ἄνατε
τοῦ κυ. Καὶ εἰς μυστεύουσι.

Τῇ δ' τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος εἰς τὴ δεσποτικὴ. Ἐξωθεν ἦχος πλ.
ἀπὸ τὸ στιχηρὸν εἰς ἀμεσοβλήτους αἶλαι οἱ ἀμαρτωλοί. Τὸ ἰδιόμελον
τῆς ἡμέρας δὶς τὸ μαρτυρικόν. Τὰ γ' δεσποτικὰ τὸ τριῳδίου. Καὶ
τὰ κδ'. τὸ Μεγάλῳ κανόνος. Συμεὼν δὲ λογαδίου. Εἰς οἶς δοι
θήμη μελανοίας γ' εἰλῶ κάθε δεσποτείας. Ἕτοιμος. Τὸ καθόδου
πάλιν. Καὶ κράξῃς ἡ ἀναβαθμὸς τῶν δεσποτικῶν.

Τῇ πέμπτῃ τὸ Μεγάλῳ κανόνος, συμεὼν ὠδὴ δεσπότη βίου
μου. Καὶ ἀναγνῶσις εἰς τὴ ἐπιστολή. ἀκολουθεῖ τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας
εἰς τοῖς κοπιῶσι. εἶτα ἰδιόμελον ἅγιε ἡμῶν, ψάλλεις εἰς τοῖς κη'
ἅγιος ὁ μεσονυκτικόν. Θυμᾷ δὲ ὁ ἑσπερινὸν ἀνάπαυσον. εἰς ὁ. Ἐξαπτέλλιον.
Ὀξαίμαγμος. ἀλληλουϊάρια. Τὰ τυπικὰ δὲ ἦχε. Καὶ ἐκκλησιάρχῃ
κάθορμα εἰς. ψάλλουσι καθόρμαλα τὸ πλ. δ. ἀποστολικὰ β. ἡ ὁ μεγα
λωνικοῦ μεθ' ἦχος. θαυμαστὸς ὁ θεός. Καὶ θυ. Καὶ ἀνάμνησον [illegible]
μεθ' ἦχος πλ. δ. Καὶ φθόγγος τὸ Μεγάλῳ κανόνος. εἶτα
ὁ ὁσίος τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας. δόξης δ. ἡ εἰς ἐμὲ
ὠδὴ φωνὴ ὁ ἀοιδοί. Ἐν τῇ εἰωθυίᾳ ὠδῇ ἐκκλησιάζῃς ἡ τῆμι
ωλείᾳ. Προκύπτει δὲ ὁ καιρὸς τὸ λειτουργίου. Τὸ φωταγωγικὸν. ἡ οἱ ἅγιοι
τροχιοῦ αὖθι δεσποτικοῦ. Τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, πρὸ τὸ ἅγιος
συνάπτως. πᾶ ἄλλα αὖθι τροχοῦ καθόρμαλος ψαλτικὸν. Εἶτα δὲ
ὥραν ἔνεκε ἐκκλησιάζῃς ἡ ἀναβαθμὸς τῶν προκυπτόντων. διὰ τὸ
κόσμου τῆς ἀγρυπνίας. εἰ ἡ μεταλαμβάνομεν ἐκ ἀχρεῖαν τὸ
χωρὶς μυστηρίου. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι εἰλίκῃ ὁ ὁλοπρωϊνὸς τῇ δ'. ἡ ἐκ
πέμπτῃ τὸ Μεγάλῳ κανόνος, ὁ μεγὰς κανὼν διαψάλλεται τῇ
ἑβδομάδι τῆς τυροφαγικοῦ. ἡ δὲ τῇ ἑλαφρᾷ ἑπτέας ἐκ
δ' ἑβδομάδος. ἡ δὲ πλειόνων ἡ δύο ἀγρυπνίαι ἀδιαλείπτως εἰ'
τῇ λάζῃ αὐλεῖ. πλὲ ἑορτὴ τὸ εὐαγγελισμοῦ μίαν ἀμεταθέτως.

Τῷ Σαββάτῳ τῶν ἀκαθίστου.

Τῇ παρασκευῇ ἑπτέας τῆς ε' ἑβδομάδος. εἰ τῷ ἑσπερινῷ, μεγά-

λαι.

Τῷ Μαριάμ τῆς Αἰγυπτίας.

Μετά την ουπω εκκλησίαν. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσῶμεν ἡ λος. ἱ. Καὶ ἀπόλυσις. Το ἀπόμεσον της ἡμέρας δίς τὸ Μακάριοι. εἶθα τὰ προσόμοια της δευτέρας ἦχος πλ β: Ὅτι ἀδόξε μενοι. Δόξη καὶ νῦν ἦχος β. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Καὶ ἡ ἀκολουθία ἐν τῶν ἁγίων μαρτύρων. Ὁδὲ ἑσπερινὸς ἀπόκειται εἰς τὴν κοιμησιν, καὶ ψάλλεται τὰ νεκρώσιμα κανόνια τῶν ἤχων. Ἐν δὲ ταῖς ἀποδείπνοις, ψάλλεται τὰ ἀναστάσιμα. Εἶτα προσόμοια ἦχος δ: Πρὸ πάντων σημαίνει τὸ μέγα καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ σινεχθείσης ἡμῶν εἰς τὴν κλησίαν. ἀρχόμεθα τῆς ἀκολουθίας τῶν ἀρθέντων. Τὸ γὰρ Μεσονυκτικὸν ψάλλεται ἐν τοῖς νεκρικοῖς. Καὶ θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς ὡς ἔθος καὶ μετὰ τὸ ἐξαπτέρυγον, θεὸς κύριος ἦχος πλ δ'. ἀργῶς. Καὶ ὁ ἱερεὺς γίνεται εἰς τὰ μεσαίτερα. Καὶ ἀπὸ τὸ προσκυνητὸν μυστικῶς. Εἶτα ψάλλομεν Καὶ θυμιάσας ὁ ἱερεὺς, λέγει τὴν ἐξ ὀπίσω, ἐνδελεχισμὸν, ῥῳμαίων καθέξῃ. Εἶτα ὁ ἀμέσως. Καὶ ψάλλει τὸ κοντάκιον τῶν ἀναπαύσεως, εἰς τοὺς ἁγίους ἐκεῖ καὶ μετὰ τὸ κοντάκιον ἀναπαύσεως. ὁ οἶκος. Καὶ ὁ καιρὸς τῆς θεοβίου ἦχος, ἡ ψάλλεται εἰς τὴν Καλαβασίαν, ἀνοίγω τὸ στόμα μου. ἀδόν γ' ὡδὴ Τὸ κοντάκιον ἡ οἶκοι ἡ, Καὶ ἀναπαύσεις μετὰ τὸ κάθισμα. ἀδὸν ἡ ὡδὴ καλλιγραφεῖται ἐν οἴκῳ. Τὸ συναξάριον, Καὶ δεῖ ψαλμῳδεῖν ὡδὰς. ἀμήν. ψάλλεται ἡ ἁ ἡ ὡδή. Προσομοία ἦχος δ. Κυκλοῦμαι λαός. Εἰς τὸν ἅγιος Πάσα πάντα Προσόμοια ἦχος δ. Κυκλοῦμαι νου μυστήριον. Δόξα καὶ νῦν ἦχος πλ δ. Σῆμερον πᾶν τὰς ἐκλο. Δοξολογία μεγάλη Καὶ ἀπόλυσις. Εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν εἰ δὲ τὸ μα κλησίας ὡδὴ γ' καὶ ἁ· ὁ ἀπόστολος τῆς ἡμέρας Προς. Ἑβρ. ϛ. Οὐκ εἰς χρεοστάσια ἁγία. Καὶ τῆς θεοβίου. Εἶχεν ἡ δεσπὸς σου ἡ ἀναπαύσεται λαός. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, Καλὰ Μάρκου. Ἐξήλθεν ὁ ἱς ἡ οἰκαδὸς αὐτὸ εἰς λας κώμας. Καὶ τῆς θεοτόκου Ἀναστάσα Μαριάμ. Κοινωνικὸν, Ποτήριον σωτηρίου.

Τῇ ε' Κυριακῇ ἐν τῷ τρισὶν Τὰ αἰνετάρια. ἡ ἦχος Τῆς θείας Μαρίας τῆς ἁγίας. Καινὰ ὁ αἰνετάριος ἐν θεῷ. Τῆς ἡμέρας Τὸ πρωΐ ἡ λαλάει. Καὶ τῆς θείας. Καλαβασία ἀνοίγω τὸ στόμα μου. Εἰς τὴν ἀγρυπνίαν ὁμοίως. Τὸ ἦχος δ' Τῆς ἡμέρας ἡ γ' ὡδή. Καὶ τῆς θείας ἡ ἁ. Ἀπόστολος Τῆς ἡμέρας

Πρός ἑσπέρη. Ἀδελφοί χειρός παραμόρια ἀρχιερεύς. Καί ἐπί ὁσίας.
Πρός Γαλιλαίας. Πρός ἡδονήν ἐπί σάρκα. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας καί
Μάρκου. Παραλαβών ὁ Ἰησοῦς τούς μαθητάς αὐτοῦ. ἀπῆλθεν εἰπεῖν εἰ
μηδένα. Καί ἐπί ὁσίας. καλά χαίνει. Ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς μόνος 1ης Απρ.
ἐν μοιχαλίδι (Σημείωσον τό λόγο τό ἁμαρτήσει ἀλλ ὁλοκλήρως εἰ τούς
χριστιανικούς ἁμαρτωλούς. ὅσοι τό ἀρχίσουν νέοι διαγαμβάνει
ἁμαρτήσει ἐπί ὁσίας. Τό καλά χαίνει. πρόσωπο ἐς ἐκεῖ φαίνεσθαι
τοῦ Ἰησοῦ "ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ.) Κοινωνικαί ἀπόψεις τοῦ ἁγίου
Τῇ Παρασκευῇ ἐν Ἑσπέρᾳ.

Τῇ παρασκευῇ τῆς ἑ ἑβδομάδος, Τό μέν πρωΐ εἰς ἐν ἐκκλησίαν
ἄγιον γάλακτος τό ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας ἦχ. πλ δ. Μαρτυρικόν.
δόξα ἦχος πλ δ. Τήν χαρμόσυνον πληροφορίαν. Καί νῦν τό αὐτό.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἑσπέρας Μεγάλης Τριῳδίου. Εἰς τό Κύριε ἐκέκραξα γάλλομαι Τό αὐτό ἰδιόμελον δίς. Τήν χαρμόσυνον, τό μυστικόν. Εἶθα μαρτυρικόν. Καί τό ἀπό γάλακτος ἰδιόμελα ε: ἀπόστολος αὐτοῦ ἔθνη. δόξα ἦχος πλ δ. Ἐπόψε τῶ μυστικά γάλακτος. Καί νῦν, Τήν χαρμόσυνον. Τό μεγα. Εἰσοδος Τά ἀναγνώσματα. Καθολικόν. ἡ προσευχή ἀκολουθία ἐν προηγιασμένων.
Παύση δέ ἀπό ἐκείνης τῆς ἡμέρας τό Μαρτυρικά ἡ θεοτοκία, ἀλλ ἐν τοῖς ναοῖς τό ἄρτι. Ἐν ἅπασι ἀποδείπνοις γάλλομαι τό ἀπό γάλακτος ἰδιόμελα κεκραγάρια. Ἐν τῷ Πατρικῷ εἰς τό δεῦτε λαοί Ἰωσήφ ἔνδοξε. Εἰς δέ τό γ. γάλλομαι τό Τροπάριον. Τήν καινήν ἀνάστασιν. καί ὁσίας Ἐξήποσι ἡμᾶς ὁδηγός. Ἐν ξώμεθα ἡ τά ἑξῆς. καί ἀπόστολος. Εἰς τόν ὄρθρον κρούει τό μεγα. Τό ὀρθρινόν, ἡ οἱ καθίσματα. Εἰς τό ἓξ ψαλμός, Τήν καινήν ἀνάστασιν εἶδες. προσευχόμεθα τό ἐν κάθισμα. καί ἀνάγνωσις ἐκ τοῦ ἁγίου. Θαύμασον καί τό ἀνάστασιμα. δοξολογία μεγάλη. καί ἀπόλυσις. Τό ἀνάστασιμον χορδή θεοτοκίου. Ἐν δέ ἐορτάσῃ ὁ ἅγιος, ψάλλεται προκείμενον. Οἱ ὑμνῳδοί τῶν ἁγίων ἀποστόλων, Εὐαγγέλιον καί ἀναστάσιμα. Εἶθεν ὁ τῶν ἁγίων ἄρτι ἡδέως. δόξα ἐκ τῶν ἐορτῶν. Ἰδιόμελον ἦχος πλ δ. Κύριε ἐκέκραξα. τό ἑσπερινόν. Καινόν δύο. Τόν ἁγίου δίς. Τά δ προσόμοια 16. Καθολικά ὑγειονόμων ὁσιομάρτυρες. Ἐν τῇ θ ὠδῇ Πρωΐθεν ἀναγνώσματα. Ἐξαποστειλάριον ἅγιος τῶ. καί τό ἄρτι.

λόγω

λόγων ἀρχὴ τοῦ θεοῦ. δίς. καὶ ἔλεον ἀοφ. ἐξ οὗ ἀγίου Παῦλα σοι.
ἰδιόμελα εἰς ἡ. Λιγόντας ἡ ἐν τῇ πλάτῃ, ἀνάστηθι κύ. καὶ ἐξομολογῆ
σομαί σοι. Δόξα ἦχος β. Μετὰ τῆς παλαιᾶς θαῦμα. καὶ νῦν ὑπερβολὴ
μητέρα. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. εἰς ἐπὶ λειτουργίαν τυπικά.
Καὶ εὐθὺς ἀντίφωνα ᾠδὴ γ΄. Οὗ σὺν χῦ ἐβαπτίσθητε. Θάνατον
τοῦ Προδρόμου ἐβεσῆς, ἀδελφοί, βαπτίσμα ἀποκλύδω. Ἐναγκίζου καθὼς
Ἰωάννης. Πνῆς ἀοράτων λάβρος. Κοινωνικὸν ἐκτόμεθα νῦν
Τῇ Κυριακῇ τῶν βαΐων Ἐν τῷ Μικρῷ ἑσπερινῷ δὶ
ἐν τῷ δοξαστικῷ προσόμοια πάντα. καὶ ὁ ἀπολυτίκιον.
Ἐν τῷ Μεγάλῳ ἑσπερινῷ, ψαλῶ ἀντίφωνα τὸ ἀ κεφάλαια ὅλου.
εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰδιόμελα ε΄. ποιητὴς αὐτὸ κύρια.
Σήμερον ἡ χάρις τὸ ἁγίου πνῦ. Δόξα δ΄. αὐτὸ. καὶ νῦν, τὸ
αὐτὸ. Θεοτοκίον, Τὰ αἰσχυνόμενα. εἰς τὴν ψιλὴ τὰ ἰδιόμελα. Δόξα
καὶ νῦν ἦχος γ. Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα. ᾧ συνήθως ὀλίγοι εἰς
τοὺς ἰδιόμελα ἦχος πλ δ΄. Χθὲς ὁ σωθεὶς ὁ. Δόξα καὶ νῦν
Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου πνεύματος. Προσαίνου, τὴν κοιμὴ αὐτάσαν
δίς. καὶ Συναφθέντες σοι τὰ τοῦ βαπτίσματος. Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς.
Καθήμενα τῆς ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον ἑορτῆ. Κύριε ὁ νικῶν ἡμῶν.
Οἱ ἀναβαθμοὶ δ΄ ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἦχος. Ἐναγκίζου καὶ μαθόντων
Ὅτε ἦγγισε ὁ Ἰς εἰς Ἱεροσόλυμα. πολλὴ τῶν βαΐων. ὅθεν μετὰ
τὸ ἐναγκίζου ψαλῶμεν ἀπὸ τῶν βαΐων. καὶ ψαλεῖ ὁ δε
ἱκανός. Διαφορὰν δὲ τὸ ἐναγκίζου ἀναγκαίως τὰ βαΐα. ἀπὸ
τὸ ἡγιασμένον. Δόξα Σήμερον ὅτε ἐπορεύετο εἰ πόλιν τὰ ἁγία Ἱερουσα
λήμ. Σήμερον πάχος. Ὁσιακὸν δὲ ἁγίου Κοσμᾶ ἦχος δ΄. Ἐβόησαν
οἱ ὄχλοι τῶν ἀβίων. μεθ' ὃ εἰρμὸς εἰς. ιδ΄. Καλλιφώνα δὲ εἰρμοί.
Πρωΐθεν ἀναστᾶσα. Ἀναγνώσεως λόγος δ΄ ἁγίου Διονυσίου κεφ.
Ἐν τῇ ἐνιαύτῳ ᾠδὴ δίδωσι ὑπεῖκα τοῦς ἀδελφούς. Ἐξαποστειλά
ριον, Ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν. Εὐλογία. Εἰς τοὺς αἴνους ἰδιόμε
να δ΄. εἰς ἐξ. Δόξα ἦχος πλ δ΄. Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα. καὶ νῦν ὁ
αὐτὸ. Δοξολογία μεγάλη. ἡ ἀναστάσεως τοῦ ἀδόλυτος. Εἰς δ΄ τῶν μακρῶν
ψαλμῶν ἔξω δ΄ μοναχοὶ πλατυτέρου τοῦ ἀδελφοῦ ἡγούμε
νος τοῦ καινοῦ εἰς τὴν στεφάνην. Τελοῦσι δὲ ὁ μικρὸς ἀπαρεύσπερ
ἐκφωνήσεως τοῦ ἱερέως κεκραγάριον. Ἐκφωνήσεως δὲ τῆς λιτῆς. μετὰ
ἐπιλυχνὶ ἡ ἀδόλυτος. Εἰς τὴν ἡσυχίαν ἀντίφωνα α΄.
Ἠγάπησα ὁ ἡσαΐου τοῦ προφήτου. Ταῖς δεήσεσιν τῆς θεοτόκου
Παρεσχόμεθα ὡδὴν δαυΐδ. κύριον ἄδω. Ταῖς σεσοφισμέναις

λυπῶν ἢ οἰκτρόμεων ὁ κύριος Τῶν προσευχῶν ἡμῶν κύ. Δόξα
Τῶν προσευχῶν ἡμῶν θεῦ. Ἀντίφωνον β'.
Ἐσώθησα δὸ ἡμᾶς σῶσον ἡμᾶς γε θεῦ, ὁ ἐξ οὗ σῶσ ὅλον καθεξῆς.
Τί ἀνθεσολόγησε ὦ κῦ σὺν ἐμοί σωλιν. σῶσον ἡμᾶς γὲ θεῦ.
Πόθεν σωτηρία ἡμῶν ἢ ὁ σωμα κῦ ἐσῶσεν: σῶσον ἡμᾶς.
δόξα Σῶσον ἡμᾶς. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον γός. Ἀντίφωνον γ'.
Ἐξομολογήσθε ὦ κῦ, ὅτ ἀγαθός. Τὴν κοιμὴν ἀνάπαυσον.
Ἐπαίω δὴ οἶκος σωσαι ὁ ἁγαθός. Τὴν κοιμὴν ἀνάπαυσον.
Ἐπαίωσον δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι θὶ κῦ Τὴν κοιμὴν ἀνάπ.
Συμπαῖε ἐορτὴν ἐν τοῖς πνευμάσι. Τὴν κοιμὴν ἀνάπαυσον.
Ἐποίησε. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόμα κυρίῳ. θεός κα
ὁς ἢ ἐφάνεσαν ἡμῖν. Τὴν κοιμὴν ἀνάπαυσον. Συναφθείας
σαν δὲ τὸ σαββάτου. Κοντάκιον. Τῷ θεῷ ἐν ἁγίοις. Τὴν
σαν. Ὀλόπρεπος Προὶ ἐκλογάδων. Ἀδελφοί, χαίρετε ἐν κυρίῳ.
Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα. Πρὸ ἡμέρ
λυθρώπε τὸ χειροτόνησε. Κοινωνικόν, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος.
ἐν δὲ αὐτῇ κυριακῇ ἑσπέρας εἰς τὸ κύκλ ἐκύκλεσα Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ πάσχα σταύρωσιν υἱοῦ
ἐγκαινίων. ἰδόμενα ἰδόμενα τὸ πῦ δ'. Χαίρει ἡ ὄφεσίν τὸ δολιότητες αὐτὰ Δόξα τὸ αὐτὸ. τοῦ χορτ, ψ
Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰσόδος. Προκείμενον. Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύ. Μαν
εἰς τὸ καλαξίωσον μελανίας γ'. εἰς τὸ ἔτος ἰδόμενα τῆς μεγάλης τ.
ἐμβαίων ἢ πλάδων. ἔτος, ἀνὰξ τῷ κυρίῳ. ὁ θαυμαστὰ ἐθνῶσι
τος γ' φοβερὸν τὸ ἐμφανῆναι. ἔτος εἴδοσαν πάντα τὰ ἄκρα τῆς γῆς.
τὸ σωτήριον τὸ θεὸ ἡμῶν. Συναγωγὴ πολλὰ. δόξα, ἐμβαίων ἢ
πλάδων. Καὶ νῦν φοβερὸν τὸ ἐμφανῆναι. Ἀπολυτίκιον, θεῖε παρθένε.
ἢ συντόμῳ μελάνῃ. Ἐν δὲ τοῖς αἰσθητηρίοις ἡμέρᾳ τὸ ἰσραὴλ τὸ ἰσραὴλ τὸ
ἀπὸ ἀνατολῶν κεφῆς. Ἴδετε ὁ ἄσπ εἰσπορεύεται τὸ ἡγεμόνος τῆ
μεγάλῃ ἑβδομάδ. Ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ τῶν ἁγίων καθόμεθα γ'. Τῇ Μεγάλῃ
ε. πνε. γ' εἰς τὸ ὄρθρου, ἢ δίω εἰς τὰς ὥρας. ἡ θ' ἀκολουθῶμεν.
ὡσαύτως ἢ τῇ μεγάλῃ. γ'. ἢ δ'. ἐν τοῖς ἑσπερινοῖς ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμέρας
ἰδόμενα, λιτὴν τὰ προσόμοια, καὶ ὁ ἀπόστολος τῷ Μεγάλῳ σαββάτῳ.
Τῇ ἁγίᾳ ἢ μεγάλῃ ε. Στιχολογία, ἢ ἀρχόμεθα τὸ Μακαρισμοῦ. Ἐν μεσῷ
τῇ ἁγίᾳ, ἐπαινοῦσιν, ὁ ἐξαψάλλων. Ἀλληλουϊάρια. εἰς ἦχον πλ δ'.
ἀρμοὶ μεγαλοφώνως. Ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἐρχεται. ἡ στιχολογία τῶν γ' κα
θισμάτων: καθίσματα ἐν ἁγίοις παθοῦ. Ἀναστάντες τῆς ἡμέρας. ὁ ν' ἐν τῷ ἀνατολῇ
τὸ ἰσραὴλ τὸ ἁγίῳ κυρίῳ. καθίσματα ἐν ἡμέρας. ὁ ἑρμὸς ὁ δικαιοσύνης ἐν τῷ ἐνεγκ
δὶς τὰ τροπάρια ιβ'. Ἀναστάντες ἡ παννυχίδες τὸ ὄρθρου. Ἀλληλουϊάρια

Δ.

Ἐξαποστειλάριον. Τὸν πρόφωνα σε βλέπω ἐν τοῖς. Ἐις τὸ αὐτὸ ἰδιόμελα ἦχος α΄ Δόξα ἦ νῦν ἦχος πλ α΄. πλ δ΄. Δόξα ὁ αὐτὸς Δοξαστάριον. Ἦχος β΄ Ἐις τὸν ἦχον ἀναγνώσματα δύο. Καὶ ἐν τῷ νῦν ἀφῆκα ἦχος δ΄ θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ κς. Καὶ εἰσόδου τὰ ἁγία τοῖς πᾶσι: ἢ ἀ ὠδὴ ἐπιφώσκοντος. Προκείμενον ἦχος δ΄ μέσος ἢ ἡσυχίας ἢ ἁγία ὠδὴ. Καὶ μετὰ τὸ, Πρόσχωμεν ἀναγνώσματα. Θεοβάκε οὐ δὲ ἡ ἀμέτοχος, ἀλεκτοσύβος ἐξεκαυσάν ἦ ὄχλος ἢ μαναχὸν μεθ' ἡμερῶν. ἀναγνώσκεται τὸ ἐξαποστειλάριον εἰς ἐγερσίν, εὐκτεωρίθην μεθ' ἑσπέρας. Εἶτα, μικρὸς ὁδηγός ὁ μέγας. Τετραόρου. Κοντάκιον ὅ μακαρίσ ὀδύνες. Ὠραίως ἦ εἰς ἐν ὠδὴν μετὰ τὴν δοξολογίαν, ἀνάγνωσις εἰς τὸ ἐξαποστειλάριον. Τὰ λοιπὰ ἢ ἀπόλυσις.

Ἑσπερινὸν δὲ ἔχει ὁ τὸ ἐξαποστειλάριον ἀ ἀναγνώσεις γ΄. τὰ δ΄ ἄλλα ἀπλᾶ. μεθ' δὲ ὁ καθ' ἡμᾶς εἰ τῇ θ΄ ὧν. μεθ' ὁ ἑσπέρου. ὁμοῦ ἀναγνώσεις θ΄ Ἦχος δ΄. ὁ δ' ἡμᾶς γυναικί. ἀναγνώσκεται τὸ ἐξαποστειλάριον. Εἶτα. Πρόσχωμεν ἡμᾶς.. Οἱ μακαρισμοὶ σύνηθες ἐν μεγάλοις. Καὶ ὁ ἑσπερινός. Τὰ προσόμοια. Ἐις ὃν κύριε ἐκέκραξα τὰ ἰδιόμελα ἀφῆκε ἦ πορεύου ὁ ἑσπερινός. Δόξα δοξολογία ἁπλῆ. Εἴσοδος μεθ' ὃ λύχνων. Καὶ τὸ, Καταξιωθῆναι, Εὐαγγέλιον Καθ' Ματθαῖον. Καθημένου δὲ ἦ ἡσυχαστὴν ἐθὶ ὃν δέκα ζωὴ ἔξαρσιν. ἦ ἦχος ἀ κοινωνικὸν τῶν προφητῶν. Εἶτ' ὁ ὅτε ἐν ἡμέρᾳ. ἐπέμενεν εἰς ὃ κύριε ἐκέκραξα τὰ στιχηρὰ ἦ ἡσυχαστὴν. Καὶ ὁ ἀπόστολος. Εἰς δὲ τὸν ἑσπερινὸν ἀναγνώσεις ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Προσόμοια ἦ ἀκολουθία τῶν Προφητειῶν. Ἐγερσὶς ἀδοκήθους.

Ἐν τῷ Μεγάλῃ Τρίτῃ Μεγάλῃ Πέμπτῃ καὶ τελευταίῳ

Πῇ μεγάλῃ δοξῇ εἰς τὸ ἄρθρον. Ἦ ἀκολουθία ὁμοίως ὡς ἑσπερινὸν. Ἀναγνώσεις τῆς ἡμέρας. Ἐξαποστειλάριον, Τὸ πρόφωνα σε. Εἰς τὸν ἦχον ἰδιόμελα ἦ α΄. Δόξα ἦχος δ΄ Τοῦ κεκραμένου ὃ λόγου σου. Εἰς ὃν ἦχον ἦ γ΄ πλ β΄. Δόξα καὶ νῦν ἦχος βαρὺς Ἰσχύσον ὁ λόγου σου. ἦ ὠδὴ, καὶ τὰς στιχολογίας ἦ ἡσυχαστὴν. ἦ Ἀλληλουϊάριον. Εἰς δὲ τὸν ἑσπερινόν, Τὰ προσόμοια. Εἰς ὃν κύριε ἐκέκραξα τὰ ἰδιόμελα ἐκ τῶν ἁγίων ἦ στιχηρὰ. Εἴσοδος Τὰ ἀναγνώσματα. Καθημένου. Τὸ ἱλαρόν. Καὶ ἦ μακαρία κοντάκιον τῶν Προφητειῶν. Ἐγερσὶς ἀδοκήθους.

καταὶ δ' ωεῖτο ἀνδεὶς Στιρωθνίλαμος Ιούνιος.
Πτὴ ἀρία τῇ μεγάλῃ δ' ἐς βι' ὁρόμαν. ὡς ἐν τῇ μεγάλῃ β' ἡμέρᾳ,
ἀνάμωσε ἐς βι' ἄμον ἐφεαῖρ ὁτεί ἐς ἀρίας Πόρτας. ἐξαεθο
γιλαέτον. Τοὶ νμεφώτεσ ἐς βῇ ἄγιος ἰδιόμελα βῇ δ' ἄχος.
Δόξα τῆς νῦ πλος β. Πάμεαρωλοὶ ἐνεαμεν. ἐς βι' ἑῆλον ἰδιόμελα:
τοῖς γ πῇ β: δόξα τῆ ἀθνμωσμένῃ. Καῖ νῦ πλος πῇ δ' Κύριε
ἢ ἐν ποιῆσαις ἁμαρτίαις. ᾗ μεδιάνοιᾳ ἢ ἀῶες ουπθῶς ἢ α'
πόῃνος. ᾗ δι' γ' ὡες, ᾗαῖῃουδῃ ὄμνῦ γ:ξ. ἢ β' μεσάζων
μακαεισμοῖ. ἀνάμωσε ἐῆς ἐ ἰδιεαθαγγέλιον ἢ ἐκῆρῦξε.
Πιλᾶτε δ' ᾗ ἰδ' ἡαῆτέον. ὁ δι' εἶχαβς ᾗαλμὸς ἐῆνῦξ βι' δι'
ἐν βῖς ἄρίοις αὐτῦ ᾗαῆτε ἐῆς δόξαν θνῦ. ἀποδίῃδῃ δι' ὡς
ᾗ μεδιάνοιᾳ μεδὶ τῆι τῶν θεοπιαοῳδίων. ἀνῆορμαι.
Πτέοι δ' ὅῃ, ἐῆς β' ὕστεα ἰοιόαμον ἐῆς ἐνῆαίῃς ὡεας ὡεί
ᾗ ὁ ᾗαπῃδάθῃς τὸ ὁῃῶεῦ. ᾗ ἀναμώσοι ὁ ᾗρόμιος τῆι ὁῆχῃ
τῆς ἐν τῇ ἐνῆιᾳῃοῖᾳ. ᾗ ἀναμώσοι ὁ ᾗρόμιος τῆι ὁῆχῃ
Δέῃθε ποῃιεῖες ὡῖες ὁῦτος ᾗμεῶν. Γῃν ἐν βῖς ἀθοδιέθνος
οἱ οἱ ἀόῃῆφοὶ ᾗῃῖῃοσ γῶν ᾗῆμεῖνι χαμᾳ. ᾗῃ βάλλῃ θεῶβι
ὁ ᾗρόμιος μεδιάνομαι εἰθῃῖῃῶν. εὐλομῖῃάτε ᾗατεῖες ουγχωεῖῃόα
ἰῆμοι τῷ ἁμαῆτωλῷ, θσα ᾗῆμαῆβι ὁῑ' ὁῖῃτιμσ ᾗῃῖῃῶῃ: ᾗῃ ἐν
ταύῃῃ τῇ ἀῆᾳ ἰθοσσεαικοῖῃ λόᾳῳ, ἐῆᾳῳ, ᾗ διαιοίᾳ, ᾗ ἐν ὁύῃμῃ
τῇ ᾗθοθῖῃοι. Καῖ ᾗιβθσοικοῖνῦβ ᾗῃῖῃες ὁῃῶ. Ὠθεός ουγχω
εῃόᾳῃοι ᾗατεῖ ἀῆε. Ἐῑῑθ" ἔῖῃω ἀῆχόμβ οἱ ἀόῃῆφοὶ ᾗσαῃβ
καῖ βάῖῃε, ᾗοιῃῖῃ ὁμοίως μεδωῃδίας. Ἐῖῑα ᾗιῃβ ᾗῆχος θσα
ἐῖ βῖ ᾗροεῃῶός. ᾗ ἐθέως ᾗοῖῃοι ἅᾗαῃβ μεδῳῖοιαῃ αὖῑῳ
ᾗ ἀόεῖῃχομβ ἐν βῖς ᾗεῃῖῃίοις.
Βῖῃθεῖ τὸ ᾗεῖῃα, ᾗ ἰὸ ᾗαῃεῖῃ. Καῖ ἀῆχεῖβ ὁ ἐῖῑῶεῖῃῖῃός μεδ'
ῃῖῃε· θεοᾗῃιαοῳδίῃς. Ἐχολογοῦβ τὰ ᾗῃός ᾗεῖῃον. Ἐῖς ὃ ᾗκῦῃῃε
ἐᾗεῖῃεῖῃα ἰοδόμελα ᾗῆχος αἰ· εἰς ᾗλεον Τὰ εἰς ὃῃ ἄῃος ᾗαῖ εἰς
τοῦ ᾗχου. δόξα ᾗαῖ νῦ ᾗῆχος ᾗῃῖῃ δ' Κύῃῃε ᾗ ἐν ᾗοιῆσαις ἁμαῆτίαις.
Εἴσοδος μεδ' ὀῃᾳῃῖῃίῃ Τὰ ἀνάᾳνωσμα. Καθῃδῃῖῃῶ Εὐαᾳ
ᾗέλιον καῖ Ματθαῖον. Τὸ ἰῃσοῦ χῃῖῃμῖῃὸ ἐν βῃδαιᾳ. ᾗαῖ
ᾗλοιοῖ ἁῃιεῃῶθᾳ τῶν ᾗῃοᾳῃαῳδίῶν. Μεδ' ὃε· ὁ "ἐῖῑ"
τὸ ὄνομα ᾗῶεῖ ἀῖῃομεῖῶν. ᾗ γ' μεδιάνοιᾳ. ᾗ ᾗῃοᾳάβοι ὃεῖῃεῖ
ἐν τῇ ἐνῆιᾳῃοῖᾳ ᾗ μεᾳάᾳῃ μεδιάνοις. ἐν ὃ' τοῖς ᾗεῃῖῃίοις, μὲ
χῃι ᾗ αὐῃῖῃ τῆς Μεᾳάᾳῃς Ῥαεᾳακοῃῖῃῆ ᾗῖῃῃῖῃ.
Τὰ ἀῳοῖῃῖῃα, χῃμεᾳῖκαῖ ἐν ὃῶ ᾗάῳθῃκ. ᾗαῖᾳῃεῖβ ᾗῃ' ὁ ᾗαῖῃῶ
τῇ Μεᾳᾳῃ Τεῖᾳάᾳῃ Μυρὰ ἀῃῖῃδεῖῃκοσ μῖᾳα ἐῖς Τὸν χαρον, ᾗαῖ ᾗᾳᾳ ὁ ᾗαῖῃῶ

τὸ ἅγιον ἀνδρέου. ἤβι, τὸ ἱερώδιον ἦχος πλ δ' ἀναίσιον ἐξεφωνήσον.
ἐν ᾧ ἡμῖν δὲ ἑκάστης ἀκολουθίας ποιῆσθε μικρὰς μετανοίας ἕως.
τὴ μνείᾳ δ' πόλυους.

Πῖπ ἅγια ἡ μεγάλη πρέσβις, ὡσεὶ μεσονυκτίου σημεῖον ἡ ψάλτου
οἱ ἀδελφοὶ τὸ μεσονυκτικὸν ἐν τοῖς κλασσικοῖς αὐτῶν. ποιῆσθε
καὶ τὸν διαλελαγμένον αὐτοῖς κανόνα. ἰδ· τὸν κύριε τὸ μέγα. (ὁκτώ
πάνος.) τὸ σύνεσιν. καὶ ὁ εἷς καθ' ἡμᾶς, καὶ συναξάριον πολλὰ
ἐν τῷ ναῷ. διὸ μνήσθητε δὲ ἡμῶν φοβούμεθα τὸ ἱερατεῖον. πάλιν ἡ
μῶν, κύριε ἐλέησον ιβ'. δόξῃ προσκυνήσωμεν, ἐπακουστὸν κύριος.
καὶ δυμιᾶ ὁ ἱερεὺς ἐν ναοῖ ἅπαντα. εἶτα ὁ ἐξαπόστειλος. ἀλληλούϊα
μετὰ μέλους ἀργῶς· ἦχος πλ δ'. ὅλοι οἱ ψάλται μαθηταὶ ἐν ἴσῳ.
εἶτα ὁ ἐναρτήσιον. καὶ ὁ κανὼν τὸ ἁγίου κοσμᾶ ἦχος πλ β'. Τροπάρια
ἁγίας. Τὸ εἱρμοῦ ἐν δ'. καὶ τὰ ἱεροψάλτα εἰς ιβ'. ἔχαβε δὲ ὁ εἱρμὸς
καλλιφωνία. ἄλλο γ' ᾠδῆς καθημερινὰ τῆς ἡμέρας. καὶ οὐράνιος ἐν
τῇ ἑρμηνείᾳ τὸ διαμπερὲς τῆς ἡμέρας. εἶτ' ἐκτενῆς. καὶ ἐξαπο-
στειλάριον ἦχος β' Τὰ αὐτοῦ ζήλῳ. Τὸν ἀρχιερέα εἰς χεῖρας ὁ θεολόγος. Τὸ συναξά-
ριον τῆς ἡμέρας. καὶ ἄπολυσις ἐκ τὸ δεσποτικόν. ἐξαποστει-
λάριον Τοῦ πανσέπτου ναοῦ, ψάλλε. εἶτα ἡμῖν ἀγίασμα. ἐξαποστει-
λάριον ἦχος β' Συνελθόντες πάντες ἐν ἑορτῇ, καὶ ἀκολουθήσωμεν τῷ ἐν τῷ σταυρῷ
ἐκουσίως πάθει τῆς ἑορτῆς. Ἰστῶμεν δὲ ἐν ἅγ δ'. καὶ πλαγίῳ ἰδιόμελα
ἦχος β'. Συνελθόντες πάντες, καὶ τὰ λοιπά· γ' δόξα καὶ νῦν ὁ αὐτός. Ὅτ
ἐπιστεύσεν ἀμνὸν ἡσαΐας. εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἰδιόμελα ἦχος πλ δ'. Σήμε
ρον τὸ κατὰ τὸ χεῖρος σωτηρίου σταυροῦ ἐστήκαμεν. ἔξεστι δὲ ἐστῶτες
ψάλλειν. Ἐξεστορούδθ ἔξω. Δόξα ὁ αὐτός. Ἐλεούσης σε θεοτόκε. ὁ ἐσθίων
καὶ νῦν ἦχος πλ α' Μυσταγωγῶν σε κύριε τοὺς μαθητὰς εἶτα γοῦν ἡ
ἐξομολογησόμεθα τῷ κῷ. Προσαίνου ὅλοι οἱ ψάλται μαθηταὶ. ἐκτενὴς ἡ
μῶν ἀπόλυσις. ἀναβάθμια δὲ ἡ ἐκ τὰ ἅγια. Μετὰ δὲ ὁ. Δοξ
λογίτου. Προσαίνου τῆς Προθέσεως ἡ ἁγιοσκέπα γεγονώς. Κύριε
μνήσθητι, ἡ μνώσατο. εἶτα Τὰ λαβημαβάρα καθ' ἕνα κολλᾶν
σι Τοῦ ἄρθρου ἁγίου. Τὰ λοιπὰ ἡ μῶν ἴσῳ ἅπαντα. ἄλλο δὲ τῆς
ἡμέρας ἑαυτῆς σχολάζουσι ἡ τοῦ ναοῦ ἡμῶν λιτὴ μικρὰ ἐκ τοῦ ἱερατικοῦ
τὸ θυμιᾶ. Τὰς δὲ λοιπὰς ἡμέρας ὡσεὶ ἁγίου ψάλλε. καὶ ἐν ναοῦ
μῶν ψάλλε δὲ ἡ ἐκτενὴς ἐκ τὰ ἅγια τελευτῆς ὡς ἐν ἑαυτῷ.
Πεῖ δὲ ὡσεὶ ὥραν ὀρθρίζει ἡ τοῦ μεγάλου σπουδαστοῦ. ὁσίου
ἡμῶν ἐν τῷ κῷ. Καὶ ὁ ἱερεὺς ἡ λαϊκὸν ἀγγαζαίλαν ἐκτὸς
ἐξωτικὸν τροπὴν πορεύεται. μέλλῃ ἀγίασμα· ἤβι πλαγίῳ ἐβδομ-

Καὶ ἀρχίζει ὁ προεξῶς ὃν Προοιμιακόν. συναξὴ παρὰ τοῦ ἱερέως, ὁ δὲ διάκονος εἰς τὸν ἄμβωνα ἐκέκραξα ἰσῶμεν φῶς δεκα. ὁ δὲ ἱερεὺς εἶπεν ἡ προκοπὴ ἡμῶν ἐν ἰδόμεθα ἐν πῶς β'. Σύνθεσις ἐκ δοξῶν καὶ τὰ δοξά δ'. δόξα καὶ νῦν πῶς πῇ β. Τὸ σύμβολον τῆς πίστεως. Εἴσοδος μετὰ τοῦ διακόνου Φῶς ἱλαρὸν προκείμενον τῆς ἑορτῆς. Τὰ ἀναγνώσματα. Εἶτα συναξὴ μικρὰ καὶ ἀρχόμεθα τοῦ ἑσπερινοῦ. Ὁ ἀδόντος πρὸς κρουσθὲν ὁ ἄμβων ἡμῶν ἐφωτίσθη. καλὸ ἄντιφον. Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. οἰδατε ὅτι μετὰ τὰ δύο πάσχα μένει. καὶ παδιξῆς ἡ θεία ἀναφορὰ τοῦ Μεγάλου βασιλείου. ἀνὴ δὲ τοῦ χερουβικοῦ. Τὸ δοξαστὸν τοῦ μυστικοῦ. ἐπ' ἐμοὶ, ἡ τοῦ β' ὕψους ἀναφορά. Τὸ αὐτὸ καὶ κοινωνικόν. Λέγει δὲ πασχάσιος ἕως ὁ μεταλάβωσιν οἱ ἀδελφοὶ τῶν ἀχράντων μυστηρίων. ὡσαύτως καὶ αὖθις τοῦ πληρωθῆναι. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν ἀπέρχονται ἐν τῷ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐξέρχεται ὁ ἱερεὺς πλαγιάζων ἔξω τῆς μεγάλης θύρας. μεθ' ὑμνῳδίας. Προσκομίζουσι λαμπάδιον. Ἐκλεκτοδόχον τὸ λυχνάριον ἐκεῖ τοῦ ἐπιστατοῦντος. λαμπάδιον ἀδελφῶν ιβ'. ἓν τῷ μεγάλῳ ἐκεῖ τοῦ ἱερέως ἀκολουθοῦσι τὸν ἅγιον. καὶ μετὰ τὸ ἀμήν. ἐξέρχεται ὁ ἱερεὺς τὴν θύραν ταύτην. Τοῦ νῦν δεσπόζομεν. Κύριε ὑποταγήσεται. ἀδειάζει ἡ θυρίς, ὁ ἐν ἁγίοις τοῦ δόξα μοναχὸς ὃν ἐκεῖθεν χάρτα ἀναλαβών, καὶ εἰς ὑπολείπουσι σωκράτης λαμπάς ὅτας, ἓν ἐν μαθηταῖς τὰ πόδας ἀχειρώνητος χερσὶ ἀδονίσας, καὶ ἐπιθὲν ἐκμάξας. εἶθε καὶ νῦν ἐφ' ἡμᾶς ἓν ἀναξίοις δόξασον.

ἓν

Κύριε ὁ θεός ἡμῶν ὁ ἐνσκήψας ἡμῖν μέλεα θανατώσεως, ἢ ἡ σαπτίζων σε σπλαγχνάσθη, καὶ ἐν ἔγκατι τῆ σεσηπύῃ, πάλιν ἀναγορεύσας, χαείλωσον ἡμᾶς ἐν τῇ σοῦ αὐτῆς ἁγίᾳ νήψωσον ἡμᾶς θείᾳ ἐνεργείᾳ, ἀπέστησον ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν ἐνέδραν πονηρίας, καθαίρησον τῷ καθαιρεῖ τῆς καθαρότητός σε χάριτος ἢ οἰκτιρμοί σου τῷ φοβουμένῳ σε πάντοτε σωτηρίαν, ὅπως μεθ' ἡμῶν δοξάσῃς τὸ ἅγιόν σου ὄνομα, σὺν τῷ ἀγαθῷ σου πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ πνεύματί σου. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἄνες ἄνες ἄνες, δέσποτα ἅγιε, τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν λόγῳ καὶ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν διανοίᾳ καὶ ἐν αἰσθήσει, τὰ ἐσωτερικὰ καὶ τὰ ἐξωτερικὰ ἡμῶν, τὰ ἐν ὕπνῳ καὶ ἐν ῥᾳθυμίᾳ ἡμῶν, τὰ ἐν ὁδῷ καὶ ἐν ἀγορᾷ, τὰ ἐν οἴκῳ καὶ ἐν ἀγρῷ, τὰ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτί. Ἡ λέπρα Μυριάμ, ἡ ἡ σαπτίζουσα σε σπλαγχνάσθη, καὶ ὑπ' ἔγκατι τῆ σεσηπύῃ, πάλιν ἀναγορεύσας, χαείλωσον ἡμᾶς ἐν τῇ σοῦ αὐτῆς ἁγίᾳ νήψωσον ἡμᾶς θείᾳ ἐνεργείᾳ, ἀπέστησον ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν ἐνέδραν πονηρίας, καθαίρησον τῷ καθαιρεῖ τῆς καθαρότητός σε χάριτος ἢ οἰκτιρμοί σου τῷ φοβουμένῳ σε πάντοτε σωτηρίαν, ὅπως μεθ' ἡμῶν δοξάσῃς τὸ ἅγιόν σου ὄνομα, σὺν τῷ ἀγαθῷ σου πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ ἱερεὺς ἐκτενίζει, πρὸς ἑαυτὸν ἔχων τὰς χεῖρας καὶ λέγει τὴν εὐχήν. Καὶ ἐν τῷ ἱερεῖ ἀρχομένῳ λέγειν τὸ σεῦ τῷ νιφῆσει λάμψεσιν, ἵνα ὁ ἡγούμενος σοιῶ καθὼς λέγῃ τὸ λάμψεσιν. Καὶ ὅλη μὴ ἀναγνῶ τοὺ μανδύου. Ὅλη δὲ λέγῃ· λαβοὺ ἐγὼ σε λεγόνας. Ἰώννου ἐ αὐτοὺ ἡ ἕλος σάβανον. Ὅλε δὲ ὁ, ἡμᾶ βάῃ νῦαρ εἰὶ τοὺ νιφῆσει. βάῃ ἡ αὐτὸ οἰκείαις χεροὶν νῦαρ χλιαρὸν ἡ αὐτὸ· ἡμᾶ ἄνθις ἀνα γινωσκομένῳ τῷ, ἤρξαν νίβειν τ' ἀρχῆς ἡ αὐτὸ ἀφ' τὸ πυρωτὸ. (πορίαεν) μέχει τὸ ἐπιπροσθόχο ἡ οἰκουμένῳ, ἡμᾶ νίβει λύχνια α' λυχνὸ. ἐκμασσων ἢ ὁ σπορῆσαι ἐνὸς ἐκάστο ἐπὶ τῶν πόδων τὰς σοῦας, ἡμᾶ διασταλόμενος αὐτὸ. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐπὶ τὸ οἰκο νόμου, ἅλε λέγει ὁ ἱερεὺς ὁ, ἔρξαν τὸ σεῦ Σίμωνα Πέτρου, ἡμᾶ λέγει ἐκεῖνος αὐτῷ· Κύριε σὺ μοὶ νίψῃς πόδας; ἡμᾶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ὃ ἐγὼ ποιῶ σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ τοῦτο. Λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ μὴ νίψῃς μου τοὺς πόδας εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς· Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε μὴ τοὺς πόδας μου μόνον ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλήν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λελουμένος οὐ χρείαν ἔχει εἰ μὴ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροί ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες. Ἤδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν ὅτι οὐ πάντες καθαροί ἐστε. Ἡμᾶ νίβει τὸ ἐπιπροσθόχο ἡ οἰκουμένῳ, ἡμᾶ νίβει λύχνια α' λυχνὸ. ἐκμασσων ἢ ὁ σπορῆσαι ἐνὸς ἐκάστο ἐπὶ τῶν πόδων τὰς σοῦας, ἡμᾶ διασταλόμενος αὐτὸ. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐπὶ τὸ οἰκο νόμου, ἅλε λέγει ὁ ἱερεὺς ὁ, ἔρξαν τὸ σεῦ Σίμωνα Πέτρου, ἡμᾶ λέγει ἐκεῖνος αὐτῷ· Κύριε σὺ μοὶ νίψῃς πόδας; ἡμᾶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ὃ ἐγὼ ποιῶ σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ τοῦτο. Λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ μὴ νίψῃς μου τοὺς πόδας εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς· Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε μὴ τοὺς πόδας μου μόνον ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλήν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λελουμένος οὐ χρείαν ἔχει εἰ μὴ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροί ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες. Ἤδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν ὅτι οὐ πάντες καθαροί ἐστε. Καὶ νῦν ἐν τῷ καθαρισθῆναι ἡμᾶς. Καὶ ἀναγνώσεται αὐτὸ ἐν τοῖς βιβλίοις

τὸ νιπτῆρος καὶ ἀρξάμενος τῶν μαθητῶν ἐξῆς τοῦ Πέτρου ἐνίψω. ὅς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς
τὰς πόδας τῶν μαθητῶν ἐξῆς ἔτως τὴν αἰχμὴν λαβὴν. Τὸ κόκκινο
Κύριε ὁ θεός ἡμῶν, ὁ καλὸς καὶ πολὺ ἔλεός σου κεκτώσας ἐαυτόν, καὶ
μορφὴν δούλου λαβών· ὁ καλὸς καιρὸν τὸ σωτηρίου ἡ ζωοποιὸν
καὶ ἐνοῦσι πάσης, συνδιατρίβων καλλιγώσας ἴστι ἁγίοις σου μαθηταῖς καὶ
ἀποστόλοις, καὶ μετὰ τοῦ ἁγίου ζῶσας ἐαυτόν, καὶ νίψας τὸν πόδας τῶν
ἁγίων σου μαθητῶν, ὑπόδειγμα ταπεινοφροσύνης καὶ ἀγάπης τοῖς ἐξ
ἑπτὰς διδοὺς αὐτοῖς. καὶ εἶπεν καθὼς ἐποίησα ὑμῖν, ἡ ὑμεῖς ποιήσετε
καὶ αὐτοῖς· αὐτὸς δέσποτα ἐπίμεσον ἐπ' αὐτοῖς τὸν ἁγιάζοντα σου δόγμα, τῶν ἱερῶν σου
ὑποδήματα ἀποστόλων μακαρίων, ἀδόμενον παῖδα αὐτῶν καὶ
ῥίζα τῶν ἁγίων ἡμῶν, ἵνα ἀδυνηθῶσι τὸν κοσμοκράτορα ἡμῶν ἵνα
παρασκευάζων κοσμῶν, ἡ ἐν ἁγιάζῃ τῆς ἁγίας ἀθορυβίας ἡ ἁγνείας,
πᾶσιν διδόμενοι πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἡ ὁδηγῶν
χάριν εὐώδους. Ὡς οὖ ὁ λέγων ἡ ἀρχὴν τὰ σημεῖα χεῖρόν
ἡμῶν ἡ σοὶ ἵνα δόξαν ἀναφέρωμεν οὐ ἐν ἀναρχῶν παλαιὸν ἡ ἐξ
Μετὰ δὲ ῥῆξις τῆς ὁδῆς ἵνα, χεῖρόν ἀπαίδευς εἰ τὸ νίψασθαι ἵνα
ἀδελφῶν. Καὶ εἰσερχόμενος εἰ ἐν ἐκ ἀναβαίνω ὁ λεπτὸν τῆς
Ε. ὡδῆς ἵνα Μ παρασκευῆς. ῥίψασθαι πόδας: δίς. Ἐξῆς εἶπ ὁ ὅτι
μα νιπτῆρ ὑδρομένου. Ἐνλογῶν ὁ κύριος. Καὶ λάβε ὁ ἀνάθεσις
Καὶ λάβε ἀσπάσας. Καὶ εἰσερχόμενος εἰς ἐν ἐκάστῳ ἐσθῆτα ἐξῆς
τα (μαρτύρια) αὐτοῦ ἐξῆς. σύναψε δὲ ὅτου μόνον. τὰ δὲ α
προφητικὰ ἀναγνώσεις εἰ τοῖς κεφαλαίοις καθ' ἑκάστας.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ ἑσπέρας, σημαίνει, ὥρα δεκάτη ξύνυκτος.
καὶ συναχθέντες εἰ ἐν ἐκκλησίᾳ, ἐνλογεῖ ὁ ἱερεύς, καὶ ἀρχόμεθα ἐκ Τοῦ
ψαλτ. Παροιμίαι Σολ., Πάντες ἡμεῖς. Κύριε ἐβόησα ιβ. Δόξα δεσ
σωτῆρι. Ἐπαινετὸς κύριος. Καὶ δημα αὐτῶν ὁ ἱερεύς. Εἶτα
ὁ ἐξάψαλμος. Συναγὴ. Ἀλληλουϊάρια ἦχος πλ δ. Ὅτε οἱ σὺν Μωσῆ
ἐκλεκτὸς ἄγγελος. ὁδὲ ἐκκλησιαστής, ἀμήν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς ἐν κύριος. Ὅδε
ἱερεύς ἀμβάζας φελόνιον ἡ ἐπιτραχήλιον, δημιν ἐν ἁγίᾳ Τραπέζῃ,
ἡ ἐπάνω. Καὶ ἐνδοξῶ καλλιγώσῃς ἡμᾶς. Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἅ διάκ
νήμιν ἐν τοῖς τοῖς διακόνοις. ὁ καλὸς Ἰωσὴφ (ψ) Εἶτα ἀρχόμεθα ἐν
αὐθρώπων ἡ ἁγίους ἐν ἱερατείᾳ ἐκκλησίᾳ. Καὶ ἐν καθόρᾳ δίς. αὖθ
μέσῃ ἐν θεοτόκιον. τὸ καθήμενα δὲ ἐν ὅτι καθόρᾳ, ἐν ὁ δι
μιᾶν ὁ ἱερεὺς τὴν ἁγίαν τράπεζαν. Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ὁ διάκονος
τῶν τοῦ. Μετὰ ἄνθρωπος δί. Μετὰ ὁ καθόρᾳ Εὐαγγέλιον, ἡ
(α) ἐν ἐπάνω δὲ διακονίᾳ θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς ἅπαντας φορᾶν φελονίου
προφητ-

Μελ δ' ὁ θ' ἀνθρώπου ἐναγγέλιον δ'. καὶ μελ ὁ' ιβ' ἐναγγέλιον ε'.
Μελ δ' ὁ' ιε' ἀνθρώπου, ὑάθορα. ἐξηγόεσσας ἥμεας. καὶ λαγγίχα ζ'.
καὶ φῶχθ' ὁ' ἀχοεύς, ἐν ἧι βασιλεύσας. Οἰμακαειορνοί. Προκήμε
νος. Ὀπτικοσοί. καὶ λάγγιον η'. Ἔπειθ' ὁ' ἱεροὶ ὁ' ἀφ'
κοσμεῖ. ὠδή ε' πρὸς σε ὁρθείζω. Τὸ κονλάκιον. Οἶκος. Τὸ συναξάριον
καὶ ζ' θ' ἀνθρώπου. Μετὰ ἰδὼ θ' συναξάριον μικρόν. ἐξαποστειλάριον
ποίημα δόξα ἦχος πλ δ' ἐξηγούμεθα καὶ ἰμεάλαμα. καὶ νῦν Τὸν νῦν
τοκμον ἐδώκα. ἐναγγέλιον ι'. δόξα ὦ ὑγίεις θ' αἰτίους σωτ
θοὺ δ' ἐξομολογούδε. Προσόμοιον ἐξηγόεσσας ἥμεας. εἰλικὴ ἀπ
λωσ.

Περὶ τῶν ὡρῶν.

Περὶ ὥραν ἑσπέρας μικρὸν ἡ συναχθῆναι ἡμᾶς εἰς τὸν ναὸν, ἀ
χόμεθα τῶν ὡρῶν. Τὸ ψαλμὸν καὶ λιτανεία εἰς τὸν ιβ' ἕως
εἶθ' τὴν θεοτόκον, Τὸν ἀποστόλου καὶ δ' λαγγίου. ἡ καθίσμα
ἀφ' ἑαυτῆς. Τὰ διαβημεαλάσσα. Τροπάριον. Κύριε ἐλέησον μ'. χοῆς
τόφως δ' ἀρχαγγέλου. εἶτα τροπάριον Δόξα θεοσημείωσαι οἱ
ψαλμοὶ ἡ τὰ ἰδιόμελα ἦχος πλ δ' Διὰ δ' φόβου. καὶ ἰδοὺ. ἦχος
δ' λεγόμενα, Δικαιώσουδ δι' ἰμεάλαμα. ἔδωκαν. εἰς δ' θεῖμεσμα χο
λήν. ἡ θεοτοκία ἐναγγέλιον. Ταχὺ πρεσβεύσουσι καὶ δ' λοι
πά. Καὶ ἀρχόμεθα τῆς ὡρας Τροπάρια. ἦχος πλ δ' Ταπεινώσει καὶ
καὶ νῦν δ' αὖθ. ἡ προσηνίκιον ἀποστόλου ἡ δ' λαγγίου. ὡρα δ'.
Τροπάριον, Κύριε ἐλέησον ιβ'. Δόξα θεοσημείωσαι δι' ψαλμοὶ καὶ
τὰ ἰδιόμελα ἦχος βαρύς. Θαμβοῦς πᾶ καλοῦσι. ἦχος β'. Ὁμ τῶ θεῶ
προσήλωσαν. δόξα ἦχος πλ β'. δήμιοι κεκμᾶς εἰσῆλθ'. ἡ μέσῃ
δ' παρεσκεύασε καὶ νῦν καὶ ἀεὶ. Τροπάριον. Κύριε ἐλέησον μ'. χοῆς
ἡ δ' λόγος. Εἶτα ψαλμὸς ἐκ τῶν δύο χοέων. ἡ θεοφάνεια ὁ θεὸς
γολος καὶ δ' λαγγίου. Μὴ δὴ παρεκλῆς ἥμᾶς. Τροπάριον, κονδάκιον
ον Κύριε ἐλέησον μ'. Δέσποτα κύριε ἰησοῦ χ'. Οἰμακαειορνοί χύμα.
Πιστεύω. Ἄγιος ἄφες. Πάτερ ἡμῶν. κονδάκιον. κύριε ἐλέησον μ' δόξα
καὶ νῦν Τὴν ὑπεραγίαν καὶ ἀπόλυσις τῶν ὡρῶν.

Περὶ δ' ὥραν ἕκτην σημαίνει δ' μεγάλα, καὶ ἀρχόμεθα δ' ἕκτης
ωνῦ. εἰς δ' κύριε ἐκέκραξα. Τὰ ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας ἦχος α'. Πάσα
ἡ κλῆσις πλαγίου φύσεως λδ'. δόξα ὥπως ἡ παρόντος συναγωγῆς καὶ

τῶν Φοβερῶν τῆ παραδόξου. Ἔξοδος μεγάλου ἀγγέλου. Φῶς ἐλαμπρὸν ἡμᾶς
λιθ παρ' ὅλων ἱερέων ἐδιδάσκοντο διὰ τὴν ἐπικομιδὴν
ἐσήλασεν. Εἶτα ἡμᾶς ἐλθὼν τὸ προκείμενον ἔσωθεν παρὰ τῶν ἱερέων ἐφ'
ἱκρον, πῶς ὁ Δημιουργὸς ἐλθὼν ἐμβάλλω ἑαυτοῖς, καὶ ἐσώθη ἡμαρτωλοὺς
ἔβαλον κλῆρον. Ἔλθος, ὁ θεὸς μου προέχεσθαι. Τὰ ἀναγινώσκομεν. Ὁ
ἀπόστολος πρὸς κορινθίους. Ἀδελφοί ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ. Εὐαγγέλιον κατὰ
Ματθαῖον. Συμβόλιον ἔλαβον. Ἔστωμεν παῖδες. Πιστεύσωμεν. Τὰ λοιπὰ
ἀκούομεν δὲ τῶν ἀδελφῶν, ἕως οὗ ἱερεὺς τὸ ἱερὸν πέδιλον
τῆς εἰκόνος τῆ σταυροῦ. Καὶ ἡμᾶς ἀδελφοὶ προσωπόμεθα, ὡς
ἐπὶ ξύλου νεκροῦ. Καὶ ἐποδύσατε ἐσθῆτα αὐτῷ ὡς ἐπὶ τῷ θλίψεσθε
δυὸ σκάμνα ἐν μέσῳ τῆ ναοῦ. Καὶ βασιλεῖς μελαίνιον ἀπὸ
ἴσης καὶ τάξιν δόξης. Δόξα, καὶ νῦν ἦχος πλ α. Σὲ δὲ ἀναβοῶμεν
νεκρὸν Θεὸν ὡς ἐφ' ἡμῶν. νῦν ἀπολύσις. Τοιοῦτον, Θεοτόκιον
Ἡωσήφ: Δόξα ἦ νῦν Ταῖς μυροφόροις γυναιξί. Καὶ ἀπόλυσις.

Τρώσαντες δὲ ἀφ' ἡμῶν ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, δὲ ἐσθίομεν, ἡμῖν
ἐξῆν ἀναγκαίως ἡ ἀθλιότης, ἐσθίοντες αὐτῷ μεθ' ὅλου πλὴν ἄρτου
καὶ ὕδατος. Ἦν γὰρ παραγγέλομεν ἀπὸ λιῶν διαλύσεως ἕως ἀρίου ἀπὸ
ἦν: τὸ δὲ μεταξὺ ἦν. Ὁ, ὅταν ἀσαφθῆ ἀπ' αὐτῶν ὁ μεσονύκτιος
ἐποίουν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, σήμερον οἱ θεῖοι ἀπόστολοι ἐφάνησ
ἡμῖν. καὶ δὲ ἀείσης, ἐν τῇ ἀποστολικῇ διαλέξει αὐτῶν, ἐδέοντο
μόνως ἀναγνῶν. τὰ δὲ ἀποστολικὰ, ἀλλήλοις οἱ μὲν κεφαλὰς
ἐν ἴσοις ἰδίοις κεφαλαίοις αὐτῶν. οἱ δὲ κοιμηθέντες ἐν τῷ ναῷ κατὰ
Μέσῃ δὲ ὁ Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ, ἤρξατο ὁ ἑσπερινὸς κατὰ ἐξ ὧν
λόγων τῆ σήμου ἀναγνώσεως τὸ ἀναγνῶν. ὡς ἀεὶ ἐν τῇ βιβλίῳ ἕως καὶ τῆ
χάσεων. Ὁμοίως ἦ ὁ μεσονυκτικὸν ἤρξατο ἴδιοις ἐν ἴσοις κεφαλαίοις

Πῶ ἀμὴν καὶ κεφάλαιο σαββάτῳ ὥρα δ' ἧς νυκὸς σημαίνει τὸ μέγα, ἡ
ἤρξαντο οἱ ἀδελφοὶ τὸ μεσονυκτικὸν ἐν ἴσοις κεφαλαίοις αὐτῶν. σπουδὲς
καὶ τοῦ ἀλληλουϊάριον αὐτοῦ καινόν. Εἶτα κεῖται ὁ καταπέτασμα ἐν
βασιλείᾳ ἐν τῷ ἁγίῳ. καὶ ἀναμένομεν ἐν τῇ ἐπικομιδῇ. ἦ φόβος
μέγα τῆ Ἰωσήφ. Κύριε ἐλέησον, τὸ δὲ προσωπόμεθα, καὶ ὁ
ἡμῶν ἐπαινούμενος κύριος. Ὁδὲ ἱερὸς θυμιᾷ σύνδεσμος ἀσπασμὸς
Καὶ ὁ ἐξαίσιος σύνδεσμος. Θεὸς κύριος. Θλιβόμεθα Ἡωσήφ Δόξα ὡς
καλῶς. Καὶ νῦν Ταῖς μυροφόροις γυναιξί. Καὶ ἀπόλυσις ἀνάμνησις εἰς τὸ ἁγίασμα
μαστίων. Ὁδὲ ἐπιστάτης λαμπὰς τὸ κοιμᾶται τοῖς ἀδελφοῖς. Ἐλθόντος
δὲ οἱ ἱερεῖς παῖδες ἦ λαϊκοὶ. Ἀρχόμεθα τῆ δεσποτῶν αὐτοῦ

τῆ

τὸ ὕπνεμα εἰς ἦχον πλ. δ'. Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ κατεῖδες Χριστὲ· θνητὰ δὲ
λουτρὸν καὶ ἡ δὸς ἀνάστασιν· καὶ ἐφώτισε ὁ φωτισμὸς μετὰ τῶν ἐμφανῶν
εὐ τρόπος γ'. Ἐν ἐκείνῃ δὲ τρόπον μίαν σωτηρίαν· ἐν ἐκ τὰ ἀνάγκα
σημα ἀλλοιωθέντα. Μεθ' ἑαυτὸν σωτηρίαν· Καθὼς ἐν ἡμέρᾳ· καὶ
ἡ θεὸς ἀνάπαυσιν εἰς ἣν εἰσελεύσονται τὰ ἀγαθά ... Τὴ ἐξαιρέτα ἡ ἐν
ἐστὶ ιε ὀκ: Καὶ ἀρχόμεθα τὸ κανόνος· ἦχος πλ. Κύματι θαλάσσης, τὸ
ἑλκυστὴν ἐπὶ β'. καὶ τὰ λοιπὰ εἰς ιβ' ὕστερον πάλιν καταβασία τὸ
εἱρμὸς· ἀπὸ γ' ὠδῆς κάθισμα. Τοῦ λάβοντος σωτῆρ· καὶ ἀνάπαυσις.
ἀφ' ἑνὸς πονηροῦ· Τὴν ἄβυσσον ὁ κηρύσσων· ἐξακοσιοστόν β'.
Ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἰλεῖτε· Εἰς δὲ ἅγιος πάσα πνοὴ· ἦχος β'.
ἰδιόμελα ἦχος β'. Σήμερον συνέχει λάρος· δόξα ἦχος πλ. β'. Τὴν σή
μερον μυστικῶς· Καὶ νῦν ὑπερευλογημένη· δοξολογία μικρά· Ἀπόστολος
ὁ θεσβὸς ἐν γραφαῖς ἅπασι τὴν θεαδικὴν ἔσχε· οἱ δὲ ἅγιοι
λοιπὸν τὸ λειτουργὸν ἐξ ἀδόξου, ἤγειρε ὁ πρόδρομος τὸ ἀλλήλους
ἐξ κεκραγὼς αὐτὸ· ἐχόμενοι ὡς μεγάλης ἐκκλησίας· οἱ
θεῖοι κεκραγότες ὡς θεσπίσαι τὸ ἐκ νεκρῶν ἐγκρίθησ· οἱ
θεῖ δεῖτε, ἡ ἡμέρᾳ εἰσόδου πλήν ἐστὶ θεσπισμὸς ἐξ ἐν κατ
ἡ ἡμέρᾳ ἅγιος ἀ· ὕστερον πάλιν ἀνάβασιν χαρισάμενοι· β'.
ὕστερ τῶν κοιμηθέντων παίδων ἡ ἀδελφῶν τῆς Ἄβελ· καὶ
γ'. ὕστερ ἀναστασίμου παίδων ἐν θεσπισμοῦ ἀδὲ
ὡς ἐν ἀπαλλαγὲ· τῆς ὀλιγωρίας· Καὶ εἰσερχόμενοι εἰς ἐν κατ
ἐφάνη τὸ θεῖον· καὶ ἐν κεκραγότες ἐν μεγάλῃ· τῆς ἐκκλησίας
Καὶ ἀπὸ τὸ λειτουργὸν τῆς θεσπισίας ἦχος β'. Σύνοχοι ἐν σάρκι·
ἡ προσευχὴ· Ὁ ἀδόξητος· καὶ ὁ εὐαγγέλιον· Τῇ ἐξαιρέτου
Εἶτα ἡ ἑνὸς ἡ ἀδόξητος· ἡ θεσπὶ ὡσεὶ ἡ ἐκ νεκρῶν ἀδόξητος·
ἡ ἡμέρᾳ ἅγιος ἀ· ὕστερ πάλιν κάθισμα· μετὰ τῆς ὠδῆς ὅρα·
Καὶ τῶν Τυρικῶν· μακαρισμῶν· Πάτερ ἡμῶν ὁ κανόνιον ἡ ἀδόξητος
στάζ. προσεύχεσθε ὅρα προσεύχεσθε δὲ ὡσεὶ δεκάτῃ τῆς ἡμέρας σημείωσαι
τὸν ἐσπερινόν· ἀλλάζαντες τὸ ἑαυτοῦ πολὺ δεῖπνον, ἡ κύδονος ὁ·
Εὐλογημένη ἡ βασιλεία, ἐχόμενα δὲ τῆς προσευχῆς· Τοῦ πε
σημαίνει ρινικοῦ· συναξάριον· Κύριε ἐκέκραξα ἦχος δ'. Ἰδιόμελα ἦχος πλ
Καὶ ἐφάνη ἀνάστασιμα δ'. ἡ δὲ Θεοτόκιον ἰδιόμελα ἦχος πλ δ'. Σήμε
ρον ὁ ἅδης χεῖρα βοᾷ· καὶ ἕτερα δύο εἰς δ'. Δόξα, Τὴν σήμερον

Καὶ νῦν θῆν, Τὴν Παγκόσμιον δόξαν. Σημείωσον δέ, ὅτι εἰς τὸ Κύριε
ἐκέκραξα ἀπὸ τοῦ τρίχου, πεσοῦντες ἐν ἀμφιβλήτρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρ-
τωλοί. ὁ ἐπικλησιάρχης ποιεῖ σχῆμα ἐν τῷ μεγάλῳ σίγνῳ ἱστάμενος
βαλὼν μετάνοιαν εἰς τοὺς χορούς, καὶ εἰσερχόμενοι πάντες οἱ ἱερεῖς
ἀλλάσσουσι φαινώλια λευκὰ εἰς τὸ ποιῆσαι μεγάλην εἴσοδον, καὶ ψάλ-
λουσι τὸ Φῶς ἱλαρὸν μετὰ μέλους ἀργῶς. Προκείμενον μέτοι ἠλέγετο.
Ἀλλ' εὐθὺς σοφία, βοᾷ ὁ διάκονος. Ὁδὲ ἀναγνώστης. Προσφωνεῖ.
Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα. καὶ ἀναγινώσκει τὰ ιε' ἀναγνώσματα. Καὶ εἰς
μὲν τὸ μέσον αὐτῶν ἀναγινωσκομένης τῆς α' ᾠδῆς. ψάλλετο τὸ ἄκρο-
τελευτῶν τῶν τρίχων ἀντιφωνημένου μετὰ μέλους. ἤγουν τὸ, ἄσωμεν
τῷ κῷ ἐνδόξως γὰρ δεδόξαστο. τοῦτο ψάλλετο εἰς κάθε τέλος τοῦ τρί-
χου τῆς ᾠδῆς. ἤτοι, βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετόμοι εἰς σωτηρίαν
καὶ ψάλλει ὁ χορός. Ἄσωμεν τῷ κῷ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξαστο. καὶ εἰς τοὺς
λοιποὺς τρίχους ὁμοίως. Ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ ὀγδόῃ. Ὑμνεῖτε καὶ ὑπε-
ρυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὁ ἀναγνώστης λέγει. Εὐλογεῖτε ἄγγε-
λοι κοῦ, οὐρανοὶ κοῦ τὸν κύριον. Ὁδὲ ψάλτης ψάλλει. Ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ καθεξῆς ἕως τέλους τῆς
ᾠδῆς. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀναγνωσμάτων, Συναπτὴ
μικρὰ παρὰ τοῦ ἱερέως, Καὶ ψάλλετο τὸ, Ὅσοι εἰς χριστὸν ἐβαπτίσθητε.
Εἶτα ὁ ἀπόστολος Πρὸς ῥωμαίους. Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς χν ἐβαπτίσθημεν,
εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Μετὰ δὲ τὸ εἰπεῖν τὸν ἱερέα, εἰ-
ρήνησοι. καὶ τὸν διάκονον, σοφία. Ἄρχετο ὁ ἀναγνώστης τὸν τρίχον
ἦχος βαρύς. Ἀνάστα ὁ θεὸς κρίνων τὴν γῆν. Οὐλέγει γάρ, Ἀλληλούϊα ψαλ-
μὸς τῷ Δαβίδ, καθὼς ἡ συνήθεια, ἀλλ' εὐθὺς ἄρχετο τοῦ τρίχου.
Ὁ θεὸς ἔστι ἐν συναγωγῇ θεῶν. καὶ ὁ ψάλτης. Ἀνάστα ὁ θεὸς κρίνων τὴν
γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. Καὶ οἱ λοιποὶ τρίχοι
τοῦ ψαλμοῦ. Μετὰ τοῦ Ἀνάστα ὁ θεός. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθῆον.
Ὀψὲ σαββάτων. Καὶ ἀντὶ τοῦ χερουβικοῦ ὕμνου. Σιγησάτω πᾶσα σάρξ εἰς τὸ ἐξερρύ-
βροτα. Κοινωνικόν, ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν κύριος, καὶ ἀνέστη σώζων ἐπὶ συγχ-
ήμας. Τοῦ δὲ λέγετο πλειστάκις ἕως τοῦ οἱ ἀδελφοὶ ἅπαντες τῶν ἀχρείντων
μυστηρίων κοινωνήσωσι. Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, δίδοτο
τὸ κατακλαστὸν τοῦ ἀντιδώρου παρὰ τοῦ ἱερέως. ψαλλόντων ἡμῶν τὸ
εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον. καὶ τὸν λν ψαλμόν. Εὐλογήσω τὸν
κύριον. Εἶθ' οὕτως, ἡ ἐπισφρονίου ὄνος τοῦ ἀναλογίου, καὶ τῶν ἄρτων
συνήθως καὶ τοῦ οἴνου. Παρίστατο τούτοις ὁ ἱερεύς, καὶ θυμιῶν ταῦτα
λέγει τὴν συνήθη εὐχὴν τῆς εὐλογήσεως. Κύριε ἰησοῦ χε ὁ θς ἡμῶν ὁ εὐ-
λο

λοιπόσας ἡσ σαὶ ἀῤ ἡσ ν̄ τῆ ε̄πέμψ. λϑ̄· Καὶ μεθ̓ ἡ ἀμπ̄, καθεξῆ
μεθε ν̄ βις βόσοις ἡμεῶν πούχω ἡ Ἀλείλω. Καὶ εἰσερχεθε ὁ κυρλαθῆς, καὶ ἐ
σαλίδδαν ἐκεάτῳ ἴων ἀδελφῶν αὐὰ κραύματε ἀῤ ἡσ, ἡ κεσποσολγίε ἴνε.
Καὶ αὐὰ ἐξ ἰοχαΐδων. (ἡ̓βι σίκαι ξηεῶν) ἡ εσδιόμθε ν̄ βις βόσοις ἡ
μεῶν· καθημένοι. ἡμεῶν δὲ ἐσδιούθαι, ἡ σλαυχρομθίνοι, μίκθε ἀ
νάμεσοις εἰδὲς σεαξῆτις ἴων λδοκοῦσαι· ἀσὸ τῆς ἀρχῆς ν̄ εἰδῆτε.

Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι ὡεφ̄ β̄ ἡῆς ν̄ικῆς ὁρθῆν, ἀσοστόλους τῶν ἕβδομή-
κοντα· ἡ δ̓ ὄγδοος ἡῆς γ̄ ὡεφ̄ ἡῆς ν̄ικῆς γνησίαν τῶν ἕβδομή-
κοντα· ἡ τῶν ἀδελφῶν ἡῶν ε̄ξῆς. ἡῆν δ̓ ἐλαφρὰ ὡεφ̄ ἡῆς ν̄ικῆς γνησίαν τῶν ἕβδομή-
κοντα· ἡ τῶν ἀδελφῶν ἡῶν ε̄ξῆς. ἡῆν δὲ

" ἀπαρδῆ ἀδ' αὖλων ὁ νηκεῖος, ἰόλε πηδίσωσι εἰ ἐπήγναις ἰαῖς
" ἡμέεαις. εἰ ἰαύλαις δὲ πρὸς ἀφ' ἡμέων ἀδ' ἰόλων ηδίσωνίμεων
" ἰησοῦων, καὶ ξανεῷ προσεσαίη, καὶ μεἰα' αὐόμεων ἐλόμοδε.
" κεῖφ: ιθ'. Δι' παεγνῶμι νῦμῖν πηδίσι ἰαύλας, ὡς καὶ ἢ
" ἡμεῖς ἐνηπιδόαμι ἐν τῷ ἠπροθηκε αὖδι' ἀφ' ἡμέων μείχεις ἐ
" ποιέας, ἢ ἀχνιεύοιεν νεαιρῆς πλὶ' ἡμέεας (νυοιαπῆς) ἐδι
" φωνεύοις. εἰ' δ' ἰαῖς ἠοισαῖς ἰαῖς πρὸ ἐκῆς παεαοκλῆς, ἐν'
" νάκι ὥεαν, ἢ ἐποτεαν ἕκαστος ἐοδέλω. φδ' δε ἐμὲ
" εας ἐεμέσης· μείχεις ἀγενεροφωνίας ἀδονηςίφκοι. ἐδιφωσ
" νοῦης μιᾶς ἰων σαββάου. ἢς ἐφ' ἡμεῖων. ἀφ' ἐμὲ ἐας
" ἐῶς ἀγενεοφωνίας ἀμεναῶνίας, καὶ ἐδ' ἰδ' αὖδ' ἐν τῇ ἐπ
" κηποῖφ ἐροσλχόμενοι, καὶ ἀεῖφκοι δ' ἀνε ἐν ἢ διανυκερφάνόη,
" ὑμεῶν, ἀναμνώσκοντες δι' νόμου, δὴ ἐεφρῖας· ἢ ἡαλχνῆ, μι
" χεις ἀγενεοφωνίας νεαιρῆς. καὶ βαεδόαντες ὑμεῶν τοῦ καθ
" χαμένος, καὶ ἀναμοῖτες δ' ἀλαμπείαις ἐν φόβῳ ἢ ἐερίμῳ, καὶ ἐεε
" ἀλαμπόαντες τῷ λαῷ ἰαὶ ἐεοῦ σωτηείαν, παύσαι δ' ἐνίδας ἐν
" μεῶν· ἢ ἀνίβῃς δ' ἀνε ἐδιηεεαφῆς δι' ἰοεαήλ, ἢ βαδεῖ αὖδι
" μελαναίας βόσιν, ἢ ἐπὶ ἀοιδείας ἄφεσιν. ὃ ὑμεῖ ἀλλοφύλος
" κεῖνῆς πηλάμενος βὰς χῆεας εἶδεν. αὐτῶος εἰμὶ ἀδ' δ' ἢ μαβς
" δ' δικῆδ' ἔλθ, ὑμεῖς ὄψεσθε. ὁδὲ ἰοεαήλ φδεβόπος. δ' ἔρμα
" αὐδ' εἰφ' ἡμᾶς, καὶ ἐδ' δ' εἶνιν ἡμεῶν. διὰ δ' δ' ἢ ὑμεῖς ἀνα
" βαθμὸς τῷ κεῖφ, φεεοσκοπικαὶ πλὶ θνῆσιν ὑμεῶν. (πῶς ἐδι
" δορμαν) ἐσεῖ ἐπὶ ὑμῖν δεδιζαδ ἢ' ἡμεῶν ὁ κύεος ἐδῆων.
" δ' δ' ποῖφ εἰς πλὶ ἐμεῖ αὐάρμαν. καὶ ἰοιδοὶ ἀδοντηδόλε
" δ' φεσνόμοι, ἢ ἐορδῆσαι ἐβδομαίδα μίαν. ὃ ὁ ἀρράβων ἐκ
" σωτηείας ἡμεῶν ἰησοῦς ὁ ἐς, ἐμῆμερδς ἐπίνυκτων. καὶ δ' ὑμῖν
" ἐξω νόμιμοι ἀγῶνον ἐως ἐπὶ ἀντῆβας ἰων ἀγώνων, μείχεις
" ἂν ἐλθῇ ὁ κύεος. Ἰουδαίοις μὲν γὰρ ὁ καιὸς ἐξ ἔδιμεν, χεῖρα
" νος δ' ἐμῆμερδς. ὑπὲρ μὲν δ' ἀδοῖαν, ὑπὲρ δ' δ' ἀπροφοείαν
ⓟ ἢ ἢ ἐς αὐδ' ἐῆδι, ἀβαίαβς ἰαὶ ἡδαβαίαβς ἀγῶνος ἐῆν.
ἀκόσθαι. Εἶθ' ἤλως ἐξερχδῆ ἐν τῷ ἀάρδῃ ὁ καυδῆαόδῆς
ἑβομάδων. οἱ δὲ ἐνοπεῖδῆ τὸ λαῶ, ἀδθοπὶ δὲς καυδῆας ἡ ἐπεῖα
τὸ λαῶ, σοιβαδὲ ἡ ἐυρῆα (μαρκάῖια) δὸμεγράμμα, ἡ ἴδέαφ
δὸμὴ ἐν, ἐν' ἐῶ μέσῳ δ' λαῶ. ὃ δ' ἔλεγον, ἐγκεσόδῃ ἐῶν ἀρῶν
θεῶν δ' ἐμεαβς. ἐσῳδῃ δ' ἐμεαβς, ἀσαγωεῶσι (κερμῶσι)
θυμαλὴ, ἡ βαρῆόλες ἐν' αὐδῖ δυμίαμα δ' ἀρωῦ, ἐῃδῆσι δὲς
θνεας.

βάνατ. ὁ δ' Ἰησοῦς ἡ πρόμνησις ἡ λοιφοί Ἰερεῖς ἡ διάκονοι αὐτάσσατο
λας πολιτικὰς ὅπλα ἐν Ἰεραλήμ τρέχει. ἡ ἐξέρχουλς διὰ τὸ βορρᾶ μέ
ρος. διεσορβορήσαν αὐτῶν λαμπάδες. Καὶ ἄρχεις ὁ πρόμνησις ἡ ἀπὸ
λων, Τὴν ἀνάστασίν σε χριστιανῶν. ἡ ἰσράμνησις ὁ πρόμνησις ἐν τῇ
βασιλικῇ πύλῃ, ἄξιόν ἐστὶν λαμπάδες αὐτὸ σαύλες οἱ ἀδελφοί.
πλαγχρόνιν τοῦ Ἰεροσαείτ ἄχεις αὐ ἐξήλθωσιν ἐν τῷ νάρθηκι. ἡ κρατο
μένων, ἐστὶ θεῶν δημιᾶς ὅλος ὁ ναός. Οὐδὲ πεῖδες ἐστὶ Ἰερεῖσι ἐν
τῷ νάρθηκι δημιᾶς ταυροστόδες ὁ ἐν τῷ ὀλτεριομένῳ Ἰεροσοῦλ ἐ
ροῦ διαπόρου, ἡ τὴν εἰκόνα ἐξ ἀναστάσεως. Καὶ ἄρχεις ὁ διάκο
νος. Καὶ ἔστερ ὁ καθηγιασθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀγιοσύνης ἐστὶ ἀγί
λαμπρὸν. ἡ λέ Καὶ ἀναγινώσκεις ὁ διάμνησις κατὰ Ματθᾶον.
Ὀψὲ σαββάτων, ἄχει δ'. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ λόγος ἔδος σαεὶ ἰουδαίοις
ἄχει τῆς σημείου. (τὸ δὲ ἀ ὠδὴν ἀναγινώσκεις τὴ κυριακὴ δ'
θωμᾶ) εἶλα χαεὶ τὴν τραυοὶ διὰ δ' δημιᾶν ἡ εἰκόνες.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἡ ὁμοουσίῳ, ἡ ζωοποιῷ, ἡ ἀδιαιρέτῳ ἰσιάδι ἡ τῇ λοιπῇ.
Καὶ ἡμᾶς ἀδοκιμασίαν ὁ, ἀμήν. ἄρχεις ὁ πρόμνησις τὸ ἰεροσαείμ
ἀμεγαλοφώνως εἰς ἦχον πλ. α. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. ἄμεν
δι' ἀπὸ ἐν ἄρμασι σημείωσιν ὅλα τὰ πνευματικὰ ὄργανα. ἰδέμεθα
ἡ σάκκοι, ἡ οἱ κώδωνες. ἡ ἄμεν δι' ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν ἐκ
τὸ πρόμνησ, συνεσαθίκαν ἡμῖν τοῦ λοιποῦ ζωῆς, ἡ ἀληθείας. ἡμᾶ
ἐκεῖ σαεὶ ἐστὶ ἀδελφοῖς αὐτὸ χρῖν. Εἶλα ἦχος α' ἀνάστασις ἡμέρα. ἐστὶ ἡ ἀνάστασις ὁ θεός.
Ὡς ἐκλέξασθαι καθαροὺς ἀφ' ἁπάντων τινός. Οὕτως ἀπεστάλθη οἱ
ἀπόστολοι ἀπὸ σεσωσμένοι ἐστὶ θεοῦ. Δεῦτε ἡ ἡμεῖς πὶ ἐσθίσωμεν
ὁ κύριος ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. Δόξα Καὶ νῦν. Εἶτα ὁ πρόμνησις μεγαλο
φωνεῖ. ζωῆς. Χς ἀνέστη. δημιᾶν δὲ εἰς ὕ ἔτος. ἀπεστάλθησαν οἱ ἀδελφοὶ Καὶ
τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι. Εἶλα σταυρὸς μεγάλη. Καὶ ἐκεῖνος.
Ὃς ἔστερ σοί. Καὶ ὀλτεῖως ἄρχεις ὁ πρόμνησις ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ κα
νος. ἦχος α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα. τοῦ ἑσπερινοῦ δὲ ἡ τὰ λοιπὰ ιβ'.
Εἶλα σαῖμι ἐν ἑσπερινοῦ δὶς σαεὶ ἐστὶ δύο χορεῖ καθεδρᾶν. ἡ ἄμεν
δι' ἓν ὁ καινοὶ αὐτὸ ἐστὶ ἦχον. ἀλλ' ἐν δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει
ὁ ἡμῶν ~~ἀπὸ τὸ ἐστὶ ἦχος~~ καινὸν ἦχος. ἀλλὰ καθὼς ἡμᾶς οἱ ἑσπερινοὶ ἐστὶ
τῷ ἡ τὰ λοιπὰ, Κεκτήσω κωμᾶδες ἐν χορεῖ ἐστὶ ἡμᾶς. ἁγία
αὐτὸ καινοταρχήμασι. Καὶ ἐκεῖνος τὴ ἀ ὠδὴ ἡμᾶς κανόνες κανόνος
σθη ἐστὶ καὶ ἐξωθεν πλαγιόνες. Εἶλα εἰσοδικὸς ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ
θωμᾶ σεῖθι ὁ πρόμνησ ἐν ναοῦ ἡ δὲ ἀδελφοῖ. ἐκκλησιαστὸν
ἐν λαικὸν μεθ' ἡμᾶς. Ἐν ἑκαῖς δι' ὠδῇ. δημιᾶν οἱ ἡμ

Μετὰ τὴν ὠδὴν τὴν Ἀνάστασιν [illegible]

Δεῖν Μετὰ τὴν [illegible]

ἀοιδοὶ ἱερῆων ἐν ἑκάστῃ δὲ ἀοιδῇ μικὸς ὄμνος παρὰ τὸ ἱερεύς, καὶ
μετὰ τὴν α ἀοιδὴν ἐκφώνησις ὡς ἀσσύριος ὁ μέγας. Β μετὰ τὴν
γ. ὡς ἀγγελος. Μετὰ τὴν δ. ὡς οἱ ἐν ὄρεσι ἡμῶν. Μετὰ τὴν ε. ὡς
πύλαρις καὶ [redacted] Μετὰ τὴν ς. [redacted] ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου
στήσομαι. καὶ ἕτερος λόγος δ αὐτὸς. Ἀναστάσεως ἡμέρα. Μετὰ δὲ
τὴν ἀναγνωσιν ἀνάστασιν χειρὶ διαναπαύσωμεν ἀλλήλους. καὶ ἀδελφὴ ὁ
μὴν ἡμῖν ἐλεήσῃ. ἔπειτα ἀοιδοὶ ὠδάς. Μετὰ τὴν ἑβδόμην ὠδὴν εἱρμὸς
μος. ὡς ἡμέρας. Μετὰ δὲν η. ὡς σὲ αἶνον σῶν φ ὁλυμπιος. καὶ
σημείωσαι αὐτὸς παῦλα τὰ πολιτικὰ ὄργανα, σημαντικὸς ὄντα. καὶ
ψάλλεις τὴν ϕ ὠδὴν Μετὰ ἰδὼν Μεγαλυναρίου. Ἐξαποστειλάριον Σαρκὶ
νοσοῦσα ὡς ὄντως. ἀλλήλους. Εἶτα ἀνάστασις πάσα πνοὴ. ἦχος α.
ἀναστάσεως δ. Εἶτα τριὰς, ἀναστὰς ὁ θεός. καὶ ψάλλουσι δὲ τριὰς
πάσχα. δόξα καὶ νῦν ἀναστάσεως ἡμέρα. Β ἐξ αὐτῆς γ. καὶ μικὸς ὁ ἀσσύρι
ριος ὄλος. Λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸ θυμίαμα σκεῖ τὸ εὐαγγέλιον. ἵστασι ὅτε
ρους ἐνδρίζων τὸ ἡγούμενον. καὶ οἱ δοιοὶ ἱερεῖς ἀπαντῶσι ἀλλήλοις ἔξω
τῆς ἐνδρίζει μέσον ἔκτος. Εἶτα οἱ ἀδελφοὶ ἀπαντῶσι τὸ θυμίαμα. καὶ
τοῦ ἡγουμένου, καὶ ἵστασι καὶ ἐκεῖ ἐν δεξιᾷ μέσον ἄλλ. ἀπαντῶσι
κλῆρος Μετὰ δὲ τοῦ ἀσσυρίου, λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸ θυμίαμα ἀπὸ τῶν
χειρῶν τοῦ ἡγουμένου, ἀδελφὴ ἐν ᾗ ὀλιγοστὸν ἐλεησάτω,
καὶ ἵστασι ἄχρι τοῦ σαββάτου τῆς διακαινησίμου, ἀπαντῶσι καθεκάστην
παρὰ τῶν ἀδελφῶν. Μετὰ δὲ τὴν ϕ τὸ σαββάτου ψάλλει ἐπῳδὴν. Ἰσχυρὰ
νων δὲ τῶν ἀδελφῶν παῦλα, ἀναμιμνήσκει ὁ ἱερεὺς τὴν καθήκουσαν τοῦ
χειροτόνου ἀκεσωμένων ἐφοσίας. Εἶτα ὀλόκληρος καὶ ὑπόδιος.
Εἶτα τροπάριον ἀμήν. Πᾶσα τρισάγιον καθάπερ ἔθος. Μετὰ δὲ
ὀλίγα, καὶ ἀπόλυσις.

Χειροτονίᾳ γ. ἀνάστασιν χὸ διακαίμενοι γ. προσλαβόντος δὲ ὁ ὄρθρος
ἅπας. Εἰ καὶ ὀλίγῳ καθήκει ἀθόλως. Ἐνλαβῶς σωματικῶς.
δόξα ὡς ἰωσηφέως ὡς παρακλήτου ἀεροέρος. καὶ νῦν, Τὸ δὲ ὑψίζον
ἡμέρου ἔτους σημείωμα. Κύριε ἐλέησον λ. καὶ ἀμήν, πρὸς ἐκ
ἐν δ ἱερεῖς, Χειροτονίᾳ γ. Τεσσαρὰς δὲ ἡ τοιαύτη ἀκολουθία
ταῖς ὥραις, ἀποδείπνοις, καὶ Μεσονυκτικῷ.
Ἡδὲ ἑσπερία μικὸς ἐσχάτου. Σημείωσαι δὲ παῦλα τὰ πολιτικὰ
ὄργανα, καὶ ἀμήν τὰ παρακλητικὰ ἐξέρχεται. Ἐν ᾗ ὥρᾳ. ἀ-
Ἀναγράψατε τῷ σεβασμῷ πάσα ἡμῖν. Τῶν προσφορῶν ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ.
δοὺς δόξαν ἐν ἀμήν αὐτῷ. Τῶν προσφορῶν ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ.

"Ἐπαιξε τῷ θεῷ ὡς φοβεροὶ τὰ ἔργαυ. Τὰς ὁμολογίας τῶν θελόντων.
Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνοῦσάν σοι, καὶ ψαλλόντων σοι. Τὰς προσευχάς.
δόξα καὶ νῦν. Τὰς προσευχὰς τῶν ὁσίων. Ἀντίφωνον 6.
Ὅτι ὁ κύριος ὑψηλὸς καὶ φοβερός. ἐφ' ὅλην τὴν γῆν.
ἐν Σιὼν ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ ὑψηλὸς ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς σου.
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ αἰνέσατε τὸν κύριον. ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ.
ἡμᾶς ἐστὶν ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς. ἐξομολογησάσθωσαν
νῦν. πλὴν ἐπὶ καὶ κλίνει. προσευχὴ δὲ ὀρθοῦ. Δόξα.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν. ὅτι τὰ αὐτὰ καὶ ἡμῖν ὁ θεὸς
τῆς δικαιοσύνης. Ὁ ἀδύτερος πράξεων ἐν ἀδυτέροις. Τοῦ
μὲν πρώτου λόγου ἐφοιτήσαμεν ἐσεῖ παίδων. Ἐναγγέλιον
Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος. καὶ καθ' ἑξῆς. ἡ θύρα
λυτρωθῶμεν. Κοινωνικὸν σῶμα χριστοῦ μεταλάβετε,
πηγὴν ἀθανάτου γεύσασθε. Εἰς μνείαν αἰωνίου ἔσται δικαίου
ἐν μνημοσύνοις αἰωνίοις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τὴν ἐξομολόγησιν αὐτοῦ
ἀρχόμεθα ἀναγινώσκειν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τὴν ἐξομολόγησιν αὐτοῦ
ποιῶμεν, μέχρι τῆς κυριακῆς τῶν ἁγίων πάντων.
Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὁ ἐκκλησιάρχης γραμματεὺς θεοφορεῖ ὁλόκληρον κ"
Ἐθιον ἐν τῷ παναγείῳ, καὶ αὐτῆς τῆς παναγίας ὑψηλὸς αὐτῇ.
καὶ λίαν μεγαλοφώνως χειρὸς αὐτῆς. καὶ ἀνακαθοκείμενος οἱ ἀδελ
φοί, ἀμηδὲν αὐτῇ ὁ κύριος. ἐν εἰδὼ. Εἶτα ὁ ἐκκλησιάρχης ἡγεῖται
Προσκυνῶμεν αὐτῷ ἐν ἑκκλησίᾳ ἑνός. Καὶ οἱ ἀδελφοὶ ἀπὸ
ἰουδὰ τὰ ὑψηλὰ παναγίαν. ἄλλον τὸ. Θαύμαστος ἐν ὁσίοις.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ κυριακῇ ἑσπέρας ἀψάμενοι ὁ ἱερεὺς πά
σαν τὴν ἐκκλησίαν ἐν αὐτῷ· καὶ ἔως καὶ ὁ ἐκκλησιάρχης
τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς μεθ' ὃ θυμιατὸν, ἀφεαιρεῖν χαιρόντως.
ἐκφωνεῖ. Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ ἀδόκητος· ὁ χειρὸς αὐτῆς κ.
καὶ ἀπὸ τῆς μεθ' ἑαυτῶν ἔχων αὐτὸ· ἐγ. συναπτὴ μεγάλη. τὸ

κύριε

κυνδίκη ἐκύκεαξα εἰς ἦχον β. ψάλλοντες ἀπαράσημα τῆς οὐκωπήχ. ς. δόξα τοῦ σωτῆριον ὕμνον ᾄδοντες. Καὶ νῦν, Παυσῶμεν ἅπαντα τὸν κόσμον. Εἴσοδος μεγάλη μετὰ πάντων τῶν ἱερέων μετὰ τὸ διάκριτον, ψαλλομένου τοῦ φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον ἦχος βαρύς, Τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. στίχ, Σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου. Καὶ εἶπα νῦν ἤρξαμαι· Ἐμπόδιον τῶν ἔργων νῦν. Καὶ αὐτός, Καὶ νῦν δεξιά τοῦ ὑψίστου ἐστίν. ψάλλεται δὲ τὸ διάκριτον ἕως ὅτου τῶν ἱερέων τὸ ἅγιον βῆμα, ἐκφωνήσαντος τοῦ ἱεροῦ· Εὐλογήμενα τὰ ἅγια. Εἶτα ὑποστρέψαντος τοῦ ἱεροῦ τὸν ἅγιον βῆμα, ψάλλεται τὸ ἀντίφωνον μετὰ ἐσπερινοῦ. Καὶ δοξῶν τῆς ἁγίας ἀναστάσεως, καὶ ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι. Εἶτα ἄρχεται ὁ ἥλιος αὐξειν ἡμῶν, καὶ παρ' ἡμῶν δύνει, καὶ μεγάλαι ἐστὶν ἡμῖν, ὡς χθές. Εἰς δὲ τὴν ἔναρξιν τοῦ καιροῦ θυμιᾷ ὅλον τὸν ναὸν καὶ τοὺς ἀδελφούς. ψάλλεται δὲ ὁ καινὸς τὸ πάσχα ἄνωθεν ἕως τέλους. Εἰς δὲ τὸ δόξα καὶ νῦν, ψάλλουσι τὰ προβατα τὸ κυρίου προφήτου Θαναλέωσεως τὸν ὅρον. Ἐπὶ τῆς ἀναβάσεως· Καλαβαῖα τοῦ ἑρμοῦ δις· χειρὸς αὐξειν γ· καὶ αἶνος ἀπὸ γ ὠδῆς μεγάλης μετὰ τοῦ κανόνος Τιθῆς ἀπαράσημος, δὲ χειροτονήσεως· Καὶ τὸ μεσοπεντηκοστιανὸν τὸ ἅγιον εἰς ἓν ἐκ τῶν ἑωθινῶν ἀναβαθμῶν. Εἰς τὴν ὠδήν, ἀνάστασιν τὸ δεῦτε λαοί· ἀνάστασις ὁμοίως γ· καὶ δεῦτε λαοί· ὠδὴ ς· ἐξαποστειλάριον τὸ ἀναστάσεως γ· Εἰς δὲ ἅγιος ἀναστάσιμα δ· Καὶ τὸ πάσχα ἕτερον· δόξα καὶ νῦν ἀναστάσεως ἡμέρα· χειρὸς αὐξειν γ· ἐκτενὴς καὶ ἀπόλυσις. Ποιοῦμεν δὲ καὶ ἐνταῦθα ἔξω τοῦ Μοναστηρίου· Εἰς τὴν δοξολογίαν τοῦ αὐτόφωνα· Ὁ ἀπόστολος πεζῶν· Καὶ ἀπόλυσιν τῆς ἡμέρας καθ' ὅλου· Κοινωνικόν· Σῶμα χριστοῦ μεταλάβετε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ τοῦ ἑσπερινοῦ εἰς τὸ χς αὐξειν· ις τὸ ὕψωσα ἐκύκεαξα ναβαθμα γ· ὅξα τὸ νῦν· καὶ ὡς μὴ θαμεάσωμεν—

δὲν ἐκα[illegible] καὶ οἱ Πρ[illegible] ἐπὶ τῆς Θ[illegible] αὐτὸ τ[illegible]

Εἴσοδος προκειμένου ἦχος βαρύς. Ὁδηγὸς ἡμῶν εὐλόγησον Θεόδωρε ἢ εὐλόγησον. Μεθ' ὧν ἔψαλον αὐτό. Ἑνιαῖον. Ἀνάβασιν. Τὸ ψυχικόν μου τρόπαιον. ἢ τὸ πάθος ὡς θεοφόρος. δόξα καὶ νῦν ἀναστάσεως ἡμέρα. ὁ χειμὼν αὐτὸ ἢ γ'. Ἑνιαῖον θεοτοκίον. καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ γ' ἡς ὀρθρου ἡ ἀκολουθία ὡς θεομήτορος. Εἰς τὴν γραμματικὴν τὸ αὐτόφωνα ἡ πεζὴς καὶ ὁ ἀπόστολος τῆς ἡμέρας. ὁμοίως ἡ κοινωνικόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἑσπέρας Μεθ' ὁ χειμὼν αὐτὸ κύριε ἐκέκραξα. Τὰ ἀναστάσιμα ὁ δ' ἦχ. Προκείμενον ἦχος πλ δ'. Φωνήσω θεὸν κύριον ἐκέκραξα. φωνήσω πρὸς ὃν θεὸν καὶ προσέχῃ μοι. ἦχος. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐζήτησα. Ἑσπερινὸν παρακλητικὸν ἢ γυμνήν. Ὅτως εὐλόγησε ἄμωμος ἡ ὁδός. Ἑνιαῖον. Τὰ ἀναστάσιμα ἀναστάσιμον κύριε ἀνέβης Καὶ τὰ τῶ πάσχα. δόξα καὶ νῦν ἀναστάσεως ἡμέρα. Τὰ λοιπὰ καὶ ἀπόλυσις. Τῇ δ' πρωΐα κατηφόρως. ἡ ἀκολουθία ὡς θεομήτορος. καὶ ἡ πεζὴ. ἔξω τῶ μοναστηρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἑσπέρας ὡς θεομήτορος. Εἴσοδος. Προκείμενον ἦχος βαρύς. Ἐνώπιον ὁ θεὸς τὴν θεοδόχην ταύτην ἵνα δέηται ὑπὲρ ἡμῶν. ἦχος. Πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου. Ἐν ᾧ θεὸν ἐπεκαλεσάμην ἐκέκραξα. Ἑσπερινὸν καὶ πρωΐ καὶ μεσημβρίας. Τὰ λοιπὰ ὡς θεομήτορος.

Τῇ ε' τῆς διακαινησίμου εἰς τὸν ὄρθρον καθὼς θεομήτορος. Εἰς τὴν λειτουργίαν ἴδιον θεοφάνους ἦχος πλ δ' τοῖς ἁγίοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἑσπέρας. Ἀγγέλλει καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς Ἰωσηφίτης πλὴν ὁμοῦ. ἰδιόμελα τῆς ἀναστάσεως τ' καὶ τῆς θεοβίου δ'. δόξα τῆς Ἰωσηφίτης ταύτης. καὶ νῦν τῆς ἡμέρας. Ἑσπερινὸν προκείμενον ἦχος βαρύς. Ἀνταποδίδου τῷ δούλῳ σου ζήσω. Ὁ Θεός μου βοηθός μου. Δίκαιοι ἐξομολογήσονται. Πλὴν ἑνιαῖον. Τὸ ἀναστάσιμον ψυχικόν. καὶ τὰ θεοβίου προσόμοια. χαίρεις Ἰωσηφίτης ταύτης. Εἰς τὰ ψυχικὰ τὰ τῆς ἡμέρας τὰ τῆς θεοβίου πρὸς δόξαν. Σαλπίσωμεν. καὶ νῦν ἀναστάσεως ἡμέρα. χοροὶ αὐτῆς. γ' Σοφία ἡ ἀπόστολος. Εἰς τὸν ὄρθρον μεθ' ὁ, τι αὐτὸς. ὁ καιρὸς τῶ πάσχα μεθ' ὧν ἔψαλον εἰς η'. καὶ τῆς Ἰωσηφίτης πλὴν εἰς ζ'. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς κανὼν τῶ πάσχα. ἀφ ζ'. τῆς θεοβίου. Εἰς τὸ ἅγιος ἀναστάσιμα δ'. Τῆς θεοβίου δ'. καὶ τὰ ψυχικὰ τῶ πάσχα. δόξα τῆς θεοβίου ἰδιόμελον. Καὶ νῦν ἀναστάσεως ἡμέρα. χοροὶ αὐτῆς γ'. Ἐκ τῆς ἁγίας ἀπόστολος. Εἰς τὴν λειτουργίαν Τὰ ἀλληλουάρια τῶ πάσχα. Ἀπὸ τοῦ, καὶ λάμψει. Τὴν ἡμέρας. καὶ τῆς θεοβίου. Καὶ κοινωνικόν.

Τῷ σαββάτῳ τῆς διακαινησίμου. ἡ ἀκολουθία ὡς θεομήτορος. Εἰς τὴν λειτουργίαν Τὰ ἀντίφωνα. μεθ' ὧν δέ πάλιν ἔξω τῆς Μονῆς τῷ Κοιμητηρίῳ. Καὶ παρακλητικὸς εἰς τὴν Τεσσαρακοστὴν.

δι' ἐν καθόν τοῦ ἀδελφοῦ, καλακυαὶ τὸν ἄρτον ἐν ὑγρόμαλος ὁ κύριος εἶπε, διαδίδωσι τοῖς αὐτοῖς. καὶ δι' ἰωάννης τῆς πρώτης, ἐπφωνῆς ἐν ἐν ὑμῶν ὑγιῶσι τὸν ἄρτον, αὐτὸ ἐν. Μετὰ τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τετάρτης. ὁ, χς ἀνέστη ἐκ, ἀχεῖ τῆς ἀναστάσεως, ὅθεν σαεὶ ἐν ἰεαστρώτη ἐγένετο. ἡ μεῖς δὲ ἀκλασκευόμεθα, ἀληθῶς ἀνέστη ὁ κύριος καὶ ὤφθη ὁ ἰεαστρώτη ἐστὶ λέγει. Παναγία θεοτόκε βοήθει ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς ἀκροώμεθα. Πάντα μὰ θεοτόκε ~~σωτῆρα~~ σῶσον ἡμᾶς.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ θωμᾶ. Συμεὼν ὁ Καὶ ἡ ἀνοχὴ τῆς θεοτόκου. διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς ἐκδικήσεως καλαφρομῆς ἐν ἁγίῳ ὄρος. Ἐν ᾧ Μιχαὴλ ἐστρατηγῷ. Τῷ θωμᾶ ἑῴα. καὶ ἑῴα τῆς θεοτόκου.

ἦχος α'. Τῶν ὡραίων λαμπάδων.

Τῶν Μοναζουσῶν ἡ πλήθη ἡ ἱερῶν χορῶν, δόξῃ συμφώνως παίξῃς, ἀνυμνοῦσα πόθῳ, τὴν μόνην ἀσυγκρίτως ἐν χριστῷ, καὶ σεαυτῆς τὸ ἐκτρέφον γοργοϋπήκοον Δέσποιναν τὴν ὑμᾶς, ἐκδοχείας ἀπαλλάξασαν.

Χάρις παναίνασσα κόρη ὄρος φυλάκισσα, ὃ πολλῶν κινδύνων, ἐν ᾧ ὁ ὄρος, ὁ ἀγιόνυμος ἐκ ἀληθείας, καὶ βαρβάρων ὠμότητος, καὶ ταφόμενος ἀλλοφύλων διὸ τὴν σὴν, προσταίαν μεγαλύνομεν.

Πυραλείων καὶ θλίψεων. καὶ κακώσεων, ἐκπολυδόπων κόπῃ, ἐν ᾧ ῥώσω σὴν ποίμνην, σωτηρίαλα τῆς δόξης ἀγαθοπλά, καὶ ναὸν σὸν ὄνομαζ, προσκεκλημένος δίεσωσας πανέχθῃ, ἀσυλλήπτως εὐημέσε ως.

Δόξα ἦχος α'.

Ἐνφεάνθη σήμερον, ὄρος πηγὴν μονοδόσεων. ἰδοὺ γὰρ ἡ θεόσαις παλὰ Γνασσα Δέσποινα, χεῖρον ἐκφύλον καλεπεμβαίνουσα ὁ ἀγιώνυμον ὄρος, παεκλίξως ἀσάλασε. διὸ χρεωστικῶς αὐτὴν μεγαλύνομεν δυνασεῖν ἡμᾶς, φυλάττειν ἡ πεσοκέπον ἡμᾶς ἐν ἰοισῖ, ἐκπαντὸς ἀνάγκης καὶ στενοχώρου, ἡ σωζόμενος ἰὰς ψυχὰς ἡμᾶς. ~~Καὶ νῦν τοῦ~~ θωμᾶ. Δόξα τὸ θωμᾶ

Εἰς τὸν ἦχον Προσόμοια ἦχος β' Οἶκος ἐν βλέφαθᾶ.

Ἔλεος χαρισαμένη, παρθένε παναγία, φύλαττε σὸν ἐν ποίμνην, ἐκδάκους ἐπηρείας, ἐν αἱρεσιῶν ἀπήμονα. ἐν ᾧ. Μεσοδόσμῳ ἐν ὀνόμαλός σε. Ἐκκλησιῶν παυλήσεις, στερῆς μυροβλύσεως, φύλαττε τὴν σὴν ποίμνην, ἡ ὄρος ἐν ᾧ ἐν ἄλλῳ, ἐκδυσμενῶν κακώσεως. ἐν ᾧ. Τοσρόσωσόν ἐλεήσασαν. Λύσιν ἐν ἐν δύσχρεων, ἡ νῆσον ἐν ἀέρῳ, παρθένε θεολόκε, βραβεῦσον σοῦ ἐκείνης, ἡ ἐπικοδίαν ἐλέεως. ~~Δόξα~~ ὅμοιον καὶ νῦν

Δόξῃ ποιοί, ἐν καθεδᾷ καρδίᾳ, ἐν ἅγιον τῇ παρθένῳ προσοίσωμεν.

ἐλ'

λέγουσι, στείρωσε τοὺ πρῶτου δέασσινα, ἐξ ἐθῶν ἐσπόρμης, ὡς
παῦλα ἰσχύσσα, σὺ γὰρ σπορεῖς οἱ δοῦλοι κεκλήμεθα.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ ἑσπερινῷ ὁ Μακαίριος αὐτὸ Τὸ κάθισμα ὅλου
εἰς ὁ Κύριε ἐκέκραξα ἦχος β'. καὶ ἀπόμοιον Βόμβυκα τῆς νέας Κυ
ριακῆς ς'. καὶ τῆς θεοβίου δ'. πχος α'. Ὕστε Παεσόβξε θαύμασος.

Ὕστε παεσόβξε θαύμασος, τῆς παρθένε ἁγνῆς, ὃν φανέντος σήμερον, τῆς
μόνης ὁν παιδὶ ἰσχύσσης ἀσπόρως· ἰσραηλῖξε λαοί, τῶν στεφόμε
νε ὄρος ἀσπίλασε, ἡ πόρῳ θέος μακρᾷ, ὃν παεσδένσε αὐτῆς ἐξωγε
νοῦς, ἡ προὶ ὀλβροῦντε παῦλες, μοναχὰς μελίγαγε, ἰνεαυτόδε ἐυλεύ
σας, τῆς σωτερᾶς ἧς πῖξ καλεῖχον.

Ῥαθᾷ τῶν σῶν ἰσεαρῶν ἁγνᾷ, ὁδηγήσας, σωτερᾶς κακεργαζόδε, ὁ φόδος
ἐπισεζόμεν. δεόσε τὴν ὑσερῶν, ὀλεργεόν μεγάλως δοξάζομεν, ἧς πα
νσεάμε κόσης, ὃν λοισὸν αἰθρώπων, ἐπὶ πιπόλιον παυδίων, ἡμᾶς.

Δοῦξε μοναζούλων θίασος, ἀσώματα χοροστᾶσες, μεγήνωμεν ῥοδόμενα, ὁ ξέ
νως ἡ φεικλῶς, πεεχθὲν ἰσεάσσον, ἧς μόνης ὑσερεῶς, ἰοὺ ἐυλόγη
μὲν χάειν σήμερον, ὀχαεισμένοις ὕμνοις, ἐπαναμιμνήσκοντες, ἐφρέ
σωμεν πόθῳ, τὴν σεπτὴν αὐτῆς πρόμηθειαν. +*~ :→

Δόξα τῇ σεσῆσον δέασσινα, θεῖα προμηθεία, ἡ τῇ προσαφάσσε. ἐφ'
ὃν γὰρ ἐπποῖμεν, ἡμᾶς κακώσεως, συμφώνως δὲ καὶ ἡμᾶς, ὀλέ
σσης ᾠδὰς σοὶ ἐροσφέρομεν, παύμενε νῦν φανέσι, ἐσκεοβόλης
ἐσάξιον ἅπαντες, ἰὸ ὑσερφυὲς σο θαῦμα, μεγάλως ῥοδόμενοι, ἡ σὲ
δέασσινα πόθῳ, ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Σήμερον συναθλῆξ ἡμᾶς, ὡς ἧς καινῆ ὀργόης ἡ πεώτη, λαμπρο
φόρως ἡμέρα, τῶν ἐμπείρων ἧς χειρὸ ἀναγάσεως, ἡ παύμενος δὲ
σσινα παυμένος, τὴν ἐξ ἐξ ἀγαθῆς ἧς ἐσόδεσεως ἀσοφύλεσσα-
δόξα τῇ σωτῆρι, προϊόσωμεν ὡς ἄσμενοι, ἵνα παύσεθε μεγαλορρή
μων αὐτῆς, ὃν ἰοὺ ἰκέσιον ἀγάσσεως, φεῶδε ἀσεύκτως· ἡ πρὸς αὖ
τὴν ἐνδοῦσωμεν, ἐκέσσον ἡμᾶς, ὃν ἰοὺ σκέπτιον δέασσινα·
ἡ ἐνέσεως κακῶν ἐὰς ψυχὰς ἡμῶν. ~~Κάθισμα~~ Τὸ θαῦμα· δόξα
Εἰσοδος φῶς ἰλαρὸν· προκείμενον Θέκυρος ἐβασίλευσε. καὶ τὰ ἀνάγ
νώσματα ἐκ τῆς Μαΐου κά. Τὸ Μεγάλῳ Κανόνος.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἐὰν Τὸ θαῦμα ἰσόμενα· καὶ ἐπὶ τῶν ὁ' πχος β'

Ἡμέρα καὶ παεσόβξον θαῦμα ἐκλήξης σήμερον· ἡ γὰρ παναγία

προσεύξῃ τὸ ὄρος τοῦτο, ἔγκτησον χεῖρόν, καὶ μᾶον ἀσεβῆ. Ἰὼν γεεὼν αὐτῆς
στεινόμαν ἀσπάσας, καὶ ἵνα σπλεᾶς λεανικὸς αὐλαῖν εἰνόσαβ.
διὸ ὀλχαειρίεια ἄδοντες αὐτὴ προσευξόμεν, ὦ δεσσοῖνα παντοκ.
μὴ ὑμνήσῃς ἡμᾶς φερεσσοα ἢ σκέφοσα. παροῖῶσα δὲ ἡμῶν, πῦημες
ἡμεῖα, καὶ σώζοσα δὲς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα πλος πῇ δ'.

Τίς μὴ θαυμάσῃ; τίς μὴ δόξαν θεοδόκε παντοκ, δὲ ἐσπάσε καὶ νεεσσοῦ
π λεαλαγήματα, ἃ πᾶσιν καὶ ἅπασι καθεκάστην ἐκλέγεις δὲς ἐπόθε. ζ
μῶσε; τὸν δ' ἐκεῖνο ὄρος οὐ νῦν ἐρομπόθειαν, ζς ἂν οὐρανοῖς ἐξευρεῖν
ὄδιν ἢ χεῖρον ψῆφον δὲ ἁγίων σπιλάδα δεῖ μοῦναιβ, θαυμασίως ἃ
πῆξασας. ἀλλὰ καὶ νῦν δοῖς ἐπόθε ἀγάπησε, νηπίοις δὲ ἀθύνοις παιδὰ
ναοσα. διὸ ἀχεαιὲ Δεσσοῖνα, ἀχαείτως σε χεῖρομεν, ἐπ' ἀνωδέαν ἅπαν
χεουβίμ ἢ λαμπρεοῖεαν πάσης κλέεως. ἢ ἐξαιρόμεθα ἐπὶ σὲ ἀμάχου.
βοήθειαν, θεοῦδασον ἢ λύτεωσιν ἡμᾶς, ἐξ ὀεατῶν ἢ ἀοειδῶν ἐχθρῶν
ἢ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν δὲς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ζ' χον Προσόμοια πλς δ'. Ἐδόκας σημείωσιν.

Ἄνωλε ὦ φιλόχορε, ἰὼν μοναζῶν ἅπας σύλλογος, δεῦτε ἄσωμεν καὶ
τὴν ἀειμνηστεῖσαν, μυρόθεον κόσμου, τὴν ἡμῶν προστάτιν, δεῦτε ἢ
μέλπωμεν αὐτῆς. τὰ μεγαλεῖα ἢ ἔξοχα, θαύματα ἢ ἀντέωμεν, αὐτὴν
τὴν πάντων βασίλισσαν, καὶ σὺν φόβῳ δοξάσωμεν, τὴν πρὸς πάντας θεο
κύθεαν. ζχος, Πᾶσαι τὸ σκήνωμα ὡσὲ ὁ ὕμνος.

Πᾶσι ἀναλαμπάσιλον, δὲς θεοδόκε βοήθειαν, ἢ δὲ θεῖαν αὐλῆπτε, κρο
δεῦτε θεόφρονες, σήμερον ὀλόχως, ὑμνήσωμεν πόθῳ, καὶ ὀλαθεῖᾳ
προσεχῶς. τὸ μέγα βῆμα ἁπάσης θαυμάσιον, ὃ σήμερον ἐδέξατο, ἔζωσεν
κόσμον ἅγιον, δὲ ἧς ἄγαρ ἀσέβητον, ἢ ἡμᾶς ἐλασώσασθαι.

ζχος, Τὸ πρόσωπόν σε ἱλανάσσονται οἱ ἐσχάτοι βόλαθ.

Νῦν σε μακαρίζομεν, καὶ ὀλαβῶς προσκυνοῦμέν σε, μετὰ φόβε ἢ πίστεως,
θερμῶς μεγαλύνοντες, θεομῆτορ κόσμε, τὰ σὰ μεγαλεῖα, ἃ καθεκάστην ἐκλέ
γῃς, ὡὶ παρέχῃς ἅγια ὀωρήματα, καὶ σώζῃς. δὲ καρδίας σε, ἐκόσμη
ρασμῶν καὶ κακώσεων, ἢ ἀνάγκης στενοχώρεως, ὡς καὶ νῦν ἡμᾶς
ἢ σώσας. Δόξα πλος πῇ α'.

Ὧν ποθῶν σε θαυμασίων παύομαι, ὦ ἐκλεκτὴ ἀοιδῶς, ἐν ᾧ ὄρει
δὲ ὑψίστου σκήνωσα. ὃ ὡς παράδεισον παίφορον, ἐν τῇ δὲ κλαυ
θμῶνος κοιλάδι ἀνέδηξας, ἐν ᾧ πᾶσι προσφόρως, ἐπιπολυσπόρως
παρέχει δὲ ποτὲ θλασώξεις. διὸ ᾧ καρδίᾳ ἡμῶν, θεοῦ θόδον σοῦ
ἀναβλύζομεν. θεαὶ γὰρ ἐκφύλον δὲ ἐκπορδῶν τὰ πολύμνιον ἀδὲ
δίδῃς.

ἡ ἵνα δύνηται μεταίας αὖθι πλοθέωσας. Ὅθεν ἵνα ἀπάμεται ἵνα στι μὴ ἡ
ἡμας ἐμβῆς, πνεμαθικως ἀναχώρησα. ἡ δύμεθα μὴ ὑμᾶς ἐκεῖθα
σοα ὑσέρ ἡμεῖν, διὸ ἐνοθέτησε καθίνα καὶ θλίψεως, ἡ κοπάσεως.
Καὶ τοῦ. Φιλάνθεωσε μεῖζα ἡ αὐτὸ καρον.

Ἀποζύλινον πῆχος βαθὺ ἐσφεαμένε διὰ μεταίας. δόξα ὅμοιον
Πᾷ θεοδόκῳ προσοισωμεν, ἀλλαβῶς ἵνα αὐτον, ἡμεῖς ἐσφεως δύνης
ἐσφοεως, δικαιβῆς γὰρ βαρβάεως καλαδεμῆς ὁ ὄεος, ἀθεώσ
ἀσπάζε, ὅθεν αὐτὸς ἵνα ποῖκιλ ὁἰκνομόνως ἐμῆνε, ὁἶχα
ἐνδόξως γεεαίεσμεν. καὶ τῶ Πάτρι ἐσφεαμένε.
Εἰς τὸν ὄρθρον κάθισμα πῆχος ά Τὸ λίθε σφεαροδύλος.

Πῶν ἡμεσίων ἵνα μνῆμα ἵνα χείρε ἀναστάσεως, ἐν ᾗ ὁμοδόξ ἡ
μεία ἐσπέρας θεόφρονες, προλίσσωμεν ἐν ὄμνοις καὶ ᾠδαῖς,
ἵνα ἴδε μυρίεα ὁἶκαθεν, ἵνα ἴδε ὄεος ἐκβαίνοσαν αὐγμῶν
ἐς, ἡμεώσασαν παεαδόξως, δικαιβῆς δύνης καλαδεμῆς,
ἐξαίεσσαν. καὶ τῶ θεῶμεν. Μετὰ ἵνα β' ἕτερον ὅμοιον.

Πλοῦσιοι παρθένε ἐδ θεὸ ἡμεῶν μνῆσε, ἡ φεσεὸς ἡ ἐκκλησ
ὑθέων ἐσπέρας. ἐς ἡ ἀμεάχρωσε σκιᾶ, καλαβολῆς ἡ ἐσ
ωῖλε. δόξα τῇ αὐλήσιος σῳμ. χάεις ἡ ἐσφεαμένε.
δι' ἧς σπεᾶς καλαδεμῆς πλοθεώθημεν. καὶ τῶ θεῶμεν.
Μεθ' ἕτερον πολυέλεον ἕτερον. Τὸ ἰάφοσσε σωῆς.

Ἠμόν κεαλᾶ, ἰωὴ πίστις προφασία, ἡ τεῖχος ἡ λιμήν, ἰωὴ ἡ
σοὶ προσεμχόμεν, ἐδ ὄεος προσύμιον, ἡ ὠχυρώμα δόξης,
σῶσον οἰκέτας, ὑπερασπισμῶν σοφυλέως, ἐξ αἰῶνος καὶ
ὡμολάμεν ἐκβαίεσσαν, καὶ σοίμησσε ἄχεσε.
Οἱ ἀπόστολοι. Ὁ ἀρχιέεως ἐδ δ' πῆχ. Εὐαγγέλιον ἑωθινόν α.
Καὶ τὸ λοιπὰ τῆς ἑορτῆς. Ὅταν τὸ θεῶμεν μεθ' ἵνα
ἡμεῶν νίς ἡ. Καὶ ὁ ποεὶν ἐπιστεόβωσ νίς τ. πῆχος α.
ᾠδὴ ὰ Ἀναστάσεως ἡμέεα.

Ἀναστάσεως ἡμέεα· ἐδ κεεὶ χείρε, δόξα σημερώσως πάντες, οἱ σὺν
Ἀῤῥῃ μοναῖς, καὶ καὶ μυρίεα αὖθι, σαρδόνιοι ἄγιοι, σὺν
ἵνα ἀναμπόωρεν. χαεῖσέα ᾄδωμεν.
Καθαροδῶμεν ἰαὶ ἀοδήσως καὶ ὀψώμεθα, ἐν νοεροῖς ὀφθαλμοῖς,
θείαν σεσμήδειαν ἡμῶν· καὶ γὰρ ὁ τόκμος, ἐξόεδος ἐδ ἐκ
θανῶν, ζεαβὶ ἵνα μισόχεισον, παεαδόξως ἐξέβαγε.

Ὦ πάτερ ὁ τῆς ἁγίας ἐπιστήσας ἡμῖν, δεῦρο ἵνα ἴδῃς ὄρος ἔφη, εἰς ἐξοχὴν τῶν ἐμῶν, ἀλλ' οὐ ἐξοδίου δεινῶς· ἰδοὺ ὄρος αὐλῶν, πῆ γὰρ ἦλθον λάκκους, θεολόκος ἐξέβαλε.

Ὦ μοναὶ μὲν πῆ πῇ τῶν ἀφεαυτόθωσαν, θεία χειρὸς ἐγέρσει, ἰδοὺ δὲ παρθένου προθέλω, ὁ χορὸς ἁγίων, πῆ γὰρ σπήλαιον, ζεαβί λοὶ μισόχειρον, ἐκεῖθ' ὄρος ἐξέβαλε. ὠδὴ γ'. Δᾶτε σῶμα.

Δᾶτε πόμα πίωμεν χαρᾶς, λαὶ θεοῦ ὄρους ἁγίων σεβάσματα, τὴ γὰρ παρθένος ἁγνή, ἰδοὺ λύσιν μεθήμασιν ἡμῶν, εἰς ἔρωτα σωτῆρος θεολόκου ἁγνήν, προσᾴδουσα πηδήσῃ κεκλῆσθαι, δι' ἣν ἐξεφώνησαν· Χθὲς καλοῦ ἠγωνίσμεν δεινῶς, ἰκεσίαις θεοῦ τῶν ἁγίων συμφοραῖς, Χριστὸν δ' ὁ προσᾴδει ἡμῶν, λαμπρὰν ἐξαίρουσα ἡμῖν, σωτηρίαν ἐδέσποινα.

Ἦ νῦν λόγε τὸ ὄρος τόδε πόθι, ἐγκαινίζομεν ξένως ἢ θεμιλίοις, ἰδοὺ γὰρ Παῦλος θεολόγε, φυγόντος παίγνιε φαιδρέαν, αὐλὴ συνεγείρομαι. Κοντάκιον Τῇ φιλοθέῳ μονῇ δεξιᾷ· πῆ λοὶ θῖκον. Τὶς ἐφύλαξε. ἢ κάθισμα τῆς θεολόκου. Καλεπλάγητ?ωσοφ.

Δᾶτε τῇδε μοναχῶν, θαῦμα θεάσασθε φοιτῶν, ἡ γὰρ παρθένος Μαρίαμ, ἐν τῇ ὀγδόῃ λοὶ χειρὸς, λαμπρέας ἐγέρσεως τῆς κοσμοχαρούντος, θεοῦ λοὶ ἀσεβῆ, ξένως ἀθλήσασε, τὸ ὄρος ἰδοὺ σεβάσματος αὐλῆς. διὸ λαμπρῶς ᾄσῶμεν τὴν ἀνάμνησιν, ἵνα μοναχῶν ἡ πληθὺς οἱ ἐν ἄθῳ, πόθῳ προθῶμεν, μεθ' ὑμνῳδίας, τὰ μεγαλεῖα τῆς ἁγίας θεομήτορος. ὠδὴ δ'. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, νοὸς αἰσθήσει πιστοὶ ἀθλητοί, παύλες ἐν ἄχει ὄρει πεζεύσει, διορθῶσες ἅπαντες, ἐν ὀλοφυρμῷ εἴπωμεν· σπήλαιον σωτηρίας τῷ ὄρει, διὰ παρθένο ἁγίας ἡμῶν προσᾴδοντες· Αἰὶ λαεάτλεμε ἐσμὸς, ἵνα ἀδουλίων συμφορῶν, σέβασμα ζοᾷ ἢ σοὶ ποίμνη, ἢ ἐν ἄθῳ ἅπασα, μὴ ὃν παιδὸς πρόφθασον, λαὸν ἐξιλεῶ ἡμᾶς κόλε, λοὶ ἀνυμνῶντας ἀεὶ λαμπρυνθέσα.

Ὥσπερ φυλάττουσα ἁγνὴ, ἵνα ἱερῶν ἡμῶν μονῶν, τηρῶμεν ἐν σε· ἐν πόθῳ, θεὸς ὕμνοις πλέκοντες, δέχθ' ὑμνῳδίαν, καὶ ἀῶθεν χερσὶ ἡμᾶς αὐτόμοκ, μὴ παεαδῶσι χειρὸς φεύγοντας ἵλεως.

Θεοπάλωρ μὲν δαβίδ, πρὸ ἧς σωτῆρος κιβωτοῦ, ἅλμα σκιρτῶν, ὁ λαὸς δὲ ἵνα χειρὸς ὁ ἅγιος, ὁ εὐλῷ ὄρει πάναγνε, σκιρτῶν πρὸ ἧς εἰκόνος σε θεῖος, σοὶ ἱλαστήριον δαβὶδ ὡς θεοτρόπωσε.

ᾠδὴ ε'. Ὠρθρεύσωμεν ὄρθρου βαθέως.

Ὀρθοίσωμεν ὀρθὲν εὐθεῖαν πεύκες, ἢ σύν ᾧ ὑμνῳ λαὸς πεάξης θροοσί σωμεν εὐαρέστως, τῇ παρθένῳ κεάζοντες, μὴ ἐλλύσης δέασσινα, τοὺς ὧ λῷ ὄρη φυλάττουσα.

Τὴν ἄμειρόν σε διαφαιχήαν προὶ λὰς ἐν ὄρη μονάς, ἐπιπτλόμενοι δὲ σὺν ὁδοῖς, προὶ λιὶ σὺν ἐλθοῖσμεν ἀγνὴ προσασίαν κεαλαεῖ, ὡρο βοῦλες ἀφρόσυνον.

Προσέλθωμεν γαμεπλόφοροι, ᾧ προϊοὺσ χειτῷ, ἐν ὃ μνήμαλος ὡς ὠμφείᾳ, τὸς σωτηρείσωμεν, ἢ θεοδόκῳ κεαῖοντες, χαίροις ὃ ὄρος πόλιεα. Ὠδὴ ἡ. Καλῆδες ἐν ὅσιοις καλωλαίοις.

Καλῆθομεν ἐν ἁμαρδίας ποῖξαις, κὴ δίκαιαν κεαθ' ἡμῶν ἀγαπάκη ον, οὕλως τὸ θεὸ ἐφελκύσαμεν ἡμᾶς, ἀλλ' ὧ δέασσινα, σὺ ἐξάρασσον ἡμᾶς, ἀδωλίας βαεάθεων.

Φυλάττουσα ἄχραντε ὅσους ὁσοῦσι, εὐσεβδοῖλων ἀθίγων θεὸς σωτῆρα σὺν ἡμῶν παεαβλώσεων, ὃ παρέδωκας, εἰς λὰς χεῖρας σὸ υἱῶν, κεαλαβεῖσα ῥῆμάς.

Σωτῆεα ἡμῶν κ' ἀείμνεα, ὧ παπάμωμε ἁγνὴ, σὲ γνωσόμεθα σὲ σας, ᾗ ἐν ᾧ ὄρει μονᾷ, διὰ βίλοσι, ὁμοφώνως λαῶν, συμεοβὸ μεν βοῦ ὕμνος. Κοντάκιον πρὸς ὃ, Ἰῇ ὑσφρεάχῳ

Τῇ ὑσφρεάχῳ κὸ λαχεία αὐλῃπ/σσα, προσπεφυγόλες οἱ βὸ ὄρος μο ναχῶν σωτῆρι, αἰαμεῖλ/ωμεν εὐχήματα μεῖλά πόθο, ἀλλοφύλων ῥῦ σεσθαι τοὺ μανικώλαου, ὑπὸ ποδεὶ σοιησαμένη ἡλοθέεωσας, βοῦ σοὶ κεάζοντας, χαῖρε δόξα παγκόσμε. Ὁ Ὦδος.

Ἄγγελοι ὡσεάλως, κὴ βροῖῶν πᾶσα φύσις, συμφώνως αἰγμῶμεν ὑπὸ ὄρο, τὴν Παῖμενδα θεοδόκον ἁγνὴ, ποῖλῶν γὰρ θαυμάλων αὐ ἰσρὸς δέεκε. διὸ ταύτην χαρμοσύνως ἀναμέλ/ωμεν βοῶντες.

Χᾶες παρθένε νυεὶ μύλης, χαῖρε πηγὴ ἀκενώβο μύεσ.
Χᾶες κ' ὁδηγὸς βῖς ἀλᾶς γνλεώσασα, χᾶες κιβωτὸς ὑχθεὶς ἁγιάσασα.
Χᾶες ὃ ἐξωτεάκισας τοὺ ἀλλόφυλου θεαλοῦ,
Χᾶες ὃ τῶν προσευγωνοῦ, προσαλοῖεις ἐναργῶς.
Χᾶες σὺ γὰρ βῦ ὄρος, πόλις οἰκέση ἡ τεῦχος, χαῖρε ὃ βῦ κόσμο, σὺ παρχης ὁ κεάλος. Χᾶες σ' ἐκ κήχαεὶ ὑσφρελάμψε, χαῖρε δι' ἧς πλύπη καλέπαυσε, χαῖρε ἁγὴ ἀσθενῶ ἰαῖρεία, χαῖρε σεμνὴ, μοναχῶ σωτῆεία. χαῖρε δόξα Παγκόσμιος. Τὸ συναξάειον.

Καλ' αὐλὴν ἡμέραν γέαν Κυειακὴν βῦ δωμᾶ, μνείαν ποιῦ μὲν τῆς Παεασκέβης γενομένης σαεὰ ἐκ τεομένου ἀποδεικτέσ των ἀσθενῶν ἰσμαηλιτῶν ἐκλεῖ βῦ ἄσκ στεφθέντων, ἢ ἐκ τῆς

χαεᾶς

καλαδρομὴς ἰὼν πολεμίων ἀπαλλαγῆς. τέλος.

Τέσσαρα κοντὰ νεφρὸν ὀλόγραπτα τοῦ παρθένου,
Στέατος ἐπέρχου· ἡ γὰρ δίκαιον φρονεῖν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ παῖδας ἐκκαμών.

Ὁ παῖδας ἐκκαμὼν χορευόμενος, σαρεβόγχας κύκλε, ὅτα σκληθρὴ, τὰ σκελαύμαλα ἡμῶν· ἡ ἐρέννου δεινὰ στεγάσεως, κῆμας ἐκεῖς τῆς μυδρὸς σε ἱκεσίας, θεοῖ ὡς ὑφερείδβος.

Γυναῖκες μεδίμνεων θεόφρονες, ὀφόσσον ἔδραμον, δέασθε χεῖρε, τοῦ δὲ ἅρπαγον μῦρον σὲ κυπόασαν, ἅπασα ὄρος μονὴ σὲ πηδεῖσ θεῖον φέσφορ, ἀσεβῶν δυσωρίας ἀμυνόμεσθα.

Θανάτῳ ἐορτάζομεν νίκεσσιν, ἀδὲ τοῦ καθάρσιον· ξεῖνε φυμὶ, τῆς ἀσεβῶν δαλεύσῃς, ἐν ἀμῴῳσ ὄρει θυόνυμφε. διὸ ἐκεῖ θεῖαι θεο ἐφοῖανσ, ὑμνοῦμεν θυονύμφε.

Ὡς οὕτως ἐεσὰ κὲ χαρμόσυνος, αὖθι ἡ σωτῆσιον· θεία ἑορτὴ, ἐκ πημάτων ἰὼν ἄθλων ἀδοσεάσεως ἅσα ἀναμίνας· ἐν ἢ ἐκεῖ θεῖον ἐλαφρὸν· ὡς φῶς πρὶν ἀμὴ, ὅτεν ἐξελαμψεν.

ᾠδὴ η'. Αὖθι ἡ κρηδί.

Αὖθι ἡ κρηδὶ κὲ ἁμὰ ἥμεσα, καθ' ἃ ἡμεῖς κροθῦμεν ἐκ βασῆδος ἐκεῖ ὕμνου, ἀνεφοίξαν ἐκεῖ γὰρ ἐξέπεθ ἡ παράμωμος, διὸ ὀλόγραπτα μεν αὖθι εἰς ὕδ αἰῶνας.

Πάθε μονασῶν ἐκ ἐν ἄθρᾳ σκρήματα, σὺν πόθῳ ὀλχαείσεως ἐκ θεοῦ Δικαίου Μαείαν ἀνυμνήσωμεν, ἥμεν ἐκ σφοδρὰ κὲ φυγαικόσαν. ἔρροφον ἅλμοῦ, θησαυροῦτε εἰς αἰῶνας.

Ἄρον κέκρυφα ἐκ ἀφθαρμένον ἀμὴ κὲ ἴδε, δίκαιος καλαλεικθείλας, Δικαιοῦς ἰωαννίδος. ἴσμαίῃ ἐκ ἐξ ἀγίαρ ἀσεβῶς, κὲ φυγάτ τῆς ἐκ ἐκείνασ, ἐν σοὶ ὀλόγραπτα, χεῖρε ἐκ εἰς ἐκ αἰῶνας.

Πάλιρ παντοκεάλφο κὲ λόγε κὲ πνεῦμα, Μονασῖαι ἐν ἐκ ἄθρᾳ, διαφυγάτ ἅγιοις ἁλμοῦσ, τῆς ἐχθεῶν δίκαιος εὐθυτέσεως. εἰς σε γὰρ ἐκεῖσε μεν, κὲ σὲ ὀλόγραπτα, οἱ ἐκείνασ καλοικοδῆς.

ᾠδὴ θ'. Φωῖ'κε φωῖ'κε.

Φαιδρύνε ἐκ ὄρος, ἐκ ἄθρᾳ νιν ἐκ ἱερόν. ἡ γὰρ θεία προφάῖς, ἐν ἐκ σοὶ παράμωμος, ἐκεῖ καθ' ἡμεῖν τὸ ἀδίκου σεαυτ., θεία ἐκοδῆ, οἱ ἔχουσιν ἐνέδρας, ἥμεν εἰσεῖτε βραβεύσασα.

Θεία ὡ εἰκῆς, ὡ ἐν ποσχέσεως τερπνῆς, ἐκ μονασῖ ἐκ ἐν ἄθρᾳ ἐκ ἐσκηνεῖλω κόσμ., ἐνὶ προφάῖς κὲ φεσφορός. ἐν ὃν πιστοί, ἐχόν ἐκ ἐλπίδα, ποθῶν δίκαιον ἐκκινούμεθα.

Ὦ παῖ ἀμὴ κόη, ὦ μητροπάροθε ἀμή, μὴ ἐμπέτης τὸ ὄρος, τὸ δὲ ἄγιον σκέπασσα δένδρεα, παῖδες χαεῖ δὲ ὅτι, τῷ δὲ χὲ ἐμοὶ μελῶ χαεῖσι. τὴ Σήμερον ἐφαρμογῆ. τὴ Ἁγίᾳ θεοδόκῳ.

Ἐξεπλάγη ὁ πρεσβύς, ἰὼ μοναχοί· ὁ θιάσος, χεῖρα βαρβάρων καθορῶν τὸ ὄρος σκέπον ἐσάρκωσε. Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα τῶν.

Ἰχῶρι ἔχῃς τὴ Κὰ χαῖρε τὸ θεμὲ προσάμοια γ' ἦχος α' Τῶν θεανῶν ἀγγέλων. Μελῳδὶ ἐπιλάεσσο φελκτὴ Κὰ τὰ παεῖδε τῆς θεοδόκου ὅμοια. Τῶν θεανῶν ἀγγέλων.

Δοῦλε προδύμῳ καρδίᾳ ἀνυμνήσωμεν, τὴν ἀχράντου Παρθένου. τὴν ἡμᾶς γνωρίσαι, βαρβάρων ὠμότητος πλάνους, καὶ πρὸς ζωὴν ἐπανάγαγε, διὰ παντὸς γὰρ σωτηρίας τῷ θεῷ! σκὲ προσβλέπει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου ἀγαθῶν χορηγέ, ὡς θησαυροὶ γάρ μοι σου τοῖς δήλοισσι, διαφυλάττουσι παῖδας ἐν δύσει ὧν ἡ πεποίθησις.

Δοῦλε προθύμῳ χεῖρας, ὕμνοι ἐξάδοντες, τὴν ἀναστασίμου, τῆς ὀργάνης τὸ πάσχα, τὴν ἐαύτῃ γὰρ δεξιᾶς βαρβαρικῆς, ἀχλοῦ λων ἐρύσθημεν, τῇ σεμνοτάτῃ τῆς μοῦς θεοφρόνως, ἰοὺ σωτῆ ερ ἡμῶν.

Λόξα ἦχος πλ α'.

Ὑπερίσχυσαν ἡ χάρις σου παντάχεσι, ἐκπέμψει σῶν ἐναλίων δυνάμεις, ἡ φύλα τῶν βαρβάρων ἐπέρεπουσα. σὺ γὰρ ἡμῶν ἐκπύ ημα ἰσχὺς καὶ κεφάλωμα ὑπάρχεις. ὅθεν ἡ χεῖρι ἐπέφηνοι ἰοὺς πεμφαίνουσα τῇ ποίμνῃ σου δόξαν, ἡ ἐκ τῶν ἰδίων καλοδυναστείας ῥυσάμενος, μὴ ἡμᾶς τὸν στεφανωθέντα ἡμᾶς καὶ πεποικίλθαι, ἡ ἐπ' πάσης ἀνάγκης σῴζουσα, ὡς παῖδα ἰσχύσα. σὲ γὰρ πεσὸ λαὸν ἡμῶν κεκτήμεθα, ἡ διὰ σὸ σωτείας ψυχῶν τῶν δεῖξαι ἐμοὶ μὴν, θεολόκε παντέμνηκε, καὶ ἀνυπάρδευτε. ἡ νῦν δὸ θεμᾶ.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις Τὸ ἑωθινὸν ἰδιόμελον Φῶτα ὁδὸ τῆς σήμερον ἁγίας ἐν ἱερᾷ νάρθηκι ἡ α', ἡ καὶ χῆτος, τὸ δοξολ. Δι' ὧν ἐν ἱερῷ νάρθηκι συνήθως ἐν ἱερᾷ λειτουργίᾳ τυθικά· Ἐκτὸς μακαριστοῦ ἡ γ' φωτὸ ἐν δεσπ. τὸ θεμᾶ, καὶ ἡ τῆς θεοδόκου. Ὁ ἀπόστολος ἡ τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας καὶ τῆς θεοδόκου. Κοινωνικόν, Ἐπάκουσόν μου Κύριε. καὶ Πολιεῖται σωτηρίᾳ λπήσομεν

Τῇ αὐτῇ νυκτὶ ἑσπέρας, εἰς ὃ κύριε ἐκκλησίαν ἠλθομεν σεσσαρακοστῆς τῆς ἑορτῆς γ', καὶ ὃ δεσπότης γ'. δόξα καὶ νῦν ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς. Εἴσοδος. Προκείμενον ἦχος βαρύς. Τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. στίχ. Ἐμνήσθησαν ὑπὲρ ἡμῶν. Καὶ εἶδον τὰ πρόβατα ἐμπίπτοντα εἰς τὴν ἔρημον ἐφ' ὃν οὐκ ἦν ὁδός. καὶ πάλιν ἐπέστρεψαν καὶ ἐζήτησαν τὸν θεὸν ἡμῶν ὀρθρίζοντες. στίχ. Ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν πρωΐ. Μετὰ τὴν ἀ ἰχηλορίαν καθίσματα τῆς πέμπτης. Εἶτα ἀ κάθισμα εἰς τὴν ἐρημίαν τὸ καλὸν ἀνοίκτιρμον ἐν ἐκλογῇ. Εἶτα ἀνάβασιν τὸ ἀναβαθμοὶ ἐκ νεότητός μου. Εἶτα ἀρχόμεθα ἀπὸ τὸ στίχ. Κύριος συνελεῖται πολεμῶν. καὶ τροσάεια εἰς ξ'. καὶ τὸ μεσῳ. εἰς δ'. ἐμνήσθη ὑμῶν ἄγιος ἐορτάζομεν. ἴδιε γὰρ ἡμᾶς εἰς ξ'. ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς. Εὐλογητὸς εἶ κύριε τῆς πέμπτης καθημενοι ἐν Εἶτα ἀναβαθμοὶ εἰς ἐξ δ'. ἡ ξ'. εἶτα τὸ ἀναβαθμοὶ δίς. καθημενοι, Μεθωσιακοί. δόξα ἡ νῦν τῆς ἑορτῆς, εἰς ἃ ἔχομεν προσόμοια τῆς ἑορτῆς. δόξα ἦχος α' Ἐν σοὶ μεσθησιν δίκαιοι ἐν τῶν ἀποστόλων τῆς ἑορτῆς. ἡ α' ὠδὴ Μετὰ τῆς συνήθους ᾠδῆς.

Σημείωσον ὅτι τὰ μεσῳδεῖα τὸ πάσχα ἐξέρχονται ἀπλακόσως παντός. ὁ δὲν διαβαίνει τὸ ψαλτικόν, ὅτι τὸ μεσῳδεῖον τῆς ἡ ὠδὴ, καὶ τῆς ἑνάδης ἐξαίρονται εἰς τοὺς κανόνας ἁπλῶς. τὰ δὲ μεσῳδεῖα τῆς γ' ἡ τῆς ὠδῆς ψάλλονται ποικῶς ἐν τῷ ναῷ. Νῦν δὲ ἴδωμεν πῶς.

Εν δε τη συναξαρίω Τυβεμβρί· Και εν τοις μακαρισμοίς τροπάρια δε ηχος δ΄. Τω δε σαββάτω δια το ύψωσεν ιδ΄. Λιτήν δόξασον ο θεός: δόξα και νυν. Και αμφοτερωθεν τας δ΄ στιχους περιέχας ς γ΄ ωδάς εις ιδ΄: Εν δε τοις αποστίχοις ψάλλεται οι ικετηρίαι τοις κανόσι της θεοβίου. Ιδιόμελα δε, οι εν τη δεκάδι και εν τω κοσμητηρίω, θεοτοκία τα παρεμφέροντα, είτα δε αναβαθμοι. Οι θεοβίου ο μεγας εξαρχος, είτα αυτός. Οι δε δ΄ μικρά συναξαρίω, λιτήν ωδήν ψάλλομεν εν τω νάρθηκι. Τα δε λοιπά εως του Μηνοδη λέγεται και ο απόστολος και το ευαγγέλιον της πρέσβεως είτα μικρά αχει της αναλήψεως.

Τη παρασκευή της αυτής εβδομάδος επιτέλεσις εσπερινόν προς μεγαν. Εις δ΄ Κυριε εκεκραξα Ιδιόμελα της εορτής γ΄. Δοξ γ΄ Και νυν θεοτ Τον παρισόρυθμον δόξαν. Εις δν στίχοι αναβαθμοι ιδ΄. Δόξα και νυν τροπάριον μεγα και αινείται. Απολυτίκιον εορτης και ο κανονάρχης κανόνα του μεσοπεντηκοστου. Είτα μικρά παυσις εν τω νάρθηκι, και ψάλλει Μετα των θεοσημείων το νυν δε οφάτος. Τετάρτου Μετα πολυελέου και μεσωδίου ο ιερεύς και ο ψάλτης. Εις δν όρθρου Θεοκαν της εορτης Μετα δ΄ στίχοι εις ζ. Το αγιος της μονης εις δ΄ και το μεσον εις δ΄. Εις δοξ αγιος αποστολικόν και. Και ψαλ στίχοι δε εις δ΄ αγιος της εορτης. Δόξα και νυν τρ δ΄ Των θεοτ κανονίων. Εις την συναξαριον εν τοις μακαρισμοις το ιδιόμελον ωδον δ΄ αγιου Ιωαννου. πτερυξις και ο ενάντιος της ημέρας. –

Τη κυριακη των Μυροφόρων ουχ σαββάτω εν τω μεσω ε εσπερινόν, ψάλλομεν θεοτόκια των μυροφόρων επ των μεσοφόλων. ὡν δοξη. δόξα επ των αποστ. και νυν θεοτ ο δογματικον το ηχος. Εις τον στίχον το αναβαθμοι, η θεοτόκια της θεοβίου. Δόξα των μυροφόρων και νυν θεοτ: Απολυτίκιον Ο κατελθων και ανέστης. Εν τω εσπερινω εσπερινόν στίχοι το α΄ καθισμα ολον. το α΄ αντίφωνον ψάλλεται μεθ΄ ημέρας. Εις δ΄ Κυριε εκεκραξα αναβαθμα ιδ΄. Και των μυροφόρων γ΄. Δοξαστικα το α΄. δόξα ηχος πλ δ΄. Οι μυροφόροι γυναίκες ~~φόβου~~: Και νυν Θεοτ η παν Ειρήνης. Εις την χθες το αρτ της μονης. Και των μυροφόρων ιδιόμελα γ΄. δόξα πλ δ΄ Ιωαννου. Και νυν θεοτ. Εις δν στίχοι αναβαθμοι ιδ΄. και το στιχος

Εν τω εσπερινω εσπερινόν στίχοι το α΄ καθισμα ολον. το α΄ αντίφωνον ψάλλεται μεθ΄ ημέρας. Εις δ΄ Κυριε εκεκραξα αναβαθμα ιδ΄. Και των μυροφόρων γ΄. Δοξαστικα το α΄. δόξα ηχος πλ δ΄. Οι μυροφόροι γυναίκες ~~φόβου~~: Και νυν Θεοτ η παν Ειρήνης. Εις την χθες το αρτ της μονης. Και των μυροφόρων ιδιόμελα γ΄. δόξα πλ δ΄ Ιωαννου. Και νυν θεοτ. Εις δν στίχοι αναβαθμοι ιδ΄. και το στιχος

Πάσχα ἱερόν πρωΐ ἀμέσως ἀναδέδεικται. Μεθ' ἣν τῶν ἁγίων
Δόξα, Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον. Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἦχος α. Ἀπόστιχα
α΄ Θεὸς κατηύγασε. Δόξα Ταῖς μυροφόροις γυναιξί. Καὶ νῦν Θεοτόκιον παρθέ-
νε. Ἀνάστασιν εἶδε καὶ πεπεῖσθαι. Εἰς τὸν θεῖον κανόνα, Θεὸς κατηύ-
γασε Ἰωσήφ. Καὶ νῦν Ταῖς μυροφόροις γυναιξί. Ἀδουπόδης ἦχος
πλ. δ. Θαύμασον, καὶ ἀδοκήτως. Καὶ ἀδοκησία. Ἑωθινὸν ἀναγνῶσιν δ΄. Τῇ μιᾷ τῶν σαβ
βάτων ὄρθρου βαθέως. Στιχολογία Ἀναστάσεως ἦχος Μεθ' ἣν θεῖον
τὸ νῦν θεοφάνειας ᾠδή γ΄. Εἶτα ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ ἦχου. Τοῦς ἐν
πόλοις ἡγεμόνες ἐδόξαν. Κανὼν τῶν μυροφόρων ἦχος β΄. Ἐν τῷ ἀνόρθ.
Καταβασία Ἀναστάσεως ἦχος. Ἀπὸ θείας σοῦ κοιλίας νοητὸν ἐβλάστησε. ἀφ'
ἑσπέρας τῶν Μυροφόρων Τριῳδίου ἀκολουθία. Ἐξαποστειλάριον Σαφῶς ὁ
πανσοφος ὡς θνητός. Καὶ νῦν μυροφόρων Συνάξεως ἀναστάσιμον. Εἰς τὸν ἀπό-
στιχα ἀναστάσιμον Τὸν προαιώνιον καὶ παντοδύναμον. Καλῶν
ἀγαθῶν καὶ Μαρθινιανοῦ. Δόξα καὶ νῦν ἰδιόμελον ἦχος α΄ Μετὰ φόβου ἤλθον
αἱ γυναῖκες. Ἀποστίχων Θεολόγικον ἰωσήφ. Οἱ ἀκτῖνες. Ταῖς μυρο-
φόροις γυναιξί. Τῇ β΄ εἰς τὸν ὄρθρον Ἀναγνώσεις εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην ἐκ
μέρους Σημείωσις βεβηλώσεως. Ὅταν τῶν Μυροφόρων εἰς π. καὶ τὸ Μη-
νᾶ εἰς δ΄. Εἰς τὸν ὄρθρον τὸ Ἀναστάσιμον καὶ καλλινικιανοὶ Μαρθινιανοί.
Δόξα καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων εἰς τὸν ἦχον Προσόμοια τῶν μυροφόρων
δόξα καὶ νῦν ἰδιόμελον ἦχος β΄. Τὴν λίθον ἐκύλισε. Καὶ τὰ λοιπά.
Εἰς τὸν ἑσπερινὸν τὸ τελευταῖον τὸ τοῦ Ἰωσήφ εἰς ιβ΄.
Ἀπόδοσις. Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος. Ἐγὼ
μὲν ἦχος γ΄. Καὶ ἀκόμη ἰδιόμελα τῶν Μυροφόρων γ΄ καὶ τὸ Μηνᾶ γ΄. δόξα
ἦχος πλ. β΄. Ἀγγελικαὶ ὄψεις γενόμεναι. Καὶ νῦν Παυσῶνται πόνοι. Εἰς τὸν
ἦχον Ἀναστάσιμα α΄. Τὸν προαιώνιον καὶ παντοδύναμον. Δόξα καὶ νῦν Σὲ τὸν

να

αναβαλλόμενον. Τῇ γ' ἀποφάσεις. Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν ἰωὴ προφήτου
Τὸ ἄρμα τῆς Μαρίας, καὶ τὸ ἀπὸ. Εἰς τὰς αἴνους ἀναβαθμὸν α' εἰς τὸν ἦχον
τῆς Μακαρίσμους. Τὸ ἐξαποστειλάριον τὸ ὑπὲρ ἡμῶν. Ἡ θεία λειτουργία Χρυσ.
Τῇ νεομηνίᾳ τὸ Παροιμίαι. Εἰς τὸν Μικρὸν εἰσοδικὸν τὰ αὐτά. Εἰς τὸ
Μεγάλα ἐκτενῆ τὸ α' κάθισμα. Εἰς τὸν Κύριε ἐκέκραξα. Ἀναβαθμὸν
ἓξ. Καὶ τὸ Παροιμίαι ἰδιόμελα ἦχος α'. Ὅτι παράκλησις ἐπ' ἀγαθῷ.
Δὶς Δόξα ἦχος πλ. α' Ἀγαθὴ, ὁ ὕμνος εἰς τὸ προσόμοιον. Καὶ νῦν Πᾶσι μὲν δαι
Ἐπὶ τῇ σεβάσμιᾳ ἱερομνήμονι. Εἰς τὸν τρίτον ἀναβαθμοὶ ἓξ. Ἡ
τὰ ζυγὰ τὸ παρόν. Δόξα ἦχος πλ. α'. Ἐν τῇ τρίτῃ τὸ ὀρθρινὸν.
Εἰς τὰ ὀλόφωτα, ἐπὶ τῶν θεοδίκων παροιμιῶν ἐπιλείπει. Ἀναγνώσεις ἐξ
τῆς σεβάσμιας. Εἰς τὸ Θεὸς κύριος Προσόμοιον ἐνφρανθήτω τὰ δένδρα δὶς ἡ θεία
Ἀναγνώσεις ἐπὶ τῶν σεπτικοσῶν τὸ ὁλοπρεπὲς. Ὁ ὄμμως. Εἰσοδικὸν ὁλόφω
τον ε'. Ὅτι καὶ τὸ παροιμίαι καὶ ἐπὶ τῶν θεῶν εἰς ἡ. καὶ φθόγγος α'
ζυγὸν. Εἶτα αἱ παροιμίαι ὁλοσέλιδα, Ὅτι καὶ τὸ παροιμίαι ἐπὶ ἓξ. Τὸ ἡμῖν
ὡραῖον τὸ ἡμέρας. Ἐξαποστειλάριον Σωμοὶ νοσοῦσι. Καὶ, Ἐπέστη ὁ θεὸς
ταῖς ἐκκλησίαις δὶς Δόξα ἦχος πλ. δ'. Κύριε ἐκέκραξα τὸ Παροιμίαι. Καὶ
νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα. Δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὸν αἶνον τὸ ἑωθινὸν
Ὡραῖον σοφίας κεφαλαίων χορός. Ἡ καθίστης τὸ ζυγὸν τὸ ὀρθρινὸν.
Εἰς τὴν λιτὴν οἱ μακαρισμοὶ τὸ ἦχος. καὶ δ'. καὶ τὸ παροιμίαι εἰς
τὰς ἑσπερινὰς. Ἡ πρόκειμαι καὶ τὸ ἀπόστολον τῆς ἡμέρας. Ἀλληλουϊάριον
τὸ παροιμίαι τὴν λιτὴν, καὶ τὴν λοιπὴν μόλις.

Τῇ δ' τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ἑωθινὸν Στιχολογία δὲ
ἓξ. Εἰς τὸν Κύριε ἐκέκραξα ἰδιόμελα στίχοι ἓξ. ἦχος δ'. Παρέστη ἡμῖν
σθίας ἡμέρας· δὶς δόξα ἡ νῦν ἦχος πλ. β'. Τῆς ἑορτῆς μεσούσης. Εἶτα
δος. Προκείμενον καὶ τὰ ἀναγνώσεις. Εἰς τὸν στίχον ἰδιόμελα δὶς β'
ἀ. καὶ τὸν β'. Δόξα καὶ νῦν πλ. δ'. Τῆς ἑορτῆς μεσούσης. Ἀποστολικὸν
ἀναβαθμὸν Μεσούσης ἦχος πλ. δ'. Μεσούσης τῆς ἑορτῆς. Καὶ ἀσμάτων.
Εἰς τὸν ὄρθρον καθίσματα τῆς ἑορτῆς. Ἀναγνώσεις εἰς τὸν καθ' ἑαυτὸν
τῆς ἑορτῆς δ' διαφόρους εἰς τὰς Συμεώνας βασιλείας. ψαλμὸς
ζηλώσω, ὁ προφήτης. Εἰσοδικὸν Ἀναστήτω ὁ θεὸς κύριος. Ὅτι καὶ
ἑαθμοὶ τὸν α' αὐθεντικὸν ἦχος δ'. Ἐναρμόνιον καλὰ χαίρει. Τὸ
αἰνεῖτε ἐπήλιον, πλάτυν ὁ λαὸς εἰς τὸν Ναζαρὲθ τὸ πᾶν ἐκθαμβήσας. Ἐν
τῇ Σεσιμεβείᾳ α'. Δόξα Ταῖς ἁγίαις ἀσωμάτοις. Ἰδιόμελον

Ὁἱ τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς. Καὶ τῇ ἑορτῇ ὁ αὐλὼν ἔρημον
ἐς ἡ. Καὶ ἰσ ϛ. ἦχος πλ δ. ἐς ζ. Καλαβασία βαλάσσαι εσπέρας.
ἐν τῇ ἐώθῃ Πεντηκοστῆς ἡ ἡχοῦσι, ἐξαποστειλάριον ὅταν μέσα
πέσα ἔχωσι, δίς. ἐς ἑσπ. αἶνος πάσα πνοή. προσόμοια ἓξ μιᾶς
τῶν μαρτύρων, προσόμοια τῆς δυνάμεως δίς. δόξα καὶ νῦν ἦχος α τῶν
τῆς ἀναβάσεως. ἐξαποστειλάριον μεγάλης τῆς ἀναστάσεως. ἐς τὴν ἀναβαθμοὺς
τοῖς μακαρισμοῖς ἐώθη γ', καὶ ἡ. ἡ δεξιὰ σοῦ τὸ διάβημα σου
ἐπὶ γῆς πάντα. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν.
Κοινωνικόν. Στρώσωμεν ἐπὶ σάρκα καὶ σπαρῶμεν τὸ ἅγιμα
τὸ ἐμοὶ μένει, χέσαι τὸ αὐτῷ πάσιν ὁ κύριος. Ἁγνὴ δὲ ἡ ε
ὁρτὴ αὐτὴ ἡμέρας ὅλας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ἑσπέρας προσόμοια γ' ἐξ. ἀνίσῳ ἡχητοῦς. Πρὸ καταλύσεως τὸ κεφάλ
τὸ βαΐου. δόξα καὶ νῦν. ἦχος β. Ὅτε παρῆλθε ἐν ἱερεῖ. ἐς ὃν ἦχον
ἀναβαθμοὶ, ἀποστολικοὶ, καὶ μαρμαρικοὶ. Δόξα καὶ νῦν ἦχος γ' Μετὰ
τοὺς μακαρισμοὺς ἐώθη γ', καὶ ἡ. ἡ δεξιὰ σοῦ τὸ διάβημα καὶ
ἐπὶ γῆς πάντα. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν.
Κοινωνικόν. Στρώσωμεν ἐπὶ σάρκα καὶ σπαρῶμεν τὸ ἅγιμα
τὸ ἐμοὶ μένει, χέσαι τὸ αὐτῷ πάσιν ὁ κύριος. Ἁγνὴ δὲ ἡ ε
ὁρτὴ αὐτὴ ἡμέρας ὅλας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ἑσπέρας προσόμοια γ' ἐξ. ἀνίσῳ ἡχητοῦς. Πρὸ καταλύσεως τὸ κεφάλαιον
τὸ βαΐου. δόξα καὶ νῦν. ἦχος β. Ὅτε παρῆλθε ἐν ἱερεῖ. ἐς ὃν ἦχον
ἀναβαθμοὶ, ἀποστολικοὶ, καὶ μαρμαρικοὶ. Δόξα καὶ νῦν ἦχος γ' Μετὰ
τοὺς μακαρισμοὺς ἐώθη γ', καὶ ἡ. ἡ δεξιὰ σοῦ τὸ διάβημα καὶ
ἐπὶ γῆς πάντα. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν.
Κοινωνικόν. Στρώσωμεν ἐπὶ σάρκα καὶ σπαρῶμεν τὸ ἅγιμα
τὸ ἐμοὶ μένει, χέσαι τὸ αὐτῷ πάσιν ὁ κύριος. Ἁγνὴ δὲ ἡ ε
ὁρτὴ αὐτὴ ἡμέρας ὅλας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ἑσπέρας προσόμοια γ' ἐξ. ἀνίσῳ ἡχητοῦς. Πρὸ καταλύσεως τὸ κεφάλαιον
τὸ βαΐου. δόξα καὶ νῦν. ἦχος β. Ὅτε παρῆλθε ἐν ἱερεῖ. ἐς ὃν ἦχον
ἀναβαθμοὶ, ἀποστολικοὶ, καὶ μαρμαρικοὶ. Δόξα καὶ νῦν ἦχος γ' Μετὰ
τοὺς μακαρισμοὺς ἐώθη γ', καὶ ἡ. ἡ δεξιὰ σοῦ τὸ διάβημα καὶ
ἐπὶ γῆς πάντα. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν.
Κοινωνικόν. Στρώσωμεν ἐπὶ σάρκα καὶ σπαρῶμεν τὸ ἅγιμα
τὸ ἐμοὶ μένει, χέσαι τὸ αὐτῷ πάσιν ὁ κύριος. Ἁγνὴ δὲ ἡ ε
ὁρτὴ αὐτὴ ἡμέρας ὅλας.

Δόξα ἦχος β΄. Ἐπιφάνειας. Καιρὸν ἀναβάσεως ἡμέρα
Δοξολογία μεγάλη ἢ ἀσάλευτος. Τὸ ἑωθινὸν ἦχος βαρύς. Ἰδιόμελα
ἦχος πρωτ. πλ. δ΄ καὶ ὅσα ἡ καθήκουσα μὴ ἀσάλευτος μὴ ἀσάλευτος. Ἐξ τὴν λειτουργίαν τὸν
καὶ Θεομακαριστοὶ δὲ πᾶσι εἰς δ΄. Τῆς μεσοπεντηκοστῆς ὠδὴ γ΄. μὴ τῆς
Σαμαρείτιδος, ὠδὴ ἡ΄. Πλεῖξις τῶν ἡμέρας. Τὸ Ἀλληλούϊον. καὶ
Ἰωάννου. Ἐξῆλθε, ὁ ἥλιος, εἰς σύλλ. τῆς σαμαρίτης.
καὶ τῷ σαββάτῳ. Τῇ δὲ ἁγίᾳ, ἀσωτεύθη ἡ ἑορτὴ τῆς
ἀσωτεύσεως
Τῇ ἐξόδῳ δὲ τυφλὸν.
Ἐν τῷ μυστικῷ ἐσπερινῷ ἰδιόμελα.
καθήμενα. Εἰς δ΄ Κύριε ἐκέκραξα, Ἀναβάσεως ἔξω. Καὶ δὲ ὑψοῦτε
ἰδιόμελα ἦχος δ΄. Δοξολογία δ΄ ἁ. δόξα ἦχος πλ. ά. Κύριε παρέμεινε
πάσῃ ψυχῇ. Καὶ νῦν ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ βαπτιστὴ. Εἰς τὴν ἡμέραν δὲ
ἄρτου τῆς μέσης. καὶ δὲ ὑψοῦτε. ἦχος πλ. δ΄. Θεὸς κυρίως
Εἰς τὸν ἡμέραν. δὲ ὁ ἀναβάσεως. καὶ ἐν ἡμέρᾳ δὲ πάσχα. δόξα ἦχος πλ
δ΄. Δικαιοσύνης ἥλιε νοητέ. καὶ νῦν Δεσπότης παρθένε.
ἐν τῷ ἄρτου. Ἱεροσάλημ δὲ ἄρτου τῆς μέσης. Ἐξόδιον
π. Σταυρώσεως. ὁ ὅλε μυρίπνε ἀγγέλων ἐν κλίναις ἀποκρύπτου
ἄρτος ἑορτάσιμος ὅλε ἐξῆ. Τὸ ἀσωμάτων δὲ ἄρτου τῆς μέσης. ἡ τῆς
ἑορτῆς τῆς ἡμέρας ἡ μέση ἡμέρα δὲ καὶ ὁ θεόλεκτε πάσχα.
Τὸ δὲ ἀναβάσεως ἀσωμάτων ἐν τῷ λύκνῳ ἑστῶτα. Καὶ ἐν τῷ
θεοῦ κλίνος ἡμέρᾳ. ἀνάρχως εἰς τὸν πεζαθέσμιον. Εἰς ὃν ὄρθρου
ἀναγνώσεις τὰ ἑρμηνείαν δὲ ἐναρμόνιον. Ἑωθινὸν π. ὅλα
νῦν δὲ πάσχα μεθ΄ ἡμῶν θεόλεκτε εἰς π. καὶ δὲ ὑψοῦτε εἰς ἡ. ἀνάστασιν
ὅλ΄ ἀπὸ δὲ ἡμέρα, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ ἡλιός. Καλαβάσια ~~ἀναβάσεως~~
~~ἡμέρας~~ ἡμέρα. Ἐν τῇ θ΄ ὠδῇ τιμητέα πεντηκοστῆς. αἱρ. δ΄. ~~Θεὸς~~
~~ἡμέρας ἑορτὴ~~ Ἐξαποστειλάριον ἑαυτοῦ ἀναβάσεως ἄσωμεν. καὶ δὲ ὑψοῦτε
δὲ. Εἰς τὸ αἶνος. ἀναβάσεως δ΄. καὶ τὰ ἡμέρα τὸ πάσχα μετὰ
τῶν ἡμέρων αὐτῶν. δόξα ἦχος πλ δ΄. Τῆς ἡμέρας τὰς δυναστείας
χειρὸς. Καὶ νῦν ἀναβάσεως ἡμέρα. Δοξολογία μεγάλη. ἡ συνήθης
εἰς τὸν. Τὸ ἑωθινὸν ἦχος πλ δ΄. Τὰ τῆς μεσότης δόξαν. Ἐξ ὧν ἀπόστολος
μὲν οἱ μακάριοι δὲ πᾶσι εἰς δ΄. καὶ τὸν δὲ κανόνος ὠδὴ γ΄ ζ΄.
Τὰ ἱκετήρια. Πλεῖξις τῆς ἡμέρας, καὶ δὲ ἐναρμόνιον καὶ ἑωθινὸν
Παρέμεινον ὅμοιος τὸν δὲ. Κοινωνικὸν ἀναβάσεως ἐν τῷ μέσῳ.
Τῇ δ΄ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος. ἡ ἀκολουθία δὲ ὑψοῦτε ἀποστόλου

τῇ.

καθώς καὶ τοῦ Παιεκηλίου. Τῇ δ' ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα
ἑστέρας σημαίνουσι ὅλα τὰ πνευματικὰ φάγανα· ὅθεν ἱερεὺς εἰσέρχεται
εἰς τὸ ἅγιον βῆμα καὶ ἀναπάουσι ἐσπερινὸν καὶ φαινόμενον. Καὶ κέκραγε
ἐν τῷ ἁγίῳ βήματι ἀναπάουσι ἐσπερινὸν καὶ φαινόμενον,

Σαββάτου. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸν ὄρθρον τῆς Ἀναστάσεως, ᾠδὴ ς', ἦχος β'. Καὶ τὰ ἀπόστιχα τῆς ἀναστάσεως ἐν τῷ ναῷ ᾄδομεν. Εἶτα τὰ ἀναβαθμοί· καὶ ἐν τῷ ναῷ ᾄδομεν τοὺς μικροὺς ἑσπερινοὺς τῆς ἀναστάσεως. Καὶ ᾄδομεν προσόμοια δ'. ἦχος α'. Σὺ ἐν τῷ βρόλῳ τὴν πόλιν. δόξα καὶ νῦν ἦχος πλ. α'. Δεῦτε πιστοὶ τὸ σύσημα. Εἰς ὃν ἐν τῷ ὄρει θεοπρεπῶς. Θῶμεν τὸ ὄφος τὸ ἁγιασθὲν. θαῦμα καινοφανές· Ἐλάμψει ἡ ἔφοδος. Ὡς περ οἱ μαθηταὶ. Δόξα καὶ νῦν ὁμοιο[illegible] ἐστὶν θεοπρεπῶς. Προεόρου Ἀντιπήφθης ἐν δόξῃ χερσὶ ὁ θεὸς ἡμῶν. Καὶ ἀπόλυσις.

Ἐν δὲ τῇ ἀγρυπνίᾳ στιχολογία τὴν πρώτην, αὐτόθεν ὁ Κύριος ἐβόησε. ἦχος πλ. β'. Ἴδωμεν στίχος ι'. καὶ ᾄδομεν ἐ ἰδιόμελα δοξαστὸν τῆς αὐλῆς· δόξα καὶ νῦν ὁ αὐτός. Τῶν νοήσεων ἐν τῷ πνεύματι. Ἔσοδος προκειμένου τῆς πίστεως, καὶ ἀναγνώσεται τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὴν πρώτην. Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· δόξα καὶ νῦν ἦχος δ'. Κύριε ὁ μυστήσας τὸν ἀπόστολόν σου, Εἰς ὃν ἔχομεν ἰδιόμελα ἦχος β'. δόξα καὶ νῦν πλ. β'. Δεῦτε λαοὶ θεοῦ ἐν ἀλληλουϊᾳ. Εἰς τὸν ἀλλόγησον ἐν ἁγίοις Προεόρια Ἀντιπήφθης ἐν δόξῃ· ἐν εἰρήνῃ· καὶ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς. Ὁ ἐξάψαλμος· ἡ συνήθης στιχολογία καθίσματα τῆς ἑορτῆς, Καὶ ὁ πολυέλεος· Εἰσοδικὰ παῦλα· ἐξῆς προοιμιακὰ ἀναγνώσεως· καὶ ἀπόλυσις· Οἱ ἀναβαθμοί. Προκείμενον Δεῦτε βλέψωμεν ὁ θεός· ἐν ἁγίοις· Εὐαγγέλιον ἑωθινὸν γ'. Ἀνάστασιν χριστοῦ θεασάμενοι· Μετὰ τὸν λόγον στίχος πλ. β'. Σήμερον ἐν θεσπέσιοις· καὶ νῦν δύο ὁ θεὸς ἡμῶν· τὸ αἰνετόν· ἦχος πλ. α'. Ὁδοιπόρος ἐν ἁγίῳ ἡμῶν· ἦχος δ'. Τὸ θαῦμα ἐν β'. τὰ προσόμοια εἰς ιβ'. Ἡλαλαγμένα, θείῳ καμφθείς· Εἰς τὸν ἑνὸς πρωτοκλήτου τὸν ἀδελφόν· Ἐξαστραπτόμενον ἐν εἴδει· Τῶν ἁγίων ὁραθέντων ἀντιπήφθης· Εἰς ὃν ἅγιος Παῦλε πνοὴ Προσόμοια ἦχος κ'. Τῶν θεαθέντων ἀγγελικῶν, ἀπλικῶς οἱ ἐν ὕδασι· Δόξα καὶ νῦν ἦχος β'. Ἐξῆλθες ὡς αὐτὸς πάθεσιν· Δοξολογία μεγάλη· εἰσόδου καὶ ἄρτου ἔξαρσις· καὶ ἀπόλυσις· ἡ ἁγία καὶ μεγάλη τεσσαρακοστή· Εἰς τὴν ἀνάστασιν ἡμῶν· τὰ αἰνετὰ ἑωθινά· ἐν ὃν ἀπόστολον· Εἰσοδικὸν ἀνέβη ὁ θεὸς· ἐν ἁγίοις· Εὐαγγέλιον ἑωθινὸν ς'. Ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν· καὶ ἀπόλυσις· Ἐσώθην ἡμᾶς ἐν ὕδατι, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναστηθεὶς ἀφ' ἡμῶν· εἰς τοὺς θεσπεσίους· Ἀλληλουϊάσιμον ἀνάστασιν, ἦχος πλ. δ'. Τελεσθήτω· ἡ πρεσβεία· Τὸν μόνον πρῶτον ἡμῶν· Εὐαγγέλιον ἑωθινὸν ζ'. Ἡ οἰκουμένη ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ· καὶ ἐν ἁγίοις· Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἑσπερινὸν ἀγρυπνίαν· Εἰς ὃν κύριε ἐκέκραξα ἰδιόμελα ἦχος γ'. ἀ. Ἀνέβη ἐν τῷ θεσπεσίῳ· ἦχος γ'. δόξα καὶ νῦν ἦχος β'. Ἐξῆλθες ὡς αὐτὸς πάθεσιν· Εἴσοδος· Προκείμενον [illegible]

Θεός ημών εν τω αγαπάν με εν τη γη Σήλος, εν εξόδω ιηβ. πθ αγιασ
σε εμέ με εφυγεν. Τοι εξ βαλλάσσα. εις τον σήλον της εορτής. Οκ
ενθυ ξυλασε. Οκ τη μιαθεί σου καθηλοις. Δόξα πχος ιβ. εν τοις
αγιοις αγιοις. εις τον αγρον παλαιστήνα της εορτής η υπ μυναίσ.

Τύπος τη. Κυριακή ς των αγίων της σωτείρας εν η
κλα. εωθεος εν τω μεσω εστεινω λα συντ. Ενδε τη αγιασμα
το α καθαρμα εις τον Κυριε ελεησον αναγαθμα γ. της αναληψεως.
Καί των πρών δ. Δόξα πχ ιβ. Γαί μαγικας σημερον. Καί νυν Σης μια
καθισουσε εισοδος. Τα αναγαθμαλα. εις την γλίκην της αναληψεως γ.
δόξα πχος γ. Αποστολικων παραδοσεων. Καί νυν της αναληψεως. εις τον
πχ. Τα αναγαθμα. δόξα πχος δ. Κυριε ο μαγικον. Την επιστο-
μην σημερον. Καί νυν της αναληψεως. εις την ολόμην των αγίων
Τροπάριον πχος πδ. Υπερευδοξασμένος ει χε ο θεος ημών. δις. καί ιβ
θεοβάκε παρδοκε δοξας. ανάρχως εις τας σεαξεις καί ζωοποιούσης.
εις ο θεος τε Το αναγαθμον της αγιασμος δυναμεως δις. Δόξα. των πρών
Καί νυν της αναληψεως. καθισμαλα αναγαθμα. ο αγίασμος. ευαγγελιον ε
ωθινον ι: Κανονες της πχ ιβ δ. της αναληψεως εις δ. Καί των πρών
εις ς. Καλαβασία Το σωτηρίου. Δόξα γ. ωδης, κοντάκιον της αναληψεως.
καθισμα των πρών η της αναληψεως. Καί αναγμασ. Δόξ εαθ κοντάκιον
των πρών. εις την ευαγγελικην ωδην ευχολογίαν ημερασίαν. εξαποστειλάρια
αναγαθμον. Των πρών η της εορτης. εις τον αγιος αναγαθμα δ.
Καί των πρών δ. Δόξα πχος πδ: Των αγίων πρών. οχορος. Καί νυν
υπεραγαθμείν. Δοξολογια μεγαλη. πουτησις πδ. Το εωθινον. η αδεα.
η καθισμα. Καί απόστολος. εις την ολονυκτίαν ορθρεσαι δ πχ
εις δ. της αναληψεως ωδη γ: καί των παλαιων ωδη ς. η πεδεξις της
ημερασις. Ευαγγελιον ο παιδος παρακλητος. εν εφεσω. ευαγγελιον κατα
ιωαννην ι: Εξαδεας ο ηνος της ορθρεσεως αυτης εις τον κανονα.
Κοινωνικον αινειτε τον Κυριον. Καί της απολυσεως.

Τη αυτη Κυριακη εωθινα, γαμβρου προοιμια των παλαιων. Καί το μεγα
δοξα των παλαιων, Καί νυν της αναληψεως. ομοιος η εις τον αγιος.
Καί αποστιχα η εορτη των παλαιων. Την δε ακολουθιαν της αναληψεως
γαμβρου αγει της παρακλητε. Καί αδοδιβλα.

Τη παρασκευη εωθινα, Μνημα εσταυρωθη παλαιων των αγιων
πεντηκοστην δοτεον. Καί γαμβρου η ακολουθια παση, καθως δε
ταξις τω σαββατω της λειτουργιας. ομοιος η εις τον αγιος εις τον
την ευαγγελιον εν τοις Μακαρισμοις ωδη γ Καί ς το καθισμα. η πεδεξις

της

της ημέρας, ηαί ἰδοὺ πεπομμένων οὐδέπω ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἐν
αρχείοις ἐωθινοὶ ια· ηαὶ ἰδοὺ πεπομμένων ἔδειξεν ὁ ης
προς θεὸς ἐπιτυθόλας προς αὐτοὺς ηαὶ ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ
μῖν, οὐ δοὺ λόγομος ἀπεσάλη. Καινοπρεπεῖ πεπομμένων

Τῇ Κυριακῇ Τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς. Ἑωθινόν.

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ ψαλοῦμεν Προσόμοια Ἑωθινὰ Μεσῳδίων.
Ἦχος α· Τῶν θείων παγμάτων. Νῦν ἐπιπόθως κράζω
σοι· Ἦν παράκλητος ὑπόσχου· Τὴν προθεσμίαν ἐπλήρωσας
δεκαπέντε ὁ τρὶς· Δόξα καὶ νῦν ἦχος βαρύς· Παράκλητον ἔφησας.
Ὅρα εἰς τὰ μεσῳδία· Οἱ μαθηταὶ ἐβαπτίσθησαν· Εἰς δὲ τὰ ἄλλα Προ-
σόμοια· Ὅλος ὑπῆρξε θεόπνευστος· Ἅπαξ ἐπεφάνης· Εἰς δὲ τὰ μεσῳδία·
Δόξα καὶ νῦν ὁμοίων· Τὰ λοιπὰ καὶ ἀπόστιχοι.
Ἐν δὲ τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ ψάλλομεν Ἀναστασίμους εἰς δόξαν τῆς
ἁγίας Τριάδος. Τὸ δὲ θεῖον κάθισμα ἀναγινώσκεται ὅλον χύμα.
Εἶτα Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἰδιόμελα ὀκτώ, στιχηρὰ ἀπὸ
δὲ τοῦ γ΄ ἦχος. ἡ ε΄ θεός· Δόξα καὶ νῦν ἦχος πλ. δ΄ Δεῦτε λαοὶ τὸν ἀσώματον
φύσει θεόν· Εἴσοδος· Προκείμενον· Οὓς ἐβάπτισας· Τὰ ἀναγνώσματα
τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὸν μέσον ἰδιόμελα· τοῦ γ΄ ὁ· ἡ τοῦ ἁγίου ~~τοῦ τοῦ~~ τοῦ
εὐλογητὸς ~~ἀναστάσεως~~ τοῦ ἑσπερινοῦ· Δόξα ἦχος βαρύς· Παράκλητον
τὸν ἔχοντες· Καὶ νῦν πλ. δ΄· Ὅτε τὸ πνεῦμα· Δεῦτε πάντες· Εἰς
τὸν στίχον ἰδιόμελα τοῦ γ΄ πλ. ε΄· Δεῦτε λαοὶ ἔθνη· Δόξα καὶ νῦν ἦχος
πλ. δ΄· Ἰδοὺ πολὺ συνεχύθησαν· Εἰς τὸν αἶνον τῶν ἀρίων·
Τροπάριον ἦχος πλ. δ΄· Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν· Εἰπὲ δὲ
νων εἰς τὰς τρεῖς τὸ ε΄ κεφ· καὶ εὐθὺς Δοξαστικόν· Εἰς δὲ τὸν ὄ
θρον καθίσματα τῆς ἑορτῆς καὶ ἀναθήματος εἰς τὴν ἑσπερινὸν δ΄ ἐκεῖ
γεται, καὶ εὐθὺς ὁμοίων δὲ ἀπὸ λειτουργείας δὲ θεολόγου· Ὁ πολυέλεος καὶ τὴν
λοιὴ· Οἱ ἀσματικοὶ σιωπῶσι· Κάθισμα, καὶ ἀπάρτως· Εἶτα οἱ ἀναβαθμοί·
Προκείμενον, Τὸ πνεῦμα, δ΄ ἀναγν· Εὐαγγέλιον ἑωθινὸν δ΄· Ἐὰν δὲ
ἄνθρωπος ἀγαπᾷ· ὁ παράκλητος καὶ ἀποφθέγματα δ΄ ἀπ
ὸν εὐαγγελίου· ἀνάστασιν λδ΄ τὴν μεγάλην δόξα μεγάλη ἦχος δ΄· Τελευ
τὰ ὁμοίωσον ὑμνολογήσωμεν· Καὶ νῦν δ΄ αὐτ· Εἶτα ἰδιόμελον ἦχος πλ
βασιλεῦ οὐράνιε· Ἑξαπόστειλον τὸν ἑορτῆς ε΄· ὁ πρῶτος μεγάλη εἱρμὸς
εἰς ὅλα· Καὶ ὁ δεύτερος ὁμοίως μεγάλη τῶν εἱρμῶν εἰς ὅλα· Τὰ
εἱρμοὶ τὰ ἀναβαθμοῖς μεγάλη τῶν ιδ΄ ᾠδῶν· Ἑωθινὸν εἰς τὴν ιε΄· ὅλα

ἐχάλα δ' πάλιν Καλαβαύτα ὃς ἐμοὶ ὧν δὸ κανόνων. Ἐς ὑπὲ νιὰ ἐν
ὦδὴν δίδου μεγαλοῖς ἀδελφοῖς, Πρωτοῖα ὁ χάλκος. Ἐξαποστειλάριον
Τὶ παντάρον πνοῖα δὶς. χαῖρων ὁ παῖς, φῶς ὁ λόγος. Ἀπαξ. Ἐς ὃς
κτος πάσα πνοὴ Ἰησοῦν χῆλος ξ. Καὶ χαίρομεν ὃς γ δ'. Παιδαδόξα σπέρ
ρον. δεῖκνυσι ἀνὰ. Δόξα πλ. δ' 6. Ἐκαστὸν τεσσάρε. Δοξολογία
μεγάλη ἡ ἀφώνως - δίδου τὸ ἅγιον ἔθνος τοῖς ἀδελφοῖς.
Ἐς τὴν ἀναβαθμίαν ἀδελφῶν α πλ. δ' 6. Ὁ τεσσαρακοστὸς
δόξαν σου. Τὰς πρεσβείας τῆς θεοτόκου. πρεσβεία τὴ πρεσβεία ἐροῦσιν ἐπ
μα. Τὰς πρεσβείας τῆς σῶ. Ἐς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθον ὁ φθόγγος
αὐτῶν Τὰς πρεσβείας τῆς σῶ. Δόξα καὶ νῦν Τὰς πρεσβείας.
Ἀναβαθμοὶ δ'. Ἐπαυσάμην κύριος εἰ πρεσβεία θλίψεως. Σῶσον ἡμᾶς πλεά
κτης ἀγαθὲ, γλῶσσαν ἀληθείαν. Ἐξαποστειλάριον βοήθειαν ἐξ ὑψ.
Σῶσον ἡμᾶς παρακλῆτε ἀγαθὲ. Δῶρον κύριος καὶ τὴν καρδίαν.
Σῶσον ἡμᾶς παράκλητε. Δόξα σῶσον ἡμᾶς. Καὶ νῦν ὁμολογητικὸς
Ἀναβαθμοὶ μ'. ἦχος πλ. δ'. Κύριε εἰ ἐπολυάμησον ἀφεσιάνδρος ὁ βασιλεύς.
Εὐλογητὸς εἰ χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν. Τὴν εὐσπλαγχνίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ.
Εὐλογητὸς εἰ χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν. Ὃν προεφήτευσαν αὐτοὶ εἰ ἀληθείας χεῖ
ρίνης. Εὐλογητὸς εἰ χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν. Ἐφοβήθη κύριε εἰ
τὴ δυνάμεσσο, ἀσωμεν καὶ ψαλῶμεν ἰᾷ δυναστείας σο. Εὐλογητὸς εἰ χρὲ
Τὸ Κοντάκιον, Ὅτε καλαβὸς. Ὅσοι εἰς χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ὁ ἀπόστολος,
Πεῖσαι ὧν ἀδελφοί. Εἰδὼ συμφωνοῦσι τὴ ἡμέρα ἐπὶ πεντηκοσ
τῆς. Εὐαγγέλιον Καὶ ἦσαν Τῇ ἑσπέρᾳ ἡμέρᾳ Τῇ σαββάτῳ ἡμέρᾳ Τὸ πνεῦμά σο ἁ
γιον μὴ ἀπ' ἐμοῦ ἀφ' ἡμῶν δεόμεθα εἰρήνευσον + Κοινωνικόν.
Μετὰ τὴν ἀναβαθμίαν Τρόπαιον ἀχ ἰησοῦ, αἷμα δίδου ἡμῖν αὐτὰ
κλάσμαθος ἄρτου, ἡ ἀφ' ἑνὸς ποτηρίου οἶνο. Καὶ εὐχαριστήσει ὃς ἔμπρο
σθεν. Σημεῖον δὲ ὧδε τῆς ἡμέρας διὰ τὴν γονυκλισίαν.
Μετὰ τὸν προοιμιακὸν Τὸ Κύριε ἐκέκραξα πλ. δ'. Καὶ ψαλῶμεν τὰ ἴδια
ἰδιόμελα τῶν ἁγίων δοξολογίας αὐθ. Ἐνταῦθα δὲ ὁ προεστὼς ἐσθῆ
τα ἀλλάσσει τὸ φελόνιον μετὰ ἐπιμανικίου. Καθὼς καὶ τὸ πάσχα. Δόξα ἡ καὶ νῦν
ἦχος πλ. δ' Θεοτόκιον ἐκτενές. Ἀναστάσιμον μέγα. ἦχος βαρύς. Τὸν θεὸν μείνας ὡς ὁδηγὸν ἡμῶν. ἦχος.
Ἐπράϋνας ὑπὸ τοῖς ἁγίοις σὺν δυνάμεσιν. Καὶ πάντα τὸν πρόβατον
Ἐκπορεύου ὧν ἔργων χειρῶν. Καὶ σήμαντα δαίκονας. Ἐξ ὧν ἐξ,
κτίσαντα τὰ γόνατα δ' κυρίῳ ἐξομολογῶμαι. Κύριε ἐλέησον γ'. Καὶ κτί
σαντα ἡμᾶς τὰ γόνατα. Ἀναστάσιμον ἡ ἁγία ὧν ὀλίγων φωτὶ
δὸ ἱερεῖ. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν. Ὁ δαίκονος Ἀπόλυσιν σῶσον

ανάγνου ἡ διαφύλαξον. Τῆς Παναγίας ἀχειρότ. Ἐκφώνησις. Εἶτα
ἐπωδὴ παῖδες. Καὶ τὰ ἑξῆς τῆς ἑορτῆς. Καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν
ὁ διάκονος ἐκτενῆ. Ὑπὲρ εἰρήνης τὰς ἁγίας τοῦ κόσμου. Κύριε
ἐλέησον γ'. Ὑπὲρ εὐσταθείας ἡμῶν τοῦ λαοῦ. Δεηθῶμεν ἔτι
ὑπὲρ τῆς ἁγίας πόλεως ταύτης. Καὶ μετὰ δέους θεοῦ. Κύριε
ἐλέησον γ'. Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιερέως ἡμῶν τοῦ ὁσιωτάτου. Δεηθῶμεν
καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως. Καὶ μετὰ δέους θεοῦ. Κύριε
ἐλέησον γ'. Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου τούτου οἴκου. Δεηθῶμεν καὶ ὑπὲρ
πάντων τῶν ἐν πίστει προκοπτόντων

Ἀλεξάνδρ ἡ παρασκευή· Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς, ἡ μεγάλη σάρα· ἡ ἀναστάσιμος αὐτῆς ἐν τῷ ἑσπερινῷ μετὰ τὸν ὄρθρον, ἡ λιτουργία. Καὶ ἀπόδοσις.

Τῇ κυριακῇ τῶν ἁγίων πατέρων· ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ. ψάλλομεν προσόμοια τῶν ἁγίων πατέρων ἦχος α· Πανσέβαστοι μάρτυρες· Παύθεσθω δόξα ἡ τέχνη ἡ ἀστροδίναμος· Δόξα ὁ αὐτός· Πίστεως ὁμολογία· Καὶ νῦν θεοτοκία· Δόξα καὶ νῦν ὁμοιοι· Ἐξ ὧν ἦχος προσόμοια Ἔθικος ὁ εὐφραδής· Δόξα καὶ νῦν ὁμοιοι· Ἀπολυτίκιον, καὶ ἀπόλυσις. Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ ψάλλεται ὁ ἀναστάσιμος Μακάριος ἀνὴρ· Τοὺς λοιποὺς ἀναγινώσκουσι· Εἰς δὲ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν ἀναστάσιμα ς· Καὶ τῶν ἁγίων πατέρων δ· Ὅλην ἀποδεχόμεθα· Ἦχος πλ δ· Δόξα τῶν ἁγίων πατέρων· Καὶ νῦν θεοτοκίον· Εἴσοδος Προκείμενον Θαυμάσιος ἐν ἁγίοις· Ἀναγνῶσμα· Καὶ τὰ ἀναγνώσματα· Εἰς τὸν ἦχον Ἰδιόμελα ἦχος α· Πίστεως σημαία· Καὶ δοξαστικόν· Δόξα πλ δ· Δεῦτε πάντες σήμερον· Καὶ νῦν θεοτοκίον· Εἰς τὸν ἦχον Ἰδιόμελα· Καὶ νῦν θεοτοκίον· Ἀπολυτίκιον εἰς τὴν δέησιν τῶν ἁγίων· Γῶν εἰ ὅλῳ τῷ κόσμῳ μαρτύρων· δίς· Καὶ ὁ θεσβίτης παροιμιακῶς ἀδάξ· Καὶ ἀνάμνησις εἰς ἑσπέρας· Ἀπολαύσης γὰρ τῆς μεταλήψεως ἀρχόμενα αὐτῶν, ἢ σὺν τῇ λεουμαρίᾳ τὸ ἁγίασμα τοῦ θεοῦ λόγου· ἢ ἀπόλυσις ἡμῶν ἑσπέρας τῇ μεταλήψει τῆς ἀθανασίας· καὶ ἀπολαύσεως ἀρχῆς, ἀπὸ τῆς μεταλήψεως τῶν θεοφόρων· ἢ ἀπόλυσις τῆς κυριακῆς εἰς τὸν ἁγίους πάντας τῆς νέας Μαρίας· Εἰς δὲ ὄρθρον, θεὸς κύριος· Τὸ ἀναστάσιμον οἱ δόξα τῶν ἁγίων· Καὶ νῦν θεοτοκίον· Τὸ ἀδ ἀγῶνος ἀθρόισμα· καθίσματα ἀναστάσιμα· ψάλλεται πρῶ· ὁ πολιτείας· Τὰ ἀναστάσιμα δόξολογία· π νύσσακον· Καὶ καθίσματα τῶν ἁγίων· οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ ἦχο· Εὐαγγέλιον ἑωθινόν· Θ κανόνες ὁ ἀναστάσιμος ἢ τῆς θεοτόκου εἰς ζ· Καὶ τῶν ἁγίων κανόνες δύο· ἡ ὁ α ἀναβαθμοὶ τὸ ἁγίων· Καὶ ὁ θ· ἦχος δ· Ἀνοίξω τὸ στόμα· Καθαθεία· Ἀνοίξω τὸ στόμα· Ἐν τῇ ὁ ὠδῇ ς· ἀναστάσιμον, Τῶν ἁγίων, ψ θεοτοκίον· Εἰς δὲ ἔπαινος πάσας· ψάλλομεν ἀναστάσιμα δ· Καὶ τῶν ἁγίων δ· Δόξα τῶν ἁγίων· ἦχος πλ δ· Δεῦτε λαοὶ χορείαν· Καὶ νῦν ὑπεραγίαν· Δοξολογία μεγάλη· Τὸ ἑωθινὸν ἰδιόμελον· ἢ ἀ ὥρα ἡ ἀπόλυσις εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά· Θεμελιωτοὶ ἦχος πλ α·

κῆ·

καὶ τὴν τοῦ καινόνος ἡῶν ἄρτων ὠδὴ γ΄ ἤχ. δ΄. Ἀπόστολος πρὸς Ἑβρ. ιγ΄. Ἀδελφοί, οἱ ἅγιοι πάντες ἐνανπέχου κατὰ Ματθ. Εἶπεν ὁ κύριος, πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων. Κοινωνικόν, Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ.

Διάταξις περὶ τῆς Νηστείας τῆς Πεντηκοστῆς. Πῶν ἡῶν ἁγίων ἀποστόλων τὴν ἀρχὴν μετὰ τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Πάντων, ἀρχόμεθα τῆς νηστείας τῶν ἁγίων ἀποστόλων. Καὶ τὴν διάταξιν αὐτῶν ὡς τὰς ἀποστολικὰς διατάξεις ἐν τῷ κεφαλαίῳ ὧδε γράφω. "Μετὰ γὰρ τὴν ἑορτὴν ὑμᾶς τὴν Πεντηκοστὴν, ἑορτάσατε (ἤγουν) ἑβδομάδα μίαν, καὶ μετ' ἐκείνην νηστεύσατε τεσσαράκοντα ἡμέρας ἐπὶ τῷ κηδεύσαι ὑμᾶς, ἢ τροφὴν μετὰ ταῦτα: λέγω δὲ καθαρὰν ἀπὸ πάντων ἐδεσμάτων. Καὶ τὰ τελευταῖα δὲ ἡῶν. Τὸ Μαρκιανοῦ κάθισμα ἐν τῇ β΄ ὠδῇ. Τὸ φωταγωγικὸν ἀπὸ ἐξαποστειλαρίου. Ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανοίας μεγάλας γ΄. Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας τὸ β΄ Τεσσαρακοστὸν, ὄρθρου καὶ ὥρας, καὶ γ΄ ἑσπέρας. Τῇ δευτέρᾳ ἑσπέρας ποιοῦμεν τὰς μετανοίας ια΄. Τῇ τρίτῃ γράμμα ιβ΄. Τῇ τετάρτῃ ἐσθίομεν ἄδας ἄνευ ἡμέρας. Ἐν δὲ ταύτῃ ἄρτος ἔχει ἰδιόμελα, καὶ ἄγει τὸ β΄. δ΄. Τῇ πέμπτῃ μεγάλῃ ὁ ἄρτος τῇ λοιπῇ. καὶ τῇ ἑξάδι, καὶ τὸ σάββατον ἐνδύ μετὰ τὰ ἀπὸ μνήμης ἔχουσι πολυέλεον. ὁμοίως καὶ ὁ ἄρτος ὁμοῦ ἔχει δόξα καὶ ἰδιόμελα, καὶ λέγει ἀλληλουϊάριον ὅλην ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, μεγάλῃ τῇ τῆς λευκῆς. Τεσσαρακοστῇ, καὶ Παρασκευῇ. Τὰς μὲν δύο ὥρας ἐν αἷς ἔχομεν ἀλληλουϊάρια, ψάλλομεν ὅλως. Ἐν δὲ λοιπὸν τῆς μεγάλης ὥρας, ἡμέρᾳ τὸ μεσονύκτιον, καὶ συναγόμεθα ἐν τῷ ναῷ, καὶ ψάλλομεν δύο ὥρας μόνον γ΄ καὶ ζ΄. μεθ' ἓν μετανοίαν, καὶ πάλιν ἀπόλυσις. Περὶ δὲ τοῦ ἔλεος τῆς ὀρθοδόξου ὥρας ἡμέρᾳ. καὶ ψάλλομεν τὴν ὑμνουμένην αὐτῆς. Τὰ ἀναβαθμοὶ Θεομακάριστοι ἐν τῷ ὄρθρῳ. Τὸ ὅλον μέγα μεθ' ἓν ἀπόστολον τῆς ἡμέρας. Ἐν δὲ μεθ' ἓν Πάτερ ἡμῶν καὶ ἓν κανόνιον Κύριε ἐλέησον μ΄. Μετανοίας μεγάλας γ΄ καὶ δύο μικράς. Τεσσαρακοστοῦ Παναγία θεὸς Πάτερ ἡμῶν Κύριε ἐλέησον ιβ΄. Παναγία τρὶς ἓν ὁμοίωσον κεφάλαιον. Ἐν δὲ ὅλην νύκτα ἀγρυπνίαν ἐνδύσῃ πίσω λειτουργεῖ ἓν ὑπόδυσον. καὶ ζ΄ κεφάλαιον. Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν λειτουργίαν μέγα. καὶ ψάλλομεν δύο ἀντίφωνα. ἐρχόμενοι ἀπὸ τῆς Τεσσαρακοστῆς

Κύριε ελέησον ιβ'. Δόξα προσομοίωσαν Ιερεμίου προοιμιακόν. Είτα ή ἐκτενής τῆ ἑωθινῆ, καθώς καὶ ἐν τῷ Κύριε ἐκέκραξα τὸ ἑξαψαλμον καὶ τὰ ἑξῆς ἀναλογίας τῆς ἐβδομάδος, ἡλάλουν. Εἶτα δὲ εἰς ἀναλογία. Τὸ προσόμοιον δ' ἄρτο ἐνὶ ἦχο ἑστώτων ἢ ἦχο ὄρθρου, ἢ ὅτε καὶ τὰ τροπάρια τῆ σταυρῶ. Εἰς δὲ τὸ τέλος τῆς ὁδικῆς ὡρας τῆς ἡμέρας σημαίνει τὸ μικρόν, καὶ ψάλλομεν τὴν ἑωθινὴν εἰς τὸ κάθισμα, εἶτα σημαίνει τὸ μέγα, καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὸν ναόν, καὶ ψάλλομεν τὸ ἑξαψαλμον. Εἶτα ἐκτενὴς ἡ δεήσεις τοῦ Ἱερέως. Ψάλλομεν δὲ τὰ τυπικά, ἐπὶ μακαρισμοῦ τὸ πρῶτον. Εἰ δὲ ἔστιν ἄρτος ἐορταζόμενος. Εἶτα εἰς ἐξαψάλμου ὁ ἄρτος. Οἱ μακαρισμοὶ δὲ πρῶτον εἰς δ'. καὶ ἡ ἐκφώνησις τοῦ ἄρτου. Καθίσματα δ' καὶ ἀναγνώσματα δ'. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τὰ κατανυκτικὰ ἀντὶ τοῦ Κύριε ἐλέησον ιβ'. Δόξα προσομοίωσαν Ιερεμίου προοιμιακόν. Εἶτα ἡ ἐκτενὴς

ἀρχαῖς μέγας Θεοσέβιος Σωφρόνιος ἐγγεάφως ἰαὶ ἐν ἁγίᾳ βίᾳ πεζεύσας ἀφιόμενος. ὁ δὲ λόγος ὅλος τῶ πνευμοῦ ἐν Θεοῦ Σωφρονίου, ὁ ἐν οἱ Πέρσαι τὴν ἁγίαν πόλιν, ἡ τὴν Μονὴν τὸ ἁγίου Σάββα ἐκπορθήσαν, ἡ τὸ σῶμα τὸ βιβλίου ἱερὸν ἐνεὸς παραπλήσιον γίνομαι.

Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ ἐπεὶ ἁγία σοφὸς Ἰωάννης ὁ Πάνι, ὁ Δαμασκηνὸς ἐβδομήκοντα, ὁ ἐξ Θεσσαλονίκης Μάρκος, ἡ πλείστοι ἕτεροι ἡ μεγίστης Θεοῦ ἐκκλησίας ἱερεῖς ἡ διάκονοι. Ἦσαν ἡ ἐν ἡσυχασταῖς τὴν ἀκολουθίαν ταύτην πληροῦντες ἡ ἡ ὁσίᾳ μητὶ, ἐν μνήμῃ τε τῶν ἁγίων ἐν τῶ ἁγίω Πατέρων ἡμῶν ἐν ταῖς ἐπιτελουμέναις, ἡ ἐξηγηταὶ ἐν τῶ ἡμετέρων ἀμαρτιῶν, ἐγγεάφως ταύτην διαλαμβάνουσι ῥοδικόλεις, μήπως ἐπὶ τῶ πλεῖστον τὰ ἐν ἐπίκτητα ἡμῖν ἀκολουθία καταπάσεως ἡ ἁγίας, ἀλλοποδὴ παραφύσιλα. ἡ καὶ μητροὶ ἐν τῶ μοναδὶ καλουμένα. ὅπερ ἡ τὰ ἐγγεάφως ἐνόν, θεῖα ὁσιομέλη ὁσημέρες καλοῦμεν διαφθεούμενα ἡ ἀλλοιούμενα, ἡ ἐν τῶ μοναδὶ καλλιτεύοντα.

Πᾶς ἡγούμενος κοινοβίᾳ, ἢ ὃν ἔχει ἄνδρας ἐν ἁγίοις ἑξήκοντα ἁγίους ἕξοντας, τὴ μεγάλη Θεοῦ, τὴ ἐν ἐχεγορίαν, τὴ ἐν ἁγίᾳ τόπῳ, τὴ ἐν θεοβόλῳ, τὴν μονὴ ὅλως ὅλως ἐξέρχεσθαι, ἡ ἀλλαχόθι οἰάσῃ. ἀλλὰ δὲ ὅλου ἐν ἑνιαυτὸ ἅπαξ, εἰμήδε μεγάλῃ ἡ ἀνάγκη, ἡ χεῖρα τῆ Μονῆ καλεσάσῃ αὐτὸ. τὸ ὑπηρεσίαν ἁγίου ἐξέρχεσθαι ἡ πρὸς τὸν Μονὴ, ἡ ἐν αὐτῷ αὐτοῦ ἀπουσίαν πάντα ἐφαίνεται. ἐσθῆτα ἁγία α γὰρ ἐξ ἁγίων ἐν ἁγίων ἐνδύσεται, ἢ τῶν ἀνδεωσίνων ἡμῶν ἐνδυμένα. ἡ θρόνου αὐτὸς τὸν ἐξηγούσεται τὴν μονὴν, ἀλλὰ δὲ ἕτερον ἢ ἐν ἁγίᾳ ἐν τῶ ἀδελφῶν καὶ ἑαυτὸν ἐν τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα, τὴν μονὴν ὅλως ἐξέρχεσθαι, πάντα ἐν τῶν διάκονον καὶ μόνων.

Ὑμεῖς δὲ ὦ πατέρες ἡ ἀδελφοὶ ἅπαντες, οἱ τὴ μοναδικὴ πολιτείᾳ σπουδάζετε καὶ τὸν σωτῆρον ὑμῶν ἐντολῶν, ἡ τὸν ἐν ἁγίᾳ ἁγίων ἁγίᾳ ἁγίων ἁγίων ἁγίων

ἡ ἀξίωσις ὑμῶν καὶ πρόσεσις. ἡ γὰρ ὁ ἐξαγγείλω ἐμαυτῷ ἐπιστάμενος
ἀμήχανος ἀνδρὸς δίκας ἡ ἀλαζονευόμενον ἐσοιῶν τὴν ἐμὲ
ἐάσειν, ἢ ἐὰν ἐσιόντες ὁλῳ φοβερῷ καὶ πάσι δυνάμεσι, καὶ
παντοδυνάμῳ θεῷ παιζόμενος, καὶ τοιοῦτον πρὸς ἀμηχανίαν
δόμενον καὶ ἐπιβεβλημένον ἔχων; καὶ γὰρ ὁ σῶμα ἴσως τὴν
αἴσθησιν ὁδικῆ συνήθειαν ἔξωθεν, ἀλλοιούμενος καὶ μαλάττεται, ὅθεν
ἐπιβάς ὁ ὄφεως, ἢ ἴσως ἄλλο διάκειται, χρεστάλοιαν ἔστειλε
λαπόσεως. Τοίνυν μετὰ τῆς ἔξωθεν σεμνοπρεπείας καὶ μαλακο
τάσεως ὦ ἀδελφοί, καὶ τῆς ἔσωθεν εὐσεβείας ἐργασώμεθα ἔργασίας.
διασώμεθα ἑαυτοὺς εἰς τὸ ἔρημον ἁγιάσθη, ἀναμιμνήσκοντες ὡσεὶ ἃ
πεπονθόμενοι ἀγωνισώμεθα δὲ πανθλίως, καὶ μάλιστα οἱμὴ
ἔτι ὄντες διακονοῦντες ἀφηγήμενοι, ἄρα τὴν ἁγιωτάτης ἀδηλότητι
εὐθύμως ἐν ἡμῖν ἐπικλησιάζειν ἀπαντᾶν, καὶ ἐν τῇ ὑπαρξει ἔτους ἀξίους
ὁδῷ, καὶ ἀναπαύσασθαι ἐσουναίμην ἀνεμοδόνητοι καρδίας, καὶ μέσῳ
ἐν τῇ ἁγίᾳ θείᾳ ὑμῶν εὐσεβείᾳ, ἢ ἵνα ἀμώμως. ἕως μὴ
τῆς ἀρχῆς ἀδυτίμως ἀφιστάμενος, καὶ ὁ πᾶν ἔλαιος ἀδόβλητος.
Μετὰ δὲ τὴν ἁγίαν προοιμιακῶν ὑμῶν ἀκούσασθαι τὸ ὄρθρον. ἢ καὶ
λέγω ὁ ἐπικλησιάρχης ἢ ὁ θεοτεκτὼν ἀνεξάλειπτον ἀργῶς, καὶ
μεθ' ὅσης ἂν ἡδονῆς ἁγίας ἀνελιπτικῆς ἢ προσοχῆς. ὁμοίως ἢ πᾶν
τῆς καθ' ἑαυτὸν ὡς αὐτὸν ἁγίαν θεῷ προσκαρτέρησις, καὶ ἀνεξάλειπτον
ἰδίων ἐξιλεούμενοι ἁμαρτιῶν. ὀφείλει δὲ ἡμᾶς θεραπεύειν ἢ πάντας
φωνὴ τῆς ἐθνικοῦ παιδείας. ὅπου δὲ ἢ πλοῦτος, ἢ ὅλως ἁγίᾳ
τοῦ θείου ναοῦ ἐποικοδομεῖν ἐν ἁγίᾳ ἁγιάσθη τὸν ἐξαίφνης, ἐξαπίνα
ὅδῳ ἔχει. ἀφοβία γὰρ ἐν, ἢ ἀναλαμπάσεως σπεῦσαι ἐστι. ἐξ ἀξίως ἴσως,
τῷ μὲν καθαιρομένῳ, ἢ ἀσθενεῖ καὶ ἀλαλευχωμένῳ, ἀλλ' ὅσος
ὄντος ἐχθὲς θυμάτων καὶ ἀσπίδων ὡς θεοτέκτων, μυρίᾳ ἐν ἁγίᾳ
προνάῳ, ἄχει ἐν ἐξαίφνης ἀναπαύσεως, καὶ ὁδὸς ἐποικοδομεῖσθω.
ἐπὶ δὲ θεὸς κύριος ἁγιάσθη, ἐξ ἀληθείᾳ, σχολαίτερον ἁγιάσθω.
Ὁμοίως καὶ ἢ ὁ ἁγιάσθης ἐκκλησία, θεραπεύειν ἔδει, ἢ ἵνα ἢ ἁγιασθῇ ἐξ
φωνῇ. ὡσαύτως ἢ ἢ ἁγιασθῇ ἐπὶ πᾶσαν ἀνεξάλειπτον, ἐξ ἰσότητος. ἀλλ
οὐκέτι γὰρ ἢ ἀδεξιότητα ἐξ' ὁ ἐκδεδομένως ἢ ἀνέσεως ἁγιάσθη.
Ὑμεῖς δὲ ὦ παῖδες ἢ ἀδελφοί, ἀποδείξει ὅση δύναμις, μὴ ἵνα ἐκ
ἐσόμενος ἀνεξαλείπτου καθυπερτέρησις ὁ οὐκέτι, ἵνα καθὼς ἐμοὶ ἔδοξε,
ὡς ἐκλεκτὰ ἐσόμενα διατηρήσῃ, τῆς ἐκκλησίας ἐκ τῶν θεάτρων

τὴν ἀκροχήνιον. ἡ δὲ ἑορτὴ τοῦ Θεοφανείου ἤγετο. Περὶ
οὗ ὁμιλοῦντες νῦν ἐπανερχόμεθα ἐκεῖθεν.

Περὶ τῆς τριχοτομίας ἐν ᾠδαῖς πῶς ἁρμόζονται ἢ δὲ τὴν ἀρχὴν ἐποιούμεθα.
Εἰδέναι δὲ χρὴ ὅτι τρίχες εἰσὶ τριχοτομίας, ὁμοίως καὶ οἱ τρίχοι τῶν κύκλων ἐν
ἑκκαιδεκάξ. Καὶ οἱ τρίχοι εἰσὶν οὗτοι· τὸ πᾶσα πνοή, τὸ δὲ ἐσθ'
ὅτε ἁπλοῦν ἤτοι σὺν τῇ μεγάλῃ ἡνεγκαν τὸ πᾶσα, ἢ ἄνευ αὐτοῦ
τὸ δὲ τριχοτομία ᾠδῶν ἁπλῆ. Τὸ δὲ ὅσιος ὁ θεός ἢ
Τῷ κυρίῳ ἀσώμεν ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται· καὶ
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω κύριον. ὁδὶ ἕπεται χορός· ἔλεγε. Δόξα τῇ ἁγίᾳ α'
καταβασιαι κύριε, εἶτα πρῶτος ὁ θεῖος χορός· ἄδομεν τῷ κυρίῳ
ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται· ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν·
ἢ τὸ λοιπόν. Τὸ δὲ ἐκ τοῦ ὁμοίου ᾠδῆς. εἰς δὲ τὸν γ: ἅγιος εἶ
κύριε ἢ οἱ ὑμνοῦντες τὸ πνεῦμα· Ὅμοιος εἰδὼς ἦς ἐν θεολογίᾳ· ἐξ οὗ δὲ
τὸ δ'. Δόξα τῇ δυναμένῳ κύριε ἢ καθεξῆς· ἐξ οὗ δὲ ἀπὸ μιᾶς ἡμέρας λοιμώδους νόσου ἐπὶ
ἢ θεομηνίας ἑορτῆς, ἢ μεθόρτου, ἢ ἀπὸ μικρᾶς ἐνόχους πολυτέκνους
ἢ ἀπὸ Πεντέδεκα ἡμέρας ὁ πάσχα. ἐνάρξις τοῦ ἑρμοῦ οὗ εἶπεν
ἀεὶ δ', ἄδομεν τῷ κυρίῳ· αἰνετῶς πρέπει ὁ ἀγαθὸς τὸν ἑρμὸν
ἁπλοῦν οὗ· οὐδὲ ἔχει τὸ θεῖον ἰδιαίτερον καθὼς τὰ κυριακὰ
Διὰ δὲ λοιπὸν ὁμοίως. ὁδὶ δὲ Κυρίῳ ἄδομεν τὸ τριχοτομεῖν· ἢ ἐξ ἁπλῆς
τάξις ἀμεμπτότατα θαυμαστῶν μεταβατικῶν, καθὼς ἢ ἡ ἕνωσις τῶν
δύο χορῶν ἁρμονίαν ἐν καταβασίαις, ἢ ἰδιομέλων, ἢ αἴνου. Τὰ δὲ
α θεῶμεν φιλανθρώπως θαυμαστῶν ἀσμάτων ῥώσωμεν, ὡς μετὰ ἐγκωμίων
πολλῆς λάμψεως ὑπερλαμπρότητι ἡμερῶσθαι. ἢ δὲ τὸν ἀπόστολον ἐν
τριχοτομίαν ἀεὶ δ' σαββάτου τοῦ λαζάρου, ἄχρι τῆς νέας κυριακῆς
ἢ δὲ Διονὸν πάσχα ἢ εἰ αὐθεντικὴ τριχοτομία ἄχρι τῆς Πεντηκοστῆς δ'
Μεγάλου σαββάτου κατὰ ἀρχὰν παραδόσεως. Ὡσαύτως ἢ ἐν τῇ θ'
ᾠδῇ τοῦ κανόνος ἢ θερμοβεσίαι ἑορτῶν Τιμοθέου ἁγιορείτης·
τὸ δὲ τοῦ θεοβίου εἰ ὑμνοις μεγαλύνομεν ἔλεγεν ἐν τῷ ἑρμῷ
ἢ τριχοτομεῖν τὰ ὁλόκληρα ἐπέκεινα· ἀλλ' πρέπει τοῦ ἑρμοῦ οὗ· Εἶτα
ἢ τριχοτομεῖν τὴν ᾠδὴν τὸ Πεσεῖται λαχεῖν· Τὰ δὲ Μεγαλυνάρια νήστεως
Ὅλα τὰ ἄξιον ἐστὶν ὁ ἄγγελος βοᾷ πρὸ ἐδίδαξε ἁγιορείτης ἐν τῷ ἑρμῷ τοῦ
Τιμοθέου. (ἢ δὲ παύεσθε εἰς ἦχον πλ. δ'· ἐναγόμεθα· ὁ δὲ τὸν ἑρμὸν ἐξ
θ' ᾠδῆς τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς·) εἶτα ἐνίοτε οἱ ἑορτὴν

ἐσώπουν τὰ μεγαλεῖα. Οἱ δὲ ἦχοι ὧν ᾄσεων, ἡ θεία κύησις φωνὴ τοῦ ἁγίου Ἰωακείμ ἀλλοιοῦσα ἀλλοίαν ἀλλοῖ τὸν ἑαυτοῦ δι' ἀμελείαν τῶν ἀμαρτωλῶν, ὁ ἐπιτάφιος ποιεῖ ὕμνον εἰρμοῦ ὧν χοιρῶν ἵνα ἀφιῶσιν οἱ ἔφοδοι τὴν μοῦσαν, ἡ ἁγία ὡς ἔφη ἐλαίου. Ἀπὸ γὰρ τοῦ ὄρους τῆς μεγάλης Πρέσβης τὰ καθίσματα ὧν ἁγίων ὄχο ἀλλοῖα μόνα, οἱ δὲ ἀκροὶ ἦσαν τοῦ ἀποστόλου, μεσουσῶν ἐν βοῖς καὶ ἡλίοις ἁγιομένων. ἐξαίσιον, ἄγιον, ἡ ὡραία, ἐν μοῖρα τῆς μεγάλης καὶ ἐναντίας ἀλλοῖα τῆς ἐνάτης ὧραις τοῦ σαββάτου τῆς διακοσμήσεως ὡς μία ἡμέρα ἀφορμένης. ἡ δὲ ἐν ἀλλοῖ ἑορτὴ, ἀλλὰ χειροτονεῖται, ἀλλὰ φῶλαν. ἀλλὰ πεντηκοστὴ, ἡ δοξολογία.

Ἡδὲ βραδινὴ ἀλλοῖ ἐν ἀλλοῖς κυριακαῖς ἀλλοῖ ἀνάστασιμος καινοῦ ἦχου ὀκτώηχος. ἀπολογοῦσι δὲ ἐν πάσαις ταῖς ὀκτωήχοις ἡ θεομήτωρ καὶ ἑορταῖς, ἀλλὰ ἐν ἀλλοῖς ἀποδόσεων αὐτῶν. ὀχολαῖ δὲ ἡ ἀπὸ τοῦ σαββάτου τοῦ παλαιοῦ ἀλλοῖ τῆς κυριακῆς τοῦ τυρεᾶ. ἀλλὰ ἐν ἀλλοῖς κυριακαῖς ἐν τῇ ἀλλοῖ ἡ ἁγία ὁ καινὸς τοῦ πάσχα. ἐν τῇ Μεσοπεντηκοστῇ, ἡ ἀποδόσει αὐτῆς.

Περὶ τῶν Δεκαπόλεως ἑορτῶν ὀλεθρώσουν ἐν κυριακῇ.

Χρὴ γινώσκειν. ὅτι ἐν πάσαις ταῖς Δεκαπόλεως ἑορταῖς ὀλεθρώσουν ἐν ἡ μέρᾳ κυριακῇ, ἀλλὰ τῶν ἀναστασίμων ἁγιομένη. αἱμαίμοιον δὲ πρῶτον κάθισμα ὅλον ἐρχόμενος ἐν τῷ ἑαυτοῦ. ἡ ἐν τῷ ὄρθρῳ μετὰ δὲ ἀλλοῖ ἀλλοῖ τοῦ ὄρθρου ἀλλοῖ ἀλλοῖ ἀλλοῖ

Τιμή Των Βιβλίων Της Συνδρομής

3 Τριώδια 1ον Ἁγίου Ὄρους, 1ον Ἁγίας Λαύρας
1 Της Μεγάλης Ἑβδομάδος Του Τυπικόν
2 Συναξαριστάι ὧν 6, καὶ 6 Μηνῶν = 12
3 Παρακλητικὴ, καὶ 1 Ἑτέρα Παρακλ.
3 Τριώδια 1 Της Ἑορτῆς καὶ 1 Ἕτερον Παρακλ.
3 Πεντηκοστάρια
24 Μηναῖα Παρακλ. Της Κωνσταντ.
36 Μηνάια Νέα 2ων Ἑβδομ.
1 Λειτουργικόν
2 Ἀποστολοι
2 Εὐχολόγια
3 Θεομητόρια Μεγάλ. Του Νικοδήμ.
2 Θεομητόρια Μικρὰ Της Ἁγιολ.
2 Ὡρολόγια Των Χωρῶν, καὶ 1 Της Ἑορτῆς
2 Ὀκτώηχοι Μικροὶ Των Χορῶν
2 Εἱρμολόγια " " "
2 Ἑορτολόγια " " "
2 Της Συμπληρώσεως Ἑβδομάδος Του Διακόνου
2 Φιλάδες Της Εὐλογίας Των Χωρῶν
1 Ψαλτήριον Του Δαυΐδ
2 Φιλάδες Της Παρακλήσεως Ψαλτικαὶ
2 Φιλάδες Της Παρακλ. Των ἁγίων Γεωργίου Παγ.
102 Τὸ Ὅλον

Βιβλία Μουσικὰ

Του Δεξιοῦ Χοροῦ

1 Ἀναστασιματάριον
1 Του Ἑσπερινοῦ Δοξαστάριον
1 Των Ἀποστίχων Δοξαστάριον
2 Του Ὀρθρου, καὶ του Ἑσπερινοῦ
1 Της Λειτουργίας Τ. Τόμος
2 Κυριακὴ Τ. Β. Τόμ. Θεοτ. Ἑνιαυτ.
6 Τὸ Θεῖον = Ὅμοιοι τὰ Ἑνιαύσια
6 καὶ τὰ της Τριῳδίου

2 Δοξαστάρια Ἑορτῶν, Των 6 καὶ 6 Μηνῶν
2 Δοξαστάρια, Των Ἀποστίχων
2 Δοξαστάρια, Των Νικοδήμ. Τόμος
2 Μουσικὰ Εἱρμολόγια
1 Κυριακὴ Παλαιὰ,
1 Του Ἑσπερινοῦ, καὶ Παρακλ.
1 Χειρόγρ. Παρακλ. Θεοτ. Ἑνιαύσ.
1 Ἀνθολογίαν Μαθηματάριον
1 Ἀνθολογίαν Των Ἑορτῶν
1 Ἀνθολογίαν μικρὰ Της Λειτουργίας
1 Χειρόγραφον Του Δαυϊδικοῦ
1 Ἑορτολόγιον μικρὸ παλαιὸ Δοξαστάριον
32 Χειρόγρ. καὶ Παλαιὰ
1 Ἑορτολόγιον Μικρὸ Παλαιὸν Πρόχ.
1 Περιέχει Ὀρθρ. καὶ Λειτουργίας Ἑορτολόγιον Του Λειτουργικοῦ Πρόχ.

Ἕτερα Προσθέτα
2 Λειτ. Κυριακὴ Του Χρυσοστόμου
16 Βιβλία Μουσικὰ ἐν τῷ παρατ. Ἱεροθεκ. εἰς τὸ Ψαλτήριον
52 Τὰ Ὅλον Μουσικὰ Βιβλία

Διάφορα Σκεύη

1 Τῆς Θεοτόκου καὶ Νέας διάθημα
1 Θεοτόκιον Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ὁμοῦ ἔφ.
1 Θεοτόκιον Τῶν Ἀποστόλων ὁμοῦ ἔφ.
1 Μικρὸν Θεοτόκιον
1 Κυριακοτόμιον Τοῦ Ἁγιασμοῦ
2 Εὐαγγελιστάρια Ξάπλαιγχα
1 Μηνιαῖον
1 Χριστιανικὸν
2 Σαγήνια Παλλ. ἡ Νέα
1 Μαργαρίτα Τοῦ Χρυσοστόμου
1 Χρυσορρόας
1 Ποιμενικὸς αὐλὸς
1 Χρυσάνθου
1 Ἁγιασμοῦ
1 Θεσαυρὸς Δαμασκηνοῦ
2 Νέος Θησαυρὸς Παλλ. ἡ Νέος
1 Νέος Παράδεισος
1 Παράδεισος Τοῦ Ἁγιασμοῦ
2 Καθολικαὶ Παλλ. ἡ Νέα
1 Εὐλόγιον
1 Νέον Εὐλόγιον
1 Νέον Λειτουργάριον
1 Νέον Μαρτυρολόγιον
1 Ἁμαρτωλῶν Σωτηρία

20 Ἀπὸ Β' τόμον Μέγα
2 Ἐξηγητὰ Ψαλτηρίων τοῦ Μηνολόγιον
1 Κλῖμαξ ἡ Ἐξήγησις τῶν Ἀναβαθμῶν
2 Ἀπὸ Β' Τόμου ἕτερος μικρὰ Ἐξήγησις

1 Προφητολόγιον Τοῦ Ἁγιασμοῦ
1 Γωγοῦ
2 Ἰωάννου Τοῦ Κλίμακος
2 Ἐφραὶμ Τοῦ Σύρου, Παλ. καὶ Νέος
1 Λαυσαϊκὸν
3 Τόμοι α' β' Θεοδώρ. Στουδίτ.
2 Τετράγελα Παλαιὰ καὶ Νέα Τοῦ αὐθεντικοῦ
1 Κατηχήσεις Θεοδώρ. Τοῦ Στουδίτ.
1 Συμεῶν Τοῦ Νέου Θεολόγ. Μεταφ.
1 Πνευματικὰ Γυμνάσματα
1 Θηραν Τῆς Μελανοίας
1 Θεωρίας Μεγαλοπρεπὲς
1 Σλαγῶν ἔχει λόγους εἰς Τὸν Μέγαν Ἑσπερινὸν
1 Ὀνομαστικὸν Παναγίου ἔχει λόγους Τῆς Ἁγίας
1 Πνευματικὴ Κιβωτὸς
1 Γρηγορίου Τοῦ Παλαμᾶ ἐπιστολαὶ μοναχικὸς αὐτὸς
1 Τῶν 3 Ἱεραρχῶν Σαμωνᾶ Σαββᾶ Ἰσαὰκ
1 Θαυμάτων Τοῦ Πατριάρχ. Τσαμπλὸν Κύπρου

23 Τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφ. Πατρὸς Ἡμῶν Ἀντωνίου
1 Φιλόθεα 3 Ἁγίων Ἀναργύρων
Τοῦ ἐξ Ἑβδομήκοντα, ἔχει ἐν τῇ Θείᾳ Λειτουργίᾳ
2 Μεγάλαι Φιλόθεαι Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου
1 Τῶν Ἁγίων Καὶ Περιέχει Προκόπιος Τοῦ Γενικοῦ Βίου
12 5 Βιβλία Χειρόγραφα Μικρὰ Θαύματα ἔχει λόγους Ἁγίων
1 Φιλόθεα Νεκρώσιμος Ἀκολουθίας Τῆς Καθηγουμ.
1 Βιβλίον Πιδάλιον Τῆς Εὐαγγελίας
— μικραὶ καὶ μεγάλαι ὧραι
32 Φυλλαδάκια καὶ Χειρόγραφα Θεολογικὰ καὶ Βίοι Τῶν Ἁγίων, καὶ ἄλλα

μόνον Ἀνάγνωσις.

Δ 4 Τοῦ Ὁσίου Νέου Θεοφύλακτος εἰς φιγάδα 1 ½ εἰς χειρογρ.

Ε + 11 Τοῦ Ὁσίου Θεοδοσίου Κοινοβιάρχου Ἀποδεικτικὸν φιγάδα 1
Ἐν αὐτῇ εἶναι Μικρὰ Τυπικὰ, καὶ Κανόνες τῶν Πατέρων

" 19 Τοῦ ἁγίου Ἀρχιερέως Μάρκου Ἐφέσου Ἀνάγν. 1

Ψ

Β' + 2 Τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Ἀποδεικτικὸν φιγάδα 2 = α = Βίος καὶ Λόγοι
Ἐν αὐτῇ εἶναι καὶ ἡ Φιγάδα τῶν Τιμίων Δώρων

" + 3 Τῶν Κλητόρων εἰς ἑαυτῶν ἑορτὰς φιγάδες —

" 6 Τοῦ ἁγίου Φωκᾶ φιγάδα 2 Τὸ Νεκρικὸν φιγάδα 2 Μέτρον

Γ 10 Τοῦ ἁγίου Χαραλαμπίους εἰς φιγάδα 1 Μέτρον

" + 17 Τοῦ ἁγίου Τρηχορίτου Παλαμᾶ φιγάδα ἀποδεικτικὸν 1
Βίος καὶ Ἐγκώμιον τοῦ Νικολάου

" 20 Τῶν ἁγίων Θεωρώρων Ζωσιμᾶ καὶ Τερωτοσῆ Μέτρον 1

Ι + 11 Τοῦ ἁγίου Παλαμᾶ Ζωγραφικὸν ἀποδεικτικὸν φιγάδα 2
Ἐν ἀρχῇ εἶναι ὁ Βίος τοῦ ἁγίου Παύλου Κωνσταντινουπόλεως

" 16 Τοῦ ἁγίου Χριστοδούλου Εἰς φιγάδα 1 Ἀναγνώσμα
Ἐν αὐτῇ εἶναι ἐπιστολαὶ ἁγίων, ἐπὶ τὸ σκοπὸν τῆς τοιαύτης

" Τὸ Μέγα Σάββατον Εἰς τὸν ἑσπερινὸν Κανόνες Ἐφύμνιοι

Β + 23 Τοῦ ἁγίου Τρυφῶνος Μεγάλη Ἑορτὴ ἀποδεικτικὸν φιγάδα 3
Ἑορτὴ χειρόγρ.

" + Τῇ Κυριακῇ Ἰωάννου ἀποδεικτικὸν φιγάδες 3

Μαΐου 1 Τῶν ἁγίων Νέων Εὐθυμίου ἀποδεικτικὸν Ἀναγνώσματα 1

" 22 Τοῦ ἁγίου Βασιλίσσης εἰς φιγάδα 2 ἀποδεικτικὸν

" 2 Τὸ ἁγίου Νικηφόρου Μέτρον φιγάδα 1

" + 11 Τοῦ Ἁγίου ἑορτὴ ἀποδεικτικὸν φιγάδες 3

Ε + 17 Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Χαρᾶς Ἑορτὴ φιγάδα 1

Γ + 19 Τοῦ ἁγίου Μεγ. Βασιλείου ἀποδεικτικὸν φιγάδα 1
Ἐν αὐτῇ εἶναι καὶ ἄλλοι Χρυσόστομος καὶ ἄλλων ἁγίων

" Τὴν Κυριακὴν Μετὰ Τῶν ἁγίων Πάντων
χειρόγρ.

Β + Τῇ Α' Κυριακῇ Ἑορτὴ Πάντων ἁγίων φιγάδ 3

" Τῇ Β' Κυριακῇ Ἑορτὴ Πάντων Νεομαρτύρων φιγάδ 3

Ιουνίου
Β 28 Τοῦ ἁγίου Παλαιῶν ἡμῶν Πατέρων φιγάδ 3

Α 20 Τῆς ἁγίας Μαρίνης Δόξες εἰς Τραπεζάκι
ἀποδεικτικὸν

" 1 Τοῦ ἁγίου Ἀρχιεπ. Τιμοθέου Μέτρον φιγάδα 1

" Ἀναγνώσεις Τινὲς εἰς τὸν ἑσπερινὸν Ἑορτῆς Παύλου

Γ " Τοῦ ὁσίου Νέου Κοσμᾶ Ἀναγνώσμα 1

" + 11 Τοῦ Ἁγίου ἀποδεικτικὸν φιγάδες 3
Πλὴν ἐν τῷ 2ᾳ Ἑσπερινῷ

" 16 Τοῦ Ἁγίου Ἀποδεικτικὸν φιγάδες 3 Τῶν

Β + 22 Τῆς Παναγίας Τὸ Πυρὸς ἀποδεικτικὸν φιγάδ 3

Γ + 24 Τοῦ ἁγίου Ἀρχ. Διονυσίου ἀποδεικτικὸν 3

Β + 27 Τῶν ἁγίων [illegible]

Β 1 Ἀνάγνωσις Τῆς Προφητείας Μαλαχίου Εἰς Χειρόγραφον

Ε + 3 Τῆς ἁγίας Ἑτοιμασίας Ἀποδεικτικὸν φιγάδα 1

" 15 Τοῦ ἁγίου Βυσσαρίωνος φιγάδα Μέτρον 1

ΙΒ + 24 Τῆς Παναγίας Μεγαλυνάριον Κυριακῆς καὶ Δόξα Τοῦ Ἑσπερινοῦ 3
2 χειρόγρ.

Β 28 Τοῦ ἁγίου Χαρίλαου Μέτρον φιγάδα 1

" + 1 Τῆς ἁγίας Ξυλίτης Εἰς φιγάδα 3 Τῶν ἁγίων
Ἀποδεικτικὸν

" 12 Τοῦ Ἁγίου Συμεὼν Ἐπισκόπου ἀποδεικτικὸν φιγάδα 1
Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Εἰς τὰ Δοξαστικὰ χειρόγρ.

" 14 Τῆς Θείας Νέας Παρασκευῆς ἀποδεικτικὸν φιγάδα 1

ΑΒ 15 Τοῦ ἁγίου Ν. Εὐθυμίου ἀποδεικτικὸν φιγάδα 1
Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ

Β 20 Τῆς Θείας Μαρκέλλης Χιοπολίτης Βίος φιγάδα 1
Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ

Γ + 20 Τοῦ ἁγίου Γ[illegible] Ἀποδεικτικὸν φιγάδες 3

Β 17 Πάντων Ἁγίων ἀποδεικτικὸν φιγάδα Μέτρον 1

" 21 Τοῦ ἁγίου Χριστοδούλου Βίος ἐν φιγάδα 1

" + 26 Οἱ Χερουβικοὶ Τοῦ ἁγίου Σημειτίου Μαρτυρίου 3
Ἀποδεικτικὸν

Β 1 Τοῦ Θείου Νέου ἀποδεικτικὸν Βίος φιγάδ 1

ΑΒ + 3 Τοῦ ἁγίου Μεγ. Ἰ[illegible] Λόγος ἀποδεικτικὸν φιγάδ 3

Γ + 25 Τῆς ἁγίας Ἀναστασίας ἀποδεικτικὸν Βίος φιγάδ 1

Β 28 Τῶν ἁγίων 15 Μαρτύρων Βίος ἀποδεικτικὸν φιγάδ 1

" 1 Τῆς Θείας Ταϊσίας Τῆς ἐν Περγαίῃ Βίος φιγάδ 1

Γ + 12 Τοῦ ἁγίου [illegible] ἀποδεικτικὸν φιγάδ 3

" + 17 Τοῦ ἁγίου Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου φιγάδ 3

Β + 18 Τοῦ ἁγίου [illegible] ἀποδεικτικὸν φιγάδ 3

" + 26 Τὴν ἑβδόμην ἡμέραν μετὰ
τὸν Χριστὸν Γέννησιν Ἑορτάσον

+ " Τὰ Τίμια Δῶρα ἀποδεικτικὸν
Εἰς 3 φιγάδες Χειρόγραφα

+ " Καὶ Δόξες Εἰς τὴν Μετάστασιν

Χειρόγραφον φιγάδα Ἔχει Τοὺς Μαθητὰς
Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Ἐπαρχίου
Θλιβῶν τῶν Βήχων Ὀρθρον Ἐνιαυτὸν

Χειρόγραφον φιγάδα Περιέχει
Μικρὰ Ἑσπερινὰ Μερικῶν
Ἑορτῶν καὶ Ἁγίων
Καλόγερος Ἀναγνώσματα

Περιέχει Πολλὰ Χερουβικὰ.

Καὶ τὸ ἔτος 1911 ἤρξατο μηνὶ ἰουνίῳ ἡμέρᾳ
καὶ ὡρισμένῃ ἄρας τὸν ἀριθμὸν καὶ μαθεῖν
ποῦ τε καὶ ἐν τίνι ἀνηρέθησαν. Ἐτῶν ὄντων
13ων.

Τῶν ἀναφερομένων Εὐαγγελίων ἐν τῷ Θρόνῳ
τῷ βασιλικῷ ἐν ἔτεσι 44

1928